

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

T A B U L A.

	Pag.
NOTÆ in Homerum	3
In Hesiodum	6
In Theognidem	—
In Simonidem	7
In Pindarum	—
In Theocritum	8
In Moschum	9
In Callimachum	—
In Fabricii Bibliothecam Græcam	13
In Æschylum	14
In Sophoclem	31
In Euripidem	55
In Aristophanem	129
In Menandrum	270
In Philemonem	286
In Comparationem Men. et Phil.	291
In Athenæum	292
In Stobæum	358
In Anthologiam Græcam	362
In Opuscula Ruhnkeniana	363
In Bentleii Epistolam ad Millium	364
On Bentley's Dissertation on Phalaris	366
IN SCRIPTORES LATINOS :	
In Ciceronem	371
In Livium	379
In Quinctilianum	382
In Tacitum	383
In Terentium	—
In Horatium	384
In Juvenalem	387
APPENDIX :	
In Platonem	391
In Euripidem	394
Addenda et Corrigenda	395
Indices	397

NOTÆ
IN
POETAS GRÆCOS.

29981 d. 67

VOL. II.

A

NOTÆ
IN
POETAS GRÆCOS.

29981 d. 67

VOL. II.

A

IN
HOMERUM.

- Θ. INIT. i. e. 1—52. ut conjicio, Λ. 654—802. Φ. 385—515. recentiora esse putat Hermannus Præf. ad Homeri Hymn. p. VII—IX. Idem p. IX. *Pugnam ad naves, et Patrocleam*, utramque e duobus vel pluribus carminibus conflata putat.
- Spuria. A. 218. (qu. 366—92.) E. 415. I. 63—4. 320. qu. A. 831.
- Spuria? [*Odysseæ*] α. 355—9, ex Iliad. Z. (vide λ. 351. φ. 353.) γ. 198—200. (et forsitan 197.) ex α. 300. (vide mox γ. 211.) β. 5—9. 196—7. γ. 307—8. δ. 52—8, ex α. 136, seqq. 322—31, ex γ. 92, seqq. ε. 110—1, mox 133—4. 16, 141—2, ex δ. 559. λ. 300, ex Π. Γ. Θ. 564—72, qu. ex ν. 172. ν. 347, ex 103. φ. 356—8.
- IL. B—H 420. One day and night. H. 421—end, one day and night. Θ. one day. I—K. one night. Λ—Σ 238. one day. Σ 239—end, one night. T—Ψ 57. one day. 58—108. night. 109—225. day and night. 226—end, one day. Ω 1—30. 12 days.
- IL. A. 11. τόν] Qu. τοῦ, i. e. αὐτοῦ.
- Ib. 530. ἐλέλιξεν. *Converteret* vertit Cicero de Republ. I. 36.
- Ib. 555. Qu. σε δέδοικα κατὰ φρένα μὴ παραφέρει.
- B. 160—62. 164. Spuria videntur.
- Ib. 165. Fors. μηδ' εἶα, ut modo 132.
- Ib. 333. 394. Δ. 125. Lege δὲ Φίαχον. E. 860. H. 403. I. 50. clarissime N. 835. Ξ. 148. ἐΦίαχον. N. 822. 834. P. 723. forsitan Φίαχον δ' ἐπὶ—ut Ψ. 766. (Π. Ψ. 216. Odys. δ. 454.)
- Ib. 408. αὐτόματοι ἀγαθοὶ Plato Sympos. p. 174. HSt.
- Ib. 448. Recte vulg. ἠερέθοντο, (aor. obsoletum.) Elmsl. Ed. R. II. p. 321.

- Ib. 488—93. πληθὺν δ' —προπάσας. Hæc omnia spuria censet Heynius; recte, opinor, quod ad 491—2. attinet.
- Ibid. Νεῶν κατάλογος. Apollodorus Stobæi XLIV. (XLVI.)
- Γ. 65. Eurip. Hippol.
- Ib. 103. οἴσετε. 105. ἄξετε, 250. ὄρσεο, E, 109. καταβήσεο.
- Δ. 47. Spurius videtur.
- Ib. 364. Imo αὐτὸς est αὐτός.
- E. 36. Φίοετι.
- Ib. 272. Qu. μήστωρι, vel Θ. 108. μήστωρε,
- Z. 90. ὁ Φοι.
- Ib. 329. σὺ δ' αὖ μαχέσαιό κεν.
- H. 86. Hellespontus ποταμός, Herodot. VII. 35. Vide de πλατὺς Schw. ad Athen. II. 41. B. ἀπείρων II. Q. 545. De πλατὺς pro *salso*, Wesseling. ad Herodot. II. 108.
- I. 457. Delet, et ejus loco quatuor versus ab Aristarcho damnatos reponit, R. P. Knight, Gr. Alphabet. p. 57. Vide v. 565.
- Λ. 187. 203. ὄφρα νυ—
- N. 144. ῥεῖαδ' ἐλεύσεσθαι] ῥέα διελ. Υ, 263.
- Ib. 812. Vide M. 37. Æschyl. Theb. 608. [604.]
- O. 191. Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στνυγερόν δόμον εὐρώεντα Nicarchus Brunck. Analect. II. p. 350. sed simul respexisse videtur ad Υ. 64—5.
- Π. 134. Schol. MS. Townleiani a Porsono excerptum: ποδώκεος Αἰακίδαο: τινὲς κακῶν βελέων ἀλεωρήν: καὶ γὰρ ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκε* δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρήν. (Heyn. Suppl. T. VII. p. 783.) * O. 532—3.
- T. 147. Distingue, δῶρα μὲν, αἶκ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν— εἴτ' ἐχέμεν παρά σοι i. e. (εἴτε) παράσχεις, εἴτε ἔχει.
- Ib. 288. σε λείπον.
- Υ. 202. et 433. Qu. αἴσιμα.
- Φ. 28. ποινη] P. 207.
- Ib. 56—78. et 112—156. spuria censet Heyn. ad 75. Imo potius crediderim 75—155. Certe vel 47—53. vel 144—152. Deinde vide H. ad 214.
- Ib. 369. Hic puto amplificatum locum ex 383—4.

X. 108. τό κεν.

Ib. 199. Qu. φεύγοντα διώκων.

Ib. 202. ὑπέξέφυγεν: ἦ' ὑπέξέφερε· ἔν' ἡ ὁμοιον τῷ, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται. Townl.

Ib. 205. πῶς γὰρ τὰ ἡφαιστότευκτα ὅπλα εἰσίν; Schol. Townl. apud Heyn. Legendum videtur ὅπλα Δείσειν: *quomodo penetrabunt*, sc. Græcorum hastæ.

Ib. 385. προφασίζεσθαι Schol. Townl. apud Heyn. est, *detrectare pugnam; excuse himself from*—

Ψ. 50. ὅσσ' ἐπ.

Ib. 139—40. Suspectos habeo. Vide 163 et 193.

Ib. 145—6. Me reverso, meam comam se abscissurum, Elms. Mus. Cr. 6. p. 299.

Ib. 421. Schol. Vict. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ, ὁδοῦ (lege ὁδόν) χῶρον ἅπαντα: Ἀριστοφάνης χῶρον ἔνερθεν.

Ib. 473. Qu. αἰσχροῖς. vel αἰσχροῖσιν ἐνισσεν. vide Ω. 238.

Ib. 483. νεῖκε'—(ἄλλα δέ—Ἀργείων) collato H.

Ib. 585. μὴ μὲν ἐμὸν σὺ Φέκων Heynius.

Ib. 745. Eccles. [841.] Orac. apud Midiam. Virgil. Eclog. v. [68.] Æn. I. 724. Ovid. Fast. III. 537.

Ib. 751. λιοισθῆι] Qu. λιοισθήϊα θῆκε, ut πρωτεῖα, etc. Vide 785. Ω. 46. Vide I. 628.

Ib. 318. Legebat Scholiastes, ἐν κληῖσ'.

Ib. 614—17. damnat Heynius, putans 616 loco jam interpolato additum esse ab alio interpolatore. A Scholiaste Vict. non lectum esse monet idem.

Ib. 748—59. Ex 419—23, 428.

ODYSS. α. 236. ξ. 366. Imitatur Æschylus Choëph. 337. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίου—

ι. 116. λάχεια an nomen proprium? κ. 509.

κ. 410. Forsan πόριες.

μ. 253. *Horn in fishing. Qu. float?*

ν. 341. Eurip. Troad. Æsch. Prom.

IN

HESIODUM.

HESIODUM edidit Schmidius 1601. (huic anno assignat Saxius: fol. primum deest in exemplari.) 1612. 1623. Tribus edd. ipse præfuit. Natus 1570. (male 1560 Saxius.) mortuus 1637.

OPP. et D. 101. Athen. vi. 270. C.

Ib. 105. Odyss. e. 103-4.

Ib. 233. Lege, *τίκτουσιν δὲ γονεῦσι ΦεΦοικότα τέκνα γυναῖκες.*

Ib. 347—8. Luc. vi. 38. Alludit Cicero de Clar. Oratt. iv.

De Off. i. 45. Ad Attic. xiii. 12. Vide Bergler. ad Alciphr. i. 24.

Ib. 428. Qu. *δμῶς.*

Ib. 647. Ergo omnia, *οὔτε τι ναυτιλίας—ῥυμνον αἰεῖδεν*, 647—660. damnabat Plutarchus.

SCUT. HERC. 50. Et hic et in Oraculo apud Schol. et Eustath. II. E. 64. (p. 321, 33. ed. Rom.) lege *οὐ καθ' ὁμὰ* vel *κάθομα*, et vide Callim. Fr. 293.

FRAGM. 48. *πλοῦτον δέ περ]* περ citat Davis. ad Cic. de Div. II. 56. Malim *ἔπορ'*. Ineptit Osann. Philem. p. 147.

IN

THEOGNIDEM.

V. 215. Respicit Julian. Misop. 349. D.

315—8. Olim Soloni vindicat Taylorus ad Dem. F. Leg. in Reisk. T. ix. p. 455. ex Basilio de leg. Gr. p. 91. ed. Grot. Plutarcho i. p. 79. F. II. 78. C.

373, seqq. Hæc adumbrata sunt ex egregio Archilochi loco apud Stob. p. 125. Grot. et alios. (Vide Gaisf. ad Hephaest. p. 364.) Hinc autem patet recte legi *άνων* in Stobæo pro Clementis *ουνοῦς*.

IN
SIMONIDIS FRAGMENTA.

(APUD GAISF. POET. MIN.)

- XXXIV. ἀνέθεντο] ἀνέθεν, i. e. ἀνέθεσαν, corrigunt. ἀνέθεν
Inscr. apud Blomfield. Pers. Append. ad Not. 994.
ἔσταθεν Simon. XXXIII.
- CXXXIX. Adde Julian. Cæs. p. 333. B. et a Cantoclaro
citatum Aristot. Eth. I. 10. p. 15, 19. Alludit Ps. Diog.
Ep. MSS. du R. x. p. 278.
- CXCVI. Αἰτύλου] Recte Ἀστύλου Porsoni Photius v. περμαγ.
Olympionices Ol. 73, 4, 5. Astylus. Vide Simsonum.

IN
PINDARUM.

- OLYMP. II. 32. Si huc respicit Plato Cratyl. p. 404. A.
HSt. nonne legit Κρόνος?
- Ib. v. 19. Schol. Ed. Rom. Φίλιππος δὲ φησιν ὅτι ἐν τῇ τρίτῃ
γελ. et τούτους om. ante ἔλαβε. Lege, ἔδραν] ὑπὸ Ἰπποκρά-
τους—τυράννου (et forsan ἡρέθη.) Tum qu. Καμάριναν
κατέσκαψε—οἶδε γοῦν—Vide Herodot. VII. 156. Thucyd.
VI. 5.
- Schol. in Argum. Pyth. fin. Supple in Euphorione πέτρα.
- PYTH. IV. 246. Schol. ΣΙΣΥΦΟΝ lege, et vide R. P. ad
Aristoph. Fragm. GHP. XVIII.
- Ib. IX. 75. τὸν—θιγεῖν] Soph. Trach. 717.
- NEM. I. 1. Schol. Ibycus Scholiastæ Pindari ("qui tot suæ
nobis dedit imperitiæ documenta," Valcken. Diatr.
p. 151. C.) πέδον νήμτον. Emendat Musgr. ad Phœn. 218.
(220.) νηρήιον. Qu. νήροτον, vel etiam ἀνήροτον.*

* Vide tamen de Athen. III. 86. C. τοῦ δὲ ἀναρίτου (μέννηται) Ἰβυκος
sequente mox altera forma νηριτοτρόφους. J. S.

Ib. III. 42. Schol. In Callimacho lege ἀνταγρεσίης una voce.

Ib. IV. 52. ἐπηρεάζοντα corrupte Stobæus, quod fraudi fuit Wassio ad Thucyd. I. 26. ἐπεὶ ρεάζοντα (sic) Schol. Rom. Sophocl. fol. 1. 2. verso. Vide Stanlei. ad Æschyl. Choeph. 311. Senarius ibi laudatus est Æschyli apud Stob. Ecl. p. 123. Grot.

Ib. VI. 73. ἀσκίοις] δασκίοις Schol.

ISTHM. II. 10. De ἐργάτις Archilochus Suidæ v. Μυσάχνη. FRAGM. XLVIII. Adde ex Athenæo, τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσεις ἐκὼν, ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει.

LV. ποτικολλῶν] ποτίκολλον Ald. utrobique: in lib. I. MS. Ep. et in l. VI. MS. A.

CXXVI. Imo recte κεροβάτης Hemsterhusius.

IN

THEOCRITUM.*

ANNO 1825. mihi videbantur optima Idyll. II. III. IV. VII. XI. XV. Bona I. VI. X. XIII. XVI. XVIII. XXI. XXII. XXIV. XXV. XXIX.

IDYLL. I. 129. Athen. XII. 540. C.

v. 61. Confer Soph. Philoct. [1060.]

XII. 2. Respicit Julianus Ep. 3.

XV. 1. ἔνδοι Apollonius de Adverb. p. 610, 27. Bekker. ubi πειράζουσα.

XVII. 53, etc. Sensus, Magno patre major Ptolemæus.

* Citat Kayserus, Philetæ Coi Fragmenta, p. 13. tanquam Toupîi verba, ex Indice ad Addenda in Theocritum Wartonî in v. Philetas, "Philetas alius, ut videtur, poëta, alius glossographus, alius medicus. Sunt, qui de uno eodemque homine intelligunt. Quibus haud facile adsentior. Sed de hoc viderint eruditi." Horum nullum vestigium apud Wartonum, certe in exempl. Trin. Coll. (Sunt nempe e folio ultimo, quod accessit parti exemplarium. Unum est in Museo Fitzwill.) P. P. D.

XXI. 22. Ovid. Trist. v. 10. 7.

XXIII. 46. τὸ σοῖς τοίχοις R. P.

Ib. 56. ἐμίανεν] An despuendo in sinum?

EPIGR. XXI. 2. μὴ πόθερπε τῷ τύμβῳ R. H. nescio unde.

IN

MOSCHUM.

IDYLL. v. 5. (Stobæi LIX. p. 229. Grot.) τὰ δὲ κύματα
[μακρὰ] μεμήνη. μακρὰ est Grotii supplementum. Forsan,
κύΜΑΤΑΜΑΡΓΑ.

IN

CALLIMACHUM.

Καλλιμαχος pro καὶ Λάχης in Athen. III. 73. E. Valckenær.
Ep. ad Ern. p. 47.

Hymn. in Apoll. 50. ἔτι μηκάδες] ἔ μηκάδες. [i. e. περι.]

Dian. 251. Lege τό ρα.

Del. 246. Forsan καλῶς.

Ib. 281. Forsan ἐκτήσαντο.

Lav. Pall. 18—28. E Sophocle Athenæi xv. p. 687. C.
ut ibi monet S.

Ib. 82. νύξ ἔβαλεν] Forsan ἔλαβεν.

Epigr. LXIV. Vertit Virgilius Catalect. XIV.

Fragm. XL. Ἑκάλη. fin. Vide Fragm. LXII. unde forsan
et hic legendum Εὐκολίνη.

cvi. Vide Simylum apud Wytt. ad Plut. p. 74.

ccccxxviii. Schol. MS. Homer. Odyss. Ξ. 199. emendante

R. P. (MSS. in Suid.) ἔκ με Κολωνάων τις ὁμέστιος ἤγαγε
 δῆμον τῶν ἐτάρων. (ἐκ μὲν——τῶν ἐτέρων MS.)

IN
POETAS SCENICOS.

FABRICII BIBLIOTHECAM GRÆCAM.

LIB. II. c. 19. Phrynichus. Πολυφράδμονος. ἡ Μινύρου. οἱ δὲ Χοροκλέους. Suidas. Μινύρου, vel forsan Κινύρου, filius per jocum dictus fuisse videtur, ἀπὸ τοῦ κινύρεσθαι. Vide Aristoph. Vesp. 219—20. Isti autem qui Choroclis filium dicunt, cum histrione confundunt. Quare non est cur dubitemus de patris nomine.

Ibid. THEODECTES. Mortuus est Theodectes paullo post pugnam ad Granicum. Plutarch. Alex. T. IV. p. 41. Reisk.

Ib. c. 22. ALEXIS longævus, Plutarch. de Orac. Def. p. 420. D. Demetrii (Phalerei an Poliorcetis?) meminit ut æqualis, Ath. XIII. p. 610. E.

Ibid. AMPHIS Phrynes, quæ Alexandro æqualis fuit, meminit, Athen. XIII. p. 591. D. E.

Ibid. APOLLODORUS Carystius Philadelpho æqualis, Athen. XIV. 664. A. (i. e. Olymp. 125. vel 130.)

Ibid. CRATINUS.* Νέμεσις diu post Aves acta. Schol. Av. 521.

Ὀδυσσεὺς oligarchiæ tempore acta. Platonius Kuster. Χείρωνες, Solon loquitur. Laërt. I. 62.

Ibid. EUPOLIS. Δῆμοι. Elmslei. ad Med. p. 146.

Κόλακες. Plutarch. T. II. p. 778. E.

Μαρκᾶς. "Apollon. Reiz. p. 428. Athen. xv. 690.

E. 691. C. Sch. Plat. p. 7. Hesych. δούλων. Suid. ἀμ-

* Etymol. p. 267, 18. Κράτης Πυλίνη. Lege e Schol. Aristoph. Pac. 1081. Κρατίνος Πυτίνη. et forsan ποτέρων.—Lege διακαυνιάσαι. Exc. Com. Grotiū p. 495. male fragmentum tribuitur Cratino; ut ex Platonis mentione liquet. P. P. D.

φορεαφ. | μικροῦ τοῦ ὁ. | ψῶζα. Pollux 10, 20." Blomf.
E. R. 42. p. 330. qui Μαρικᾶντα ex Arist. Eustath.
II. B. 300, 22. oblitus loci Nub.

Ibid. MENANDER. Πολέμων. Agathias Epigr. VII. p. 453.
HSt. = III. 38. Br.

Ibid. POSIDIPPUS Phrynes meminit, Athen. XIII. p. 591. E.

Ibid. TIMOCLES. Phrynes, ergo Alexandri, æqualis, Athen.
XIII. 567. E. 591. E.

IN

ÆSCHYLUM.

BASIS hujus editionis [*Victorianæ vel Stephanianæ*,
Parisiis 1557.] fuit exemplar, cui MStorum lectiones
adscripterat Victorius. Tres codices designat Victorius:

SUUM, vetustissimum et nobilissimum, cui tamen de-
erant folia aliquot, finem Agamemnonis et initium
Choëphorarum continentia.

ALIUM, in quo Agamemnon erat integra.

FARNESIANUM, a Sirleto collatum; in quo Agamem-
non integra quidem fuisse videtur, sed in quo multum
grassatus est interpolator quidam metricus.

Ceterum ex eo quod nuspiam initium Choëphorarum
invenit, colligit, nostra illius fabulæ exemplaria e *suo*
codice jam mutilo fluxisse.

Cum ed. Aldina codices suos contulisse Victorium,
patet ex initio præfationis.

Victoriani codicis lectiones plerumque exhibet Step-
hanus. Alium codicem "non omnino malum" interdum
sequitur, ubi vel nulla, vel aperte mendosa lectio e Vic-
toriano annotabatur. E conjectura nihil nisi interpunc-
tionem mutavisse se profitetur.

In Italia codices xv, quorum plerique ad tres priores
fabulas spectabant, *pervolutavisse* se dicit, p. 356½.

PROMETHEUS VINCTUS.

- V. 2. ἄβροτος probabiliter Brunck. in Æschyli Fragm. apud Schol. ad Av. 277. [Ἡδῶνοι, *Fragm.* 2.] ἄβροτον ἐρημίαν e Stephani Thes. L. Gr. T. III. p. 700. H. huc retulit Morellus Thes. Pros. p. 3. ed. nov.
59. Callistratus in Statua Memnonis IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. R. P. MSS.
 Marcellinus, Vit. Thucyd. p. 2. Duk. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους. Eurip. Hippol. priore, Stob. I. XIII. p. 245. Grot. Aristarchus Stobæi LXI. p. 387, 23. = 241. Grot. Chæremon Athenæi XIII. p. 562. fin. *Amatores esse oportet ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους* Ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας. Lege εὐ πόρους cum Jacobsio Exercit. Crit. T. I. p. 213.—Ceterum suspicor hunc versum olim lectum in scholiis ad Demosth. ubi nunc Pseudo-Ulpianus, δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὐρεῖν ἀφορμὰς. Ad Androt. p. 395. § 92. ed. Paris.
75. Œd. Col. 1341.
87. Omnino confer Platon. Protag. fin. ᾧ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ προμηθεύμενος.
90. γέλασμα] Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Quem huc respicere suspicatur Jungermannus.
91. Suppl. 298—9.*
106. 205—6.
112. 638.
163. Eur. Suppl. 971—2. ed. Gaisf. S. Judæ Ep. v. 12.
167. 250—1.
188. Choëph. 29.
194. 410. 552. Demosth. Dionysodor. 1286, ult. αὐτὸς αὐτῷ νομοθετῶν. Confer c. Steph. II. 1136, 10. Plato

* Cum variis editionibus utebatur Dobræus, omnes redegi annotationes ad numeros meæ editionis. J. S.

- Theætet. p. 161, fin. HSt. (387. Heind.) ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. (χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, Thucyd. III. 82, fin.)
223. Œd. Tyr. 857—8.
224. Equit. 30.
234. 201—3. 263.
249. (not. Blomf. "lege μέτρων.") Recte μέσων.
250. Hecub. 300. [296.] Horat. Carm. I. 3. 9.
265. 774.
334. 347.
358. 437.
362. θοῦρον, ὅστις α'. R. P. Nulla frequentior quam πᾶς vox irrepsit. E Phœn. 509. Valck. θεῶν πάντων citat Gatakerus.
373. ἰπούμενος sine controversia verum esse statuit Hemsterhusius ad Plut. p. 279. quocum consentit Brunck. ad Lysistr. 291. errorem suum agnoscens qui ἰπνούμενος reliquerit.
392. Heracl. 990. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσον.
408. Valck. Pors. ad Phœn. 381.
456. 559. Valck. Phœn. 1538.
467. Gorgias pro Palamede p. 190. sub fin. Valck. Phœn. 544. Sophocl. Nauplii Fragm. v.
480. αἰκῶς: χαλεπῶς. δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτω Πλάτων:—Lex. SG. p. 360.
513. Pers. 709. Agam. 612. Orest. 748. Phœn. 931.
573. τοῖς ὀρείοις addit Schol. B. glossema esse patet e Schol. A. ut recte Stephanus, qui e cod. Victor. (Mediceo) abesse testatur. Et sibi et veritati contradicit Schutzzius, cum glossema a Turnebo abesse dicit: τοῖσιν ὀρείοις Turnebus, neque quidquam variæ lectionis annotat.
670. βαθύν] Eur. Androm. 637. Wetst. ad N. F.
724. σὺ δ'] Citat Butlerus Prom. 669. Pers. 828. Eum. 89. Adde Soph. Philoct. 1261.
725. Π. O. 566.
748. 426.

788. γαμεῖ γάμον] Eustath. II. I. 784, 4. Rom.
 789. (not. Blomf. v. 795.) II. Porson. Or. 581. III. Pors.
 Advss. 299. IV. Ibid. 59. v. Ibid. 99.
 864. Suppl. 532.
 900. Choëph. 1014. Suppl. 765.
 902. Choëph. 1011.
 922. Plato Euthydem. p. 291. A. 4, 7. (52, 9, 11. R. quem
 vide, et Heindorf. p. 365.)
 993. Cum Plauti loco apud St. (Asin. v. 1. 13.) omnino
 confer Terent. Eunuch. IV. 3. 13.
 1015. Aristoph. Pac. 320.
 1074. 954.
 1078. εἰ δ' εὐτυχῇ] Fors. εἰ δ' εὐ+υχεῖ, τι χαλᾷ μανῶν.
 1092. ἄτ' ἐγὼ] ἄττ' ἔπαθον ex Acharn. 377. [355.] citat
 Auctor vitæ Aristophanis p. XIV. Kust.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

- Diodor. Sic. IV. 64. init. 66. init. XIII. 97.
 V. 42. ἐπιπᾶν.
 82. Suppl. 176.
 142. GUL. MASON, Caractacus Act. IV. *Wide wav'd the
 bick'ring blade, and fir'd the angry air.*
 158. δορίπορον] 624.
 160. πανδίκους] παιδικάς.
 195. πυριγενετᾶν] 934.
 196. τίν' οὖν ὁ ναύτης (ἄρά γ'—πρύμνηθεν;) εὔρε—Vide
 Kidd. ad Dawes. p. 618.
 236. κυκλουμένων] 114.
 239. οὐ σίγα;] Dele interrog. Confer Eurip. Orest. 1020.
 Vel, quod eodem redit, distingue cum Elmsl. ad Herc.
 F. Hermann 1042. οὐ (σίγα)—πτόλιν;
 243. Locis a Blomf. citatis [240.] adde Œd. Col. 754.
 ὠνεῖδισ' εἰς σέ κάμει καὶ τὸ πᾶν γένος.

258. *θυστάδος*] Hesychius v. *θυσιάδες*.—*τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν*. Error Hesychii esse videtur pro ΘΥCΤΑΔΕC et ΘΥCΤΑΔΑ.
267. *Agam.* 561—2.
273. *Eur. Phœn.* 760.
291. 210.
359. *Th. Kidd. Br. Cr. Oct.* 1805. p. 429.
385. *νυκτὸς ὀφθαλμός*] *Eur. Phœn.* 553. *Arist. Nub.* 285. *Soph. Antig.* 104.
397. *ἡ ἄνοια*] *εὐνοία τινί*.
421. Idem fere versus 544. *Eur. Phœn.* 184.
423. *Eur. Phœn.* 1191.
447. *Eur. Phœn.* 187.
454. *Il. H.* 182. *ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης*.
475. Scaliger ad *Priapeia*, p. 189. ed. 1617. = 452. ed. 1572.
484. Valck. *Phœn.* 994. Scal. ad *Varron.* p. 49. *άλω*, vide Hesych.
532. *Eur. Phœn.* 146.
537. *Eustath. Il. Σ.* p. 1160, 49. *ἴσως δὲ καὶ μηχανῇ τινι ἐκινούντο, ἐκκρουστα ὄντα καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς ὀρώσι τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δὴ τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας*.
538. *Phœn.* 1154.
543. Hinc Euripides, ut videtur, *Suppl.* 888—91.
572. *καὶ τὸν σὸν αὐτ' ἄλ' εἰς πρὸς μόνον ἄδελφόν*
580. *πηγὴν—κατασβέσει*] *Prom.* 540. *Shaksp.* 2 *Henr.* vi. *Act. iv. Sc. i.* *Like ambitious Sylla, overgorg'd With gobbets of thy mother's bleeding heart.* *K. John* v. 2. *You bloody Neroes, ripping up the womb Of your dear mother, England.*
596. 690.
604. *θεοῦ μάστιγι*] *Il. N.* 812. *Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημεν.* *M.* 37. *Διὸς μάστιγι δαμέντες.* *Prom.* 700. *μάστιγι θείᾳ.* *Rhesus* 36—7. *Πανὸς—μάστιγι φοβεῖ*;
605. *Eur. Phœn.* 994. (= 1001 *Pors.*) et Valck.
615. *Æd. Col.* 1430. *Supra* 1.

643. Tautologia. Iph. T. 50.
 647. *σὺ δ' αὐτός*, etc.] Qu. ex seq. nata.
 679. Œd. Col. 1519. 727.
 703. Qu. *λήματος ἂν τροπαία* χ. Agam. 212. *τροπαία φρενός*.
 705. Suppl. 29. 157.
 728—30. Phœn. 1463—4. Œd. Col. 789—90.
 736. *λούσειεν*] *λύσειεν*, puto; Schol. hic et ad 733. Stanl.
 755. Suppl. 463—4. Agam. 1152.
 778. Eur. Med. 432.
 794. 205. 223.
 812—3. 724—7.
 838. *ἄπιστοι*] 1024.
 853. *τὰν ἀνάλιον* delenda videntur.
 982. 70.
 1003. *στυγῶν* pro *εἰργων* alii. Qu. *στέγων*. Supra 205. 223.
 794.
 1026. *κάπο*] καὶ τὸ.
 1034. *καύτη*] καὶ γῆ.
 1067. De τε vide Elmsl. Heracl. 622.

P E R S Œ.

- V. 124. *ἔσσεται*] *αἰσεται* Burneiuss. (MS. Colbertinus apud Askew. (Needham.) *ἔσεται*.) Lucian. de Domo III. 192.
 86. *συναισομένης* Porsonus pro *συνεσ*—
 307. Phœn. 1167.
 373. Darius Datidi *εἶπεν ἦκειν ἄγοντα Ἑρετριέας καὶ Ἀθηναίους*, εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Plato Menex. II. 240. A. HSt.
 397. *πάντα ταῦτα* Aristoph. Eq. 99. Cratinus Pytina (Schol. Arist. Eq. 523.) *ἅπαντα ταῦτα*. Plato Comicus Eustathii, etc. (Kœn. ad Greg. p. 48. ed. nov.) Aristoph. Pac. 317. Pherecr. Athen. VI. 268. F. 1. *ἐκείνα πάντα*. Herodot. VIII.

50. fin. IX. 76. Livius v. 44. *Hæc omnia Galliam fieri.*
 VII. 33. med. *Illæ omnia.* Vide Blomf. Gloss. ad Pers. 1.
 500. νομίζων οὐδαμοῦ] Forsan *nihili faciens*, ut Soph. Antig.
 183.
 687. ἐνδυναστεύειν. Xenoph. Hellen. VII. 1. 42.
 778. νέον φρονεῖ Elmsl. ad Heracl. 387. forsā etiam R. P.
 “μικρὸν φρονεῖν (Isocrat. Paneg. T. I. Auger. p.) 268, 4.
 Eur. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. ὀλίγα
 φρονεῖν Hipponax apud Tzetz. ad Lycophron. 579. Me-
 nander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234.”
 Hæc R. P. in MSS. Sed neque h. l. nec Soph. Aj.
 [1120.] citat. Hipponactis versus est, ὀλίγα φρονούσιν οἱ
 χάλιν πεπωκότες.
 788—90. Herodot. VII. 49.
 812. Qu. τόσσοσπερ. Agam. 138. τόσων περ εὐφρων.
 914. ἐπὶ γόνυ] Herodot. VI. 27. et notas.

 SUPPLICES.

- V. 8. Qu. an scribendum φευξάνορα pro φυξ.
 13. κύνδιον κρεῖττον' αἰρετώτερον. Hesych.
 19. γούν] οὖν Ald. Rob. Lege, τίν' ἂν οὖν.
 53. “ἀνόμα Ald. (Eumen. 161. αἰρούμιον Ald. pro αἰρούμῃ)
 Dele ατ male repetita, et lege, ἅτ' ἀνόμῃ i. e. ἀνόμενα, et
 pro οἶδ', οἶμαι.” R. P. οἶμαι extritum Aristoph. Pac. 1285.
 ἀνομένων Choëph. 785.—Suppl. 115. πελομιῶν Ald. 546.
 διορνυμία Ald. Vide Blomf. Ag. 1187.
 78. Infra 186. Eur. Heracl. 261.
 81. Choëph. 801—3.
 102. Theb. 604.
 148. Ζήνα] Infra 227.
 151. τυχοῦσαι] Antiph. Athen. VII. 299. E. Eurip. Hippol.
 328. Vide Choëph. 309. Lys. ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου p. 170,
 34. si recte explico.

157. Supra 29. Theb. 705.
159. ἐντευξεται] ἐνέξεται R. P. A seculo IX ad XII. ε et ευ eodem prorsus modo sæpe scribebant.
175. Prom. 808. Infra 968.
198. εἰ ξένη] Lego ἦ ξ. ut *exulem decet*.
203. Infra 229. Soph. El. 85.
239. συνοίσεται.] Qu. συνείσεται. Vide ad Soph. Philoct. 1085.
252. Plato Menex. II. 239. E. HSt. Darius μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὥρισατο.
258. ἐκ πέρας] Qu. ἐκ πέτρας.
262. μηνίτη δάκη Porsonus apud Cens. Edinb. N. 30. p. 318. (N. B. Elmsleio, ni fallor, non satisfacit.) Vide et Kidd. ad Dawes. p. 162.
289. κρατεῖ] Pers. 734.
331. Verte, *And who can purchase a friend in a lord and master?* Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur. Linguae repugnant Butleri oracula, Schutzius et Interpres Gallicus.
353. Qu. ΤΑΝΔ' ΑΝΑΤΟΝ.
361. λαός] 511.
374. Hinc expressum putat Marklandus Iph. A. 46.
387. ὑπαστρον] Brunck. Œd. T. 795.
404. Supra 193.
409. Agam. 150.
429. μένειν (vel μενεῖ) ἀραις τίνειν, vel ἀραίαν τίνειν, ex vestigiis ed. Ald, Elmsl. E. R. 35.
439. ἄτην γε μεῖζω—γόμου Ald. Rob. ἄτης γε—γόμου Turn. Ita Steph. sed γρ^{αι} γεμίζω in notis: quod vel verum vel vero proximum liquet ex Agam. 978.
440. Ex *Leucippæ libris* citat Mussambertius, Common. ad Ram. de Pr. λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται. Qu. an voluit Achillem Tatium.
458. αἰνιγματῶδες] Anaxilas Athen. XIII. 558. D. Mea ad Athen. III. 117. E.
496. πολυστομεῖν] Lege παλινστομεῖν. Vide Theb. 247.

502. ἐπιστρέφον] ἐπιστρέφω Ald. Turn. Guelph.—φον Rob. Steph. Lege ἐπιστρωφῶ.
550. Prom. 898. ἰκν. διακναιομένα Elmsl. E. R. 35.
553. χιονόβοσκον] Phœn. 815. χιονοτρόφον.
598. ὅποι] Paullo melius ὅπη.
664. Plutarch. Erotico p. 758. ult. τῷ θεῷ ἀνίσταται καὶ βακχεύεται, ἄχαριν, ἀκίθαριν, ακ * * * γονον ἄρ * * * τᾶτε δῆμον ἐξοπλίζουσιν (lege—σα.) Vide R. P. Hecub.
680. προμαθεὺς Ald. Turn. προμηθεὺς Guelf. Rob. Qu. προμαθῆς. Sed διαφθορεῦ Hippol.
733. Confer Agesilaum Xenophontis, Hellen. III. 4. 11.
764. ἄφυκτον] Qu. ἄφρικτον vel ἄσφυκτον.
765. Choëph. 402—5.
821. Vide Hesych. v. ἈΜαδα. unde forsan hic et 826. legendum ἈΛΙΑΔΑ.
883. ἀκοῦ ἐξυτῶν Ald. ἀκούεις σὺ Rob. ἀκούετ' ὅξυ R. P. conferens Eur. Orest. 1544. Soph. El. 30. qui nostrum imitatur. Addit Censor Edinb. N. 30. Iliad. P. 256. Thucyd. II. 11. Adde Platon. Ion. p. 146. B. Læmar. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως.
895. τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω R. P. conferens Œd. Col. 832. Adde Eurip. Heracl. 176. τᾶμ' ἐὼν ἄγειν ἐμέ. Vide et 268. (Porson's Tracts, p. 217—8.)
927. ἡ ᾗσται τὰδ, ἡ δει πόλεμον αἶρεσθαι νέον R. P. (αἶρεσθαι furatus est, ut videtur, Elmsleius ad Heracl. 505. ex. *Ed. Rev.* 30. p. 320.) ἔσται τὰδ' ἡδὴ πόλεμον αἶρει σοι νέον (Blomfield. ni fallor) Q. R. IX. (18.) p. 358. ἔσται τὰδ', *I will.*
936. εὐθυμόν ἐστιν] An legendum, ἐτοιμόν ἐστιν—*licet vobis?* Tum 940. quærendum an leg. ἈΝΤΙΣΑΣΘΕ. (vide Hesych.) et ὅς' ἐστ' pro πάρεστι, quod e vicinia irrepsit.
975. ὀπώρα. Pindar. [*Isth.* II. 8.] Chæremon Athen. XIII. 608. F. ubi mirare Schweighæuseri stuporem.

AGAMEMNON.

V. 2. Infra 13. εὐνήν.

11. ἐλπίζω. *puto*. Eur. Androm. 721.

17. ἄκος τεμεῖν Eur. Androm. 121.

71. ὀργάς. Eur. Med. 1169.

82. [*Glossar. Blomf. in ἡμερόφαντον.*] φιάλη ἄοινος Aristot. Poët. § 35. Tyrwh. Choëph. 267. recte HSt. et forsan 685. loco corrupto. Æschyl. Athen. xi. 491. A.

Ib. Eur. Phœn. 1539. et Valck. (= 1561. Pors.)

99. Qu. παιῶν γίγνου.

101. ἄγαν ἀφαίρεις Ald. ἄγανὰ φανεῖς Rob. ἄγανὰ φαίρεις Turn. et MS. Guelf. Schutzii. Forsan, ἄγανὰν—ἐλπίδ.

172. Recte confert Schutz. infra 1090. Choëph. 175.

177. 198. 513.

204. Choëph. 330.

230. Eur. Hecub. 556—9. Recte, ut videtur, Butlerus, *infulas. καταχέω, vestem etc. defluere sino*, Il. E. 734. Aristoph. Lys. 646. [645.] sed loco forsan corrupto. (κατασταύζοντα Soph. Laocoont. 3. si νώτων verum est.)

231. Suppl. 982.

242. ἐπὶ ῥέπει τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον. Qu. de metro.

247. ἄγχιστον] Suppl. 1017.

275. πανόν] Athen. xv. 700. E.

339. κλύοις] Forsan κλύεις.

355. πάλαι] Forsan πάλιν.

357. Forsan ἡλιθιοῦν. Prom. 1082.

377. προβουλόπαις] 216.

381. Vide Schæfer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240. D. E.

415. πτεροῖς ὀπαδοῦς ὕπνου κελεύθοις. *Non amplius somni comes.*

416. ἐφ' ἐστίας] ἐφ' ἐστίους Stanleius, citans infra 824. Adde Theb. 73.

420. δόμων] δόμψ 'ν.
 429. βαρὺ ψῆγμα defendi potest. Eur. Suppl. 1125. βάρος
 μέν οὐκ ἄβριθες, ἀλγέων ὑπο. (Sic Markl. pro ὑπερ.) Sed
 melius puto βραχύ. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν
 βραχεὶ Τεύχει θανόντος. Ib. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130.
 Ovid. Metam. XII. 615—6. Qu. de Phœnice Athenæi
 XII. 531. A.
 438. Supra 41.
 448. Eumen. 351, seqq. 339.
 470. Qu. an delendum ταχύπορος, ex seq. ταχύμορον.
 495. κάταγώνιος] Qu. καὶ παιώνιος.
 520. ἀμάρτιον Græcum esse negat cum Brunck. ad Pers.
 Elmslei. Cens. Burnei. p. 168.
 533. καὶ θανεῖν] Fors. ΚΑΤΘ.
 558. τῷδ'] Qu. τόδ' εἰκός, ut τάδε et ταῦτα sæpe usurpat
 Æschylus.
 580. κοιμῶντες] κοσμοῦντες.
 612. Eur. Phœn. 931. Pors.
 632. An, χειμῶν' Ἀχαιοῖς—θεῶν; non expertem iræ deorum
 in Græcos.
 639. Simplicissimum τυφῶ, i. e. ξὺν τυφῶ ζάλη τε. Vide
 Append. ad Kiddii Porsonianam p. 386. et me ad Phœn. 372.
 727—46. Ad eandem γνώμην, ad quam Æschylus, alludit
 Longinus XLIV. p. 101. Τουρ. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ
 πλούτῳ, etc. οὐ νόθα ἐαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ πάνυ γνήσια.
 787. ἀνδροθνήτος Ἰλίου φθορᾶς—ψήφους ἔθεντο. Non meris
 verbis litem [decernentes scripserat, postea eraserat]
 excidii suffragium Trojæ apposuerunt. 396. ἄγουσά τ'
 ἀντίφερνον Ἰλίου φθοράν.
 797. ἀγρίου δάκους, Ἰππου, νεοσσός,—Conf. Ed. Rev. 37.
 884. δίκη, jure.
 919. ξὺν τοῖς plane non spectat ad ἀρβύλας, et ἀλουργέσιν
 ab ἐμβαίονθ' regitur, ut 896—7. 909. Quare lego ξαντοῖς,
 vel ξυστοῖς, quanquam nullum exemplum invenio.
 942. σημαίνει μολόν. σημαίνων neutro sensu. Œd. Col.
 951. ἄμσθος] Choëph. 720.

978. Vide Theb. 766, seqq. Suppl. 437—45. Eumen. 523—35.
- 987, seqq. Cum corruptissimo loco æque corruptum confer, Suppl. 437, seqq. Adde Eur. Suppl. 775—7.
1022. σχολή] Qu. σχολήν.
1047. De hoc etymo vide Platonem Cratylō p. 404. C. et 405. E. HSt.
1049. οὐ μόλις, Eur. Helen. 341. Sed qu. ob Elmsl. Med. p. 172. (k.)
1050. χρήσειν] χράειν (sic) Ald. κλάειν Turn. unde λάσκειν G. Burges. sed debuit λακήσεσθαι.
1059. αὐτόφονά [τε] κακὰ, κάρτάναι. Qu. de ictu in τέ Iamb. Dim. De συνίστορα Eur. Suppl. 1174.
1060. ἀνδροσφάγιον (melius -γείον) Casaub. apud Ask.
1087. Qu. θύματος λυσίμου, *expiatory of the crimes of Atreus*, etc.
1090. Choëph. 177. Supra 172.
1112. φεῦ ταλαίνας (sic) Ald. Rob. Turn. φιλοίκτοις ταλαί-
ναις HSt. duabus lectionibus confusis. Malim φεῦ, φιλοί-
κτοις—
1115. Ob metrum lege ἀηδούς.
1134. πέπληγμαι δ' ὑπαι] Malim δ' ἦπαρ, ut Canterus; ut
supra 421. 765. Hinc autem defenditur Eur. Hippol.
1303. δηχθεῖσα κέντροις, contra Valckenærium.
1158. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγειν. *It is not proper to name
them*: ut Eurip. Orest. [404?] Sed vide mox 1161.
1167. Mirum ni legendum τὸ μὴ εἰδέναι, ob παιώνιον 1170.
- 1174, etc. Transponere malim,
 προτοῦ——τάδε,
 ἀβρύνεται——
 XO. μῶν καὶ——
 KA. ἀλλ' ἦν——
1177. Infra 1206—7.
1204. Recte Blomf. in Glossario [1203.] Adde Choëph.
938. Alexin Athen. x. 443. E. Monkium ad Hippol.
828.

1281. *Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis?*
i. e. odor cadaveris. Vide me ad Plut. 1021.
- Ibid. [*Blomf. Addend. in Not. de καὶ πῶς;*] Ag. 532.
Adde 1169. Choëph. 173. [171.] Suppl. 503. et forsan
Choëph. 525. [523.] Sed Choëph. 763. πῶς δὲ Bl. ad
526. [*sc. Agam.*]
1299. ἀντρέψειεν] ἀντρέψει ἄν—
1304. Martialis Ep. I. 26, 5. “Ante fores stantem dubi-
tasne admittere famam?”
1347. Pers. 97, seq.
1360. Imitantur Sophocles Antig. 1238. Auctor Rhesi
790. vide et Soph. Aj. 918—9.
1363. γὰν, εἰ] γάνει σπ. “In similibus structuris Attici ad
nominativum quam citissime revertuntur: dicunt scil.
ἔξεστι δ’ ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν, (Aristoph. Ran.
305.) non -χῶ. Iones contra obliquam constructionem
continuant.” R. P. Iliad. Ψ. 597. τοῖο δὲ θυμὸς Ἰάνθη, ὥσεί
τε περὶ σταχύνεσσιν ἑέρση Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν
ἄρουραι.
1501. δούλιον ἄτην. Vide Choëph. 68. R. P. Med. 822.
1529. πρὸς ἡμῶν, i. e. ἐστι. Dele κάππεσε, κάθανε. R. P.
Vulgatam ut certum exemplum augmenti omissi citat
Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1. sed dubitare videtur ad
Med. p. 293.
1622. ἀλλά σοι γυνή. Nil ad rem Sophocl. El. 302. ὁ σὺν
γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. σὴ γυνή Stanl. curis secundis.

CHOEPHORÆ.

- V. 104. Fors. ἐπεύξωμαι.
137. ἀντικατακτανεῖν v. l. Schol. unde possis ἀνταποκτ. ut
Eur. Hec. 266. (Nil opus. R. P.) Vide Iph. T. 715.
- Ibid. δίκη R. P. Vide Agam. 331. infra 490.

138. ἐν μέσῳ] Eur. Phœn. 592. 598. Med. 815.
164. πλὴν ἐμοῦ] Lege πλὴν ἐνός. *One person.* Et de constructione Monk. vide ad Alcest. 117.
189. σάφ' ἤδη et ἀποπτύξαι Porsonus; hoc ex Rob. ἀπολέξαι pro -σαι Kust. e MSS. in Lysistr. 576.
267. *Sævientem in eos multis, non pecuniæ,* (sed sanguinis.) Ita HSt. Vide Blomf. Ag. Gloss. 81.
270. δυσφρόνων, i. e. *Furiarum.* Vide Schutz.
274. λευκάς δὲ κόρσας] *Morbo usque ad senectutem vexatum iri.*
277. An conf. Suppl. 83?
- Ibid. Excidit versus: τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum hæc universe, vv. 270—88. de quovis patris cædem ulciscente, non de Oreste solo.
281. διώκεσθαι Ald. -κεται Rob. Porsoni διωκάθει ut barbarum improbat Elmsleius ad Med. p. 113. not.
286. μῆνιν δέχεσθαι δ' Elmsl. Œd. T. 817. et in Cens. Edinb. 33. Hermann. in Pindar. Heyn. T. III. p. 201. qui et συλλοῦειν. συνθύειν pro συλλύειν Porsono tribuit Burgesius Troad. p. 195. Sed, nisi me omnia fallunt, hoc servandum esse me monuit ipse Porsonus, explicans, *una deversari.*
- 289—93. Distingue et lege, πεποιθέναι, κεί μὴ 'πεποιθῆ, τ. -έον, (πολλοὶ γὰρ——ἀχνηία.)
309. Nescio an ref. ad loca citata ad Suppl. 151.
- 337, etc. Odyss. ζ. 366.—ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπενυσε.
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαῖοι,
ἦδ' ἐκε καὶ ὃ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω.
- Vide ω. 30—3.
379. Supra 259—60.
440. χαίρουσα] Fors. ῥέουσα. (χέουσα.)
476. ἐν πυροῖσι] Recte Canter. ἐμπύροισι.

497. In Clem. Alex. Str. II. p. 504. ed. Potter. lege
κατεανόντι, i. e. καθτανόντι.
518. Stesichorus Plutarchi S. N. V. p. 555. A. (39. ed. 1.
Wytt.) Vide Lobeck. ad Aj. 801. quem non capio.
556. κει δὴ VV.DD. apud Butl. Sed verte, *Suppose the
servants*—ut Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνᾶσι.
569. Qu. an ref. ad morem de quo Blomf. Gl. Ag. 237.
Vide infra 1062.
585. ἂν requiri concedit Hermannus ad Aj. 904.
643. φιλόξενος τις Elmslei. Med. p. 207. (r.) Vide Addend.
ad Porsoni Aristophanica, Ran. 607.
685. Pearson. κακῆς. Qu. Vide Bl. Gl. Ag. 81. Deinde in
ἐγγράφῃ latere videtur ἀναστρέφειν.
710. Fors. ναυάρχον.
717. Lege XO. (ὁ ξένος, ironice.)
748. Qu. ἔγνων διπλᾶς γὰρ—
760. Confer 834-5.
774. διαδικάσαι] διὰ δίκας Schol.
795. νιν. Orestem. *May his eyes be closed by death,
honourably, etc.*
831. Vide Alexin Athen, ix. 379. C.
872. Soph. Electr. 1417. Recte Rob, λέγω. Vide Stanl.
apud B. Confer Soph. Trach. 1165—6.
874. ὥσπερ οὖς Pors. Advss. p. 160. sed vide Platon. Cratyl.
p. 405. C. HSt. Comicus Athenæi, ὥσπερ οὖν οἱ ῥήτορες
olim emendabam.
979. Lege et distingue, βάρος, (Φῖλον—κακὸν) Τί σοι
(O Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχ. ἔφνυ,——μάλ' εὐστομῶν;
Ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους Ἄγρευμα——
κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν Τιοῦτον——
981. γ' ἢ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἢ τ' Rob. Recte εἴτ' Herman.
apud Butl. (γ' εἴτ' ad Viger. § 311.) Sibi respondet:
*Nempe videtur ut muræna (sive quis viperam vocare
mauult) tactu ipso infectura.*

1029. Forsan transponendum :

καὶ μαρτυρεῖν μὲν——

τάδ' ἐν χρόνῳ——tum v. 1031. qu. an legendum

εἰμι pro τῇσδε.

1031. Agam. 1253.

EUMENIDES.

V. 65. πρόσθ' Porson. apud Burnei. M. R. Feb. 1796.

p. 122. "κάτωθε Alexis (Athenæi) III. 76. E. Eubulus
XV. 666. E." R. P. in MSS. ἔμπροσθε Nicomach. ibid.
VII. 291. l. 8. ἄνωθ' Aristoph. Eccles. 693.

118. Schutz. in textu, nam in notis in omnia alia abit,
οὐκ ἐμοί, quod verum videtur. φίλοις, i. e. Oresti. προσίκτο-
ρες, sc. θεοί, ut Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1. ubi vide Stanl.
et Schol. De φίλοις vide Valck. ad Phœn. 437. et adde
Iph. A. 932. Agam. 1207.

292. ἐναίματον v. l. Schol. Confer 254. ut βόσκημα sit *cibus*,
ut in Soph. El. 364.

319. αὐονὰ βροτοῖς Ald. Rob. Turn. hic et 328. αὐονήν pro
κραυγὴν Simonides c. mulieres v. 20. Hesychii locum,
Butlerō citatum, non invenio. Voluit, ni fallor, Etym.
M. p. 170, 45. 171, 52.

359. μένει] Qu. μέλει, ut Theb. 276.

422. Vide 431.

453. ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῶμαι— Conf. 640.

494. δειμαίνει] δεῖ μένειν nescio quis in marg. Aldinæ Bibl.
Publ. Cant. Hunc et sequentem versum omittit Rob.

513. Soph. Antig. 854—5.

577. Robert. in erratis γ' εἰ. Lege, πῶς γ', ἢ σ' ἔθρεψεν—
Qu. πῶς, ἢ γ' ἔθρεψε σ'—

681. Recte Schutz. confert 690. Adde 384. 984.

686. μένων] Forsan μολών.

725. ἐστερημένον, σύ τοι—lego et distinguo, ut videtur inelegans positio vocum σύ τοι. ἐστερημένον pertinet ad ἐμοῦ in ἐμοῦς latens.
740. παρόρνιθας, πόνους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος. παρόρνιθας, sc. ὁδοῦς.
744. ἐσμεν εὐμενέστεροι] Forsan ἐσόμεθ' εὐμ.
769. Pro δαιμόνων recte videtur Wakefieldius conjicere πλευμόνων (potius πνευ-) 767—70. enim manifesto ex 750—56. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν, v. 753. vide 457. Sed de δαιμόνων vide 292.—Qu. λαϊμῶν.*
819. ὄσσην] Qu. ὄσων, vel οἶαν.
850. ἀμοῖρον MS. D. Askewii. Ald. δ' ἀμοῖρον (sic) Rob. Turn. γ' εὐμοῖρον. Olim correxi, τῆσδε γαμόρφ (*Classical Journal*), quod surripuit censor nescio quis (*Quarterly Rev.* 18. p. 352.)

 FRAGMENTA.

- Δαναΐδες. Fr. 2. v. 6. δένδρων τις ὥρα MS. Veneto-Paris. Legendum videtur δενδρῶτις. Vox apud Eur. Herc. F. 792. Musgr.
- Εὐρώπη ἡ Κᾶρες. Fr. 1. De quo loco Valck. Diatr. 225. ἀμῶν forsan legendum, ut Aristoph. Plut. 645. φιλεῖς δρῶσα.
- Νιόβη. Fr. 5. v. 2. οὐτ' ἄν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς. Sic Trinc. et Gesn. [*in Stobæo* sc.] Stanleius p. 642. sed idem p. 859. ex Eustathio Il. ix. citat λάβοις. (Schol. Venet. ad Il. i. 158. Eustath. p. 744, 3. = 641, 2. Bas. λάβοις Οὐδ' ἔστι βωμός.) In λάβοις alicubi acquiescit Blomfieldius; ad Alc. 436. Monkius. Qu. ἄνοις ab ἄνω

* Quæ quidem conjectura, alia paginæ parte memorata, Viro doctissimo excidit metrum minus attendenti. Nisi voluit, quod non credo, λαϊμάτων (Av. 1563.) J. S.

pro *άνύ* sive *άνύτα*. Theb. 710. malim *άνη τις*. Male *άνη* Blomf. *άνομένων* Choëph. 785. *άνόμενα* Suppl. 53. ex præclara Porsoni emendatione. *άνοντος* Aristoph. Vesp. 368.^a In Androm. 1121. ed. Gaisf. unus MS. *ήνευ*. *άνοις* ipsum Phrynich. Suidæ in v. Sturz. Lex. Xenophont. Προμηθεύς *Λνόμενος*. Fr. 6. v. 7. *στρογγύλων* [*pro quo Pors. γογγύλων*.] *γόγγυλος λίθος* Inscriptio apud Wilkins. *Topogr. of Athens*, p. 197, 204. Schol. ad Aristoph. Pac. 28.—*γογγύλαις* MSS. in Athen. xiv. 651. D. Vide Etym. Gud. p. 330, 56.

Ώρείθυια. v. 2. Forsan, *έστιούχον όψομαι ΔΟΜΩΝ*. *Si quam domi conspexero*. De constructione vide Eur. Suppl. 1. Fragn. Incert. 107. [*Vide ad Eurip. Hec. 914.*]

IN

SOPHOCLEM.

LITERIS R. P. designantur notæ ineditæ R. Porsoni, ab ipso mecum humanissime communicatæ.^b

ŒDIPUS TYRANNUS.^c

V. 4. Citat Athen. x. 420. F. Plutarchus Anton. 926. A. = v. 139. Reisk.

12. *δυσάληγτος*] Sic *ανάληγτως* Aj. 1333.

17. Herc. F. 1039. [1033. Herm.]

^a Ubi vide ipsum in Aristophanicis, p. (133.) J. S.

^b E quibus quas in Opusculis Porsonianis jam olim congescit Kiddius, nonnullas hic etiam retinui; eas præsertim quibus suas Dobræus adjecerat observationes. Idem dictum puta de Porsoni in Æschylum notis. J. S.

^c Brunckii ordinem fabularum et versuum numeros sequor. J. S.

18. οἱ δὲ γ' vel οἶδε δ—Editor Lond. apud Heath. *ιερεὺς*.
Qu. *βαρεῖς*· (*ιερεὺς ἐγὼ μὲν Ζηνός*.)
19. φύλον. *sexus*.
49. *μεμνήμεθα*] Vide [*Elmsleium*] ad 903. et ad Heracl. 559.
60. Vide 1355.
64. Vide VV.DD. ad Æsch. Theb. 240. Bl. [243.]
72. Proculdubio legendum *λυσαιμένην*. BURNEIUS. Vide Burges. apud Kidd. ad Dawes. p. 287.
74. *περᾶ*. delete 75. R. P. collato Suida v. τοῦ καθήκοντος. Vide 674. = 689. Musg.
78. Recte Aldus οἶδε τ'. Infra 445. *τε τὰμποδών*. Col. 488. Antig. 1096. Trach. 143. 286. 333. 336. Philoct. 292. 528. Electr. 554.
92. εἴτε καὶ στείχων ἔσω. sc. *κλύειν*.
108. οἶδ'] οἱ δ—*Illi autem*—Trach. 1174. τὸ δ' lege, (ut Aristoph. Av. 19. τὼ δ—Eur. Phœn. 17. 21. 30. 41. 67. 75. etc.) Electr. 275. lege ἡ δ'.
125. Thucyd. v. 83. *ὑπῆρχε δὲ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενον*. quem locum citat Casaubonus ad Polyb. p. 839. ed. Ernest.
172. MS. apud Br. *κλυτὰ χθόνος*. Aj. 375. *κλυτοῖς αἰπολίοις*.
175. Qu. *ἄλλον δ' ἂν ἄλλα*—Antig. 138. *ἄλλα—ἄλλα*—
189. Qu. interpung. *Διὸς, εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.
249. Forsan seipsum intelligit. vide 814. “Si ἐμοῦ retines, potius post 272. hæc collocanda erant: sed frustra negatur subaudiri posse αὐτὸν ἀντὶ παθεῖν. Antig. 1102. Œd. T. 1179. Orest. 1054.” Anon. Cant. apud Dalzel.
325. Forsan, ὥστ' οὐ μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω.
361. *γνωτόν*. Vide *Elmsleium* ad Heracl. 436.
624. Malim, ὦ τὰν, *προδείξεις*—ὦ τὰν est leniter objurgantis, ut Philoct. 1387. Vide Tyrwhittum et Musgravium ad Bacch. 801. adde infra 1145. Ruhnken. ad Timæum p. 281.
656. *ἐναγῇ*] *ἐναργῇ*? Qu. de metro. Qu. an om. τόν.

695. ἐν πόνοις σαλεύουσιν. Supra 23. Antig. 163. Electr.
1074. Rhes. 248. De ἀλύνειν et σαλεύειν Musg. ad Eur.
Cycl. 433.
810. συντόμως] συντόνως, a *smart rap*. συντόνῳ χειρὶ Trach.
925.
817. ὃν μὴ—Vide supra 236—41. quo alluditur.
883. ὑπέροπλα. Vide Br. ad Antig. 130.
899. Ἀβαισι] Herodot. VIII. 33. Vide Wess.
959. εὐ ἴσθ'] σάφ' ἴσθ' R. P. indicans similem varietatem in
fragmento Προμηθέως λυομένου Æschyli [*Fr.* 6.] apud
Strabonem IV. 1. ubi Dionys. Halicarn. I. p. 34, 8. ed.
Sylburg. pro σάφ' οἶδα dat εὐ οἶδα. Vide Leopard. Emend.
v. 17.
1244. ἐπιρράξας'. Plato Protag. p. 314. D. HSt. τὴν θύραν
ἐπήραξε.
1271. ὅθ' οὐνεκα Trach. 943.
1273. *Oculos suos non amplius eos visuros, quos videre
non debuisset*, (matrem scil. uxoris loco habitam;) *neque
prætervisuros, quos agnoscere voluisset*, (patrem, in τῇ
σχιστῇ ὁδῷ.) De ἐν σκότῳ vide Elmsl. ad 419.
1279. χάλαζά θ' αἵματοῦσσ'—R. P. apud E. Maltby.
1280. οὐχ ἑνὸς μόνου Porson. Advss. p. 261.
1348. μηδ' ἀναγῶναι] Malim μηδαμὰ γινῶναι.
1351. ἔλαβε, quod pro ἔλυσε posuit Elmsleius, apud Scho-
liasten videtur esse mera explicatio vocis ἔρρητο.
1428. προσδέξεται] προσδέρζεται Coray. ad Isocrat. p. 242.
Sed vulgatam defendit Euripides Orest. 1084. Pors. Hip-
pol. 1030. Beck.
1430. μάλισθ' ὁρᾶν Μόνοις τ' ἀκούειν] Legendum videtur
μόνοις ὁρᾶν. Vide Œd. C. 742—4. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
Μάλιστα δ',——Κάκιστος——γέρον. ut emendat R. P.
Opusc. p. 217.
1451. κλήζεται] Eur. Orest. 325. ἵνα μεσόμεφαλοι λέγονται
μυχοί.

ŒDIPUS COLONEUS.

V. 152. Aristophanica, ad Av. 150.

278. Valck. ad Herodot. III. 155. p. 276. c. 2. ὥραν legendum innuit; sed μοίραν defendit Schæferus e Philoct. 498. Herodot. II. 172.

300. Ald. ἀπόνως τ'. Lege αὐτὸν ὥστ'. Infra 385—6. R. P. Elmsl. Œd. T. 222. Vide Kidd. ad Dawes. p. 116. Trach. 671. ὥστε μὴ ἂν παραινεῖσαι. Me ad Aristoph. in ὥστε—ἄν.

323. Forsan ἐξέσται.

335. ποῦ——πόνων;*

363. Eurip. Auge apud Diog. Laërt. Longinum: ταῦτ' ἐὰν ἀφεμένα. Idem, ut videtur, Plutarchi II. 24. C. παρεῖς ἐᾷ. Vide Valck. Diatr. pp. 71—2.

504—5. χρήστέμυ'——τούκειθεν ἄλσος——τόδ' Elmsl. E. R. 37. p. 80. et, ni fallor, in textu Sophoclis, quem olim impressum ipse abolevit. Memini emendationem, in textum istum receptam, Porsono minus certam esse visam.

547. καὶ γὰρ ἄλλους [*Br. ἀγνώς*] ῥ'ΑΝΟΥΣ R. P.

563. χ' ὅς πλείσθ' εἰς ἀνὴρ, vel χ' ὅς γ' εἰς πλείστ'. Vide Fl. in Hipp. 258. Pors. Adv. p. 261. me ad Eur. Andr. 765. Blomf. Gloss. Pers. 333. qui χ' ὡς εἰς πλείστ'. Herodot. VI. 127. ὅς ἐπὶ πλείστον δὴ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο. εἰς om. MS. sed forsan ob præcedens ης. Alia exempla apud Valck. ad h. l. (Rhesus 500. ἀνὴρ sine εἰς, sed nil ad rem.) Troad. 606—7. Aristoph. Plut. 441.

Vide de superiore versu. Qu. καὶ τὸς—καὶ πλείσθ' εἰς—

570. δέεται pro δεῖ apud Bekker. Anecd. p. 88, 21. Qu. igitur an ἐμοὶ δεῖσθαι, ut pro ἐμὲ δεῖν.

* Vulgatam defendit Eur. Orest. 1479. ποῦ δὴτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες; J. S.

646. [*Ad Musgravii notam*, Nimis curiosi sumus:] Recte.

Xῶρος est Colonus. Supra 52. seqq.

664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm.

ἔγωγε, κἂν ἄνευ γ' ἐμῆς.

668. Id est, τῆς Ἀττικῆς ἵκου ἔνθα ἐστὶ τὰ κράτιστα ἐν ἀνθρώποις ἔπαυλα, εἰς Κολωνόν. Vel, τῆς Ἀττ. ἵκου εἰς Κολωνόν, τὰ κράτιστα ἐν ἀν. ἔπαυλα. Genitivī, τῆς Ἀτ. εἰς Κολωνόν, notissimus usus. Vide Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 144. Alius genitivus, κράτιστα γῆς pro κράτιστα τῶν ἐν γῇ, et ipse satis notus.

674. οἰνώπα] Male interpretari videtur Brunckius *nigricantem*. Hederæ nigræ crocei erant corymbi. Heyn. ad Virg. Ecl. III. 36. οἰνωπός, atque adeo οἰνώψ (vide Pors. Med. 1363.) significare potest πυρσός. Valck. Phœn. 32.

687. ποταμοὶ πολύτεκνοι Æsch. Suppl. 1005. In Schol. qu. Ἀκαδημία.

711. εὐπωλον] εὖσπον Geo. Burges, quod minime spernendum: *equite, pedite, navibus*. Sed obstat, quod tota antistrophe Neptuni, ἱππίου et θαλασσίου, dona prædicantur.

739. Spurius videtur, ex 741—4. conflatus.

743. ὄσπερ] μάλιστα δ' R. P. (Brunckii MSS. pro κάκιστος vers. seq.)

790. Æsch. Theb. 728—30.

806. Ut Sophili citat Gaisfordii Append. Florentina Stobæi, T. IV. p. 29, 1. et ἐξαπατῶν.

879. Recte Br. *Hanc non amplius censeam civitatem esse*, liberam scil. Vide Eur. Heraclid. 198—9. 245—7. Iph. A. 952. ed. Gaisf. et quæ præterea notavi in Demosthenicis ad Aristocr. 638, 11. [*Advss. T. I. p. 472.*]

927. Æsch. Suppl. 894.

949. *Forsan* melius ἀλείτας, modo sit verbum tragicum.

955. Præiverat Æschylus, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκρῶν. [*Philoct. Fragm. 1.*] Vide Brunck. fin. not. ad Philoct.

1170. Qu. μή μοι δεηθῆς. Sed forsan v. seq. intelligitur περί.

1192. Qu. ἀλλ' ἔασον. Iph. A. 671. malim ἔασον. Ran. 1243. ed. Br. MS. Barocc. apud R. P. ἔασον pro ἔ' αὐτόν. unus Brunckii ἔασον αὐτόν.—Vel ἔα τὰδ.
1226. ἐπεὶ φανῇ] ἂν subintell. Pors. ad Orest. 141. Mox malim, κείσ' ὅθεν ἂν περ ἦκη. Menander Hypobolimæo, Stob. Grot. CXXII. p. 497. ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν ταχύ. qui locus forsitan hinc desumptus.
- Nunc malim, κείσε βῆναι—Ceterum de locutione confert R. P. in MSS. Suid. Ἀπέθανεν. ubi legit ἦλθεν pro ἦν. Menandr. Stob. p. 497. Eurip. Herc. F. 1250. Epicharm. Plut. II. 110. A. (ἀπῆλθεν οἰκάδε Alexis Athen. XI. 463. E.) Ceterum Alexin Athen. III. 124. B.
1231. Luce clarius est πλάγχθη in locum substantivi cuiusdam irrepsisse. πάθη sensui satisfaceret.
1262. ἀδελφὰ Antig. 192.
1265. τροφαῖς. Vertendum fere ob. *I confess myself a great scoundrel, when I see the state you have been reduced to.*—τροφή, vide 362.
1266. τᾶλλα] Egregie Musgravius TAMA. et sic Porsonus, teste Maltbyio. vide Advss. [*In Porsoni nota, Opusc. p. 218.*] Æsch. Prom. V. 197—8. Aristoph. Lys. 713. aliena sunt. Adde Eur. Heracl. 268.
1341. πόνω. Æsch. Prom. 75.
1370. τοιγάρ σε δ.—ὅς αὐτίκ'. *Non eadem fortuna.* Vide Electr. 917.
1389. τοῦ Ταρτάρου] τὸ recte Herman. Hec. p. 109.
1436. οὔτοι conjiciebam; sed verum est οὐ μή.
1494. Ποσειδᾶνίῳ.
1524. δορὸς ἀλκή Eurip. Phœn. 1114. alio sensu.
1596. Vide an legendum καὶ τολαῖνον. Spelunca scil. *nativa*, ubi sepultus erat heros aliquis.
1773. πάνθ' ὅπως ἂν—Sic Porsonus in Advss. (vide tamen eum ad Toup. p. 435.) ὅποσοι Antig. 214. Prometh. 121. ὅποσον Med. 1405. ὅποσα Œd. T. 1407.

A N T I G O N E.

- V. 40. ἡ 'φάπτουσα] εἶθ' ἄπτουσα. Vide Aj. 1317. Œd. T. 517. Æschyl. Agam. 1374. R. P. Adde Choëph. 981. Ad Plut. 598.
- Qu. Agam. 1405. P. [1374.] ἐφάψειεν Trach. 935. ubi vide.
53. ἔπος et πάθος confusa. Herodot. VII. 143, 23.
159. ὅτε σύγκ.
163. Citat Plutarch. Fab. Max. fin. ubi σεισθεῖσαν. Ad propositum suum detorquet scil.
175. Demosth. F. Leg. p. 418. et Schol.
- 189—90. Pericles Thucydidis II. 60. Sophoclem videtur respexisse, vel eum Sophocles.
320. δῆλον] δειλὸν Musg. Malim δεινόν, et sic Burges. ad Troad. 432.
321. Pro ποτε MS. ἐγὼ apud Valck. Phœn. 712. unde idem conjicit ἔχω.—Lege τό γ' ἔργον.
423. πικρᾶς ὄρνιθος. Qu. πικρῶς.
455. θνητὸν ὄνθ'. Nempe σέ, non ἐμέ, ut male Valckenærius Diatr. p. 175. A.
456. νῦν γε] νῦν τε recte citat *Edin. Rev.* XIV. 306.
467. ἐσχόμην Œd. T. 1387.
520. λαχεῖν, scil. ποθεῖ. Valck. Ph. p. 140.
560. ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν ridicule vertit Br. *ita ut nihil cuiquam nisi inferis debeam*. Imo, *Quare in mortuæ gratiam hæc facis*. (σε nempe subintell.) Malim autem ὠφελεῖς.
602. κοπίδος pro κονίδος emendant in Luciano T. II. p. 608, 27. οὕτως, etc. i. e. οὕτως ἀμύνειν ἡμᾶς χρὴ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ μὴ γυναῖκας ἡσυχάζειν.
736. Vide ad Plut. 913. Adde Aj. 1367. τῇ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ μαντῇ πονεῖν;
747. Forsan οὐτ' ἄν. Et ita Erfurdlius, probante Elmsleio Mus. Cr. 4.
759. χαίρων ἔτι ψόγοισι.—χαίρειν ἔτι, Arist. Plut. 64.

- 827, etc. Vide Ovid. Met. vi. 30. Callimach. Apoll. 22—5.
 Iliad. Ω. 614. Electr. 150—2. Senec. Herc. F. 391.
 Heyn. ad Apollod. iii. 5. 6.
836. Hermannus de Metris p. 296. καίτοι φθιμένα τοῖς ἰσο-
 θεοῖς Ἑγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκούσαι. Qu. Cύγκληρα.—For-
 san, καίτοι φθιμέναν γ' Ἑγκληρα λαχεῖν τοῖς ἰσοθέοισιν, μέγ'
 ἀκούσαι.
- 854—5. Æsch. Eumen. 534.
865. δυσμόρου] δυσμόρφ.
- 1021—2. ὄρνις—βεβρωτες] Aristoph. Nub. 985. [976.]
 quem locum male mutare videtur Bentleius.
1083. ἐς πόλιν valde languidum post πόλεις v. 1080. *Sacer*
 quidam locus postulatur. Qu. ἐστιούχον ἐς σποδόν, i. e. βω-
 μόν. Hoc enim ipsum est quod exsecratur Tiresias. vide
 1016.—σποδός. vide Œd. T. 21. (supra 1007.) Eur. Troad.
 483. Ἐρκίου Διὸς πυρᾶ, i. e. βωμῶ.
1182. Recte. Pors. Phœn. 1360.
1200. Recte Brunckius, *ut placidi remitterent iras.*
1238. Æsch. Agam. 1360—1.

TRACHINIÆ.

IN Trachiniis versus qui melius abessent:

- 24—5. Tautologia post ἀταρβής.
- 362—3. Tautologia.
698. τῆς οἰός, etc. Suspectus ob constructionem; nisi
 legas φλόγα ἀκτῖνος ἡλιώτιν.
1175. A poëta quidem, sed languidus.
- V. 3. θάνοι] θάγη Fl. 1547. et Stob. 105. p. 562. Infra 164.
 lege ἡνίκα sine ἄν. 689. ἕως νιν. V.D. *Quarterly Rev.* 14.
 p. 453.
7. Lege ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλ. Ita Kidd. ad Dawes. De ἔτι,
 R. P. Advss.
40. ὅποι recte Br. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 305.

47. ἐξεγραψάμην oraculum, Aristoph. Av. 982. Vide Herodot.
53. τόσον] τὸ σὸν Pors. Med. 461. Eur. Iph. A. 1167. ἡ 'μὲ
χρὴ λέγειν τὰ σά;
65. Matri non dixerat Hyllus ubi esset Hercules; neque
Hyllo mater, patrem in summo discrimine versari, 86.*
85. Dele hunc versum ex interpretatione τοῦ οἰχώμεσθαι
natum. R. P. et sic Vauvilliers.
95. κατευνάζει τε (ἀνεγειρομένη).
98. Pors. Hec. 1030. Schol. in ed. 1547. τὸν Ἀ. παῖδα. Dis-
tingue, τὸν Ἀλκμήνας: παῖδα:—Omittebat, ut videtur,
παῖς. Monet Pors. l. c.
102. κατ'. Vide 379.
114. Forsan, κύματ' ἐν εὐρέϊ. Imo ἂν—Illud citat Elmsl.
Med. 806. hoc Kidd. Dawes. p. 441.
143. νῦν δ'] Lege τ'.
164. Abfuerat xv menses. Supra 45. Vide Musgrav. ad
838. [827.]
- 166—8. Ipsum oraculum vide 1166—75. Aliud, 1161—5.
In utramque partem interpretatur, et recte quidem,
Deianira 76—81. Sed hic, ubi omnia pessima ominatur,
inepta sunt ista 167—8. neque audivisse videtur Chorus
823—42. Deinde tres versus adeo frigidi, ut eo solo
nomine suspectos haberem. Satis sunt τοιαῦτ', etc. ut 46.
Neque defendi potest repetitio priorum ex CEd. T.
236—41, 817—9, Antig. 23—30, 194—206.
Sed demus hos tres delendos; vix minus offenderis in
priori loco. Neque enim de Eubœa loquutum erat ora-
culum,—(utcunque respondeas, τῇσδε τῆς χώρας non esse
Eubœam, sed Trachina, ut 165.) neque ista cohærent
cum 40—1, 73, 97—102. (in 77. expectares πείρας, ὁδοῦ,

* Hoc notaverat V.D. supra scripto, "TRAGŒDIARUM ŒCONOMIA;"
cujus quidem alia exempla colligere proculdubio in animo habuerat,
adjecerat tantum "Heracl. 115. nescit ὁ κῆρυξ quis sit Athen. Rex."
J. S.

ἀγῶνος, ut 159. vel simile:) neque 79—80. ferri possent in Euripide, nedum in Sophocle.

Quare suspicari liceat fabulam a διασκευαστῇ fuisse interpolatam. V. 1167 etiam abesse mallet. συμβαίνειν ἴσα aliud est atque συνήγορα εἶναι. (Cavillator etiam objicere posset, παλαιὰ esse, non καινά: vide 157.)

169. De τοῖος, τοιάσδε, vide Elmslei. Cens. Ed. 33. p. 240.

Sophocl. Athenæi [XIII. 564. b.] τοίαν Πέλοψ ἰνγγα.

263—4. Sensus est, πολλὰ ἐφύβρισε καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. Post φρενὶ scil. supprimitur verbum, ex opposito ἐπερρόθησε supplendum. λόγῳ, 265—8. ἔργῳ, 268—9.

316. Ald. et membr. μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν; MSS. Brunckiani, μὴ του. Possis distinguendo, μὴ του τυράννων; Εὐρύτῳ σ. τ. ἦν; vel etiam transponendo, μὴ τῶν τυράννων ἦν τις, Εὐρύτου σπορά; Sed mihi videtur Εὐρύτου esse glossema.

330. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπης, πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι. Vulgo transponuntur λύπης et λύπην.

339. Forsan ὑφίστασαι, *subsistis*. Metaphora a venatione ducta. PORS. (E. M.) Vide Pors. ad Phœn. 1373. Si me servandum, verte, *cur hunc gressum ad me dirigis?* vel, *hoc gressu ad me contendis?* Duplex accusativus, ut Musg.

384. ὅς. Hercules an Lichas? Puto, Non Herculi quidem, sed Lichæ, omnia mala precor. Vide Eur. Med. 82.

529. Ald. membr. βέβακεν ὥστε. Lege, βέβαχ' ὥστε.

536. οἰμαί γ' Wakefield. si memini.

538. Antig. 1063.

562. Contra metrum et linguam Br.—Ald. Junt. 1. τῶν πατρώων ἥνικα στόλων. MSS. duo Brunckii, Vatic. Palat. 287. collatus a Dorvillio, Junt. 2. τὸν πατρώον—στόλον. ΣΤΟΛΟΝ Schol. Ita Schæfer. εὖνις pro uxore capiens. Vide Porsoni Opusc. p. 219. Qu. an στόλον regatur ab ἐσπόμην, quasi dicatur τῇ πατρὸς πομπῇ? Vide supra v. 155—6. 159. Æsch. Suppl. 183. (195. St.) Æd. Col. 358. Aristoph. Av. 46. Eur. Heracl. 38. et Elmsl.

574. De *ιὸς* vide 719. *θρέμμα* Musg. ad Eur. Cycl. 189. Brunck. ad Trach. 910. Vertit Brunckius, *Vulneris sanguinem, concretum circa cuspidem intinctam tabe Lerneæ hydræ.*

Ænigma Sophocle dignum. 1. *ιὸς, telum an venenum?* 2. *ἔβαψεν, instillavit, an tinxit, an infixit?* (ut Phœn. 1594.) 3. *θρέμμα, hydra an hydræ soboles?* 4. *θρέμμα an αἶμα nominativus?* Vide an legendum, *μελάγχολος—ιὸς. ubi venenum, hydræ soboles,* (quomodo poëtæ dicunt vinum *sobolem* vitis, etc.) *tinxerat vulnus.* Sed vulgatam servo, vertens, *ubi* (circa eam partem cuspidis, qua) *sagittas tinxit hydra.*

664. Leptinea 502, 21. *ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει.* Sed qu.

717. Recte Aldus et membr. *χῶσπερ.* Schol. ed. Rom.

ΧΩΣΠΕΡ ἌΝ ΘΙΓΗΙ. καὶ ὅσα ἄν—Lege *ὅς ἄν.* R. P.

χῶσπερ, i. e. καὶ ὅσπερ. Sensus idem est, *ὃς ἄν θίγῃ τοῦ βέλους, vel οὐ τὸ βέλος.* Pind. Pyth. ix. 75. *τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν.*

770. Forsan distinguendum, *πλευραῖσιν, ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος,* ut sensus sit, *quasi a fabro recens fuisset adglutinata.*

789. Lege *λάσκων, ἰύζων* ut fere Wakef. e Diog. Laërt. tum e D. L. lege *Λοκρῶν τ'.*

833. *νεφέλα, rete?*

838. *ὑδρας φάσματι = ὑδρα.* Br. ad 910. Vide supra ad 574.

858. *κελαινά]* Si sinat metrum, qu. *κλεινά (κλαινά.)*

935. *Se iracundis dictis matrem ad malum hoc facinore cumulandum impulsisse.* *ἐφάψειεν* scil. *τὸ κακόν, ὥστε γενέσθαι τοῦργον.*

971. Forsan *κάθυπνον.*

997. Primo restitue *οἶων ιερῶν,* quæ v. 996. irrepsit e margine. Deinde suspicor ipsum *ιερῶν* delendum: *ὦ K.—βωμῶν, οἶαν—μοι.* De formula, *οἶαν ἀνθ' οἶων,* Bl. apud M. Alcest. 145.

1010. *You have overturned* (disturbed) *the little which might have winked*; i. e. the little sleep I might have had. PORS. (E. M.)
1076. εἰπόμην e Schol. Aj. 318. pro *solæco* ἐσπ. Elmsleius Heracl. 634.
1154. συμβέβηκεν, *agreed with, acquiesced in*. PORS. (E. M.)
1162. ποτε etiam Schæf. Lege ποτ' ἄν. Vide Prometh.
1166. συμβαίνοντα] Vide 1176.
1167. τοῖς πάλαι non = τοῖς πάλαι (i. e. *modo*) λεχθεῖσιν: ergo *καὶνὰ* est *recentia*. Vide Œd. T. 916. Quomodo igitur παλαιὰ δέλτος, 157? An veteris *oraculi* vaticinium, ut 825. τῆς παλαιφάτου προνοίας?—Sed utut hæc sunt, versum deleri malim.—Imo falsum est hoc oraculum alteri fuisse *συνήγορον*; hoc enim longe aliud atque συμβαίνειν ἴσον.
1169. εἰσεγγραψάμην] ἔξεργρ. Elmsl. M. C. 6. p. 290. Vide Aristoph. Av. 982.
1178. Recte Br. *dum te acrius instigem*.
1181. i. e. *in hujusmodi colloquium delatus*. στάσιν, ut Ran. 1314. [1279.]
1240. Vide Br. ad Antig. 740.
1252. Qu. τοῦργον, i. e. δείξας τοῦργον (ὄν) τὸ σόν.
1261. Malim, ὥστ' ἐπ. Τελεῶσαι ἐκούσιον ἔ.

A J A X.

- V. 50. μαιμῶσαν] διψῶσαν Athen. x. 433. F.
77. ἀνὴρ] Recte Hermannus *homo*, i. e. *mortalis*. *Nonne et antea fuit hic* (Ajax) *homo*, (et nunc est?) Vide Aristoph. Acharn. 46. Lysistr. 848.
109. Male Br. ἐργάσει.
- 167—71. Locus in vexatissimis, quem nemo adhuc mihi reddidit expeditum. μέγαν αἰγυπιὸν, σ' ὑποδείσαντες Toup.

ad Suid. P. 3. p. 39. probante Porsono p. 465. Lobeckius in Ajacis editione Lips. 1809. ὑποδείσαντες post φανείης ponit. Verum omnino delenda est illa vox, quæ irrepsit e scholio. Subintellige, ἀγέλαι (παταγούσιν ὅτε ἀπέδραν) μέγαν αἶγ.*

205. νῦν γὰρ ὁ δεινός, ὁ μέγας, ὠμοκρατῆς Αἴας] Delendi articuli; saltem ante μέγας. Infra 914. delendum ὁ ante δυσώνυμος censet Porsonus ad Orest. 1297.

277. Porson. ad Av. 798.

377—8. Vide ad Demosth. Ol. III. 30, 8. [Tom. I. p. 353.]

419. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΙΟΙ Schol. Rom. Porsonus cum Aldo Σκαμάνδροιο. M. R.

456. φύγοι τ' ἄν

516. Lege, καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε. R. P.—pleniore scil. distinctione ad δορὶ 515. posita.

522. χάρις χάριν. An delendus versus?

558. Recte Musgravius. Vide Trach. 144—6.

563. ἔμπα κεί R. P. collato Suida v. τηλωπός, ubi κεί τὰ νῦν C. C. C. teste R. P. in MSS. καὶ νῦν edd. Med. Ald. εἰ τὰ νῦν Kust. sine κ.—Conjecturam occuparat Reiskius. confer supra 122.

586. καλὸν, i. e. καιρός, ὥρα, etc. ut Electr. 386. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. Œd. T. 78. εἰς καλὸν, *opportune*. Fragg. Ἀχ. Συνδ. 7. (Valck. Phœn. 723.) Vide Thes. Gr. nov. ed. T. IV. p. 4719. 4721.

588. προδοῦς] *Deseras*, Terent. vide Alcest.

602. Ex Æsch. Agam. 543? Vide et an infra 1208. eodem spectet.

607. ἔτι] Elmsl. ad Ach. 306. Me ad Thesm. 726.

* Totus locus ex correctione summi Viri ita, opinor, legendus:

ἀλλ', (ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμ' ἀπέδραν,

παταγούσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι

μέγαν αἰγυπιόν')

τάχ' ἄν—

J. S.

645. Μάλιν αἰὼν'—οἶον βίον οὐδεὶς Αἴακ. ἔτλη. (αἰὼν fœm.

Valck. ad Phœn. 1493.) ἄν = οἶαν, vide ad Philoct. 509.

714. Stob. Ecl. p. 143. Grot. ὁ χρ. ὁ μεγ. μαραινει.

719. Ἄν, ἄνδρες, φίλοισι πρῶτον—*Vobiscum, O socii, ante omnia communicabo nuntium quem fero Ajaci.*

775. καθ' ἡμᾶς, *quod ad nos attinet.* HERMANN. Vide Demosth. p. 309, 17. Sed rectius, opinor, Brunckius, *ubi ego pugno.* Κατὰ in tacticis plerumque est *adversus, e regione*: potest etiam accipi, *apud.* In Thucyd. iv. 43—4. κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων, *Athen. lævo oppositus*: mox κατὰ τὸ δεξιὸν, *in dextro cornu.* Eodem fere recidunt hæ interpretationes: *Nunquam hostium ea pars, cui oppositus sum, erumpet*, (nobis terga dantibus):—*nunquam in illam partem aciei nostræ, ubi ego pugno, erumpet hostis.*

ἐκρήξει. (Ed. T. ἀναρρήξει κακά.

776. τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν] Ἄν Græcum pro τοῖς τοιοῖσδε? Qu. τοι?

875. Confer Aristoph. Nub. 731. [723.] et omnino Eurip. Cycl. 677. ed. Matth. Livius iv. 49. *Dignos* (Tan. Faber *Dignum*)—*esse, eorum urbem—esse*;—*Malum quidem militibus meis.* *They deserve—Yes, a mischief.*

921. ἀκμαί' ἄν R. P. Vide Herm. ad Viger. n. 284.

954. κελαινῶπαν θυμὸν, id est, μέλαιναν χολήν' *insults over his frenzy.*

966. Emendat quidam, (vide an sit Porsonus,) εἰ κείνοις γλυκὺς. *It may gratify them, it may please him; but it grieves me.**

1034. Porson. Ἀν. 798.

1093. Confer Eurip. Troad. 413. Matth. et me ibi.

1101. ἤγετ' Elmslei Heracl. 371. et *Ed. Rev.* quem vide de ἄγεσθαι ad Heracl. 808.

* Nonne potius, sine emendatione, *Ulcunque vel mihi acerba, vel optabilis istis; certe ipsi jucunda mors fuit.* J. S.

1120. *σμικρὰ* citat Schol. Aristoph. Ach. 710. *σμικρὸν* Elmslei. ad Heracl. 387. Adde tragicum Plutarchi II. p. 28. C.
1132. An distinguendum, *καλόν*;
1136. Nos, *He missed that, he failed in that.*
1141. Male mutatur. Est pro, *ἐγὼ δέ γέ σοι φράσω*. Studiosæ inhæret orationis formæ.
1253. *πλευρὰ* S. Maximus in Eclogis, c. II. p. 166. citante Villoison. ad Longum, p. 274. apud quem MS. Maximi habet *πλευρᾷ*.—Post. *πορεύεται* 1254. addit Maximus in ed. et MS. *ὁ γὰρ φρονῶν εὖ πάντα συλλαβὼν ἔχει*.
1312. Vide an legendum, *ἡ σοῦ τοῦδ' ὁμαίμονος λέγω*; *Or am I to call her the lady of your brother here?*—ut adstet Menelaus, *κωφὸν πρόσωπον*.
1366. Malim, *ὁμοῖα' πᾶς*—*You are all alike; each for himself.*
1392. *τόνδ' Ἄνδρα* Bandinellus, nescio unde.
1404. *τὸν δ'* Suid. v. *ἀμφίπυρον*, unde *τόν θ'* Elmsleius Œd. T. 220.

PHILOCTETES.

- V. 23. *τόνδε γ'*] Recte Elmsl. E. R. 37. *ἔτ'*—Œd. C. 1622. *οὐδέτ' vel οὐδέ τ' ὠρώρει βοή* Ald. Junt. 1. 2. Turneb. HSt. *οὐδ' ἔτι* Turnebus pro v. l. *οὐδ' ἔτ' ὠρώρει* Canterus. Idem in Electr. 1189. *τῶνδ' ἔτ' pro τῶνδ' τ'*, approbante Br.
25. Schol. in MS. Paris. 2712. *εἴη: ποιοῖτο, διανοοῖτο. οἱ κωμικοὶ δὲ τῇ οἱ διφθόγγῳ ἀντὶ βραχείας χρῶνται*. Id est, *ei ante vocalem hic brevis est, ut sæpe αἱ apud comicos (in ποιῶ, e. g.)*
55. *δόλοισιν*—*λόγων* Erf. Illud forsā recte.
79. *ἔξοιδα καὶ φ.*] Quicquid dicat Buttmann. malim, *ἔξ. μὲν φ.*
105. Usitatius, *ιούς γ' ἀφ.*

137. Videtur sensus esse, τέχνη γάρ ἐστὶν ἡ τῶν ἄλλων τεχνῶν προὔχει, ἡ τῶν βασιλέων, καὶ γνώμη, ἡ τοῦ Διὸς πάρεδρος. Comparant CEd. T. 380. *There is a station superior to all others; there is a wisdom, supported by which Jove wields his sceptre.*
316. ἀντάποινα Schol. Ceterum αὐτοῖς verte, *Quibus dent Dii, ut ipsi pœnas luant.*
321. Vide 314. 406.
333. Vide 414.
369. Optime Schol. Ὡ ΣΧΕΤΑΙΕ. πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.
435. Lege σ' ἐν βραχεῖ, ut 1398.
437. αἶρσι defendit Schw. Lex. Herod. p. 15.
443. An, ἀνείχετ' εἰσάπαξ εἰπὼν—vel etiam, ἂν εἶχετ'—Vide Antig. 467.
476. εὐκλεῆς ex εὐκλείας 478. natum. Qu. εὐχερὲς. Vide 519. 874—6. De δυσχερεῖα 900—6.
482. πρύμνην Elmsl. Heracl. 19. et M. C. 6. p. 278. ubi fere præfert ὅπου.
502. An pro δεινὰ legendum κοινά? Vulgata ex 504.
509. ἄθλους, ἄ—*qualia*. ὅς pro οἷος. Aj. 645. et me ibi. Electr. 1128. Troad. 477. 499. ἄθλος et ἄθλον, Græv. ad Lucian. Solœcist. T. III. p. 555.
528. Lege ἕκ τε.
550. οἱ νεναυστοληκότες] CYNNEN. Æsch. Prom. 724. ΟΙΤ' i. e. CYT' Steph. Byz. v. Ἰναχία.
572. Forsan, ποῖον αὐ.
584. Forsan, χρηστά θ'.
645. ἐνδοθεν λαβόνθ'
675. ἔλαβ'] Forsan ἔβαλ'
682. ἐσιδὼν
692. ἑγχωρον
728. ΠΑCΙ natum puto ex ΠΛΑΘΕΙ. sed qu. de metro.
736. Vide Aristoph. Ran. 672, etc.
800. An ἀναπολουμένη? Vide 1238.
852. ταυτὰν εἰ τούτῳ] ταυτᾶ. Barbarum est ταυτὰν pro τὰν αὐτὰν. Brunck. ad Aristoph. Plut. 253. T. III. 195.

ταύτῃ Trach. 722. Infra 1448. γνώμη ταύτῃ τίθεμαι. qu. γνώμην. qu. ταύτῃ. Herodot. i. 120. ταύτῃ πλείστος γνώμην εἰμί. Vide VII. 220.—Vel etiam, ταυτὸν εἰ τούτῳ γνώμας, i. e. γνώμης. Sensus est, *Si, ut vult Ulysses, arcu. non contenti, ipsum Philoctetam insuper abducere conamur, huic consilio inesse inextricabiles molestias* (vide 892.) *vides, si sapis.* Ita Erf. si eum intelligo.

Jam ante obscure suadet, 835—8. ut vela det. Ultima 863—4. τόδ' ἀλώσ.—ἀδεῆς πόνος ἐσθλός (ita enim pro glossa restituendus versus, qui leviter corruptus e margine in alienum locum migravit 859.) ultima, inquam, ita capienda: *Equidem hoc intelligo; consilia tuta esse optima.* Ita Matthiæ.

Constructio v. 853. ἄπορα πάθη (ἐστὶ) τοῖς πυκνοῖς ἐνιδεῖν (τῷ πράγματι.) Vide ad Aristoph. Plut. 48.

859. ἀλεῆς ὕπνος] ἀδεῆς πόνος.—Qu. an vel hic vel 864. delendus.

1085. συνοίσει.] Lege συνεῖσει. Pierson. ad Herodian. post Mærin. p. 442. Electr. 93. Eurip. Androm. 999. (Æsch. Suppl. 239.)

Secundum Hermannī mentem verte [συνοίσει], *But you will be a fit place for me to die in:* i. e. I can expect nothing better. Omnino confer Aj. 431.

1091, etc. Vide annon hæc alio ordine legebat Schol.

1093. Recte Br. πλωάδες. R. P. In scholiis hæ lectiones memorantur: δρομάδες πτοχάδες (melius alibi πτωχ.) πτωκάδες, πρωτάδες et ὀξύτονοι, -τόνου.

1094. Lege εἴτ' ἀρκῶ. R. P. (ut Electr. 186.)

1251. Recte, opinor, Herman. apud Erfurt.

1276. Lege ἂν εἶπῃς σὺ, quomodo Eurip. Bacch. 654. corrigebat R. P.

1361. παιδεύει κακά.] Lege κακούς. Œd. Col. 562. ὡς οἰδά γ' αὐτὸς, ὡς ἐπαιδεύθη ξένος. 919. καίτοι σε Θῆβαι γ' οὐκ ἐπαιδευσαν κακόν. Similia apud Musg. ad Eurip. Heracl. 576.

1364. Qui duo versus, non optimos quidem illos, textu eliminat, Brunckius, miror quomodo non viderit neque sic vitium tolli. Quum enim longam istam fabulam, vv. 319—465. a Neoptolemo confictam esse jam pateret, cur Philoctetes ista de armorum iudicio ceteris veriora esse crederet?
1381. κοῖν' ὀρώ R. P. Vide Markl. Suppl. 728. et ibi Gaisf. p. 162.
1402. Dele εἰ δοκεῖ, ut trochaici a versu sequenti incipiant; et 1407. lege, τῆς πάτρας. NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ Ταῦτα δρᾶν, ὅπως περ αὐδᾶς,—Sic duo parietes una fidelia dealbavit RICARDUS PORSONUS, Opusc. p. 197. Vocem ὅπως περ solus usurpat Sophocles, eodem monente. (Æd. T. 1336. Aj. 1179.) ὅπως περ Crates Athen. ix. 396. E.
- Hæc emendatio non satisfacit Elmsleio, E. R. 37. p. 92.
1406. [*Vide Tom. i. p. 340. ad Æschin. 77, 28.*]
1448. γνώμην ταύτην καταθέσθαι Theognis 717. ed. Bekker. (Aristoph. Eccles. 654. [658.] unde et hic ταύτην Elmslei. Heracl. 1053.) Lysias pro Invalido p. 170, 24. μηδαμῶς—ταύτη θῆσθε τὴν ψῆφον Taylor. et Bekkr. pro τῇ ψήφῳ. Vide supra 852. Isæum Ciron. fin.
1461. γλύκιον] γλυκερόν Burnei M. R. 1799. p. 432. Λύκιον v. l. Schol. Vide Hesych. et Suid. in v. Λυκεῖον ποτόν.

ELECTRA.

- V. 2. Odyss. ψ. 5. ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα ἴδῃαι Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδαι ἥματα πάντα. Macho Athen. xiii. 578. A.
- 4, etc. Ridet Auctor *Agenis* Athen. xiii. 595. F.
21. ἐνταῦθ' ἵνα Οὐ καιρὸς ὀκνεῖν, ἐσμέν. R. P. ἐνταῦθ' ἵν' οὐ Καιρὸς κατοκνεῖν, ἐσμέν. G. BURGES. κατοκνεῖν Prometh.

67. et alibi. *ἵνα* in fine senarii Trach. 1159. Confer Antiphont. Photii. v. *ἵνα*: *ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν*.

45. Φανοτέως] Φωκέως R. P. De Strophio interpretatur Stanl. ad Choëph. 914.

104. Forsan, γόνων, Ἐς τ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς Ῥιπὰς, deleteo ἄστρον.—παμφ. ῥιπαὶ sunt *solis radii*; ut *νυχίαι ῥιπαὶ* Œd. Col. 1248. Neque quidquam refert, quod statim sequitur ἡμαρ. Vide Aj. 856—7.

113. Aldus, Junt. 1. 2. τὰς omittunt. Nisi omittendus est 115. cum Porsono, perspicue legendum, ὀρᾶθ', (A?) τοὺς εὖν. ut AI ab E absorptum sit.

124. ἀθεώτατα Kidd. Erfurdt. R. P.

In comparativis neutro singulari utuntur; in superlativis neutro plurali. Dicunt utique δεινῶς, δεινότερον, δεινότατα. Non dixissent ἀθεωτάτως pro ἀθεώτατα, nisi per licentiam.—Hæc, puto, volunt, quæ, Porsono proculdubio dictante, ad finem libri hujus ascripsi.*—Elmsl. ad Ach. 193. p. 121. et ad Heracl. 544.

128. Choëph. 40. δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

152. Antig. 831.

153. Cic. Tusc. III. 33. "Ne illa quidem firmissima consolatio est, quanquam et usitata est, et sæpe prodest: *Non tibi hoc solī.*"

168—9. Vide infra 317. seqq.

333—4. Isæus Cleonym. § 40. προσηπείλησε ὅτι δηλώσοι ποτ' ἂν τούτῳ ὡς διακεῖται πρὸς αὐτόν.

400. Antig. 65.

440. Forsan, ἔβλαστε πασῶν.

442. Qu. δέξασθαι αὐτῇ?—δέξεσθαι Elmsl. M. Cr. 4. p. 475. nolente Hermannō ad Aj.

476. φερομένα κράτη. Supra 84.

* Scil. Sophoclis Musgraviani, Tom. 1. unde hæc deprompsi. J. S.
Vol. II.

492. 1. ἡ ἐριννὺς ἐπέβα ἀμιλλ. γάμων, οἶσιν—
 2. Κλυταιμνήστρα—
 3. τινὲς ἐπέβα vel -βαν—
 4. ἀμιλλ. γάμων ἐπέβα αὐτοῖς οἶσιν—
514. οἶκον] Qu. οἶκον?
531. Æsch. Agam. 1504.
564. ποινάς? (Musg.) vel -νήν?
591. τοῦτ'. Forsan ταῦτ'.
593. οὐ γάρ] ποῦ γάρ—οὐνεκα; Vide Porson. ad Hecub. 296.
609. κατασχύνω] Iph. A. 505.
614. Pors. Av. 798.
734. ἔσχατος. 720.
760. Recte Erfurdtius ἐκλάχη ex cod. Jen. Vide Musgr.
770. Male Valckenærius. Sensus poscit γάρ, neque unquam junguntur οὐδὲ καί. R. P. οὐδὲ γάρ etiam Stobæus LXXIV. p. 451, 24. Gesn. = LXXVI. 329. Grot. Grotius Excerpt. p. 71. καὶ est emendatio Valckenærii ad Phœn. 358. locum similem.
818. Recte Dawesius p. 281. ed. pr. ἔσομαι ξύνοικος. R. P.—
 Quod ut suum protulit Hermannus ad Hec. p. 116. deinde apud Erfurdtium, ξύν. ἔσομαι. τῇδὲ γ' ἀλλὰ—pos-
 tremo Doctr. Metr. p. 49. ξύν. ἔσομαι ἀλλὰ (sic). Cum
 τῇδε confer Æsch. Choëph. 4.
838. ἔρκεσι, *retibus*. Vide Br. ad Aj. 60.
841. πᾶμψυχος = παντελῶς ἔμψυχος.
- 857—9. ἐλπίδων ἀρωγοὶ = ἐλπίδες ἀρωγῶν.—ἀρωγαὶ Schol.
 ad 854. probante Musgravio.
973. λόγων γε μὴν.
997. Antig. 61. ἀλλ' ἐννοεῖν χρή τοῦτο μὲν, γυναιχ' ὅτι Ἐφθ-
 μεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
1065. δαρὸν γ' οὐκ—
1079. Orestes, Choëph. 430. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
1096. φέρεσθαι τὰ πρῶτα, πρωτεῖα, semper Græci, nunquam φέρειν. Hase, MSS. du Roi, 9. p. 177.

1128. Lege ex Schol. ed. Rom. *ὄνπερ*. Probat Kidd. *ὥσπερ* Brunck. ed. 1779. forsan ex Eurip. Androm. 1173—4. *ὥσπερ* male Suid. in Aristoph. Ran. 323. [320.] *ὥσπερ* Florens in Pac. 1089. [1055.] Ibid. 675. [659.] recte Inv. *οὐπερ*. Vesp. 619. [621.] *ὥσπερ* Rav. Qu. de Fragm. apud Schol. Platon. p. 85.—De *ὄσπερ* et *ὥσπερ* Elmsl. Ach. 441. et Add.
1239. ἀλλ' οὐ μὰ τὰν... ἄδμητον αἰὲν Ἄρτεμιν.—μὰ dat Juntina 1522. “ἄδμητον proculdubio verum.” KIDD.
1311. Plato Menex. §. II. 245. D. HSt. ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτρεκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. ubi nostrum confert Gottleberus p. 53.
1458. πύλας] πύλαις, *ante fores*.

F R A G M E N T A.

- QU. an omiserit Br. fragm. apud Valck. Phœn. 544.
- Anapæstici ex Incert. Fab. apud Strabon. vi. p. 391. ed. Oxon. quem locum, ni fallor, tractat Erfurdcius. (Beck. Act. Semin. T. II. p. 485—6.)

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

- FR. I. v. 2. ἐξέλαμψ' ἐναΐσιον φάος Porsonus, ni fallor.
- II. Vide Schol. Plat. p. 188. Schol. ad Thesmoph. in Append. ad Porsoni Aristoph. Chardon La Rochette, T. II. p. 412.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

- I. 1. τοῖνον] τοῖσι edd. Ald. Cas. Malim τοί σοι.—Sic Porsonus et MS.

ἈΛΩΑΔΑΙ Σάτυροι.

- IV. Ut Menandri, et σιωπῇ, Apostolius XXI. 16.
- XI. 3. θακοῦσιν est conjectura Salmasii apud Grot. Vide R. P. Adv. p. 151. ad Prom. 389. ἄκουσιν ed. Trinc. Cum ultimis confer Menandrum Clerici p. 154.

ἈΜΦΙΑΡΑΟΣ Σατυρικός.

v. Verbo partim dat Siebenkeesius p. 55. ἔτ' αὖ... ὥπερ
ἀλιεὺς πληγαῖς ἐνῶν διδάσκαλον.

ἈΧΙΛΛΕΩΣ ἘΡΑΣΤΑΙ Σάτυροι.

- i. 1. ἔρωτος γὰρ νόσ. τοῦτ' ἐφήμ. Forsan, τὸ γὰρ νόσημα.
Ib. 6. οὐδ' ὅπως ἀφῆ θέλει Tr. Forsan, θυμὸς οὐθ' ὅπως ἀφῆ
θέλει.
Ib. 8—9. Pro his Tr. οὔτε τοὺς ἐρ. αὐτὸς ἴ. δρᾶν. tum ut
alterius fragmenti init. Η καί—

ἘΛΕΝΗ.

ἦν καλλίστην] Eurip. Hec. 632—4. Pors. ad Toup. p. 504.

ἘΡΙΦΥΛΗ.

III. 1. τὰ ῥᾶστ'] Lege τᾶριστ'. Vide Antig. 179. Aliter
alii. Vide Reisig. p. 129.

ἩΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ Σατυρικός.

Eustathius II. B. p. 297, 36. ἐν γοῦν τοῖς Ἡρωδιανοῦ εὔρηται
ὅτι Εἰλωτες οἱ ἐπὶ Ταυνάρῳ Σάτυροι.

ἸΝΑΧΟΣ Σατυρικός.

“Ad Inachum Sophoclis refert fr. de quo Valck. D. p. 11.
Ruhnk. Tim. p. 9. forsan inconsideratius, Blomf. Mus.
Crit. T. I. p. 145.” Boiss. MSS. du R. x. p. 241. Ad
Inachum refert Erotiani locum v. κερχνῶδη, legens, α.
φησιν ἰοὺς, Τραχνὺς χελώνης κέρχνος ἐξανίσταται, Elmsl.
E. R. 33. p. 237.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ Σατυρικός.

II. Potius distingue et lege, ὅταν γέννηται ταῦτα, πάντ' ὄνου
σκιά. i. e. τᾶλλα οὐ φροντιστέον.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

IV. 6—7. Aristoph. Av. 605.

ΚΡΙΣΙΣ Σατυρική.

I. Hinc profecit Callimachus l. c. notante Sch.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

II. 2. Dele μέδεις collato Aristophane.

III. 3. μότου præfert Bachetus ad Ovid. Epist. T. II. p. 134—5. ed. Hag. 1716. quod memini probasse et Porsonum. Vide Heyn. Exc. 17. ad Æn. 2. p. 316.

Ultima etiam Heyn. ad Virg. Diss. II. ante Æn. c. 5. p. 79. ed. 1793. nisi Tyrwhitto sublegit.

ΝΗΠΤΡΑ ἢ ὈΔΥΣΣΕΥΣ ἈΚΑΝΘΟΠΑΛΗΞ.

Vide Hemst. ad Plut. p. 96. Kuster. ad Schol. 303.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

v. Cicero Deiot. 11, 18. *Fit in dominatu servitus, in servitute dominatus.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ ἢ ΜΑΝΤΕΙΣ.

III. ποτ' ἤξει Stob. Forsan leg. ἔξει [*Postea addidit,*] Ita Reisig. Aristoph. p. 295.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

III. 5. Gesnerus, ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων. quæ levicula est depravatio veræ lectionis. Lege, φίλος. Βροτοῖς ἂν ἐλθὼν ἐς λόγον, δίκην ὄφλοι—vel, βροτοῖς δ' ἂν—Aristoph. Eq. 1300. [1297.] ξυνελθεῖν εἰς λόγον. Nub. 471. [465.] ἐς λόγον ἐλθεῖν Ald. sed omnes fere MSS. λόγους. Mirum est istud λόγων δίκην concoxisse Schæferum ad Bos. p. 69. ed. Ox. εἰς λόγον Junt. Rav. in Lysistr. 469.

ῬΙΖΟΤΟΜΟΙ.

II. 3, seqq. ἔγχος δ' ἦτις Ὁ. πιλοῦσα φέρει—πλείστους ὤμους σπείρουσι δράκοντες MS. Vatic. apud Inv. ad Lysistr. 701. Forsan, στίλβουσα, vel τὸ δι' Οὐλύμπου πάλλουσα φέρει.

ΣΚΥΘΑΙ.

- I. Meræ tenebræ: hoc solum sentire videor, legendum
βλάσταν εἶχε vel ἔσχε, ut Œd. Col. 972—3.—Qu. an ex
Choro.

ΤΗΡΕΥΣ.

- VII. 6. εὐφρονες] ἔμφρονες.

ΤΡΩΙΛΟΣ.

- μασχαλισθήσει ποτέ: Schol. MS. Platonis apud Fabric.
Harles. T. II. p. XVI.

ΦΑΙΔΡΑ.

- VIII. 2. ᾧ κε Z.—ση Trinc. Gesn. Grot. Forsan, ᾧ περ -ση,
ἀν subaudito.

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ.

Vide Fragm. Inc. CI.

ΦΙΝΕΥΣ.

Vide Hesych. Κηρίομα.

ΦΡΙΞΟΣ.

- III. Etym. Gud. p. 330, 43. ubi in ἐξέπραξαν vide an lateat
ἐσπάραξαν. Sed metrum laborat.

ΦΡΥΓΕΣ.

Brunck. not. l. 4. ex librarii errore] Non librarii, sed vel
ipsius Scholiastæ, vel interpolatoris.

FRAGMENTS INCERTA.

FR. XIX. v. 3. Vide me ad Menandrum.

XXIII. E dramate Satyrico.

XXXVI. Gnom. εἰς ὄρκον. ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὄρκον εἰς ὕδωρ
γράφω.

- XLIV. Ad Eurip. Med. 300. respicere videtur Sophocles.
- LXX. 3. Recte τὰ γένητα Porsonus, ni fallor. Vide Advss. p. 175. 237. τὰ γένη τὸ Plutarch.
- Ib. 4. ἀθροῦντος] Imo αἰθροῦντος Plutarch. αἱ θροῦντο v. l. θροῦντε Lobeck. Aj. p. 342.
- LXXVII. Vide ad Œd. T. 1237. ed. Ox. 1820. Ulpian. ad Demosth. Leptin. init. ὅψις ἀκοῆς ἐναργεστέρα.
- LXXXIX. Vide an ad Antig. 450. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς, etc. referendum.
- CI. Lege Σοφ. Φθιωτίσιν. Elmsl. Heracl. 194.
- CHII. Adde Stob. p. 317. Grot. (437. Gesn.) ubi pro *Antiphanes* reponit *Sophocles* Porsonus, et legit, εἰτα τοῦτο τᾷδικον, Advss. p. 304.

IN

EURIPIDEM.

PORSONI PRÆFATIO IN HECUBAM.

- PAG. 2. lin. 8. Herman. Gr. p. 336. n. 120. In Isocrate κᾶειν et κλάειν Urbinas, ut p. 281. B. 288. A. 362. B.
- Ib. 11. Phrynichus Bekker. p. 10, 28. Kidd. Dawes. p. 150.
- Ib. 28. Augmentum [*omissum*] ἔχεις anapæsticis concedit Valck. Hipp. 1288.
- 3, 26. Anapæstus 4to loco Eurip. Philoct. Fr. 12.
- 6, 25. Valck. ad Phœn. 408.
- 7, not. post. l. 2. Thucyd. II. 51. Herodot. III. 130.
- 8, 24. Ita αὐτὸν Ran. 776. [763.] Thucyd. II. 62, init.
- 9, 10. Vide alia apud Elmslei. ad Hermannii Suppl. 68.

SUPPLEMENTUM AD PRÆFATIONEM.

- PAG. 13. l. 1. infinitivis] Elmsl. Præf. Œd. T. p. 8.
 Ib. 15. Elmsl. ad Eurip. Suppl. Markl. 158.
 Ib. 23. Ran. 819. [806.] Bacch. 285. οὐτε γὰρ versus initio Alexis Athenæi i. 23. D. (apud R. P. Advss. p. 232.) Philemon Stob. cii. p. 423. Grot.
 14, 4. De αἰ citat Hermann. Præf. ad Herc. F. p. III—IV. Grammaticum apud Heyn. ad Homer. T. vi. p. 638. Apollon. Dyscol. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 347. Gaisf. ad Suppl. p. 75. Vide Vit. Thucyd. p. (8) ed. Duker.
 Ib. penult. Vide Brunck. Acharn. 543.
 18, 28. Æliani] H. A. vii. 39. Pors. Advss. p. 9. Vide ad Orest.
 19, 23. Citat in MSS. Œd. C. (1436?) Æsch. Pers. 846. Eurip. Æol. Stob. 43. p. 167. Gr. Alexin Athen. ii. 63. F. (sed ἐρῶν Jacobs.) Philemon. 293. p. 266. Cleric. (Rutg. p. 357.) Soph. Trach. 677. Ipse addo Æsch. Suppl. 6. (in anap.) Vide Markl. ad Iph. T. 1223. Blomf. ad Pers. 839. 855. Burnei. Censur. Hecub. ad v. 906. Lobeck. ad Aj. p. 340. (qui ducit ad alium locum, Athen. x. 450. B.) Monk. ad Alcestidis locum.
 21, 3. Trochaicos esse viderat Davis. ad Cic. Tusc. i. 43.
 Ib. 7. Μητίχη Athen. xiii. 567. D.
 Ib. fin. Μενέλαε ποῖ σὸν | πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλείς—Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1502.
 22, 21. ἀτὰρ τίς εἰ; πόθεν; τίν' | ἔξανδᾶν σε χρή; Helen. 86. ex emend. Erfurdtii (Beck. Acta Semin. Reg. T. ii. p. 377.) comparantis Ion. 258.
 23, 8. pedes tertius et quartus] Eur. Helen. 1390.
 Ib. 28. ἀπεμορξάμην] Post Scaligerum. Vide Kidd. [Pors. Opusc.] p. 193.
 28, 14. 23. Vide p. 31, 6—7.

- 32, 17. fortasse semper] Non concedit Elmsleius Præf. Œd. T. p. 10.
- 33, 5. Eurip. Fragm. Inc. 78. citat E. Maltby, Thes. Gr. Poës. v. μεταμέλεια.
- 34, 19. Œd. C. 664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm. ἔγωγε, καὶ ἄνευ γ' ἐμῆς.
- 37, 20. Male Advss. p. 275. Qu. κεδνὸν ἐς λέχος, vel, ut Elmsleius Ed. R. 37. p. 7. πρὸς κεδνὸν λέχος, vel etiam κεδνὰ πρὸς λέχη.
- 38, 16. Hermannum ridet, qui de Metris pp. 176—7. tria ista portenta bona fide citat ut rotundissimos versus. Ib. 23. ἐπιθυμεῖς Canterus p. 211. et MS. A. teste Schw. μελιλωτίνους. ΕΠΙΘΥΜΙΔΕΣ. Σέλευκος, etc. Casaubon. Ceterum Porsoni verba serio accipit bonus Sch.
- 40, 17. τὸ λιβανωτὸν Schowius p. 9, 6. in Stob. i. p. 4, 5. Gesn. male reprehensus a Boisson. ad Marinum p. 64.
- 41, 3. Markl. ad Iph. A. 384.
- 42, fin. In Philemone Pollucis ix. 38. errat Bentleius Em. § 268.
- 48, 2. ἔπειτα μετὰ τοῦτο Plato Euthyphr. p. 3. A. HSt. (Addit R. P. in MSS. Demosth. c. Leochar. 1084, 26.) Adjicio Joh. Evang. xi. 7. et Schleusn. ἔπ.
- Ib. 9. λέγων λέξαιμι Eubul. Athen. iv. 169, ult. si sanus. vide quæ ascripsi ad Phœn. 1231.
- Ib. 31. Plato Cratyl. p. 399. A. HSt.
- 51, 2. infra 583] Sc. Plut.
- Ib. 24. restituit Thesm.] Sc. Kuster.
- 52, 30. ἄνδρες omittitur] Aristoph. Plut. 258. ubi vide R. P. Vesp. 918. Suid. MS. χαριεργος apud R. P. ad Plut. 144. (Vide Suid. πειρᾶν.)
- 53, 17. Eurip. Hec. 707. Hipp. 849. Bacch. 370. Heracl. 567. Sophocl. (ut videtur) Athen. xiii. 584. E. quorum locorum partem indicat Anonym. apud R. P. MSS.
- 55, 23. latere vidit] Quod aut ignoravit aut dissimulavit Huschke Analect. Crit. p. 291.

H E C U B A.

- V. 13. not. Pors. Demosth. Eubulid. 1316, 16. Theocrin. 1341, 25. Aristog. I. 779, 13. II. 802, 20. Lycurg. 155, 7. 158, 11.
21. not. Pors. de Eustathio.] Et ad X. 325. p. 1271, 62. ubi frustra dubitat Heynius T. VIII. p. 308.
22. not. Pors. I. 2. Notabile illud Ciceronis Rep. III. 8. "Philippus qui cogitavit, et Alexander qui gessit, hanc bellandi causam inferebat."
- Ibid. Ad 22. Indicat Coraë's loca Isocr. de Pace § 169. Paneg. 216. Epist. 8, 6. Antidos. 77. De Bigis 6. Vide Hemst. ad Plut. 566. Matthiæ. Gr. § 435.
41. not. Pors. MSS. meliores] Consentientibus aliis apud Schow. Chart. Papyr. p. 143. citante Kidd. p. 373.
109. not. Pors. Eccles. 810. [815.] ἦνίκα Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα; Aristoph. Athen. I. p. 21. F. Lysist. 1140. 1152. [1138. 1150.] Vesp. 447. 1196. 1201. [449. 1201. 1206.] Xenoph. Pæd. I. 6. 8.
131. δημοκοπία Strabo XIV. p. 961. 26. ed. Ox.
150. not. Pors. Acharn. 257. notante ibi P. E. Homerum forsitan respexit Hippias Athen. VI. 259. D.
242. Æsch. Agam. 778.
246. Achill. Tat. Erotic. III. p. 171, 1. ed. Salmas.
258. Lysias p. 113, 3.
296. not. Pors. πῶς γὰρ οἶόν τε in Phot. κληροῦχοι lege ex Harpocr.
298. not. Pors. Hæc regula] Elmsl. Ed. R. 37. p. 91. et ad Herm. Suppl. p. 429. Antiph. Athen. XIV. 655. B. Pors. Med. 294.
309. De ἄξιος Plato Theæt. p. 167. D. E. HSt. Alcib. I. p. 30, 15. Etwall. Lysias 121, 3.
319. not. Pors. ἀξιοῦν, *honorare*] Thucyd. v. 16.
323. ἠδέ] Markl. ad Iph. A. 812. R. P. Advss. p. 42. Kidd. ad Dawes. p. 500.

358. not. Pors. Xenoph. Hellen. II. 1. 28. διεσκεδασμένων—
τῶν ἀνθρώπων ὄντων. Lysias pro Invalido 168, 38. ἐρῶ-
μένη ὄντι.
427. Philemon Stob. xcvi. p. 538, 6. Astyd. Stob. cxix.
602. ubi confer Orest. 1082. Heracl. 600. Hel. 597.
Murator. Inscr. p. 1437. n. 13. Ita in salute ludit Ovid.
Her. IV. XIII. XVI. XIX. Trist. III. 3. 88. v. 13. 34.
484. νῶτα [*quæ vox scil. Wakefieldio displicebat.*] Bacch.
683. Beck. αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην· Αἱ
δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κᾶρα Εἰκῇ βαλοῦσαι σωφρόνως.
Vide 692.
502. Philoct. 343.
578. λέγων, λέγω confusa Av. 659. Hic λέγων, quin nescio
an λέγω, MS. Par. 2713. a m. pr. certe non λέγον. θέλων
Ald. MSS. in Bacch. 475. λέγων vel λεγῶν Ald. Rob. St.
in Æsch. Suppl. 104.
594. Xenoph. Memorab. I. 2. 19.
601. τοξεύειν, *proferre, eloqui* Musgr. ad Troad. 446.
655. Vide Elmsl. Heracl. 448.
762. οὔτινος ὑπ' Elmsl. Med. 1334. (f.) Qu. τίτος δ—Vide
Pors. ad Phœn. 603.
782. not. Pors. p. 114. col. 2. l. 26. Thucyd. VII. 55. fin. VI.
78, 73. III. 82. Lysias pro Invalido p. 169, 10. Schæfer.
ad Pors. Med. 735. ἦσαν pro ἐτύγχανον MS. Bekkeri in
Isocr. Archid. 129. E. HSt.
- Ibid. p. 115. col. 2. l. 5. παρῆναι, προσθ. Herodot. II. 56.
- Ibid. p. 116. col. 1. l. 29. in Aristophane] Vesp. 1429.
Vide p. 113. col. 2.
- Ib. ib. l. ult. Vide de τυγχάνει στάζων, etc. Mus. Cr. 3.
p. 351. Addenda ad Porsoni Aristoph.
- Ibid. col. 2. l. 14. Diphilus Athen. IV. 165. F.
- Ib. ib. l. 37. Apud T. Kidd. p. 151. quam vel ignoravit vel
dissimulavit Hermann. ad Aj. 9.
870. τροφέα Theophilus Comicus apud Schol. MS. Dionys.
Thracis. Bast. Ep. Crit. p. 149.

914. ἀτέρμονας] περιφέρεις interpretatur Schol. Sic ἀπείρων Aristoph. Schol. Venet. II. Ξ. (vide Aristot. Φυσ. Ἀκρ. III. 9. = 6. p. 56, 24. Sylb.) Lex. S. G. p. 420, 19. Æschyl. Fragm. 107. ubi lege περίστατ'.
- 954—8. Herodot. I. 42.
957. Vide ad 782.
1062. not. Pors. Vide Elmslei. Heracl. 19. 46. Adde Heracl. 529. Q. R. IX. (18.) p. 352. Mus. Cr. 6. ad Iph. T. 89. 110. 118. 358. 1285.
1141. not. Pors. p. 138. col. 2. l. 4. Ibid. 145. γίνονται Dorv. contra metrum. Myrtilus Τιτανοπᾶσιν Aspasii (vulgo Eustratii) ad Aristot. Ethic. p. 53. b. 17. ed. Ald. 1536. Thucyd. v. 75. Κάρνεια—ἐτύγχανον ὄντα. quem locum, et alios, citat Fischerus ad Weller. III. p. 343. ubi sæpe errat.
1161. not. Pors. p. 140. col. 2. penult. αὐθις apud Suidam, simili omissione. Hemst. ad Plut. p. 272. (Schol. ad Ran. 1337.) Schol. Equit. 980.
- Ibid. p. 141. col. 2. l. 8. Vide ad Lysiam p. 126, 38. Alia ratio Thucyd. IV. 39. 101. (v. 44, 69. τῆς om. MS.) ibid. l. 63. v. 37. fin.
- Ib. ib. l. 21. πάλιν om. MS. in Thucyd. I. 109.
- Ibid. p. 142. col. 1. l. 25. Aristoph. Pac. 389. 649. [383. 633.] Thesm. 347. [340.] Elmsl. ad Ach. 569.
- Ib. ib. l. 31. Elmsl. E. R. 37. p. 88. Me ad Athen. x. 443. E.
- Ibid. p. 144. col. 1. l. 2. Vide ad Orest. 494. Comic. apud Valck. ad Phœn. p. 176. c. 1.
- Ib. ib. l. 23. Thucyd. III. 20. apud HSt. p. 771. A.
- Ibid. col. 2. l. 22. Nub. 1230. [1209.] ἐξηπίστατο. Gl. MS. Harl. 5725. ἦν μαθών.
- Ibid. p. 145. col. 2. l. 14. Schol. ad Aristoph. Nub. 33.
1164. not. Pors. l. 4. sycophanta] G. Wakef. Diatr. p. 36. (Burnei. ad h. l.)

1166. not. Pors. l. 17. Schæf. ad Gnomicos p. 155. Adde Eurip. Troad. 170. Schæf. ibid. p. 364. *φθονήσητ'* MS. in Alexide Athen. xv. 691. F. Elmsl. Mus. Cr. 4. p. 482. *μη—ἐπιθυμησάτω* Diocles apud Bekker. Lex. S. G. p. 339. Vide Æschin. p. 3, 33. HSt. apud Elmsl. Med. p. 107. (*μη ἐάσατ'*—vide Elmsl. ibid. p. 146.)
1167. not. Pors. l. 23. Eccles. 818. [823.] *ἡμεῖς* om. Ald. Junt. 2. non 1.
1176. Suspectus Valckenærio Diatr. p. 259. B.

O R E S T E S.

- V. 1—3. Citat auctor *Timarionis*, MSS. du R. 9. p. 165. et Theodor. Prodromus *βίων* πρ. ib. 8. p. 142. ξ. Timar. et Th.
5. not. Pors. p. 162. col. 2. l. 24. In ed. i. erraverat Porsonus, καὶ pro ὡς Bentleio tribuens, ut monet Schw. ad Athen. xiv. 628. A. Vide ad Med. 140. p. 417. col. 1. l. 2. Cum Bentleio Tyrwhittus ad Aristot. p. 130.
10. Alludit Heraclid. Pontic. init. Simocatt. Ep. 67.
26. not. Pors. Dorismis tragicis addit Censor Q. R. viii. (15.) p. 224. *πρηνής*. (Pierson. Mær. 318. Ruhnken. Tim. 221.) *βᾶλος*. (Lex. Rhetor. Bekker. p. 224. 16.) De *βᾶλος* adde Hermannii Gram. p. 444. 105. De *Ἀθάνα* Herm. Gram. p. 329. 70. (*Ἀθηναία* Pac. 271.) De *γάπονος* Elmsl. ad Herman. Suppl. 420.
- Ibid. l. 8. laudatus] Ad Phœn. 11. quem vide etiam ad 1113. Vide R. P. ad Xenophont. p. LVII. Platonem Cratyl. p. 417. E. Male Heindorf. p. 114.
37. Eubul. Athen. vii. 300. C. Coquus ix. 376. D.
45. Eubul. Athen. iii. 108. B.
54. Iph. T. 324. Ovid. Met. viii. 168. *implet Innumeras errore vias.*

64. not. Pors. l. 21. XIV exempla apud Elmsl. ad Herm. Suppl. 296.
- 72 et 99. Plutarch. De Ira Cohib. p. 454. E.
86. δ ἢ probat Valck. ad Phœn. 1637.
141. μὴ ᾽στω Elmsl. ad Herm. Suppl. 68. et ad Med. 34.
154. Vide 141.
250. κύνας Porsonus ad 605. κόρας citat Plutarch. Plac. Philos. p. 900. F. (Stanl. ad Choëph. 1051.)
262. Hinc Ovid. Amor. I. 7. 9—10.
273. Laërt. VI. 52.
- 339—40. ἄλλον ἕτερον. Menandrum [in Porsoni Opusc. p. 200. *correctum*] infeliciter tractat Reisig. in Aristoph. p. 61. ἕτερος de tertio Vesp. 1499. [1508.] τρίτον ἕτερον Demosth. Aristocr. 644, 16. ἄλλος: ἐπὶ τοῦ ἑτέρου Antiatt. p. 82, 1. Vide Lex. S. G. p. 379, 11.
377. Malim ἀφύλλους.
473. Πινδαρικῆς ἐχίδνης Plut. S. N. V. p. 567. F. Wytt. Anim. p. 126. Vide Hase MSS. du R. 9. p. 187.
499. not. Pors. l. 18. Thucyd. VII. 48. init.
- 501—8. Demosth. Aristocr. p. 632.
545. not. Pors. l. 2. ab Æschylo] Potius ab Anaxagora. Valck. Diatr. p. 29.
581. not. Pors. l. 23. ἀποκοιμῶμαι] *somnum brevem capere*. Xenoph. Cyrop. II. 4. 22, 30. Hellenic. v. 1. 19. Herodot. VIII. 76. fin.
606. not. Pors. rarissimo usu] Æsch. Suppl. 697. [683.] Herodot. VIII. 114. Theognis 45. ed. Bekker.
614. not. Pors. l. 32. Conjunctiones istas] Thucyd. VII. 56. καὶ ἦν δὲ ἄξιος. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 304. R. P. Phœn. 428. Bl. Prom. 1009. ed. 3.
644. ἀπέδοτο. i. e. ἀπηπόλα. Phœn. 1243.
725. Cratinus Athenæi I. 8. A. Philo Jud. Vit. Mos. I. 626. D. Boissonad. MSS. du R. x. p. 166 et 283.
740. σπείρας servat Grammaticus περὶ τρόπων MS. Trin. O. I. 2. p. ult. (Mus. Cr. p. 58.)

792. not. Pors. l. 11. Vide ad Hec. 296. τοῦ γὰρ Demosth. Pantæn. 978, 14.
795. συντακῇ. Plato Sympos. p. 391, 10. Bekk. = 183. fin. HSt. ibid. p. 408, 9 et 17. = 192. HSt.
827. Vide Beck. ad Bacch. fin.
837. not. Pors. l. 19. Electr. 954—6.
891. Vide Pherecr. vel Stratt. Athen. xv. 685. B. quem cito ad Porsoni Aristophan. p. 195. et Astydam. xi. 496. E. Andocid. p. 14, 14.
927. Plut. 14.
1004. Duce Musgravio conjicio hic ludere poëtam in etymologia a θύειν et ἐστία deducenda.
1013. Falso ait Wakefieldius, Crit. Rev. Feb. 1801. p. 143. ἰθύνων νοσερόν πόδ' Ὀρέστου citari ab Heraclide Pontico.
1081. Ad Hec. 427. Shaksp. 2 Hen. vi. Act. ii. fin. *Sheriff, fare well, and better than I fare.*
1084. Œd. T. 1428. Hippol. 1030. Beck.
1110. not. Pors. Qu. οἶοι—ἐπιστάται, deletο εἶναι.
1155. Gregor. Naz. Or. vi. init. φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλάγμα τῶν ὄντων οὐδὲν, οὐδέ τις σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
1160. Iph. A. 979. ed. Gaisf.
1167. Isocrat. Paneg. p. 52. E.
1259. not. Pors. παλινσκοπιὰν 2 MSS. apud Matthiæ. Præf. Eurip. p. x.
1263. ὅδε τις] τις etiam ed. 1798. sed lege τίς cum Matthiæ.
1279. Vide Greg. Cor. p. 908. ed. Schæf. ἐκκεκωφημένος Damasc. Photii p. 1070, 10. (570, 24.) ἐξεκκώφει τὸ κάθαρμα Synes. Ep. 4. p. 163. B. Vide Abresch. Append. ad Aristæn. p. 25. Theodor. Prodrom. Βίων πράσει (MSS. du R. 8. p. 136.) ἐκκεκώφωμαι ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων γραμματικῶν.
1338. not. Pors. fin. ἐκείνοις, ut vulgo, Ald. 1525. Junt. 1516. in Hellenic. iii. 5. 9.

1364. not. Pors. *εὐμᾶρεα* Epich. Athen. III. 85. D.
 1427. Athen. xv. 690. B. "Pancrates Athen. xi. 478. A.
 Helen. 37." Q. R. ix. (18.) p. 362. Alienus locus
 Helenæ.
 1531. not. Pors. Xenoph. Cyropæd. vi. 4. 6. Panthea
 ad Abradatum, *ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν*.
 1603, 4. Aristot. Rhet. III. 2. p. 122, 13 Sylb. (Victorius
 p. 568.)
 1645. not. Pors. l. 28. *ἐγκίρνα* Sophron Etym. v. *ἀπῆμεν*.
 p. 121, 30. Supplem. lib. xi. Anim. Cas. p. 781.
 D.=212. A. Sch. forsan e poëta scenico.

P H Œ N I S S Æ.

- V. 3. Citat Aristides T. I. p. 279, 1. Jebb.
 5. not. Pors. "Lysistr. 306. Œd. T. 661." REISIG. p. 77.
 Vide Kidd. ad R. P. Opusc. p. 290. et ad Dawes. p. 469.
 624. Aristoph. Plut. 859. Nub. 577. Dorv.
 91, 2. not. Pors. Lysias pro Invalido 168, 42. Demosth.
 F. Leg. 424, 16. Andocid. 34, 9. Me ad Lys. 117, 3.—
 Similiter variatur in Leptinea 475, fin. ubi Wolf.
 p. 283.
 109. Æn. xi. 601.
 119. *ἄγει* Julian. ed. Paris. 1583. *ἡγεῖται* MSS. duo apud
 Spanh. in versione, et Heusing.
 170. not. Pors. Infra 1731.
 187. not. Pors. Citat [*Suid.*] et v. 'Εμοί τ'. Errat Seidler.
 Doehm. p. 252.
 209. Vide Phrynich. Pors. Opusc. p. 283. Me ad Vesp.
 220.
 249. Infra 580.
 335. Lex. S. G. p. 389. *ἀμφιτρυχῇ: κατερρωγοτα:—*
 371. V. 1433.

372. not. Pors. ἤκει. Herodot. VII. 157. δυνάμιος ἤκει. Sed vide Valck. “τάρβος verum videtur.” Pors. Opusc. p. 385. fin. [*Exemplis ibi citatis*] Adde Œd. T. 734. 761. et forsā 1342. ed. Elmsl. Monk. ad Alcest. 114. Elmsl. Cens. Markl. p. 456. ad Heracl. 131. et Addend. et ad 622. Reisig. ad Aristoph. p. 241. Addenda ad Pors. ad Vesp. 1076.
379. ἐνετράφην. Plutarch. II. p. 526. F. citatus ab R. P. MSS. et apud Erfurt. ed. Lips. p. 569.
384. not. Pors. init. Suppl. 805. ἰὼ, ἰὼ, τῶν γ’ ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
392. An δὲ—δέ?
404. Gnom. εἰς ὑπομονήν, Τὴν τῶν κρ. μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
412. not. Pors. l. 16. edidit] Post Kusterum.
421. not. Pors. Orest. 209.
438. not. Pors. l. antep. Nil ad Med. 284. neque suo loco neque in supplemento Musgr. Legendum videtur, Iph. A. 124. ex Porsono ad Equit. 803. et ex Musgr. ad hunc locum.
463. not. Pors. l. 36. ὀπόθεν] ὀπότε. vide ad Nub. 271.
488. ἀνὰ μέρος] Infra 496. Athen. XIII. 556. F.
489. Athen. VI. 241. init. Schol. Vesp. 220. l. 6. ed. Kust. διὰ τιμῆς ἐστὶ Athen. VII. 282. B.
πρὸς μέρος Demosth. pro Phorm. 954, 19. Dionysodor. 1286, 25.
526. ἐξαίρει] Ita ed. 1799. Isocr. locus apud Musg. est p. 267. C. Soph. Antig. 542—3. τοῦργον—λόγοις.
539. Si huc respicit Isocr. Epist. VI. p. 419. A. B. potius ἐμπειρίᾳ legisse videtur.
- 539—40. not. Pors. l. 3. Lucianus] Sed longe meliorem sensum in Luciano dat δεῖξαι. Locus est Amor. T. II. p. 426, 22. Confer Ovid. A. A. II. 675.
- 556—8. Aristoph. Nub. 1281. [1260.] seqq.
560. ἡγῆσαι τόδε, περιβλέπεσθαι; G. W. Crit. Rev. Apr. 1801. p. 385. Vide Androm. 371. ed. M. Hemst. ad Plut. 1151.

576. not. Pors. fin. In Isocr. Helen. p. 216. C. vera lectio videtur, Διὸς κληθῆναι κηδεστῆς, et Panath. p. 247. C.
586. Plutarch. Alex. T. iv. 39, 1. R. = 673. D. Aristophon Athen. xii. 563. C. 1.
603. δὲ Soph. Œd. T. 379.
627. Plaut. Asinar. iii. 3. 2.
628. Hec. 201.
652. μιν Hipp. 1268. Andr. 1139. R. P. MSS.
Addo Erechth. i. 21. 29. Soph. Trach. 388. MSS. Hec. in Ald.
- 725—6. Plut. 1056—7.
733. not. Pors. Theod. Prodromus de Providentia, MSS. du R. 9. p. 83. τὸ, τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, τῆς τραγῳδίας ἀποτεμνόμενοι. Vide Nicostr. Athen. p. 693. R. P. Advss. p. 147.
- Ibid. fin. Herm. ad Vig. n. 303.
737. Philoct. 311. Demosth. Eubulid. 1304, 9.
798. Battier. κούκ ἐπὶ—Qu. οὐδ' ἐπὶ.
799. Ovid. Fast. iii. 2.
854. Antig. 1000.
869. V. 1063.
892. Probat Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. p. 438. recte supplens ἔργα.
- Ibid. not. Pors. l. 4. [*post conjicit*] καὶ γὰρ τί μὴ δρῶν, Valckenærius—Insere ex ed. pr. KIDD. p. LXXXI.
909. Thucyd. vii. 48. p. 476, fin.
931. Confer Æsch. Prom. 513. Pers. 709. Ag. 612. Eurip. Or. 748.
942. Vide Iph. T. 40.
948. not. Pors. Æschyl. Pers. 525. Herodot. vii. 169. Μεγελέφ τιμωρημάτων.
951. καρπού. Vide 953. Confer Æsch. Choëph. 126—7.
956. Œd. T. 968.
993. Confer Ion. 1020.
1001. not. Valck. Adde Andr. 805. 1244. Suppl. 928. Bacch. 230. 911. Heraclid. 643.

1111. ἐφέδρους. Diodor. XIII. 85, med.
 1215. Valck. et supra 155.
 1231. not. Pors. fin. Adde iv. 2. 27. Vide ad Supplem.
 Præf. Hec. p. 48, 9. Adde Aristoph. Vesp. 577. 1273.
 [579. 1282.] Elmslei. E. R. 35. p. 180. Equit. 286—7.
 Plato Hipp. Maj. T. v. 432, 16. Bekker.
 1244. HSt. I. 1655, init. Nub. 952. [943.]
 1271. Schol. Æsch. Prom. 492.
 1277. not. Pors. ἐπαθλα δὲ οὐχ εὖρηται, εἰ μὴ ἀπαξ παρ'
 Εὐριπίδῃ. Schol. Demosth. Phil. I. 41, 24.
 1372. not. Pors. Ad Plut. 314.
 1381. not. Pors. fin. καταστήναι εἰς τὴν ἀρχὴν notum, ut
 Lys. p. 125, 17.
 1403. Thucyd. VII. 71.
 1422. Vide Valck. et Musg. Aristoph. Ach. 390. 704.
 [366. 669.] Eur. Androm. 1140. Beck. Aristoph. Pac.
 701. [686.] Nub. 1018. [1010.]
 Ibid. not. Pors. I. antepen. ἀεὶ πανταχοῦ Lysistr. 1232.
 [1230.]
 Ib. ib. fin. Diodor. Athen. x. 431. D.
 1467. Lucian. T. I. p. 727. Virg. Georg. IV. 497.
 1490. Clark. ad Il. H. 409.
 1508. Etymologia in propriis nominibus. Æsch. Prom. 86.
 736, 860. Theb. 574. Suppl. 45. 309. Agam. 670. Eur.
 Troad. 983. Iph. T. 33. (Soph. Polyx. Fragm. II. G. B.)
 Horat. Epist. I. 4. I. I. 13. 8. Aristot. Rhet. II. 110.
 Sylb. Schol. ad Philoct. 927. Aj. 574. et 430. ubi Br.
 Œd. T. 1036. De Ὀδυσσεὺς Vita Sophoclis editt. præfixa.
 Valck. Diatr. p. 62. B. 138. A.
 1576. παῖδε στενάχεις;
 1584. Orest. 520. 831. El. 1215.
 1592. Œd. T. 30. Orest. 313.
 1614. ἄγονος Eubul. Athen. x. 450. A. 2.
 1622—3. not. Pors. I. 30. Adde Antholog. I. 4. 1. p. 4.
 HSt. = II. p. 231. Br.

1651. not. Pors. l. 10. ἡδέως] Ps. Eur. Iph. A. 1596. χρεών
monosyll. Temen. Fr. xv.
1730. not. Pors. l. 9. Menandri] Apud Lucian. T. II.
p. 446. Sed χαλεπώτατος videtur esse Grotii conjectura;
—τάτων edd. antiquæ, ni fallor.
Ib. ib. l. 10. Bentleio] § 213. Vide Schæferum ad Dionys.
p. 236. Tyrwhitt. Babr. p. CLXXXVII. ed. 1810.
1751. Solon Brunck. Anal. I. p. 65.

M E D E A.

- V. 48. Ion Chius apud Toup. T. II. p. 532.
82. Soph. El. 128.
125. not. Pors. Confer Thucyd. VI. 39.
139—40. not. Pors. VIII. l. 27. Vide Porsoni Opusc.
pp. 204. 374. 388. Lord Byron, *English Bards* etc. 821.
(Confer. fab. apud Dion. Chrys. Orat. XII. p. 373. ed.
Reisk.)
157. not. Pors. l. 17. tam raro] Æsch. Pers. 1001. Suppl.
260. Qu. an et alibi.
216. Sensus esse videtur, *In publicum prodii, ne superbe
agere videar: quamvis enim probe sciam communem
esse superbiam iis qui conspectum civium fugiunt, et
iis qui in publico versantur; fateor illos potius quam
hos in eam accusationem incidere, ut qui præ ignavia et
vitioso pudore (vel laudis contemptu) alienos oculos
refugere vulgo putentur; injuste id quidem, etc.* Recte
σεμνός explicat Elmsleius, et οἱ μὲν—οἱ δὲ idem post
Muretum; sed τοὺς ἀφ' ἡσύχου ποδός male opponit τοῖς
σεμνοῖς. Vide igitur an pro οἶδα γὰρ legendum οἶδα μὲν.
οἶδα μὲν γὰρ πολλοὺς σεμνότητος δόξαν κεκτημένους τῶν τε
ιδιωτῶν τῶν τε τὰ κοινὰ πραττόντων ὁρῶ δὲ ἐκείνους μᾶλλον
ψεγομένους, ὥς ἀργούς καὶ ὀλιγώρους. Miror neminem
monuisse, quod quidem meminerim, philosophorum cau-
sam, et ipsius Euripidis, hic agi.

ὀμμάτων ἀπο—confer Orest. 506. εἰς ὀμμάτων ὄψιν.

218. Fragm. Incert. 97. ubi sensus est, πρὸς ἀνδρας ὁμοίους.

224—5. Bias Laërtii i. 85.

247. not. Pors. fin. Similis variatio 1198. Soph. Aj. 1182.

μολῶν μεληθῶ Etym. v. εἰς τε. Lysias p. 148, 27. (173, 33.)

Isocr. Antidos. 151. Arist. Plut. 549. Eq. 5. in Rav.

Fragm. T. III. p. 233. Ita verba et participia inver-

tuntur. Athen iv. 169. F. 5. Acharn. 91. in Rav. Reisig.

p. 141. Av. 659.

289. φασίν—ὡς ἐγὼ κλύω Bacch. 770.

298. not. Pors. l. 5. ἀνδρῶν Ald. ἀστῶν Sylb.

300. Ridere videtur Sophocles Athenæi x. 433. E. (Fr.

Incert. 44.)

325. not. Pors. l. 23. Ad Orest. 92. πρὸς θεῶν Diphil.

Athen. vi. 247. C.

345. Alludit Schol. Eur. Androm. 529.

379. not. Elmsl. [373.] Nempe Didymus legebat,

πότερον ὑφάψω—

σιγῇ δόμους—

ἢ θηκτόν ὥσω—

ἐπὶ τῶν β̄ significat, ad utrumque, τὸ ὑφάπτειν et τὸ σφάζειν, referentes versum σιγῇ δ. Isti igitur ordinabant ut vulgo.—Schol. ad 350. et hoc plane ad eundem locum

pertinent, nempe ad ἢ θηκτόν. Vide an transponendum,

ἐπὶ τῶν β̄, καύσω ἢ σφάξω αὐτούς, τὸ σιγῇ.

475. not. Elmsl. [462.] Imo qu. an ista distinctio sit hypodiasole, τῶν, δὲ)(τῶνδε.

476. not. Pors. l. 9. Euripides, ut suspicor, apud Plutarch.

Anton. p. 253. A. = v. 239. Reisk.

Ibid. l. 24. Platonem] Ex p. 1379. conjicio, εὐ γ' ὅτι præcessisse. Vide Nub. 864. [856.]

Ibid. l. 31. Helladius] Vide Scal. ad Euseb. p. 113. C. 2.

493. Æsch. Ctesipp. p. 83, 42.

524. Ran. 1030. [997.]

553. not. Pors. l. 8. Similia apud Hemsterh. ad Plut. p. 398.

664. not. Pors. Athen. xiv. 637. A.
734. not. Pors. p. 464. col. 1. fin. Ita, vel quam proxime, codex Clarkianus.
744. not. Pors. ἀπολλύει inepte Grotius, Stob. p. 439. (Eur. Andromed. Fragm. 20.) Vide Athen. x. 424. D. Qu. de Herodoto. Vide i. 30. ubi alii -δείκνυον, alii -υσαν.
852. not. Pors. l. 8. Porsonum recte reprehendit Bastius ad Greg. Cor. p. 156.
885. ἐσμέν οἶον ἐσμέν] Aristoph. Eq. 332. ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ. D. Joan. xix. 22. ὁ γέγραφα γέγραφα. Cic. de Orat. ii. 28. *Qui sum quantuscunque sum ad judicandum.* Æsch. Choëph. 767. μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλη πέρι. Markl. Iph. A. 649. Abresch. ad Æschyl. Vol. i. p. 253—4. Hermann. ad Viger. p. 709. Burges. Append. ad Troad. 185. A. B. qui mihi communicavit Herodot. i. 206. σπεύδων τὰ σπεύδεις.
929. not. Pors. fin. βεβλήσομαι] Ad Orest. 265.
1002. not. Elmsl. [974.] τρέπω, στρέφω. Araros Athen. iii. 95. E. ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὥς ἡμᾶς στρέφει.
1008. not. Pors. l. 4. διὰ] In Ion. 286. ed. Musg. lege ob sensum, τί δ' αὖ.
1011. not. Pors. l. 43. Euripidem] Herc. F. 19.
- Ib. ib. l. 44. Et Diodor. iv. p. 267. B. ed. Rhod.
1086. Totum hunc locum respicere videtur Plato sive alius Alcib. ii. p. 142. HSt.
1225. φύσει] ἀνὴρ voluit, monente Elmsleip.
- Ib. not. Pors. l. 7. Me ad Aristoph. Pac. 1164.
1314. not. Pors. l. 23. Locum similem ex *Timarione*, opere inedito, (vulgato in MSS. du R. ix. p. 164, etc.) attulit Bast. Ep. Crit. p. 184. not. Locus est p. 165. sed hic ex Heliodoro sumsisse videtur.
- Ib. ib. pr. fin. Euthydemo] Plato Euthyd. p. 302. C. HSt. = 82. Routh.
1343. not. Pors. l. 12. De quo versu vide Wyttenbach. ad Plutarch. p. 33. C.

1382. Athen. XIII. 585. E.

1388. δὲ] Ad Phœn. 603.

1410. ὄφελον πρὸς Elmsl. Q. R. XIV. p. 455. citans Æsch.
Pers. 899. Ag. 1530.

HIPPOLYTUS.

(AD NUMEROS EDITIONIS MATTHIÆANÆ.)

V. 49. Plato Repub. v. 450. D. πιστεύοντος—ἐμοῦ ἐμοί.

66—7. Troad. 1251. αὐδῶ λοχαγοῖς οἱ τετάχθε. Helen. 1519.
οἱ ναίετ' οὐράνιοι.

76. μέλισσα ἡρινός, *the vernal Bee*. Jortin. Eccl. Hist. II.
p. 131.

77. Non dubito quin αἰδῶς sit verum. *Religio*.

78. ὅστις διδασκὸν Porsonus, conferens Soph. Antig. 707—9.
et mox 79. ὁμῶς ex *membr*. In Bacch. 310. idem ὡς
φρονεῖν—ἀλλ' εἰ—ἀεὶ, τοῦτο—collato Menandro Stobæi
CVIII. p. 455. Gr. (Cleric. p. 30.)

89. ἡ γὰρ, *alioqui*.

105. νυκτιθαύμαστος conjicit.....Imitatur Menander Cleric.
p. 74.

106. Iliad. Γ. 65.

175—265. recitans Porsonus in his fere a textu Valckenæ-
riano discedebat: 187. χειροῖν. 191. ἀμπίσχων. 208. πῶμ'.
215. καὶ παρὰ πεύκας (κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν) ἵνα—
vide Schol. Aristoph. Vesp. 748.—218. vide Aristoph.
Athenæi IV. 133. B. (unde colligo in Aristophane legere
Porsonum πρὸς θεῶν ἔραμαι. vide ejus Advss. p. 69.) 223.
μελέτη; 226. ὅθεν σοι. 231. παράφρων (οὔσα subaud. vide
Hecub.)

208, etc. Confer Xenoph. Hellenic. v. 3. 19.

- 218—9. In opusculo, *Timarion* cui titulus, MSS. du R. IX. p. 170. ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐρώσα τοῦ Ἱππολύτου ἡ Φαίδρα ἐνιππάζεται εὐφυνῶς καὶ κυσὶ θωύξαι (MS. -ξει) καὶ βαλίας ἐλάφοις ἐγχρίψαιτο.
287. ἄγ'—Vide Suppl. 258.
340. Plato Protag. pp. 352—3. HSt. et 353. C. 1.
- 462, etc. Sublegit, ni fallor, Auctor orat. c. Aristogit. apud Demosth. p. 796, 10. seqq.
471. ἀλλ' εἰ γε πλείω τῶν κακῶν τὰ χρήστ' ἔχεις,—κάρτ' ἂν εὖ—Vide Suppl. 199. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι κακοῖς.
486. Vide Diatr. p. 256. C.
517. *Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit.* Cic. Divin. i. 18.
- 543—4. Qu. ἰέντα θνατοῦς—
568. De constr. Elmsl. Med. 1242.
648. Alex. Ætolus Parthenii p. 373, 8. ed. Gale.
666. λύνει recte Monk. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 292—3.
816. κατακονῶ μὲν οὖν ἄβ. βίου. Mihi vix dubium quin hæc sint nil nisi v. l. pro 862—3. κακὸν ἐμοὶ μὲν οὖν ἄβ. βίου. Videndum autem an per metra hoc verum esse possit. (Monk. ad 826.)
817. πόντος ἀγαθῶν Sophron Schol. Aristoph. Plut. 1051. Phœnix Colophonius Athenæi XII. 530.
840. Vide 871.
857. μηδὲ χρυσήλατον σφενδόνην τοῖς δακτύλοις σου περιθῆς. Constit. Apostol. III. T. I. p. 202.
1057. λύνω recte Monk. Elmsl. ubi supra.
1279. Flor. δαίλ' pro δ' ἔσχεις. i. e. δ' εἰλ'. Lego, φανερά δ' εἰλέν σ' ἅτα.
1386. Ovid. Met. II. 621. *Neque enim cælestia tangi Ora decet lacrymis.*
1393. ἥσθημαι Κύπρις Ald. μία Κύπρις Lasc. unde verissime Valckenærius ἥσθημαι, μία. quomodo edidit Musgr.
1439. πόνου forsan ex hoc loco citat HSt. Thes. I. p. 1178. D.

ALCESTIS.*

- ARGUM. ambo habet Schol. Plat. p. 44. unde adde, παρ' οὐδετέρῳ κείται ἡ μυθοποιία.
- V. 3. Plato Polit. III. 408. B. HSt. Pindar. Pyth. III.
48. οἶδ' ἄν] Qu. ἄρ'
51. ἔχω verte *teneo*, i. e. *intelligo*, ut fere Orest. 747.
[739.] Ob σέθεν verte, *teneo rationes istas, et tuum in me studium*, QUÆ MEMORASTI, sc. v. 38. ubi λόγους ex hoc loco defenditur.
76. MS. ἀγνίσῃ, quod malim. Vide R. P.
79. τις—οὐδεὶς. Qu. τοι.
114. Qu. Λυκίαν, ut regatur ab ἐπὶ sequente. Vide Phœn. 372.
160. Ex Orest. 1365.
180. Lego μόνον. *Tu, O lecte, solus—*
197. καταθανών τ'—ἐκφυγών τ'—
- 204—5. Qu. transponendi? Recte autem Heath. de βάρος, ut Bacch. 1168.—Vel, ordine non mutato, νόσφ, Παρεμμένη δῆ,—
307. Lege, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον Οὐκ ἄν—Qu. an sic Valck. ad Phœn. 761.
313. Citat Stobæus Geœ. p. 601, 29. Grot. 491. Ad Fragm. Inc. 79. refert Musgr. ad Meleagrum Valck. Diatr. 140.
326. Servo ποίας. deinde lego ἢ σοι cum Reisk. et διαφθερεῖ. ποίας idem fere valet ac πῶς;
337. Qu. εὖ πεφυκέναι.
505. μ' ἦν πόνοις] MSS. τοῖς πόνοις. Malim τοὺς πόνοις.—
Qu. μὴν [*pro μ' ἦν.*]
- 517—9. Malim, ἢ τόνδε—λέγεις· Σκληρὸς—ἔρχεται· Εἰ χορή—(hoc e MSS. Musgravius.) Sed [*in v. primo*] non malum καὶ, *Et hunc—This labour as well as my former.*

* Una harum annotationum series anno 1810. inchoata est; sed ex schedis tam varis acquisitæ sunt, ut suo quæque tempori assignari nequeant. J.S.

524. Malim πολεμίαν.
539. ἀλγύνει δ'—
558. ὀχληρόν, εἰ μὲν οἱ ξ. vide 367. et VV.DD.
560. Qu. ἀλλ' αἰσχροῖ—vel αἰσχροῖ γε.
569. προσκειμένης legendum, ut corrigunt infra 850. προσκειμένη ξυμφ. est *malum evidens et mox affuturum*; προσκ. *præsens*.
606. not. Monk. Imo recte capit Scholiastes, sive potius Barnesius.
650. σὺ δ' Qu. νῦν δ'—ut respondeat τῷ τότε v. 649. νῦν δ' Androm. 459.
651. Inter ἀποιμῶζῃ et -ξεῖς fluctuant MSS. Nescio an Atticum sit vel οἰμῶζομαι vel οἰμῶξω. Malim igitur -ξεῖ, vel potius -ξεῖς.
657. καὶ μ' οὐ νομίζω, etc. Insulsissimus versus, neque hujus loci. Cum tamen utcunque defendi possit, non temere delendus; loquacitati quippe Euripideæ fortasse tribendus.
695. ἄγαν ὑβρίζεις sine μ' MSS. pars; quod forsitan verum, ut Soph. Aj. 589. ἄγαν γε λυπεῖς.—Vel prorsus omittendum μ', vel legendum ἄγαν γε, ut 826.
766. ξένον] Qu. ξένον.
819. συμφορὰ] Isocr. de Pace p. 178. B. Augustin. Conf. vi. 12. apud Bayl. August. not. B. *Sine quo vita mea—non mihi vita sed poena videretur.*
834. δόμους] Qu. δόμοις—*for the house to—*
940. Qu. an aliquis legat ἀριστέων.
967. Qu. ἔελῶσι, *will drive me out of company*. Sic ἐλαύνειν Androm. 906.
1015. Lege vel τοίαισιν, vel τοίαις νιν, et φήμας.
1020. Malim δ' ἐν σοῖς.
1035. πολλῶν δὲ μόχθων supra 954.
1068. Qu. με λέξῃ.
1133. Interpunge, τί λέξω θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε; Γυναῖκα λεύσσω (sic MSS. alioqui malim λεύσσειν)—ἐτητύμας, ἡ κέρτομος, etc.

ANDROMACHE.

V. 14. Adde locis a Dorvillio citatis Thucyd. VII. 5, 47.
Dio. Chrysost. LXIV. p. 495, 20.

25. Lege δεσπότη δ', ut Hec. 532. Troad. 49. lege μέγαν δέ.
Infra 247. δὲ pro γε Lasc. sed male, ut videtur.

52. Lego, ἦν—οὐ κτείνει (vel ὄν)—quasi dixisset, ἦν ἐμαί-
νετο αἰτῶν Φοῖβον δίκην Ἀχ. ὃν ἔκτεινε.

53. Lasc. et MStorum pars οὐ κτείνει. Qu. ὃν κτείνει, ut
Bacch. 2. ὃν τικτεῖ ποθ', etc.

80. Scholiastes: νωθῆς] βραδύς, κ. τ. λ. Sic ed. princ. et
P. Steph.—interpolavit Barnesius. Vera videtur illa
lectio, cujus γέρων est interpretatio.—Gl. ad Nub. 129.
in Cant. 2. γέρων ὦν] ἀσθενὴς ὑπάρχων. Antiphon 138, 38.
γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστε μοι βοηθεῖν.

101. τελευταίαν] ἡμέραν δηλονότι, Schol. a cujus exemplari
versus sequens abfuisse videtur.

161. οὐδέν μ' ὀνήσει in Alexide Athenæi xv. 693. A. restituit
Pierson. ad Mær. p. 72.

181. Collato Valck. ad Phœn. lege ἐπίφθονόν τοι—

194. Scal. τῆς Φρυγῶν, quod expendi meretur.

197. πόλεως τε μεγέθει, etc. Totus locus impeditissimus.
Unum liquet, versum hunc amovendum esse. Nunc
malim inter 193. et 194. ponere; ut scopus loci sit,
AN urbi, etc. *confisa*, UTPOTE *majori quam Sparta*;
AN *juventuti*, etc.—Certum est, 194—198. inquiri,
qua FIDUCIA? 199—204. *quem* in FINEM? Subdubito
autem, annon ἦ vel πότερον non requiratur. Vide tamen
Electr. 372, seqq.

Vel hic versus [197.] vel 194—5. delendi. Tolerari
possent, si sic collocaretur totus locus:

199—204. 196—198. 194—195.

Et hoc forsán mallet aliquis, Scholiasta fretus, qui ad
totam hanc ῥῆσιν mirum in modum perturbatus est;
ex. gr.

203—204. 199—202. 206—210. 219. 222—223.
229. 214. 211. 217. 220—221.

Sed hæc malim negligentiae sive Arsenii sive scribarum tribuere. Hodierno ordini accommodavit P. Steph. sive Basil. editor.

Scholia ad posteriorem fabulae partem mirifice luxata sunt.

[*Januar.* 1825.] Omnium facillima ratio delere versum

197. πόλεως etc. Expectares potius γένους quam πόλεως.
220. Corn. Nepos Alcibiad. xi. 4. Ovid. Metam. vi. 459.
227. Hamlet, i. 2.
240. οὐκ ἂν—ἀλγήσεις. Flor. et membr. αὖ. alius ἀλγήσῃς.

Qu. ἀλγήσεις. vel οὔκουν—σεις.

242. καλῶς pro καλὰ mallet ex MSS.—scil. χρῶνται.
254. μὲν Scholiastes, ita forsan refigendus: εἰ μὲν θανῶμαι: ἐγκυταλ. τὸ τ. τῆς θεοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνω, καὶ—ἐνταῦθα.
Utraque lectio proba. μὲν quodammodo firmatur ex 262.
Sed dubito de μὲν—γε.

Optime se habet vulgata, quidquid dicat Br. Recte hunc versum exponit Barnesius. Sequentem verte, *Decretum hoc* (i. e. te morituram) *scias*—ut Med. 323. Quod ait Brunckius de Hermiones indole, non verum videtur: erat ea ferox, non callida: vide 159—66.

271. ἂ δ'] Mirum ni legendum ὁ δ'.

294. ἀλλ' εἴθ' ὑπὲρ Schol.

312. Malim σώσειν.

320—1. Citat Boëthius Consol. iii. 6.

324. Forsan, πλὴν τύχῃ δοκεῖν μόνον. Confer Heracl. 740. seq.

327. Schol. μὴ προκοφάσης τῆς ἡλικίας (qu. τῇ—α.) legebat igitur ἀντίπαιδος.

331. Schol. τοὺς γὰρ φρονίμους περιττοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Quorsum hæc? Lege autem τύχῃς ὑπεροχῇς.

331—3. Mirum ni delendi; adscripti forsan ad 320. Interim quid sibi vult Scholiastes, περιττὸς pro φρόνιμος dici aiens?

333. Delet Brunnkius. Et sane in alio poëta delendus esset. Qu. an natus ex 324. De sententia confer Troad. 413—4.

338. Qu. συνδράν. *Res ipsa te coget participem esse.*

343. Vide Electr. 1050.

366. Qu. ἐξετόξευσας, vel -ξέσω voce media.

399, etc. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν "alieno scholio præfixa." PORR.

Opusc. p. 382. Nisi potius ibi relinquas, hic ut ab Arsenio deleta restituas. Tum dicet Scholiastes, *Lamentationem autem ipsam, cujus hæc sunt quasi præludia, orditur Andromache a verbis Τί δῆτ'—*

Non pœnitet eorum quæ de Scholiaste disserui in Append. ad Porsoni Opusc. nisi forsân legendum sit, ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν, Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν: ~ Τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικυιάζω: quasi dicat, *Andromaches lamentatio non incipit ante 405. priora sunt quasi parenthetica, (vel, proœmii loco.)* Sed non dubitandum puto, quin 398—9. loco moti sint; ponendique post νυμφεύομαι, 404. De 405—6. res non tam certa.

441. Recte οἴσομεν. Imitatio Homeri Il. X. 365. Vide Virg. Æn. x. 743.

465. Lege ob syntaxin, οὐδέποτε δίδυμα.

473. Qu. an legendum fere cum Duporto, τεκτόνοιν δ' ὕμνοις συνεργ.

494. Malim αἵματηροῖς.

511. καὶ γὰρ ἄνοια Μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, 'Εξὸν κτείνειν] ἐχθρόν ed. Lasc. recte, ut videtur, si transponas κτ. et ἐξ. Sed utut hæc sint, lege ἀνοίας μεγάλης ob metrum: sc. ἔργον ἐστὶ. ut Æsch. Eumen. 330. 341. Thucyd. III. 45, fin. Soph. Electr. 1053. ἐπεὶ Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.—ἀγνοία vide Philoct. 129. et Br. Trachin. 350. Blomf. Addend. ad Theb. 398. Vel ἀνοιά vel ἀγνοιά Soph. Fragm. Terei 7.

546. Ἀν ἐμπλεύσομαι? *Bear down upon her as if I were under sail.*

580. Post h. v. esse puto lacunam, in qua ultimus versus fuerit hujusmodi: γυναικὸς οὐνεκ' εἰς μάχην ἤκεις φίλοις;
581. Herodot. III. 120. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς λόγῳ;
582. Lege σοὶ ποῦ.
600. Pro τε malim γε, nisi legendum τελούντα. *You should have let him keep her, and even pay him to keep her from you.*
652. Qu. ἅμα?
663. σθένει, i. e. *eadem res est*, ut Hec. 295. Cogitabam στένει, *eadem injuria est.*
670. Qu. ψέγων.
681. μείζων, i. e. *potior*. vide 370. *Of greater account, or moment.*
694. ὥς] Malim ὦν. *Quorum in numero tu*, etc.
755. Lego, καὶ γέρων εὐψυχος εἷς—De sententia Aristoph. Vesp. 1063—5. [1067—9.] Eur. Electr. 388.—Vulgatam non moveo: ordina, εὐψυχος, κὰν ἢ γέρων.
758. πολυκτῆτων] Qu. πολυκλείτων?
796. φύλακες] Nisi valde fallor, legendum φυλακαῖς.
805. Malim ἀγγελοῦσα.
828. Malim cum Lasc. et Ald. ἀλλ' εἴ σ'. ut Phœn. 1698.
845. Malim, ἢ διὰ κυανέας. Ut enim de constructione taceam, quare se *Argo* fieri potius vellet quam *navim* simpliciter, ut supra ὄρνις? Sed vide Porsonum ad Med. 542.
852. Malim φαύλης.
865. Lege ὦν σὺ—Vide Elmsl. Med. p. 287. c. 1.
912. Ridet Comicus incertus in γυνωμ. μονοστ. post Theocr. Ald. πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδὸς μ' ἀπώλεσεν, notante Grotio Exc. pp. 913. 1001.—imo Stephano ibid.
- 946—8. μένων ἐπιστολὰς, Εἰ δ'—Πέμψων σ' (hoc Heath.) supra 943. recte ἔμμνον. *Exspectabam—et nunc veni, non exspectato tuo nuncio, sed certus te abigendi, si modo me audires.*
959. Malem τῆς τ' ἐμῆς.

978. Certo certius legendum βρόχους ἀνικήτοιςιν, quomodo tacite edidit Barnes. Catull. Nupt. Pel. et Thet. *invicto numine*.
994. Recte Matthiæ. *Quare artificem manum fabricationis munere vel officio privantes?*
1012. Qu. ὁ κτανὼν μητρὸς φόνον. (κτε^ανων)
1034. Lege ἀντὶ παιδὶ θ. β.—βουλευέειν τι τινί Hec. 844. 858. De simili verbalium constructione vide Valck. et Pors. ad Phœn. 941=948.
1054. Comparat cum Aristoph. Vesp. 990. [996.] Berglerus.
1074. Constructio, ἀρχαί τ' ἐπληροῦντό τε ἐς βουλευτήρια, ἰδία τε ἐτάξαντο, ὅσοι (αὐτῶν) ἐφέστασαν. Ὅσοι nempe refertur ad ἄρχοντες, quod significat vox ἀρχαί. Trajectio particulæ τε nemini mira erit, qui Elmsleium legerit ad Iph. A. 508. Iph. T. 340. Heracl. 131. 622. Addend. 131. 622. Soluta oratione exprimas, οἱ τε ἄρχοντες ἦσαν εἰς τε τὰ βουλευτήρια, πληρώσοντες, εἰς τε τὰ ἱερὰ, φύλακας τάζοντες.
1138. Pro τοῖς ἄλλοιςιν malim τοῖς Ἑλλήσι. ἄλλοις in Aristoph. Nub. 413. Br. Diog. Laert. II. 27. In seq. versu τοῖςιν ἄλλοιςιν pro πᾶσιν ανοις. Mea ad Demosth. F. Leg. 362, 20.
1183. Recte legebatur ἄπαιδα. νοσφίσας verte *occidens, perdens*; ut Æsch. Choëph. 430. 482.
1194. Qu. φροῦδ' οἴχεται.—An κείνα legendum pro κείνται? Supra 638. certe malim πατρὸς κείνου, non κλεινοῦ.
1195. Recte Heath. [*retinet vulgatum κόμπῳ μεταρσίῳ.*] Vide Horat. Carm. I. 34, 15.
1207. Malim χάριν σήν.
1224. Forsan Μολοσσίας.

SUPPLICES.

(AD EDIT. MARKLAND. GAISF.)

- V. 8. γὰρ recte interpretatur Markl. Vide Soph. Trach. 298—306.
32. Marklandum miror. Rectissime Heathius. Vide Musgr. et adde Æsch. Choëph. 484. πέδαις ἀχαλκείοις.
41. Lege οἵτινες σοφοί. Si femininum retineas, γυναῖκας legendum erit.
98. Qu. γόους. WHOSE lamentations—Vel τίνες γόους, quod facile in τίνα γόον mutari potuit, hoc autem in vulgatam. Vide R. P. ad Phœn. 1355.
165. ταῦτι] Conjeceram ταῦτ' ἦν. δικάζων δ'—Sed malim τοῦτῳ, quod in τοῦτο, deinde in ταῦτα mutatum fuerit.
175. ἔχω, *sum*. Bacch. 89.
215. Qu. ὡς γεγωνίσκειν. Vox occurrit Æsch. Prom. 645. Thucyd. VII. 76.
264. Profectum esse suspicor a glossa ad δικάστην, nisi mavis ἱατρὸν meram esse v. l. pro ὀναίμην 267.
306. Qu. χρήστ' ἔπη κρ.—ἔπη Hermannus, citante Q. R. (apud Erfurdt. ad Œd. T. 685?)
351. Vide Hippol. 980. [984.]
446. Collato Marklando lege ταῦθ'.
492. ἐαυτοῦ. Vide tamen 506. sed hoc parum ad rem.
505. Malim cum Barnesio ὑβρις οὗς—
506. Optime Marklandus οὗτ' ἄρα—vel potius οὗτ' ἄρα. Vide Iph. A. 1189. Soph. Trach. 322.
531. οὕτως] Lege ὄντως—would INDEED.
544. Ps. Lys. Epitaph. p. 193, l.
590. δέ τ'] δέ γ'
599. Forsan spurius.
646. Qu. ἦν οἱ—
659. ἀπόντας] Bene Musgr. Theocr. xv. 25. ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.

- 665, etc. Omnino vide Musgr. Per ὡς μὲν ἦν λόγος, intelligo, *Sic enim vocari audivi istum collem*. Sic ὡς λέγουσιν, v. 116.
669. αὐτὸν δὲ] Cogitabam de ΛΑΟΝ vel φῶλον; sed in Musgravii lectione [τρίτον] acquiesco. αὐτὸν δὲ scil. nata sunt e v. l. eaque vera, pro αὐτόν τε, 666.
709. Lege -ξαντ' ἐς μέσον—i. e. *ξυμπαταξάντων τοῖν βασιλέων*—ut ἔχων 418. De nominativo absoluto Markland. ad v. 1200. Iph. T. 947.
- 751—4. Junge ὁ δ' αὖ Κάδμον λαὸς, et 752. parenthesi include, punctis deletis post λαβὼν et ὡς. Similis positio Æsch. Prom. 1030.—Hæc optime dispungit et vertit Barnesius. Sic Bacch. 1228. τὴν μὲν—'Αγανήν. Helen. 1031. τὴν μὲν—Κύπριν. Electr. 16—9. 781. Soph. Philoct. 371. ὁ δ' εἰπ' Ὀδυσσεύς.
753. αὐτός. Iph. T. 715. Hel. 106. Troad. 97. Sed Hel. 714.
774. Ante hunc versum lacuna est. Quot versus inter-ciderint, nescio; hoc video, proxime ante hæc verba Thesei humanitatem laudavisse Adrastum. Respondet nuncius, Angl. *You might well say so, if you had been by* WHEN (ὅτε, non ὅτι) *he was taking care of the dead bodies—not dead PERSONS*. R. P. ad Hec. 665. ἡγάπα Helen. 937. ἀγαπάζων Phoen. 1347.

Lege,

————— πόνψ.

ΑΔ. * * * * *

ΑΓ. φαίης

ΑΔ. ἔνιψεν—Qu. κάνιψεν, vel ἡ νιψεν.

ΑΓ. κάστρο.

ΑΔ. δεινὸν

ΑΓ. τί δ'; αἰσχροὺς—ut Markl.

- 851—5. Priora recte vertit Musgr. Deinde malim εἶπον (imperat. aoristi: vide Ion. 334.)—γὰρ εἰ, ἸΔΩΝ ΤΑ ΤΟΥΤΩΝ—*Pulchre enim hos cognosti, ut qui adfueris*. ἰδὼν pro ἴδον eximie Brunck. Antig. 404. De εἶπον Sturz.

VOL. II.

L

ad Maïtt. p. 293. et de Dialecto Alexandrino. Schæf. ad Greg. Cor. p. 482. Idem ad Dionys. p. 436. Xenophonti restituit. εἶπον Menandream Etymol. M. p. 302, 27. Simonidem Ursin. p. 161. Brunck. Anal. I. 140. Theocrit. xiv. 11. attulere Fisch. ad Weller. II. p. 383. Kœn. ad Greg. p. 340. ed. nov. Addo Epigram. III. Q. Mœcii. Brunck. Anal. II. p. 237. Platonem Menone p. 71. D. HSt. Me ad Aristoph. Nub. 227.

ἐνεγκον pro ἐνεγκε in Anaxippo Athenæi XI. p. 486. F. Porson. Adverss. p. 129.

913. σοφιστῆς—σοφά.] παλαιστῆς—σοφὸς Valck. ad Hipp.

921. Contra σόφισμα pro πάλαισμα in Athen. VII. p. 308.

B. Porsonus Advss. p. 98.

980. τῶνδ'] τάνδ

994. τοῦ καταφθιμένου] τὴν τοῦ φθ.

1001. τάλας] Inepte Duportus τάλως, quæ vox apud Hesychium forsitan nil est nisi ΦΑΛΙΟΣ corruptum.

1065. κλεινόν] Lego KAINON, ut mox 1067. νεοχμόν. νέοις πίναξι Æsch. Suppl. 457. quem locum confer. De καινός et κλεινός Markl. ad 603. ubi recte statuit Musgravius.

1145. Malim ἐμοὶ τόκων, *partuum*, ut ὠδίνων πόνον Phœn. 30. Vide etiam Med. 1257. Deinde recte MStorum lectionem divinat Musgr. sed vulgatam frustra, ut videtur, mutat.

1156. ἔλθοι] ἔλθῃ

1158. αἰ, αἰ' γόων] Lege ἈΛΙΣ γόων. deinde qu. an literæ supplendæ sint, (πότ' οὖν, π)ότ' Ἀσωποῦ—^a

^a Markl. Suppl. ed. nov. p. 258. l. 9. dele πότος.

Ibid p. 209. [not. Gaisf. col. 2. voc. καλλίων, fin.] Nisi legendum ἡμῖν, ut respiciat Cicero ad Menandrum Stobæi I. p. 200. Heeren. 100. Cler. P. P. D.

IPHIGENIA IN AULIDE.

- V. 3. σπεῦδε, vel -σον. qu. σπεύσεις;
14. τῇδε] τήνδε
23. γλυκὺ μὲν ἀπὸν interpretatur Elmsl. Heracl. 131. Vide Ion. 624.
- 32—3. κἄν—ἔσται] κεί—ἔστιν citat R. P. in MSS. sed forsā casu.
43. παρὰ σοί R. P. in MSS.
115. Vide 891.
247. Ἀθιδας.
- 317, etc. Vide Ciceron. Tusc. Disp. iv. 36.
333. πονηροῦ.
340. Confer Xenoph. Hellen. v. 1. 14.
357. ὥστε μὴ στερέντας Musgr. sed male explicat, ut *nos* pro *ego* dicat Agamemnon. Intelligo, *ne* ego et tu, Menelae, *amittamus*.
378. εὖ διαβαλὼν Thucyd. III. 42. εὖ λέγων διαβάλλαι VII. 48.
452. αὐτὶς ἀδυνατῶ Musgr. αἰδοῦμαι frustra defendere videtur Marklandus. Dicere possit Agamemnon, καὶ δακρύειν καὶ μὴ ἀδύνατον, vel ἀλγεινὸν, (vide Æsch. Prom. 205. 106.) vel δεινὸν (infra 1257.) sed non αἰδοῦμαι. Quæ enim αἰδῶς eum ad lacrymandum impellebat? An αἰδοῦμαι ex versu præcedenti in locum alienum illatum est, ut fuerit οὐκ ἔχω, vel οὐ σθένω?
- Lysistr. 713. αἰσχροὺς εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν. Antig. 1096. ubi reponere δεινὸν et ἀντιστάντα τε.
508. διὰ τ' R. P. not. MS. ad Pac. 649.
600. Transpone ob synapheam, σφαλερῶς, ἀγανῶς δὲ χεροῖν Ἐπὶ τὴν γαῖαν—Mox qu. μὴ ταρβήσῃ (τι) νεωστὶ μολόν—Καὶ μὴ θόρυβον—
619. οἱ δ—
644. Dele μ'
649. Ut Barnes.

652. φῶ σ'
 653. λέγουσ' ἄν—ἄγους.
 662. οἰκίσθαι. sed v. 706.
 664. Dele (;)
 671. ἔασον
 714. ἀπάξεις.
 721. ἂ 'μέ χρῆ
 728. ἄν με Ald. Qu. ὦν μὴ
 791, etc. εὐπλοκάμου κ. ῥεύμα δακρύνειν τάκουσαν (hoc fere
 G. B. Troad. p. 183. C.). τάκεις οἰμωγὰν Soph. El. 123.
 801. Arist. Ran. 435. [432.] Soph. Phil. 16.
 813. ταῖσιδ'
 838. παρανοοῦσα] *Perperam intelligens*. HSt. Thes. II.
 1079. D.
 844. τὰ παρὰ] τὰπὸ
 858. Malim τὰδ'.
 862. παρόντε legendum, et nescio an sic Porsonus. In
 πάροιθε, quod ex 860. fluxit, acquiescit Elmsleius ad
 Heracl. 583.
 908. Terent. Heaut. v. 4. 1—2.
 952, 4. Recte MSS. πόλις, τοῦμόν τ'. Vide me ad Œd. Col.
 879.
 971. Forsan αἰμακταῖς. Vide Iph. T. 644.
 1006—7. σε καὶ—σὴν σώζων.
 1013. γὰρ
 1086. ροιβδήσῃσι.
 1109. οὐ σου.
 1130. δεῖ σ'
 1139. Plato Gorg. p. 279, 8. Routh. 519. D. Steph. τούτου
 τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἶη πρᾶγμα;
 1144. τί δεῖ—
 1168. Μενέλεως
 1180. σε δεῖ interrogative.
 1190. Cum ἁσόμεθα, non ἄσομεν, dicant Attici, (Dawes.
 p. 290. ed. Cant. Burneius Tentam. Pierson. ad Mœr.)
 debuisset Musgravius scribere ἄσομαι, enallage frequen-

tissima. Sed qu. εὐφρον' ἤσομεν. *proferemus*, vel *eloque-*
mur.

1199. not. Markl. Vide Porson. ad Dawes. p. 487. ed.
Kidd.

1279. οἱ 'γὼ μήτερ' ταυτὸν γὰρ δὴ

1298. Qu. ἙΛΛΕΑ.

1330, etc. ἡ πολύμοχθον γένος ἀμερίων. Τί χρὴ δὲ (θεοὺς)
Δύσποτμ' ἀνδρασσιν ἀνευρεῖν;

1349. ἔγωγε καὶ αὐτὸς Plato Gorg. p. 245, 10. Routh.

1394. ὀράν] An ὀρῶν?

1494. ἵνα γε

1502. ἐθρέψαθ'

1558. πόρου

IPHIGENIA IN TAURIS.

V. 50. Legebat R. P. monente J. Cleaver Bankesio, μόνος
λελειφθαι στῦλος εἰς ἑδ. μοι.

113. Qu. γείσῃ vel γεῖσα.

258. Putabam, οἶδ', ἀφ' οὗ—Sed verum puto οἶδ', ἐπεὶ—eodem
sensu. Ita Seidler. et Erfurdt. Vide R. P. ad Med. 138.

405. περικίονα ναὸν, et supra 403. qu. κούρας, Dianæ. Vide
Erechth. Fr. 6.

481. Forsan, ἔσεσθε δὴ κάτω. Vide Hec. 414.

500. Horat. Ep. i. 7. 92—3.

556. παῖς] πῶς Ald. Tum forsan αὐτὸς legebat Markl. vide
eum ad Iph. A. 1139.

587. Forsan, θνήσκειν, θεοῦ δίκαια ταῦθ' ἦγ.

679. Recte, ut videtur, VV.DD. (vide Mus. Cr. 6. p. 292.)
σωθείς τ'—minore scil. distinctione post μόνος, ut con-
structio sit, δόξω ράψαι, (ἡ) προδοὺς σωθείς τε, ἡ καὶ φονεύ-
σας.

796. Forsan legendum ἀπίστῃ cum Marklando, et inter-
pungendum ἐκπεπληγμένος Ὅμως, ἀπίστῃ περ.

820. Interpunge, τί γάρ; κ. et repete ἀνεδέξω ex 818.
964. Interpunge, πέρι, Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ut sit anacoluthon, de quo vide Markland. ad 947.
- 973—5. Confer quæ narrat Herodotus vii. 141.
986. ληψόμεθα ex MSS. lege. Vide R. P. Med. 139. § 1.
1025. Optime MSS. ἐκσωθεῖμεν. Sic Æsch. Choëph. 979. ἐκ σοῦ Ald. Turneb. ἐξ οὐ Robert. In Hermesianacte v. 62. ἐξ ὀνύχων pro ἘΚΣΥΝΟΧΩΝ Blomfieldius Class. Journ. Parodia Suppl. ἐκσογκοῖτ'.
1027. Qu. ἐνδον ἱεροῦ?
1035. Lege σε cum VV.DD. et ὥστ', quare.
1044. Lege σὺ δ', ἥ τις ἄλλος—ut liquet ex responsione. Vide 1166—7. Nil ad rem 1168—9.
1114. Conjeceram ἀμφ' ἀμφίπ. sed vulgatam defendit Musgr. Mox qu. an legendum, τὰν βωμὸν μνηλοθύτας ζηλοῦσαν, τὰν—
1168. ἥ τι τῶν—
1171. Recte habet τὸν φόνον. *THE murder which they had committed was a—*
1174. Qu. Ἀπολλον, Οὐδείς ἄν, οὐδ' ἐν βαρβάροις, ἔτλη τόδ' ἄν. Ut Ἀπολλον sit extra versum.
1181. καθεῖσαν. Vide Brunck. ad Œd. T. 1405.
1207. κρᾶτα κρ. Musgr. Vide 1218.
1217. Lege ἡνίκ' ἄν δ'—ut in Aristoph. Nub. 1124. [1108.] ἡνίκ' ἄν γάρ—Sic πρὶν ἄν γε recte Elmsleius Acharn. 296.
1243. βακχεύουσιν] ΒΑΚΧΕΥΘΕΙΣΑΝ. Bacch. 1248. ἐξεβακχεύθη πόλις.
1346. ταρσῶν κατήρη π. Vide 1050.
1360. Qu. τίνος, τίς ὦν, (τί) τήνδ'—
1387. λαβέσθε, κώπαις τε ρόθια λ. Vide notas.
1437. Qu. ῥῦμα τ'. Vide Æsch. Pers. 149.—Sed nil mutandum. κῦμα Æsch. Theb. 64. 108. 1072. ῥεύμα Pers. 90. 414.
1454. Lege γῆς Ταυρικῆς, i. e. Ταύρων.

1458. Lege, *θὲς τόνδ' ὅταν* (hoc MSS.) *ἐορτάζη λεώς*, *Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξ.*—*ἄποινα*, *by way of*, etc. ut *Alcest.* 7. *Æsch. Agam.* 1393. et alibi passim.

R H E S U S.*

RHESUM Euripidi tribuunt Bentl. et Muret. apud Kidd.

Dawes. p. 536. [559.]

V. 3. Ob vitandam repetitionem syllabæ *ων*, malim *νέαν*.

23. Lege *ὀπλίζου χέρα, συμμαχων*, *Ἑκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνὰς*.

37—8. *φυλακὰς*—*στρατιάν* dele, ex 18—9. repetita.

115. Malim *τῇδε μὴ οὐ*—subaudito *δέδουκα* vel *ὄρα*. *Vereor ut hac redire possis*.

187. Malim *αὐτὸς*

239. *Ἄρη* MSS. *ἄρα* Ald. i. e. *ἄρ* pro *ἄρ*. Vide R. P. addend. ad *Odyss.* Λ. 58. Lege *ἄρην*.

277. *δὲς τόσου* recte MSS. ut *Hecub.* 392. supra 160. R. P. *Med.* 1191.

279. Qu. *χάμαξιτοῦ*.

392. *διπλοῦν οὐδὲν* Xenoph. *Hellen.* iv. 1. 32.

427. De *πέλανος* vide etiam *Æsch. Eum.* 255.

534. *ἐκηρύχθη*] Forsan *ἐκληρώθη*. Vide 541. *Troad.* 29. *δεσπότης κληρουμένων*.

542. Pro *αἰωσιμόεντος* qu. *αἰῶσι σιμόεντος*. *αἰόνας* (*Σκαμάνδρου*) *Æsch. Agam.* 1128.

572. *ἐγχοσ*, *ensis*. Brunck. ad *Ajac.* 658.

619. Qu. *πάρες σφε*.

693. Ulyssi tribui malim.

740. Qu. *ἀφανῆς φρουῶδος*, *φ*.

745. N. B. Hiatus.

* Jam ad numeros reditur *Matthiæanos*. J. S.

786. Ex Æsch. Agam. 1360. Vide Soph. Antig. 1238. Aj. 918—9. 1411—3.
 790. Vide notas. Qu. νείατ' ἐς πλευρά ξ.
 868. δὲ etiam Ald. Lege δῆ—
 921. κείνω] Possis κλεινῶ. deinde lege κάτυφλώσαμεν ob augmentum. (δέχθαι 521.)
 973. Procl. Chrestom. p. 479. Gaisf.

T R O A D E S.

- V. 1. Ion. (Schol. Phœn. 219. ed. Valck.) πόντου πεδίων Αἰγαῖον. Belleroph. (Aristoph. Pac. 139.) ὑγρὸν πόντιον βάθος.
 27. De θέλει Boiss. MSS. du R. x. p. 269. et ibi cit. VV.DD. ad Greg. Cor. p. 135.
 36. Qu. ἱστορεῖν?
 49. Lege δὲ δαίμ.
 72. ἐπερσάν τ'] Lege ἐπερσάν γ'—vide Pors. ad Phœn. 1638.
 98. Adde locis citatis a R. P. Med. 325.
 101—2. Citat Stob. cvi. p. 568. (449.)
 102. πλεῖ κατὰ δαίμονα forsan delenda.
 128. In vulgata acquiesco. πλεκτὰν adjectivum est, ut Hippol. 762. *Tortiles funes, quorum usum Græcos docuit Ægyptus* (Danai pater.)
 139. Ἀγαμεμνονίαις σκ. ἔφ.
 153. θεοῖς Reisk. sed idem Φρυγίοις male.
 166. Collato Musgravio lege, 'HMX. ἰὼ μέλαι' μόχθων Ἐπακουσόμεναι, Τρ. *Huc adeste, Troades, ut vestros audiat labores.* Confer 177, etc.
 170, etc. Deesse quædam videntur.
 171. Lege πέμψησθ'. Vide Elmslei. Heracl. 559.

183. Hæc Hecubæ non dari possunt. 183—6 proferri videntur a persona quadam e Choro, quæ non antea locuta erat.
207. ἔρροι MS. Lege αὐτα. Verte, *pereat talis concubitus, et talis fortuna!* εὐφρόνη pro concubitu Hec. 816. infra 667. Sic Latini *nox*.
219. εὐαλδεῖ τ' εὐκαρπεία. εὐαλδεῖς pro εὐθαλεῖς restituit Bentleius Aristoph. Av. 1062.
239. ἐγνωσμένος—γύναι. Spurius videtur.
240. Lege καινόν, ut Med. 272. supra 55. infra 710. καινόν legendum liquet vel e 233.
256. νυμφευτήρια, i. e. νύμφην. Sic θοινατήριον Rhes. 511. βουλευτήριον Æsch. Theb. 571.
267. Cicero Phil. II. 43. Planc. 40. Callim. in Jov. 8. Aristoph. Thesm. 895. [888.] Epitaph. in Leonidan. Plato Rep. III. p. 391. B.
285. ὦ πάντ' ἐκείσε κἀνθάδ' ἄν, καὶ πάλιν αὐθις ἐκείσε,—τιθέμενος. Scil. pro ἀντιπαλ' legendum ἀνκ'παλ'—Sed multo melius πάντ' ἐκείθεν ἐνθάδ' ἄν καὶ π.—ἐκείθεν ἐνθάδε Ion. 1505. ἐκείσε δεῦρό τ'—πάλιν Androm. 609.
- 320—3. Recte corrigunt Ἐκάβα. Lego, εἰς αἴγλαν. (ὦ Ὑμέναιε) Σοῦ, παρθ. Verte, *I, lumen ferens*. Hesych. Σοῦ, ἴθι, (sic Porsonus pro MSti IOI.) τρέχε, ὄρμα. Vide Æsch. Theb. 31. Aristoph. Vesp. 209. 456. [458.] Soph. Aj. 1414.
329. ἀγοῦ, Φοῖβε, νῦν, (τῇ) κατὰ—θυηπόλφ.
367. πόλιν δὲ δείξω recte, sed tacite, Burges.
370. Malim οἱ δὴ
- 372—4. Vide Iph. A. 1170.
383. ἄλλως recte VV.DD. ἄλλοις esset, *aliis servituros*, ut 488.
- 385—6. ἡ τοῦδ'] τοιοῦδ' vel καὶ τοῦδ'—σιγᾶν δ' ᾗ.—Collato Musgr. lego, ἡ τοῦτ' ἐπ. τὸ στρ. ἐπάξιον; *An laude digna?*
390. νεκροὶ γ'—ῥπο forsan spurius et ex 392. natus.
401. τι cum Burgesio, deinde εἶχεν ἂν δόμοις, Elmsl. ad Med. p. 150. οἴκοις Trachin. 732. Vide Reisig ad Aristoph. Vol. II.

- 413, etc. Vide an respexerit Isocrates de Pace, p. 182. B.
Confer Soph. Aj. 1093. et ibi Brunck.
434. De χρυσὸς Wyttenbach. ad Phædon. pp. 180—1.
468. Rectissime Aldus τὰ μὴ φίλ'. Vide Phœn. 828. Bacch.
488. (Confer Herc. F. 308. ex emend. Porson. ad Phœn.
5.) Hec. 282. et R. P. Platon. Stob. v. 70, 47.
482. τύμβον] τύμβω malim.
485. πυρὶ, non πυρῇ, præfigitur notæ Barnesii, nescio cur
aut unde.
492. Confer Androm. 13.
510. κρήδεμνα, *pulvinaria* Barnesius. κρήδεμν' locum occu-
pavit vocis significantis *lectum*, *cervical*, vel tale quid;
forsan δέμνι', ut στερρόις λέκτροισι supra 114. Optat scil.
Hecuba, ut humi projecta, ipso mœrore contabescat. Vide
Soph. Electr. 818—9.
535. Si per metrum licet, malim πένκαν οὐρείαν, scil. *equum
Durateum*.
- 545—9. Malim ἐπεὶ κνέφας—βοᾶν ἔμελπον. *Quum autem
labori et lætitiæ supervenit nox,—puellæ inter saltantes
canebant.* Tum autem in antistrophico 525. legendum
erit Τρωιάδος, quæ forma occurrit Hecub. 94. Cum hoc
loco omnino confer Heraclid. 777.
580. Qu. παιᾶνά μοι.
581. Personas divido:
'EK. αἰ αἰ αἰ αἰ τῶνδ' ἀλγέων.
'AN. ἰὼ Ζεῦ καὶ συμφορᾶς.
'EK. τέκεα, πρίν ποτ' ἦμεν.
'AN. βέβακεν ὄλβος. βέβακε Τροία. τλάμων.
'EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. 'AN. φεῦ, φεῦ. 'EK. φεῦ
δῆτ' ἐμῶν
κακῶν. 'AN. οἰκτρά γε τύχα. 'EK. πόλεώς θ' ἂ καπνοῦται.
Vide Alcest. 875—8. 892—5.
609. ἀδάκρυτος forsan delendum, ut sit hexameter. Forsan
imitatio est Æschyli apud Stob. Grot. p. 493. quocum
Soph. Œd. C. 955. confert Brunck. ad finem Philoctetæ.
Vide infra 640—4.

615. Lege τὸ μηδὲν ὄντα. Vide 414. Cycl. 355. Heraclid.

167. Iph. A. 945. Electr. 368.

663, seqq. Ex Homero Odyss. O. 20—3.

675. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. E. ibid. forsan ἀποχρῶν ἀνὴρ.

705. Recte Harl. Τροία. Æsch. Prom. 631. Aristoph. Eq. 833.

720. καλά.] Qu. κακά. MS. Harl. λέγειν κακά.

727. Recte δεῖν edidit Burgesius ex emend. Jacobsii, Animadv. ad Eurip. p. 97—8.

730. Shakspeare, King Lear, II. 4. *I pray you, father, being weak, seem so.*

745. Vide Alexandræ Fr. 5. (Stob. p. 222, 53.)

749. Forsan, οὐ σφάγιον ὡς τέξουσα Δαναΐδαις τέκνον. Vide Iph. A. 1200.

753. Certissime legendum πτέρυγος et ἐμῶν. Constructio est, καὶ εἰσπιτνῶν ἀντέχει πέπλων ἐμῶν, νεοσσὸς ὥσει πτέρυγος. πτέρυξ, *it's fostering mother*. Sic πτερὸν Androm. 442. ubi recte VV.DD. ἀπὸ πτερῶν. Soph. El. 241. γονέων πτέρυγας. Androm. 497. σῶ πτέρυγι.

Possis, πέπλων, (Νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπιτνῶν,) ἐμῶν.

1171. εἰσπίπτων πέπλους.

Nil mutandum. Vide Herc. F. 71—2.

766. Citat Plutarchus Ages. p. 603. F. De Superstit. 166.

A. optime a Bentleio emendatus, *Remarks on Collins*, p. 210—4.

776. καὶ ante ῥίπτειτ' Harl. male. Lege, (ἀλλ') ἄγετε, φ. ῥ. et mox ἔκ τε cum Ald.

Possis εἰ ἄγετε, sed ἀλλ' longe melius. ἀλλ' omissum Phoen. 803. Aristoph. Av. 1693. [1691.] R. P. cens. Arist. Br. ex Schol. ad 1565.

790. Optime ἡμετέρας Tyrwhittus, 784—791 Talthybio tribuens. Verte, *qui magis immisericors et impudentior est*, QUAM EGO. ἡμετέρας γνώμης, sc. ἡμῶν = ἐμοῦ. ἀνδρὸς γνώμην = ἀνδρα Cycl. 348.

793. Quin Aldus, ut videtur, habet ἀδίκως.

809. ἀφ' Ἑλλάδος. Qu. an delenda, ut e seq. orta.

833—4. Qu. νεαραῖς—καλλίγλانا.

856. Post hunc versum excidit alius, ad hunc sensum explendum: *qui multum laboravi, et exercitum Achivorum (huc adduxi.)* Ex. gr.

πρὸς πεδία Τροίας $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἐναλίῳ} \\ \text{ἐναλίᾳ} \end{array} \right\}$ στείλας $\left\{ \begin{array}{l} \text{δορί.} \\ \text{πλάτῃ.} \end{array} \right\}$

κλειναῖς πορεύσας ναυσὶν εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

(Vide Electr. 430. Cycl. 284.)

κώπη διορίσας ἐναλίᾳ Τροίαν ἔπι.

(Vide Helen. 394.)

884. ὀρᾶν Reisk. sed qu.

886. Lege πίμπρησιν οἴκους.

889. ἐν γὰρ Flor. sed qu. πρὸς δέ, ut 1204.

905. Paullo melius puto μάθης. *Scias* vertitur in ed. Commelin.

915. Lege τότε.

957. Legendum ἐδούλωσ'. *Hic me vi ducit: illi vero, affines inquam et populares mei, pro corona, quam mihi debet Græcia servata, servitutem acerbam imposuerunt.* ἀντὶ νικητηρίων optime explicat locus 925—30. quo respicit Helena.

958. ἐστὶ σοι τάδε 3 MSS. Qu. σοῦ.

967. Recte defendere videntur Musgr. et Heath.

978. οὐς Elmslei. Heracl. 7. Vide an legendum ἤσυχος κατ' οὐρανόν, ut Hippol. 67. 71.

990. Forsan ταῖς σαῖς τ'—Sed vulgata melior videtur.

1027. Qu. κάφελου, πρὸς Ἑλλάδος, Ψυχῆς τὸ θῆλυ, κενύγενής—*per Græciam obtestamur, animo pelle muliebrem misericordiam, et sic apparebis*, etc. Sic Iph. A. 1208.—Vel potius πρὸς σ' Ἑλλ. sed vide Med. 64. Soph. El. 1208.

1065. καὶ παννυχίδες θεῶν Musgr. e MSS. Vide Helen. 1365.

1108. Lege καιναὶ 'κ καινῶν—ut Suppl. 507. sanavit Marklandus; et μεταβάλλουσι.

1114. τάφου natum e 39.
1145. Recte, ut videtur, Reiskius ὀρμήση. Vide Orest. 346.
1150. De καινόν me vide ad Suppl. 1065. καινόν non movendum. καινόν aut νέον est, quodcunque *modum excedit*. Anglice diceres, *a murder not authorized by the laws of war*. Supra 766. 'ΕΞΕΥΠΕΙΝ κακὰ vocat Euripides, i. e. καινὰ κακὰ εἰσφέρειν.
1155. Interpunge, αἰνῶ, φόβον Ὅστις φ. *Non ILLUM laudo, QUICUNQUE timorem concipit*, etc.—Possis, ὄν τις—(vide Theogn. Aristoph. Plut.)—Sed qu. an recte se habeat vulgata: EJUS *metum, quicumque*—ὅστις scil. = εἷς τις, ut Helen. 267. et 272. Iph. T. 606. Androm. 185.
1178. Malim πόνοι τ'—ut Suppl. 1145. ad quem locum me vide.
1186. σοὶ pro σός Reisk. et Musgr. Malim σῶ.
- 1194—5. Recte transponit Harl. nec τρόποις mutandum. Vide v. 67.
1195. ἐμπλήκτως et παραχρῶς jungit Isocr. Areop. p. 145. D.
1197. Possis πρόχειρον. Sed nil opus: vide Musgr. et adde Iph. A. 36.
1201. Qu. θοινωμένῳ.
1210. χρὸς ex 1208. natum videtur. Malim νεκροῦ.
1235. ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ Ald. τύμβῳ νεκρὸν X. Π. et MS. Harl. Malim ἄθλιον τύμβῳ νεκρὸν.
1236. δεῖ σφε.
1271. καὶ τί recte Harl. Vide R. P. Or. 412. Phoen. 1373.
1288. Vide 1312.
1297. κροτοῦσα, κρύπτουσα] Qu. δρύπτουσα.
1307. Forsan, θάνατος ἀνοσίων ἀνοσίαις σφαγαῖς. Iph. A. 1318. σφαγαῖσιν ἀνοσίαισιν ἀνοσίου πατρός.

C Y C L O P S.

V. 39. Qu. κώμοις.

48. Recte, ut videtur, Casaubonus οὐ σοι. Vide 56—62. 206.

91. Malim χθόνα, quod primum in γῆν, deinde in στέγην mutari potuit. Contra, infra 381. priorem Musgravii conjecturam, στέγην, veram puto.

93. Melius τὴν ἀνδροβρῶτα.

124. Longe melius MS. ἄχορον. Et sic legi malim infra 486.

175. Malim διαλαλήσωμεν.

197. Languet οὐ. Malim ποῦ, ut Orest. 792. ubi vide R. P. Vide Heracl. 510.

220. ἐπεὶ τ' ἄν—

244—5. Malim, fere cum Musgr. ἐμὴν, ἀπ' ἀνθρακος Θερμὴν ἐλόντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμον (vel -μων.)

251. καὶ γὰρ οὐ—

280. μετήλθεθ' verte, *pænas raptûs exegistis ab urbe, ut* Bacch. 490.

290. Rectissime Aldus νεῶν ἑδρας. Verte, *Qui patrem tuum Neptunum PORTUUM PRÆSIDEM sacravimus.*

325. Lege, καὶ (μόσχον * * * * *
* * * * * ὑπτίαν,
* * * ἀμφορέα) πέπλον

Vide Androm. 1240, seqq.

338, etc. Athen. xii. 545. B. C.

343. λέβηθ', ὅστις vel ὅσπερ

370. Qu. ἐσθίει.

381. στέγην, quod in γῆν, deinde in χθόνα mutari potuit. [*Vide ad v. 91.*]

386. Recte, opinor, Piersonus ἐστρωσεν. Vitiosum enim esse ἐστῆσεν patet ex χαμαιπετῇ.—στρώσαι εὐνάς Suppl. 776.

415 et 247. Qu. an ἐκπλεως sit Græcum hoc sensu. Forsan ἐμπλεως.

446. ῥυθμοῖσι νιν] Forsan ῥυθμῶ τινι, ut 397.
 453. Forsan ὑπνωσθῇ.
 459. Lege ὥσεί τις.
 467. Malim ὥσπερὶ σπονδῆς θεοῦ, *Bacchi*. vel θεῶν. Vide
 Æschin. F. Leg. p. 39, 16.
 553—5. Male Tyrwhittus. Silenus scilicet, occasionem
 clam bibendi captans, vinum aqua miscere simulat;
 Cyclops, qui meracum vult, cyathum poscit *ita ut est*, sc.
 nondum mixto vino.
 562. Malim, λάβ', ὦ ξέν'—τέ μοι γ.
 569. Legendum videtur σπάσσης ob ἐκλίπης.
 628. μακροτέρω mallet, si exstare vocem constaret.
 671. Qu. KATEKΛΥΣΕ. *drowned my senses in liquor*.
 677. Soph. Aj. 875. et me ibi.
 688. κακῶς hoc sensu, i. e. = μάτην vel ἄλλως, insolens
 videtur. Lego καλῶς, ironice. Sed vide Heracl. 171.
 et 56.
 699. Lege συνναύτησι una voce, ut 424. 702.

B A C C H Æ.

- V. 32. Recte Ald. νιν αὐτὰς Elmsl. Med. 1263.
 111. τ' ἐν ἄντροις Ald. Malim, τρικόρυθες ἐνθ' ἐν ἄντροις.
 114. βακχεῖα δ' ἀνὰ συντόνῳ κέρασαν (ἡδυβοᾶν Strabonis
 MSS.) i. e. ἀνεκέρασαν αὐτό.
 116. καλι in Strabone ortum ex præcedenti καν. Aldinus
 enim Euripides, ματρός τε ῥεας εἰς χέρα θῆκαν, κτύπον—
 sed mox Strabo εὐασμα pro Aldino ἐν τ' ἄσμασι. Malim
 εὐάσμα
 123—4. Malim ἡδύ γ'—πέσσης
 127—8. Transponendi videntur, ὁ δ' ἔξ—
 ἰάμενος—
 134. καὶ χοροῖς Ald. Forsan πλανάταις.

151. Forsan, *τίς ἐν πύλαισι*; Κάδμον ἐκκάλει—in imperativo, ut Phœn. 1083—4. (Nil opus videbatur R. P.) Pac. 178. *τίς ἐν Διὸς θύραισιν*; Vide Helen. 435. 437.
159. Confer Hecub. 1096. et ὡς verte *nam*. Hæc scilicet inter intrandum loquitur Cadmus, non adhuc viso Tiresia.
163. Spurius videtur, et ex δεῖ γάρ, κ. τ. λ. 39—42. et v. 815. conflatus: unde in 815. v. l. lucramur, πέφηνεν ἀνθρώποις, pro πέφυκεν ἐν τέλει Aldino. Totus ille locus, qui in corruptissimis est, sic legendus videtur:
- ὃς πέφυκεν ἀνοσίους θεὸς (vel θεῶν)
δεινότατος, ὅσιος δ' ἡπιώτατος πέλει.
- ἀνοσίους* scilicet loco suo a πέλει motum, sedem τοῦ ὀσίους occupavit; et in *ἀνοίς* degeneravit. Rhes. 970. σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
169. Palmariam emendationem ἡδέως Miltono surripuit Barnesius; (vide R. P. Jodrell. *Illustrat. of Euripides*, Vol. II. p. 335. ed. 2.) Barnesio Brunckius.
172. et 174. Interrogative legendi.
181. Qu. de personis. Mox 183. lego λόγοις. Vide mox ad Heraclid. 614.
- 274, etc. Interpunge et lege, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον, ἐκδιδούς Διόνυσον Ἡραϊ νεϊκέων. i. e. ἔθηκε τόνδε τὸν ἀπερρήγμένον αἰθέρα ὄμηρον νεϊκεων, ἐκδιδούς Ἡρᾷ ὡς Διόνυσον. Vide Helen. 582. ubi confer 34. cum 611.
- 279—80. Citat Plutarchus de Orac. Def. p. 432. F.
- 295, etc. (Porson. Advss. p. 265.) Isocr. Lochit. p. 296. E. καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν (χρῆ) εἰ—ἀλλ' εἰ—
- 298—9. Citat C. Cephalas Præf. ad Stratonis Anthol. (F. Jacobs. Anthol. T. VI. p. XLVII.)
308. Qu. νόσον.
314. ἐστὶ. Aristoph. Nub. 366. 825. [817.] 1472. [1453.]
Livius VIII. 6. *Est cœleste numen! Es, magne Jupiter!*
365. Lucian. Pseudolog. fin.

371. πρόσω γὰρ ὅμως Δ'ΑΙΘ. Æsch. Eumen. 287. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός. vide et 375. Agam. 925. Odys. γ. 231. Sophoclem Plutarchi II. 625. C. citat Valck. Diatr. 32. C. 33. B.
424. λάζυσθε ineptissimum est. Brunckii MSS. μαίνεσθε. qu. μέθεσθε. De sensu liquet. λάζυσθε ex 476. natum videtur: certe ex isto loco et sequentibus patet vinculis solutum fuisse Bacchum.
431. Forsan post 428. ponendus, ut ad *comum* referatur. σκητροφέουσι (τὰς κεφαλὰς scil.) Herod. III. 12.
435. Dele interrog. post κλύων. Vide Androm. 554.
441. Possis cum Barnesio Σεμέλης—γάμους.
494. Confer Meleagri Epigr. CXIII. Brunck. I. p. 32 = 82. HSt.
497. Lege ἰθι, Διθ. et 512. ὅς ἔμ' ἐν βρ. vide 571.
499. ἀναφαίνω. 514. δ' ἐντὸς
526. συνάγει, ut τίκτει v. 2. et similia passim. Vide Valck. Diatr. 60. B.
527. Lege μάκαρ, ut Helen. 375. Eubul. Athen. xv. 679. B.
548. εἶδετε, cum interrog. *Vidistis?*
550. Nonnus 44. p. 764. Falck. 1569. ἐπταπύλον δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης.
551. ἀλάλαξε τὰς—fere ut Tyrwhitt.
608. ὠνειδίσας—καλόν. Post hæc deesse videtur aliquid. Sequentia sic personis divido:
- Π. κλείειν—
 Δ. τί δ';—
 Π. σοφός—
 Δ. ἃ δεῖ—
 κείνου δ'—
668. Forsan, τὸν θεὸν ἂν, ὃν νῦν ψέγεις. Herc. F. 249. recte Piers. Electr. 277. Androm. 794.
672. Qu. male ex 623. repetitus?
679. αὐτὰς Elmsl. Heracl. 144. *hiding ourselves from them.*

680. ὥραν. Andocid. 18, 4. Æsch. Eumen. 109. Dem. Philipp. 1. 49, 6. Pherecr. Athen. III. 75. B. Theophrast. ibid. 83. F. Diphilus ib. VI. 228. A. 3. ubi recte Sch.
717. τῶν] τοῖς optime MS.
757. Recte ὅς Brunckius.
775. δ' οὐ σοι φθονῶ.
790. τε] γε. (Nil opus. R. P.)
795. ἀστέως.
- 828—9. μοχθοῦσ'—ἀμύλλαις θρώσκει. 823—7 parenthesi sunt includenda.
875. Qu. μορφήν
876. Citat Lucian. Pseudolog. T. III. p. 177, 31. ubi vide notas.
954. εἰ (ἐπὶ) σα—*adversus*.
962. Forsan τὸν αἰεῖ
974. Βακχεῦ. 579. Βακχεύς. (Euripidis ætate Βάκχος non Bacchum, sed *bacchantem* significabat. R. P.)
981. Post hunc versum addendum putat R. P. ad Med. 54. κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. Et sane, si illum retineas, hunc addas necesse est. Sed ambo melius abesse puto. ὅμως in sententiæ fine Hec. 831. Med. 282. Herc. F. 100. Electr. 757. Alcest. 939.
1008. Lege κισσὸν κομήτην—Helen. 1360. κισσῷ στεφθεῖσα.
1018. Sanum putare videtur Elmsl. Med. 1219.
1067. Qu. ἱερία. Qu. de quantitate.
1104. ταὐτὸ Reisk. Vide Hipp. 349. et Thucyd. VI. 82. fin.
1121. δὴ ὀρθεῖς Ald. Egregie Duportus ΘΡΟΕΙΣ.
1144. Qu. ἀναξ ζαγρεύς.
1156. Forsan τε θυγάτρες.
1172. Lege πεσὸν cum Reisk.
1173. δυσσευρέτως.
1178. τὸν παῖδα κατθ. Sed forsan nil opus. Vide Suppl. 1046.
1220. Forsan κάτι διπετέστερος.

1234. ἄθρησον αὐθῆ pro αὐτῷ—Qu. αὐτε
 1250. Lege ὕβριν γ'—ὕβρεις defendit Herc. F. 726.
 1261. Lege ἀνέβλεψ'
 1265. ἂν ἔλαβεν ἂν Elmsl. Med. p. 150. Ipse cogitabam de
 γ' ἂν vel potius τᾶν.
 1283. Dedit Schol. MS. Dionys. Perieg. apud Bredow.
 Epp. Paris. p. 45. Vide an ex hac scena provenerit
 senarius apud Athen. xiv. 658. F. ἐγὼ δὲ φεύξομαι (γ')
 ἐλεύθερος γεγώς.
 1285. ἦν τ'
 1298. Vide Elmsl. Ach. 323. p. 122. οὐκ εἰδότες, si memini,
 R. P. in not. MSS.
 1299. ἐγνώκαμεν.
 1310. Malim ἀργίας. Vide Ion. 992.

HERACLIDÆ.

- V. 37. Malim ὄντος.
 63. Qu. μὴ—ut Aristoph. Ach. 1107. 1112. [1073. 1078.]
 Alias τῇδε χερὶ verte, *by this resistance of yours*.
 68. Nescio an recte mutata sit [*apud Elmsl. scil.*] vetus
 lectio νομίζων.
 75. 78. Utrobique præfige ἩΜΙΧΟΡΟΣ.
 80. Malim σὺ δ, ὦ γ.—δδ e 78. ortum. σὺ δ infra 340.
 Troad. 423. 1139. Hecub. 607. Phœn. 141. Helen. 1285.
 89. σῶμα minime movendum: scribi tamen potuisset
 non deterius, ὄνομ'.
 95. Legendum opinor λόγον. *Quid dictum aut factum*
expetentes? Infra 138. 537—8. Œd. T. 72. Sed vide an
 omitti possit τινα. Phœn. 1355. Orest. 154.
 129. Lego μ' ἐκβαλεῖν, ut Hec. 298. Iph. A. 451. 477. Iph.
 T. 227. Ion. 924. Helen. 1547. Æol. Fr. XXI. (Et sic
 forsân Reiskius.)
 140. Forsân κυχών.

147. Malim ἄλλ' ἢ—ἐς κίνδυνον, *Sedenim isti hoc periculum subierunt*,—ρίπτοντες αὐτὸν, i. e. τὸν κίνδ. Ceterum, etsi non temere scriberem ita, explico ἄλλ' ἢ per ἄλλ' ἢ—; *an aliud faciunt quam*—? quod plenius aliquando dicitur, ἄλλο τι ἢ.
158. λόγους, *empty words*; ut Bacch. 183. Aristoph. Eq. 210. Wolf. ad Leptin.
161. Lege certissime ἀγῶνος, et forsitan τοῦσδ.—Quod olim conjeci, etiam nunc arridet, ἀγῶνος τοῦσδ.
169. Qu. ἐλπῖς, ut Helen. 432. *Dices, "Spes est ut eventus faustus sit."* ἐραῖς, Phoen. 570. ἐρεῖ δὲ δὴ τις, ibid. 589.
181. Interpunge, χθονί· Εἰπεῖν, ἀκοῦσαι τ'—De phrasi vide Soph. Œd. Col. 1288.
185. Potuisset, οὐ μέτεσθ'—
197. Nescio an mutandum κρινούσι, scil. νικᾶν. Vide Aristoph. Eccl. 1147—9. [1155—7.] Æsch. Agam. 456.
213. Si cum Porsono ad Phoen. 372. ἤκεις interpretaris προσήκεις, vide annon legendum erit γένος—*quod aul*—γένος absolute Androm. 656. Cycl. 277. Iph. A. 953. ubi male Marklandus.—Vide an γένους ὧδε ἤκεις sit reddendum, *You come to this degree of relationship*.
217. Qu. annon aliquid post hunc versum desit.
245. Qu. Ἀργείων δ' ὄκνη, ut Μυκηναίου δορὸς φόβῳ Phoen.
251. Lege τοῖσδέ τ'—τοῖσιδ'. (hoc Musgr.) Sic supra 145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσιδ'—
252. Malim κυρήσειν.
255. ἄλλ' οὐ σοὶ βλάβος. Sic fere Musgr.
260. Æsch. Suppl. 79.
262. τῶν ἐνθ. Reisk. Forsan τῶν γ'—
263. βλάπτων γ'—
271. τολμήσης legendum, quomodo in nota citat Barnesius; edens tamen cum Aldo τολμήσεις.
286. Malim πόλιν. βασιλέως ὑπήκοος Æsch. Pers. 236. Possia versu seq. γῆν pro τήνδ', sed illud melius.
317. Qu. κατηλλάξαντο.
324. Malim εὐγενῶς.

339. ἔρπει Reisk. male, ut videtur.

352. Legebam δὲ pro γάρ, parenthesi scilicet includens φημί δ—τυχεῖν. Neque pœnitet conjecturæ. Si retineatur γάρ, referatur necesse est vel ad θεοῖσι δ—ἄναξ, 347—8. vel ad φημί—τυχεῖν, 350—1. Hoc si statuas, ὑπάρξειν legendum erit: si illud mavis, ideo mendosus erit locus, quod non nominatur Pallas in θεοῖσι δ—ἄναξ.

Retine præsens tempus [ὑπάρχειν] ob τὸ γνωμικόν. Confer Æsch. Theb. 505—15.

355. Lege, ὦ ῥγόθεν ξέν' ἐπελθών.—Qu. ὦ ξέν' ἀργόθεν ἐλθών.

374. οὕτως = ῥαδίως. Cum Alcest. loco [682. *quem confert Elmsl.*] confer supra 268.

386. Forsan εἰσιν, i. e. πορεύσεται.

387—8. Ex Æsch. Pers. 823—4. Apostolius xiv. 1.

390. δέ] Lege γάρ ob metrum. Ceterum non dubito quin tragicum aliquem rideat, forsan Æsch. Theb. 86. 364—649. etc. ut Phœn. 763. Suspisor etiam 671—2. tangi aliquem.

396. An hic latet γῆς ὄροις? Certe ἄνευ δορὸς alienum videtur.

401—2. Recte transponit Tyrwhittus.—Non obstante Elmsleio, propendo in Tyrwhitti sententiam.

402. Lege σωτήρια adjective, ut Æsch. Theb. 170.

407. Lego πᾶσι pro πάντων, et cum κελεύουσι. (participio) construo.

408—9. κόρη Δήμητρος Barnesii ad 601. melius quam Pier-soni κόρη Δήμητρί θ'.

411. Lege κτενῶ. Vide R. P. ad Orest. 929.

415. πικρὰς ἂν MS. Lego πικνὰς ἂν

416. Qu. δίκαιος ἦ (imperfect.) ut supra 142. ubi Musgr. *I was right in helping.*—Possis δίκαι' εἶη. Sed bis peccat hoc, in tempore et in persona.

417. Lego ἐμοῦ, quomodo construere solet Euripides.

418. δράσω τῷδε vix potest aliud significare quam εἰὰν ἀρήξω. Vide an legendum ἦν δὲ δῆ.

435. Legendum θέλει.
437. Malim, εἰ δὴ (vel forsān δὲ) θεοῖσι δεδόκηται τάδε.
460. κάτυχῆς Tyrwhitt. post Grotium; quomodo citat Barnes. ad Herc. F. 299.
461. τῶνδ' conjicit, sed non valde audacter, Valck. ad Phœn. 632.
474. Pro μοι malim μὲν, cui respondet δὲ mox 478.
479. γένους verte *ex familia*. Vide R. P. ad Orest. 887. Musgr. ad Heraclid. 609.
481. Distingue, μάλιστ', vel potius ἀλλ' (εἰμὶ γάρ—πέρῃ)
488. Si hariolari licet, propono:
 _____ σημαίνειν τόδε·
 οὐ τ. _____
 σφάζαι κελεύειν, ἥτις εὐγενῆς ἔφυ. (vel, ἥτις ἐστὶν εὐγενῆς.)
 ἔστι πατρὸς εὐγενοῦς Alc. 333. Temenid. XIII. 1.
 σημαίνει vates, κελεύει deus. Vide orac. apud Demosth. Mid. 531, 16—7. 24. In Rhesi loco apud Elmsl. vide an legendum κελεύθου.
491. Bis legendum χρῆ—et Helen. 1300. ubi vide 1407. et infra 644. Contra 954. χρῆν Reisk.—De χρῆ et χρῆν Alc. 942. Helen. 1415. 1433. Electr. 1056.
493. σφάζειν.
497. βούλεσθαι Reisk. ἡμᾶς μὲν εὐρίσκειν, αὐτὸς δὲ βούλεσθαι. Demosth. Mid. p. 580, 10.
502. Qu. an ἔτοιμος an ἐτοίμη fem.
511. Ironice hæc, ut optime Barnesius. (οἶμαι 963.) κάλλιον, ut sæpe ἄμεινον, quasi superlative. Orest. 771. Iph. A. 1462. Mox lege et distingue, πεσεῖν, Κάπειτα δεινὰ, ut egregie Tyrwh.
528. Legendum puto ὅποι, i. e. ἐκεῖσε ὅπου, et forsān ποῖ 625.
544. Forsān τῇδε δεῦρο, ἐκ παραλλήλου, (hunc pleonasmum alibi vidi, nisi fallor)—vel τάσδε.
558. Mendosus proculdubio est locus. Nunc malim ἐλεύθερος θανεῖ, scil. μιάσματος vel ἄγους. Æsch. Eumen. 324.

- ΘΑΝΩΝ δ' οὐκ ἄγαν ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ. Idem Suppl. 410.
Vide Hipp. 1450.
566. Pro Io. lege ΔΗΜΟΦ. et 564. τοῦδε χρῆζε verte, *ab hoc* (Demophonte) *impetra*. Demophontem adesse patet ex 488. Sic VV.DD.
614. Qu. an σοφία. Similiter dubito in Soph. Antig. 605. Eurip. Bacch. 183.
624. Lege, εἰ δὲ σέβεις σύ γε θνατῶν ἀγαθοὺς,—Totum enim systema dactylicum est, non anapæsticum. (θνατὸς, θάνατος, confer Æsch. Eumen. 321.)
644. Lege χρῆ, et mox 646. ἦτ' ἄρ'—*alioquin*.
647. Qu. de futuri forma; annon legendum sit προσθίζει. Hipp. 1086. θίξεται. 2 futur. ἐξελῶ Hel. 1279.
653. Tentabam ἦσμεν. Sed vide Elmsl. et Aristoph. Eccl. 828. [833.]
675. Sanissimus est versus. Verte, *Et ego tecum ibo; idem enim, ut videtur, cogitamus, ut amicis præsentes opitulemur*. Sic ὡς ἔοικας Med. 338. Iph. T. 591. Helen. 793. ὡς εἰξασιν Iph. A. 848. Helen. 497.
Non contemnendum (v. 676.) Barnesii ἔοικεν.—Male. Vide mox 677.
677. Dele punctum post ἥκιστα, et interrog. post φίλοις. NUNC. *A te alienum est ita stulte loqui*. IOL. *Æque alienum amicis periclitantibus deesse*.
684. Lege, ἀλλ' οὖν μαχοῦμεθ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονες. *Well, but I shall fill up the ranks as well as ever*. ἀριθμὸς de uno infra 992. Herodot. II. 6. Voci autem subest notio vilipendendi, ut 992. Troad. 478. Aristoph. Nub. 1205. [1185.]
689. *Forsan* ὀπλίτης, ut Androm. 459.
698. Non cogitandum est de ἡβῆς.
706. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
716. συγκρύπτειν non dici puto, nisi de *secreto* occultando, ut Euripides et Demosth. F. Leg. 419, 15. vel certe si de *corpore*, etc. *tegendo* usurpari posset, συγκρύπτειν. πέπλοις, etc. = ἐγκαλύπτειν, *to cover* UP. Sic συγκαλύπτειν, de

- quo Dawesius p. 209. ed. Cant. Malim igitur σὸν κρύπτων
δέμας, ut 819. et sæpe.
717. (ἀγὼν vel Ἄρης) γὰρ ἄνδρας οὐ (φιλεῖ vel μένει) λελειμ-
μένους.
738. Lege οἶος, ut Soph. Philoct. 1007. Sic Aldus.
748. Qu. ἀρχέλαν, ut Electr. 1153.
765. Malim καὶ γὰρ, vel fortasse γαίης pro γᾶς σὸν versu
seq.
783. Qu. διήγαγεν, ut ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα Demosth.
Philipp. III. 120, 17.
788. ὅδε, *is quem nosti*, ut οὐτοσί apud Dem. τόνδε λέβητα
Cycl. 343. Sic enim Ald.
794. Malim σημανεῖ.
800. Recte statuit Heathius mutilum esse locum. Necesse
est ut Hyllus non minus Demophonta et Athenienses
compellarit, quam Eurysthea. Vide modo Phœn. 1234—5.
1238—52. (Sed vide Phœn. 1248—9. Spurius est
1250.)—Deinde quis credat Euripidem, qui in omnes
partes disputare solet, argumenta reliquisse vix inchoata,
atque in unam tantum partem?
λέγοιμ' ἂν ἄλλων. (Valck. ἄλλον.)
846. Ἡβη, Herculis scil. conjugii. Vide 851—2.
847. Malim δίκη, sed vide 877.
851. Lege παῖδά θ' cum Reiskio, vel παῖδ', ὅσαι σ.
863. Melius homo, quam dies, diceretur φόβου ἐλεύθερος.
Possis, νῦν ἐμοὶ 'κ δ. tum ἐλεύθερον ἡμαρ recte se habebit,
ut ἐλευθέραν ἡμέραν Rhes. 988. ut Homerum taceam.
Vide R. P. Phœn. 550.—Sed multo lenius ἐλευθέρῳ.
Durissimum enim, et satis obscurum, subaudire ἐμὲ ante
ἐλεύθερον, ut Soph. Electr. 479. ὑπεστί μοι θάρσος—κλύου-
σαν. Vulgata orta est ex Homericō.
883. μοι cum Reiskio legendum videtur; neque morandum
asyndeton. Vide Burneium Cens. Menstr.
- 919—20. Recte vertit Musgr. *Cui furor juri prælatus
erat.*
927. Qu. πολυπόνῳ ξὺν ἀσπίδι. πολύμοχος Ἄρης Phœn. 796.

929. Subaudiendum puto ψῆφον. Hac metaphora utitur Æsch. Agam. 789. Eurip. Hel. 1006. Sic autem retinendum erit τύχας 930.
938. Ferri quidem fortasse possit ἐναντίους, et verti, *te coram intuentes*. Sed melius ἐναντίον, ut Hec. 954. Med. 470. vel fortasse ἐναντίος. Vide Suppl. 866.
945. Pro κατήγαγες, 944. Reiskius κάτω τε γῆς, satis eleganter, sed contra historiam; non enim inferos petebat Hercules, cum leonem et hydram interficeret. Malim igitur χύδρας, ut tres labores, Cerberi, leonis Nemei, et hydræ Lernææ, intelligantur.
957. Dele interrogandi notam.
963. Dele δ.
964. Proxime ad mentem Musgravii lege, μηδὲ φῶς ὀράν ἔτι.
976. Verte, *Gravissimam et venia dignissimam odii causam habes*. Prorsus aberravit Musgravius.
982. Violenter Elmsl. οὐ δῆτα. Legendum puto ἤδη. *I was well aware—I did not forget*. Eodem sensu, θανουμένη γὰρ ἔξηδη Soph. Antig. 460.
990. Qu. διώσας, *profligatis et cæsis*. Sed vereor ne sic scribendum foret διωσάμενος. Qu. διώζας. Vide 1002. Iph. T. 1175. In Æsch. Fragm. ap. Elmsl. p. 129. [*Prom. Solut.* 6.] olim cum Blomf. malebam διώξεις, nunc διώσει.
1000. ἂν, λαβοῦσα—et sic Reisk.
1021. Legendum τήνδε δὲ πτόλιν
1025. Melius θάψαθ
1036. Frustra Reiskius ἐάσητ'. Vide 1027.—μη ρεῦμ' ἐάσης ἐμὲ στάζει ποτόν Q. R. *Ne istos sinas*, etc. "ne scil. animam meam placando ista mala effugiant." Sed quare non victimæ, etiam humanæ, meminerit? (Polyxena.)
1049. Legendum ὑμῶν. Quod enim vos facietis, minime reges nostros piaculo obstringet. ὀπαδοὶ sunt Alcmenæ famuli, (δμῶες 1045.) Vulgata significaret, Chorum recusare quominus ipse Eurystheum interficeret; quod longe ineptissimum.

H E L E N A.

V. 8. Malim τοῖσδ' ἐν δώμασιν, ut Herc. F. 44.

20. Interpunge, ἐξέπραξ', ὑπ' αἵτου Δίωγμα φ.

59. Qu. ἦν μὴ

63. Lege ἐγὼ pro ἐμόν.

77. Egregie Reisk. [ἀπόλανσιν.] Similiter Canterus in Herc. F. 1342.

78. Verte, *Quid autem me ob ejus calamitates odisti, quicunque tandem es qui*—Alia ratio loci Phœn. 293.—Malim τί δ'; Suppl. 778. (qu. Herc. F. 1203.) Hypalage Herc. F. 1078.

86. τὰ σ' pro τίνος Elmsl. Œd. T. 329. πόθεν ποτ'; nescio quis, Q. R. III. (6.) p. 393. Vide me ad Præf. Hec. 22, 21. Soph. Trach. 242. τοῦ πότ' εἰσι καὶ τίνες; unde vide an, τίνος, πόθεν, τίν' ἐξ. Iph. T. 916. ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

Transponendo possis, ἀτάρ σε χρή' ξανδᾶν, τίς εἰ; πόθεν; τίνος; numeris, etsi non optimis, non plane insolitis. Vide Æsch. Theb. 1040. Soph. El. 1038. (apud R. P. Suppl. Præf. p. 22.)

90. Soph. Œd. Col. 1292. γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελέλαμαι φυγὰς.

97. Lege μανέντ'; (μανεῖσαν Med. 1281.) Vide Herc. F. 1109.

122. καὶ νοῦς ὀρᾶ] Lego, ἦ νῦν σ' ὀρᾶ. *quomodo*. Vel, ὡς νῦν σ' ὁ. Vide supra 118. De καὶ et ὡς, i. e. s' et ὡ Markland.*

135. ἦπου Musgr. Legendum esset οὔπου, si constaret hoc Græcum esse pro οὔ τι που vel οὐ δήπου. Vide VV. DD. infra ad 575. 791. Herc. F. 1073. 1145. Electr. 233. De πω Ion. 1277.

146. Lege σὺ προξένησον. Vide Ion. 338.

* Vide et ipsum, Advers. T. i. p. 467. J. S.

176. Lege et interpunge, *φόνια· χάριτας ἔν' ἐπὶ δάκρυσι παρ' ἐμέ θ' ὑπό τε μ.* *ut in horum gratiam et apud me et in inferis nēnias in mortuos accipiat.* ἐπὶ δάκρυσι Troad. 315.
228. Forsan, καὶ θεὰν Χαλκίοικον. scil Minervam; de qua vide mox 245. VV.DD. hic et ad 1464.
264. Recte VV.DD. κακάς. Proximo versu malim τὰς δὲ δὴ καλὰς—
277. ὄχει citat R. P. ad Orest. 68.—Versu sequente lege ἀπαλλάξειν.
334. οὐ μόλις est *omnino*. Æsch. Agam. 1049. Junge igitur cum θέλουσαν.
344. Possis ἢ ἔν νένυσι. Sed melius Heath. νέκυσ.
356. Malim ἀμιλλαν. (ξίφοκτόνον δίωγμα et αὐτοσίδαρον ἀμιλλαν per appositionem.)
358. Qu. αἰοδαῖς σέβιζον.
360. Lego ἄλλοις, i. e. ἡμῖν.
377. ματρὸς proculdubio mendosum. Nihil hic de Leda, sed a 366. usque ad 392. agitur de nuptiis (imaginis) cum Paride, et de malis inde ortis. Felices quibus ita illuserunt superi, ut post dedecus illatum in bestias mutarint, et qui formam, malorum causam, non retinent, ut ego!
380. Lego ἔσχεο λύπη. In choricis enim, præsertim in dactylicis, non nimis severe excludendæ sunt formæ poëticæ.
382. χρυσοκέρων ἔλ.
395. Forsan οὐδέ. Aristoph. Av. 695. γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.
419. Qu. πίπτειν κακίων, subaudito ἐστί.
446. Mirum hyperbaton. Qu. σὺ δ' αἴτιος· πείθει γὰρ οὐδὲν ὧν λέγω. Sed non absimile hyperbaton Bacch. 450. qui tamen vix sanus. Electr. 282. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμα, ἀπεξείχθη νέον.
- 483—8. Hæc, ut nunc leguntur, meræ sunt ineptiæ: non enim tam stulte uxorius erat Menelaus, ut, Helenam

- ipsam possidens, ejus nomen aliis invideret. Lego, 484—8.
 κλύω. Ἡ τήν—δόμοις; Per συμφοράς 483. intelligit
 calamitatem quam *timebat*; scil. Helenam ex antro erep-
 tam esse. Vide supra 475.
513. QUÆRE an legendum, σοφῶν δέ του
532. Euripidea forma est πεπλευκότα.
540. Recte Musgr. οἶμοι, πόθ' ἤξεις; quanquam lenius esset
 οἴμοι.
555. φόβον. Valck. ad Phœn. 522.
565. Malim ἄρ'—Si γὰρ retineatur, interrog. post δυστυχ.
580. ἡ τὰ σ'] Lege ἡ σά γ'—
581. Frustra Scaligero obloquuntur. Confer Ion. 366—7.
586. Cum Scaligero lege Ἡρας, et dispunge ante διάλλαγμ',
 quod accusativum est. *By way of*—Soph. Electr. 564.
 Eur. Electr. 229. 1262.
601. θανμάστ'—ἔχων Ald. ἔχον Musgr. sic supra δυσ-
 πρεπές 300. Sed qu. ἔχει.
620. Pro ἄδην malim μάτην, ut ἄλλως 707. Vide 1220.
679. τί ὃ ἐς κρίσιν σοῦσθ' ὧν γ' ἔθηχ' Ἡρα κακῶν; Vel, σοι,
 τῶν γ' ἔθ.
696. Forsan ὅτε.
697. Malim εἰ γὰρ—*utinam*.—Male: recte vertit Barne-
 sius.
733. Male Musgravius, Verte, et ab aliis vocari alius
cujuspiam servus. δούλος τῶν πέλας, Soph. Antig. 479.
741. Qu. καὶ τῇσδέ πως
757. Non spernerem ἄριστος, si darent MSS.
765. ἐνὶ λόγῳ, μὴ θ' ὀδῶ Piersonus. Confer Diodor. Sic....ex
 emendat. Porsoni.
766. συμφοράς.] Qu. τύχας.
775. ἐνιαυτὸς est spatium VII. annorum, Vide Apollodorum,
 et supra v. 112.
798. Recte Musgr. ταλαίνας, τάλαιναὶ στιβάδες respondent
 ἀθλίοις ἑδραῖς 797.
842. Legerem κτενῶ, si constaret ἐμὲ κτενῶ dici posse pro
 ἐμαντὸν κτενῶ. Vide 982—3.

866. De sulphure hic agi liquet, quidquid aiat Musgravius.
892. Recte Scaliger. Servis scilicet suis, quas dimiserat, (vide 871—2.) hæc mandare se fingit Theonoë, se non auditum iri sciens.
905. *ἐατέος*, etc. qu. an delendum.
913. Corrigunt, si memini, *ἀποδοίη ποτ' ἄν*. Sic certe legendum.
953. Lege *᾿γὼ πρόσθε τῆς εὐψυχίας*. Vide R. P. ad Med. 722.
955. Recte Reiskius *ζητοῦντά μ'.* Necessarium est nomen ob *ἐμήν*. Similiter emendavi Soph. Antig. 736.
1010. Lege *ἀδικοίην νιν ἄν*, scil. *τὸν πατέρα*.
1019. Lego *τῇ κασιγ.* Vide me ad Ion. 1015. Scal. ad Androm. 194. VV.DD. ad Phœn. 145.
- 1026-7. Malim *εὐνοίαν* (hoc alii)—*σωτηρίαν*, *salutarem*.
1045. *οὗτ' ἄν*
1059. Lege *παρήκεν*.
1069. Malim *σέ γάρ*—
1089. Lege *χερός*.
1130. Malim *ἐνάλοισ* (hoc Musgr.) *ἄκραϊς*. Sed vide Troad. 89.
1133. Lege *ὅτ' ἔσντο*. Qu. an sic Canterus.
1135. *νεφέλαν* MSS. sed genitivum tuetur locus simillimus Phœn. 820. *τέρας Σφιγγός*.
1141. Pro *δευὰ* legendum *δεῦρο*. Aristoph. Ran. 1109. [1074.] *καὶ πλεῖ δευρὶ καὐθις ἐκείσε*. Av. 649. et Schol. ad 347. 425. De *τὰ θεῶν* Elmsl. Heracl. 618.—Hinc autem liquet Troad. 1194—5. recte a VV.DD. transponi.
1142. Qu. *ἀμφιλόγοις*.
1147. Malim, *ἰαχεῖ γὰν*—*et vocaris in Græcia*.
1158. Partim cum Musgr. partim cum Duporto, *ᾗ*—*ἔριπον*.
Qua (contentione)—
1201. Qu. *μόλοι δ' ἄρ', οἷ σφ'*—*eat, quo precor!* Scil. ambigue loquitur. Theoclymenus intelligit, *eat in malam rem*: (vide 1215.) ipsa, *patriam incolumis revertatur!*—Qu. *μόλοιεν δ', οὗς*—

1209. Qu. ὑγροῖς ἐν κλ.

1230. εἰ σὺ σὺ πόσει, vel εἰ τις.

1287. πάλιν Reisk. pro πόσις. Qu. ποτε.

1292—3. οἶαν—παύσω—Hos versus transpositos mallet.

1317—8. Forsan οὐρανίων αὐλᾶν—et forsan Ζεὺς excidit.

Sed qu. de antistrophico.

1358. Lege νεβρίδων. Phæn. 1768. Glyc. Polysch. puro respondens.

1374. Mendosus. ἀνὴρ³|πασεν⁴. Vide R. P. Suppl. Præf. p. 23.

1421. Qu. ἄλλως.

1460. Qu. δίδόντες.

1470. Lege νύχιόν τ' εὐφροσύναν.

1472. Lege τρόχῳ τέρμονι, i. e. ἀτέρμονι. Hec. 914. ἀτέρμονας αὐγὰς.

1509. Forsan ποινηθεῖς. Qu. de verbo.

1510. Qu. ἐλθούσαν ὑπ' Ἴλιον | Φοιβείους τ'—In strophico 1493. lege Μενέλεως.

1512. Qu. κάκιστα τᾶν δόμοις εὖρ. Si sensum assecutus est Piersonus, possis, κάλλιστά σ', ὦ ἄναξ—vel, quod longe melius, ἄναξ, σε κάλλιστ'—Qu. τὰ μάκιστ', de qua voce vide Br. ad Œd. T. 1301.

1539. Lege ἡσκημένοι. Ion. 329. Vox apud Æsch. Pers. 184.

1555. Barnesius κουφισθέντα. τᾶλλα sunt vestes, etc. de quibus supra 1261—65.

1575. Legendum, 'ΡΟΘΙΑ Δ' ἐξἐπίπλατο Βοῆς, ΚΕΛΕΥΣΜΟΥ φθέγμαθ' ὡς ἡκούσαμεν.—βοῇ scil. remigum erat; κελευσμός, κελευστοῦ. Possis etiam κελευστοῦ, quod nescio annon melius.

1580. Paullo melius videtur σοι quam μοι.

1653. Recte τοῦνομα corrigunt. Vide Iph. A. 128.

1654. γάμοις qu. an ex 1646. natum; ut legendum sit κακοῖς.

1658. Malim ἐξεσώζομεν ob ἡμεν 1660. Verte, *servare conabamur*.

I O N.

- V. 41. Frustra difficultates movet Musgravius: acquiescere debebat in ἄμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ, ut mox 122. ἄμ' ἡλίου πτέρυγι.
67. ἔρωτι παιδῶν] Vide Danaë's Fragm. VI.
79. Forsan προνάου, una voce.
99. Lege ἐλθοῦσιν.
113. Malim κάλλιστον. vide 127.
189. Lego τᾷδ'—ut πάντα 203.
- 189—216. Pro Ἴων et Χορ. ubique pone 'HMIX. Chorus enim inter se loquuntur.
206. Qu. delendum ᾧ—Glyc. Polysch. vel lege δερκόμεθ'.
239. Forsan, παρούσας δ' ἀμφὶ τᾷσδ' ἐρωτᾷς—de Creusa, scil.
240. Qu. γενναῖος εἴ τις, εἰ τρ. vel servato καὶ—
248. οὐ Piersonus, quod vertendum cum Musgr. ubi, ut Herc. F. 264.
254. Qu. ἐνθάδ' οὐσά περ. (πῆ sc. pro πῦ.)
258. Recte Musgr. Verte, *Quid rei est? num ob aliquid doles, quod mihi non fas est sciscitari?*
259. τόξα] Hec. 601. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. τόξα pro τοξέματα infra 526.
267. Dele punctum post τοσαῦτα. Verte, *Hoc scilicet est summa nostræ felicitatis.* De καὶ, 349. Androm. 888.
317. Lege ἦ
322. Lege ἦ δ'—et construe cum 324. Sic mox 417—9. ἄλλοις—οἱ θάσσουσι—ἀριστεῖς. Herc. F. 1135—6. ἄλλοις οἱ—κόροι. Vide et Electr. 32—3.
327. Malim, τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ' ἦτις ἦν ποτε. Possis et aliter. (μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα Electr. 262.)
338. Lege δ' ἄλλᾳ
345. Qu. οὐ φησιν, et mox lege ἄθλια.
364. Frustra καὶ sollicitat Musgr. Œd. C. 1432. Sed legendum 'λελήσμεθα, plusquam-perfecto.

385. Malim, *ένα δ' ἂν εὐτυχῇ*. Vide Med. 1225—7.
388. Lege *ἡσπέρ* *είσιν*. Subaudi *περί*. Vide R. P. ad Phœn. 1360.—Male.
389. Legendum *σύ τ'*—Sed malim, *ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας*—vel *εἰ γ'*—
437. Forsan, *προσῆκει γ' οὐδέν*. Vel, *προσῆκον οὐδέν*, ut sæpe alibi et apud Thucyd. vi. 82. et c. 84, init.
440. *τί πάσχων* (hoc Canterus) *Προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος*. Sed qu. de hoc composito.
462. Lege *κ' χυσέων*.
465. Musgravii citationibus adde Soph. Œd. T. 480. *τὰ ΜΕΣΟΜΦΑΛΑ ΓΑΣ—μαντεία*. Supra 223. *μέσον ὀμφαλὸν ΓΑΣ*—ubi Barnesius.
- 475—80. Recte constructionem instituit Heathius. 478. malim *καρποφόροις*. vel forsan *κουροτρόφοις*. Vox apud Eurip. Troad. 567. Callimach. H. in Del. 2. 276.
539. Qu. *δῶρον ἄλλων;—δῶρον; ὄντα γ'*—Sed vide 1532—6.
554. Lege *ἐθιάσενσ'*—*θιασέεται* Bacch. 75.
556. Olim emendavi *τοῦτ' ἐκεῖν' ἵν' ἐσπάρημεν*. et sic Elmslei. ad Med. p. 98. Vide Reisig. Aristoph. p. 279. Eur. Troad. 626. Helen. 622. 788. Aristoph. Ran. 321. [318.] 1381. [1337.] Pac. 288. Av. 353. (non 759.) Plato Rep. I. p. 337. A. HSt. Demosth. Mid. 583, 19. De Latinis Bentl. ad Ter. Andr. I. 1, 99. *ἐκεῖνο* restituo in MSS. ad Stobæum, p. 204. Contrario modo peccatum erat Helen. 581.
574. *ὁ δ' ἡξας ὀρθός*, ut Phœn. 1474.
590. Pro *πέρι* malim *περ* i. e. *πάτερ*.
- 612—3. Lege *πικρῶς*, *Πῶς οὐχ*—
- 616—8. Lege, *κατ' ἥν*—*συγχέας ἔχης*, *Πόσας σφαγὰς δὴ, θανασίμων τε φαρμάκων Γυναῖκες*, etc. Sed vide R. P. Ep. ad Dalzel.
622. Legendum puto *ἀπαιδία*.
623. Huic loco simillima habet Isocrates Helen. p. 214. E.
634. Proxime ad Duporti mentem malim, *εἴη δ' ἔμοιγε*—ut Med. 542.

636. Lego ἀνθρώποις. Vide infra ad 1510.
645. Qu. αἰὲς pro εἶναι.
684. εἰς ὕμν.] Dele eis. Metrum Dochmiacum.
718. Qu. συμβάκχαις vel -χοις, ut Troad. 502.
792. πῶς, corr. παῖς. πῶς pro παῖς Ald. in Iph. T. 556.
795. Lege ἀμπταῖην, κλίπαμ—ut Hec. 1083. αἰθέρ' ἀμπτά-
μενος οὐράνιον.
835. Qu. κάκ τῶνδ', ἀπ.
841. γάμων] Lege γόνων, vel 'κγόνων. Aliquem ex Æoli
posteris adoptare.
848. θάτερον pro τὸν ἕτερον.—Imo pro τὸ ἕτερον.
855. οὐδεῖς] Lege οὐδέν—nihilò pejor. et El. 941. οὐδέν lege.
Conf. Markl. ad Iph. A. 1251.
862. Lege ἀγῶνας. Quicum certamus virtute? i. e. cum
quali marito?
863. Alcest. 504. οὐ, ubi MSS. εἰ. Reisk. οὐ, male, ut
videtur. Qu. an hic legendum εἰ. (εἰ et οὐ Troad. 358.)
—Malim, ἀρετῆς, Οὐ—Mox forsàn legendum στερόμεσθ'.
874. Lex. S G. p. 421, 16. in ἀπενήσω, et 432, 28. in
ἀπονησαμένη.
890. Malim fere cum Reisk. ἐμφὺς καρποῖσιν, vel λευκοῖσιν δ'
ἐμφὺς καρποῖς.
932. Qu. ποῦ 'κθεῖναι.
934. Dele σ'.
959. πῶς in resp. pro ὅπως; Forsan πῶς γ'—
964. Qu. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' ἐσηλθεν.
999. Lege quantocyus ἢ τι πον
1004. Malim ἔχοντας.
1012. Qu. χρῆσθαι, delete puncto. Quomodo eo utendum
est, ut—
1015. Lege τῶν Γοργόνος. Qua forma utitur noster Electr.
860. Herc. F. 970. Ereth. Fragm. i. 51. ubi altera
Γοργοῦς per metrum admitti nequit.—De Γοργόνος,—γούς
Valck. Phœn. 458.
1095. Lege ἄροτον.
1106. Malim ξέναι γυναῖκες, ut Phœn. 285.

1115. Qu. ἐξισούμεθ' ὕστ.
1133. Lege σεμνῶν. Supra 805. et 982. σκηναὶς ἱεράς.
1136. Qu. ἀκτίνος.
1137. Optime Elmsl. Med. 1150. (a.) εὐγωνίαν.
1146. ὕφαντοῖς Musgr. Vel hoc vel γράμμασιν τοιοῖσδ' legendum.
1154. Forsan χρυσήρη πόλον. *Aureum polum versans TANQUAM caudam.* Vel, si πόλῳ retineas, *versans auream caudam apud polum.*
1167. Ex formula lege τὸν θέλοντ' ἐγχαρίων.
1171. (δείπνων,) παρελθὼν etc. Vide 1032.
1177. Qu. ἦκον.
1187. Malim, ἦδειν. ἐν χεροῖν δ' ἔχοντι δὴ—
1191. Lege εἰς cum Heathio.
1195. Qu. an δρόσου—ιεράς cum Musgr. et Reisk.
1213. Sensus proculdubio est, *Senem in turba latentem quæsiuit.* Qu. an interpungendum, ἐρευνᾷ· γρ. ut, si senem apprehenderet, convinceret, utpote in flagranti delicto. ἔλοι scil. sensu forensi, ἔχοντ' = ὄντα, de quo ad Suppl. 175. Musgravianæ emendationi obest quod mox dicitur, *senem vix tandem confessum* de veneno: qui hoc, si cum veneno deprehensus est?
- Si Græcum, facilius esset λαβεῖν—ut fere 331. ἦξας εἰς ἐρευναν ἐξευρεῖν.
1232. Lege σπονδάς, ut Herc. F. 874—5. et forsan θαῖς.
1251. Legendum certissime, ἴν' εἰ τύχης. Helen. 1445.
- Electr. 236. ubi recte corrigitur συμφοράς.
1272. δωμάτων] Melius et signantius esset δικτύων, et magis conveniret τῷ περιβαλοῦσα. Vide Orest. 25.
1279. οὐ Heath. sed malim οἶ. πτήσσειν enim verbum motus hic est. Possis ἦ.
1282. ὑπὲρ ἐμαντῆς, *meo nomine.*
1288. Paulo melius σὺ δ' οὐκέτι.
1289. Lego vel εὐσεβῆς γε, (ut scil. ad νῦν δ' ἐγὼ referatur, reliquis neglectis, ut 1408.) vel εὐσεβεῖς σὺ.
1293. MS. πανοῖς, unde recte Musgr. πανοῖς. Vide supra 194.

1315. Qu. τοὺς δέ γ' ἐνδίκους.
1320. Qu. θριγκοὺς τοὺςδ'—
1325. Malim aïs pro ὡς.
1333. Qu. de τοι sic posito. An τις?
1371. ἐπέσχεν, ut 1493. Androm. 225. Nub. 1385. [1364.]
ὑπέχειν de *recipiente*, Acharn. 1061. [1027.]
1385. Qu. σέσωκε.
1397. Aldus οὐξέθηκ', pro quo corrigunt ῥ' ἕξ.—ut infra 1412.
Sed nulla fere mutatione lege, οὐ' ἕξ.—*ubi sive in quo*, ut
Phoen. 854.
1415. Qu. an legendum, ἦ γε τόλμᾳ σου.
1422. Lege κεκρασπέδωται τ' ὅ. Possis quidem, κάκρασ-
πέδωσά γ'—sed hoc deterius.
1427. Lege, δώρημ' Ἀθάνας, ἡ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε. (ἡ Ald.)
νερτέρων δωρήματα Orest. 123. Supra 25. ὄφεσιν ἐν χρυση-
λάτοις Τρέφειν τέκν'—
1440. Lege cum Heathio, χθονίων μέτα, Π. *quem cum
mortuis et Proserpina existimabam.*
1465. Certo certius legendum, ΓΑ Δ' ἔχει τ. *the house has
found it's master, and the country it's king.*
1490. ἐμοῦ Barnesius; sed multo melius ἐμὰ constructione
notissima, cujus exempla congessit Valck. ad Phoen.
1518. p. 515.
1493. Qu. πόνοους. *Opus* vertunt.
1510. Lege ἀνθρώποις. Vide Soph. Antig. 388. Archiloch.
1523. Eleganter Musgr. sed parenthesin usque ad γάμους
continuatione debuit.
1549. θεοδότων non dicunt Attici, sed θεοσδότων. Hoc me
docuit Porsonus. Lego θυοδόκων, ut supra 513. quod
melius ad sensum. Vix dubito quin ita conjecerit Scaliger.
Adde Androm. 1134.
1562. Qu. κομίζοι'.
1570. Lege ἔξενξα θάρματ'—Erravi: recte Scaliger.
1579. Qu. an mutilus sit locus.
1608. Lege, καὶ πρὶν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί.
1613. ἐκκρημνάμεσθα recte Ald. κρημναμέναν Æsch. Theb. 218.

HERCULES FURENS.

- V. 27. Lege, Δίρκης (τις) εὐνήτωρ—ut Med. 681.
35. Forsan ἀνημμένον. Vide 472.
51. Lege χρεῖοι, a χρεῖος adjectivo, quod occurrit infra 1308.
Æsch. Suppl. 198.
62. Forsan ἐκ θεῶν.
72. Forsan ὑφημένη vel ἐφημένη.
94. Lege γε pro με.
107. Qu. (λιπὼν) ὑπόροφα—et metra constitue, Iamb. Dim.
Id. Hyp. Iamb. Trim. ὑπόροφος Orest. 147. per ω Electr.
1170. sed qu.
112. Qu. ἐννύχων ἔχων ὀνείρων Τρομερά τε μέλε' ἀλλ'—
119. Lege, ὡς δὲ πρὸς, etc.—ὡς βάρος, et serva κώλου 121.
Verte, *sustinens ejus gravem pedem tactu tuo, more plaustrī, provectum*. Hinc autem defenditur ἀπήνης
Phœn. 861.
137. Vel desunt quædam post ξυνάορον, vel, quod crediderim,
ΛΥΚ. ponendum est ante τὸν Ἡράκλ. et comma post
ξυνάορον.
- 154, seqq. Confer Suppl. 324, seqq.
166. δίκην ex 721. vel 738. natum videtur.
180. Malim ἐκκρίναιεν ἄν.
188. Qu. κὰν τοῖσι σ.
233. Intelligerem, αἱ τύχαι Θνητοῖς ἔχουσιν, i. e. παρέχουσιν.
Propius ad literas esset αἱ πάθαι. Sed vox non est
Euripidea, etsi Sophoclea.
236. Vide Demosth. Leptin. p. 488, 22.
238. Malim ἐλθόντες.
243. τανῦν τάδε.] Iph. A. 537.
254. Qu. τῶν ἐμῶν. Vel τῶνδ' ἐδῶν, vel potius ἐδέων. (ἔδη plur.
Æsch. Pers. 406.)
269. ἐν αἷς σὺ χαίρεις, i. e. αἷς ἐντρυφῆς. Electr. 68. (Androm.
210.)
279. τρόπῳ] Qu. πότμῳ.
280. Lege βροτῶν.

293. Lege γαίας ὑπερ;

302. φεύγουσιν φίλοις Ἐν ἡμαρ. Ita lege, ut fere Elmsl.
Med. p. 167. (c.)

306. Qu.

* * * * * ἐκμοχθεῖν τύχας
(ὀκνεῖ * * * * *)

πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρον.

Sed vide R. P. ad Orest. 626. De πρόθυμος vide
Heracl. 615.—Qu. v. 307. προμηθία. V. seq. lege μὴ
χρεῶν cum R. P. ad Phœn. 5.

312. Malim διοίσεις. Vide Hipp. 1143. Helen. 10.

345. Citat Athen. xiv. 619. C.—Si per metrum licet,
malim εὐήχεϊ. Sed quomodocunque hoc se habeat, ἐπὶ
non vertendum ob cum Musgr. sed fere otiosum est,
ut ἐπὶ δάκρυσι Helen. 176. ubi me vide.

363. ἔστρωσε Reisk. ut κατέστρωσεν infra 980. στρῶσαι pro
τρῶσαι in Lesbonacte emendavit Valck. ad Phœn. 481.

410. κόρας Ἀρείας πέπλων χρυσεόστολον φάρος. Latet par-
ticipium [ἐν πέπλων.] Cogitabam στελών. sed qu. ob
voc. seq.

435. Lege ἀλκά. *Auxilium. Adessem auxiliator.*

438. ἐνδύμ'—Qu. de quantitate. An. ἐνδυν'?

448. Ob τέκν' ineleganter positum lege ἀγόμεθα.

463. Legendum videtur, κατασπ. με. *Patrem meum Creon-*
tem.

465. Qu. ξύλον κ. δαίδαλον, ψευδῇ δ. *irritum donum.*

490. Qu. χοῖ

525. Pro ME. lege AM. Senex scil. loqui cæperat, sed
a Megara, v. 528. excipitur.

535. Malim καινός. Vide 561. et Musgr. ad 750. Etiam 38.
lego καινός. Liqueat de 750. ex παλαιότερος sequenti.

537. Malim, στάσει τὸ Κάδμου δ'—

540. Qu. προταρβῶν.

549. Interpunge, βίᾳ πατὴρ—

609. Qu. an delendum τ', et vertendum, *urbs Hermion,*
Chthoniæ (Cereris) sacra. De ἄλσος vide Musgr. ad Soph.

- Electr. 5. In Phœn. 1721. dubito annon retinendum δώμαθ'.
613. Qu. ἐξ Αἴδου, ut hæc sit constructio, ἐχρόν. κομ. Θ. ἐξ Αἴ.
630. Interpunge post διάφοροι, et ante ἔχουσιν subintellige οἱ μὲν, de qua ellipsi vide R. P. ad Orest. 891.
648. Quid olim conjecerim, nescio; sed erravi: legendum enim ut Musgr. vel κ^τθανόντες τ' εἰς—[Olim sane conjecerat ΚΑΓΑΘΟΙ pro ΚΑΙ ΘΝΑΤΟΙ.]
666. Athen. XIII. 606. F.
- 675—88. Locus mihi quidem planissimus. Sensus est, *Æque ac Phœbus dignus est Hercules, cujus domus pæanibus salutetur.* Forma locutionis similis est supra 345. Horat. Carm. I. VII.—ἀμφὶ πύλας 676. = ἐπὶ μελάθροις 679. Vide Alcest. 90.
683. Interpunge, ὑπάρχει. Διὸς ὁ παῖς τᾶς δ'—Ceterum v. 680. κύκνος ad sacros cyncnos alludit, qui in λίμνη προχοεῖδαι Deli versabantur. Vide Ion. 165. Iph. T. 1103. et notas.
702. Melius intelligerem interpungendo, τί χρῆμα; δ.
722. Forsan delendum ὁ.
- 825—6. Vel φίλοις, vel mox φίλους, ex altero natum. Qu. 826. φόνους.
841. Malim πνεύμασι—λάβρος. πνεῦμα, κύμα confusa Dem. F. Leg. p. 383, 6.
857. Lego μανιάσιν λύσσαις, de quo adjectivo R. P. ad Orest. 221. Deinde retinendum ἐναύλοις, ut liquet ex 851. Vide Ruhnken. ad Timæum.
892. Personas pone: ΧΟ. μάντιν—ΑΓ. στενάζεθ'—ΧΟ. δαῖοι φόνοι. ΑΓ. οὐκ ἄν—
926. Malim, συντριαινῶσαι πάλιν (hoc Scaliger.) Vide Bacch. 329.
936. Lego ὡς ἔχει.
940. κάκηνρύσσετο ante Piersonum Barnesius; sed recte Reisk. κάκηρ. Eodem errore mox 946. ἐκβάκχευσε Aldus.
941. Interpunge cum Tyrwhitto post οὐδενός, et forsan legendum ἄκρανθ' ὑπ—Cogitabam de ἀνόηθ'.

958. χόρευμα Musgr. et Tyrwhittus. Illius explicatio vix Græca; hujus durissima. τόξευμα Reiskius; sed tum friget δεινόν. Lego τόρνευμα. *Ille autem puerum a columna avulsum circumagens (terribilem rotationem!) adversus stans*, etc. Senec. Herc. F. 1005. *Dextra precantem rapuit, et circa furens Bis ter ROTATUM misit.* Sensus quasi per transennam vidit Barnesius.—ἐν κύκλῳ βωμοῦ supra 906—7. δεινός similiter in metaphoris adhibetur, cum ἀγών Iph. A. 1456. Ion. 939. πυρρίχη Androm. 1112. ἔπαθλα Phœn. 1277. πάλαισμα Med. 1211. σήμαντρον Iph. T. 1372.

Non verti potest, *puerum circa columnam INSECUTUS*; nam *tergum*, non ἡπαρ, feriendum esset. Musgr. *cursui DEINDE ejus se opponens*—quod nescio an defendi possit.

τόρνευμα δεινόν διὰ μέσον, ut κελάδημα Phœn. 220. χόρευμα ibid. 664. ἔργον Orest. 492.

Sed tum puerum solo allisurus fuisset, non sagitta percussurus. Quid si,

ὁ δ' ἐξελίσσων κίονος κύκλῳ πόδα,

χόρευμα δεινόν (cum Musgr.) παῖδ', ἐναντίον σταθεῖς—

971. ἐντὸς—τοξεύματος] Sensus est, *Quum puer propius accessisset, quam ut arcu uti posset Hercules.* Qu. an legendum ἐκτός.

972. Sensus, *clavam supra caput suum attollens, ut malleum faber.* Theocrit. xxv. 255. κόρσης ὑπὲρ αὐτὸν αἶρας.

Alia res Androm. 294. ξύλον supra 465.

1005. Malim, τίν' Αἶδα, delete ἐς 1004. si per metrum licet.

1008. κλίνεται Ald. κλίνοντ' Steph. MSS. Malim ΚΑΙΝΘΕΝΤ'.

Sic εὖ ρέοντα Æsch. Suppl. 485. pro quo recte R. P. ΕΥΠΕΘΕΝΤΑ. κλινθεῖς occurrit supra 936.

1013. Lege ἐκ παίδων φόνου.

1029. Certo certius legendum διὰ μ' ὀλεῖτε. Vide Orest. 158.

1036. ὕπνον bis Aldus. Lege ὕπνον ἄϋπνον. Vide Soph.

Philoct. 848. Iph. T. 832. δάκρυ' ἀδάκρυα optime Musgr.

1069. Lego καὶ μὴν

1092. *Lege* εἰς ὑποπτον, ut Phœn. 1225.

1118. *Qu.* τί δῆτα—

1128. *φιλάτων*] *Malim* φιλάτῳ.

1156—62. *Sic* pone:

1. τί φῆς; τί δράσας—

2. πλαγχθεῖς—ὑδρας.

3. ὦ δ. λέξας—πτανοί.

4. εὐφῆμα, etc.

1177. *Si* βάρος pro *dignitate* tragicum est, hunc versum Theseo tribuerim.

1182. ὡς] *Qu.* ὅτῳ.

1199. *Imo* γε delendum erat, non τῶν. τὰ τῶν θεῶν mox 1203. *Troad.* 27.

1203. *Retinenda* forsān vetus interpunctio, τί δ'; οὐ μ.

Suppl. 778. *Electr.* 404. (1012. ubi recte Heath.) *Alcest.*

1092. *Androm.* 241.—*Aliter* vereor ne dicendum foret

τί δὲ μή; *De* sententia, *Soph. Antig.* 1044.

1208. *Lege* οἰκτρὸς γάρ εἰμι. *Contra Electr.* 641. *lege* ὁδὸν παρ' αὐτήν.

1211. *Qu.* ἅπαν—

1214. πρὸς ἐμὲ supplet *Barnesius*; recte, ut videtur. *Non* absimilis ellipsis *Iph. A.* 1183—4.

1231. ἐγείνατο] *Qu.* ἔτικτε. *Alterum* facile oriri potuit ex

1234.—*Qu.* ἔγημε, ut ad *Amphitryonem* referatur.

1242. *Lege* πόσους.

1245—7. *Forsan*, τὴν δ' ἀμφ.—φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων Ἀγέλας διελθὼν εἰς ν. *De* participio et verbo pro duobus verbis copula junctis, *R. P.* ad *Hecub.* 1161. [*p.* 143. *col.* 2. *fin.*]

Possis etiam, 1244. ἐξήνυσα, τὴν ἀμφ.

1250. *Recte* *Reisk.* πόνον. *Vide* mox 1382—3.

1251. *θριγκῶσαι*] *Vide Troad.* 491. *Æsch. Agam.* 1254.

1252, etc. *Confer Soph. Œd. T.* 1378—85.

1257—8. *Seneca Herc. F.* 1331. *Ubique notus perdidit exilio locum.*

1264. Pro συγγενῶς reponenda est vox quædam = συνεχῶς.
quod tum ex sensu patet, tum ex simillimo loco Iph.
T. 1118—22. ubi v. 1120. legendum, fere cum Musgr.
μεταβαλεῖν.
1275. Malim, κρούουσ' Ὀλύμπου δάματ' ἀρβύλη ποδός.
1287. Qu. ἐν ἀλλήλοισιν, et μοχ τυραννίδα.
1302. Lege θανόντα δ—Mutatum est ob ζῶντος.
1311. πάρεργα] Vide Helen. 925. Electr. 505.
- 1314—5. Recte transponit Piersonus: legendum autem
οὐτ' ἄλλον, et forsitan οὐκ ἤξιωσα—οὐδὲ πείσομαι.
1324. μυρίαν fidenter legerem, nisi dubitarem ob μυρίων
v. seq.
- 1341—2. Lego, ἄγῳ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν (sic jam Heath.
et Reisk.) βίου. Εὐκλειαν ὑμῖν, πατρός ἀπόλυσιν καλήν.
1362. τάφον recte vertit Barnes. Vide Alcest. 96.
1363. Legendum ἅπαντας liquet ex seq. πάντες ἐξολ.
1379. Interpunge, ὡς δὴ τί;—ἔσει;

E L E C T R A.

- V. 15. Malim Ἡλέκτραν.
- 22—3. παῖδ' ἀριστέων—ποινάτορ', R. P. ad Med. 5. Vide
infra 266. et 26.
36. Qu. οὐδὲ
65. Malim πόνους δ' ἔχουσα, ut participium regatur ab
ἀφίστασαι.
96. Malim πόδα.
108. ἐν κεκαρμένῃ
- 112 et 127. Lege συντείνειν ὦρα—
130. Qu. τίς' ἀν' οἶκον—
140. θεῖς] Malim θῶ. *Let me set down.*
143. Malim ἰαχῶν.
148. Vide Troad. 280. Orest. 955. Adde Androm. 1187.

158. θανάτου] Qu. θαλάμουν.

170. Lege ὀρειβάτας. Glycon. purus; cui respondet polyschem. Sic mox 173. Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ|ραν—respondet ad 195. ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί|ζουσ'—

178. Forsan, οὐδ' ἰστάσα χοροὺς, ut Iph. A. 676. Aristoph. Av. 219.

198. Forsan, ὦ παλαιῶν.

222. ἀν delendum videtur.

233—6. Citat Dio Chrysostom. XIII. p. 420. Reisk.

236. Accentu mutato lege συμφορᾶς. ὅπου συμφορᾶς ἔχεις, *qua fortuna utaris.*

272. Qu. an interpungendum, πρὸς τόδ', Ἄργος—

285. ἀρχαῖος non est *grandævus*. Sensus est, *Senex, qui OLIM*, etc. Sed v. 857.

289. Lege καὶ τῶν—

331. πολλοί—Vocem scil. tribuit manibus, et reliquis sui partibus, quas mox enumerat. Vide Hecub. 824. et R. P.

367. Malim, γενναίου 'κ π. sed vide 527.

375—6. Vide Suppl. 856—62. ubi poëtam nescio quem tangere videtur.

386. Recte δόρυ corrigunt. Vide Heracl. 739. Herc. F. 160. δόρυ Stobæus LXXXIII. p. 492. (353.) ubi κεναὶ βροτῶν e præcedenti βροτούς. Confer Demosth. Philipp. I. p. 34. 34 = 50, 25.

416. Verte, *Cum nostro malo nunciaremus*. Sic πικρῶς Androm. 284. *suo malo*, Versio.

442. ἔφερον longe ineptissimum. Qu. ἔμολον. Sensus enim est, Nereïdas et Nymphas ad naves Græcorum et arma Achillis spectanda ex consuetis sedibus venisse.

478. Qu. ἃ μελέα.

500. Lege ἀνέμνησεν. *An mea infortunia tibi in memoriam revocarunt* (domus nostræ mala?)

504. Qu. ἡσχυνόμην. *Non erubui illud ministerium gessisse; neque dubitavi amicitiam erga vestram domum testari, libatione etc. facta.*

539. Malim, ταυτὰ νῦν ἔχοι φ.

542. Malim, fere cum Piersono, ἡ τῆσδ' ἐκ χθονὸς, σκότος λαβών.
562. Possis ἡ τί δὴ—sed malim, καὶ τί—Forsan, εἰ τι δὴ λέγεις—if after all there is any thing in what you say. ut Œd. T. 1475. Confer mox 564.
611. Lege γάρ τοι.
624. Pro PP. legendum credo ΗΛ. usque ad 650. inclus.
638. MSS. ΔΙΑΩΝ et ΑΛΛΩΝ, unde egregie Porsonus ΔΜΩΩΝ.
654. Qu. ὑπηρετοῖ τὰν, ἐν, δ.
655. Pro PP. lege OP.
657. Lege τόκου.
672. Lege ὥστ' αὐτά γ'—Alcest. 359. recte Reisk. ὥστ' ἡ—
677. Qu. οἰκτειρον.
699. πυρσεύετε, i. e. σημαίνετε. Quasi hodie diceret, *Send me intelligence by TELEGRAPH.*
710. Qu. χορεῦσαι. Sensus, *Vetus traditio servatur apud montes Argolicos, FUISSE quondam agnam auream, etc.* Hoc autem amplificans Poëta agnam, adhuc lactentem, ad Panis fistulam lascivientem fingit.
735. Lege θερμῇ.
738. ἄποροι δρόσου.
774. Recte Portus ταῦθ'.
779. Lege ἡμεν, *ivimus.*
804. Malim, σφαγεῖον ἔφερον.
828. Confer Med. 1178. et R. P.
832. Pro πέλας malim πλέαι, *plenæ.*
872. Pro ἀμπυχαὶ Reiskius ἀμπνοαὶ—recte quod ad sensum. Qu. ἀμπυχαὶ. ἀναψυχὰι restitutum Suppl. 625. Sed vix sumitur hoc sensu.
907. Demosth. Leptin. 506, 14. οἱς μηδεὶς ἂν νυμεσῇσαι. V. 906. φθόνῳ contra Tyrwhittum, φθόνος emendantem, defendit Pors. ad Thesm. 902.
941. Certissime lege οὐδέν. οὐδέν pro οὐδεὶς Markl. et Valck. legunt in Iph. A. 1251. ex Stobæo. οὐδεὶς = οὐδέν Antiop. xxix. 5. Beller. xvi. 15.

959. Vide R. P. ad Orest. 857. de δίκη et ἀγών.
 970. Lege ὅχους γε. Vide R. P. ad Phæn. 1638. et Troad.
 72. corrige.
 986. Lege οὐ μὴ—πείσει.
 991. Lege, εἰ δὲ θεοῖς—et cum Musgr. δ' οὐχ ἡδὺ—
 1019—20. Malim, τὸ πρᾶγμα δὲ Μαθόντας, ἦν—ἔχῃ, vel
 εἰ—ἔχει. Ad μαθόντας subintellige τοὺς ἀνθρώπους, et ad
 ἔχῃ sub. τὸ πρᾶγμα.
 1031. Malim, ὅς τ' αὖ—et (ejus) qui—scil. Menelai. Hinc
 mox 1033. τούτων ἑκατι—for them.
 1038. κατεῖχ' ὁμοῦ emend. Dawes. p. 592. ed. K. pro κατεί-
 χομεν, quod defendunt Burgess. et Kidd.
 1044. Punge κακῶς;
 1046. Lege certissime, κτανεῖν μ'—χρῆν, κασ. πόσιν M. *An
 mihi occidendus fuisset Orestes, ut sororis (Helenæ)
 maritum servarem?*
 1062. Lege ἀρ' οὖν
 1066. Malim φέρειν.
 1072. οὐ γάρ σ'—
 1101—3. Stob. Gesn. LXX. p. 430, 26. (295. Gr.) ubi
 ἔχειν pro λέχῃ.
 1148—9. Ex Æsch. Choëph. 892.
 1149. Lege τοσσηνῶ, junctim.
 1193. Qu. ἄδικα. Vide Orest. 162.
 1196. Legendum videtur ἀπόπρο. Vox occurrit Phæn.
 1752.
 1231. Optime Reisk. φῶλα bis.
 1252. σοι—κτείναντα. Br. ad Soph. El. 480.
 1273. Qu. εὐσεβέσι. Clark. ad Iliad. Δ. 242.
 1286. Qu. ἐκπορευέτω. Sed vide de geographia.
 1290. Malim ὄχθον. Vide Ion. 12. 1578.
 1300. Lege καὶ δὴ φθιμ. ut Suppl. 1124.
 1304. τί δέ μ' Ἄπ.
 1305. Qu. ἔθεσαν.

F R A G M E N T A.

SUIDAS V. Εὐριπίδης. T. I. p. 906. fin. (vide Valck. Diatr. p. 10.) δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μὲν τινὰς ὁε. κατὰ δὲ ἄλλους ἐννεμήκοντα δύο. σώζονται δὲ οἷ. Malim, κατὰ μὲν τινὰς ρε. i. e. 105.

Euripidi tribuit sex versus, quos Antiphani dat margo Stobæi LXXIV. p. 437 = 317. Elmsleius M. C. 6. p. 302. sed Sophocli Porsonus Adv. p. 304.

ὦ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα. Theodor. Prodrum. Bίων πρ. MSS. du R. VIII. p. 143.

φύσει γὰρ ἐχθρόν τὸ δοῦλον ταῖς δεσπόταις. Ibid. An, φύσει γὰρ ἐχθρόν τοῖσι δεσπόταις {ἐφν} {ἀεὶ} Τὸ δοῦλον. Sed bono

Theodoro ista pro præclaro senario facile se approbassent.

ὦ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἡ γλῶσσά τοι

A Mur.

αὐτῇ (μέ)ν οὐδέν, ἡνίκ' αὖ λέγῃ, πονεῖ

ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Inscript. apud Murator. p. 1776.

Euripidis videntur.

Eur. Fragmenta. Beck. p. 496. N°. VI. ex Heraclid. 408. VII. Ib. 389. VIII. Hippol. 223. IX. Phæn. 68. X. Soph. Electr. 466. XI. Vide Valck. et Pors. ad Phæn. 84. XVII. Legendum opinor πλουσίαν vel πολυτελῆ. XXXV. Soph. Electr. 624. XLVII. v. 2. Hec. 799. LIII. Hec. 292. LIV. Phæn. 32. LV. Ib. 972.

ÆGEUS. VII. (Stob. LXXIII. p. 309. Grot. = LXXI. p. 432, 29. Gesn. Clem. Alex. Str. VI. p. 742.) Malim, ἀντὶ γὰρ πυρὸς Πῆρ ἄλλο μείζον, δυσμαχώτερον πολὺ, ἐβλάστομεν γυναῖκες.

ALCMÆON. XI. σὺ δ', ὦ γεραιέ, τήνδε παῖδα δούς ἐμοὶ Γ. νομίζει. μὴ δῶς Ph. ex gl. ἦν δῶς, leviter corrupta.

Ib. XIV. Priscian. Ald. ἐπ' οὐτ' ἐκόντος. Putsch. τί τοῦτ' ἐκ. Legc εἰ τοῦ τ.

Ib. XVII. Malim, ὁ σὸς γόνος δ' ἀπώλεσ', Οἰδίπους, ἐμέ. De Οἰδίπους vocativo Valck. Phœn. p. 483.

ANDROMEDA. II. Collato Rav. malim, ποῖαι λιβάδες, ποῖα σειρήν.

Ib. VII. Andromedæ Fragm. (de quo Lucianus de Hist. Scrib. init.) Athen. XIII. 561. B. 7. Stob. LXII. 399, 5. = 261. Grot. Valck. Diatr. p. 158.

Ibid. v. 1. θεῶν τύραννε κἀνθρ. Luc. Stob. ὦ κάκιστε. Forsan κράτιστε.

Ibid. 4. Qu. εὖ τύχας συνεκπώνει.

Ib. XXIX. Achill. Tat. III. p. 169.

ANTIOPA. XXIX. Præter Diphilum (de quo Valck. Diatr. p. 84. R. P. Advss. p. 84. 138.) huc alluisse videtur Eubulus Athen. VI. p. 239. A.

Ib. XXXIV. 4. κράτιστος ex Alcib. II. p. 146. A. HSt. firmat Heindorf.

Ib. XLII. Collatis Schol. Ruhnken. p. 115. et Olympiodoro apud Valck. p. 85. B. liquet hæc omnia de *armis*, non de *foro*, dici debuisse; igitur non Euripidis, sed Platonis, verba esse.

BELLEROPHONTES. V. Diog. Laërt. IV. 26.

Ib. XXIII. 3. Malim, ὁρῶντα μὴ ὕδίκως.

Ib. XXVII. Apud Schol. Orest. 872. Lege ἐδράσματα.

CHRYSIPPUS. VII. ult. ἐτέραν vertit Lucret. II. 1004. ἰδίαν Vitruvius apud Valck.

CRETENSES. II. 10. ταυροδέτους R. P. ad Toup. p. 490. Vide Lucret. VI. 1069.

DANAE. 19—20. Qu. ——— νικώμενος,

Δανάην πρ' δ' ὠνόμασε τήνδ' — i. e. πατήρ δ'.

INO. VI. 3—4. Malim, κἀν (vel χᾶν) πρὸς ἄνδρ' εἶπης ἕνα, — οὓς κρύπτειν χ.

Ib. X. 3. Malim, κατ' ὀφθαλμούς ἐρεῖ, ut Aristoph. Ran. 636. [625.]

Ib. XIV. 2. Julian. Cæs. p. 328. D. λέγειν θ' ὅπου χρὴ καὶ σιγᾶν ὅπη καλόν.

LICYMNIUS. Stob. Canteri p. 129: recte videtur Valckenærius legere, καὶ Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. (Diatr. p. 17.) Malim in seqq. (Οὐ δὴ) παγαῖς μυρομέναισιν Δακρύων, etc. Proxima, Ἀχέρων ἄχα πορθμεύει βροτοῖς, Euripidei senarii pars esse videntur.

LYCURGUS. (p. 443—4. Ald. et Plutarchi II. p. 604.)

V. 11. Lege ῥήσεν.

14. Malim, εἰ δ' οὖν (vel αὖ) πάρεργον κομπάσαι γυναῖκα χρή. Vide Orest. 672. Androm. 365. εἰ δ' αὖ πάρεργον χρή τι κομπάσαι γυναῖκα citat Casaubon. ad Athen. IX. 3.

17. Male Musgr. οὐ, iudice etiam Wytttenbachio in v. II. ad Plutarch. Vide Thucyd. II. 38.

21. Lege, ut fere Musgr. πολλοὶ δέ μιν Ναίουσι. Hoc clare MS.

25. Malim, εἰς ἄν οἶκος—σθένοι—φέροι.

36. Forsan, εἴλοντο παῖδας sine ζῆν.

Qu. δύο θ' ὁμοσπόρῳ *honore afficiet*, ut potius credo; sed vocem non reperio.

59. Lege ὡς ἐγώ, καὶ ut MS.

MELEAGER. X. 3. Imo certissime legendum, ἐσθλοῖν δ' ἀπ' ἀμφοῖν. Citat ipse Valck. p. 142. Alcmaeon. VIII. Adde Antiop. XVIII.

Ib. XI. 3. Lege ἂν ἐκπεπτωκότες.

Ib. XII. 2. θύρασι Trincav. Malim, θύραισι δ' ἀξία. Vide Electr. 1078.

Ib. XVII. 2. Qu. οὐδεὶς ἂν οὐδ' ὄνειρον ἄνθρωπος μόλοι.

PHRYX. VIII. (Stob. 97, 5 = 50. Vide Valck. Diatr. p. 216.) ἀνδρὸς οὐκ ἂ. δειλῷ—Dele ἀνδρὸς, quod est v. l. pro ἀνὴρ δ' ὅς—et lege, ἀνὴρ δ' ὅς εἶναι φησὶν, οὐκ ἀνάξιον—νόσον; Si hanc lectionem probas, verte, *Nonne indigna res est eo, qui se dicit*—Sin ἀνδρὸς, *Nonne viro, quem te esse dicis, indigna*—

POLYIDUS. I. 1. Qu. ὀρᾶς—;

Ibid. 2. Qu. χερσεύειν.

SYLEUS. IV. 5. Confer Æsch. Agam. 262.

TELEPHUS. Vide ΧΑΝΤΡΙÆ. An ex prologo Fragmm. VIII. et XXII. ut novum istud Fragmentum ante VIII. ponatur: (ἦκω δὲ) πτώχ'—λαβὼν ῥάκη, Ἀρκτήρια (ψύχους forsā legendum,)——Δεῖ γάρ—

Ib. IX. Legendum videtur, καλῶς ἔχοι μοι—Vulgatam Elmsl. ad Ach. 446.

TEMENIDÆ. IX. Lego τοῦ δὲ στρατ.

ΧΑΝΤΡΙÆ. “Vide Valck. Diatr. p. 11. Ruhnken. Tim. Blomfield. Mus. Cr. i. p. 145. Boeckh. Trag. p. 29. Pseudo-Diogen. Ep. ined. 5. p. 241. τῶν τραγῳδοποιῶν οἵτινες Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν τὴν ἰέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίον σχῆμα ἀναλαβεῖν νύμφαις κρήναισιν¹ κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχον Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους ἠνίκα εἰς Ἄργος παρεγένετο πολὺ χεῖρον σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι πτωχὰ ἀμφίβλητα (sic) σώματος λαβόντα ῥάκη² ἀρκτήρια τύχης. (1) Lege κρηναῖαισιν vel κρηνίσιν. (2) Confer Helen. 1079.” Boissonad. MSS. du R. x. 241. qui et in Helen. —ητα mavult.

FRAGM. INCERT. VI. (Stob. IV. p. 52, 33.) Menandri potius quam Euripidis.

—IX. (Stob. p. 53, 29.) ἔχθιον κακῆς. Lege αἰσχίον.

—XVI. Lege fere cum Musgr. μέλλη, et forsā [[v. ult.] κειμένην.

—XXXIV. Lege μυρίοις τοι τὰ κ.

—LXXV. ult. Malim, παραύθ' ὅδ' ἡσθεῖς—παραντὰ occurrit Æsch. Agam. 716.

—LXXIX. Est Alcest. 312.

—CXXIX. Plutarch. de Orac. Def. p. 432. C.

—CLV. 3. Qu. αἰθέρα πολὺν, ut Orest. 1370.

—CLXXIX. Qu. δ' ὅσοι σοφοὶ—

—CCXXIV. CCXXVII. Sunt ex Phœn. 903. 511.

IN

ARISTOPHANEM.

QUOD de Joanne Chrysostomo narrat Aldus, ex Scholiasta quodam derivatum suspicabatur Porsonus; et in Chrysostomi dictione Aristophanis imitationem apparere putabat.

PROLEGOMENA.

PAG. XII. l. 42. ed. Kuster. Lego, Φερεκράτης Ἄ. νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου (Ol. 85. 3.) γεγόμενος δ'—αὐτοῦ μὲν τοῦ λ.

Ib. 50. ἐπιφαίνει] Ἀν ἀποφαίνει? scil. Κρατῖνον.

Ib. col. 2. l. 13. Persuasum habeo excidisse quædam, et pro *Stephano* reponendum esse *Alexin*. Quod magnopere confirmatur ex mentione Demosthenis, qui Diopithi, Alexidis fratri, favebat, ut notum est.

XIII. 14. Ἀν, καθ' ὁμωνυμίαν, ὥστε διάφορα εἶναι τὰ νοούμενα, οἷον τὸ, μέτρον. Nub. 641. Vel, ὅταν ᾗ διάφορα τὰ ν.

P L U T U S.

PRÆFAT. ad Pors. Aristophanica, p. III. l. 9. *viro summo dictante*] Alienas emendationes mihi dictabat, non ut suas, sed ut rectas.

Præfat. Hemsterhus. p. XIII. In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Nota anni hæc est: ἔτους ς' Δ'ον μθ'ον ἡρόδωτ' ιε (Anno Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451.) Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris. R. PORSONUS.

VOL. II.

R

DRAM. PERS. (Hemst. p. 8.) In Themistii loco apud Hemst. senarius comicus latuit editores, non Grotium Excerpt. p. 925, 11.

V. 6—7. Pearson. ad Symbol. Apost. p. 257. ed. Lat. = 145. Angl. 9. 106. Ed. Oxon. A. 1842.

11. Pseudo-Demosth. p. 780, 21.

14. Eurip. Orest. 927.

22. Infra 1103. Eccl. 373.

25. πάνν σφόδρα] ἐνδελεχῶς αἰεί, mea ad Athen. x. 431. D. τυχόν ἴσως Boissonad. Eunap. 163, 5. Idem ad Ps. Diog. Ep. ined. p. 253. ubi τυχόν ἴσως et τάχ' ἴσως ex Ep. Ald. iv.

48. τῷ] Vide Elmsl. Ach. 702.

Ibid. De δοκῶ μοι ἄξειν, etc. Schæfer. ad Dionys. p. 55.

Qu. an unquam hoc sensu δοκεῖ μοι λέγειν. Eccles. 123.

cum Fabio vertit Brunckius. In Comico incerto (non

Philemone) Stob. lv. p. 374, 11. (221.) δοκῶ Trinc.

Gesn. Grot. διατηρεῖ Trinc. *Niobeidum* acutissime Grotius.

Vide Eur. Phœn. 161. Lys. 115. Eq. 617. (Cicero Brut.

c. 5. sive 18. *Videor jam te ausurus appellare.*) Pac.

305. (709.) Ach. 993. Vesp. 250. δοκῶ μοι cum præ.

Lys. 320. Plut. 1188.

Æsch. Agam. 1627. εἰ δοκεῖ τὰδ' ἔρδειν Stanl. et Blomf.

Hermanni mentem ad Aj. 1061. non intelligo. (Errat

idem Hermann. in explicando θανεῖν ibid. 1631. *Accipio*

omen mortis tuæ. Materialiter θανεῖν.) δῆλον ὅτι γὰρ

Andocid. 5, 12. King Lear, iv. 6. *A man may see how*

this world goes, with no eyes. Plato Alcib. i. prop. init.

καὶ τοῦτο μὲν δὴ παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδει. Isocr.

Trapez. 364. C. τόδε ῥάδιον πᾶσι γινῶναι. (Soph. Philoct.

853.)

Ibid. not. prop. fin. Post πᾶσι γινῶναι adde, ubi sensus idem

maneret, si abesset φανερόν. (Phœn. 1491. οἰκτίσαι φίλοις.)

Matth. p. 806—7. Andr. 413. σφάζειν, φονεύειν. sed de

hoc Elmslei. Cens. Markl. p. 460.

63. Schol. l. 4. ἐκφευκτικὸν] ἐκφοβητικὸν Valck. Lege ἐφεκ-
τικὸν e Suida v. ὄρνις, et MS. apud Kusterum in
Hemsterhusii Addendis ad Plut. p. 483. ἐφεκτικὸν oc-
currit in gl. Leid. ad 1052.
69. κα̑τα λιπὼν] καὶ ante κα̑τα in A. l. 2. præfigi notat
Porsonus; κα̑τα ipsum non mutat. Ergo dicit quidem
quod hic; sed vide an voluit, καὶ καταλ. MSS.
- Vide Eq. 56. 262. Vesp. 329. Plut. 382—3. 615—6.
1134. Thesm. 502. Av. 502. 1364—6. Eur. Suppl.
894—7. Nub. 1133. ὁμνὺς—θεῖς. Lys. 705. 106. 308—9.
Vesp. 329. Bentleii emendationem probat Elmsl. Ach.
127. p. 118. qui de participiis ἀσυνδέτοις apud tragicos
videndus, Cens. Markl. p. 452.
75. De ἡμῖ vide ad Av. 947. μεθιέντες Callinus Stobæi
XLIX. p. 355=197. Me ad Stob. CI. p. 552, 18.
79. Schol. Malim, πεφ. οὐ ποιεῖται πρὸς τοὺς θ. τὴν ὑπ.
98. In exempl. edit. Porti conjecerat Porsonus, αὐτοὺς γὰρ
οὐχ ἑώρακα πολλοῦ τοῦ χρόνου.
99. Eccles. 344. οὐδ' ἐγὼ γὰρ tres primæ, et proculdubio
Rav. οὐδ' ἐγωγε Elmsl. Ach. 127. p. 118.
- 112—3. παρ' ἡμῖν—γενήσεται ἀγαθὰ l. 2. 3. 4. A. 6. teste
Kidd. Dawes. p. 524. Porsoni sententia de elisione
apud Kidd. Ind. Dawes. p. 646. Elmsl. ad Marklandi
Iph. A. 407. 1141. De Menandri loco vide me ad
p. 278. ed. Cleric. Locus apud Stob. cxv. p. 590, 38.
(479, 6. Gr.) ubi lege e Gesneri margine ἐν θνητῷ (-ῶν)
γίνει. Vulg. e seqq. nata. Thesm. 288. ἀνέρχεται ὑπὸ—
ὅσα ἀγαθὰ Herodot. VIII. 106 bis. ὅσον ἀγαθὸν Eq.
187. in Rav.
115. not. c. 2. l. 14. Plato Symp. p. 416, 5.=196 $\frac{2}{3}$. ἔχει—
Ἔρως Ἀρη. Eurip. Heracl. 981. forsan, σ' ἔχει νεῖκος, ut
distinguat post τόνδε, et γιγνώσκω καλῶς per se ponan-
tur, ut Med. (230.) 931. Exemplis adde Æsch. Choëph.
744. Pers. 747. sed de Choëph. 744. vide Elmsl. Med.
480. τὸδε θαῦμ' ἔχει με Philoct. 687.
118. Eccles. 806. [811.]

119. Qu. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ἐμ' εἰ τὰ τούτων μῶρ' ἔπη Πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψετε. (ειδῶς schol. ad πύθοιτο. vide schol. ad 25. ἐμ' εἰ in alienum locum e marg.) Nunc in eo sum ut propendeam in ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἔπει Πύθοιτ', ἂν εἰ.
129. μεῖζον an μεῖζω] Elmsl. Heracl. 933. Eurip. Heracl. 1013. Aristoph. Nub. 1079. [1065.] Eur. Suppl. 514. μέγα δύνασθαι Andocid. 30, 24. 32, 1. sed 33, 6. μεῖζονα πάσης, forsan μεῖζον ἀπάσης. Ran. 141. Æsch. Eumen. 947. (μεῖζον φρονεῖν est, to have higher notions of one's self. πλείον, μᾶλλον, vel ἄμεινον, to be (or think one's self) more wise. Q. R. IX. (18.) p. 357.) μεῖζω, μεῖζον. Pac. 1081. [1047.]
130. διὰ τίν'] τί Porson. in ex. ed. Porti. Vide 133. Nub. 378.
144. ἔστι, ἔνεστι conf. 763. Nub. 247. [249.] De ἔνεστι, ἔνεστιν ἐν Reisig. p. 248—50.
148. Qu. divid. δούλος γεγένημαι. ΠΛ. διὰ τ.
159. not. l. 7. Imo monente Gaisfordio Porsoni nota spectat non ad περιπεπεμμένοι, sed ad sequentia, καὶ μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου.
- Ibid. l. 17. In Thesm. 2darum loco tempora melius congruerent, si legeretur περιπέττοιεν. Vide ad Plut. 329. περιπέττουσι forsā legendum pro παρακεντοῦσι in Batone Stob. VI. p. 79, 51 = 43.
166. not. p. 19. c. 2. l. 4. Pro *adde* πόριος lege, *Confer Maussacum ad* v. Ἰωνία. Πόριος, et Hemsterhus. ad Plut. p. 152. c. 2. In ἐσπαθᾶτο omnia post σπαθᾶς dele cum Valesio. De κναφ. vide Blomf. ad Pers. 582.
- Ibid. ΚΝΑΦΕΥΕΙ et ΓΝΑΦ. Eustath. Od. μ. p. 1723, 20. Aristophanes est παλαιᾶς Ἀτθίδος. Ibi agitur de τύπτῃ et τύπτει. (Suid. in ἄπτεισθαι, qui corruptus est.) Sed Π. B. 235, fin. παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς. An ex Av. 1493? Od. μ. 1722, 55. οἱ παλαιοὶ γίγνομαι, οἱ ὕστερον γίνομαι. Sed Π. Π. 1064, 2. οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ γιγνώσκειν, ὡς καὶ ὁ κωμικός—Ὅμηρος ἀρχαϊκώτερον uno γ. Optativi εἰμεν, εἴτε,

etc. ἀρχαίας Ἀτθ. Heraclid. Eustath. Od. φ. 1907, 45. ἀρχ.) (ὅστερα ib. lin. 49—50. οἱ νεώτεροι Ἀτ. Herodian. Eustath. Π. Β. 217, fin. et E. 531, 6 a fin. οἱ παλαιοὶ) (οἱ νεώτεροι Ἀτ. Π. Σ. 1156, 20. Aristophanes est παλαιᾶς, Eustath. Od. η. 1579, 28—30. Heraclides, vel certe Eustath. Od. υ. 1892, 40—4. οἱ νεώτεροι Ἀτ. ἅττα, τήμερον, etc. (ubi satis liquet Aristophanem νεωτέροις accenseri,) Π. Κ. 813, 34—52. Homerus ἀνύειν, οἱ δ' ὅστερον Ἀττικοὶ ἀνύειν, ἀρύτεσθαι, ἀρύταινα, Π. Υ. 1216, 61.

Demosthenes παλαιᾶς, Dionys. Hal. apud HSt. D. A. p. 237, 15. 238². Si locus est p. 965, Reisk. (vide Steph. p. 236, 1.) quod conjicio ex p. 245¹, ineptit Steph. Vita Thucyd. p. (8.) lin. 41. ed. Duker. χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ. οἱ ἀρχαίως Ἀττικίζοντες, ὡς Ἡρόδοτος, (οἱ ὕστερον, Magister v. λογίους. Aristophanes παλαιῶν, Schol. Eq. 789.

168. Vide 147.

173. Schol. med. συνέβαλον] Lege συνέλαβον. *Opem tulere paucis deficientibus a Lac.* Tum τινὲς δὲ φασὶ—sunt alius Scholiastæ.

178. not. col. 2. In schol. ad Vesp. forsan transposita clausula legendum, μυριάδας δ. τοὺς δὲ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρ. διακ. μ. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἐκάστῳ δοθῆναι μ̄ μεδ. (non πέντε.) Nil expedit Siebelis, Philoch. pp. 51-2. (Psammaticus, *Burckhardt's Travels.*)

179. Schol. p. 56. n. 6. ed. T. H. quo collato lego, διδασθέντι ἐπ' ἰθυκλέους (Ol. xcν. 3. Diod. Sic.) Scil. 17mo anno (post Chabriam.) Paulo ante qu. Φάωνι [*pro Φαίδρω.*]

190, etc. Similem prorsus alternationem divitis et servi vel parasiti detexit Lennep. ad Phal. p. 321. in Antiph. Athen. III. 100. F. Contra Eccl. 617. vide mea.

196. ἀνύση τις Reisig. p. 234. De ἀνύσασθαι vide Kidd. ad Dawes. p. 373.

197. Vide infra 970. Demosth. Mid. p. 557, ult. Timocr. 744, 19. Epitaph. 1399, 2.

203. Vide Porson. ad Orest. 626.

216. *κᾶν δέη* Porson. in ed. Porti. *μηδ' εἰ σε χρὴ* Trachin.

800. Vide Athen. x. 416. F. In Eurip. Inone Fr. 14. male Luzacius *κᾶν*—*ῶ*. Recentibus concedit *κᾶν δέῃ* et similia, sed probatis scriptoribus abjudicat, Schæf. ante Hemsterhusii Plutum p. xxxix. *κεί*—*εἶς* recte MSS. Nub. 1494. [1475.]

226. *μετέχειν μέρος* Æsch. Choëph. 283—4. quem locum cum aliis citant VV.DD. ad Bos. p. 174. ed. Ox. Habet Matthiæ. Gr. § 359. Obs. 1.

227. Antiatt. p. 103, 13. *κρεάδιον οὐ φασι δεῖν λέγειν τὸ ὑποκοριστικόν*. (Male Schw. in Menandro Athen. iv. 172. et xiv. 644.)

Ib. not. fin. *ἅττα*] *ποδάριον* Comicus incertus Athen. xiv. 664. D. sed forsan excidit *καί*.—*κρεῶδι* ad Athen. ix. 383. D.

229. De phrasi *ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γε*, vel *ταῦτά γε*, vide R. P. Thesm. 1219.

237. *εἰς* de persona dici non posse statuit Elmsleius Acharn. 1222.

240. *τι* locum sæpe mutare docet Porsonus Hec. 1161. p. 143.

μικρός. Kidd. ad Dawes. p. 34. (Emenda ibi Menandr.)

Pors. ad Plut. 147. Hegemon Athen. xv. 698. F. (Vide Kidd. ibid. p. 248.)

253. *ταῦτόν* poni pro *τὸ αὐτό*, non *τόν αὐτόν*, monet Brunckius. Vide ad Soph. Philoct. 852. Errat Grotius in Menandro Stob. xcvi. p. 403. (530, 12. Gesn.) *ταῦτόν τρόπον* legens. Neque proficit Clericus, *τοῦτον τρόπον* clam supponens p. 246. *ἄτερα* in eodem ibid. cxx. p. 608, 29. Gesn. (497.) Bentleius § 147. *θατέρων*, et pro *anapæsto*, in Antiphane Grotius Exc. p. 633. Vide Schæf. ad Greg. Cor. p. 303. De Bentleii errore monet Porsonus.

256. *παρόντας* I. (i. e. Porsoni A.) et alius apud Kidd. Dawes. p. 346. qui in T. (meo 6.) *παρόνθ' ἀμύνειν* esse putat.

Transit pluralis in sing. etiam Eccles. 420. Vide Hermann. ad Eur. Suppl. 1141. (1122. Gaisf.) Crates Athen. VI. p. 267. F. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσσειν αὐθ' ἕκαστον τῶν σκευαρίων ὅταν καλῇ τι. ubi ὁ τι ἂν καλῇ τις Elmsleius. Alia dat Reisig. p. 151. et seqq. Elmslej. Med. 552.

Ibid. Demosth. Olynth. II. p. 24, 21. Phil. I. 41, 20. 47, 1.

258. Δὲ ἀνὴρ omisso vide ad Vesp. 396. et Addend.

263. Antiaticista Bekkeri p. 97. Ζήσει Πλάτων Πολιτείας ἕκτῃ, οὐ ζήσεται:—quem citat Kiddius ad Dawes. p. 149. et Elmsleium ad Ach. 590.

266. Schol. in μαδῶντα, δυσώδη ἀποπέμποντα] Malim δυσωδί' i. e. δυσωδίαν.

277. Nondum omnia expedio. Qu. an νῦν εἰ (ibis) λαχόν? De annua iudicum 6000 electione mira habet Matth. p. 252.—Ad hoc γράμμα alludi putat in Eurip. Hipp. 389. Monk. = 387. Beck. Censor Q. R. VIII. (15.) p. 221. In Schol. τὰ λαχόντα Aug. Matth. Dissert. II. de Athen. Judiciis, in Miscell. Philolog. T. I. p. 255. sed nil expedit. Post Petitum p. 394. de Ephetis somniat Matth. pp. 158. 252. neque melius Sigonius p. 83. b. recte reprehensus a Leisn. ad Bos. p. 148.

λαχόν etiam Harl. 5664. teste Kiddio ad Dawes. p. 613.

Ibid. Schol. Hæc dicit primus Scholiastes, *e quibusvis x iudicibus unum venire e quaque tribu*. Ineptissimi autem Græculi notam esse patet e voce ψήφισμα pro tessera electionis (Angl. *a return at an election*; de qua significatione vide Ducangium: qu. quo sensu Thucyd. I. 84, 99. omnino confer Schol. ad Vesp. 772.) et ex eo quod dicit viros illustriores, ἐπισημοτέρους, ad munus iudiciale electos esse; quum potius imam plebis sæcem iudicasse constet. Tum ex mentione πέντε ἀνδρῶν probabile admodum est, hæc esse contracta ex eodem gram-

matico, unde sua hausit Scholiastes qui incipit l. 35. ed. Kuster. ἐγράφοντο δὲ ὅτι ἐπεὶ ἦν—et ipse forsán mutilus, certe corruptus. Lego, ἐγράφοντο δὲ οὕτως ἐπεὶ—ἐκλήρουντο πέντε γράμματα. Ἐγράφοντο scil. οἱ δικάζοντες μέλλοντες, *nomen suum profitebantur*. Vide Plut. 1168. et Schol. ad 973. Γράμματα etiam Hemsterhusius in notis MSS. Paulo ante lege, καὶ τὰ λαχόντα ἴσα τὸν ἀριθμὸν—scil. γράμματα. Præterea suspicor verba, τοῦτο οὖν ἐστὶν ὃ λέγει—δέον ἐν τῇ Ἡλιάῳ, hinc amovenda. Nempe, ut conjicio, is, unde hæc profluxere, τὸ γράμμα σου interpretatus, *tesseractam littera signatam, quam domo attuleras*, tum λαχόν legens et male accipiens, quasi τοῦ γράμματός σου λαχόντος, i. e. κληρωθέντος, confundens denique Senatus electionem, vel forsán consessum κατὰ γράμματα, (de quo egregia dat Schol. ad 973.) cum judicum sortitione, talem fere historiam procudit:

“ Ibant tribules, et γράμματα, i. e. tesseras suas, magis-
 “ tralui tradebant. Is tesseras in tot classes dividebat,
 “ quot erant judicia constituenda; tum ita divisas (τὰ
 “ λαχόντα) suo quamque tribunali assignabat. Tum apud
 “ ipsum tribunal denuo sortiebantur, quis judicaturus
 “ esset, quis domum rediturus. Prima autem illa sortitio
 “ apud magistratum sic fiebat: si quinque judicia essent
 “ constituenda, e primis quinque tesseris, prout fors illas
 “ obtulerat, unam cuique iudicio tribuebat; tum quin-
 “ que alias simili modo distribuebat, et sic porro.”

Sed tota ratio falsissima, primum quia γράμμα non ad tribus sed ad diversa judicia spectat, ut recte Scholiastes secundus; tum quia certum est e Plut. 1168. eundem hominem sæpe ἐν πολλοῖς γράφεσθαι γράμμασιν, quod non potuisset fieri.

Ibid. l. 11. τὸ δ' καὶ τὸ ἐ——ἐν Ἀθήναις. forsán ista verba delenda.

Ibid. l. 25. εἰς τὸ forsán delenda, ex proximis ἑκάστῳ nata.

Ibid. l. 37. Ista καὶ οἱ δικάζοντες sunt alius scholii initium.

278. De τῇ βακτηρίᾳ iudicium, Lex. Rhet. Bekkeri p. 220, 17. ἐβάδιζον ad τὴν ἐκκλησίαν, vide Eccles. 30. ad iudicia, Vesp. 282.
279. Schol. σκληροί] Vide Schol. Vesp. 9.
286. Vide ad Thesm. 426. προσελθόντα Demosth. Phil. III. 117, 28. Elmsl. ad Œd. T. 817. 913. 993. ad Heracl. 7. In Heracl. 868. [863.] ἐλεύθερον nescias utrum ad ἐμὲ an ἡμᾶρ referas. In Heraclid. 7. ἡσύχῃ præfert V.D. QR. IX. (18.) p. 352. citans Soph. El. 366. (παιδὶ em.) ibid. 911. Æsch. Eumen. 888. [850.] γαμόρφ (sic.) Eubulus aut Philippides Athenæi XIII. 568. F. θεωρήσαντι. sed Xenarchus mox 569. B. ἐκλεξάμενον. Apollodor. Athen. I. p. 3. C. εἰσιόντα Sch. in Supplem. ex MS. a. Eurip. Andromed. 10. τί πλέον, τούτων ἀπορούντι, πλουτεῖν = εἰάν τούτων τις ἀπορῇ, τί πλέον πλουτεῖν, καὶ οὐδὲν ἦσσαν ἀπορεῖν; Pone ἀπορούντα, = τί πλέον πλουτεῖν μὲν, ἀπορεῖν δὲ τούτων; Dativus rem ita esse sumit, et futuram esse innuit; accusativus, “si ita futurum sit.” Dativus, protaseōs; accusativus, apodoseōs.
- Ibid. De ἡμιν vel ἡμῖν rarissime ab Æschylo, Euripide, Aristophane, usurpato, vide Porson. Præf. Hec. p. 32. In Lysist. 124. transpone, ἐστὶν ἡμῖν. De Av. 386. vide suo loco. Pac. 582. ἦλθες ἡμῖν R. P.
294. κινὰβρότων 4. ab alio in chartula, qua hic resartus est codex.
297. Contra in Alexide Athenæi XIV. 650. C. pro πεινουσι, quod habent Ald. et MS. πίνουσι debebant, non πεινώσι, viri docti. πεινῶν pro πίνων recte emendant XV. 694. F.
314. not. ὡς] Alexis Athen. VII. 307. E. νῆστις. X. 421. D. Τηλέφος. de quo loco vide Tyrwh. ad Arist. Poët. § 44. et Kidd. Dawes. p. 156. XI. 485. C. τέττιξ. XII. 549. C. ἴς. IV. 182. D. μάγαδὶς Casaubon. (Addit alia Reisig. pp. 35—6.) πᾶις Κύκης, ut videtur, Athenæi XII. 534. A. Anacreon. Στράτων Av. 943. κυρβασίαν Aristoph. Triphal. 7. Poll. X. 162. apud Bentlei. ad Hemst. p. 108. ed. pr. Eur. Phœn. 1372. ubi confer cum Porsoni nota
- VOL. II.

- Æsch. Pers. 333. ubi τάδε et κακῶν ὑψιστα non jungenda.
 Lys. 695. κάρθαρος. Choëph. 981. μύραινα, me vide.
 Ach. 228. σχοῖνος. 301. καττύματα, si recte Elmsl. q. v.
 Horat. Ep. II. 2. 28. *vehemens lupus*. male ut Markl.
 Forsan et Epig. apud Meinek. Cur. Cr. p. 18.
 Ibid. l. 28. Cum Eurip. Autolyc. compara Plutarchum
 Stobæi p. 875. apud Toup. Em. T. II. p. 532.
 Ibid. l. 41. De traiectione particulæ, quum sit ordinandum
 στρατιώτης τε ἐν τῷ—vide Thucydidea, et Elmsl. ad
 Markl. Iph. A. 508. Adde Ran. 1102.
 Ibid. prop. fin. *the ready money*] Melius forsan vertissem,
the personal property.
 338. Polyb. III. 20. p. 280. Εἰρη. οὐ γὰρ ἱστορίας ἀλλὰ
 κουρεακῆς καὶ πανδήμου λαλιᾶς ἔμοιγε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν
 καὶ δύναμιν. Charon Athen. XII. 520. Ε. διελέγοντο ἐν
 τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες. Isocr. Areop. 142. D. e MS.
 Urb. C. Callim. 372. E.
 343. νῆ pro μὰ irrepsit Eccles. 1076. et in Philetær. Athen.
 XI. 474. E. Av. 1667. Contra μὰ pro νῆ sæpe. vide
 Brunck. ad Eccl. 1084. Lys. 465. Plut. 764. Suppl. ad
 Ran. 41.
 361. not. fin. Heniochus Stob. XLI. p. 241, 19 = 169. Grot.
 (de quo loco Valck. apud Pors. Eccl. 752. et Br. ad
 Soph. El. 4.) τηνδὶ δὲ τὴν σκηνήν, ἐκεῖ Σκηνὴν ὁρᾶν θεωρικὴν
 νομίζετε. *Fancy that you see*. (Similiter ἡγείσθαι, Bentl.
 ad Hemst. p. 102. ed. pr.) Athen. XIII. 566. F. (me ibi,
 sive Addend. ad Plut. 555.) Alexis Athen. xv. 686. B.
 Eq. 1267. Ach. 947. collato Elmsleio malim, βέλτιστε,
 τουτουὶ λαβὼν—Elmsl. ἐκεῖνοί γάρ Eq. 1193. Pac. 872.
 pro τίς ἐσθ' αὐτή, ταυτηὶ tantum Rav. i. e. opinor ἢ αὐτῇ.
 Lys. 741. lege τουτουί,—
 369. Mea ad Athen. XI. 507. D. 1.
 374. οὖν suspectum ut gl. Vide ad 438.
 384. οὐδὲν διοίσειν Xenoph. Hellen. III. 4. 19.

388. De ἀπαρτὶ adde Harpocr. v. ἀπαρτιλογία, ubi respicitur Herodoti locus VII. 29. Ex Lexico SG. Schol. ad Plut. supple, et vide Hermannii errorem. Doctr. Metr. p. 419.

392. Vide Porson. ad Eccl. 852. ὁποῖόν τι contra metrum Suid. Med. ἔμπουσα, Ran. 391.

423, etc. Lucian. Catapl. 22. T. I. p. 644.

428. ἐνέκραγες] Quod in Thesmoph. secundis apud Athen. xv. conjicit Porsonus Adv. p. 146. οἱ ἔπνευσεν, vereor ut sit Græcum. Vide Elmsleium Addend. ad Ach. 193. οἷα Thesm. 468. nil ad rem.

ἐνεύρηκεν pro ἀνεύρηκεν malim in Ach. 1036. (Neque enim necessario repetitur præpositio: vide Elmsl. Ach. 343.) Sed nullum exemplum istius compositi invenio. Plato Phædr. p. 6, 8. Bekk. = 228. pr. fin. HSt. ἐμμελετᾶν. In Phylarcho Athenæi XIII. 593. B. lege ἐνέρραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς, e Ptolemæi sanguine guttas aris inspergebat, ut scilicet tanto majore piaculo obstringeret Thracas. Posses προσέρραινε, sed alterum simplicius. Similia, ἐνασχημονεῖν, etc. Toup. T. I. p. 350.

438. De ἀν vide Addend. ad 374. Supra οὖν scr. αν in H. (meo 5.) Kidd. ad Dawes. p. 375. et οὖν supra φύγαι in I. (Porson. A.) Soph. Aj. 403. ποῖ τις οὖν φύγη; ποῖ μολῶν μενῶ;

446-7. Vide an legendum, ἐργασομένῳ, τὸν θεὸν Ἑρμῆον ἀπολιπόντες εἰ φευξ.

450. Ita δ' intrusum in locis apud Elmslei. Œd. T. 1490. Theopomp. Longini XLIII. ποία πόλις ἢ ποῖον ἔθνος.

453. In Av. 513. ὁ δ' ἄρ' ἐστήκει pro ὁ δ' ἀνέστήκει Brunckius e MSS.

τροπαῖον et τροπαῖος Atticis ubique restituenda. Elmsl. Heracl. 403.

461-2. Nisi me memoria fallit, in Tyrwhitti libro, qui in Museo Britannico servatur, notatur hæc emendatio, addito "P." i. e. Porsonus.

476. καὶ] In Ach. 474. recte Elmsleius, pro ὦ quod om Suid. MS. assumto καὶ ex Ravennate, Εὐριπίδιον, ὦ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. Vulgatum φιλτάτιον non ex φιλαίτατον depravatum, quod cum Bentleio censet vir quidam doctissimus, E. Maltby Thes. Prosod. p. 1043. sed ex φίλτατον, quomodo βρετέττας Eq. 32. Contra Lys. 905. primum interpolant ὦ ante Μυρρίνιδιον, deinde fecerunt Μυρρίνιον et Μύρριον.

488. Herodot. VII. 52, 78. et notas ad III. 105.

489. Vide ad 48.

492. μόγῃς εὐρεῖν Diodor. XIII. p. 595, 4. 616, 77.

505—6. Plato Sympos. p. 392, 3. Bekk. = 184½ HSt. μία δὴ λείπεται—ὁδὸς, εἰ μέλλει. Sed ibi εἰ alia ratione. Origen. c. Cels. p. 9. Spencer. ἄλλην ὁδὸν οὐ μεταδιωκτέον οὐδενὶ ἢ ταύτην μόνην.

Primus Scholiastes legit, οὐκοῦν εἶναί φημι εἰ παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ. ἘΠΙΑΥΣΕΙ merum esse errorem scribere pro ΕΠΙΑΥΣΕΙ, monui ad Porsonum.

Secundus, (incipiens, κακόμετρος δὲ οὗτος) οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταῦτ' ἣν βλέψῃ. Illi autem, qui illo iudice plane ἀμέτρως legebant, forsan exhibebant φημι, παύσει ταύτην ἣν βλέψῃ. In istis, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν, (quam vocem male, ut puto, in ἀποφατικόν mutat Hemsterhus.) major difficultas. Nam verba, ἀποφαντικὸν ὅτι οὐκέτι κακοδαμονία εἶη, satis clare indicant lectionem vel, φημι ἢ παύσει ταῦτ', ἢ—vel, φημι παύσει ταῦτ' ἣν—certe ταῦτ', non ταύτην. (Imo forsan ad ταύτην arcessebat homo futilis κακοδαμονίαν ex v. 501.) His vero interjecta manifesto explicant aliam lectionem, εἰ παύσει ταύτην. An legendum, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν—πλούτος, οὐκέτι κακοδαμονία ἂν εἶη:—Τὸ ἐξῆς· οὐκοῦν—ὁ Πλούτος βλέψας (vel βλάψας) παύσει ταύτην τὴν Πενίαν. Hic Scholiastes legisse videtur, οὐκοῦν εἶναί φημι, ταύτην παύσει βλάψας—certe voculam post φημι omittit, ut liquet ex istis, ΚΑΙ τὰ ἀγαθὰ, etc. collatis cum fine scholii secundi. Vel potius, ὅτι, εἰάν βλέψῃ ὁ Πλούτος, οὐκέτι κακοδαμονία εἶη:—τὸ ἐξῆς· οὐκοῦν—

Πλούτος βλέψει, παύσει ταύτην, καὶ τὰ ἀγ. Ut hic legerit, οὐκοῦν εἶναι φημι, παύσει ταύτην, βλέψει.

Aliud incipit, Ἄλλως. οἱ γράφοντες—Lectio, quæ reprehenditur, οὐκοῦν εἶναι φημι παύσει ταῦτ' ἣν βλέψη, eadem est quam habet Scholiastes secundus. Ipse Schol. legit, φημ' ἡ παύσει ταῦτ' ἣν βλέψη, plane ut nostræ edd. Ceterum omnes οὐκοῦν et ἦντιν—Μεῖζω scil. explicant ut Hemsterhus. p. 145. col. 1. et τις de suo suppleant, non e textu citant, ut in Pac. 567. ubi vide.

Omnibus tentatis redeo ad primam suspicionem, corrigendum in tertio Scholiaste, ἰὼν ὁ Πλούτος, βλέψας [παύσει] ταύτην, ut ille legerit, Οὐκοῦν εἶναι φημι, παύσει ταύτην βλέψας—In scholii initio an legendum ὁ νοῦς pro ὅτι? vel, ὁ νοῦς ὅτι?—Ceterum non puto alius interpretis esse τὸ ἐξῆς, etc.

506. (τις) Antiphon p. 140, 16. μεταγνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσάτο, nisi ad illud genus referendum de quo ad 256. et intelligendum ὁ ὀργῇ χρησάμενος.

Ib. Addend. p. (105.) In carmine, quod infeliciter tractavit Herm. Doctr. Metr. p. 480. εἰπεῖν l. ult. i. e. αἰτεῖν, quod ipsum non malum esset.

521. πιστός, πλεῖστος. Menander p. 234.

546. Addend. ἄλλως θ' ὅταν καὶ Isocr. Phil. p. 98. A.

550. Schol. Acutissime Hemsterhusius p. 166. Si tamen aliunde quum ex Athen. ix. 373. A. de fabula constaret, pro ἐν τῇ ἱλιάδι malle ἐν τῇ Δηλίδι. Vide tamen an ibi legendum ἐν Λημνίαις (vel Φιλοστέφανος ἐν Δηλίῳ.) Qu. an ἐν Πολυειδῇ.

578. not. l. 7. Aderas, Terent. Phorm. v. 6. 18.

Ibid. l. 8. ἄρα] Iph. A. 404. male Elmsl. Heracl. 283.

Confer Orest. 710. et loca apud Elmsl. Heracl. 65.

Aristoph. Geryt. ix. 11. apud Pors. Orest. 68. Trachin.

1174. Pythermus Athen. xiv. 625. C. Tragicus apud

Dion. Cass. (Boissonad. ad Tiber. Rhetor.) οὐκ ἔστιν—

ἄρα Alexis Stobæi lxi. p. 387, 36. (243.) φεύγονσ' ἄρα

Eur. ib. lxxv. p. 453. (333.) Elmsl. Med. 1229.

582. ἐπιδείξω et διδάξω confusa in Antiph. Athen. pp. 487, 666. Ran. 985. εἰδείξα male Suid. ib. 1094. καταδιδάξαντος B.
585. ἀσκειν] Achæus Athen. x. 418. A. Lys. 1087. ἀσκητῶν ex Urb. Bekkerus in Isocr. ad Nicocl. p. 17. A.
586. Schol. l. 7. Pro ἐν τῇ Πανθείῳ, ἐν τῇ Πόλει A. G. Camus Mem. Institut. Liter. T. II. p. 228. Potuisset, ἐν τῇ Πανδροσίῳ. Vide Meurs. Cecrop. Sed ipse rationes attulit, quare de Attica non esset cogitandum.
- Ibid. l. 12. Qu. ἄ σταδίου τ ᾗ pro τ ᾗ. Locus Aristot. est l. 704. G. ed. Casaubon. Recte autem Aristot. παρὰ τὸν ποτ.—ποταμοῖς, πολιτεία confusa T. H. p. 472.
591. ὦν—ἐσθ. Schæf. ad Trach. 1066. (Stob. cxxiv. p. 619. ult. = cxxvi. p. 515, 5. Grot. lege ζῶν, pro ὦν quod servant Tr. Gesn. Gr.)
596. Quo die, Philochorus Athen. xiv. 645. A.
598. φθείρου—γρύζειν] Vide Herodian. Villosioni p. 88. Πῶς ἐν ἐγκλίσει—Eurip. Heracl. 314. καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἰρεσθαι δόρυ, Μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλότατην πολὺ Πασῶν νομίζετ'. Ita forsan legendum pro πόλιν, ut 599. 1013. 1039. De infin. adde Elmsl. ER. 34. p. 495. Menander Suid. ἀποκ. vel Lex. SG. p. 429. Vide quæ ascripsi ad Menand. Cl. p. 186. In Nub. 1355. posses λέγειν ἐχρῆν π. τ. sed illud simplicius. Lys. 536. Nub. 216.
631. De ellipsi vide Elmslei. ad Œd. T. 701. Adde Trach. 170. ut E. Maltbium monuit Porsonus. Eurip. Heracl. 645. et Elmsl. Adde Œd. C. 355. 662. (Aristoph. Ran. 117. ut videtur.)
- τρόπων natum est ex 453.
632. Orest. 846.
652. γεγέννηται ἐρῶ L. et, si collatorem intelligo, versus dividebat, τὰγάθ' ἂ νῦν | Γεγ.
680. Thucyd. v. 37. ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν, καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἤλθον, εἴπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμ-

μαχοι γένονται. Vide VV.DD. ad Bos. v. σκοπεῖν. Similem brachylogiam notavit Kusterus ad Nub. 1393. Vide Elmslei. ad Œd. T. 74. Ran. 176. (ubi cum Reisig. servandum puto ἐάν,) 342.

689. An legebat Scholiastes, ἄρασ' ὑφῆρει? i. e. ἄρασα τὴν χεῖρα, ὑφῆρει τὴν χύτραν. Vide Addend. ad Lys. 800.

690. Schol. εἶδος δέ] Imo pro 7' legendum credo 7

703. Diodor. Athen. vi. 239. F. Plut. 1185. Nub. 292-4. Ran. 482. Cicero Planc. 40. Soph. et Æschyl. Athen. i. 17. Phot. v. ὄνου π.

707. μετὰ ταῦτα δ' εὐθύς Thucyd. i. 56. init.

+ 718. not. c. 1. fin. παλάθης Συριακῆς Athen. xi. 500. D. (Ibid. F. vide me.) Alexis ibid. xii. 516. F. τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου.

720. διειμένον Alexis Athen. iv. 170. C. διείς Sotades, vii. 293. D. E.

721. Recte γυναῖκας ἔπλασεν Grot. in Menandro Luciani T. ii. p. 445. frustra culpatus a Bentleio § 213.

* 725. ὑπόμνησθαι. Eubulus Athen. xi. 494. E. F.

736. δοκεῖ non defendit Nub. 1274.

768. Schol. In Theopompo malim, φέρε δὴ σὺ—ut τὰ sit in arsi, ut Plut. 794. 789.—vel φέρε νῦν.

769. Non spernenda Hemsterhusii suspicio [*de ἐγὼ illata.*] Forsan erat ὥσπερ—πρέπει. Propius ad literas accederet νόμος, ut 795. (οἰάπερ νόμος, Thesm. 993.) sed non æque sensui satisfaceret. Possit legi, ὀφθαλμοῖσι δεῖ vel χροί.

773. ἀναφανδὸν εἶχε Laïdem Aristippus: *kept her openly, acknowledged her as his mistress.* Athen. xii. 544. B. sed xiii. 588. non prorsus liquet utro sensu. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔξευξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων, Clearchus Athen. xiii. 555. D. ἀνέδην, *promiscui*—Schw. melius quam Toup. Emend. T. i. p. 333. *licenter et inverecunde.* Aliena ἀναφανδὸν Lucian. iii. 471, 68. Herodot. ii. 46. Lucian. ii. 116, 32. φανερώς et ἐν τῷ φανερῷ Epigr. et Diō apud Pierson. ad Mœr. p. 278. *Palam* Terent. Phorm. i. 3. 17.

797. [Ad collationem, fin.] Nisi statuas Eratosthenem monuisse, tempore Pluti (secundi scil.) non amplius ista præbuisse choregos. Sed ob μέντοι illud verum. Ceterum vide Pac. 1022.
816. Animosius ἡμῖν sine γέγονε. Nub. 206. Pac. 891. ubi recte Brunck. Ach. 193. αὐταῖ τοι σοι. Ib. 341. Alexis Athen. vi. 240. C. (R. P. Adv. p. 80.) Ach. 788. ἄδε τοι. (forsan Nub. 365. ἡμῖν.) Nub. 364. γάρ μοι Rav. Si quid mutandum, lege γάρ σοι. De Eccles. 136. confer Reisig. p. 25.—Possis et οἶπνός δέ γ' ἡ. ε. Ceterum ἐλεφ. Anacr. Athen. xii. 534. A.
- ἰπνός Vesp. 139. potest esse *culina*; ut πύελος sit *alveus* in quo patellæ, etc. lavantur. Sed vide an sit *balneum*; ut nos, *a stove*.
821. Demosth. c. Aristocr. 642, 18. κάπρον καὶ κριοῦ καὶ ταύρου.
825. An in scholio exciderunt, μετὰ δούλον (ὡς δ' ἑτεροι, τῷ συκοφάντη) ὡς δ' ἐν τ.
836. εὐηργετηκότες Plato Rep. x. 615. B. HSt.
838. Xenoph. Hellen. iv. 5. 6.
843. δύναται] Strato Athen. ix. 383. B. Antiphan. ibid. x. 459. A. (vide me ibi.) Athen. xi. 478. F. Nub. 674. Fragm. 120. Diphil. Poll. x. 137. (Bentl. ad T. Hemst. p. 65.=104. ed. pr.) Boiss. ad Eunap. p. 155.
852. ἐξ ἧ ἐπτά καὶ δέκα Xenoph. Hellenic. iv. 5. 17.
854. Soph. Antig. 1311.
873. Œd. T. 319.
874. ὁ συκοφάντης. Schol. prop. fin. τὸν ὀνομάσαντα] Malim τὴν ὀνομασίαν, ceteris servatis.—Qu. κατασχεῖν—τοῦνομα. *invaluisse*.
886. οὐκ ἔνεστι Anaxilas Athen. xiii. 558. B.
- Ib. not. l. 20. a fin. Aposiopesin defendat, si quis velit, e Lys. 307.
- Ibid. l. 16. a fin. Alia ratio istorum οὐκ οἶδα ἂν εἰ, etc. apud Elmslei. Med. 911. Errare videtur Matthiæ. ibi citatus.
887. Ran. 21.

892. De *ὡς δὴ* vide Soph. Œd. C. 809. ubi recte *δ' ἐν* reducit Schæf. Blomf. Gloss. Agam. 1623. Trachin. 891. *ὡς δὴ, quam!* Pors. Opusc. p. 230. In Hoogev. T. II. p. 1185. § 12. *ὡς εὐκτικὸν* affertur ex Iliad. Σ. 107. Theogn. 890. Callimach. Blomf. p. 321.
905. Isæus Philoctem. § 16.
911. not. fin. Vide Isocr. Antidos. § 51. 105. 106. 338. C. Sophist. 24.
913. not. In Œd. T. 824. forsan *μή ἴσ'τι τοὺς ἐ. ιδ.* e MSS. sed tum erit legendum *μηδ' ἐμβ.* si recte statuit Elmslei. ad 817. Æsch. Choëph. 535. recte Porsonus Opusc. p. 211. *οὐφίς ἐμοῖσι*, ringente Butlero. Eur. Suppl. 792. *ἐμοὶ δ' ἐμῶν παίδων* Hermannus, probante Elmsleio. Helen. 961. *ζητούντά μ'* recte Reiskius. (Œd. T. 250. *ἐν τοῖς ἐμοῖς—ἐμουῦ ξυνειδότης.*) Eur. Androm. 678. *τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν* Stobæus. In Antig. 736. hæret Elmslei. ad Med. p. 287. col. 1.
- Ibid. l. 21. *Dativi usus*] Plato Hipp. Maj. p. 413, 5. Bekk. Œd. C. 789.
- Ibid. l. 37. *nescio an recte*] *Lege, vereor ut recte—*
917. *δικασταὶ* (*ιδιωται* Antiphon 144, 11. *τὸ βουλευσαι, ἄρχειν* Andocid. 12, 40—2. Lycurg. 157, 35. Æschin. Ctes. 55, 35. Plato Hipp. Maj. 460, 4. Bkr. Arist. Vesp. 585.
918. not. Lys. c. Eratosth. *τὴν ἀρχήν*, sed ambigue. Vide Isocr. Phil. 69. Ep. Socr. 28. p. 66, 3.
925. Nub. 424. Cratin. Athen. XIV. 638. F. 4, 5. *οὐδ' ἂν εἰ—γε*, Nub. 108. Ach. 965.
929. Compara Lysistr. 689. (Vide Av. 316—7. de cujus metro Gaisf. p. 331. Herman. p. 510.) *ὑμῶν* irrepsit Nub. 937. *ἡμᾶς* Plut. 280. 281. 572. qu. *ἡμῖν* 816. *ὑμῶν* excidit Lysistr. 507. *ἡμῶν* Eccles. 45. *ἡμεῖς* ib. 818. *μου*, *μοι* irrepsit Plut. 75. 1171. *σοι*, ib. 278.
- 946—7. *εἰάν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ, καὶ σύκινον*] 1. Sensus fere postulat *etiam ficulneum*, i. e. *ἀχρεῖον*. 2. Si pro *sycophanta* accipias, vix credo recte poni *καὶ*. Dixisset

- forsan τῶν σικίνων. Nescio an legendum κἂν cum Hemst. Lysistr. 113. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν εἴ με χρεΐη. Soph. Aj. 1077—8. χρεΐ—δοκεῖν πεσεῖν ἂν, κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ. Pl. 126. εἰ γ' ἀναβλ. σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον. Estne καὶ ἂν aut καὶ εἰ γ' (Nub. 1128. κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν.) Ran. 593. κἂν εἴ με τύπτους. Ach. 1020. μέτρον—κἂν πέντ' ἔτη. Sed *Scal. et Elmsl. Eq. 1249. κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μάλλον. Sed οὐχὶ μ. Suid. Lys. 673. εἰ γὰρ ἐνδῶσει—κἂν σμ. λαβήν. Plato Sympos. p. 393, 12. Bekk.=185. A. HSt. κἂν εἴ τις—ἑξαπατηθεΐη.*
949. εἰς ὦν μ. Plato Gorg. p. 472. C. 2. 475, ult.
952. Schol. λόγους δέ, etc.] Forsan delenda, utpote ad 930. pertinentia.
965. καλέσω] Subj. *Let me—*(Nub. 694. *must. Sequitur imperativus.*) Nub. 729. Ran. 505. Eccles. 33. Pac. 251. 959. 969. Lys. 238. 915. Acharn. 292—3. Vesp. 54. 148. 183. 844. 901. 984. 987. 1149. 1488.
973. Schol. l. 5. ἐν τῇ γραμματείᾳ ῥ] *Lege γράμματι ῥ.*
976. Vel e glossa supra νυν, vel e nimia de metro cura, (quomodo γ' in Dorv.) oriri potuit δῆ.
980. Pors. ad Phœn. 412. Blomf. Prom. 795. Ran. 945. 951. 955. 958. 979. 981. Equit. 1344. τὰ δ' ὠτά γ' ἂν σου optime Ravennas. Plut. 1141. σ' ἂν tres MSS. Plut. 1012—3.
- Ib. not. l. 29. Polybius Valesii p. 109, 9. διπλᾶ MS. δειπνα Vales. ut ed. Ald. Athenæi x. 418. B. δεινὰ MS. δειλινὰ Cas. et Sch. ex Epit. In scolio Athen. xv. 695. C. ποιούσ' Schol. Ald. ad Vesp. 1231. i. e. ΓΝΟΥΣ, ΠΙΟΥΣ, ΠΟΙΟΥΣ. Porson. supra ad 138. H pro N. ἐψειη MS. Athen. iv. 158. C.
992. Ad Xenophontis locum, Pæd. i. 6. 3. addit Schn. Platon. Rep. vii. p. 134. (518. A. HSt.) Sed mire cum μεμνῶτο comparat χρῶο. (καθῆτο, ἑπικαθῆτο, καθήμεθ' repouenda videntur Ran. 950. 1078. Lys. 149.)
1005. ἐπεὶ γε μὲν δὴ Trachin. 484. *Ant. g. 22.*

1006. Melius ad sensum vel ἐσθίειν, ut 932. 1081. 1025. 1123. vel κατεσθίειν, 1129. 1131. 1144. (καταφαγεῖν 1138. 1175.)
1007. τὼ θ. i. e. Cererem et Proserpinam. Schæf. Mel. Cr. p. 30.
1009. ἐπ' ἐκφοράν. Lysias Athen. XIII. 612. D.
1020. ὁπότε προτείνουσιν] Nub. 768. ὁπ. γράφοιτο. Plato Rep. x. p. 615. E. ὁπ. ἐπιχειροῖ. Ib. p. 619. D. ὁπ. ἀφικνοῖτο. Ran. 951. ὁπόθ' ἡ Ν. φθέγγεται δῆ. Sed esset, *when she would*. Deinde e MSS. legendum puto, τι φθέγγεται.
- Ibid. δρᾶχμὰς] πῆπλους Hermipp. Lex. S G. p. 404, 32. κῖχλαι, κῦνοι et γήτειᾶ κρόμμ. Athen. iv. 131. E. F. (sed hic l. γήτειον. vide mea ad Athen. iv. 183. B.) τερενῶχρωτες in anapæsticis Anaxandrid. Athen. iv. 131. D. πολιοκροτάφῳ Alexis Athen. vi. 255. B. in hexametro. ἐρυθρόχρων Cratinus Athen. vii. 325. E. παρὰ θρόνον Elmsl. Heracl. 753. et ad Hermannii Suppl. p. 421. δρᾶχμῇ Plato Athen. x. 442. A. (habet Maltbyus, ni fallor.) τέκνον Antiph. Athen. x. 446. C. δρᾶχμῇ Machon Athen. XIII. 581. B. lege χιλίας δραχμὰς Ἔταξεν. πῶτνι Philemon Athen. xiv. 645. A. (De πῶτνια Kidd. ad Dawes. p. 359.) κᾶπρον—ἐβρυχεν Strattis Athen. xiv. 656. B. in ed. Schw. sed metrum ibi incertum. Χᾶβριον mea ad Athen. iv. 165. F. ἔτρεφε R. P. Opusc. p. 315. ᾧ κρύπτειν Eurip. Ino 6. qu. ᾧ σε vel οὖς. διᾶπραξ. Alexis Stobæi, p. 419. (277.) ἄγνοιᾶ πρ. Soph. Philoct. 129. ἀλλοτρίοις Menander p. 206. ἄφροσιν ibid. p. 274. τέτρυπημένη Comicus Luciani T. III. p. 85. ἑδάκνεν ibid. p. 98. ἀράχνιων Cratin. Suid. v. ἀράχνη. conf. Phot. v. φάλαγξ. κεδρίδας Thesm. 493. Aristophanica p. 264. πράγματᾶ πρόνοια emend. Pors. Advss. p. 147. κῖχλῶν Av. 592. ἄγρῶν ibid. 580. ἀγανῶφρονος ibid. 1321. (chor.) μεγαλῶφρονος Lysist. 1291. (chor.) φᾶγρος Ephipp. Athen. vii. 322. E. sed vide 403. B.—ναῖβλα Sopater Athen. iv. 175. C. κῖχλαι Pherecr. vi. 269. E. sed male. ἀπλῶς vii. 293. C. male. De Epicharmo τέτρακες, etc. vide notas ad Athen. II. 49. C.

- “ μικρὸν φρονεῖν Eurip. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. Isocrat. Paneg. p. 268. A. = 72. C. HSt. ὀλίγα φρονεῖν Hipponax ap. Tzetz. ad Lycophr. 579. Menander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234.” R. P. MSS.—Addo γεραῖα φρονῶν Æsch. Suppl. 355. Æschyl. Stob. xcvi. 532, 7. [*Fragm. Inc.* 21.] lege ἐφήμερον φρονεῖ pro ἐφημέρια, quod servant Trinc. Gesn. Grot. Seidler. Doehm. p. 386. et Apostolius XIX. 19. unde Philemoni affinxit Clericus p. 322.—Qu. ἐφ’ ἡμέραν.
1027. Eurip. Iph. A. 1018. ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν. Vide Demosthenica, De Coron. 247, 5.
- 1056–7. Eur. Phœn. 725. Lys. 193. 384.
1062. not. prop. fin. Theognetus Athen. III. 104. C. λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.
- 1064, etc. et 170. Respicit Jo. Chrysost. in Eutrop. pp. 345, 11. et 369, 8. ed. Auger.
1084. not. ἀπὸ in Eurip. Phœn. 586. i. e. *de*. Æneid. III. 288. ΑΠΟΚΥΜΑΣ galea Olympica. Inscr. apud Plutarch. Vit. Alex. p. 673. D. Sed omnino retine ὅφ’—quod est, *Talem gloriam nunquam tibi tribuant Græci*.
1089. Soph. El. 802.—Si γοῦν e Rav. adsciscas, personas mutes necesse est.
1094. Schol. πλατείας] Qu. παλαιάς. πλατείας servat Suid. νν. πιττοῦν et ἐπίττουν.
1111. γίγνεται] Vide Thesm. 765. Valck. ad Phœn. 81. 891. Av. 599. 603. (656.)
1112. not. fin. ἀτὰρ—γε. Adde Elmslei. ad Med. p. 93. et Addend. cujus exemplis adde Plut. 572. Nub. 1222. Eq. 425. Vesp. 1136. Thesm. 214. (forsan Nub. 402. ubi vide Addend. sed ibi σὺ MSS.) Nub. 799.
1113. Qu. de ἡμᾶς.
1115. Antiphon 143, 22. et me ibi. Isocr. de Pace § 105. Ps. Demosth. 772, 6. Recte monet Ulpian. ad Midian. §. 6.

1116. Addend. De ordine nota Av. 141. ἔκυσας, προσεῖπας, προσηγάγον, etc. Cum Pluti loco compara La Fontaine, VIII. 15. *Son chien, son chat, et sa guenon, son perroquet, sa vidle, et toute sa maison.*

1121. πρ. ἔγωγ' εἶχον παρὰ 3. πρ. γὰρ εἶχον π. 4. Malim εἶχον ἄν.

1124. Errat Coray. ad Hippocr. T. II. p. 331.

1132. ἔτι Hemst. Cogitabam περὶ τὰ σπλ. εὐκέ τις στρέφειν. Sed πρὸς forsan recte, ut πρὸς ἡπαρ, etc.

1133. Strato (vel Strattis) Athen. XI. 437. D.

1139. In Thesm. ἐκφορά citat Elmsl. Ach. 504. ἐκφορά in Apollodor. fr. 1. Br. Gnom. p. 260. ed. nov. ubi emenda, ἐκεῖνο δ' οὐ.

Ibid. Schol. ὡς ἐνίαυς] Qu. ὡς ἐν ταῖς.

1140. Legendum puto, ὁπότε γε σκ. et τι ortum vel ex 1146. vel e mera glossa, ut supra 342. In Plut. 237. φειδ. τιν' Junt. 1. Vide Porson. ad Hecub. 1161. pag. 142. et me ibi. Plut. 166. (Nub. 821. in Cant. 3.) Nub. 1216. in Porsoni 2. vel meo 5. Contra Plut. 705. quid est σύ γ'? Qu. ἄρα τι'. Nub. 367. ἔμοργ'.

*

1155. Kust. Ind. v. ἔργον. Wytttenb. ad Plutarch. S. N. V. p. 11. Soph. Aj. 852.

1171. χρηὸν διάκονον in fine senarii (Eurip. Eurysth. fr.) ed. Grot. Stobæi p. 235. = 384, 14. Gesn. loco corruptissimo.

1175-6. Idem jocus in Xenarcho Athen. xv. 693. C. (de quo vide Porson. Adv. p. 147. Opusc. p. 248. ad Vesp. 1281.) similis in Alexide ibid. A. ubi lege Διὸς σύ. Adde Acharn. 71.

1188. νυνὶ τήμερον Ach. 1211. τὰ νῦν τὰδε Pac. 858. et ibi. ἐκεῖ αὐτοῦ Thucyd. VII. 16. ὡς δὲ δεῦρο Ach. 1062. Gataker. de N. T. Stylo.

N U B E S.

QUARE nubicolam finxerit Socratem, Menag. ad Laërt. II. 40.

Argum. § 9. Kust. Malim τὰ δ' ἐμπέπλεκται—*inserta*—vel παραπέπλεκται.

Ibid. § 11. init. Μέλιτος 5. 6. Μέλητος edd. vett. Luciani T. II. p. 368, 94. Plato Apol. p. 30. C. HSt. Μέλητος Theodoreti MSS. vide Sylburgii indicem. Ter Μέλητος Ald. et MS. A. in Athen. XII. 551. C. Μέλητος vel semper vel plerumque dant MSS. Clark. Platonis, Cripps. Andocidis.

V. 6. In Schol. lege τὸ δὲ ὅΤΕ, ut 34. 1219. 1476. Ach. 400. Vespr. 1129.

23. Cum Hipp. confer Bacch. 1249. Matth. Διόνυσος ἡμᾶς ὥλεσ' ἄρτι μανθάνω.

26. Pac. 63. Nub. 1048.

31. Schol. l. 1. ὑπὲρ] Lege περὶ—Scholiastes putabat se habere in manibus Nubes II. Ita ad 520. 524. 542. 543. 591. In 542. fin. qu. an legendum, νεφ. ταῖς πρώταις. an hoc vult vulgata?

32. Xenoph. Œcon. XI. 18.

45. Athen. III. 110. E. In Schol. et hic et ad Eq. 803. qu. an legendum περιπίσματα.

55. σπαθῆς] Schol. Ran. 432.

64. Χάριππος Andoc. p. 5, 39. Χαίριππος Pors. Adv. p. 142. et apud Ciceron.

Ibid. Schol. l. 1. Lege ὁ Ξ. πῆρ περικλ.

74. Inepta lectio apud Schol. τῶν ῥημάτων.

86. Pseudo-Lucian. T. III. p. 604, 58.

87. Quum πιθοῦ μοι det Ravennas, videndum an forte verum sit, πιθοῦ μοι. Καὶ τί πίθωμαι—ut mox III.

94. Schol. fin. ψυχὴ πᾶσα] Plato Phædr. p. 344. C. Læmar.

96. Sanissima sunt Scholiastæ verba, quæ sollicitant Hermannus p. 281. et Wolfius.

- 102—3. Alciphron III. 14. Jacobs. ad Athen. p. 103.
107. An, γενοῦ σύ μοι, σχ. ἵππ.
133. Schol. l. 5. Παγασητικὸν κόλπον Wesseling. ad Diodor. XIX. 53. notante Porsono.
144. Schol. ad Χαιρεφῶντα, l. 3.] Ald. φασὶ Ξενοφῶντα Σακράτει—τι. Locus est Memor. II. 3. prop. f. (Ut hic, Menagius ad Laërt. II. 37. tum δῆμον—πυθία—et Democharis vel alius nomen in ὁμολογῶν latere putat.) Democharen mavult Schw. ad Athen. v. 218. E.
161. Lege διαλεπτοῦ, i. e. διὰ λεπτοῦ. Sic MS. In MSS. διαλεπτοῦ vel διὰ λεπτοῦ promiscue scribi solebat. Vide T. Kidd. ad Odyss. A. pp. 310—1. Athen. III. 98. pen. 78. E.
177. Illustrat Davis. ad Cic. N. D. II. 18. p. 170.
180. Schol. l. 6. Legendum videtur, Θάλης Θάλητα χρημάτων ἐλευθεροῖ, errore Scholiastæ pro Κράτης Κράτητα. Vide Menag. ad Laërt. VI. 87. et Boissonad. MSS. du Roi, T. x. pp. 164. 289.
203. Ægyptios *geometria* usos forsan volebat Scholiastes.
206. γῆς π. Vide Herod. IV. 36. v. 49. p. 395, 47. collato 394, 21.
209. Mallem, ὡς τοῦτ' ἄ. Ἀττικὴ τὸ χ. (*Ithace locus*. HOR.)
215. μέγα φροντίζετε alii. Legendum videtur μεταφροντίζετε. καταφρ. infra 855. ἐκφρ. 697.
227. Malim εἰπόν. *dic.* de quo imperativo me vide ad Eur. Suppl. 841, etc. et adde Nicol. Damasc. Stobæi. εἶπας, Lys. 594.—α, Athen. XI. 502. F. εἶπον, ibid. 503. A. B.—Imo servanda vulgata. Vide Heindorf. ad Parmenid. p. 150. B. HSt.
234. Vide Spanhemium; et vide an supplendum, “quomodo corpus exsiccatur esus nasturtii, eodem modo animo cogitandi vim exhaurit humus.”
256. Plato Phileb. p. 61. C. = 173, 35. Bas. καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισι. Callinus Stob. XLIX. p. 356, 15. = 199, 18.

267. *κυνῆν*] *κυνέην* Benti. *μὴ κυνῆν* ἐλ. ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἔχ.
Eustath. Ὀδ. ε. 1542, 42. Vide Eccles. 783. Phylarch.
Athen. XII. 536. F.
275. *φανερὰ* minime languet, [*ut censet Herm.*] vide 265.
Deorum est *φανῆναι*. Vesp. 732. *παρὼν ἐμφανής*.
281. Alcman. Imo Ibycus Athen. XIII. 601. B.
288. De *ἀθανάταις* dubitat Elmsl. Med. p. 207. Quæ forma
si expellenda est, falsa est speciosa lectio *ἀθανάτας*, neque
enim per metrum —*ον* licet reponere.
295. *κοιλοδαίμων* dixit Eupolis Athen. III. 97. C. 100. B.
νακοδαίμων Stratonicus Athen. VIII. 352. B. 7. *κρονοδ*.
Phrynich. Bekkeri p. 46, 30. *σοροδ*. Plutarch. II. 13. B.
Phryn. Bekkeri p. 63, 10.
301. Schol. l. 6. ὡς Ἡρόδοτος] VIII. 65. Mox lege *περὶ* [*pro*
παρά.] Paullo ante *ταῖς θεαῖς νεφέλαις μυστικαῖς* Ald. quæ
vel corrupta vel spuria sunt.
319. Euripidem rideri putat R. P. Præf. p. 54. ad Med.
1314. Vide Av. 1445.
323. Cum multi MSS. dent *ἡσύχως* *ἀντάς*, in quibus Rav.
Borg. vide an legendum *ἡσυχή* *ἀντάς*. Nub. 874. Reisig.
pp. 95—6. *καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἔμ*. Υ. 898. —*ψω γ' αὐτ'*
ed. Inv. e Rav. 26. *τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακόν*, an, *ἔστιν*
αὐτό? 1048. an, *ταῦτ' ἔστιν αὐτ' ἐκεῖνα?* vel distinguen-
dum, *ἔστι, ταῦτ', ἐκ*. 631. malim *αὐτ' ἐπιλ*. Ran. 1294.
καὶ μὴν λογιούμαι γ' αὐτὰ mallet, si vel unus codex
daret. 491. *ἕτερός γ' αὐτ' MSS.* 867. *αὐτ' alii*. Av. 923.
malim *αὐτῆς*. Lysistr. 1123. *τούτους*, ubi exspectares
αὐτούς. sed vide ibi. Ach. 561. *ταῦτ' Rav. male*. Eq. 461.
αὐτὰ recte Burnei. Ran. 983. (1057. qu.) 1273.
325. *καθορῶ*. ΣΩ. *νυνὶ μάλ' ἀθρῶν βλέπε πρὸς τὴν εἰσοδὸν*
ἦδη R. P. Præf. p. 52. ringente Hermannō Metr. p. 403.
Vide MSS. lectiones apud Reisig. p. 157.
329. Vide Schol. 252.
330. *οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι*—Imo *ἦδη* dicturus fuisse
videtur, ut 328. Qu. *οὐ γὰρ μὰ Δί', ἀλλ' οἶσθ' ὅτι*—

332. Schol. καὶ Κλεομένη] An, καὶ Μέλητα? Pater is Cinesia. Plato Gorg. p. 501—2. HSt.
334. Schol. prop. fin. Pro ἐν^δ lege ἐ^η i. e. ἐνικόν. vel forsan, ἐνικά τὰ πάντα. *Omnia ista ὑγράν νεφελάν στρεπτ.* etc. *esse in acc. sing.*
335. ἐκατοντάρχας Æschylus Athenæi i. 11. E.
338. Recte Br. κιχηλᾶν ex Athen. et Eustath. quibus accedit Etymol. p. 516, 12. quem exscribit Phavor. p. 1060. ed. Bas. 1541. Et sic correxerat HSt. Thes. Append. c. 1228. H. R. P. Cens. Br.
347. Multi MSS. ὅτι ἂν βούλωνται. An igitur, πάνθ' ἂν βούλωνται? ut ὅτι fluxerit ex 344.
349. Athen. XIII. 606. B. 8.
352. De B. tacent Porsonus et Lib. Ask. καὶ Κολακύννουμον Reisig. p. 173. Κολακοφοροκλείδης vel Κορ. dictus Hierocles quidam: vide Hesych. in vv. Si idem atque Hierocles in Pace, forsan vera lectio Κορ. Vide Pac. 1125. *quī τοὺς φόρους κόρακος δίκην depeculatus sit.*
361. Schol. l. 3. καὶ Πλάτων] Phædon. prop. f. p. 117. B. HSt. ut liquet e Suida v. τῷ ὀφθ. παρ.
365. ἡμῖν] Annon ὑμῖν?
370. Vide R. P. apud Maltby Thes. v. αἰθρία. In Machone Athen. XIII. 579. C. οὔσης om. ed. Cas. 2.
- 385—6. Auctor Philopatridis p. 588, 61.
391. Seneca N. Q. v. 4.
398. Lucian. T. II. p. 638, 75. Lucretii locis adde II. 1100—3. Cicer. Divin. I. 12.
402. εὖ λέγειν tres primæ, Portus, mei septem. σὺ tacite Kusterus, Br. Inv. e MSS. ut puto. εὖ γε Porson. in exempl. Porti; quod per se bonum est: vide Addend. ad Plut. 1112. γε exciderat ante λέγειν Nub. 432.
416. Schol. Lege, τὸ αὐτὸ οὐκ ἐποίει Σ. et mox, φησι Πλάτων πλείστον. Scil. in Symposio p. 185. ed. Fisch. et in fine p. 203. Vide Athen. XI. 504. F. Πλάτων et πάλιν Schol. Plut. 174. vide infra ad 663. πλατὺ Schol. Lys. 288.

421. Æschylus Athen. vii. 303. C. (Blomf. Gl. ad Pers. 430.)

422. ἄλλ' ἔτι—οὐδὲν (quomodo legit Dawesius p. 227.) corrigit Porsonus, ut videtur, in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll.

438, seqq. Plato Euthyd. p. 285. C. 8. = 38, 8. R.

441. Nonne cum Scaligero legendum ἀσκὸν δέριεν? Vide Av. 364. Vesp. 1277.—Lege etiam ῥιγῶν.

444. De ἴτης Plato Protag. p. 359. B. C. D. ter.

477. διακίνει] Athen. ix. 378. C.

482—3. Lego, βούλομαι. Ἡ μνημονικός—

489. Aliud προβάλλω, de quo Boiss. apud S. ad Athen. T. xiii. p. 441.

491. Athen. iv. 152. fin.

503. Julian. Ep. 1. p. 373. C.

508. Schol. l. 11. b. λόγχας ἔχοντες] Proculdubio legendum πλακοῦντας, vel aliquid simile. Verum puto (μελι)τούτας. Ceterum compara narrationem de Rhampsinito apud Herodot. ii. 121.

518. [Ad Aristoph. v. ἀπλήγιος] Confer Lysippum Pollucis vii. 41.

Ibid. ad exemplum 9. not. παρὰ Μέδοντος] Vide Plut. 885. Athen. xi. 502. D. E. xv. 689. ult. Vesp. 678. (Pac. 260. forsan ταχὺ πάνυ.) Lys. 562. Eq. 865. 1187—8. Av. 983.

Nomina propria oblitterata, et contra. Athen. ix. 405. D. x. 431. B. xiv. 644. F. Καλλίας Pors. Opusc. p. lvii. et ad Ach. p. 110. Ἀριφράδης, ut videtur, Etymol. Gudian. p. 330, 54.

[*Exemplis adde*] ¹⁴ Plato apud Schol. Av. 121. καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαινχ' Ὑπέρβολος, ὥστ' αὐχμότητος ἐστίν. ¹⁵ Pherecrates in Lex. SG. p. 473, 9. ἴν' ἀφυπνισθῇτ' οὖν ἀκροᾶσθ', ἥδη γὰρ καὶ λέξομεν. ¹⁶ (Si recte statuit Hermannus apud Matthiæ,) Cratinus Schol. Eurip. Hec. 821. (826. Pors.)

Ibid. not. fin. Errat Hermannus Doctr. Metr. p. 579. cum πολύπους nunquam dixisse comicos apud viros doctos constet. Vide Athen. III. 108. C. (De πολύπους Kidd. ad Dawes. p. 493. [514.] Errat Seidler. Dochr. p. 397.) Etsi non hujus est loci, addo in Sotade Alexandrino legi posse, Stob. Grot. p. 399. πολυπόδα φαγὼν ὦμόν ὁ Διογένης τέθνηκεν, paullo numerosius; etsi vulgatum ordinem satis defendunt ea quæ ibidem pp. 444, etc. diligenter disputat Hermannus.

520. Schol. Lege, τῇ ἐν ταῖς Νεφ. α. scil. παραβάσει.

524. οἱ φορτικοὶ erant Aristophanis rivalet. *A parcel of buffoons.*

525. Schol. Lege, οὐ Κρατίνου ἀ ἀλλὰ—i. e. μόνον. vide Argum. § 8. ed. Kust. μοναχος semper fere scribebatur α. Ducang. in V.

529. Lysias Athen. XII. 551. F.

530. Schol. Quod de lege dicit Scholiastes, puto esse falsum. Verum erat de Choragis, Æschin. Timarch. 2, 23. unde forsitan fluxit Scholiastæ error.

538. Legendum puto σκντῖον cum MS. ut forsitan Scholiastes, et καθημμένον. Idem vitium tollit Valck. not. MSS. c Schol. Ran. 1242.

539. Myrtilus Aspasii ad Aristot. Eth. p. 53. B.

553. Rav. πρότερον. Vide an legendum Μαρικᾶντα πρώτον.

556. Sensus est, Eupolis dramati *Maricæ* anus personam inseruit, sub qua Phrynichi, tragici veteris, Andromedam (Schol. Vesp. 1481.) ridendam proposuit; plane ut ipse Aristophanes Euripideam in Thesmophor. Quod habent Scholiastæ sunt nullius frugi, etiam si sana essent.

Hoc vidisse puto Hermannum, legendum ἐν ὑπερβολῇ ἂν λέγοι. Sensem esse puto, Aristophanem exaggerasse rem dicendo vetulam revera comestam fuisse, quum solum fuerit in periculo.

Ibid. Pac. 835.

562. Schol. καὶ εὐνομοὶ] Malim, ἡ εὐνοί, vel εὐνοί μοι.

587. Schol. l. 4. Vide Suid. in Ἀθην. δυσβ. et ibi R. P.
Eupolidis locus exstat Athen. x. 425. B.
591. E Nub. prioribus. Schol. ad 549. 552. 580.
593. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. F.
594. Formula. Herodot. v. 82, 84. ibid. 114, fin. VII.
8, 25. (VIII. 86, 62.)
600. Ἀνδῶν κόραι Autocrates Æliani H. A. XII. 9. ex em.
Rutgers.
604. Schol. Εὐριπίδειον] Hypsipyle. Vide Ran. 1242.
613. ὥστε καὶ Ach. 143. Antiph. Athen. II. 43. C. 1.
Eubulus, III. 100. A. Xenoph. Hellenic. IV. 4. 15. ubi
ineptiunt Morus et Schneider. Lys. 701.
614. Σελαναία Plato Cratyl. 409. B. HSt.
624. κάπειθ'] κατὰ Plato Gorg. 457. B. ubi citat Heindorfius "
p. 37. Equit. 391. Adde Lys. 560. et forsan Av. 1456.
Unde defende Platonem Pollucis x. 167. λαβῶν οὖν τὸν
σκύλακα τὸν τοῦ προζένου, κάπειτα δῆσον αὐτόν.
627. αἶρα] αἰθέρα Schol. Ran. 919. Vide de αἰθήρ Davis.
ad Cic. N. D. 1. 37.
632. De τὸ φῶς Herodot. III. 79. prop. fin.
633. ἔξει—λαβῶν; Ita οὐκουν omittitur in Pac. 258. οἴσεις
ἀλετρ. τρέχων; Qu. οἶσ', οἶσ'. (Av. 1571. ἔξεις ἀτρέμας;
sed loquitur Triballus.)
641. Aristoph. Amphiar. (Athen. IV. 158. C.)
647. not. Pors. p. 26. l. 3. Alibi notat, in loco Basilii T. II.
p. 180. B. interrogationem male addidisse Garnerium.
- Ibid. not. fin. κέραμε] ρ et μ Athen. x. 432. E. 3. in
exempl. Cas. XI. 475. D. (me ibi.) XIII. 561. E.
- 653—4. Stratonis Ep. 81. T. II. p. 377. Brunck.
661. Excidisse videntur duo versus, ubi feminina nomina
erant, quorum ultimum erat itidem ἀλεκτρυνών. R. B.
663. ἀλεκτρυνῶ legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195.
quomodo citat Elmslei. ad Med. 398.
- Ib. Schol. Quum Suidas (Phot.) v. ὑπηνέμια, et Athenæus IX.
374. E. hunc versum ex Aristophanis Dædalo citent,
legendum puto, καὶ πᾶν ἔν Δαιδάλφ. i. e. πάλιν. (In

not fut.
but inf.

Platone acquiescit *Toupius* in *Suid.* Part. III. p. 313.)
αὐθις *Schol. Ran.* 1337. In *Clementis* loco, *Str.* VI.
 p. 253. *Heins.* = 752. *Potter.* fabulæ *Platonice* nomen
 excidisse suspicor.

Ex *Schol. Plut.* 174. solo citant *Platonis Amphiarum*.
 Varie emendare possis: *Πλάτων φησιν ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν*,
 (sed tum addidisset fabulæ nomen, vel saltem ὁ *κωμικός*),
 vel, *Πλάτων φησι, καὶ Ἀμφ.* (scil. *Ἀριστοφάνης*) vel, *ὡς καὶ*
παλ' φησιν Ἀμφ. Vide ad 416.

664. *πῶς δὴ φέρε* = *πῶς*; *Hermannus φέρ'.* = *ὅπως*; quod
 sane usitatus, et sic *MS. Harl.* 6307. Alia ratio *Plut.*
 349. *Acharn.* 158. male *Brunck.* in *Addendis.* p. 223.

Ran. 1471. *ἔχει δὲ—τίνα γνώμην*; = *τίνα*; (Possis inter-
 rogationem in eadem oratione geminare, ut *Nub.* 79.
Ran. 463. *Antiph. Athen.* VI. 257. *E.* 8–9. *Vesp.* 166.
Athen. VIII. 359. *C. D.* IX. 402. *E.* 3.) *Pac.* 847. *πόθεν*
δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; = *πόθεν*; *ἐκ τῶν οὐρανῶν.* *Rav.* *ἐκ*
τοῦρανοῦ (ut supra 199. ubi vide *Pors.*) et forsitan *ταῦτα σύ*,
 quod legendum, vel *αὐτὰ σύ.* vide in loco. *Av.* 609. *παρὰ*
τοῦ; = *παρὰ τοῦ*; *Ib.* 1233—4. *ποίοις θεοῖς*; = *ποίοισιν*;
Eccl. 756. *πῶς*; = *πῶς*; *ῥαδίως.*

N. B. Qu. an *ὅπως*; tragicum. Vide *Blomf. Gloss. Ag.*
 259. *Elmslei. ad Med.* p. 249. (i.) *τίνα τρόπον*; *Athen.*
 XI. 464. A. vide me ibi.

681. De *δὴ γε* *Mus. Crit. T.* I. p. 182. Adde *Vesp.* 354.
Kidd. ad Dawes. p. 150. c. 2. *Herm. ad Viger.* p. 825.
Nub. 784. *Platon. Euthyd.* p. 277. *E.* 2. = 18, 4. R.

696. *Rav. et Borg.* *ἐντεῦθεν ἀλλ' εἴ γε χρή.* (male *ἐνταῦθεν*
 in *Inv.* nota.) Collatis MSS. apud me et *Porsonum*,
 malim, *μὴ δὴθ', ἰκετεύω, 'νταῦθά γ' ἀλλ' εἴπερ γε χρή*—De
εἴπερ γε vide *Ran.* 77. *ἰκετεύω* sine *σε*, ut *Ran.* 11. 757.
Philetær. Athen. VII. 280. C.

717. *Mnesimach. Athen.* IX. 402, ult.

731. *Soph. Aj.* 875. et me ibi.

735. *πρώτους* lege in *Xenoph. Hellen.* VI. 3. 6. cum *Gram-*
mio et F. A. Wolfio.

747. Plato Gorg. p. 513. A. = 228. Heind.
 760. Plato Theæt. p. 173. D. HSt. (Valck. Diatr. p. 27. A.)
 764. ἤδη ποτ'—εἶδες Nub. 345. ἤδη πώποτ' εἶδες Plato Euth. 78, 5. Routh. πώπ. εἶδες ἤδη Nub. 1057. ἤδη πώπ. ἔκαμες Plato Athen. ix. 385. E. ἤδη ποτε—διηγρύπνησα Ran. 962. ἐπεθύμησας Ran. 62. πώπ. ἤδη τεθέασαι Nub. 369. πώποτ' εἶδες Nub. 1047.
 774. Schol. τετραπλῇ. Imo διπλῇ. Petit. Ll. Att. p. 474. Qu. an hoc legendum pro Δπλῇ, i. e. τετραπλῇ.
 817. τὸ Δ. Valck. de Aristobulo p. 4. Articulum omittit Symmach. apud Schol.
 819. ἀρχαῖκῶς, ut videtur, Antiatt. Bekkeri p. 83, 1. ἀρχαῖκά per ὠ diserte Lex. SG. p. 449, 12.
 831-2. Pseudo-Lucian. T. III. p. 603, 40.
 836. De eluendo VV.DD. ad Plaut. Asinar. i. 2. 9.
 851. Minuc. Felix 22. p. 115.
 853. ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικ. νεῶν. Thucyd. viii. 105. init. ὑπὸ πλήθους κακῶν Xenoph. Hellen. vi. 3. 15.
 856. ποῖ τέτροφας Athen. iv. 176. A.
 857. Schol. prop. fin. ἐφόνευσαν] Qu. ἐφονγάδενσαν.
 863. Vide Priscian. f. 235. b. 25. = 1191, 13.
 870. Hermannum reprehendit R. P. Med. 675. κρέμαι' ὥς R. B. (Kidd. p. LXXXIX.) γε κρέμαι' ὥς, ni fallor, Reisig.
 876. ΑΙ. ὄν—Vide Pac. 1265, 8. Av. 608. Plut. 88.
 879. σίδια. Alciph. iii. 60. p. 426.
 881. Vel hic delendus, ut e 113. repetitus; vel inserendus alius, ὃς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρεῖττονα, e MSS. cum Brunckio. Sed illud, opinor, verius.
 905. ἀνάρμοστος. Vide Herod. iii. 80, 37. Telet. Stob. v. p. 68, 47.
 907. Epilycus Athen. xiv. 650. F.
 909. Plaut. Asinar. i. 3. 3.
 910. Torrent. ad Horat. Carm. i. 35. 20. Eccl. 824.
 915. καὶ γν. ποτ' -οις Inv. καὶ Eq. 829. Thesm. 736.

919. Collat.] Menander Stobæi LXXIX. p. 339, 10. Grot. = 445, 5. Gesn. melius καὶ Grotius quam Bentleius N°. 196. μέγιστον. Menandr. Prisciani, 1190. = 235. α. οὐ καὶ ποιή-
σειν pro οὐκ ἐποίησεν Pors. Opusc. 251. (καὶ recte trans-
ponunt MSS. ἐν ἴσφ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη, Thucyd. II. 60.
ubi mox malim χρήμασι δὲ νικώμενος.)

926. Qu. an unquam γε ita ponatur in responsione post
negativam. Expectassem potius, ἢ σὺ διδάξεις.

937. Lysias π. τραύμ. p. 102, 9. πότερον πρότερον ἐπλήγην
ἢ ἐπάταξα Bekkerus e MSS. (Markl. πρότερος.) Isocr.
Panath. 269. E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους.
Eurip. Phœn. 1303. πότερος πότερον. Aristoph. Gramma-
ticus de Menandro in Aldi Rhett. πότερον χρή πρότερον
Lucian. Conviv. T. III. p. 424. Vide Soph. Trach. 949.

958. Ridet coquus ostentator Athenæi IX. 380. F. (Euripid.
Orest. 37. ibid. 376. D. Demosthen. 380. C.)

964. Schol. Lamproclis fragmentum sic constituo :

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν, ἐγρεκύνδομον,

* * * ποτικληίζω, πολεμάδοκον, ἀγνὰν,

παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

Post 966. ἐν ἀρμονίᾳ Suid. Med. Malim ἢ 'ν ἀρμονίᾳ. *Sive ipse excogitarit, sive a Democrito aut Theoxenide didicerit.* Si opus est articulo, possis θάρμονια. sed vide infra in ARTICULI usus.

969. Ach. Tat. III. p. 167. ed. Salm. προβέβληται τὴν χεῖρα.
Nicetas apud Fabric. B. G. T. VI. p. 409, 2. τὸ ῥόπαλον
προβαλλόμενος. Adde Sch. Ind. in L. Bos. Demosth.

971. προνοεῖσθαι Rav. Vide Eq. 798. Schleusner. v. Sturz.
Lex. Xen.

983. προδιάσκει Rav. Δὲ προδιάσκειν Heindorf. ad Gorg. !
p. 149. = 489. D. Anti-att. SG. προδιάξει ἀντὶ τοῦ διδάξει.
Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριραρχήματος. Athen. III. 107.
E. Pherecr. Stob. CXV. p. 591. = 479.

985. προέχει σ' et cum Schol. ἀμέλει τῆς Τριτογενείης.
Biset. προέχειν. Bentl. προέχωσ'. Vide, si tanti est,
Dukerum. De constructione vide Vesp. 552. Pac. 639.

- Av. 556. Thesm. 797. 805. Eccl. 668. Lys. 1121. Ran. 1107. Supra 971.
987. ἀγοράν. Lys. de Bon. Aristoph. § 60. Bekk. Isæus de Hær. Cleonym. § 2.
990. σκαιοῦργεῖν interpretari puto Suidam v. ἄχρηστα. Schol. παρὰ diserte. Et παρὰ et σκαιοῦργεῖν Rav.
991. De ἀναπλάττειν vide Herodot. VIII. 109, 62. Platon. Alcib. I. p. 121. D. HSt. apud Priscian. 18. p. 1194. (om. Ald.) Alexin Athen. XIII. 568. A. Philemon. Stob. xcvi. p. 538, 53. (354. Cler.) Diodor. xvi. 33. πλάττειν Plato Phæd. p. 43, 7. Wytt.
994. Lysias citatus ad 987.
997. Similis jocus Diogenis, Plutarch. II. p. 526. C.
- Ib. Schol. Ineptit Reisig. p. 111.
1001. De Ἀκαδημία Blomfield. Class. Journ. N°. 11. p. 123. Vide ibid. 22. p. 221. Adde Alexin Athenæi XI. 610. E. Maltby, Thes. p. 1122. Ἀκαδημιακὸς Epigr. Aristocreon. Plut. II. p. 1033. E.
1003. Ach. 189. Pac. 526. 529. Eq. (435.) 525. 800. 1031. Ran. 973.
- Ibid. μίλακος sine σ̄ diserte Eustath. Ὅδ. p. 1822, 21. ex Aristoph. sed σμ. Rav.
1043. Malim ἄφυκτα.
1046. Hinc profecit Megaclides Athen. XII. 512. F. notante Jacobs.
1059. Schol. I. 3. ἐν τῷ ἐπὶ Πελίου Valck. quem vide. Adde Athen. XI. 460. D. Hellad. Photii p. 1590, 45.
1061. Aristoph. Athen. IV. 171. B. Cratinus Schol. Pac. 191.
- οὐκ ἐκ λύχνων edd. Ald. Junt. 1515. (et sic volebat 1525.) MS. Harlei. 6307. οὐκ ἐκ τῶν quinque MSS. apud Br. tres apud Porsonum, alius apud Hermannum, et Harl. 5725. δ' ἐκ τῶν Vat. si Kustero fides, et edd. Br. et Inv. Sed planissime legendum δ' οὐκ τῶν λ. ut οὐκ τῶν ὀρνέων Av. 13. (Vesp. 1259.) οὐκ Μελίτης Ran. 504. et Schol. οὐκ τῆς Νιόβης Athen. VIII. 341. D. οὐκ

- ἐγ' ἄλλῳ Junt. pro οὐγὼ ἄλλῳ Lys. 240. οὐκ ὀφώνης
 edd. οὐφώνης MSS. Athen. iv. 171. B. Simile est, quod
 οὐ in οὐ abiit Eurip. Orest.^a Achæus Athen. xi. 446. F.
1118. πιάζειν. Thuc. iv. 6. ἄγαν Eurip. Erechth. i. 16.
1123. -σι παίσομεν Valck. sed vide Lys. 460. Qu. an v. l.
 hic Schol.
1131. Alciphron II. 1. p. 106, 8.
1134. Schol. l. 1. δεκάδας] Lege δεκάτας e Polluce VIII. 38.
1135. Collat.] Vide Albert. ad Hesych. T. I. p. 1242. not.
 16. In D. Pauli Epist. ad Cor. I. VI. 7. ἡττημα Colinæus,
 et ἡττον XI. 17. ἡλατγόννησεν 2 Cor. VIII. 15. ἔλατγον
 1 Tim. v. 9. et sæpe in Epist. ad Hebræos.
1147. Pessime Kuster. ad Plut. 55. [*ordinat*, εἰπέ μοι εἰ ὁ
 υἱὸς ἐκεῖνος ὃν εἰσήγαγες, etc.]
1153. Ach. 324. -μ' ἄρα Schol. γὰρ ἄρα alter. -μαί τ' ἄρα
 Rav. Nunc puto, rectius emendant βοάσομαι τὰρα—Vide
 Reisig. p. 43.
1154. De ὀβολοστάται Antiph. Athen. III. 108. E.
1156. ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I.
 T. IX. p. 24. Reisk. *AN cum futuro, Amips. Athen. VII.
 307. E. Reisig. p. 142.
- 1165—7. Ex Eurip. Hec. 169. ubi Schol. MS. ad Arist.
 apud R. P.
1205. ζυννενημένων Thucyd. VII. 87. νενησμένοι Rav. Vide
 Eccles. 833. Alexin Athen. XIII. 562. B. 6.
1216. ἄνδρα] Œd. T. 314. Av. 1319.
- 1216—1305. Quomodo Strepsiades, qui tam hebes fuerat
 627—790. subito sophista fit? An tum εἰρωνεύετο? An
 ex duabus edd. Nubium confusis explicari debet hæc
 ἀνοστασία?
1237. Demosth. Apatur. 896, 22.—κᾶν. Rav. καὶ πρ. sine
 γ'. Qu. an κεί. *I would, though it should cost me 2d. extra-
 ordinary.*
1238. ἔτι] Vide Eur. Alcest. 734.

^a Qu. Hecub. 103? J. S.

1239. Schol. l. 8. Lege, οἶνοι γὰρ δεχόμενοι ἄλας—*Salt keeps wine from turning sour.*

1248. Duas lectt. memorat Schol.

I. δράσειν; ἀπ. σοὶ δοκεῖ; interrogative, et ut omnia dicat Pasion.

II. Ut Kusterus.

1250. Ernestus σφαγίδιον, i. e. σφαγείδιον. Qu. σκαφίδιον.

Vide HSt. in Μαγῆς II. 801.

1267. Schol. fin. χρυσάμπνυες Schol. sed corrupte, ut puto.

Lege, καὶ τὸ θραυσάντνυες—Ξενοκλεῖ. Male Hermannus.

Et θραυσάντνυες e Xenocle per parodiam (vide mox ad 1275.) *sumtum esse*, sc. dicit Euphronius.

1281—99. Eurip. Phœn. 556—8.

1282. Lucret. v. 262.

1293. ἐσθ' ὅτε Heindorf. edidit in Gorgia p. 504. E. ὅ,τι Schol.

1302—3. Primus Scholiastes duas lectt. explicat: αἷξεις; ἐπεὶ ἐλῶ—σε τὸν σειραφόρον. ἄξεις ἐπὶ ἄλῳ—σὺ τὸν σειραφόρον; et sic postea alius Schol. Tum alii, αἷξεις; ἐπιαλῶ—σε—Denique, ἄξω σ' ἐπιβαλὼν, ut videtur. Corruptissimum scholion. Primo lege, ἐν εἰ διφθογγογραφεῖται, vel τὸ εἰ διφθ. i. e. *scribendum* ἐπεὶ, non ἐπὶ. (Sic ἰωταγραφούμενον Schol. Vesp. 921.) Deinde ista dele. Tum, σειραφόρον εἰς μύλωνα. ἀντὶ τοῦ, ἄπαγε σὺ τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ ἀλῆθαι, κάκειθεν τ. Deinde ἀλοάσοντα. Deinde, 'Επιαλῶ] εἰν μὲν οὕτως ὁ λόγος ἢ, ἠθικῶς vel, εἰν μὲν οὕτως, ὁ λ. ἠθικός—ἐπιβαλῶ—κεντῶν σὺ—Qui σὺ conjicit Schol. v. 1303. legebat ἄξεις ἐπὶ ἄλῳ.

1355. Ach. 415. Ad Plut. 598.

1359. Simonides apud Schol. Lege ἐς εὐδενδρον—ut fere Valckenær. in notis MSS.

1360. Alexis Athen. iv. 164. pen.

ὡς om. MSS. pars; (quæ vox sæpe est intrusa, ut Eq. 419. Vesp. 101. 368. Pac. 581. 891. Av. 282. vide Pors. Opusc. p. 194.) alii εὐθέως, quod occurrit Eq. 643. Plut. 691. 740. Pac. 836. sed ibi v. l. Nub. 490. 585.

- Eupol. Athen. vi. 236. ult. (ex em.) et alibi sæpe, ut Vesp. 492. 1076. Sed facile nasci potuit e correctore quodam: sic infra 1376. εὐθέως ἀράττω Cantab. 1. εὐθέως ἔξ. Harl. apud R. P. Deinde ordo verborum valde turbatus in MSS. An legendum,
 ὁ δ' εὐθὺς εἶναι ἔφασκεν ἀρχαῖόν τι τὸ κ.
 Possis etiam, collato Cantab. 1.
 ὁ δ' εὐθὺς ἀρχαῖόν τ' ἔφασκ' εἶναι τι τὸ κ.
1363. Vide Herodian. Pierisoni p. 441.
1375. Plutarch. Conviv. Sap. p. 149. D. ὁ μὲν οὖν Νειλό-
 ξενος, ἈΛΕΞΙΚΑΚΕ εἰπὼν, ἀπεστράφη.
1387. Thucyd. III. 82, 74.
1391. Omnino legendum puto,
 ἔξω ἔνεγκεῖν μ' ὦ μίᾶρ' ἀλλ'
 ἀποπνιγόμενος
 αὐτοῦ—ut θύραζε sit e glossa.
1398. ἀλλ' οὐδὲ Lucian. T. I. p. 741, 37. 747, 72. Schol. ad
 Nub. 76. l. 7. Demosth. Procem. p. 1455, 18. Laërt. I.
 36. Courier. ad Luciani Asinum p. 187. = T. II. p. 574,
 35. qui citat locum Qu. Hist. Scrib. T. II. p. 44, 101.
 Adde Asin. p. 619, 49. Achæus Athen. x. 427. C. XIV.
 661. E. Act. Apost. XIX. 2.
1432. Vide Eupolin Athen. vi. 236. E.
1433. Omnino legendum puto σὺ pro καὶ, quod omittunt
 tres MSS. (Supra 1036. possis τοῖσιν νόμοις sine καὶ. Plato
 Euthyd. p. 61, 6. ed. Routh. lege, οἶσθα CY EYΘΥΔ.) Sed
 quid sibi vult τήν? Tum melius esset καὶ σὺ quam σὺ
 sine καὶ. Nunc malim, οὐκ ἐσθίεις καὐτὸς κόπρον.
1434. οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. δοκεῖ Grammaticus Hermanni p. 370.
 unde posses, ὦ τὰν, οὐδ' ἂν οὐδ' εἰ Σ. Sed duas lectt.
 confudit scriba, οὐδ' ἂν Σ. et οὐδ' εἰ Σ. quarum posteriorem
 fere malim. *Non si ipse diceret Socrates.*
1460. ἐκάστ' ὅταν τινα (sic) Arundel. ubi vulgatorum erro-
 rem contrario errore correxisse videtur: ἐκάστοτ', ἂν
 τινα.

1472. not. Pors. Thesm. 775. *τὶν' οὖν ἄγ.* Junt. et Rav. *τὶν' ἄν, τὶν' ἄ.* Br. ut partim Dorvillius. In Plut. 348. *ἐν* secundum om. duò MSS. *Θῆβαι δὲ, Θῆβαι* in Æschine Ctes. 72, 30. MSS. et diserte Demetr. Rhetor. § 280. Fisch. *ἡδὺ* Menander Athen. xv. 691. B. (me ibi.) Ita *πῶς* cum MSto duplicat Porsonus in Cratino Athen. Advss. p. 129—30. et Opusc. p. 251. Vesp. 456. Plut. 348. in MS. 3. Infra ad Ach. 1150. Forsan Æsch. Agam. 1308. St. *ἔστ'* Pers. 350. *οὐκ ἀπὸ* Elmsl. in Eq. 724. Ita *non* Latini. Vide Gesn. et Forc. in *non*.
1493. *τὶν'*] Lys. 447.
1496. Aliter in Nub. Prior. Schol. ad 543.
1512. *ἡμῖν*] *εἶναι* Mæris p. 363. de qua locutione vide Bergler. ad Alciphron. init.

R A N Æ.

VAR. Lectt. apud Schol. 14. 28. (46?) 51. 55. 56. 67. (84. *σοφοῖς*?) 95. 103. 113. 133. 153. 170. 176. 183. 186. 193. 195. 198. 272. 317. sec. 323. (346. *ἴλαρχ' ὦ ἴ.* pro *τινάσσω* ἴ.) 350. 354. 365. 418. 424. 497. 525. 557. 575 bis. 586. 620 sæpe. 624. 638. 649. 658. 666. 668. (N. B. *γ'* om.) 730. 750. 753. 757. 787. 854. (862?) (898.) 909. 918. 963. 973. 974. (1294. qu.) (non 1320.) 1346. 1385 bis. 1414. 1455. 1461. 1479. 1485. 1488. 1500. 1515.

V. 1. De *εἰωθότων* vide Spanh. et adde Eupolin apud Hephæst. p. 132, 5. ed. G.

3. Schol. Thesmoph. sec. Fragm. xiv. lege, *φησὶν—ὅς διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι φέρειν Σκεύη τ.*

4. *χολή.*] Cratinus Athen. xiv. 638. E.

Ib. Schol. Lege *πικρόν ἐστὶ πρὸ πονηρόν.*

15. τοῖς σκευοφοροῦσ' Cantab. 1. οἱ σκευοφοροῦσ' Cant. 2. Malim, οἷς σκευοφοροῦσ'—αἱ κωμῳδίαι. De v. ll. confer Lys. 44. τραγωδία sine articulo Plut. 423. (Elmsl. Ach. 499.) Me ad Nub. 966.

18. Shaksp. Cymbeline, 1. 2. *Thou heapest A year's age on me.* Confer Louis XIII. Menagiana 1. p. 48. ed. Par. 1729.

21. Mallem, ἐστὶ πολλή, καὶ τρυφή. Vide Plut. 887.—Imo hoc ipsum est vulgata. Vide Elmslei. Cens. Markl. p. 442.

27. ὄνος. Asinus inducitur per allusionem ad illum Sileni.

41. Recte vertit Br. Vide Schol. πιθανώτερον δὲ—

48. Male Brunckius, *Clisthenes quasi navis*. Imo trierarchus. Dativus ut in locis ad Plut. 913. et Addend.

64. Lege ἡ 'τέρρα, ut Eq. 35.

73. Schol. fin. συνηγωνίσατο] An legendum ἀντηγωνίσατο?

77. εἰπερ γε Nub. 927. (1185.) Vide Eq. 365. Vesp. 1148.

78. Schol. 1. 6. ψοφῶδεις] Lege ψοφοδεεῖς (sic Valck.) Voce utitur Schol. MS. Paris. 2827. ad Plut. 242. Hesychio v. Μενέκτυπος restituit Musurus. Vide ad Greg. Corinth. p. 560. ed. nov.

81. Lege κᾶν ξυναποδρ.

84. τοῖς φίλοις] τοῖς σοφοῖς Schol. Hoc quum interpretatio esse nequeat, suspicor esse v. l. adeoque præfigendum

—αι γρ. Similiter infra 1458. Qu. an σοφοῖς et φῶφους confusa.—

Hic vero σοφοῖς verum esse puto, (vide Nub. 526.) et

alterum e glossa natum: σοφοῖς—lege sequentia scholii:

(Φιλοκλῆς et Σοφοκλῆς confusa, Schol. Av. 282.)—vel

forsan ex mero compendio. N.B. ἡ 'φ' Juntina pro ἡ

φίλος Lys. 580. ἐμ' Ald. Eccl. 637. pro ἐμελ'.

95. προσουρίσαντα inepte legebat Schol.—Sed Gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινεθέντα.

100. Schol. πρόβαινε πόδα] ποῦς MS. Rav. Recte igitur προῦβαινε ποῦς. Idem MS. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίπτης. Vide

Valck. Diatr. p. 49. qui cum Berglero recte legit σοφῆς pro Σοφολέους. Vocem om. Rav.

103. Schol. Lege, εἰς τὸ μὲν οὖν ἦ, οὐκ ἀλλά· ὃ καὶ μᾶλλον. *Quod rectius est.*—Vide tamen de μᾶλλον ex v. l. errore pro μάλλὰ, ad 620.

Photius Galeanus, Μάλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά:—Sic etiam descripsit Porsonus. Lege ΜΑΛΛΑ, ΜΑΛΛ. Lege, Μάλλὰ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά:—(οὐκ ἀλλά pro οὐ καλά Mnesimacho et Cratino restituit Porsonus Advss. pp. 102. 284.) Thesm. 653. lege, οὐκ ἔν γε ταυθι. μὴ, ἀλλὰ δεῦρ' ἵκει πάλιν. ubi μὴ degeneravit in MN. personæ notam. (N. B. puncta personas distinguunt.) Paulo ante 651. lege, τοδὶ διέκνυε. Athen. III. 108. C.

Μὴ pro οὐ Av. 195. Eccl. 992. Lys. 916. cum quo loco confer Ran. 511. (Vesp. 610.) μὴ ἀλλὰ pro οὐκ ἀλλὰ Av. 109. et per crasin. Crases, μὴ ἀλλὰ Ach. 457. μὴ ἄλλην Thesm. 483.

Ceterum ex iis quæ de μάλλὰ dant Scholiastæ, valde probabilis redditur Elmsleii sententia ad Œd. T. 1388. et ad Heracl. 460. statuentis μὴ ἀπὸ, etc. pronuntiata esse μάπὸ, etc. Vide et ad Hermannii H. F. 1410. Suppl. 420. Vide Dawes. p. 376. l. 5. ed. K.

Plato Alcib. I. p. 53, 5. Etwall. = 114. D. E. HSt. Σ. ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα. Α. μὴ, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε. Menon. p. 75. Α. πειρῶ εἰπεῖν—Μ. μὴ, ἀλλὰ σὺ, ὦ Σώκρατες, εἰπέ. Euthydem. p. 61, 7. Routh. = 294. C. Acharn. 457. Quæ non magis huc sunt referenda quam Aristoph. Plut. 651. ut pessime Kusterus in indice.

104. Legerim, ἡ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν. ΟΥ καὶ σοὶ δοκεῖ; ut Vesp. 928. Plato Euthyphr. p. 12. B. HSt.—Olim emendabam, neque pœnitet, ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ. ἴσως in ὧς abiit in Schol. Dem. p. 250. § 417. ed. Par. = 414, 28. ἐκακούργησεν, ἴσως εἰπών.

105. Schol. Andromach. 236. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικίη, γύναι, ubi Schol. nostrum citat Gaisford. Sed recte ibi

monet Beckius, e Suida voce μὴ τ. ἐ. supplendum, Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. ἢ οὕτως· μὴ τὸν ἐ.

122. Malim, ΞΑ. κρεμάσαντι σαντόν—ΔΙΟ. παῦε. vel, ΔΙΟ. κρεμάσαντι γ' αὐτόν· παῦε—i. e. ἐμαντόν. De ἐαντόν pro ἐμ. vide Reisig. p. 206. Blomfield. Ag. Add. Not. 809. ἐαυτοὺς Eq. 503.

ἐαντοῦ, ῶ, ὃν pro ἐμ. vel σα. librariis imputanda putat Hasius MSS. du Roi ix. p. 185. "Nam ex omnibus exemplis a Budæo congestis Comm. p. 32. *ima*, vix unum est quod vetustissimorum codicum ope tueri possis. Apud Platonem recte Alc. II. p. 143. C. codices optimi nostri habent τὴν σαντοῦ μητέρα."

160. Thucyd. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον. Trachin. 733. τὸν π. λόγον, ubi χρόνον ed. 1547.

176. Alii ἴνα. Schol. Vide 342. et 1565. ἴνα Rav. ἴν' ἂν Bar. et pro v. l. Cant. 1.

183. Distingue, τοῦτο, λ. vel τοῦτο; vide Præf. ad Plut. *Rogas, quid hoc?*

186. Schol. λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροὶ] Qu. λέγ. δ' αὐτὸ οἱ βάτραχοι.—Imo οἱ σάτυροι. apud Achæum scil.

193. Ad lectionem νεκρῶν respicit Apollonius apud Schol. ad 423. Istius lectionis hic meminit Schol. Vide Plutarch. T. II. p. 1087. B.

197. *μανθάνω* omittit MS. Barocc. Qu. igitur, ΧΑ. ἐπὶ ταῖσιν ἀναπαύλαισι. ΔΙ. (hoc Cantab. duo.) *μανθάνεις*; ΞΑ. *πάνν*.—*πάνν μανθ*. Av. 1458. Ran. 65.

229. Verte, *NiL* ESTIS *nisi*—Vide Lys. 139. Schol. ad Ran. 230. prop. f.

288. Lege, ut fere Rav. ποῦ, ποῦ 'στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ἴθι.

297. Distinguere possis, ΔΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ; ΞΑ. καὶ β. θάτερον. Vide Plut. 395.

301. Schol. Qu. πρὸς τὸ συνεχές—ut dicat μ' in versus fine elidi a vocali in sequentis initio, quum continua serie recitarentur.

302. Qu. τοῦτο δ' ἔθ' ἦττον—sed qu. de ictu.

306. Schol. Collato Schol. Eur. Orest. 279. Musgr. lego in Strattide,

* * ποῖ, ποῖ πρὸς θεῶν γαλῆν ὀρῶ;
= γαλῆν; = γαλήν'. = ἐγὼ δὲ γαλῆν σ' ὥμην λέγειν.

In Sannyrione,

τί* οὖν γενόμενος εἰς ὁπὴν ἐνδύσομαι;
φερ' εἰ γενοίμην νῦν γαλῆ.
ἀλλ' Ἥγ. ————— ὁ τραγικός·
ὡς ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδὼν (vel εἰς ἐχθροὺς) μέγα,
ἐκ κ. γάρ—

* τί ed. princ. Schol. Eur.

310. Scholion non extrico. Puto tamen Εὐφρόνιος legendum pro Εὐπολις.—Qu. ἀπο^{λλ} i. e. Ἀπολλόδωρος. Vide Schweigh. ad Athen. 688. E. et mox Schol. ad v. 333.

317. Schol. fin. δύο ποιούσι· scil. στιγμάς. i. e. *novam personam loqui faciunt*. Vide ad 28. 51. 918. Ach. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 781. i. e. post καθυβρίσαι, *alia scena*, non *persona*.

323. Vide Eccl. 22. 356. Soph. Electr. 1128. et Schol.

Ib. Schol. l. 3. Lege, οὐχ ὡς τοὺς θεοὺς—

Ibid. l. 7. τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δ' lege, i. e. τέτταρα, ex Av. 1078. sed vide Schol. ibi [*ad* 1073.]—Tum pro Φερεκράτης legendum puto Κράτης.

326. Schol. prop. f. Lege, ἕτερον Διονύσου.

Antistrophica 326—339 et 343—356. 387—391 et 392—397.

401—405, 406—411, 412—416 tres pentades:

Stroph. et Antistr.

1, 2.	υ - υ -	υ - υ -	υ - -
	υ υ υ	υ υ υ	
3.	- - υ -	- - υ -	
4.	υ - υ -	- - υ -	υ - -
5.	trimeter.		

Epod.

1.	--○--		--○--		○--
2.	--○--		--○--		○--
3.	--○--		○--○--		
4.	○--○--		--○--		○--

5. trimeter.

407. lege τόν τε σανδ.

417. qu. del. μετ' αὐτῆς.

443—446 et 447—450. (443. del. ἴσως ἀνὰ κύκλον.)

451—456 et 457—462. 537—546 et 547—556.

598—607 et 608—617. (sed qu. an potius 537—556 et 598—617.) 686—697 et 718—729.

720 dele γ', et 724 τε.

338. De μέρος Ibycus Athen. II. 39. B. Panyasis ibid. 37.

A. 3. Alexis II. 46. A. Thucyd. I. 84. Plut. 226.

350. Eustath. II. A. p. 191, 20. ἐτῶν ἐνιαυτοῦς hinc habet. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐν. Rav. χρονίους etiam Borg.

357. Schol. Collato Schol. ad 375. liquet hic dici: *Aristarchus non putabat hæc uno tenore a Choro proferri, sed in dialogum distributa fuisse*. Qu. igitur an legendum, εἰς μέρη ἀμοιβαῖα—τόν χορόν. Scil. 375, etc.

365. Schol. init. Qu. ἀκούουσιν ὡς καὶ ἡμῖν. *Intelligunt per τὰ πόρρητα idem quod nunc solemus, i. e. secreta, non prohibita*: sed vide Indic. Schol. in ΠΡΟΣ.

372. οἶσιν pro τούτοισιν Valck. Qu. an eadem medicina facienda Athen. XIV. 616. A. Vide me ibi.

383—4. Andocid. p. 2, 20.

402. Schol. fin. Alludit ad Eurip. Phœn. 701.

407. De εὐτελείᾳ vide Herodot. II. 92. Thucyd. II. 40, init.

432. Schol. ἱππόπορνε. Diogenes Athen. XIII. 565. C. Vide Alciphron. I. 38. et Bergler. III. 33. p. 346.

435. Vide Iph. A. 801. et me ibi.

440. Vide Av. 1326.

443—50. Hæc omnia dicit Ἰερεὺς. vide Dramatis Personas, Schol. 299.

465. γεύσει Elmsl. ad Med. 1120. sed vide Nub. 295—6. ibidem citatum.
476. ἑκατοντακέφαλος non tantum metro adversatur, sed vix Atticum videtur: (Elmslei. ER. 37. p. 66.) vide Suid. et Etymol. citatos a Porsono ad Nub. 772. Eq. 1046. Formidabile tamen exemplum ἑκατοντορόγχιον Av. 1131. (Julian. pp. 395—6. sæpe.) Æschyl. Athen. i. 11. E. χάκατοντάρχας.
478. Ταρτήσσαι γαλαῖ Herodot. iv. 192, fin.
486. Malim, ΞΑ. ἰδού· λαβέ, πρόσθον. ΔΙ. ποῦ 'στιν;
504. Schol. med. Lege, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνομάσθαι. Sequentia verte, *vel quod nomen paullo ante* (scil. 431.) *positum erat*, ideoque non necessarium erat hic repetere. Forsan legendum, ἡ διὰ τὸ ὅλ.
507. Sic 'μέ Iph. A. 1410. ex em. R. P. Advss. p. 257. μοι Plut. 1172. (Vesp. 1067.) Eq. 459. vide Pac. 20. 76. 'γὼ Pac. 614. σοι Plut. 46. μ' Av. 95. vide Pl. 376. 447. Av. 418. Thesm. 1145. (Lys. 376.) Œd. Col. 979. Diphil. Athen. vi. 228. A. ult. μοι Iph. T. 598. vide R. P. Adv. p. 260.
517. μί' Rav. si Invernizio fides. Cogitabam, ἥδη 'νδον—
523. αὐτός. Plato Repub. init. p. 327. B. 7. Hemst. ad Plut. p. 335. Nub. 219. Cicero ad Div. iv. 4.
525. ποιεῖς citant Budæus et diserte Stephanus III. p. 947. A. sed malim ποιεῖ. et ita, ut videtur, Phot. σπονδ.
534. Qu. θνητός ὦν καὶ δοῦλος. sed vide 591. Nempe in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516.) et Mercurius.
551. ἀμῖς asp. Attici, teste Bekkeri Lex. SG. p. 380, 27. Vide Schw. ad Athen. Pierson. ad Mœrin p. 179.
562. Timocl. Athen. iv. 240. E. 5.
565. Malim ἔτ' ἀν—vel ἀν γυνῶναι.
573. Recte Brunckii MSS. et alii, ΞΑ. νῆ Δία, τ. [*In fine versus*] qu. πως. Mox 576. recte Brunckius.
578. Schol. Dele ἐν, vel lege ἐνὶ τῶν θεατῶν.
591. [*Vide ad 534.*]

601. αὐτὸν non adeo commodum est ad sensum; et ex 540. natum videtur. Quid si ἀνανεάζειν αὐτὸν σεαυτὸν—
607. ὅτι in τις corruptum Plut. 807. τύχη ὅτι in Apollodoro Stobæi p. 453. Grot. Porsonus Advss. p. 283. ἢ τις pro ἔστι lege in Compar. Men. et Ph. p. 361. v. 107. Rutg. = 368. v. 315. Cler. ὅτι pro τι recte Grot. in Philemone Athen. XIII. 569. F. Eadem correctio facienda Menandro Stob. xv. p. 152, 21. (fr. incert. 39.) In Æsch. Choëph. 643. φιλόξενος τις Elmsl. ad Med. p. 207 (r.)
613. Ob præcedens ὅτι malim, εὖ οἶδ', οἶδι. Ordo est, ὅτι—πειράσεται οἶδι, εὖ οἶδα.
- 624—5. Lege, ΑΙΑ. μὴ ἄλ' ὑπερφυᾶ. ΔΙΟΝ. (hoc MSS.) σχέτλια—In personis olim turbatum fuisse docet Schol Sed si hanc solam mutationem excipias, recte Kusteri editio.
657. Malim, σκόπει νῦν μ' ἣν παρὰ κιν. ut fere Borgianus.
- 662—3. Ita videtur legendum proxime ad Rav. ΞΑ. οὐ. ἀνύσεις; ἱατταταί, ἱατταταί. ΑΙ. μῶν ὦ.
664. Schol. Forsan, περὶ οὗ φησὶ Δῆμων—
693. Schol. τυροποιός] Lege λυροποιός. Vide Taylori Vit. Lysiæ p. 43.
706. Schol. σημαίνουσιν nihil esse credo nisi (H (i. e. σημειῶσαι) ex margine male assumptum. Lego, διάλ. ἰδίαν. τὸ δὲ εἶναι ἂν εἴη, ὁμοίους ἡγεῖσθαι. vel sine ἂν εἴη.
710. Schol. l. 5. Lege, καὶ ἐπιτίμους εἶναι.
716. Sic positum καὶ ταῦτα Plat. Repub. i. p. 341. C. = 44. Massey. Vide Plut. 456. (Ach. 167.) Julian. Cæs. p. 312. 546 B. Diodor. Stob. LXX. p. 429. = 303.
- Ib. Schol. fin. Διονυσιακὸς πόλεμος.] Ἀν Δεκελεικός? Potius Πελοποννησιακός.
732. Zeno Laërtii VII. 18.
755. Cum Schol. confer Nub. 6—7.
757. ἱκετεύω] Philetæ. Athen. VII. 280. C. Eubulus XII. 519. A.
- Ibid. μάλα γ' ἐπ.] μάλ' ἐπ. Schol. i. e. μάλλ' vel μὴ ἄλλ'.

771. γὰρ natum est ex πρᾶγμα μέγα, ut videtur; vel vice versa. Alioqui tentarem, ᾧ:—πρᾶγμα γὰρ τι μέγα κекίνηται, μέγα. Ita χαλεπὸν repetit Apollodorus Stobæi Grot. p. 453.
783. Malim ὅτε δέ—,δὴ forsan fluxit ex 801.
784. τοῖς ante βαλ. om. MS. Barocc. 127. Forsan legendum, τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλ. ut in versu seq. Equit. 320. lege ex Rav. δημοταῖσι καὶ φίλοις, et confer Ran. 1537. Antiph. Athenæi xv. 689. E. τὰς γνάθους καὶ τιτθία.
787. Pessime luxatum scholion. Nunc malim: τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν: ~ λογισμῶν: τουτέστι παραλογισμῶν. γράφεται λογισμῶν, τῶν καμπῶν. λυγίζειν γὰρ τὸ κάμπτειν. ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Δίδυμος δὲ λυγισμῶν ἀντὶ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου. Ὅμηρος, δίδη μόσχοις λύγοις: ~ στροφῶν: καὶ ἐν ἄλλοις στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.
802. Versum esse delendum pene suspicor. Tolerabilior esset, si Xanthiæ daretur, cum nota interrogationis in fine.
821. Lys. 860.
829. Pseudo-Lucian. III. 613. fin.
- 833—9. post 846. ponendi videntur.
834. Crates Athen. x. 418. C. ex em. Cas. ἔπη (pro ἐπεὶ) τριπύχην, Θετταλικῶς τετμημένα. Vide Vesp. 479. Pac. 520.
859. An μέγα legebat Porsonus? Possis, μὴ μέγ' αὖ λίαν λέγε. vel, μὴ λέγειν (pro λέγε) λίαν μέγα. Infra 1475. μέγαλα δὲ βλάπτειν recte MS.—μέγαλα agnoscit Pseudo-Lucian. III. 613, 87. μέγα Rav. Borg. Vide Heindorf. ad Plat. Hipp. Maj. p. 295. A.
864. Schol. Lege παρὰ τὰ Εὐριπίδου.
881. Plato Gorg. p. 462. A. Steph. = 133, 3. Routh.
890. Melius potuisset Br. ἐβουλόμην μὲν ο. ἐ. ἐνθάδ' ἄν. Ceterum ineptit Hermannus ad Nub. p. 230.

916. Hecub. 759. Class. Journ. 27. p. 187. Lobeck. Aj. p. 343. et Add.
919. Schol. fin. Qu. αη τὴν φρόνησιν.
920. ῥίνα κριτικὴν Posidipp. Athen. xiv. 662. A.
940. Malim οἴως, de qua voce vide R. P. Adv. p. 201. Contra 1280. malim ἔχω γ' οἷς—
942. Malim, γὰρ ἔνα τιν' ἂν καθίζεν, vel potius τιν' ἐγκαθίζεν.—Imo illud longe melius.
944. Julian. Cæs. p. 310. C. ἔστι γὰρ ἐκείνων διχα τὸν τὸ τῆς τραγωδίας δορυφόρημα, μικροῦ δέω φάναι, καὶ ἄψυχον.
949. Schol. Lege ἐπιδεικτικῶς.
951. τι φθέγγαιτο pro φθ. δὴ Barocc. et Cant. i. φθέγγεται Rav. Lege τι φθέγγεται. Sic 1289. μέμψεται restitutum e MSS.
960. Legendum puto ἡ ῥήμαθ'—Ceterum in Schol. legendum suspicor, ποῦ μᾶλλον συναπτεόν τὸ ἡ' π' ἂ. ut quæretur utrum distinguendum, ἐπόντας, γ. Si hoc verum est, per ἐπ' ἂ. ἐ. intelligebant Scholiastæ *mortuos in chypeo gestatos*.
963. Schol. γένος τι λάβης (qu.)—αὐτῷ ὅμοιον. Lego ἂ. τῷ i. e. αὐτῷ. Deinde forsan, ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι. *in vexillo*. Vide Du Cang.
965. De Philoxeno vide Sch. ad Athen. i. 6. B.
968. Lege, οὐχὶ μὰ Δι' ἵππ. Sic νῆ Δία trajectum Eq. 319.
973. Schol. in περιπάτοις.] Lege, εἰώθασιν γὰρ οἱ κενούμενοι—*ii qui purgantur*.
975. Aristoph. Athen. iii. 99. F.
995. Malim, κάμους ἐκατέρου μαθ. (Eurip. Helen. 1451. ὑμέναιον Ἑλένης κάμόν.) Recte mox 998. οὐμοί, non οὐμός. Imo ἐμοί, ut Borg. sine articulo.
1030. Eur. Med. 524.
1044. Plut. 499. et ibi Schol.
1048. Pseudo-Lucian. iii. p. 613, 87.
1060. Schol. l. 12. Lege, Ἡρόδικος (vel potius Ἡρωδιανός)—διττὰς—τὰς θέσεις (vel καθέσεις. vide Kust.) ut mox. Tum l. 18. lege, ἀντὶ τοῦ Ξέρξου, ὅτι—Denique pro ἐκεῖ qu. ἐκείνου.

Ib. ib. *Miror Blomfieldium* (Præf. ad Pers pp. xxv—vi. ed. 2.) non vidisse, Dicæarchi nomen latere apud auctorem de Vita Æschyli, p. 13. ed. Robortell. φασὶν ὑπὸ 'Ιέρωνος ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι τοὺς πέρσα (sic) ἐν σικελίας (sic), καὶ λίαν ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας. Ita Robort. εὐδοκμεῖν post λίαν addit Stanlei. p. 692. e MS. ut videtur. Forsan, φησὶν—ΣΙΚΕΛΙΑΙ (ΔΙ)ΚΑΙΑΡ^x EN ἑκτη μουσικῆς ἱστορίας. De Dicæarcho vide Fabric. III. 8. Adde Schol. Platon. Gaisf. p. 72. (Porson. Opusc. p. 268.) et quære an ejus περὶ Διουνυσιακῶν ἀγώνων (nisi legendum Μουσικῶν) fuerit pars laborum π. μουσικῆς, vel μουσικῶν ἀγώνων.

Obiter noto, εὐδοκμεῖν non esse in Robortello, ut affirmat Butlerus, qui similia peccata ibidem commisit. Deinde frustra probare conatur Blomfieldius, ἀναδιδάξαι necessario diversum esse a διασκευάζειν, ut liquet ex Argum. ad Nub. ab ipso laudato.

1061. Hinc cum Blomfieldio emenda Æschyl. Pers. 665. 674.

1069. πέμπειν absolute, *pompam duco*.

1073. θυμολέοντων adjective cepit Pseudo-Lucian. III. 613, 88.

1076. οἶδ' οὐδεὶς R. P. e Rav. Philetærus Athen. XIII. 587. E. 7. Eccles. 589.

1077. An, οὐδέ γ' ἐπῆν? Vide ad Lys. 933.

1100. παρὰ] περὶ Vat. probante Kustero et Piersono ad Mærin. p. 416. ex MS. (eodem, puto) Scholiastæ et Suidæ interpretationibus; sed recte vulgatam tuetur Br.

1116. Schol. l. 3. ὀλεθρος] Demosth. de Cor. 269, 16.

1137. Qu. ἀνά τε δέρετον.

1167. Nunc malim, ΔΙΟ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; AI.

1175. ἐκείνον] Malim ἐκείνό γ'—scil. ἔφη ex 1174. Vel ἐκεῖνος, ut supra 800.

Ib. Schol. l. 2. Qu. πρὸς τὴν ἐτυμοῶ (i. e. ἐτυμολογίαν) τοῦ Ἑριουν. scil. ab ἔρα.

1190. Pherecr. Lex. SG. p. 358, 9. Bekk. πρόσαιρε τὸ
κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.
1243. Recte Παρνασσὸν per σσ Kusterus, ni fallor, quamvis
negante Brunckio. Omnia ista locorum nomina in ἠσσός
Ionice, ἠττός Attice, ασσός Dorice et Æolice, exivisse
videntur. Eurip. Phœn. 1105. (1116. Pors.) non decernit
Valck. inter Τευμησός et -σσός. Vide Blomf. ad Prom.
751. Unde Λυκαβηττός 1088. reponendum. Ita Τιταρη-
σσός apud Homerum legendum suspicor.
- Ibid. Schol. Hoc, opinor, dicit Timarchidas, καθαπτός pas-
sivum esse, κάθαπτος activum. Vide Hesych.
1251. Recte Kusterus δοκεῖ. Vide ad Eq. 1308.
1253. Lege οὐ τᾶν
1260. Ach. 812. 815. Pac. 1260. Phrynich. Athen. xiv.
654. B. περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου. Vide
Dinarch. Harpocrat. v. ὀχείον, et Elmsl. Addend. ad
Ach. 812.
1261. ἔξω] Lege ἔχω. E seqq. ortum ἔξω.
1280. ἔχω γ'] Forsan ἔγωγ'. MS. Elb. ἔγ'.
1294. Malim, καὶ μὴν λογιῶμαι γ' αὐτά.
- Ib. Schol. An isti, quos reprehendit Eratosthenes, legebant
τὸν ψῆφον?
1306. πέλας. Æsch. Choëph. 869.
1316. προστίθει] Vide Nub. 63.
- 1319–20. Schol. Tolle distinctiones, et lege, προσθέσεις. σφ.
δὲ δυσμερίαν, τήν—
1336. not. ap. Pors. p. 78. πορνίδιον, οὐσίδιον] ποτηρίδια, ubi
ρι anceps, Menander p. 10. Cleric. = 5. Bentr. τιτθίδιον
Aristoph. Pollucis vii. 66. (Thesm. 2. Fr. vii.) ἐλαϊδιον
Sotades Athen. vii. 293. E. σικῦδιον Phrynich. Athen.
iii. 74. A. ex MS. A. κρεᾶδιον. male Brunck. in Arist.
Fragm. Inc. γραμματίδιον Menander Harpocr. v. παρά-
στασις. λυχνίδιον Aristoph. Pollucis x. 119. (Δράμ. F. xi.)
πορνίδιον Pors. ad Nub. 993. καλιδίαις Eupolis Pollucis x.
161. (sed καλιά.) βοτρῦδιον Alexis Athen. xii. 516. F.
καρυῖδια Philyllius Athen. xiv. 641. B. κωβίδια Athen. vii.

293. D. me ibi. *ἰχθυῖδιον* Xenarch. Athen. vii. 319. A. loco corrupto, qui partim corrigendus, *ἐν μὲν π. τοῖς θ. ε. κ. ἰχθ.* Qu. *an sic alii.* *σηπῖδιον* Aristoph. Danaïd. iv. Addit Maltbuius in Thesauro Ehipp. Athen. ix. 370. D. Tibicen = tibiicen, Priscian. i. p. 8a Ald. = 553. Putsch.
1337. Schol. med. Ita etiam Schol. Vesp. 1231. Sed vide an legendum, *τὸ μὲν ὑπὸ πάντων (vel πάντων ἅμα) ᾄδόμενον τὸ δὲ καθ' ἓνα ἐξῆς.*
1340. Schol. fin. Vide Athen. xiv. 636. D. E.
1358. Malim *ποῦς* de pede humano intelligere: forsā verba sunt Telephi ad Achillem.
1376. Schol. Lege, *ἐκ τῶν Τημενιδῶν.*
1385. Schol. init. Vide an delendum *Εὐριπίδου* post *Ξαντρίων*, ut Æschyli drama citetur. Ista enim, *οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου*, etc. videntur esse grammatici, Apollonii sententiam damnantis. *Εὐριπ.* forsā natum est ex *εὐρε* paullo post.
- Ibid. l. 2. An, *εὐρε*—*ἐν τινι τῶν διασωθέντων [αὐτογράφων].* Mox lege, *ἀνυπότακτα ἄλλως* sine distinctione.
- 1433—4. *ἐριοπωλικῶς—ὥσπερ τάρια*] Lucian. Ver. Hist. i. 25. p. 90. *καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑποβρέξαντες, ὥσπερ τὰ ἔρια.*
1453. *οὐς*] *ὡς* Brunck. forsā e MSS. unde facias *ὅς*, quod sane mallet.
1456. Athen. i. 3. A.
1470. Pseudo-Lucian. T. iii. 612, 64.
1485. Septem versus, 1485—9. et 1500—1. certissime videntur loco movendi, Aristophanei tamen.
1498. Lege, *τάναντί' ἀν. πρ.*
1526. Schol. *Ἰππολύτου*] Legendum videtur *Πολυίδου*. Est ibi Fr. 2.
1561. Schol. l. 4. *παραγεγραμμένον*] Lege *παραγεγεγραμμένον*. *Falso inscriptus civis.*

E Q U I T E S.

- VAR. Lectt. apud Schol. 4. 35. 41 secund. 68. (100.) 187. 197. 210. 240. 242. 243. (278?) 294. 313. 330. 345. 384. 386. 393. 406. 435. 524. 670. 677. 713. 739. 757. 784. 883. (915. qu. de personis.) 917. 1038 male. 1043 male. 1146. (1148 qu.) 1178 male. 1193. 1282. 1299 legēbat Χαλκηδών. 1316. 1318 male. 1378.
- V. 6. De πρώτος Bergler. ad Alciph. II. 2. p. 217. Diphil. Athen. VII. 292. D. 6.
9. Οὐλύμπου] Nomina propria veteris linguae tenacia. (Herman. *Class. Journ.* 35. p. 5.) Νεοπτόλεμος Demosth. Ἀρχεπτόλ. Eq. 791. (qui idem esse videtur, qui diu postea ut proditor cum Antiphonte damnatus est, Plutarch. T. II. p. 833. A. E.) Infirmum ergo argumentum Elmsleii Oed. T. 361.
- Quin in communibus, πουλύπους, (ὄστρεια?) *f. p. 155. A. VI.*
19. διασκανδικίσαι Teleclid. Athen. II. 56. D.
20. Athen. XIV. 629. C.—Si vitiosum est τιν' in arsi, qu. an νῶν. Nisi εὐρετέος vel -ον hic latet.
21. Plato Cratylō p. 404. C.
- 26–9. Artemidor. I. 80. fin.
32. Trachin. 427.—Nunc in eo sum ut legam, ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν, ἐτεόν; ut Lys. 1180. si constaret de βρέτας in thesi. Ach. 761. ποῖα|σκόροδ; ὕ|μεις—411. ῥάκι' ἐκ|τ.
34. Idem jocus Ciceron. Pison. 25.
35. Malim πη, ut Schol. pro v. l.
39. Schol. Lege, πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος λ. Vide Schol. ad 505.
42. Πικνίτης] κν Schol. Suid. v. πύκνη, Rav. Thucyd. VIII. 97. et Duker.
- 55, 7. Sublegit Agathias Proœm. ad Antholog. 30, 1. (Jacobs. T. VI. p. LIII.)
72. Eupolis Hephæst. p. 109. Gaisf.
103. Schol. τὰ δὲ ἄλφιτα] Lege, τὸ δὲ δημιόπρατα, τὰ δημ. πιπρασκόμενα.

- Ib. Schol. secund. Lege, *δημευομένων*—ΟΥΣΙΩΝ. .
111. Distingue, *ταῦτ' ἀτὰρ*—cum Elmsl. ad Ach. 815.
114. Male repetitus e 96. agnoscit tamen Scholiastes. Delet Hotibius.
131. *εἰς θ'* Rav. Malim *εἰς γ'*—
134. Lege *ἀνὴρ ἕτερος*, ut 328. *ἕτερος αὖ βδ.* Bentlei. vide 945. *ἕτερος ἀνὴρ* Ran. 491.
155. Idem versus Pac. 886.
184. Vide Lysist. 595. et me ibi, et de *εἰ μὴ* ad Av. 1679. 188—9. Quinctilian. Lib. x. 18. ed. Gesn.
197. *ἀργυροχείλης*] *-χήλης* Schol. Vide Alciphr. III. 59. p. 423.
204. Lege, *τί δ' ἀγκυλ.* Vide Av. 58. et me ad Demosth. F. Leg. 391, 6. Sed vide 203. 1019. 1072. 1070. ubi qu. *δ' ἡ*—Si vulgatam servas, intellige *ὁ Παφλαγών*.
- 212—9. Plato Gorg. imprimis p. 519. A.
214. De *χορδεύειν* VV.DD. ad Herodot. VI. 75.
249. “Hippol. 664.” BERGLER. Adde Androm. 944.
262. *διαλαβών* Casaubon. Vide Eccles. 1082. infra 494.
- Ib. Schol. *ἐκ Χερρ. fin. αὐτοὺς σ.*] Lege, *αὐτοῦ τοὺς σ.* Tum *μοχ*, *καταγαγών*: *κατάζας*, *μετακαλεσάμενος*: ~ *ἀγκυρίσας*: *ὑποσκελίσας*. *παλαιστρικά δ' εἰσι ταῦτα*, καὶ τὸ *διαλαβών*, καὶ τὸ *ἀγκυρίσας*: ~ *ἀγκυρίσας*: *οἶον τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλόν* (vel—*λαβών*.) ἢ *καταπαλαίσας*. *ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος*, καὶ *ἀγκύρα* *σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων*. Vide Hemst. Valck. et Suid.
270. *ἡδίων*] Valde formidabilis videbatur locus Menandri, sive alius: vide Burnei. MR. 1799. p. 440. vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 209. ob ordinem verborum a Cicerone servatum. Sed quid si apud illum legatur *ἡμῖν*, ut alludat ad alium versum, *ταῦ. ἡμῖν ἀφανές ὃν συλλαμβάνει*? Vide Stob. Heeren. p. 200. = 139 Grot.
291. Herodot. v. 86, 62.
294. Schol. *οὔτοι γὰρ sc. οἱ βυρσοδέψαι*. T. H. Imo *οἱ μάγειροι*. Lego, deletis verbis e v. II. natis, *Διαφορήσω*] *διασπάσω*, *διολέσω*, *διασχίσω*: ~ *Κοπροφορήσω*] *τὴν κόπρον*

- ἐκφορήσω (et forsā addendum, τύπτων σε. vide Schol. 295.) ἔπαιξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ καὶ οὐκ ἀχαρίτως (imo ἀχρήστως. vide Schol. ad 365.) κέχρηται τῇ λέξει ἐπὶ μ. καὶ ἄλλ. οὗτοι γάρ, etc. Tum in fine scholii 295. forsā, ἢ ὡς βύρσαν δέψω. ὅτι κόπρω—ἐθεράπευον. Hoc Hemst.
298. γ' ἐμβλεπόντων R. P. ad Ach. 739. Vide Æschin. 67, 11.

Stroph. I. 303—13.

Antistr. I. 381—89.

II. 322—80.

II. 396—454.

Vide Hermann. de Metris p. 189—90. V. 304. malim κατακεκράκτᾱ. Qu. κεκράκθ' οὐ τοῦ θρ. vel ὦ μιὰρὲ καὶ κυκλοβορητὰ, τοῦ σοῦ θρ. vel ὦ μ. καὶ βδελ. κράκτα, τοῦ σ. vide Polluc. v. 90. In Plutarcho apud HSt. II. 229. A. lege κεκράκτης. V. 325. πρ. ῥήτορος.

300. καὶ σε φανῶ] Lege, καὶ φανῶ σε.

313. Quamvis omnes, quod sciam, libri plurale habeant, legendum puto καπὸ τῆς πέτρας, ut 751. Deinde qu. an restituendum φόρους. Vide Vesp. 655. 669.

321. Athen. XII. 537. C.

335. οὐκ αὖ] Malim οὐκόν. Vulgata fluxisse videtur e 338.

347. Schol. ἰδίως] Qu. ἰδίᾳ. i. e. conviviiis abstinent.

350. 412. Shaksp. Jul. Cæsar I. 2. *Upon what meat does this our Cæsar feed; That he is grown so great?*

356. κᾶτ' servat Athen. sed malim κάπεκπιῶν, ut κάπεκροφ. 698. ἐπεγκ. 491. κᾶτ' ἐπιπιῶν Rav. et sic legebat Suid. vide Porsonum. Sed hoc natum ex 353. ἐπέπιες restitue Theophilo Athen. x. 417. B. ἐπεκπίει forsā restituendum Eripho Athen. xv. 693. C. Vide Porson. ad Pac. 744. quem male statuere puto de Cyclop. 327. Infra 697. σ' ἦν μὴ κπῖω tres primæ edd. Vulgatam e Porti interpolatione natam suspicor. Alioqui facile posses, μὴ κάκπῖω. Sed verum puto, σ' ἦν μὴ πεκπῖω.

362. Forsā ἐπεισπεσῶν Schol. Vide Æd. Col. 915. Suidam v. ἐπεισπέπαικεν, Hesych. v. εἰσπεπαικότες, Eurip. Hec. 1025. Sed vulgatam defendit Aristoph. Eq. 542.

365. Qu. annon νή significat *non, per*—
366. Malim 'ν τῷ ξύλῳ. Vide Porson. et me ad 1046. Eq. 393. 702. (Nub. 592.)
369. Recte Schol. Vide Ach. 935—7. Nub. 441.
370. Herodot. vii. 33.
401. περὶ πάντ'. Athen. vii. 278. E. F.
- 412—3. ἀπομαγαδίας imitatione sua confirmat Alciphron iii. 44. p. 372.
414. Κυνοκάρων G. Burges. e Scholiastæ collatione cum Hesiod. Theog. 287. probante Blomfieldio. Vide Sluiter. Lect. Andoc. p. 42. Photium v. κυνοκ. Bekker. Anecd. 49, 19. Athen. x. 450. l. 1. Herm. ad Orph. Arg. 979. κυνοκέφαλοι Æschyl. Prom. Solut. Fr. 13. (Strab. i. p. 62, 1. vii. 432, 11. ed. Ox.) τετρακέφαλος Eustathii Il. Ω. p. 1353, 8.=1487, 7. hexameter. ἀμφικέφαλος Eubul. Athen. x. 450. A. in MSS.
420. Schol. l. 6. μινίας] An ποίας, ut quædam exciderint? Nam Aristotelis locus, H. Anim. iv. 5. p. 204. ed. Cam. est de animali.
422. Si ultima in scholio ejusdem grammatici sunt, proculdubio legebat ut vulg. An leg. τῷ κοχῶνα in duali?
428. De λαμπρός R. P. Advss. p. 102. Anaxandrid. Athen. vi. 242. E. Demosth. de Cor. 329, 24. Herodot. ii. 96. Lennep. ad Phalar. p. 87. κατιέναι de vento dicitur, ut Thucyd. ii. 84, 37. ibid. 25, 13. De torrente Aristophanes, ut videtur, apud Schol. ad Eq. 137. Vide de utroque, vento et fluctu, VV.DD. ad Thucyd. vi. 2. κατελθόντος—ρέυματος iv. 75. fin.
429. Schol. init. Lege ΠΑΝ.
435. Nisi forsitan συκοφαντίας pro ficto nomine acceperit; ἄνεμος συκοφαντίας, ut χειμῶν ὀρνιθίας.—Servandum καὶ non dubito. Vide 342. 800. 870. 525. 1031. (ubi confer Vesp. 920.) 1205. Pac. 525. 595. Nub. 1003. Ach. 189. Ran. 973.

- Ib. Schol. fin. Aristot. Probl. xxvi. 32. p. 461. E. Meteorol. II. 6. p. 348. A. ed. 1590. Theophrast. de Ventis p. 65. Plin. H. N. II. 48. Gellius II. 22. Plutarch. Polit. Præc. p. 823. C. Diogenian. IV. 66.
436. Schol. I. 5. ὡς καὶ ἐφ' ὧν] Lege CΦΩΝ.
440. Schol. fin. δίκας δέκα.] Lege δίκας δ' ἑκα(τονταλάντους.)
472. Schol. λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα. Pro ταῦτ' forsā legebat αὐτίκα. Qu. etiam an leg. ὅπως ἐγὼ οὐκ ἰὼν Ἀθ. φρ. Vide ad Athen. VI. 267. Sed forsā pertinet scholium ad seq. αὐτίκα μάλ'.
488. Schol. fin. Forsā βοτούλους.
514. Shaksp. Ant. and Cleopatra II. 6. *Courtiers of beauteous freedom.*
524. ἀφύων v. I. Schol. Qu. an ibi legendum ἀφύτων. vel ἀφωῶν ab ἀφνής.
526. Malim οὐδ' ἦν. δ' οὐδ' ut in locis ad Ran. 1076.
555. Respici puto Neptunum ταραξίππου, de quo Pausanias VI. 20. p. 504. et Visconti apud Boissonad. MSS. du Roi X. p. 229.
571. ἐρόμενος. Lys. 64. 1069.—Qu. ἐλόμενος, sc. φίλον vel προστάτην ut Demosth.
574. Æsch. Theb. 14.
615. Vesp. 634.
621. Schol. I. 11. Lege ὅτι τραχέως—et mox forsā delendum ὡς ταχεῖαν.
- 624—5. ἤρειδε—ἐρείδων] Vide an ἤλαννε vel ἐλαύνων, quod tamen ejusdem culpæ affine. Neque ex Scholiastæ verbis, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντα, argumentum petendum est; sed ille supplendus, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντ' ἀναρρήγων ἐπη. Ἥρειδε spectat Phot. in v.
631. Schol. Σκίτων servus, Herodot. III. 130.
632. κοάλεμοι Schol. et Μόθων. An igitur legebat Βερέσχεθοι, κοάλεμοί τε, καὶ Μόθων—
650. ἦδεθ', i. e. ἦδετο. Unde defende ἠδόμην in Eurip. Bacch.

657. Ἀγροτέρα. Xenoph. Hellen. iv. 2. 20.
κατά. Dionys. Halic. T. i. p. 62, 3. R.
677. Schol. Lege, Ὑπερεπύππαζόν τε με] γράφεται χῦπερε-
πυππάζοντό με. καὶ ὑπερεπλ. Vide Suid. in ὑπερεπυππ.
697. Supra ad 356.
704. Schol. ἀποφράξω. ἀποκλείσω. (Ita Ald.) Ista non habet
Suidas in ἀπονυχιῶ. Sunt alius Scholiastæ, qui videtur
legisse ἀπομυχιῶ. *I will lock up the bread and butter
out of your way.* ἐνδομυχοῦντα Schol. Vesp. 964.
753. Schol. fin. Lege θούρος Ἄρης. Alludit ad Homerum,
qui semper θούρος, non -ιος.
757. Confer Diphilum Photii v. ῥαγδαίους, Τί ποτ' ἐστίν;
ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.
781. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ—εὐώχουν Plato Gorg. p. 522. A. ubi
Heindorf. p. 259. Herodot. ix. 67. (locus dubius.) De-
mosth. Mid. 584, 14.
782. Plato Gorg. p. 516. D. (241. Heind.) Thesm. 813.
Thucyd. ii. 34.
784. τοῦτό γε τοι σου τοῦργον, et om. ἐστίν, R. P. Præf.
p. 54. τοῦτό γε τοι infra 1051. confert idem Opusc. p. 31.
τοι agnoscit Schol. ad 783. qui vide an legat πρῶτον pro
τοῦργον.
795. Lege πεντωβόλου, et Pac. 253. τετρωβόλου. hoc e
Kusteri em. in notis MSS. illud ex ejusdem notis
editis.
802. Lege ἦν—
812. Schol. fin. ἀπὸ πέντε. i. e. quinque millia passuum
distanz ab Athenis. Vide Ducang. v. σημείον.
818. Lege, οὗτος, καὶ μή μοι σκ.
831. Schol. l. 11. Qu. οὐδενός—τῷ Κλέωνι παρακελενο-
μένῳ—vel, καί, οὐδενός ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλ.
850. συγκεκυφός.] Vide Herodot. iii. 82, 91. et Wess. et
in Phrynicho Athen. iv. 165. C. lege συγκύψαντες ἀπαν-
τες. Hoc MS. A. συγκ. Schæf. apud Seidler. Dochn.
p. 397.

873. Schol. τὸ τυχόν servat, sed non explicat, Hemst. Vult, opinor, Scholiastes, *rooted every atom of vice out of the state cum pulvisculo*.—Qu. οἱ μὲν Γρύπον ἀντὶ τοῦ τὸ τυχόν, παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄν.—λέγουσι γρύ. οἱ δὲ Γρύττον (scil. γράφουσι.) τῶν ἐπὶ μ.—ὁ Γρύττος. Ista, τῆς πορνείας ἐξαλείψας, vel delenda, vel ita legenda: ἐξαλείψας] τῆς πολιτείας.
895. Schol. Κόπριος.—νήσος τῆς Ἀ. Lege Δ^H i. e. δῆμος. An somniabat de *Cropia*?—N^H et Δ^H confusa [*alibi*.]
918. ταυτηῇ, scil. τῇ τορύνῃ, quam forsán vice ensis gerebat in cingulo. (et χύτραν pro scuto Av. 356, etc. ut puto.) Vide Schol. et Eupolin apud Schol. ad 980. ζωμόν 356. ἀφεψήσας 1319. 1333.
959. Phaënus apud Schol. videtur transtulisse ad Hippe-molgos, quæ tradit Herodotus de Arimaspiis.
965. Quæ de Smicythe Thracum rege dicit Scholiastes, mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de quo Xenophon Anabas. II. 2. 7.
975. Schol. 1. 2. Lege, ἀπορεῖται γὰρ φησιν—Qu. an παρατηρητέον.
980. Schol. 1. 5. Lege εἰ μὴ e Schol. ad Av. 78.
- 985, 992. Machon Athen. XIII. 582. B. 1.
- 1016*. κὰν μὴ δρᾶς, ut recte Hotib. *ni eum serves*.
- 1045–7. Qu. distinguendum, ΔΗ. πῶς δῆτα; ΑΛ. τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός· τουτονὶ—Tum 1047. an ταύτη?
1046. ἐκέλευ' ἐν Porsonus. Vide Herodot. IX. 37, 67. Xenoph. Hellen. III. 3. fin. Schol. ad Nub. 186. qui forsán ex Eq. 393.
1066. Nunc malim, οἶσθας τοῦθ' ὅ τι ἐστί;—Qu. οἶσθ' ὅ τι τουτογί ἐστι;
1106. Eccl. 466. Plato Politico p. 266. E. HSt. Alciphron III. 61. p. 428.

* 1015. “ Pro πρόσθεν malim πρὸ σέθεν. V. 1020. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. P. P. D. Jul. 20. ± 1808. Probabat Porsonus.”

Confer Porsoni Aristophanica p. 99. Hinc autem collige amicum ibi in Porsoni nota laudatum fuisse Dobræum. J. S.

1111. Isocr. Areop. p. 144. fin. Cic. de Repub. I. 43. III. 33.
1131. τούτῳ] Forsan οὕτω.
- 1132, etc. Hinc Livius VI. 17.
1147. Schol. l. 4. Lege, σχοίνινον ἡθὸν καλεῖ. Tum. l. 5. lege ἀμφορεῖς δύο.
1162. De φιλαίτερος Bentlei. ad Ach. 474. (ubi reddendum putat, cum Maltby, Thes. p. 1043. sed ibi recte Elmslei. quem vide in Addendis. Vide Addend. ad Plut. 476.) ἰδιαίτερος Hesych. v. Σαμιακὸς τρ.
1175. ὀβριμοσ. Athen. III. 94. D.
1197. Usitatus participium post γε. Quare forsan legendum ὑφαρπάσας, ut φράζων 1228. Sed vulgatam defende ex 1177. Vesp. 46.
1211. Valde interpolatus. Qu. τί ἐνεστὶν ἐνθάδ' (vel ἐτερόν;) ΑΛ. οὐχ—Vel, τί οὖν (sed de οὖν qu. Nub. 93.) ἐνεστὶν; ΑΛ. οὐχ ὀρᾶς—vel, ἀλλ' ὀρ. Certe ἀλλ' ὀρᾶς et οὐχ ὀρᾶς conflata videntur in vulgatum. Quin ἀλλὰ ex ΑΛΛ. oriri potuit. Vide me ad Lysistr. 833.
1253. Schol. Distingue,—οὗτος. τῶν πάντῳ σπανίων ὄνομα κύριον. *Est nomen proprium, quod rarissime occurrit.* In fine an, δ. δὲ γενομένου ἐγκλήματος, ἔγραφον—
- 1261—1312. sua esse dicebat Eupolis. Vide Schol. ad 1288.
- 1278, seqq. Schol. Luciani T. III. p. 164. Cicero pro P. Quintio c. 18. Andoc. p. 12, 40.
- 1285—6. Epigram. p. 180. HSt. Athen. XI. 482. C.
1300. Χαλκηδόνα ex conjectura Palmerii ed. Br. et sic legisse videtur Schol. Vulgatam defendit Grayius e Thucyd. VI. 15. Magis apposite Plutarchus Pericl. T. I. p. 634, 1. Reisk.
- 1308—9. δοκεῖ—πλεούσας Reisk. et Br. probante Porsono Cens. Br. In Herodot. III. 62. ἐμοὶ δοκεῖ μεταδιώξαντας—ἐξετάζειν recte Aldus;—τες Wesseling. typorum vitio, ut videtur. Vide Thucyd. II. 93, 27. Ran. 1251. στάντες in Vesp. 270. Schol.

1309. Schol. Lege *ικετών, ικέται*.
 1320. 1324. *ἀρχαίαισιν*. Qu. an ex vicinis orta.
 1328. *στηλοκόπας* Herodicus Athen. vi. 234. D. Vide
 Elmsl. ad Ach. 567.
 1343. Lege, *τοιαῦτ' ἔδρων μ'*—Non assequor Elmsleii^a men-
 tem ad Ach. 178. p. 120.
 1355—7. Lysias c. Epicraten init.
 1366. Dele articulum ante *πολίτης*.

ACHARNENSES.

- HISTORIA. Legatio Lacedæmoniorum ad Persam, v. 647.
 Acta Lenæis, Elmsl. Ach. 1224. Ol. 88, 3. Euthydemo
 Archonte, Elmsl. ad Med. p. 70. Post Euripidis Alcestin,
 ibid.
 Var. Lectt. apud Schol. 18. 26. 54. ubi ΠΡΥ. non ΚΗ. 71.
 102. 106. 112. 137. male 199. 210. 233. 256. 295.
 (qu. 320.) 345. (347.) 456. (520. vide P. E.) 546 in Ald.
 forsā error typorum. 570 in Ald. 610. 665. 683. 687.
 690. 706. 707 male Ald. 742. 744. 832. 833. 838. 858.
 899. 900 in Ald. 911 Ald. 929 Ald. 938. 964 male Ald.
 984 Ald. male. 996 Ald. 1019 Ald. male. 1075 male
 Ald. 1082. 1108. 1154 vide Elmsl. sed quære. 1176.
 1178. Ald. 1215. 1226.
 V. 1. Imitatur Synesius apud Grammat. Herman. p. 369.
 l. 3.
 2. Qu. *πάνν τι β*.
 3. *ψαμμακοσίους* Athen. iii. 113. E. vi. 230. D. xv.
 671. A.
 Ib. Schol. prop. fin. *τὴν πρὸς τὸ κ.*] Lege, *τὴν τοῦ γ* e Suida;
 et hæc refer ad seqq. de *κάρκαιρε*, quæ supplenda e Suida
 v. *ψαμμοκ*.

^a “*ταυτί μ' ἔδρων* Rav.” spondeo scil. in secunda sede. J. S.

8. Schol. In Euripide forsan, ὀλοίατ' ἄξιον—
 24. An, εἴτα διωστιοῦνται? (Qu. de rhythmo.) Scholio præfigitur quidem vulgata; sed exponit διωθήσονται. διαγρυνήσας pro δ' in Athenæo. διημάθουνον debebat Blomf. Ed. Rev. 29. p. 155. in Æschylo Schol. Ven. II. I. 589. Sed omnino vide Lysistr. 330.
 42. Aristides T. III. p. 159. fin.
 54 et 59. Pro ΚΗ. lege ΠΡΥ. ob νν. 56. 60. Priore loco sic Scholiastes.
 60. Quum γε omittat Schol. malim τι πρυτ.
 61. Schol. l. 5. πέρασι] Lege γέρασι, ut Thucyd. I. 13.
 68. Nescio an legendum trisyll. Κανστρίων, ut verbum detorserit, ut Κλωπιδῶν, etc.
 88. Plato Repub. IV. 422. C. 8. διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὐτῶν. ibid. 423. B. 2.
 104. Ἰᾶον, αὖ Schol. ad 106. *Iones* contumeliose dictum. Herodot. I. 143. v. 69, 90. Thucyd. VII. 5.
 111. Vide Lysistr. 1008. σὺ, ut quamproxime Elmsleius, est interpres, ἐμοὶ dativus commodi. Τοντονί, Pseudartabam. *Here, Mr Interpreter, do me the favour to say this for me to Mr Ambassador.*
 128. Andocid. p. 19, 43.
 138, seqq. Alexis Athen. III. 123. F.
 142—3. Bis ἦν. Cogitabam 143. ὡς ἀληθῶς. Sed ἀληθὲς Rav. quod non videtur temere spernendum.
 145. Schol. Qu. Σιτάλκει, ὃς ἦν σύμμαχος Ἀθηναίων. μέμνηται Θ.—Pace virorum doctorum forsan legendum, Σύμμαχος δὲ, Ἀθηναῖος vel -ήναιος. i. e. Symmachus dicit adolescentis nomen fuisse Ἀθ. Sic Cimon suos vocavit Λακεδαιμόνιον, Ἡλεῖον, Θεσσαλόν. Plutarch. I. 647. Reisk.
 155. Thucyd. v. 6.
 161. De thranitis insignis locus Thucyd. VI. 31.
 192. διατριβῆς] διατριβῆναι Herodot. VII. 120. et Wess.
 193. σοι σπ. Rav. unde fere malim cum Hotib. p. 89. τοὶ σοι τρ. Vide Av. 355. Schol. Plut. 701. Sophocl. Athen. III. 122. C. in MS. A. ἀλλά τοι Trachin. 1241.

200. ἐγὼ δὲ πολέμου τε καὶ Rav. Malim,——'Αχαρνέας, 'Εγὼ πολέμου δὲ καὶ—Certe vitiosum est ἐγὼ δὲ, quum transitionem notat. An transponendum, 'ΑΜΦ. ἐγὼ δὲ φ. ΔΙ. ἐγὼ δὲ πολ—'Αξω, etc.—Sed quum ἐγὼ δὲ ex sequentibus oriri potuerit, qu. an legendum ἤδη δὲ—
203. Schol. Lege, ἐντεῦθεν ἡ πάροδος, ut in Schol. ad Eq. 247.
210. Schol. ἐκ τῶν πεζῶν ἔργων] Legendum vel. πῆ i. e. παρακειμένων, vel πῆ i. e. παρεληλυθότων.
238. An legebat Scholiastes οὔτος, οὔτος? an potius ad 280. pertinet?
257. Machon Athen. XIII. 579. D.
292. Malim οὐκ ἴστε μ'.
295. Rav. πρὶν γ' ἀκούσῃτ'. Lege πρὶν ἂν γ' ἀκ. Confer Vesp. 915. Eq. 957.
311. ἤδη forsā ex 314. Malim οὔτω.
319. Schol. Luxata ita conjunge: εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι—Intermedia sunt alius grammatici, qui legebat ἐν φοινικίδι, et interpretabatur, *hunc quasi-Laconem. This vile red-coat.* Vide Lys. 1142. et Vesp. 473–5.
332. Dele articulum. Λάρκος fictum nomen viri, ut Ἐγχελυν Lys. 703. puellæ.
346. Vide an legendum, ἐμ. ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς, collato P. E.
353. Cratinus Athen. x. 426. B.
390. εἰτ' ἐξάνοιγε] ἀλλ' ἐξ. Elmsl. e Suida, ut 363. neque damno. Sed qu. εἰ—
- 395–6. Si constaret εἰ γε conjunctim ab Atticis dici, ut sane dicitur divisim, (vide Pors. ad Phœn. 1366. Med. 510.) fidenter legerem εἰγ' οὐκ ἔ. Eq. 1347. νῆ Δί' εἰγε δύο R. P. sed alia ratione. (vide ad Av. 370.) εἰ γε μέντοι Plut. 1203. (εἰ γε, sed corruptum, Eq. 1155.) Pac. 711. N. B. Plut. εἰ γε λαθεῖν δεῖ, versu suspecto. εἰ γε Orest. 1104. 1527. in v. II. Nub. 696.

406—7. ἀλλ' οὐ σχολή—ἀλλ' ὅμως spuria esse suspicor, ex 401. et 408. conflata. Certe 408. respondet ad κατάβα, non ad ἐκκυκλήθητι.

428. Interpunge χωλός· πρ.—ἀλλά—χωλός sunt διὰ μέσον.

435. Spurium esse credo, non 383. Dicæopolis scilicet lacera vestimenta admirans hoc διὰ μέσου exclamat. Vide Schol. et confer Ran. 762.

445. In Schol. lege, καλῶς ἔχοι μοι. Et sic, vel εὖ σοι γένοιτο, reponendum videtur pro εὐδαιμονοίης, quod ex 456. ortum.

453. γε] Quantocyus repone σὺ ex Schol.—Imo quum ἔχει habeant omnes, certe prim. legendum σε τοῦδ' ἔχει cum Bentleyio, ut Elmslei.

507. Spurius est, monente Valckenærio; (nil suspicatur Wesseling. ad Petit. Ll. Att. p. 246. valde dubito an habuerit Scholiastes, etsi citat Suidas v. μέτοικοι) ob has rationes, ut conjicio, quamvis nullas memoraverit:

1. πτίσσειν est τὰ πίτυρα eximere, non τὰ ἄχυρα. Athen. x. 455. E.

2. Ergo aberant μέτοικοι, quod ineptum est.—Nescio an alicubi legerim, τοὺς μετοίκους, alias admissos, Lenæorum tempore arceri solitos. Sed hoc non magis crediderim, quam quod de iisdem χορηγοῦσιν. Schol. Plut. 954. ubi vide Hemst. (De μετοίκους omnino vide Valck. ad Ammon. Anim. p. 110.)

3. Ergo ξένοι = μέτοικοι, quod falsum est. (ξένοι sunt οἱ ξύμμαχοι οἱ Ἀθηναῖζε φοιτῶντες.) Thucyd. i. 143, init. Male Bentley. ad Plut. 800. Vide Pac. 296. Lysistr. 580. Av. 1431. 1454. 1458. Ran. 461. (ubi τοὺς ξ. Rav.) Eq. 1195. cf. 1194. Schol. secund. ad Ach. 634. Ita simpliciter πόλεις, infra 643. Vesp. 655. 668. 705. Av. 1425. Andocid. 30, 39. ubi errat Sluiterus, p. 224. Photius p. 167. Κίος.

4. Non tanti erant μέτοικοι, ut coram illis male audire puderet populum Atheniensem.

510. Vide Thucyd. i. 23, 70. v. 45, fin. 50, fin. vi. 95, init.

518. Elmsleio adde Xenoph. Mem. II. 7. 6. = 440, 17. HSt.

520. De χόνδρος Herodot. IV. 181. 185. Lex. SG. p. 381, 6.
ἀλα· ἀντὶ τοῦ ἄλες. Φιλύλλιος: ~

527. Nonne ἀρχή et 821. ἀρχά?—N. B. ἐντεῦθεν 527. 529.
534. 538.

529. Athen. x. 436. F. XII. 533. C. XIII. 589. D.

536. Plutarch. Pericl. p. 168. D. 4.

555. Malim ἡμῖν. (ἡμῶν pro ὑμῶν recte Br. e MSS. Nub.
213.)

558. Vel male vel ambigue vertit Hermannus not. 306. ad
Viger. Recte vertit Brunckius, *exprobras*, nobis scil.

582. προσένεγκε μοι Elmsleius, contra sensum, ut equidem
puto. Dicæopolis ridere videtur tragicum quendam, qui
scenam ex Iliad. Z. effecerit; ut Astydamas apud Por-
sonum ad Hec. 533. In proximo versu nescio an melius
esset κατὰθες, ut Lys. 202. ὑπτίαν intelligebat Lamachus,
ne visa Gorgone terrear; sed volebat Dicæopolis, ut
vice λεκάνης in eam vomam.

Ib. Schol. Forsan legendum, Μορμῶν μορμόνος, ὡς τρυγῶν
τρυγόνος· ἀλλαχού δὲ (Eq. 690.) μορμῶ μορμούς, ὡς Σαπφῶ
Σ. Vide Suid. v. μορμόνα.

606. Imitatur Athenæus VII. 314. F. notante ibi R. P.

610. Vide an legendum ἐνη, i. e. εἰς ἐνην. *Jamjam futurus
canus.*

642. Recte, opinor, Scholiastes alter. Lacedæmonii scilicet
semper αὐτονομίαν clamabant. Vide Thucyd. I. 144. et
alibi. Xenoph. Hellen. VI. 3. 7—9.

655. Malim ἀφ᾽ ἧθ cum Elmsleio, et ὅς κωμ. *illum qui—*

671. Schol. I. 2. σῶμα] Forsan πῶμα, *operculum*, ut in
sequente scholio.—Imo στόμα e Suid. v. Θαρσίαν, qui mox
οὐδέπω γὰρ τότε.

Ibid. I. 6. Voces divide, Κράτης· εἶδες ex Athenæo IV. 164.
D. deinde pro Κράτης ex eodem Athenæo corrige
Κρατῖνος.

672. μάττουσιν *servari* forsán potest, solo 670. *parenthesi* incluso. Supra 373. λανθάνουσ' recte edd. Vide Vesp. 604—9. Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1171. Av. 1241—3. 1454—9. 133. sed qu. ob Elmslei. ad Med.
684. Qu. τιν' ἡλύγην.—Qu. οὐδὲν ἄλλ' ἢ—
685. νεανίας *accusativum* esse vidit Elmsleius: sed ob 715. malim νεανίαν.
693. Malim παρὰ κλεψύδραν, ut παρ' ἀσπίδα.
710. μέν γ' ἂν malim. Lysistr. 721. Vide ad Demosth. de Cor. 257, 10.
718. Herodot. III. 53, 87.
720. Qu. ὅθεν καὶ ἡ Κ. ἐστὶ τοῦ Π. ἀττικῶ i. e. Ἀττικωτέρα.—
An, ἡ ἐπὶ τοῦ Π. Ἀττικίζει.
722. Recte delet Elmsleius.
733. An legendum ποτεχέμεν, *infin.* pro *imperat.* Vide ad Plut. 598. Scil. ποτεχε^{τε}μεν (τε pro glossa, ut in Menandro Athen. iv. 132. R. P. Opusc. p. 237.)—Non necessarium est pronomen: Plut. 113. 151. Nub. 635.
739. χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασὼ φέρειν (χοίρως.) Duplex constructio, i. e. vox primum expressa, deinde subaudita. Valck. Phœn. 1378. p. 466. de Androm. 1087. Matth. Gr. Gr. § 612. II. (qui in primo loco e Thucyd. VII. 68. fallitur: οἱ ἂν = ὅταν τινές.) Corruptus locus Xen. Hellen. II. 3. 48.
753. Qu. οἱ Μεγ. νυνί; = σὰ δὴ; i. e. τίνα;—Nunc suspicor retinendam vulgatam, ut sensus sit, πρᾶσσομεσ οἶα δὴ πρᾶσσομεσ.
- 757—8. Personas recte, ut puto, ed. Kust. Vide Nub. 1084. 1450.
759. Lege παρ' ἄμμι vel ἀμὶ, ut 903. Elmslei.
822. Μεγαριεῖς. Angl. *PU MEGARA you, Sirrah!* Vide Scaligerum ad Priapeia p. 188, 9. ed. 1595. citantem Thesm. 624. Adde 929. Lys. 587. Pac. 1072. Av. 1466. Vesp. 650. Simile est διασκανδικίσης Eq. 19. λυδίξ. ψην. ib. 520. ἐφενάκιζες Ach. 90. καταιθαλώσεις Av. 1261.

τράχυν' Æsch. Theb. 1039. ubi male Blomf. [1047.] κατα-
 λυκουργίζοντες Alciph. II. 1. p. 206. Non absimilia τοὺς
 οὐχὶ πρ. Vesp. 664. ὦ ψῆττα Lys. 131. Ἀναξαγόρας ὁ νοῦς
 Diog. Laërt. etc. τῷ κοαλέμῳ Eq. 221. αἰετοῦ ἐν Νεφ.
 Av. 988. τὸν Βάκιν Pac. 1119. Ὀλυμπίαν Vesp. 1378.
 τῷ Μελανίῳ Lys. 808. Phot. τίζειν. Suid. ἀδελφίζειν.
 ἀμφιανακτίζειν. Schol. Ran. 442. παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.
 Comicus apud Lex. SG. 3527. v. Αἰγιάζειν. Coray. ad
 Isocr. T. II. p. 281.

In mimo Anglico (*Agreeable Surprise*, ni fallor)
 alteri dicenti, *Domine Felix*, respondet alter, *Don't*
Domine me. W. of Windsor, I'll conjure you; I'll for-
fortune-tell you. Romeo and Jul. III. 5. *Thank me no*
thankings, nor proud me no prouds.

843. Plato Gorg. p. 525. init. = 293, 7.

863. Recte Schol. τὸν πρ. κυνὸς, *cantilenæ nomen*. Vide
 Porson. ad Lys. 1239. Adde Ach. 977.

867. Olim corrigebam Ἰόλαν ex Dawesio p. 113. (190. K.)
 et Virgilio Ecl. II. 47. Vide Kidd. ibid. p. 446. Nunc
 subdubito annon potius Ἰόλειον. vide Kidd. ibid. p. 190.
 et 108. Certe trisyllabon.

877. Legisse videri possit Schol. Pac. 1003. ὥσπερ εἰ χειμῶν
 ἄρα εἰς τὴν ἀγορὰν ὀρνίθι' εἰσῆλθες (vel ἐλήλυθας) φέρων.

880. ἐνύδρους] ἐνύδριαι Elmsl. ex emend. Scal. Vide He-
 rodot. IV. 109.

Ib. Schol. Malim, collato Elmsleio, ἰκτίδας, ἐνύδρεις] εἶδος
 ζῴου ἢ ἐνύδρις, ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.

892. Recte Schol. [διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι.] Vide Eurip. Cyclop.
 342. Plutarch. T. II. p. 1068. B. vel Gaisf. ad Heph.
 p. 29.

900—4. Philemon Athen. XIII. 590. A. Hegesander ibid.
 XIV. 652. F.

905. Vide Pors. ad 928. Nunc quæro de hoc etiam versu:
 nondum enim agitur de modo auferendi.

912. κακὸν defende e Porsono ad Herodot. III. 62.

915. Oratores irridere videtur. Vide Dem. de Cor. p. 293, 23.
920. Vix satisfacit Elmsleii explicatio. An hoc vult?
Ellychnium in straminis fasciculo illigatum, et per canalem, aquæ scilicet innatando, navali illapsum.
928. Cum καὶ μὴ emendavisset Porsonus, nostram tamen suspicionem, spurium esse versum, iudicio suo plane comprobavit.*
947. συνθέριζε καὶ deleo, collato Elmsleio, et lego τουτονί.
950. Qu. an vertendum, *et cum quocis alio sycophanta audacter* COMPARA. Lego enim πρόσβαλλ' cum Elmsleio. Qu. an sic προσβάλλω Herodotus.
959. Malim ταυτησί δραχμῆς. Vide R. P. et Elmsl. ad 1048.
964. Æsch. Theb. 379.
966. Malim ἐπὶ ταρίχει. Jocus παρὰ προσδοκίαν pro φαγέτω. Brunck. ad Plut. 1005. et Eq. 707. Ach. 835. Fragg. Inc. 124. Pac. 1116. τὴν Σιβυλλαν ἔσθιε. vide Nub. 813.
981. Schol. l. 3. χάρας] Forsan χάρακας.
991. Plutarch. Anton. p. 927. B. = v. 145. Reisk.
- 1002—3. οὐκ ἤκούσατε;—οὐκ ἀκούετε; Sed pro priore malim, οὐκ οὐκ ἀνύσατε; ut Ran. 662.—Qu. interpolata?
1029. δημοσιεύων] Vide Plutarch. II. 34. C.
1047. Lege Δικαιοπόλι, Δικαιοπόλι. ΔΙ. τίς οὐτοσί; Vide 823.
1048. ταυτί] Latini, *eccum*. Terent. *There goes—here comes*. i. e. *see where*. In Thesm. 1215. apud Elmsl. παιδάριον est vocativus, ut Pac. 1287. τουτὶ, i. e. *θαιμάτιον, vestem anilem*. Τη, *O Teredon, hanc vestem quantocyus aufer*. Graviter errat Reisig. p. 84. (Plut. 227. male Elmsl. Cens. Markl. p. 449.)
- De ὅδε in tragicis Elmsl. Cens. Markl. p. 446. et 460. ad Heracl. 81. (omnino vide Æsch. Agam. 1300. St.)

* Vide Porsoni *Aristophanica* p. 119. et amicum ibi citatum de Dobræo intellige. J. S.

Elmsl. Med. 154. Schæfer. Mel. Cr. p. 77—8. ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ π. γ. τ. φέρω Arist. Suidæ v. του (sic ed. Med.) In Plut. 1000. τὸν ἄμῃτα MS. recte, ut 996. sed bona vulgata. Lysistr. 66. malim αἰδὶ δ. 728. ἡδὲ γοῦν. 1080. ἡδ' ἢ ξυμφ.

1068. τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς] Nescio an legendum συνεσπακῶς. vide ad Plut. 756. ἀνέλκειν, συνέλκ. confusa, Pollux II. 49. ubi lege, ἡ αἰωρῶν ἡ ἀνέλκων ἡ ἀνατείνων, ὡς Ὑπερίδης φ'. ἔχ' ἐπάνω τῆς κορ. Vide Lucian. I. 373. II. 457.

ὀφρῦς ἀνασπᾶν Demosth. F. L. 442, 11. Suid. v. ὀφρῦς ἀνας. Alex. Athen. VI. 224. F. Equit. 628. Xenoph. Sympos. 3, 10=513, 32. συσπᾶν Bergler. p. 149. αἶρειν Menander p. 15. et 213. (Walpole ad Com. p. 86.) ἐπαίρειν Baton Athen. (Walpole, p. 7.) Bergler. p. 194. Hemst. p. 373. Amphis, (apud D. L. III. 28. Suid. v. σκυθ. Cum Amphide confer Ammian. Marcell. XX. 1.) et Pollux IV. 137. fin. (sed de hoc qu.) ὑπεραίρειν Lucian. Amor. 54. T. II. p. 457, 85. ἀνάγειν Aristæen. συνάγειν Nub. 582. Ran. 842. (Pollux IV. 149. p. 439, 3. conferendus cum § 144.) τοξοποιεῖν Lysistr. 8. χαλᾶν Vesp. 653. Pricæus ad Apul. 9. p. 525. "Ad Aves scholiis τὰς ὀφρῦς αἶρειν ἔθος τοῖς ὀργιζομένοις." Imo ad Vesp. 653.

N. B. ἀνατείνειν erat τῶν κακοήθων, non νωθῶν. Vide Polluc. IV. 144. 148.

Tollere supercilia Catull. ad Januam, 46. Quid?

Victorius V. L. 16, 14. Cicero c. Pison.

1082. Malim ᾶ ᾶ. vide Schol. Confer 1204.

1090. Xenoph. Mem. I. 5. 4.

1106. 1112. Qu. transposita?

1128. Pherecrat. Plutarchi II. p. 1141. F. = 668, 6. T. v. I. Wytt.

1150. τὸν μέλεον τῶν μελ. π. Elmsl. Paullo melius τῶν μελέων τὸν μέλεον.

1154. Retinendum puto ἀπέλυσ'. Choragi erat artificibus victum, eumque lautissimum, præbere. (Vide Valck.

- MSS. ad Antiphont. *περὶ τ. χορ.*) *Sent me away empty-bellied, (when the shew was over.)*
1180. Dele, ex 573. petitum. Tolerari posset si ἐξήλειψε, ἐξέτριψε, etc. restitueres; sed cum πτίλον δὲ ad τῆς κ. pertineant, recte statui hæc delenda.
1183. Malim, πανύστατ' εἰσιδὼν—φάος σὲ—Vide Elmsl. ad Markl. Iph. A. 171. Sed tragici, quos hic ridet Noster, singulari fere utuntur. Hippol. 57. et Beckii Ind. νν. πανύστατος et ὕστατος. Soph. Aj. 858.
- 1185, etc. Quid hæc faciunt de ὑδρορροῇ? Quomodo ἐλαύνειν potuit hostes, qui τὸ σφυρὸν ἐξεκόκκισεν? Si hæc sana sunt, forsán ridet aliquam Euripidis ἀσυστασίαν.
1204. Ante h. v. deesse putat Hotib. p. 96. ὦ ξυμφορὰ μάκαιρα τῶν ἐμῶν καλῶν. καλὰ substantive positum Soph. Electr. 919. Demosth. de Cor. 323, 20. 257, ult. 260, 2. 246, 4.
1219. Σκοτοδείνη meretrix, Archedicus Athen. xi. 467. F.

V E S P Æ.

ARGUM. prop. fin. Pro ἐν τῇ ποτ' Ὀλυμπιάδος β' ἦν, sic enim Rav. lege, ἐπὶ τῆς πρῆς Ὀλυμπιάδος, ὅς β' ἦν. *Qui Philonides secundum locum obtinuit.* Vide Argum. Avium § 2.—Vel Ὀλυμπ. καὶ δεύτερος ἦν. Deinde πρῶτος, i. e. α', forsán mera est repetitio literæ ex ἐνίκα.

Paullo ante forsán, καὶ πλήττονσιν ἀντῷ: ~Τὸ δράμα τῶν χαριέντων. Ἐδιδάχθη—Vide Arg. Ran. § 7.

Var. Lectt. apud Schol. 20. 30. 49 male. 62. 73. 101. 108. 185. (194?) 214. 220. 234. 235. 270 forsán error typorum. 279 forsán error. 281. 324. 337. 341. 354. 364 male. 369. 380 male. 413 male bis. 450. 491. 503. 559 male. 563. 575. 592 male Ald. 641. 692. 708. 769 bis. 780 Ald. f. male. 787. 800. 829 male. 885 schol. om.

- Kust. 898. 909. 912 qu. an luxatum. 1025 male. 1036 male Ald. 1045. 1060 male. 1067. 1127. 1186. 1246. 1252. 1272 male. 1287. 1342 male. 1466. 1478 male. 1487 qu.
- V. 3. Antiphon p. 136, 26.
4. οἶσθας Br. e MS. de quo vide Photium, Pierson. ad Mœrin. et me ad Eq. 1066.
5. μερμήρας Theognis 1325. Bekker.
8. Lege ἀλλ' ἦ——cum interrog. Vide Valckenær. Hippol. 932.
- 15—9. Hinc profecisse videtur Alciphron III. 59. Vide infra v. 24. et 52—3.
- 19, etc. Utcunque possis sensum extricare, intelligens ὡς Κλεώνυμον. *Deinde aquilam more Cleonymi abjecisse chlypeum.* Vel etiam, jungendo ἐδόκουν Κλεώνυμον(ὡς) αἰτὸν καταπτ. Sed quum ex ipso loco, tum ex imitatione satis manifesta Alciphronis, liquet aquilam versam esse in Cleonymum, deinde abjecisse scutum. An mutilus est locus, ad hunc sensum supplendus? Κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν [ἐξ αἰτοῦ Γενόμενον αὐτὸν ἐξαπίνης] Κλεώνυμον.
21. Vide an sit Xanthiæ. *Quomodo me vis reliqua enunciare, si unquam istum griphum proposuero?*
- 22—3. Athen. x. 453. B. XIII. 579. C. 1.
23. Qu. κατ' ἐν θαλ. Vide Eq. 607.
53. Si dent libri σοφῶς pro σαφῶς, neutrum statim spernendum; sed melius σαφῶς.
57. κέκλαμμαι Athen. IX. 409. C. ubi nostrum citat R. P. Per ā diserte Schol. ē Br. Inv.
78. Σωσίας. Demosth. Macart. 1075, 29. Sosias est spectatoris nomen. Pro Sosia in Xenoph. Anab. I. 2. 9. *Sosin* ponit Burmann. post Dorv. Sic. p. 504. sed is Syracusius. Sosias Atheniensis, Antiphon 137, 33. et, ni memoria fallit, in catalogo belli cæsorū (Inscr.)—Servos spectavisse innuit Plato Gorg. p. 502. D. (192. Heind.) [*sed hoc*] nil ad rem.

94. Ἀν τῶν ψήφων, ut τῶν λίθων Ach. 183, etc. Suspectum saltem γε.
118. καὶ μάλα Herodot. VIII. 66, 70.
125. Vel legendum cum Porsono ἐξεφρουμένῳ ἂν, vel ἐντεῦθεν οὖν ὁ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξέφρει.—Sed nunc malim, ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμὸς αὐτὸν ἐξέφρει.
186. Putabam, οὔτοι—Οὔτι, χ. sed nunc cum Brunckio capio, οὔτι χαίρήσων ἔσει Οὔτις. i. e. Οὔτις εἶναι φήσεις, *personam ages*; ut 1219. Thesm. 1021. Ran. 498. 589. Horatius, *Adversarius est frater. This is my body.*
Valckenærius ἔσει vertit *ingredieris*: male ob sensum; tum εἴσει, non ἔσει.
Hodie lego, οὔτοι—Οὔτι, χαίρήσων γε σύ. γε σύ, sed οὔτι diserte, Elmsl. Ach. 563. De γε σύ Ach. 827. Eccl. 1019. Rav.
194. Schol. Qu. ὅταν, φησὶ, γραφῆς. *In jus vocatus fueris.*
Vel τράγῃς.
201. Thucyd. IV. 67, 68. et notas.—Distinguendum puto, προσθεῖς, τὸν—*And putting the door to, with the beam against it, roll the great mortar to the foot of the beam.*
Sed nonnihil dubito, annon legendum τὴν δοκόν. Vide Schol.
202. Lege προσκύλι': ἰώ μοι.
217. ὁψὲ γάρ] γ' ἄρ' recte alii. ἄρα non interrogans, Valck. Phoen. 569. Boissonade MSS. du Roi x. p. 176. dat, "Straton. Athen. IX. 382. E. [ubi tollendam puto interrogationem;] ἄρα scribit Gaisf. in Hesiod. Opp. 370. Defendit Æsch. Pers. 346." Addo Plut. 877. Lys. 932. (Æsch. in not. ad Plut. 314. ubi Boiss. l. c. servat ἄρα.) Plut. 921. γ' ἄρα. ἄρα Nub. 1304. Pac. 892. 1239. Lys. 932. Ach. 346. (sed corrupt.) Vesp. 458. (sed interrogandum videtur, ut Lys. 649.) Thesm. 175. Vesp. 835. 888.
220. Qu. an ἀρχαιομελῇ Σιδων. ut πόδα τυφλόπουν Phoen. 1565. μετωποσώφρονα πρόσωπα Æsch. apud R. P. Præf.

- p. 34. Ceterum Phrynichi versus, quibus τῆς θυμέλης ἄρχεται (Hesych. v. Γλυκ. Σιδ.) imitatus esse videtur Euripides in suis Phœnissis, 209. unde in Phrynicho λιπούσα servari poterit. Vide Pors. Opusc. p. 283.
228. Qu. ὡς εἰάν ἀπαξ (vide 893.) λίθους ἔχω—vel, ἦν μόνον.
235. ὁ δὴ Schol. et Brunckii MS. B. Lege vel ὁ δὴ ὅστις λοιπὸν, vel ὁ λ. ἐστὶ ΔΗ, ΠΑΠΑΙ—
239. ἦψετο Epich. Athen. iv. 158. C. ἦψε Alcæus ix. 370. F. Euphron 379. E.
278. Legendum ἀνεπίθετ' junctim. Vide 101. 566. 584. 966. Eq. 68. 471. Pac. 621. Nub. 873. et ad Lys. 171.
282. Ἀθηναῖαις Pherecrat. Eustathii ad Odyss. γ. p. 1456, 52. Porson. et me ad Pac. 144.
283. Schol. l. 2. Περικλέους] Lege Τιμοκλέους. Ol. 84, 4.
296. Mendosus videtur Burneio Cens. Hecub. (vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 208.) Qu. ὦ παππίδιον, ut ἥδιον γὰρ ^{ἥδιον τῆ} sint e margine. (παππιδῖ i. e. γράφεται παππηδίων.) Vide Porson. ad Odyss. ι. 199.
297. κρέμεισθε] Lege κρέμαισθε. Barbarum alterum.
338. Ni ratio metrorum omnino repugnat, (antistrophica enim hæc omnia esse satis patet,) delendus hic versus cum Hemsterhusio. In Scholiaste lego, Τοῦ δ' ἐφέξειν] (vel potius ἐφεξιν.) γράφεται καὶ ὕφεξιν. οἷον ὑπόσχεσιν. τί ὑπισχνούμενος : ~ Τοῦ δ' ἐφεξιν] τί ἐπίσχει σε, ἢ τίνος χάριν. τί πραφασίζόμενος συγκλείει σε. παρὰ δὲ (vel γὰρ) τοῖς τραγικοῖς ἐφεξιν ἢ πρόφασιν. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ, etc. Elliptice scil. accipiebat Grammaticus, τίνος ὕφεξιν, scil. κατὰ, ut sæpissime πρόφασιν Attici. Tum Hesychium, a Fl. Christiano citatum, a falsa lectione deceptum puto, et Euripidem dedisse ὕφεξιν, non ἐφ.
- In superiore versu forsitan legendum τοῦ δ' ἐφέξων, i. e. παύσων. Scholiastes autem legebat ἐφεξιν, quod per Homericum ἐπισχέειν interpretatur. ἐφεξιν etiam Rav. quod forsitan verum : *By way of a prevention from what?* De hoc accusativo vide ad Plut. 314.

351. Schol. l. 3. Κρατῖνος] Legendum puto Κράτης.
364. Malim ἀλλὰ καινήν—Nub. 479—80. μηχανὰς καινὰς.
1028. καινόν. Sed vide Pac. 315. Ran. 746.
383. Collato Brunckio lego, εἶργειν ἔσται τοιαῦτα—Vide
Nub. 1123. Pors. ad Med. 716.
401. Qu. πότε ἄρ' εἰ—Confer Lys. 304.
- 413—6. —γετε, XO.——BΔE. ὡς τοῦδ'—ΦΙ. ταῦτα δῆτ'—XO.
ὦ πόλις. Sed ob 462. 485—6. forsā præstat ταῦτα δῆτ'
Choro dare, ut Grayius. ὦ πόλις certissime Chorus.
416. Ob metrum creticum lege θεοισεχθρία, et in Archippo
apud Schol. θεοισεχθρία contracte.—Valde dubito an
unquam vel θεός vel πόλεως comici. πτερίνοις θεοῖς recte
MS. Rav. Av. 904. Ineptit Reisig. Eq. 32.
430. Legendum puto cum Fl. Christiano, κεντεῖτε καὶ τοὺς
δακτύλους. Particulas καταλήλους continuabat librarius,
ut in Horat. *malus aut fur*, (ubi Bentley.) ἢ in Vesp.
548. κάφημέροις Prometh. 966. recte, ut puto, Porsonus;
et in hanc emendationem propendet Elmsl. Cens. Blomf.
E. R. 33. p. 241. Adde Elmsl. Cens. Markl. Suppl. 882.
et Cens. Porson. E. R. 37. p. 85. Soph. Electr. 689. alii
ἔργα οὐδὲ κράτη.
478. πού 'στιν] Lege σοῦστιν, i. e. σοι ἔστιν. De con-
structione vide Eq. 87. Vesp. 240. De crasi Eccles. 410.
et Burneium (*Month. Rev.* Feb. 1796. p. 131.) Lysias
c. Eratosth. p. 127, 5. ὁ λόγος om. MSS. Isocr. Euthyn.
§ 15. recte περὶ τούτου Coraës.
494. Conjiciebam ἥδυσμά τις vel -ύσματα. Sed forsā non
opus. Qu. autem an recte ἀφύαις sit disyllabon.
518. Confer 575.
522. ἦν γ' ὁ δεῖνα Valck. recte, tollatur modo γ'. Vide
Ran. 949.
363. Forsan καὶ—Vide v. ll. ad Eq. καὶ κακὰ κακῶς.
- 570-1. Crates Athen. ix. 396. E.
598. Confer Athen. viii. 351. A.

610. Vel verte, *And may I never need to*—(sed, si Blomfieldio fidendum, oporteret optativ.) vel lege, /κού μή με δεήσει.
612. Malim, ἄλλην ἢν μὴ ταχὺ μάξῃ. Sed longe melius Elmsl. ἀλλ' ἢν, modo de ceteris liqueret.
632. οὗτος Dawes. probat R. P. Advss. p. 229. et sic Br. Inv. Vide Dem. Macart. 1077, 17. Lysiam 150, 35. 174, 32. et me ad Dem. Fals. Leg. 352, 13.
641. Athen. XIII. 568. E.
657. πρυτανεία] Xenoph. Rep. Ath. I. 16. Qu. Thucyd. VI. 91. fin.
661. Schol. τριῷβ. τοῦ μηνός] Lege τ̄ Ημ̄^τ i. e. τῆς ἡμέρας.
663. Distingue, ΦΙ. καὶ ποῖ—BΔE. εἰς τούτους—ἀεὶ σὺ γὰρ—ut Hotibius p. 105.
672. Schol. Nunc lego, Σύρφακα ἐκ κηθ. λαγαριζόμενον] τὸ—συρφετώδη ἐξ εὐ. τρεφόμενον. κηθάριον—κοσκινῶδες, —τῶν ψήφων. ἡ κηθάρια τὰ ὀξύβ—ἦν ταῦτα. λαγαριζόμενον δὲ τὰ λαγ.—εὐθραυστα (vel εὐθλαστα) τινά. ἈΛΛΩΣ. ἐκ κηθαρίου] ἐκπέταλα τρύβλια, ὡς Εὐφρόνιος, τὰ κήθια. (Vel, ἐκ κηθαρίου] Εὐφρόνιος· κήθια, τὰ ἐκ. τρ.) Quæ sequuntur, servanda puto. Tum, οἶον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον τρεφόμενον.—Μυρμηκανθρώπων (vel -οις) * * * (Exemplum e Pherecrate, ad probandum κήθιον id fere fuisse quod ὁ νάρταλος—lege κάρταλος) τὸν μισθὸν ἡ ἐξ ἄγγους—κάρταλος, τραγαλιζόμενον, ὡς ἂν πένητα:—λαγαριζόμενον] ἀντὶ τοῦ, etc.
677. Lucian. Dial. Meretr. T. III. p. 321, 5.
682. σοὶ defendi potest e R. P. ad Med. 734. Vide 675-6.
692. Qu. ἀντενέδωκεν, *remittit*. De αν et εν ad Plut. 428. et Add. Legendum autem πρίονθ—a couple of sawyers—e Scholiasta. Sic Reisig.
699. Scholium dispone,—ὁ φορεῖς ἱμάτιον. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, (sic lege)—τοῦ ἱματίου. τὸ δὲ ἀκαρὲς—καὶ οἰκτρόν: (suspecta vox, neque extrico quid in textu habuerit ille Schol.)~καὶ τοῦτ' ἐ. σοι: ἀπὸ μετα-

- φορᾶς—ἐλαιον καταβραχύ. Ille legebat ἔλαιον, monente Kustero ad Suid. v. ἀκαρές. Alius ad 700. ἄλευρον.
700. Schol. Vide Dem. Olynth. III. 37, 25. et quæ notavi.
- * 707. Qu. δύο μυριάδ' ἂν τῶν δ.
713. Schol. fin. Forsan, κατανεμῖν μεδίμνων ὦ. τοῦτο ἐν σχ.
717. Si vel unus codex daret κριθὰς, libens acciperem. Vide etiam an distinguendum, μεδίμνους (καί—φεύγων) ἔλαβες, κατὰ χοίνικα, κριθάς. *And mere barley after all.* Et nescio an sic legerit Schol.
754. Schol. In Euripide ἐνοδίας etiam Ald. Si de quantitate mediæ syllabæ constaret, legendum putarem εὐδίας.
764. Qu. ἂ κακεῖ, ut Eccles. 135.
769. Schol. Lege, ἔλη ἢ τοῦ ἡλ. αὐγῇ, δασέως, ληφθέντος δὲ τοῦ ἱ, ψιλῶς. (i. e. ἔλη *per asperam*, εἶλη *per lenem*;)—τὸ δ' ἡλ—προενεκτέον, παρὰ τὴν εἶλην. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡλιον δικάσεις. ἅμα δὲ—τῆς ἡλιαίας ὄνομ. Ista enim, τὸ δ' ἡλιάσεις, etc. usque ad διὰ τοῦ ἱ εἶλην λέγουσι, et ultima, οὕτω Δίδυμος, etc. duo sunt scholia indidem ducta.
770. ἦν ξυννεφεῇ δὲ—Vide Av. 1502. Infra 1342. εἰὰν δὲ γένῃ Schol.
772. Schol. l. 3. ὄν] ὦν Valck. qui in his decem thesmothesis nullam fraudem videtur suspicatus. Mox fin. qu. an ἐξηγεῖσθαι.
773. δικιδίον εἶπας Eq. 346.
780. Athen. xiv. 647. B.
824. ἢ θράττα] Hæc dicit vel Xanthias vel Sosias.
833. Lego ἀναρπάσας, ut 17. Anaxilas Athen. vii. 307. D. vel viii. 342. D.
843. Qu. τιμῶν, ut 895.
851. Athen. x. 424. C.
870. Ἑρμῆς προπύλαιος Pausan. i. p. 53. προπύλαια ἀκροπόλεως Thucyd. ii. 13. Lex. Rh. Bekk. p. 202, 30. Ἀετὸς προπύλαιος: τὸ νῦν λεγόμενον αἴτωμα ἢ δέλτα. Ad quæ tamen confer p. 348, 3. 361, 17.

888. Malim οἶον αἰωσεται, ut 1320, etc. Et qu. an distinguendum, φεύγων; BΔ. οὔτος. ΦΙ. οἶον—
895. ὡς δὲ καὶ Euphron Athen. ix. 377. F.
897. Qu. ποῦ 'στὶν ὁ δ. (S') Vide ad Av. 167. Possis, ποῦ, ποῦ 'σθ' ut Plut. 865. Ran. 288.
898. Malim, ΦΙ. ἕτερος. *This is such another thief as Labes.* Et 899. *forsan* BΔE. ἀγαθός γ'—Imo 899. certissime Philocleonis. κάθιζε 900. dici liquet ad judicem.
912. Qu. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.
922. Schol. l. 4. Forsan, δὴ ἐριθάκους οὐκ ἂν τρέφοι λόχμη μία. Vel potius, οὐκ ἂν τρέφοι δὴ ἐρ. λ. μ.
933. Si constaret προσκαλεῖσθαι dici de testibus, mallem προσκεκλημένα. Vide Demosth. Aphob. III. 850, 14.—πρὸς hic valet *præterea*. Recte igitur conjeci.
934. Distinguere mallem cum MS. Rav. οὐδέπω; ΦΙ. τοῦτον—Vide Pac. 326.—Qu. an, κού καθίζεις; ΦΙ. οὐδέπω τοῦτον δέ γ'—ut Brunck. Tum distingue, BΔ. οὐκ αὖ σὺ π. ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔ. BΔ. οὐκ ἀλλ'—ΦΙ. κλέπτῃς—ut Br.
936. οὐκ αὖ Rav. ut Eq. 335, 8. Vide Thesm. 899. Lys. 171. 989. qu. Vesp. 917. Eur. Androm. 239. MS.
951. Qu. ὁ τι; σοῦ—
977. Schol. init. κοινόν] i. e. ἀνθρώπινον. Non opus est legere καινόν.
978. οὐδέν ποτ' Rav. Qu. ο. π. εἰ μὴ—Vide ad Av. 1679. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ Æschyl. Agam. 1108.
985. Lege ἐνταῦθ' ἐνι. ut Soph. Œd. T. 598. Nub. 211. Av. 990. Eq. 128. Cratin. Pollucis x. 140. ubi lege, 'ΕΝΕΙΣΙ δ' ἐνταῦθι—Sed vide Eccles. 169.
987. Qu. an dist. personas,
ΘΕΡ. (Thesmothetæ personam gerens) φέρ' ἐξερ.
ΦΙΑ. πῶς γάρ—(vel totus servi, si mox εἰσκας legas cum Rav.)
BΔE. δαίξιν ἔ.
989. ΦΙ. οἶμοι. BΔ. ποῦ 'σθ' ὕδωρ; ἔπ.
1014. Plutarch. de Orac. Def. p. 414. E. Athenæus i. 19. E.
- Vol. II.

1015. Qu. εἰς τ'—

1020. Schol. l. 1. ἐξώλης] Qu. an intelligit *exoletus*?

1021. εἰς αὐτοῦ] An εἰς αὐτὸν Schol. ad v. præced. i. e. κωμῶ-
δεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit pro ἐραστής.

Ib. Schol. In Cratino malim,

* * * * * * * * μισεῖς γὰρ πάνν

τὰς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικ' αὐτὴν τρέπει νῦν — —

Sed vide Bibl. Coisl. p. 474. Porson. ad Av. 718. Sed
nonne oportet τὰ παιδικά? Sine articulo Plato Phædr.
p. 304. Bip. apud Matthi. Gr. p. 627.

1027. Schol. l. 1. κατὰ K.] Lege καὶ K. et integriora vide
in Schol. Pac. 754.

1028. Pac. 755. Demosth. Lacrit. 938, init.

1032. Malim, μετ' αὐτὸν, sc. Cleonem.

1052. Athen. III. 83. E. 84. A. 3.

1071. Hinc Ἀττικοὶ σφῆκες Alciph. II. 4. p. 262. Vide
1085.

Ibid. εὐγενεῖς] An ἐγγενεῖς?—Imo vide Thesm. 337.

1082. Æschyl. Pers. 426.

1086. Malim πάντα μ' ἂν δ.

1106. Schol. l. 3. An, ἡ πνελὶς ἡ περικειμένη?

1111. τὸν γόνον] τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσι Schol. An
legebat τὸν ΠΟΝΟΝ?

1113. Lege ἐκροφῇ. Vide Equit. 698. 901. Acharn. 277.

In Juliano Cæsar. p. 318. C. ἐκφορήσωσι male ed. 1583.

p. 48. Qu an alicubi in Athenæo emendaverim, ἐκροφῇ
τὰ σίτια.

1164. Vide Gaisf. Hephæst. p. 70. et Herman. de Metr.
p. 128. et Add. ed. 2. σαλακωνία Alciph. II. 3. p. 224.

Ib. Schol. l. 7 et 9. Forsan Αὐτολύκου et Αὐτόλυκον. Sed
omnia longe difficillima.

1178. ἔφη] Parenthesis, subaudito ὡς. φασὶν Lysistr. 188.

Pors. Advss. p. 287. Antiph. Athen. XIV. 655. B. εἰκε

Thesm. 38. λέγω Plut. 445. forsan Athen. x. 446. A.

1183. Lucian. Timon. 50. p. 164, 29.

1185. ἐμαχέσατ' αὐτίκα, ut 1374. Verte, *exempli gratia*.

1188. Collato Ravennate, qu. καὶ λαγόνα καὶ—καὶ in versus fine; sed de Ione Chio Athen. xi. 501. fin.
1203. Malim προμάνθανε. Vide ad Nub. 983.
1216. Schol. τὸν δὲ Μυσὸν citat Vales. ad Harpocr. p. 297. notante Hemsterhusio. Forsan, τὸν δ' Ἀκέστορα τὸν Μυσὸν ἀν. ἀκ. Vel, τὸν δὲ Μυσὸν Ἀκέστορ' ἀν. ἀκ. ἐμοί. Καὶ Εὐπολῖς, Ὡ πολῖται—ἐστὶ νῦν, Πλὴν ἄρ' ἡ—Confer Eupolin Aristidis III. 215. C. ed. Canter. ubi distingue, νῦν τίς; ὦν—Ultima verte, *Callias's brood of bastards*. Ejusdem, ut videtur, Calliæ Hipponici filii, quem ut mulierosum ridet noster Av. 287. τὸ νόθον ut Eurip. Hippol. 962. Antig. Fr. 9.
1218. δεδέξεται glossa esse videtur. Qu. ἄληθες; ὡς γε Διακρίων ἂν οὐδ' ἂν εἰς. De ἂν vide Av. 1147. Lys. 361. F. res incerta.
- 1221–2. Ambo versus sunt Philocleonis.
1223. τοῦτ' εἰ optime Porsonus; sed male distinguit [*post παραπολεῖ.*]
1231. Schol. l. 6. Malim, καὶ τὸν Ἀδμητον ἀναγέγραφε, παραθεῖς τὰ (vel τὸ) Κρατ. Quod præcedit Ἀρμόδιος, vitiosum puto: forsan Ἡρόδικος. Vide Athenæum.—Ni me omnia fallunt, legendum Ἀρτεμίδωρος ἐν—
1236. Vide an legendum κἀντῶσεται, et 1225. ἑτέρ' ἀντάσσομαι. vide Eccl. 882. ἐτέραν non prorsus malum, sc. ᾤδῃν. Sed potius σκόλιον subintelligitur quam ᾤδῃ. Optimum ad sensum ἕτερον ἀντάσ. et quum suspectum sit εἰάν γ', hoc ipsum forsan latet.
1251. Philo Jud. Vit. Mos. I. p. 603. A. Συβαριτικῆς ἀσελγείας.
1265. Theopomp. Comic. Athen. vi. 264. A.
1284. Qu. πλευραῖς τέγους. Vide Rav. [στέγειν.] Mox τὰς πληγὰς στέγειν, ut Br. Verte, *to keep out*. (τὰς πλευρὰς legisse videtur Schol. ex ejus interpretatione, συνέχειν.)
1315. δὴ καὶ tres primæ. καὶ omittit Schol. An καὶ δὴ?

1317. Schol. fin. Lege, οὕτω πάντες· ὁμως δ' ὑστερεῖ—vel, πάντες ὁμοίως· ὑστερεῖ δ'—Verte, *Ita omnes grammatici*, Didymus puta, Symmachus, etc.

1322. Vide Polluc. VIII. 18.

1323. Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων, 1319.

1337. Schol. Strattis: Lege, ἦ—ταυτόν—Deinde, δέ γ' vel δ' ὅπερ—ἄπερ χοῖ Λέσβιοι. ἐπὶ τοῦ αἰ. τ.

1382. Malim τεττάρων.

1404. Malim κλητεύων ἔοικας. Ordo est, σὺ κλητεύων ἔ. γυναικὶ θαψ. In pallorem ridetur Chærephon, non mulier.

1422. Stratonicus Athen. VIII. 351. E. ubi ἄρδοι Coray.

1425. Lege, μέμνησ', αὐτὸς ἄπ. Scil. ὦ κλητήρ.

1434—5. εἴσω et οἴσω sunt v. ll.

1441. Qu. γε pro σε.

1444—6. μεταπεσεῖτ' Bentl. Lege,

———— ἀντιμαθῶν

ἦθῃ, μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρ. καὶ μ.

Versus 1445. non est trochaicus; sed brachycatalecticus ejusdem generis cujus ceteri.

1478. Melius ὑπαὶ vel ὑπὸ ῥύμης.

1487. Lege, οὐκ εὖ; cum interrog. (vide Pac. 1229.) et seni continuatum. Deinde, BΔΕ. μὰ Δ. οὐ—

P A X.

HISTORIA. Schol. ad 435. Schol. Rav. ad 476. e Philochoro. Omnia vide vv. 978—98.

Var. Lectt. apud Schol. 5, ut videtur. 7, ut videtur. 13 male. 36 male. 43 male. 48, ut videtur. 108 male. 245. 258. 259 male, ut videtur, χ pro 'χ. 309. 382. ἀγλαοῦμεν, sed casu. 464. 495. 506 qu. 552 male. 556 male. 593. 615. 617. 632. 642. 643. 647 male. 662. 674 male. 694. 698.

714. 721 male. 725. 752 bis male. 754 male. 831, ubi qu. 836. 874. 923. 938. 1026. 1050. 1064. 1078. 1109 male. 1112. 1115 male. 1131. 1143 male. 1144. 1147. (1164?) 1176, ut videtur. 1199. (1215?) 1223. 1246 male. 1285. 1296. 1337.

V. 1—20. Personas distingue: (N. B. A est ὁ παρατιθείς, B. ὁ μάττων.)

1. A. αἶρ'—
2. B. ἰδού· δὸς—
4. A. δὸς μ. ἐτ.—
5. B. ἰδού μάλ' ἀνθις. ποῦ γάρ—
6. ————— A. μὰ τὸν Δ.—
9. B. ἄνδρες—
11. A. ἐτέραν—
12. ————— B. ἰδού.
15. A. αἰβοῖ—
16. ————— B. μὰ τὸν 'Α.—
18. A. αὐτήν ἄρ'— (et qu. an interrogative?)
19. B. νῆ τὸν Δ.— et pergit 20, etc.

2. Sic αὐτὸν τὸν ἀλαζόνα infra 1121. Vide Ran. 1152.

7. Schol. l. 1. Qu. περισύρας. tum περικυλ.

16. γε om. Rav. An. ἐτέρας αὐ?

21. εἰ μὴ φέροι πως ὦτα μὴ τετρημένα Agath. Proœm.
Anthol. (Jacobs. T. 6. p. LII.)

25. Athen. XIV. 650. A.

27. Schw. ad Athen. IV. 173. A.

39. προσβολή.] Antiphon 123, 22.

40. Distinguendum suspicor,

———— προσβολή,
οὐκ οἶδ'—
———— τοῦ γάρ ἐστ'; A. οὐκ ἐσθ' ὅπως

B. οὐκοῦν— etc. ad 48. ἐσθίει.

A. ἀλλ' εἰσιῶν—

B. ἐγὼ δέ—

47. δοκέω μὲν Ananias Athen. vii. 282. C.
- 47—8. Lege αἰνίσσεται, ἀναιδέως (Rav.) ἔσθιεν. Hoc forsā Schol.
97. Malim, ἀνθρώποις φράζειν. i. e. φράζε. Possis φράζω, ut φράζομεν Av. 1085. φράζω Trachin. 468.
103. ὡς—ἐς.] Demosth. Pantæn. 979, 26. εἰς ἀγρόν ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἐπικλήρους. Polycl. 1221, 20. Thucyd. iv. 79, init. εἰς θεοὺς Pac. 131. Av. 844.
142. Citat Athen. xi. 486. E. ubi R. P. Advss. p. 129.
160. Forsan, ὀρθὸς χῶρει, ut ἀνῆξε δ' ὀρθὸς Phœn. 1474.
162. Qu. ἀμερίων. i. e. ἀνθρωπείων.
164. Vide Isæum Philoct. § 24. Bekk.
170. Plutarch. ii. p. 233. init.
179. Athen. xiii. 565. E.
184. ἔστ' ὄνομ'. Vide Av. 274. 278. 645. 1203. 1527. me ad Av. 813.
188. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὃ τι ποτ' ἐστὶ σοι. (πόθεν τὸ φίτην; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;) Sic forsā inserendus versus ex Eustath. ad Il. Ψ. p. 1291, 26. ed. Rom. Aliud fragmentum apud Polluc. x. 188. p. 1381. τήνδ' (al. γοῦν) ἀσπίδα Ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως, verba sunt Πολέμου ad Κυδοιμόν, vel Trygæi ad ἀσπιδοπηγόν. Vide 1208—63. sed illud præstat.
195. Usitatus οὐδ' ἔμελλες.
198. Vide an hinc emendandus Julian. Cæsar. p. 307. B.
214. Lege Ἀττικ. Supra 213. Ἀττικίων est ὁ Ἀ. Sed qu. an asp. ob Laconicam dialectum. Vide Kidd. ad Dawes. p. 225. ed. nov.
- 237—8. Distinctionibus sublatis lege, πλάτους Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλ.
240. Vide ad Demosth. F. Leg. 442, 15. et Hemst. ad Lucian. i. p. 365, 59.
241. Perspicue legendum τρις ἄθλαιαι.
250. Corruptus. Trygæo dandus, ut puto. Nempe τυρόν Σικελικὸν κατέκνα Polemus.
254. Κυδοιμὸς deus. Empedocles Athen. xii. 510. D.

260. Collato Elmsleio Ach. 759. p. 127. suspicor legendum, παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ πάνν. Numeri similiter fracti in Plut. 881.
266. Schol. τῶν ἐν τῇ ΕΙΡΗΝΗ] Lege CKHNHI.
272. ἡ πρὶν γε] Qu.—εἰ πρ. Schol. ad 270. vel εἴπερ γε πρὶν μ.
279. Malim μάλ' αὖ. Lege autem κατ', non κατ'.
304. ἀρχιτεκτόνει] Athen. ix. 379. A.
311. Schol. τὴν πόλιν] Lege τ' πῶ i. e. τὸν πόλεμον.
315. Qu. οὔτι νῦν γ' ἐτ' ἔστιν—Eurip. Heracl. 976–7.
317. De constructione vide Thucyd. v. 32, med. vii. 43, fin. ἀνέντων τῆς ἐφόδου.
319. Æschyl. Prom. 1015.
347. ἔλαχε] Eurip. Orest. 313. 952.
362. Κιλλικῶν Suid. in voce, Καλλιφῶν in πονηροῖς, Καλλικῶν diserte Eustathius ad Odyss. κ. p. 1669, 56. vide notas ad Hesych. v. Κιλ. Qu. an luxatus Suidas in Κιλικῶν, ut duo sint: 1. Achæus, cognomine Κιλικῶν (vel Κιλικίων) dives et fatuus; 2. Κιλλικῶν, Mileti vel Sami proditor. Sed eundem putant Eustathius et paræmiographi Schotti.
363. Malim, οὐκ, ἢν μὴ λάχω. Confer Lysistr. 208.
370. Eurip. Electr. 33. χρυσὸν εἰφ' ὅς ἂν κτάνη.
387. In ed. Porti νόμιζε ἐν τοιῷδε, ni fallor, emendabat [Porsonus,] relictis τῷ πράγματι, quomodo male curatur metrum. Inde autem posses, νομίζειν ἐν τοιῷδε πράγματι, ut infinitivus ponatur loco imperativi. Vide ad Plut. 598.
417. τήνδε δὲ ξυνανέγκυσον. Hoc vel συνεξέγκυσον necessarium ad sensum. Vide ad 468.
- 440—57. Collato Schol. distingue,—βούλεται,
441. XO. μηδέποτε—
443. TP. κείτις ἐπιθ.—μάχαις,
445. XO. πάσχοι γε—
446. TP. κείτις δορυξ.—μαχῶν,

¹ Supra T. i. p. 170. ad Antiphont. 131, 22. J. S.

448. XO. ληφθεῖς—

449. TP. κείτις στρατηγ.—παρεσκευασμένος,

451. XO. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ'—

452. TP. ἡμῖν δ'

453. XO. ἄφελε

454. TP. ἰή, ἰή τοίνυν—Ἄρει δέ,

456. XO. μὴ, μὴ. TP. μὴδ' Ἐν. γε; XO. μὴ.

457. TP. vel EP. ὑπότεινε

N. B. 440. 443, 6, 9. 454. Trygæi orationem abruptit Chorus. Deinde 458—601. dispiciendum de personis.

453. Confer omen Pæonum apud Herodot. v. 1.

468. Lego, ἀλλ' ἄγετε, ξυνανέλκετε καὶ σφώ. Nil frequentius, quam in bicompositis verbis alterutram præpositionem excidere. Mox 470. κάμπιπτω Suidas ed. Kuster. v. ἔξαρ-τήσας, et Aristophanes Junt. 1515. sed recte in Suida κάπεμπιπτω ed. Med. et MS. C. C. C. apud Porsonum. Hoc ipsum verbum paullo ante 416. restituendum.

Ceterum quamvis sæpe plurale pro duali irrepsit, nonnunquam vice versa erratum est; ut in Acharn. 733.

ἀλλ' ἄγετε Lysistr. 665. De ἀλλά ad Lysistr. 833. Plut. 229. Phœniss. 803.

506. Qu. an legerit Schol. ἀπὸ τῆς θαλάττης.

512. ὁμοῦ γενέσθαι Thesm. 579. Xenoph. Hellen. iv. 5. 15.

514. Plerumque flectunt -ως, ὅτερον, ὅτατα. vide R. P. Opusc. p. 222. ἐχθροτέρως Demosth. de Pace 61, 26. χαλεπώτερος Thucyd. II. 50, init. VIII. 40. σωφρονεστέρως Iph. A. 379. εὐρυτέρως Lysistr. 420. ἀσφαλεστέρως Thucyd. IV. 71, fin. μαλακωτέρως VIII. 50, med. ὑποδεεστέρως ib. 87 $\frac{3}{4}$. μειζόνως IV. 98. ἐρρωμενεστέρως Xenoph. Hellen. III. 5. 14. μεγαλειοτέρως ib. 4. 19. ἐχθροτέρως e Thucydide Antiatticista Bekkeri p. 92, 24. ἐπιτηδειοτέρως idem grammaticus ibid.

Quum metrum iamb. dim. esse videatur, vide an hic legendum ἀνδρικωτέρως: (sed metro facile succurres legendo 515. καὶ δῆ, de quibus particulis vide ad Eccl.

- 510.) et in Eq. 451. ἀνδρικωτάτως. Sed de superlativo etiam atque etiam considerandum.
528. Lege -ερυγμίας, et sic forsā Schol. -υρε- servant Suid. ed. Med. v. κρομ. et Phryn. Bekk. 56, 19.
531. Qu. κλαύσει γε σύ. Vide Eccl. 1019.
565. De σφῦρα Gaisf. ad Hephæst. p. 18. Hesiodum Opp. et D. 423. (σφῦρήλατος Epigr. Phot. v. Κυψ. ἀναθ.) Gram. Hermannī p. 437. n. 73.
567. Prior Scholiastes ita capit: *Optime aliquis per eos* (αὐτῶν, τῶν γεωργῶν) *duceret* μετόρχιον. i. e. *agmine denso stant agricolæ, tanquam ὄρχος arborum.* (Lege, μεταξὺ ποιῆσαι μετόρχιον ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν. ἴνα—) Alter legebat τῶν μετορχίων, et intelligebat, *Nunc facile aliquis ἀπὸ τῶν μετορχίων transferret τὰ φυτὰ in suum locum, ope scil. agriculturalum.* Unde facile posses, ἡ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειέ τις. (Sensum loci exprimeres, ἡ καλῶς ἂν τῶν ἀπαλλάξειέ τις μετόρχιον.) Sed quum τις de suo suppleant Scholiastæ, ut in Plut. 505. verum puto, ἡ καλῶς ἂν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειαν ἂν, scilicet οἶδε οἱ γεωργοί. *Facile sane isti μετόρχια aliquot profligarint.* De isto genitivo vide Brunckium ad ... Sic τῶν λίθων Ach. 183.
573. παλλασίων] An λαπάθων Schol.?
577. φρέατι. Vide Athen. III. 123. F. 124. D. 125. A. Eccl. 996.
604. Schol. l. 3. ἔχον] Qu. ἔλκον.
608. Schol. l. 4. ἐπέλεξεν] Lege ἐπέπληξεν.
- 609—10. Plaut. Asinar. III. 3, 29.
618. Schol. med. An legendum, ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἀποτυχεῖν?
631. κατὰ δ' ὡς tres primæ, Inv. Br. et omnes. Certissime legendum κἀνθάδ, *Athenis* scil. Nescio autem annon alii antea id viderint. De κἀνθάδ vide Porsonum et me ad 855. Contra ἐνθάδ vitiosum Av. 764. ubi vide. ταῦτα, ἐνταῦθα, vel ἐντεῦθεν conf. Nub. 62. Rav. 697. apud Pors.,

637. Vide Thucyd. iv. 41. fin.

662. εἰέν γ'] γ' om. Rav. et Schol. Vide Æsch. Choëph. 664. Blomf. *Ed. Rev.* 38. p. 488.—Qu. εἰ' εἰεν, ἀκ. *Age—recte, intelligo.*

665. Schol. Qu. κιστίδας δὲ ἐκάλουν—

675. ὅπερ Sch. ὅπερ Rav. (i. e. οὐπερ, ut recte Inverniz.) Lege, οὐπερ φησὶν εἰν' αὐτὸν πατρός. τοῦ non Græcum esse videtur. Vide p. 70.

693—4. Qu.—τότε, Πρῶτον ὃ τι πράττοι—ut sit constructio pendens; idem fere ac si dixisset, περὶ τῶν ἀρχαίων.

691. Schol. Cratinus: Ὑπέρβολον δ' ἀποσβέσας, ἐν τοῖς λύχνοισι θάψω. Ita χρεῶν et θεῶν confusa, etc.

731. σὺ om. Rav. Lege vel φυλάττετε^a vel -τειν.

733. Thucyd. v. 50, med. Herodot. viii. 59. et Valckenær.

740. Schol. l. 2. εἰς Εὐριπίδην, lege Εὐπολιν.

760. μοι deest in 3 primis edd. et uno MS. Brunckii. Qu. an ἀνταποδοῦναι. Quod compositum alibi in his notis restitui, ni fallor: qu. an in Thesm. 820. Vide ad Thesm. ult.

785—6. Lege ὑπάκουε, servato ἔλθης, ut Lysistr. 734.

835. Schol. Ion, ἐπὶ κλησιν δὲ Ξούθου. Ineptit, de Creusæ filio cogitans.

847. Nunc malim, πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σὺ; πόθεν; TP. ἐκ τοῦρανου. Vide Rav. et me ad Nub. 664. Sed qu. annon Attici τούτω et αὐτῷ semper dixerint. Matth. Gr. § 436.

849. Qu. τριῷβολον. ἦ—βροτοί;

854. Schol. παραιτοῦνται. i. e. *reprehendunt*. Vide Av. 1215. et Schol.

858. Iph. A. 537. Herodot. vii. 104. prop. init. Schæf. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. Heracl. 641.

869. Malim σησαμῖς—Vide Eupolin Athen. xiv. 646. F. Sed -μῇ diserte Schol.

^a Hoc voluit Bekker. sed typographi incuria dedit divisim φυλάττε τε. J. S.

873—5. Distingue, ΘΕ. ἦν ἡμεῖς—ὑποπεπωκότες; TP. σάφ' ἴσθι.

886. Vide Eq. 155.

890. Schol. fin. Qu. τινές δὲ φασὶ Πᾶνα παρ.—ἐν ἄγρ. sed quære de historia.

891. Ut Kust. tres primæ et Rav. nisi quod hic ἡμῖν.

Malim igitur, τουτὶ δ', ὁρᾶτ', ὀπτάνιον ὑμῖν' ὡς καλόν.

921—33. Pro XO. ubique restituendum ΘΕΡ. (duo famuli, ii qui fabulam ordiuntur.)

941. Lege, ὥστ' αὐτὰ δῆλα—

945. Æschyl. Theb. 703. λήματος ἂν τροπαία disjunge cum Heath. servato ἂν ἔλθοι. Vide Blomf. Gloss. et Ag. 212.

948. Schol. Platonis locum lege, φέρε τοῦτο δὴ Δεῖξον τὸ καρὸν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἐνι;

1002. E Megaride scilicet. Vide Elmsl. Ach. 519.

1027. Strophe 942. Herman. de Metris, p. 418. qui ineptit.

1043. TP. ὅπτα καλῶς νῦν ταῦτα. ΘΕ. καὶ μὴν οὐτός τι προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.

TP. τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; ὡς ἀλαζῶν φαίνεται.

μάντις τις ἐστίν. ΘΕ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς.

TP. αὐτός γε ποῦσθ', ὁ χρησμολόγος οὐχ' Ὀρεοῦ.

ΘΕ. τί ποτ' ἄρα λέξεις; TP. δηλὸς ἐσθ' οὐτός γ', ὅτι ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΘΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.

TP. μὴ νῦν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕ. εὖ λέγεις.

Sed quum οὐτός γε ποῦ 1047. det Rav. vide an,

ΘΕ. μάντις τις ἐστίν. TP. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς

οὐτός γε ποῦσθ'. ΘΕ. ὁ χρησμολόγος οὐχ' Ὀρεοῦ;

τί ποτ'—

Videndum an v. 1043. καὶ γὰρ defendi possit e Ran. 412.

1056. Delendum puto IE. Certe 1061. delendum, et pro ΘΕ. reponendum.

1072. Malim ἀπολεῖ γ'—plane ut Ran. 1276. Δέ γε Elmsl. ad Acharn.

1090. νέφος ὅξυ Schol. 922. ἐχθρόν ad 923. Vide de νέφος Herodot. ix. 109, 50.
1094. Schol. l. 4. κύσθον] Lege κύαθον.
1107. Vel hic lege τότε πρώτον, vel 1074. τότε πρότερον.
1125. Distingue, ὦ θυηπόλε; ἤκουσας; ΤΡΥ. ὁ κ.
1134. οὐ κεαστῶν Fl. Christian. sed v. l. οὐκ ἔας τῶν. Sed diserte in notis conjicit εἰκεαστῶν, et e duobus MSS. citat οὐκ ἔάσω.
1136. Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. i. p. 29. indicante Bentleio. Confer Eccl. 45. 602. Platon. Rep. ii. p. 372. C.
1144. Schol. *Alii*, ἄφαισον, ἀντὶ τοῦ ζέσον. Vel lege ξήρασον, vel forsitan isti legebant ΑΛΛΑΦΛΥΣΟΝ, quo ducit ἀλλ' ἄφελε Suidæ ed. Med. v. φασηλ. Qu. an legendum, ἀλλὰ φαῦε. Vide Pierson. ad Mærin. p. 398.
1148. τυντλάζειν. Athen. ix. 378. D.
1164. φύσει Suid. Med. et MS. v. φίτυ, et Rav. Vide Nub. 875. Thesm. 538. Lysistr. 1037. Isæum Tyrwhitti, p. 6, 13. Eur. Med. 1225.
- Ibid. Qu. an legebat Schol. πρῶμον, ut Vesp. 264.
1176. βάμμα Κυζικηνικόν. Si de κυσός et ejus quantitate constaret, possis etiam κυσικηνικόν, vel etiam κυσοκηνικόν. Hesychius: κυσοχηνή—οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν.
1189. Schol. Lege, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες, ut Kuhn. ad Ælian. V. H. xiii. 9. Vide an versus factus in Laconas κατομιλοῦντας Tissaphernem, (Thucyd. viii, etc.) Ionisæ Satrapam. Confer Athen. xv. 681. C. xii. 535. E. Quæ si vera sunt, iste versus ex Aristophane, vel potius ex proverbio quod expressit Aristophanes, detortus.
1194. ἐπισφόρει Rav. Lege ἐπιφόρει. *pile up*.
1200. Forsan, πεντήκοντά γ' ἐμπολῶ δρ.
1215. Schol. fin. An hoc vult, *alios legere mox* 1216. *ισχάδας*, τρ. χ.
1243. Nonne legendum, τῶν κατακτῶν κότταβος, ut θύμον τε τῶν Ὑμηττίων in Eubulo aut Antiphane Pollucis vi. 67. Athenæi i. 28. D. (Pors. Opusc. p. 233.) In Eccles. 405. dubito annon legendum τῶν Λακωνικῶν.

1270. ὀπλοτέρους om. Rav. Puto fuisse ὅπλ' ἡμῖν ἄδων.
 Passim ita ludit in verbis Noster, ut se ipse interpretetur.
 παίειν supra 453. quod miror Elmsleio suspectum esse.
1306. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετ' Καὶ σμώχετ'—Rav. ἐμβάλλετον. Qu. σμώχοντες?
1339. Schol. Qu. τὰ Δ μέτρα. i. e. om. alii v. 1337—40.
1347. συκολογούντες] Herodot. i. 71. Athen. viii. 334.
 B. ix. 408. A.

A V E S.

- HISTORIA. Nicias. Vide Schol. 13. 186. 362. 1369. Acta hyeme, 105. τὰπὶ Θράκης, 1369.
- Argum. § 3 et 4. Kust. [l. 3. et 15. Bekk.] Pro προεστώτων et -τῶτας qu. an legendum προστατῶν et -τας.
- Ib. § 5. [l. 23.] ὁ μὲν καθόλου στίχος. Lege στόχος. *The general aim of the poet.*
- Dram. Pers. Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ, sine θ. ut Πείσανδρος, Πεισίστρατος. vel saltem Πισθέταιρος, ut Schol. 1271. Sed quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ὡς πείθοντι τοὺς ἐταίρους, quam ut πιστῷ ἐταίρῳ.
- Var. Lectt. apud Schol. 7 male. 14. 19. 23. 45. 63. 66 ἔρου, ἔρω, ἐρώτα. 157. 168. 235. 282. 304. 347. 358. 359. 374 male. 400 male. 417. 442 male. 444. 456, ubi vide. 462 male. 463 male. 520 male. 527. 567. 568. 604 male. 646. 652. 686 male. 688. 718. 791 προκ. pro πρὸκ. 810. 826. 836 male. 837 male. 873. 903. 953 legebat πολύπορα, ut videtur. 1002 male. 1008 (qu. an legebat ἀστέρων.) 1012. 1021. 1069. (1078?) 1099 qu. λευκότρυφα. 1100 male. 1114. 1115. 1121. 1203. 1213 male. 1218 male. 1269 male. 1326. 1335. 1342. 1372. 1381. 1392 male.

1404 male. 1468. 1478 male. 1480 male. 1490. 1502 male. 1551. 1558 qu. 1597 qu. 1655. 1712 male.

V. 11. Schol. l. 7. Lege, καὶ ἕτερος. * * ἔχων λύραν Ἐ. Tum,

A. μεγάλους πιθήκους οἷδ' ἐτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, _____

B. ἀνωμάλους εἰπας πιθήκους * *
ὁ μὲν γε δειλὸς¹, ὁ δὲ κύλαξ², ὁ δὲ ξένος³,
ὁ δὲ νόθος.

1. Pisander. 2. Teleas. 3. Exceestides.

Sic ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Schol. Leid. ad 1700.

13. Schol. l. 3. Lege πρὸ ἐτῶν δ.

15. Scholia distingue:—τῆς οδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτόν. (sc. Tereum.):~'Εκ τῶν ὀρνέων] οἷον ἐκ τοῦ συστ. Prior iste jungebat ὡς ἔφασκε τῷδε ἐκ τῶν ὀρνέων. Tum διαιρουσί τινες, etc. hoc vult: *alii distinguunt post ἐγένετ', et jungunt ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων τὸν μὲν Θαρ.* (An legebant, ἐγένετ' ἐκ τῶν δ' ὀρνέων Ἀπέδ.) Sed ista, βιαίως γὰρ, etc. non expedit. Hoc video, legendum *σημανεῖν*—δείξαντας. An legendum, *σημανεῖν ἡμῖν τὸν ἔποπα, ὡς ὄρνις ἐστίν, δείξαντας*:~'Εκ τῶν ὀρνέων] παρ' ὑπὸν. εἴρηκε.

31. Schol. In Callia lege, καὶ Σάκας (vel -αν) ὄν χ. In Cratino malim συστραφῇ.

35. Schol. τὸ δὲ α. π. ἐκ τῶν ὀρνέων, ἀντὶ τοῦ] Qu. ἐκ τῶν ἄνων (ἀνθρώπων.)

40. κραδῶν. Schw. ad Athen. xv. 682. D.

55. Aristoph. Athen. ii. 53. A.

58. De τοῦ παιδὸς vide me ad Demosth. F. L. 391, 6.

67-8. Athen. ix. 387. A.

96. Schol. Lege, ἐπεὶ ἐφόβει αὐτούς. Putabat Schol. hæc a Pisthetæro ad Euelpidem dici, vel vice versa.

102. Athen. ix. 397. E. quem e MSS. corrigunt.

106. τε καὺθις tres primæ. Malim κατ' αὐθις, sine τε.

108. Herman. Metr. p. 137-8. Infra 1128. 1699. Thucyd. i. 24, 93. Herodot. iv. 147, 40. Eur. Iph. A. 953.—Nunc suspicor legendum, ποδαπῶ γένος; Adde Herodot. i. 6. in

multis libris, Ctesiam Athen. xii. 528. F. Æschyl. apud Etymol. v. αἰδοιέστατος p. 31, 5. Eurip. Bacch. 989. Athenæus x. 425. D. 1. Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος. xi. 461. F. γένος Λυδοῦ MSS. xii. 516. C. Duris ibid. xiii. 560. B. Θηβαίαν γένος, ὄνομα Θεανώ. Epigr. ibid. xiii. 576. C. Athen. xiii. 606. C. xiv. 636. F. 648. E. Herodot. iii. 4. Æsch. Suppl. 270. Inscr. Wilkins. (Chandler. ii. 1.) semper μήκος, πλάτος, πάχος sine articulo. ὕψος Euang. Athen. 644. F.

111. De σπέρμα vide Athen. vi. 256. B. 2. Pseudo-Demosth. 784, 29.

149. Schol. l. 2. πολὺ] Qu. Πύλον, πόλις—

150. ὡς οὐκ ἰδὼν Schol. Pac. 803. i. e. οἶα δὴ. Vide Schutzii Hoogev. p. 762. Viger. ὅσα γε Thesm. 917. Pac. 857. ὅσον γ' Nub. 1254. In Œd. Col. 125. ὡς ἐπεικάσαι. Si constaret ὅσα dici, quomodo certe dicitur ὅσα γε, facile curaretur metrum,——ὅς' ἐπεικάσαι. Sin minus, potes ὅσα γ' εἰκάσαι.

|| 163. Malim ἦ, *quomodo*.

167–9. Vitiosum videtur ὄρνις 168. et e proximis petatum. Forsan, τίς ἐστὶν οὗτος—facillime enim excidere potuit ἢ i. e. ἐστὶν per compendium scriptum, ut mox excidit 277. In Vesp. 383. ἔσται probabiliter Brunck. ubi me vide. Adde Vesp. 897. Sæpissime quidem omittitur verbum substantivum; sed recte additur, ut mox 271.

Possis etiam, τίς οὗτος; εὐθὺς ὁ T. Ceterum Suidas v. Τελέας in fine ita supplendus: τοὺς πετομένους ἦν ἔρη τίς ὄρνις οὗτος;

180. Recte damnat, ni fallor, vulgatam Brunckius. Vide Ran. 1189.

182. Forsan, διὰ τοῦτο κ. vel διὰ δὴ τοῦτο κ.

194. Schol. fin. Lege, μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα. Demosthenes Demetrii Phalerei apud Plutarch. Demosth. p. 850. B.

251. Schol. prop. fin. παρὰ τῷ Σίλλῳ] Qu. παρὰ τῷ αἰΓΙΑΛῳ. Ovid. Met. xi. 710.

271. οὗτος αὐτός est avis quæ modo advenerat; quod absurdum est. Lege igitur αὐτοῖς—*Hic* (Epops) *eas* (aves) *singulas nobis indicabit.*

282–3. Sensus videtur esse, Ego sum Sophoclis Epops; cujus filius fuit Philoclis Epops; cujus filius est hic Epops de quo loquimur: ergo sum hujus avus. Et forsane recte se habet vulgata, si construas, ἐκ Φιλοκλέους Ἐποπος. Vertit Hemsterhusius quasi esset τοῦ ἕξ Ἐποπος; et hoc fortasse verum: Hic est filius Philoclis, ex (me) *Epope progenerati*; ut statuamus Epopem minorem esse ipsum Philoclis Terea.—Sed expende locum 1295. ubi Philocles non vocatur Ἐποψ, sed κορυβός.

Ib. Schol. l. 5. Lege, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ—

291. EY. et 292. ΠΕΙ. distingue. EUELP. *Imo si esset Cleonymus, nonne abjecisset—?*

300. Schol. l. 2. Alcman Antigoni Caryst. XXVII. (Casaub. ad Athen. IX. 394. D.)

303–5. Schol. Tribus scholiis in unum junctis lege, καὶ ἡ πορφύρις, καὶ ἡ κολυμβίς, καὶ ἡ φήνη, καὶ ὁ δρόνυς, καὶ ἡ ἀμπελὶς, κερχυνὴς δὲ οὐκ ἀλλὰ κέρχυνη. Δίδυμος δὲ—φησί. κεβληπυρίς δὲ μήποτε, etc. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio; sed credo, ὥς τις ὦν κοπρ. Tum mox lege, περὶ τὴν γραφήν.

309. Timocles Athen. VI. 241. A. 8.—Pro αἶμοι lege οἶμαι.

317. φίλους MS. Suidæ. Lege φίλος.

337. τὴν δίκην δοῦναι non Græcum puto, præsertim absolute positum ut hic. Possis, τῶνδε δοῦναι, quod ipsum non puto dici posse, quamvis τῶνδε δοῦναι δίκην rectissimum sit, ut Vesp. 1323. (ib. 451. lege τούτω e Schol.) Sed omnino legendum puto νῦν pro τὴν vel ob sensum. Potuissem δεῖν.

Sed vide Xenoph. Hellen. II. 3. 29. δ. τὴν δ. ibid. III. 3. fin. δὴ τῆς δ. ἔ. recte VV.DD. ibid. III. 4. 25. VI. 2. 34. Œd. T. 552. Eur. Heracl. 1025.

Infra 1313—24. et antistr. 1325—34.

1.	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	
2.	υ	—	υ	—	—	—	υ	—	
3.	υ	—	υ	—	υ	—	—		3. Antistr. — υ— υ— —
4.	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	
5.	υ	—	υ	—	υ	—	—		5. — υ— υ— —
6.	υ υ	—	υ υ	—	—	—	—		
7.	υ υ	—	υ υ	—	—	—	—		
8.	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	
9.	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	υ υ	—	
10.	—	—	υ	—	υ	—	—		10. υ— υ— υ— —

De metro vide Burnei. Metr. Æschyl. Prom. p. 16.
et de hoc metro,

υ υ —|υ υ —|υ υ —|υ —|υ —|υ —|—

Hephæst. Gaisf. p. 341.

Quod autem vult Porsonus vv. 1323—4. post 1334.
repetere, vide Eccles. 947. 954. 953. 960. 964. 968.
Lysistr. 295. 305.

υ —|—||υ —|υ —||υ — supra 629—30.

463. De κωλύει Thucyd. i. 144, 93.

471. Plato apud Schol. hic et ad Vesp. 1251. Legendum
puto, ψυχὴν δ' ἐπανάκειν. (hoc Burgess. ad Dawes.) cetera
obscura.

481. τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον Ald. J. i. 2. Lege, τοίνυν
ἦρχον τῶν ἀ.

485. Athen. xiv. 655. A.

495. Lege, καὶ προκαθεῦδον. quæ vox occurrit Vesp. 104.

Deinde jocatur in ἦσεν, quasi gallus fuisset asotus quidam,
qui jam inter potandum caneret, antequam cœnandi hora
esset. *He had got noisy before supper-time.* Omnino
confer Danaid. Fr. 6. et Demosth. Conon. 1257, 12.
Retinendum enim δειπνεῖν. ὑπέπινον scil. post prandium,
non cœnam. Vide Xenoph. Hellenic. v. 4. 40. vi. 4. 8.
Aristoph. Athenæi, Pors. Advss. pp. 117. 281.

514. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων. Sed vide de Ζεὺς et
ὁ Ζεύς.

525. Malim, *κάν τοῖς γ' ἱεροῖς*. *In the VERY temples*. Vide de γε R. P. Præf. Eur. p. 46.
557. Schol. l. 2. Lege *βουλομένους*, et forsān πρὸς Δελφούς. Vide sequentia, et Thucydidis locum.
565. ὁ ἄν tres primæ, recte ὅς ἄν MSS. De constructione vide R. P. Orest. 887.
- 566–7. Huc alludit Athenæus VII. 325. B. ubi *φαλαρίδα* (non *η*) edd. MSS.
567. Schol. ἦν δὲ Ποσειδῶνι βούν τις θύη. Qu. an Attice dici possit Ποσειδῶ pro -ῶνι, ut sane potest pro -ῶνα. Vide Greg. Cor. p. 164. et 309. T. Kidd. *Cr. Rev.* 1803. p. 9. Τύφω dativum e Lys. 973. citat Pierson. ad Mœr. p. 177. γέλω Ran. 45. MS. Cant. 1.
568. βούν forsān omittit Rav. certe mera esse v. l. in versu præcedenti videtur. Deinde, qui producitur *λάρψ*? Qu. ἦν δ' Ἡρακλέει θύη, ναστοὺς ὄρνιθι λάρψ μ. Vide Odyss. ε. 51.—Qu. ἦν δ' Ἡρακλέει βούν τις, ναστοὺς θύειν λάρψ ἦ μ.
576. Qu. an legendum, Ἡρην δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην ἰέναι τρ. π. Vide Bentlei.
581. Demosth. c. Phorm. 918, 11. Athen. v. 214. C. F.
585. Malim, εἰθ' Ἀπόλλων. Verte autem, *si revera est medicus*.
592. *κυχλῶν*] Qu. *κίγκλων*.
605. Distinguere malim, ΕΥ. σάφ' ἴσθι· Ὡς—
606. Soph. Creusa, Fr. 4.
611. Recte puto Brunck. βαβαὶ pro αἰβοῖ. Quod autem dicit αἰβοῖ semper esse abominantis vel contemnentis, dubito: vide 1342.
613. ————— καὶ πρῶτα μὲν οὐκ
⁵ αὐτοῖσι ⁶ νεὼς ³ οἰκοδομεῖν ⁴ δεῖ
¹ λιθίνους ² ἡμᾶς—(πρῶτα MS. καὶ add. Brunck.)
 vel eo ordine qui signis numeralibus indicatur. Sed concinnius ut posui. Vide tamen annon οἰκοδομεῖν δεῖ finem faciat tetrametri catalectici. Cave interea ne ita constituas,

οὐ γὰρ πολλῶ; πρῶτα μὲν ἡμᾶς οὐχὶ νεὺς οἰκοδομεῖν δεῖ.
 Cum enim 5 tus pes est dactylus, 6 tus spondeus, ultima
 spondei syllaba est vōcis vel ultima vel penultima.
 Supra 570.

————— σέρφον ἐνόρχην|σφαγιάζειν

Vesp. 671. ————— καὶ τραγαλίζον|τα τὸ μηδέν.

Hoc an semper verum, nescio; plerumque certe. Vide
 etiam an servari possit ordo vulgatus, καὶ πρῶτα μὲν οὐ
 Ναοὺς, etc. Vide Thesm. 39. ubi forsā λαός.

641. Lege, πρῶτον δέ γε ——— νεοττίαν τε.

657. An, ΕΠ. ἄγε δὴ, Ξανθία. vide 1311. 1329. Sed potius
 videntur Man. et Xan. esse Pisetæri et Euelpidis
 servi.

669. Hinc explica Cratinum Athen. i. 29. D. de quo recte
 Elmsl. ad Ach. 354.

672. Lege κὰν φιλήσαι. (Isæus Tyrwh. p. 10. l. 14. δοκῶ
 Orell.) Ran. 1468.

673. Rectissime vulgata, quam bene vertit Hemst. Sic
 κρόκης χόλιξ Vesp. 1139.

694—5. Auctor Philopatridis (Lucian. T. III. p. 598.)

698. Schol. πτεροῦ τοῦ] Lege πτερωτοῦ.

704. ἡμεῖς δ' ὡς omnes, ut videtur; certe tres primæ: sed
 lege, μακάρων ἡμεῖς ὡς δ' ἐσμέν Ἑρωτος—

705. Confer Alexin Athen. XIII. 562. D.

718. πρὸς ἅπαντα (Schol. ἔργα.) ἐπὶ ἔργον ἀπήεσαν Lucian.
 T. II. p. 589, 18. συνετάττοντο ἐπ' ἔργον ibid. 605, 32.
 Vide Arist. Av. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον. Τρα-
 gicus apud Gail. Philolog. Part. 4. p. 107. εἰς ἔργα κυναγοὶ
 στείχουσι θηροφόνου. Forsan ἘΠ' ἐπ' ἔργον Diphil. Athen.
 VII. 291. F. Pors. Adv. p. 95. πρὸς ἔργον Pac. 554.
 Cratini locum [apud Pors. citatum] aliter tentat Blom-
 field. Mus. Cr. Part. 2. p. 143.

720. Malim, ὅσαπερ πέρι μαντεία δ.

723. Athen. II. 66. C. Jortin. Eccl. Hist. III. 80. ed. 1805.
 (Jo. Chrysostomi locus est Homil. 12. in Ephes. IV. Tom.

xi. p. 94. B. C. D. Montf. ubi κᾶν ὄνος ἀνακράζη, κᾶν ἀλεκτρονῶν, κᾶν πτάρη τις.

731. Schol. Lege, Παίδων π. πλουθυγίαν] τὰ δύο sunt πλούτος et υγιεία.

738. Strophe 738—53. Antistr. 770—85.

755. Euphron Stobæi xcvi. p. 528. = 399.

764. ἐνθάδ' est *Athenis*, non *Nephelococcygiæ*, quod hic requiritur. Vide 756. 758. Possis, Σπινθάρου Ἐνθάδ, ὄρνις φρυγίλος ἔσται, sc. ἐκεῖ. Sed puto legendum, φρ. ὄρ. οὗτος ἔσται. vel εὐθύς ἔσται. Contra ἐνθάδε restituo Pac. 631. ubi vide.

799. Lege, ὥστε Διτρεφής γε—(ὡς ὁ Δ. credo, emendatur.) Διτρεφῇ Cratinus apud Schol. 767. locus dubius.—Imo vide Elmsl. ad Med. [p. 139. not. qui Διειτρεφής.]

813. ὄνομα vel οὖν. MSS. omnes, ut videtur. Qu. ὄνομ' ἄρ' ἔσται. Sed multo simplicissimum τοῦνομα cum Bentleio et Brunck. i. e. ὄννομα.—Vide 818. et ad Pac. 184. Adde Theopomp. Athen. xi. 470. fin.

817. Quid est πάνν γε? Et omittitur in Jungermanni MS. Pollucis x. 37. Qu. an legendum, σὺ δ' ἄν χαμέννη; EYEΛΠ. πάνν γε, κ. ἔ. Sed nil hic expedio: dubito etiam de personis 810—37.

822—4. ————— αὐτῇ Νεφ.

ἵνα τοῦ τε Θ. —————

τοῦ τ. Αἰς. τὰ πάντα;

824. Vide Eur. Heracl. 1021.

825. Φλέγρας πεδίων. Memorat Schol. Lysistr. 912. Φλεγρεώδη λειμῶνα, ut prope Atheniensium acropolin. Qu.

852. συνθέλω forsan reddendum Xenophonti Hellen. ii. 3. 14.

859. Schol. In Pherecrate lego, μετὰ τὸν Μέλητα δ' ἦν—

860—1. Qu. τουτὶ τί ἦν Τὸ κακόν;

871. ὀρτυγομήτρα. Athen. ix. 392. fin.

873. Schol. Qu. θῦσαι αὐτῇ ἐκεῖ κριὸν κόλον. In vulgata acquiescit Bentlei. Callim. Fr. 76.

877. Præfige ΠΕΙ. et 888. ΙΕΡ. Supra 869—70. similiter.
(Male XO. 869. Br.) Deinde 896. lege XO. non ΙΕΡ. ut
in stropha supra 852—9.
900. Malim μάκαρα σ'
908. Vulgata utcunque defendi posset, ut τις esset encliticum post ποδαπός. vide similia apud Porsonum ad Nub. 1263. Sed a libris non discedendum. Nescio an etiam posses, τουτὶ τί πρᾶγμα;
947. συνῆμι Sophocl. El. 131. (in choro.) Strato Athen. ix. 382. C. 2. Oraculum Herodot. i. 47. ἀφῆμι et ἀφῆμι Lex. SG. p. 471, 10. μεθῆμι Eurip. Helen. 1252. (1266. M.) habet Br. Male igitur Brunck. ad Lysistr. 157. Ran. 1462. et hunc loc. Vide ad Cratinum Stobæi ci. p. 552, 18.
957. Malim, τουτὶ μὰ Δία τὸ κακὸν ἐγὼ οὐδέποτε ἤλπισ' ἂν, vel potius, τουτὶ τὸ κακὸν μὰ τὸν Δί' οὐδ.
980. Ineptissimum est ἀετός, quod ex 979. ortum est. Requiritur nomen vilis cujusdam aviculæ. Qu. ἀμπελὶς, αἶθλια. Melius οὐκ quam οὐδ. Sed vide omnino Av. 587. (In fr. Thesmoph. ii. apud Athen. i. 29. A. lege οὐχί, non οὐδὲ ut interpolat Brunck.)
989. Schol. Amipsiam lege,
 ————— ὥστε ποοῦντες
 χρησμούς ἀντοὶ διδόασ' ἄδειν
 Διοπεῖθει τῷ παραμαιομένῳ.
998. Schol. l. 5. Malim ἄδηλον, servato γάρ. Tum l. 9. lege, ἐκεῖνο πᾶν (ut mox) ᾧ περιλαμβάνεται ἡ Πνύξ, Κολωνός ἐστίν, οὗ ἕτερος ὁ Μίσθιος λεγόμενος. Sensus est: Alii quærent an sita fuerit Pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ Μίσθιος. De ἕτερος cum genitivo vide Philippic. iv. 142, 26.
 Mox, καθεῖται δὲ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ὡς εἴρηται. scil. in fabulæ argumento.
1008. Sanissima MStorum lectio, modo legas ἄστέρες. *Et ut quum sit (medium) rotundum sicut stellæ, radii undique divergant.* Si abesset articulus, deberet esse

ἀστὴρ, *like a star*, non, *like stars*. Infra 1145. ὥσπερ ταῖς ἄμαις. sed locus suspectus. Pac. 36. ὥσπερ οἱ τὰ σχ. Lege Av. 749. ὥσπερ εἰ μέλιττα, Fragm. apud Polluc. ὥσπερ εἰ θεράπαινα.

De constructione Attica, αὐτοῦ κυκλ. ὄντος ὥσπερ οἱ ἀστέρες, vide R. P. Opusc. p. 210. ad Æsch. Agam. 1393. [1363.] Sophoclem Iphigenia Athen. xiii. 513. D. Opusc. p. 243. Citat Ran. 305. Adde Vesp. 504. 884. Av. 1115. 1128. Lys. 188. si legatur φασιν.

(De structura non dissimili, ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος, Hemst. ad Lucian. p. 3—4. Thucyd. i. 126. τῶν πάλαι εὐγενῆς καὶ δυνατός. De ἐν τοῖς πρώτῃ, etc. Reiz. Prosod. p. 17. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ Cæd. C. 743. nisi cum Elmsl. distinguas τῶν, μ.)

Eccles. 465. malim, τοῖσιν ἡλίκοισι νῶ, i. e. τοῖς τηλικούτοῖς ἡλίκοι νῶ, ut Acharn. 601. νεανίας οἶους σύ. In Athenæi ii. 59. C. Hermippo lege, τὴν κεφαλὴν ἔχει ὅσην κολοκύντη. Plut. 655. εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα. Lys. 1257. ἄπερ τῶς κάπρωθ θάγοντας—τὸν ὀδόντα. Thesm. 1117. Cæd. T. 923. Cæd. C. 734. Aj. 488. Pherecr. Athen. vii. 316. E. F. Nub. 1361. Ran. 882. Lys. 115. ψήτταν, sed qu. Fragm. incert. 105. ὄμφακα, sed qu. de quantitate et de loci sensu. Lys. 1085. Ach. 703. ἡλίκον Θουκυδίδης. Omnino vide Matthiæ. Gr. § 473. Obs. 1. Plato Hipp. Maj. T. v. p. 448, 6. Bekk. ἡδονὰς οὔσας οὐδὲν ἤττον ἢ ἐκείνας. Heindorf. ad Protag. p. 208, 17. Bekk. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ—Demosth. F. Leg. 383, 11. οἶον αὐτὸς δὴ MSS. An i. e. τοιοῦτον οἶος? Recte plures MSti in Æsch. F. Leg. 48, 20. κιναιδούς οἶουσπερ σύ. Plato vel alius Alcib. ii. p. 295, 12. οἶον κακὸν τοκιστήν. Demosth. 617, 25. recte MSS. οὐδ' οἶοισπερ σύ χρώμενοι συμβούλοις. Contra recte Bekkerus 613, 10. τοὺς οἶοσπερ οὗτος. Antiphon 137, 37. τοὺς δὲ νεωτέρους (οἶμαι) πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ.

N. B. ὥσπερ cum *participii* accusativo: Andocides 8, 26. χρῆ—ἐκλογίζεσθαι ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα—sed vix tolerandum ἂν, nisi legatur αὐτοὶ ὄντες.

In *Latinis*, damnant Bentl. et Davis. in Cic. Tuscul. I. 17. *Platonem ferunt sensisse idem quod Pythagoras*. Vide Epp. Sodal. Socrat. p. 263. Vide etiam Lucret. III. 457. ed. Eichst. *Dissolvi naturam—ut fumus*.

I. Thucyd. I. 69, 23. τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἑκὰς, ὥσπερ ἐκείνου—ὄντας. III. 64. οὔτε ἄκοντες,—καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. V. 99. νησιώτας—ὥσπερ ὑμᾶς. (Vide Blomfield. ad Æsch. Theb. 243.) VI. 68. VII. 21. ib. 85. ἄτε οὐκ—ὥσπερ τῶν—ληφθέντων. Pherecrates Athen. VII. 316. F. ὥσπερ τοὺς πουλύποδας. Thucyd. IV. 62. ἢ δοκεῖτε—οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος—παῦσαι, etc. malim ἡσυχίαν. Aristoph. Frag. 129. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθροιν. ἄθροι v. l. Ach. Possit audaculus quis, ἐστῶτας ἀθρόους ὥσπερ ὕρεώκομοι. Plato Protag. p. 202, 15. Bekk. ὥσπερ τοὺς φανλοτάτους. Auctor Alcib. II. p. 277, 16. Bekk. ὥσπερ ἐκείνον. 280, 9. ἥπερ ἐκείνους. 295, 12. οἷον κακὸν τοκιστήν. sed 279, 6. ἥπερ ἐκείνος.

II. Thucyd. I. 82. ἀνεπίφθονον—ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς—ἐπιβουλευόμεθα—διασωθῆναι. III. 67, fin. ἦν οἱ ἡγεμόνες ὥσπερ νῦν ὑμεῖς—διαγνώμας ποιήσῃσθε. Lege ποιήσεσθε. Vide R. P. ad Orest. 1035. Aristoph. Eq. 365. Lysistr. 1119. Thucyd. IV. 17, 68. delendum suspicor γάρ. V. 100. ὑμεῖς τε—καὶ οἱ δ.—ποιοῦνται. VI. 79. prop. init. ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοῖ, ὥσπερ νῦν, ἀδικῶσιν. Malim ἀδικοῦσιν, quanquam vide 78, fin. ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. VII. 4, 8. ὥσπερ νῦν—ποιήσεσθαι. Demosth. Phil. I. 43, 18. ἥπερ—βέλτιον ἢ ἡμεῖς—ἐπιμαλούμεθα. F. Leg. 434, 8. οὐδὲ φοβεῖμα Φθιαππος, ἦν τὰ παρ' ὑμῶν ὑγιαίνει. Intelligo, Φθ. ὑγιαίνων. Æschin. F. Leg. 44, 5. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς, φοβεῖν.

Quum post conjunctionem vel relativum forma orationis obliqua in directam, vel directa in obliquam, mutatur, libentius in nova forma pergunt Attici, quam ad veterem revertuntur. Contra Iones.

III. Constructio continuata per verba in appositione. Thucyd. V. 6. οὐκ ἂν ἔλαθεν ὀρμώμενος ὁ Κλέων—ὥπερ

προσεδέχετο ποιήσιν αὐτὸν, — ἀναβήσεται. VI. 91. εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιὰν — πέμψετε. Ibid. 12. ὅπερ πεπόνθατε — ἐφίεσθε. VII. 42. οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας (ἔπαθεν) ἀφικόμενος (γὰρ) — ὑπερώφθη. (Ibid. 61. οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι — οἱ — ἔχουσιν.) VI. 18. τῷ δ' εἰωθότι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀμα νέοι γεραῖτέροις βουλευόντες, ἐς τάδε ἦσαν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ περᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. Demosth. F. L. 449, 29. ἔχοντα — ὥσπερ ἐγὼ — οὐκ ἐθαύμασα. Antiphon 129, 38. αἰτήσομαι οὐχ ἅπερ — αἰτοῦνται — ἀπιστοῦντες. Plato Sympos. p. 383, 16. Bekk. οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα — ἐτίμησαν. Aristoph. Av. 558 — 9. μὴ διαφοιτᾶν ὥσπερ — κατέβαινον. Lysistr. 1119. μὴθ' ὥσπερ — ἔδρων. Eubul. Athen. XIII. 557. οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς — κεχρισμένοι, καὶ ἐξίητε. Idem ibid. 571. F. οὐχ ὥσπερ ἄλλαι — ἔσαττον. Vesp. 940 — 2. δοκεῖ πεπονθῆναι, Ὅπερ — ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης· Ἀπόπληκτος — ἐγένετο. Soph. Trach. 31. οὐς κείνός ποτε Γήτης ὅπως ἄρουραν, etc. D. Joh. VI. 58. Paul. Rom. III. 8. 2 Cor. III. 13. D. Joh. 1 Ep. III. 12.

N. B. Ad hanc rationem refer ellipses apud Elmslei. Addend. Heracl. 131. p. 135.

Vide an ex hac transitione explicari possit ἐνδῶσσετε, Plut. 488.

IV. ταῦτ' ἐστὶν Ἑλένης βρώματα ἃ φησιν οὗτος μαινίδας καὶ τριγλίδας, Antiphanes Athen. VIII. 358. F. VII. 313. C. ita bis MSS. θεοῖς servandum Ran. 916. Thesm. 509. Ach. 703. ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην. Potuisset -δης. Xenoph. Anab. IV. p. 319. ed. Cantab. εἶχον — μαχαίριον ὅσον ξυήλη Pors. e Phot. Isocr. Philipp. 21. οὐς εἰκός — μᾶλλον ἢ σὲ γινώσκειν. Demosth. F. L. 421, 16. τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους. In Xenoph. Hellenic. I. 4. 16. malim, οὐκ ἔφασαν δὲ τῶν, οἷός περ αὐτὸς, ὄντων, scilicet ἔργον εἶναι. (de qua ellipsi vide Demosthenica ad F. L.) *Non esse talium virorum proprium.* Forsan delendum ὄντων. Deinde, τοῖς δὲ — τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἷόπερ πρότερον, ὕστερον δὲ δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι, etc. ubi errant

- Reizius et Schneiderus. Vide Reiz. de Prosod. Gr. p. 71, etc. Sturz. Lex. T. III. p. 260. c. 1. In loco II. 3. 25. quem citat Schneiderus, illi assentior legenti, *οἰοίτερ ἡμεῖς*, etc. Antiphon 138, 31. non huc trahendus videtur.
1010. Lege, ἄνθρωπος Θαλῆς. *The fellow's a second Thales.*
1028. Qu. ἐκκλησιάσαι γοῦν.
1036. εἰ δ'] Soluta oratio, ut videtur. Vide Archipp. Athen. VII. 329. C. Thesm. 302.
1061. "ὀπτεῦω non est in usu." VALCK. Lego, πᾶσαν γὰρ γαῖαν ἐποπτεύω.
- 1064—9. Lege, ᾧ (Brunck. ex em.) πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον (MSS.) γένυσσι παμφάγους, (mea
conj.)
δένδρεσιν ἐφημένα, (conj.) καρπὸν ἀπ.
* * * * *
ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσαπερ
ἐστίν—(πάνθ' ὅσαπερ supra 119. 720.)
1078. Collatis Schol. ad 1073. in fine et Bentleio, lege
ζῶντ' ἄγῃ τις, τ.
1087. αὐθις αὐ, si sana sunt, = *in your turn.*
1091. Schol. Lege, τοῦ πνίγους κατὰ γενικήν—οὐδὲ ἡ θ.
θερμασία ἐπικείται—Putabat ipse πνίγους esse adjectivum,
cum ἡμᾶς jungendum. Nisi legerit, θερμῆς πνίγος vel
θέρμη πνίγος.
1115. Cleomedes περὶ μετεώρων, p. 514. ed. Basil. 1561. ἡ
σελήνη, ὅταν ᾗ σιγμοειδῆς τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται. Quare,
si constaret σιγμοειδῆς fuisse τοὺς μηνίσκους, proponerem,
ὥσπερ ἀνδρίαντες' ὡς ὑμῶν ὅς αὖ μὴ μὴν ἔχῃ.
1119. Qu. ἄλλως δ' ἀπό—ἀλλ' ὡς tres primæ, et ceteri libri,
quod sciam, servant. ἄλλως non placet; οὐκ pro ὡς rem
expediret. ἀλλ' ὡς servat Elmslei. Add. ad Ach. 179.
1139. 1149—51. 1. Bis πλινθοφορεῖν, 1139. 1149. 2. Nulla
constructio. 3. Nil commune inter ὑπαγωγ. et παιδία.
Capere videtur Hemsterhus. *Capite gestabant τὸν ὑπαγ.
sicut pueruli humeris gestant ea quæ adulti manu
tractant.*

Vide an legendum 1139. ἐλιθοφόρον. Vide Polluc. vii. 118. Thucyd. vi. 98. Nempe θεμελίους lapides e Libya advexerant; minores ex vicinia adsumebant. Tum deesse quiddam puto; ut ultimum sensus sit, *Hirundines lutum in ore prius subactum* τοῖς πλινθοφόροις *dabant, quomodo nutrices puerulis* ψωμίζουσι. Vide Eq. 713. et Porsonum. (De hirundinibus pullos pascentibus, Oppian. Piscat. iii. 243, etc. Theocrit. xiv. 39. apud C. Gesnerum de Avibus p. 560.) Dicit quidem Ælianus N. A. iii. 24. ὅταν εὐποροίη πηλοῦ, τοῖς ὄνυξι φέρει. Sed Aristoteles H. A. ix. 27. quem iste compilat, nil de unguibus.

Illud etiam videndum, an exciderit nomen avis, quæ portarit τὸν ὑπαγωγέα, ut lateres, instrumenta, et lutum, singulis avibus tribuantur.

1150. Schol. penult. πηλὸν] πῖλον, *porter's knot*. HSt.

Thes. i. 90. H. e Suida. Contra ibi πηλὸν Kust. e MS.

1208. Lege, ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα, vel τοῦτο. *An odd business this*. Sic Elmsleius Addend. ad Ach. p. 120, med. sed male comparat cum Ach. 1049. (1048. K.) Vide Plut. 118. Cyclop. 638. Nub. 492. Thucyd. ii. 91, 83. et v. ll. Si alioqui de voce constaret, recte legi posset τίς ὄρνις οὗτος supra 168. et forsan τουτὶ τί πρᾶγμα 908.

1242. Schol. Qu. ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων· τοῦτο ἐκ Λικυμνίου Σοφοκλέους· φησὶν, ταύτης αἱ διδασκαλῖαι οὐ μέμνηται.

1258. Schol. Comicus apud Lucian. Amor. prop. fin. Sed vide an Menandri verba sint mutila, et ista Ἄρης ἐπ. sint ex Nostri Eq. 1127.

1262. Qu. ἀποκεκλήκαμεν ab ἀποκλείω.

1271. σοφώτατε hic vel 1272. in locum alicujus vocis irrep-
sisse puto, forsan δεινότητε. Sed utut hæc sunt, puto ὦ κατακέλευσον vel ab Epope vel a Choro dici. Recte autem vim verbi explicat Scholiastes. Verte, *Huic importuno silentium impone, O Pisthetære*. De ὦ vide Pac. 458, etc. Ceterum in vocum ordine cum Rav. consentit Suid. v. κατακέλευσον.

Vulgatam non ferendam esse vidit Jortinus, *Tracts*.
Nisi obstaret auctoritas Ravennatis et Suidæ, libenter
legerem,

ὦ Πεισέταιρ', ὦ Πεισέταιρ', ὦ μακάριε,

ὦ κλ. ὦ σοφ. ὦ γλ.

ὦ τρις μακάρι',—XO. (vel ΕΠΟΥ) ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ.

τί σὺ—

Nempe iteraturus erat Præco, ὦ τρις κλειν. etc. nisi a
Pisetæro impetratum esset, ut ei silentium imponeret.
Vide Polluc. IV. 93.

1281. Schol. ὡς λιπαρόν] Lege ῥυπαρόν.

1283. Schol. l. 8. Comici alicujus (imo forsan lyrici) verba,
in quibus vide an lateat vox πανσικάπη.—Qu. ἦν παισθῇ
βάκτρῳ καλλίων—ut sensus idem sit atque in proverbio
apud Suid. Φρύξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων, etc.

1284. Athen. XI. 464. D.

1289. An hoc dicit Scholiastes: *Alii legunt ἀπένεμον τὰν-
ταῦθα, alii ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα vel -οντο ταῦτα.*

1297. Eupolis apud Schol. Lege τειχίων. Vide de voce
Pierson. ad Mærin p. 365. Thucyd. VI. 66. init. 81 $\frac{3}{4}$.

1313. [*Supra ad 451.*]

1343. Hoc, opinor, dicit Scholiastes: *In aliis MSS. est
lacuna post γλυκύτερον, quam supplet Aristophanes
Grammaticus ita, ἐρῶ δ'—Spurium equidem puto.*

1356. πελαργιδεῖς] Dicunt grammatici εἰς accusativum
nominum in εὖς non contrahi in εἰς ab Atticis. Vide
Mærin p. 204. Maittair. pp. 36–7. ed. Sturz. qui turpiter
errat de Soph. Electr. 1066. γραφεῖς Alexis Athen. XII.
562. E. γονεῖς Philemon et Menander Stobæi LXXIX.
p. 341. Grot.=455. Gesn. Sed in tribus locis γονέας
patitur metrum. Quod ibidem citatur ut ex Chæremone
tragico, forsan est anapæstici metri:

(αἰεὶ δὲ) βεβαιοτάτην (-τέραν ed. Trinc.) ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς
τοὺς γονέας.

Vide Porsoni Advss. p. 315. γονεῖς in fine senarii Grot.

- Excerpt. p. 929. e Gnom. μονοστ. τοὺς γονεῖς Eurip.
 Antiop. 4. (Stob. Grot. i. p. 5.) sed dubito an locus sit
 Euripidis.
1358. Sic tres primæ. Brunck. tacite, ἀπελανσάμην, γὰρ νῆ
 Δί'—sed recte Ravennas, ἀπέλανσα γὰρ ἂν νῆ Δί'—modo
 litera male repetita deletur: ἀπέλανσα γ' ἄρα νῆ Δί'—vel
 τάρᾳ.—Nunc credo servandum ἂν, ob 1691. Ran. 755.
 Supra 1018. lege, ὑπάγοιμι γ' ἄρ' ἂν νῆ Δί'—vel τὰρ ἂν
 cum Elmsl. Ach. p. 120.
1372. Julian. Ep. 18. p. 386. B.
1407. Forsan Κερκοπίδα.
1438. Vide an legendum πάντες τοι—
1440. Recte statuit Beckius, non ad pueros, sed de iis,
 dici. Forsan legendum τῶν μεираίων. Possis, sed incon-
 cinne, ἐν τοῖσι κουρείοις τὰ μεираία ταδί, hac constructione,
 λέγουσι τὰ μειρ. *de filiis*, ταδί.—Nunc tento:
 ὅταν τὰ μεираία λέγωσ' ἐκάστοτε
 ἐν τοῖσι κουρείοισιν οἱ πατέρες ταδί.
1456. Lege κατ' αὐ πέτ. tmesis pro καταπέτ. *fly back*. Vide
 T. H. ad Vesp. 435. Sed de κᾶτ' vide Nub. 624.
1463. τοιαντὶ] Lege πανταγί.—Sed si = ταῦτά γε, non
 ταῦτα, cadit emendatio.
1490. De Heroibus Athen. xi. 461. C.
1529. Interroga post ἐγένετο.
1537. Al. κεραμεύει. vide Eccl. 253. ταμиеύει Rav.
1540. ἐκ τῶν ναυκληρικῶν] ναυκραρικῶν legendum videtur.
 Vide Harpocr.
1541. ἅπαντά γ' ἄρ'—Frigidiusculus versus post 1538.
 quare vide an delendus sit 1538. Sed omnino reponen-
 dum 1537. κεραμεύει. (alludit ad fictiles deorum statuas.
 qu.) ταμиеύειν optimum, ut Soph. Antig. 949. sed nimis
 serium, et fors an ex 1541.
1538. minime delendus: sed de γ' ἄρ' 1541. dubito.
 Exspectasses ὄντως, aut tale quid. De κεραμεύει recte Br.
 et Beck.

1550. Schol. Lego, Νικοφῶν δε Ἐγχειρογράφου CIN·

ὦ γεννάΔΑ, ΣΥ Δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε
ἀπὸ—

vel [*pro* σὺ δ'] νῦν, vel δεῦρ'.

1555. Schol. Hermippus:

ἐνέβαινε σιγῇ — — Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτος,
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων ἐλαύνων
ἤρριπεν ὄνον καθήλιον. (vel ἤρρησεν.)

Ultima dubia; sed illud fere liquet, tetrametros iambicos esse. οὐπὶ τῶν ξύλων, scil. ἄρχων, *Lord Chamberlain*. ξύλα, *seats*, ut *Acharn.* init. etc. ὁ μέγας οὗτος *Vesp.* 590.

Deinde qu. an, διὰ τουτωνὶ δῶρ' αἰτοῦντές σ'—

1558. Possis, ἀμὲν καμῆλου τιν', ut fors Schol. Sed ἀμὲν
adj. esse videtur. (1552. lege τοῖς.) Tum qu. πρὸς δὲ θαίμ'
α. κάτωθεν ἀντανῆλθε—

1581. ἐπικνᾶ legisse videtur Schol. certe in imperativo. Vide
sequentia scholii.

1586. 1590. Utramque orationem puto Neptuni esse, 1. ut
senioris, etc. 2. quia Hercules nidore captus nil nisi
patinas cogitabat.—Imo 1580. fors Neptuni, 1582.
certe Herculis, et 1584. De 1586. dubito; 1590. cer-
tissime est Neptuni.

1589. Lege, ὀρνίθεια λιπάρ'—

1600. Lego, καὶ διαλλαττώμεθα Ἐπὶ τοῖσδε, τ.

1613. σὺ om. Ald. Junt. utraque, pro quo ται Rav. Verum
puto τανταγὶ καλῶς λ. ut *Eccl.* 189. Ita Porsonus.

1628. Qu. φησί μ' εὖ λέγειν π.

1643. Melius ad sensum, σοῦ δ' ἅπαντα—

1655. νόθῳξαπ. vel νόθῳ ξ. edd. et MSS. ut videtur, quamvis
e Rav. τὰ νόθῳ ξ. notaverit Inv. Dele literas male
repetitas, et cum Schol. lege νοθεῖ' sine articulo. Ipse
recte exponit ὡς νόθῳ, e qua glossa nata vulgata. Simile
accidit *Vesp.* 140. ubi vide Schol. Locus Pollucis apud
Bisetum est III. 21. Confer *Demosth.* Ol. III. p. 22, 22.
ed. 1547.

1677. Scholia ad 1677. 1679. 1680. pessumdedit Kusterus.

Usque ad τὴν δευτέραν ἐξέτεινε in ed. Ald. scholion est grammatici subaudientis λέγουσι post χελιδόνες. Tum τὸ τελευταῖον, etc. spectant ad 1681. Tum recte Ald. Ὡσπερ αἱ χ. Σύμμαχος, etc.—β. εἰς Νεφελοκοκκυγίαν. Recte quidem transposuit scholion Καὶ μέγαλα, sed inepte interpolavit.

1678—9. Nunc malim, λέγει, Εἰ μὴ τιτυβίζει γ'—collato loco Vesp. 180—1. ubi qu. an, εἰ μὴ φέρεις γ' Ὀδυσσεά τιν'—ea scil. licentia, de qua Valck. ad Phoen. p. 331. Burnei. ad Hec. 508. Elisio in fine versus, δοκεῖν σ' Nub. 1176. in MS. Cantab. 3. et Bar. 127. Pors. Opusc. p. 244. Vide Av. 1713. et ibi Br. sed illud e tragico. Eccles. 351. ἐμοὶ δ—Ran. 300—1.

De εἰ μὴ vide Acharn. 684. Elmsl. Addend. ad 47. οὐ—ἀλλ' ἢ Eq. 777. μηδὲν ἀλλ' εἰ μὴ 1103. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ 1394. οὐδὲν ποτ' (ita Rav.) ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος (ἀπεδάκρυσα) Vesp. 978. me ibi. οὐδὲν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανομένην Agam. 1108. οὐδὲν ποῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν Lysistr. 428. ἀλλ' ἢ: ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἢ—Lex. SG. p. 376, 8. Bekk.

ΑΛΛ' H. Aiunt ἀλλ' ἢ esse nisi, profecto; ἀλλ' ἢ, num? Vide Valck. ad Ph. 1698. Hipp. 932. Mihi vera videtur esse sententia Zeunii ad Viger. p. 476. statuentis ἀλλ' esse ἄλλο, non ἀλλά. ἀλλ' ἢ ἀκήκοας; i. e. ἄλλο πεποίηκας ἢ—; Locus Pac. 475. si sanus est, ita potest explicari, nil aliud faciebant quam—In Ach. 1110—1. et similibus, verte, quid nisi? ἄλλο τι ἢ—; vide Wyt. ad Phædon. p. 201. τί ἄλλο γ' ἢ—; Nub. 1084. 1450. (οὐδὲν ἄλλο, Matthi. Gr. § 612.)

1693. Schol. l. 8. κρήνη ἐν Ἀργεῖ. Imo ἀκροπόλει, ut mox. Qu. ἄστει. Vide Hesych. v. πεδῶ.

1750. An, διὰ σκῆπτρα κρατήσας? Vide Valck. Brunck. et Porson. ad Phoen. 594.=600. σκῆπτρα in Bacch. 372. Elmsl.

ECCLESIAZUSÆ.

- V. 1. SCHOL. Lege, Δικαιογένους, Δεῖ τὰς ἐτ. ἐγκαθίζομένας [λαθεῖν] ὁ πρὸς οὐδέν εἶπεν. vel, διὰ τί τὰς ἐτ. ἐγκαθίζομένας; scil. εἶπεν.—πρὸς οὐδέν, ut in Schol. de Telea ad Av. 168. Vel potius illa usque ad Δικαιογένους pertinent ad v. 1. sequentia vero ad 23. referenda esse liquet.
2. Schol. εὐρημένον. An legebat ἐζητημένον, *excogitatum*?
22. De Φυρόμαχος vide Athen. x. 414. E. Schw. ad vi. 245. E.
53. ὁ τι περ ἦν ὄφελος Xenoph. Hellen. v. 3. 6. et alia loca apud Hemst. ad Lucian. p. 171. οἰηθέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι Xenoph. Hell. vi. 2. 23. Vide Herodot. viii. 68, fin.
91. Malim ἅμα Ξαίνουσα;
- 95—7 alii mulieri; 98—101 Praxagoræ; 102—4 alii mul. denique 105, etc. Praxagoræ tribuo.
109. θεῖν. Xenoph. Hellen. vi. 2. 29.
123. ἦν τι μοι δόξη λέγειν.] Vertit Fab. *si forte quid dicere mihi videbitur necesse*, et exscribunt Bergl. et Br. Græcum quidem; vide Plut. 4, etc. sed non minus Græcum pro, *siquid ad rem dicere visa fuerit ea, quæ nunc dictura est*. Nonnihil dubito de personis. Versum 122. Praxagoræ non posse adimi puto, quippe quæ totius negotii curam suscipiens, coronas attulerit. Si constaret καὐτῇ dici posse pro ἐγὼ δέ, mallet, γΥ. καὐτῇ—ea scilicet quæ rei diffidebat, v. 110. 115.
190. ὤμνους Bentleius: debebat ὤμοσας, quod verum videtur.
219. εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν] Hic valde se torquet Valckenærius. Malim, εἴ πον τι χρ. *If any thing had happened to be in the best possible order, the Athenians would think the country could never be saved till that was altered*.—N. B. ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, etc. Vide ad Vesp. 186.

220. Schol. Lege, Φρύγους] λ. τὸ κριθάς.

243. φυγαὶ sunt *proscriptiones* a XXX viris factæ: ergo fabula acta post Ol. 94, 1. τὴν φυγὴν ταύτην Plato Apolog. (N. B. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς 583.)

In scholiis ita fere malim: Ἐν πυκνί: τόπος τοῦ δικαστηρίου, ἀποκεκρυμμένος:—Ἐν πυκνί: ἀντὶ τοῦ—ἐκεῖ κρύπτεσθαι:—Ἐν ταῖς φυγαῖς: ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

286. Vide an legendum, λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἐξολίσθη. καὶ μὴ Elmsl. Mus. Cr. T. I. p. 483.

296–7. Lys. 472.

302. ἐν τοῖς στεφανώμασιν Ravennas. Vide Athen. xv. 685. B.

315. Ut insanabilem citat Hermannus de Metris p. 137–8. ed. 2. Lege, τὰς ἐμβάδας καὶ θοιμάτιον ἐν τῷ σκότῳ Ζητῶν λαβεῖν, ὅτε δὴ δ—

364. Recte emendant τῶν κατὰ πρωκτόν. Sic τῶν κατ' οἰκίαν Vesp. 1175–6. Ach. 939. Herodot. II. 84. οἱ τῶν κατὰ νηδὺν ἰητροί. ubi nescio an τῶν omittendum cum 2 MSS.

374. Malim, τί τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτῶνιον;

381. Collato Br. forsan legendum, ἀλλ' ὕστερος ἦλθον ὥστ' ἔχων αἰσχύνομαι Μὰ τὸν Δί' οὐδέν—Sed aliquid gravioris corruptelæ latere suspicor. An, τονδι *frustra ferens* τὸν θύλακον? μὰ recte quidem per se; vide me ad Plut. 715. sed facile ex prava emendatione oriri potuit, ut supra 167.

405. Malim τῶν Λακωνικῶν, ut 878.

406. Qu. σαντῷ περιαλείφειν βλ. sed παραλείφειν utitur Aristoteles apud R. P. ad Eq. 713. Possis etiam, τὰ βλ. σαντῷ περιαλείφειν ἐσπέρας. (ἐσπ. Nub. 175.)

409–10. Hippoloch. Athen. iv. 129. A.

433. Malim γ' ἄρ' vel ἄρ', ut Av. 1371. Infra 554. certissime legendum γ' ἄρ'.

442. An hæc latent apud Suidam v. ἀπόρρητα?

453. Qu. ἄλλα πολλά κάγαθά Ἑτερ' ἔτι πλ. vel ἑτερά γε—sed forsan cum codicibus standum, distinguendo, ἄλλα πολλὰ κάγαθά ἑτερά τε—

465. Vide ad Av. 1008.

493. χήμων ἴσως κατέλη] Suspectum ἴσως pro ἦν τύχη, forte; cum soleat esse *forsan*. An ἰών, de quo ad Eq. 472.

499. Malim πάλιν. Certe τὸ σχῆμα ταύτ'. τοῦτο est *vestis virilis*, ideoque aperte mendosum.

510. Lego κείται καὶ δὴ—Vide Pac. 941. Eccl. 496. 577. Thesm. 273. 776. Lys. 65. 77. 601. 908. Vesp. 490. 1474. Plato Gorg. 513. D.=265. Heind. Soph. Œd. C. 173. Plut. 563. in MS. Cant.

617. Malim, οὐχὶ μαχοῦνται, περὶ σοῦ (ita Junt. 1. 2.) θάρρει. μὴ δεισῆς, οὐχὶ μαχοῦνται Περὶ τοῦ μή σοι ξυγκαταδαρθεῖν—omnia scilicet Praxagoræ. περὶ τινος δεδιέναι, θάρρειν, Vesp. 1349. τιμ, Eq. 27.

659. Forsan legendum cum Sanctamando τὰς αἰκίας, ut αἰκίας sit genitivus. Vix puto articulum unquam addi in αἰκίας, ὑβρεως, etc. δίκη.—Melius τήν, non obstante plurali. Porson. et Elmsl. ad Med.

665. ΒΛ. οὐδ'—πρότερον; ΠΡ. βίσιτος—

719. Lego κατωνάκην, (ut sunt αἱ κατωνάκαι,) qua constructione μοιχὸν Ach. 849. σκάφιον Av. 807. Thesm. 845. δέλτα forsan Lys. 151. λόφους Herodot. iv. 175. χειρόμακτρον Athen. ix. 410. C. σύμβολον Hermipp. Pollucis ix. 71. ubi κεκάρθαι, etc. sunt Pollucis verba, non comici. Hinc autem liquet symboli formam fuisse hujusmodi, D quum capiti semiraso comparetur. In Eubuli versu apud Schol. Eurip. Med. 613. (Reisig. Aristoph. p. 278.) lege ὥσπερ εἰ τὰ σ. cum Elmsleio Med. 600. Sed hic de tessera, non nummo agitur. In Pherecr. Athen. vi. 269. B. vide an legendum, καὶ ῥόδον κεκαρμέναι, de quo loco idem dubito ac in Lys. 151. Vide Valck. ad Theocr. p. 281. B. et Heinsium ibi citatum.

731. (Vide me ad Plut. 886. p. 109.) Post μελαίνεται deest versus: *Non nigrior fuisses, si in te coctum fuisset*, etc. Nunc quæro an legi possit, νῆ Δία μέλαινά γ', οἶδα. μὴ

τὸ—; *An in te coctum est?* οἶδα Soph. Aj. 556. Sed non affirmarim οἶδα ita poni: οἶδ' ὅτι sæpe occurrit.

738. θαλλοὶ forsan sunt *scoræ* e vimine oleagino.

742. Vide 1095.

795. Lego ex 857. ἦν δὲ κωλύσῃσι, τί; Superius ἦν κομίσῃσι idem valere puto ac ἦν κομίση τις. Vide etiam an post 797. inserenda ex 859. καλούμεθ' αὐτούς—ἦν δὲ καταγελῶσι, τί; Διαρρύαγ. Certe longe aptiora hic quam illic.

824. Erycii Epigr. xi. Brunck. Anal. II. p. 297. Athen. XII. 524. A. B. Lamb. ad Lucret. III. 1030. Juven. I. 155.

876. Lege, παίζουσα· πῶς ἂν περιβάλοιμ'—Verbum venatorium. Solon Plutarchi in Vita p. 86. A. Menander Pollucis x. 132. An huc trahendum Demosthenis προσ- περιβάλλεται?

894. ὅτῳ | περ ξυνείην |

909. Qu. καὶ τᾶλλα μ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν. Vide Rav.

922. τί γὰρ ἂν γραῦς τὰ καὶν' ἂν ἐτι λέγοι; vide Rav.—vel, γραῦ, —λέγοις; (Simile prorsus scomma Ep. Socr. xxviii. p. 60—1. *Isocratem senem decet vetera tractare*, inepte vertit Allatius.) Ceterum tolle notam interrogandi post ἐκφοράν γε 921. Puellam alloquitur anus, ut vetulas solent juniores; vide Vesp. 1344—50. et præsertim 1361. et alicubi in Fragm. ni fallor. Recte hic Scholiastes. Vide Plut. 1009—10.

965. Julian. Ep. 18. p. 386. C.

972. Lege, ut fere Bentleius et Reisigius (p. XIII.) οὐ τὸν Σεβινόν γ'. *At non Sebinum*. Vide Kidd. Addend. ad Dawes. p. 211.

1029. εἰσ- in εἰσάγω ex præcedenti ἦς natum videtur. An legendum ἐξέλκεις—ἄγω? Vide de ἄγω Porsoni Opusc. p. 218. et me ad Plut. 913.

1082. Equit. 262. Wytttenb. ad Phædon. p. 41, 7. qui ad Plutarch. de S. N. V. citat Herodot. I. 114. Vide Xenoph.

- Œconom. XI. 25. Bekker. Anecd. p. 36, 3. Plat. Rep. x. 615, fin. HSt. Herodot. IV. 68. (Reisk. Anim. T. III. p. 126.)
1104. Manifesto vitiosum ἐγώ. An, εὐδαίμων δὲ γῆ? πόλις εὐδαίμων Av. 37. Eupolis Prisciani XVIII. p. 1330. = 285, b.—Suspisor γῆ ita positum tragici sermonis esse. Sed forsitan e tragœdia sumtus versus.
1109. μεμύρωμαι] -ισμαι Athen. XI. 691. B.
1148. τὸν γέλων] τὸ γελᾶν R.P. Præf. p. 44. improbante Herm. Metr. p. 86. qui διὰ monosyllabon esse putat!
1151. Malim ἅπαντας. vel μεμνημένον.

THESMOPHORIAZUSÆ.

HISTORIA. Acta est anno post cccc virorum tyrannidem, ut liquet ex v. 815. Ergo Ol. 92, 2. χεῖμῶνος, 73. πρυτάνεις, 661. 771. 930. (Thucyd. VII. 70.) βουλῇ, 85. 950. (vide Thucyd. VIII. 86, 70.) Cleophon, 812. Charminus, 811. Proteas, 883.

Quum Scholiastes ad Ran. 53. dicat Euripideam Andromedam ὀγδόῃ ἔτει actam fuisse ante Ranas, (i. e. Ol. 93, 3.) istam tragœdiam Ol. 91, 2. ponit Bentleius Phalar. p. 215. (sed 92, 3. voluisse puto;) Ol. 91, 3. Valckenær. Præf. Phœniss. p. VII. Sed ex Thesmoph. 1069–70. recte colligit Musgravius, Andromedam anno ante Thesmoph. actam: quare virorum summorum sententia vera esse non potest, quum isto pacto actas esse sequeretur Thesm. Ol. 91, 4. Quare in Schol. ad Ran. 53. legendum puto ἐβδόμῃ pro ὀγδόῃ, et interpretandum, non *septem annos ante*, sed *septimo anno*, i. e. quinque annis integris intercedentibus inter eum quo Andromeda, et eum quo Ranæ. Ergo Androm. Ol. 92, 1. Thesm. 92, 2.

V. 5. Distingue σε, πάνθ' ὅς—

12. Qu. MN. τοῦ——ὀρᾶν; EY. σάφ'—

18. Sic Junt. et, ut videtur, MSS. sed malim, ἀκοῇ δὲ
χοάνην—*bored the ears by way of funnel for the hearing.*
ἀκοῆς δὲ χοάνην Scaliger. vide Pors. ad Med. 247.

23-4. ὅπως ἔτι προσμάθοι μὴ χ. Junt. Lege, πῶς ἂν—ἐξέυροιμ'
ὅπως ἔτι προσμάθοιμ' ἂν χ. Ironia est in ἀγαθοῖς, ut in
Pac. 369. ubi ineptit Brunckius, obscæno sensu accipiens.
Vide Plut. 657. Ran. 1224.

Si Monkii observatio ad Alc. 117. ad Comicos per-
tinet, nulla fere mutatione leg. ἔτι προσμάθοιμ χ.

27. Malim σιώπα. Nil ad rem Eq. 171.

31. Vide 628.

61. Vide Pac. 464.

76. Pro MNH. lego EY. pro EY, ΘΕ. et 77. præfige EY. ut
edidit Inverniz.

80. Vel hic versus in Euripidis orationem sequentem trans-
ferendus, legendo scil. χρῆ, ut hoc dicat Euripides, *non*
me oportet hanc gratiam tibi negare, cum sis meus
affinis; vel, quod malim, legendum ἐμὲ, ut Br. et
Valck.

100. Eq. 277.

102. Qu. MN. καὶ ποῦ 'στιν; EY. οὗτος, αὐτός—*There he*
is swinging out, in propria persona. Vulgata vertenda,
But who is that Agathon? ut supra 30. quod hic
ineptissimum.

109. Recte Kusterus πατρίᾳ -θε βοᾷ.

117. An legendum, καλλίστας αἰοιδᾶς? Ordo est γέρας
αἰοιδᾶς.—Sed subaudiendum forsitan ἐμαῖς, ut Nub. 273.

142. Λυκουργείας, ut Ὀρεστείας Ran.

193. Aliter distinguit Brunck. quo parum aut nihil pro-
ficitur. Lege σοφῶς.

211. νυκτερήσια scribendum videtur, ut ἡμερήσιον Æsch.
Agam. 22.

223. Vulgatam non ferendam esse statuit Elmsleius Ach.

338. Quod si verum est, possis, *πρᾶτθ' ἃ σοι δοκεῖ*. Imo *ἅν σοι δοκῇ*. ἅν acceptum pro ἅν, i. e. ἐάν, deinde solenni vitio in εἰ mutatum.

224. Nunc malim, *᾿πιδούναί γ' αὐτός*—

237. Qu. *ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ*.

240. *φανεῖ* Junt. Br. Inv. Sed lege *φαίνει*.

270. Distingue, MN. *ἄρ' ἄρμ. μοι; χαλαρά γούν χαίρεις* *φορῶν*. AG. *σὺ—ὧν δέει, Εἰσω—Tu sane* (O Agathon) *omnia laxa gestare gaudes*. Rectissime Bisetus obscenitatem hic latere suspicatur. *χαλάσαι* Epigr. apud Jacobs. Scommate offensus Agathon a scena discedit.—*γ' οὐ χ.* Junt. Rav. *γούν* MS. Brunck. *που* posses, sed recte *γούν*.

Præcedentia a v. 260. ita distingue: MN. *τί οὖν λ.* EY. (vel forsā AG.) *ὁ τι; τὸν κ.* MN. *νῇ τῇν*—EY. *ξύωσον*—MN. *ἰδού, ἴθι.* (vel, AG. *ἰδού.* MN. *ἴθι.*) EY. *κεκρυφ.* AG. *ἡδὶ μὲν οὖν*—(226. EY. vel MN.) EY. *νῇ Δί' ἀλλ' ἄρ. ἔχει φέρ' ἔγ.* AG. *τουτί λ.* EY. *ὑποδημ.* AG. *τάμά*—

307. *τῇ Γῇ* delenda videntur. De *Κουροτρόφῳ* vide Meurs. Athen. Att. II. 27. Thucydidis locus ibi citatus est II. 15.

326. An dividendi versus, *πόλιν|οίκ.* vel legendum *ἔχουσα*, ut 1151. (unde *πολιούχος*.)

345—6. Andocid. 13, 12.

373. *οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ* sensu cassa sunt, et e 367. arcessita videntur. Deesse videntur verba ad hunc sensum, *χώρας*, [*ὅσαπερ προσήκει*] *ἀδικοῦσιν*, etc. scil. *γενέσθαι*. vide 362. qui ipse locus vix usquequaque sanus: *To meet with what those deserve who offend against*—Sed *ἐπὶ βλάβῃ* 373. defenditur ex 344.

383. Recte Br. e MS. *ἢ μάλισθ' ἢ σχ.* De re vide Athen. VII. 307. F.

388. Distingue, KH. *σίγα, σιώπα.* ΓΥ. ΤΙΣ. *πρόσεχε*—

400. *οἰνομάχλη* Clem. Alex. Pæd. II. 2. p. 38, pen. ed. pr. Pollux VI. 21.

405. ὥσπερ] Malim ὥνπερ.

407. Legendum puto, εἰάν τις καὶ πλέκη—*Only just*—Possis τῇ τις vel τίς τινα, sed illud melius.

411. Qu. οὐ τῷ. sed valde dubito.

426. Legendum suspicor, αὐταῖς ταμιενοῦσαις, προαιρούσας λαθεῖν. Vide ad Equit. 1308. Hermann. ad Viger. not. 216. (Diversa confudit Br. ad Electr. 480. ibi laudatus.) Kusterum ad Lysistr. 179.

αὐταῖς non damno; sed qu. αὐτοῖς. ταμιεν. qu. diff. activi et medii. Activ. Eq. 944. 955. Av. (1537.) 1541. Lys. 494, 5, 6. Vesp. 958. Med. Eccl. 596.

De προαιρεῖσθαι vide Thucyd. viii. 90, fin. Pherecr. Athen. xiv. 653. A.

468. Lege, οἷα κύστωμύλατο. Tum qu. καὶ τι πολέπλοκον νόμῳ, Οὐδ' ἀσύνητον οὐδέν, ἀλλά—

493. Schol. Nicandri p. 31, 2. apud notas ad Hesych. T. i. p. 386. ἀνήσαιο: διὰ δύο ἢν ἀττικῶς, ἡγουν ἀνήσον:—Quod si verum est, legendum patet ἄνησον vel ἄννισον. In Alexide Athenæi iv. 170. B. vera videtur Pollucis lectio vi. 66. ὀρίγανον, γήτειον, ἄνησον, θύμον. (σκόροδον natum videtur e seqq. οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον.) Lex. SG. p. 403, 3. Ἀννηττον: τὸ ἄνηττον ἐν τοῖς δύο ἢν καὶ δύο ττ. quare in Nicandro legendum videtur ἀνήσαιο, in Aristophane ἄνηττον.

494. Beaum. et Fl. *Pilgrim*, II. prop. init.

501. Athen. iii. 75. C. (Blomf. Prom. 795.)

534. Macho Athen. vi. 246. C. Herodot. iv. 195, 37. v. 9, 97.

562. Vide an legendum, μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυρ.—Qu. μὰ Δί' οὐδὲ τὴν τρισμυρ. —μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν Br. e conjectura. Sed melius οὐδὲ quam οὐ.

570. Lege ἄχαρνική.

571. Lege ἄρρεν in neutro.

577. Dubito, 1. an Atticum sit χεσεῖν pro χεσεῖσθαι. Eccles. 1054. Vesp. 935. Lysistr. 441—2. 2. an ποιήσω χεσεῖν pro

- χέζειν vel χέσαι. Plut. 401. 460. Eq. 908. Lysistr. 686.
 An igitur legendum χέσαι, ut Eccl. 352. 803. In Eq.
 1054. χέσαι γάρ ἄν vel χ. τᾶν. χέσαι Strattis Athen. iv.
 169. B.
 587. μὴ καὶ Porsonus. Vide Platon. Rep. II. p. 365. B. 7.
 v. 453. A. 6. ut ibid. B. 8.
 628. Vide 31.
 637. Totus versus est Mnesilochi. φέρ' ἴδω fere est se ipsum
interrogantis, ut Vesp. 561. Acharn. 4. Nub. 21. 785.
 Vide tamen Lysistr. 574. Av. 1620. Vesp. 145. 759.
 Nub. 494.—[*Porsoni emendationem*, τί μέντοι π.] inepte
 reprehendit Meinek. p. 24.
 651. Lege, ΓΥ. τοδὶ διέκνυε. Personae ut Br.
 653. Qu. μὴ ἄλλὰ νῦν
 670. Qu. μάτερε πάντα πανταχῇ. Sed forsitan alicubi in v.
 seq. excidit ἀνὴρ, quanquam non id necessarium. Vide
 695. 664.
 679. Qu. φήσει δὲ θεοὺς εἶναι φανερώς.
 690. ἔστιν] Legendum ἔσται.
 707. Manifesto legendum, τί τόδε δέρομαι, ut infra 1116.
 Eurip. Hec. 721. Orest. 327. 780. 1340. Hippol. 232.
 (unde paullo ante 223. malim τόδε.) Troad. 702. Æsch.
 Agam. 1132. Soph. Œd. T. 2. Odyss. v. 191. 351.
 Rarius ὅδε τίς, Orest. 1263.
 714. Qu. τις πρὸς ταῦθ', ὅτε
 722. Ex Eurip. Hippol. 673. ubi recte Monk.
 726. Lege ἔτ' ἐνυβρίσεις. Vide R. P. Advss. p. 37. Infra
 894. *forsan γ' ἔτι*. (γέ τοι Junt. tacet Br.) ἔτι in votis,
 præsagiis, imprecationibus, etc. = ποτε.
 743. ὑμῖν pro ὑμῖν αὐταῖς. Recte ὑμεῖς Junt. Rav.
 761. δὸς τό σφαγεῖον—Delet τὸ [*non μοι*] R. P.
 775. Forsan, φαίνεται πω—
 778. Malim, ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶ μοι. Sed ferri potest vulgata.
 Lys. 1135. Menander Ἀνεψιοῖς Athen. xv. 700. E. Plato
 Gorg. 495. C. = 160. Heind. Vesp. 828. 852.

797. ἐγκύπτειν est *sese incurvare*, ut Ran. 428. Nub. 191.

Lege ἐκκύψασαν, ut Eccles. 1044.

801. Theognis Bekkeri 423-4.

804. Lege cum J. Kaye, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι.

811. μὲν ἡττων] Lege μὲν γ'—Vide Lys. 589. 721. 1238.

817. Ex Iliad. Δ. 405.

859. Qu. τί σὺ κυρκανῆς αὖ, καὶ τί κ. ἔ.

877. ἐλπίδος] ἡμέρας male Schol. Eurip. Hec. 225. apud R. P. Phaen. 1651. Herodot. ix. 61, fin. ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηρίζοντα μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. Vide R. P. Hec. 1166.

881. ποίου Πρωτέως forsan danda mulieri. *What do you mean by*—Eq. 162.

886. τούτῳ τῷ ed. Brubach. Qu. πείθει τι τούτῳ τῷ κάκιστ'—

895. Vide ad Eur. Troad. 267.

905. εἰμί] Junt. εἰ μή. Forsan ἐγώ.*

935. αὐτῇ μὲν, etc. potius est Mnesilochi.

941. ὡς νῦν δὴ γ'—νῦν δὴ est *modo*, sed νῦν δὴτα vereor ut sit Græcum.

951. παριοῦσι Rav. Vide Vesp. 621.

964-5. Si sint trochaici, qu. χερὶ—χέρα—καρπάλιμα.

993. Lege νηστεύομεν. *Jejunamus utique*. De πάντως vide 858. 1021. Av. 936. Lys. 496.

1022. δῆλον οὖν ἐμοῖσθ'—vel τοῦτ' ἔσθ'.

1028. προσεδούσσαι—ἄντρος, sic Junt. i scil. inter imprimendum transposito (imo e MS. nam προσαιδούσσαι Rav.) Brunckii MS. προσαιδούσσα. Lege προσάδουσα. Infra 1068. ἡχὼ λόγων ἀντῳδός. (τὰς J. et omnes, ut videtur. Qu.)

1065, etc. Non puto Echūs personam egisse Euripidem. Vide 1070.

1107. λαβέ, scil. πληγὴν vel μάστιγα, ut 1146.

1189. Mallem ἦρχεθ', *she was going*; ut ἔμελλεν.

* Hodie vero, recte se habere εἰ μή, in confesso est. Vide Elmsl. ad Acharn. 47. p. 115. et, si tanti est, me ad Div. Luc. iv. 26-7. (*Hints for an Improved Translation*.) J. S.

1197. Distingue, θᾶπτον ἔτι· δέδ.

1210. Totus versus Scythæ esse videtur, quanquam verba non expedit. Intelligo, *Take my quiver (or dart) in pawn, and I'll settle with you another time.* Qu. κόμιζι σ' αὐτῆς. i. e. κομῶ σοι αὐτῆς. *Posthac argentum tibi solvam.* Vel, κομίζις. *Et posthac mihi reddes pharetram, quum argentum persolvero.*

1213. Ἀρτομουξία.] Ἀρτεμουνος[ίας] Marm. Oxon. Chandleri LI. 1, 19.

1215. Quis est σύ?

1232 et 1235. Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. Vide 1236.

1245. ἀνταδοῖτον Junt. Aug. Rav. Recte ἀνταδοίτην Porsonus. Vide Antiatt. Bekkeri p. 78, 1.

LYSISTRATA.

HISTORIA et Chronologia. Fabula quando acta, patet ex ΠΡΟΒΟΥΛΟΥ persona. Schol. ad 422. 610. Vide etiam Schol. 1096. (590. de Thrasybulo non cogitandum.) Pylus, Eucrates, 103—4. 1165. Miletus, 108. Βουλῇ, 1010. Carystii, 1058. 1183. Megara, 1172. τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς, etc. 577. Confer Thucyd. VIII. 54. 65—6. πλεῖν ἐς Σικελίαν, 392. qu. ἐν Σάμφ στρατηγοί. Sed sensus est, *Hinc illæ ejulationes*, etc. *So then this is the secret of all the noise that the women made 4 years ago.* (Vide Plutarchi loca.)

Ex 1165. (adde 103.) colligit Musgravius actam circa Ol. 92, 4. quo tempore recepta est Pylos a Lacedæmoniis (Diodor. XIII. 65.) Dicere debuit, non potuisse fabulam post id tempus doceri. Qu. an rideat Aristophanes legationem Endii (Diodor. XIII. 53.) quæ 92, 3. contigit.

Callia Archonte, Schol. 173. collato Thucyd. VIII. 15.
quatuor annis post Hermocop. Schol. ad 1096.

Dram. Pers. Λαμπιδῶ Plato Alcib. I. p. 75. Etwall.

Var. Lectt. apud Schol. 20 bis. 22, qu. συνεκάλεις. 45. 56.
116. 157. 170. 254. 282. 291. 294. 330. 338. 376. 387.
396. 409. 454. 467. 476. 488. 490. 530. 564. 601. 603.
614. 643. 674. 677. 758. 760. (979.) 1013. 1026. 1085.
1315.

V. 12. καὶ γάρ] Plato Cratyl. p. 400. B.

17. Schol. ἐστράτευσεν et μοχ καὶ Χάριτες] Lege ἐστράγγ-
γευσεν, κέχρηται.

27. Schol. γεγυμνασμένον καὶ ἐρρίμμενον.

31. Suspicio legendum, ἐπ' ὀλίγου γ' ὥχειτ' ἄρα. Vide
Porson. ad Orest. 68.

33. μῆδ'] Lege μήτε. Aliter intelligendum esset, μηκέτ'
εἶναι τὴν πόλιν. quod falsum esse liquet e 37.

46. Hic versus primo omissus est, deinde alieno loco re-
positus ob περιβαρίδες et -δας. Sed valde suspicor 44. ex
219. in alius versus locum invasisse, aut saltem vocem
κεκαλλωπισμέναι inde invectam. Non inficior tales paren-
theses aliquando apud Euripidem inveniri; sed quæro de
Aristophane. Vide 535. ubi sensus est, λαβὼν ἔχε τὸ
κάλυμμα καὶ τὸν κ.

66. Forsan, ΛΥ. αἰδὶ δ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ΚΑ. ἰοὺ ἰοῦ.
Πόθεν—Ineptit Reisig. p. 23. cum suo αὐτε, quod poëti-
cum est. Non obstat Vesp. 1010.

83. τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων Junt. et Rav. τῶν τιτθῶν Scal.
Vide Valck. ad Phœn. 206. Spanhem. ad Nub. 2. Infra
1087. Ach. 150. ὅσον τὸ χρ. παρόπων.

113. δέ γ' e sequentibus ortum. Qu. ἔγωγ' ἂν οὖν, ut fere
Scaliger. ἐγὼ μὲν ἂν Bentley. sed pejus.

118. ὅπα, ut videtur, libri omnes: alias mallet ὅσεν vel
ὀπόσεν. *Id climb to the top of Taygetus to get a prospect
of peace.*

130. Lege, οὐδ' ἔγωγ' ἂν—Supra 81. si plane constaret ἂν Lacænæ dari posse, legerem μάλα γ' ἂν. sc ἄγχειν. *I think I should indeed.*
132. παρατεμεῖν edd. sed lege παραταμεῖν. Sed qu. ἔτεμον an -αμον. per \bar{a} 116.
136. Non ΛΑ. i. e. Λαμπιτῶ, sed ΑΛ. i. e. ἄλλη γυνή.
141. ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν Br. De ἀνασώζειν vide me ad Xenoph. Hellen. i. 4. 20.
144. μάλ' εὖ Plato Theæt. p. 156. A. 2. 169. B. 7. εὖ μάλα Repub. v. 457. E. Euthyphr. 4. A. Phæd. 95. 4. b. Wytt. Gorg. 496. C. = 169, 9. Heind. Alexis. Athen. iii. 117. D.
167. Vide Av. 1629.
171. Malim, παῖ (iota bis minimum addit Rav. παῖ Inv.) κά τις ἀναπείσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν; tum τριήριες, 173. ὑμνιῶμες, 1307. hoc Valck. Vide ad Vesp. 278. Infra 385. forsan ἀναβλαστάνεις, non ἂν βλαστάνης cum Brunckio.
180. Qu. πάντ' εὖ κ' ἔχοι, deinde τᾶδε recte Br. et Inv. (De Dorico παντᾶ Herodian. apud Schol. Pind. Pyth. iii. 65.)
194. Nescio an gravitati Lysistratæ conveniat jusjurandum : adde quod magis probabiliter, et magis comice, mutetur persona, mutato consilio. Forsan legendum ΜΥ. i. e. Μυρρίνη. Deinde 197. qu. ὁμόσωμεν, ΚΑΛ. ἐς——ὑδωρ;
199. Distingue, ΑΥ. φερέτω—ΜΥ. (vel ΚΑΛ.) ὦ φ. Qu. de personis in seqq.
208. Schol. κλήρω π. ἔλαχον.
240. ταῦτ' ἐκεῖν'] Lege τοῦτ' ἐκεῖν—
281. Suspisor legendum, οὕτω 'ξεπολιόρκησ'—so completely did I reduce him.
282. ἀσπίδων Trin. in textu, sed -δας Schol. præf. ἐπὶ ὀκτὼ νέας Herodot. vii. 188. τάξιας ὀλίγας vi. 111, fin. τάξις πλεῦνας ix. 31, init. Genitiv. Thucyd. ii. 90, init.
295. φῦ hinc, ut puto, Auctor Philopatridis Lucian. T. iii. p. 587.
299. Λήμνιον] Herodot. vi. 138, fin. Æsch. Choëph. 620. et Stanl. Soph. Philoct. 800.

304. εἶπον] Vel ἡ πότ' cum Hotibio, p. 79. vel 'πεὶ πότ'—
Vide Av. 369. Confer Vesp. 401.

322. Athen. xiv. 619. E.

331. στιγματίαις edd. vett. certe 1515. μαστιγίαις e MSS.
Vat. et Voss. Kusterus tacite. Lego, μαστιγίαις * * *
στιγματίαις θ'. Deest choriambus. vide antistrophica
345—6.

N. B. Antistrophæ desunt vv. 1, 2. tertius est 335.
(sextus 338. strophico 324. non respondet.)

374—5. Insignis locus, ἵνα—ὑφάψω—κατασβέσαιμι. [*Ad
Dawes. p. 82.*]

376. οὐκ οἶδα, σ' εἰ—Non infrequens ista positio, ut Eq. 697.
ubi me vide.

389. Schol. l. 6. Ζακυνθίων ἅπαντας] Lege ὀπλίτας e 395.

390. Plutarch. Alcib. p. 200. B. C.

392. μὴ ὥραισι] Infra 1036. Th. Simoc. Ep. 17.

399. Vide 407. Demosth. c. Lacrit. 930, 13. ἀκολαστάματα
ex Aristoph. citat Lex. SG. p. 367, 21. Lege ἀκολαστάσ-
ματα.

401. Conjeceram, αἱ γ' ἄλλα θ'—quod esset, *have done other
insolent things*; sed præstat vulgata, quæ = ἄλλως τε καὶ—
*have been altogether insolent, and particularly have
soused me all over.*

407. Æsch. Theb. 590.

418. Si exstat compositum συμπιέζω, forsan hic restituen-
dum est.

444. Lysistratæ opponuntur duo lictores, tertius Stratyllidi
442. Prodit deinde tertia mulier 444. (forsan legendum
ΜΥΡΡΙΝΗ,) cui assignatur quartus lictor 446. Tum pro-
deunte quarta muliere 448. (non ΣΤΡ.) exclamat Probulus
deficere lictores sibi (ἐπιλείψουσι Vesp. 1436.) Quatuor
autem esse Scythas liquet e καὶ, v. 454.

451. Eustath. Il. I. p. 759, 39. = 662, 36. Br. ad Plut.
1085. Conferunt Soph. Ant. 678. Adde Eur. Bacch.
785.

460. Lege ἀράξετε;

479. Collato Hermannō D. M. p. 383. lege, οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τάδ'—Vide Œd. Col. 883.
506. γραῦς non fuisse videtur Lysistrata: vide 177. 1160. sed Chorus erat γραῶν. vide 636. 638. 798. 826. Lege igitur 505. XO. pro AY.—Imo hoc per se patet ex σὺ δέ.
509. Suspisor καίτ' οὐκ, i. e. καίτοι.
517. ποιηρότερον τούτου βούλευμ' Porsonus; δήπου Br. male, quamvis e MS. Putabam, αὐθις δ' ἔτερον—
520. Eur. Heracl. 711.
524. *Audiebamus aliquem dicentem*, οὐκ——χώρᾳ, *et alium respondentem*, μὰ Δί' οὐ δῆτα. Si constaret ἡ δ' ἑτερός τις pro ἡ δ' ὅς ἑτερός τις dici, ut 514. hoc mallet. Interim tento, μὰ Δί' οὐ δῆτ' εἰφ' ἔτ. τις, vel ἡδ'—ἦδε, i. e. εἶπεν. Brachylogia non dissimilis Av. 75–8.
- Sed quid si, οὐ δῆτ' ἔσθ'—*Audiebamus hunc dicentem*,—*illum respondentem*, *Recte negas, nemo est alius*. Vide Plut. 106. 407–8. Eadem brachylogia Strato Athen. ix. 382. de coquo.
530. Terent. Phorm. v. 9, 11. *Scelus, tibi narret?*
535. Qu. τοῦτόν μου τὸν κ. et 604. τοῦτόν μου λ.
539. ἀπαίρετ' emendat Brunck. De voce vide Thucyd. v. 85, fin.
542. ἐλεῖ futurum secundum, emendatum ἔλοι.
563. Possis, δέ γε Θρ. Elmsl. Ach. 160. δ' αὖ.
571. ἐκ τῶν ἐρ. καὶ Elmsl. E. R. 37. p. 95. male. Si omnino mutandum, possis, εἴτ' ἐξ ἐρ. καὶ—
572. ὦ ἀνόητοι] Lego, ὡς ἀνόητοι, scil. ἐστέ. ut Eq. 703. 1387. (Vide Eq. 101. Eccl. 517. Ach. 105. Ran. 38. ubi ὡς cum adverbis.) Anagyro Fr. 6. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. vide me ibi.
578. Qu. an vertendum, *discerpere apud tribunalia*.
581. Schol. ἐπιτόμους] Ita Trin. Lege ἐπιτίμους.
595. Legendum suspisor, ἀλλ' ὁ μὲν ἦκων. Vide Pors. ad Eq. 184.
600. χωρίον ἐστί'] Qu. ὥριον ὃν σοι.

605. τοῦ δέει] Lego, τοῦ δεῖ; *quo est opus?* ut Av. 1419.
 ὅτου δεῖ, χρὴ λ.
- 606–8. Forsan delendum eis. Eurip. Alc. 254–6. citat
 Bergler. Vide Machon. Athen. viii. 341. D. Hegem.
 ix. 406. F. sive xv. 699. A. Thesm. 789. Porson. ad
 Phœn. 831. Soph. Athen. xiii. 587. B.
625. καταλαβεῖν. Qu. Jam satis liquido scire poterat senex
 ex 489, etc.
637. Malim, οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'—Nota, ob οὗτ' ἄρ'—Nub.
 121. οὐκ ἄρα.
644. Lego, εἰτ' ἀλετρὶς ἦ, δεκέτις οὔσα, τάρχηγέτι' κᾶτ'
 ἔχουσα τὸν κρ.—καταχέουσα natum ex κατᾶχουσα. (Mox
 648. καλὴ ᾿χουσ'—non ut Br. σχοῦσ'.) Aliter tamen cepit
 Didymus, ut videtur, apud Harpocr. v. δεκατεύειν. Confer
 ἀρκεῦσαι, et Bekkeri Anecd. p. 235, l. 444, 30.
658. Lege τῷδέ σ'—duplex accusativus, de quo R. P. Hec.
 800.
667. Acharn. 698.
692. Qu. ὡς ἔμ' Εἰ μόνον—
710. περιπατεῖν τ' ἄνω] Malim delere τ'. Pessime τᾶνω Br.
714. Æsch. Prom. 106. 205. Iph. Aul. (452.) 1257.
 Demosth. Leptin. 501, 3.
728. ἔλκουσιν] Qu. πλέκουσιν. Legendum autem ἦδε pro ἦδη.
 Imo ἦδι.
759. Dicit mulier quæ galeam habebat: mox 761. alia
 loquitur.
762. Qu. κικκαβαζουσῶν. Vide Av. 262. et Schol. MS. Tr.
 κακκαβαζουσῶν, e qua v. lectione orta vulgata. Hodie,
 teste Dodwello, Itin. T. ii. p. 43. κουκουβαγία vocatur
 Athenis *Strix passerina*, cujus carmen ista vox accurate
 imitatur.
765. Malim, ἐκείνους; ἀργαλέας γ'—
773. Plutarch. ii. p. 216. B.—ὑπέρτερα νέρτερα θ. omnes.
 Sed si superiora dejiciat Jupiter, erit malorum non
 παῦλα, sed ἀρχή. Legendum proculdubio τὰ δὲ νέρτερ'
 ὑπέρτερα θήσει, quod vel ex responso liquet.

777. καταπυγονέστερον debuit. An legendum, καταπυγότερον ποτ' ἂν εἶναι? κατάπυγος Sophron Etymol. M. p. 72, 51. Athenæi VII. 281. E.
779. Malim, ΛΥ. μὴ νῦν—Personas recte Kust. ed. 770.
813. Demades Athen. III. 9. Suid. Ἑριννύων ἀπ.
818. Malim. ὑμᾶς.
833. Lego, εἰλημμένον Ἄλλ' ὦ πότνια, Κύπρου, K. deleta persona [ΑΛ. ΓΥ.] quæ in Juntina notatur per ΑΛ. nil amplius; i. e. ut puto, ἄλλ' depravatum. Vide de Eccl. 369. Lys. 743. R. P. Opusc. pp. 35–6. In Ran. 662. ἱατταται, ΙΑΤταταί. (vide Ravenn.) ἄλλ' excidit Plut. 316. in Rav. Vide ad Pac. 468.
839. σὸν ἂν ἔργον, vel σὸν ἔργον ἂν—
843. Lege, συνηπεροπεύσω σοι (hoc Porson.) περιμένουσ'—*eum opperients.*
855. διὰ στόμα] Herodot. III. 157. ἐν στόμασι. et VI. 136.
888. Qu. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κᾶσθ' ἄμ'—vide 47.
905. οὐ κατεκλίνης, Μυρρίνιδιον;
912. Stuart. Athens, T. I. p. 15. Dodwell. Greece, I. / p. 373.
922. Recte ἐπὶ τόνου γε post Batavos Kusterus. Pollux x. 37. ὁ δὲ τόνος ἐν τῇ Λυσιστράτῃ, ubi recte h. l. legit Jungermannus. Vide Herodot. VII. 36, 10 et 26. IX. 118. et Wess. Schol. ad Equit. 529. Athen. XIV. 637. F. (XV. 672. E.)
932. Schol. διεφθάρμενον ἱμάτιον. Lege διφθερινόν.
933. Malim, οὐδὲ δέομαί γ'—Vide ad Ran. 1077.
978. Polyb. I. 22, 6.
1004. Malim πρίν κα—κα 117. 1101.
1017. Ex Hippol. 664.
1019. ὄρα γὰρ lege.
1024. Lege, κεί με μὴ ῥύπεις—
1078. Qu. τί δῃ, i. e. δεῖ.
1090. Lego νόσος. Ita Reisig. p. 180. (καὶ αὕτη ἢ ἑτέρα νόσος ἢ τῶν Ἀθ. ξυνάδει ταύτῃ τῇ τῶν Λακ.) Vide Porson.

- ad 1169. Sed cur bis καί? Possis, sed non valde placet,
 αὐτὴ ξυνάδει θατέρω πάντα νόσφ.
 1123. Malim, τούτου λαβομένη, *taking hold of whatever
 they offer you.* (Vel, *taking them by what*—vide Ach.
 1212.)
 1151. Lego μὲ οἶε; *Putasne me vos Athenienses sine
 reprehensione dimissuram?*
 1166. Tentabam, ὦπερ. Sed vide annon semper τῶπερ.
 1218. Qu. τὴν θύραν σὺ π.
 1221. ΧΟ. ΓΕΡ. εἰ δὲ πάνν—sc. τοὺς ἀγοραίους ἀποσοβεῖν.
 ΧΟ. ΓΥΝ. χήμας—
 ΘΕ. οὐκ ἄπιτε; κωκ.
 ΧΟ. οὐκ ἄπιθ' ὅπως—
 1289. Qu. ἐπιμάρτυσι una voce, ut Odyss. α. 273.

FRAGMENTA.

Αἰολοσίκων.

- FR. II. Athen. VII. διὰ νυκτὸς Aristophanis, cetera Athenæi.
 Recte δεῖπνα; ἴσως distinguit MS. A.
 VI. ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβ. γένηται μοι
 Pollux Aldi. Post μοι addit Falckenb. ἰδικολλοικόν (sic)
 ubi latere videtur κόλλυβος.
 IX. Choriambicus, ut videtur. Forsan ad XIII. pertinet.
 XI. Athen. xv. 699. F. in ed. S. ubi MS. ορωομοιωσπερ.

Ἀμφιάρως.

- V. Ex eodem choro unde XVI. forsan sic subjungendus:
 κούχι λέληθ' ἔμαντόν' (Ὅστις) ἀφ' οὗ κωμ.
 Metrum vidit R. P. Advss. p. 279.
 VII. Imo ἔρειζον.
 IX. Senarius, ut vidit Seidlerus Doehm. p. 399. Sed καὶ
 male præfigit. Vide Polluc. x. 35. 41. 192. apud Bentl.
 ad Hemst.
 XX. Fragm. Inc. x.

Ἀνάγυρος.

v. Omnia ut hic Etym. pp. 207–8. An, ψῆχ' ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ τὸν κοππατίαν.

vi. πέφυκε γὰρ δ. Photius Porsoni et Galei. Ex Kusteri conjectura provenit καί. Distingue, A. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. B. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

vii. Lege μάλα vel μάλ' αὐ. μάλ' εὖ servat Phot. Gal. et Pors.

xvi. Distingue, δὴ ὀβολῶ καὶ ξύμβολον. B. ὑπὸ τῷ—

Αὐτόλυκος.

“Eupolin cum Aristophane confudisse videtur Erotianus.” SEIDLER. p. 24. qui recte monet Autolycum apud Schol. Vesp. 1020. esse Eupolidis.

Pro ἈΕΒιον suspicor legendum ΑΕCβιον. Sed nil expedio. ΛέCβιον poculi genus apud Athen. xi. 486. A. B.

Imo separandum forsan βιον. Sensus videtur esse, μοχθηρὸν ἔτριβες βιον, etc. ACE e præcedentibus literis forsan orta.

In Galeno forsan legendum, ἐπισκώπτων τινὰ, ἥδη πολλῶν—

Βαβυλώνιοι.

i. Vide Fragm. Inc. LXXIII.

v. ἦ δ. Ald. cetera ut hic. Si constaret de elisione in tetrametri cæsura, mallet, ἦ——αἰτοῦντές σ'—

vii. Vide Νῖκαι.

ix. Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ: Ἀρ. Βαβ. Photius Porsoni.

xi. Vide iv.

xxiv. Photius. Ὀρκωμοτεῖν.

xxv. ἦπου κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρβαριστί. Phot. v. στοῖχος.

xxvi. ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Phot. Νεολ.

xxvii. στιγών: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίους. Phot.

Γεωργοί.

x. Saltem μελητέ, sed latet nomen proprium.

xx. Στρεψαίους. Phot.

Γῆρας.

Ἀριστ. ἐν τῷ θ̄ γήρα. Ἐγὼ δ' ἀπολογίζεσθαι τε καὶ ἀπ' ἀνθρώπων. Lex. SG. p. 430, 16. (Sic p. 399, 25. θρασυλέοντι γ̄ ἢ δ.)

I. v. 2. κριβ. πάνυ λευκοὺς ὦ τέκνον Ald. κριβ. ὦ τέκνον sine πάνυ λ. MS. A. Epitome tantum, κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀριστ. πον φησί. Unde suspicatur Schw. eum λευκοὺς pro θερμοὺς legisse. Quare aut restitue MSti A. lectionem; aut lege,

APT. τουτὶ τί ἦν

τὸ πρᾶγμα; ΓΕΡ. Ἐρμοὺς κριβανίτας, ὦ τέκνον. ἢ λευκοὺς

API. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς;

xiv. Qu. σέ δ' ἂν οὐχὶ γῆμαι μ', οὐδ' ἂν ὀλίγας ἡμέρας.

Γηρυάδης.

I. ἀκροκώλι, ἄρτοι, κάρ. Senarii initium.

xxiv. Lege χαριεντίζει.

xxx. Athen. xiv. 650. E. e MS.

Γλαῦκος.

Reisig. p. 116. Forsan, καλυψάμενος τριβωνίῳ Διεπαρθ. (vel κεκαλυμμένος.)

Δαιδάλος.

I. Jocus, ut videtur, qualis Pac. 173.

vii. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλ. νῦν ἐ. Phot. Gal. et Pors. Vide an sint duo dimetri.

viii. εἶδεν] Lege οἶδεν.

Δαιταλεῖς.

iii. Brunck. Addend. p. 166. Unde lin. 2. lege, Ὀμηρεῖα γλώττη τί καλοῦσι κόρυμβα. Sic, nisi quod Ὀμηρεῖη, Meinek. Cur. Crit. p. 11.

Ib. 1. 8. Ellipsin defendit, sed frustra, opinor, Seidlerus ex Av. 212. Eur. Alc. 628. Barn. Deinde optime legit, τί καλοῦσιν ἰδνίους; ex Hesych. et Alberti nota. Pergere debebat, εἶτα ἐφεξῆς.

Ib. 9. Hic latere τούπνευ suspicor.

Ib. 21. τερύεται] Lege τερατεύεται.

IV. τάριχον, *hominem nequam, a pickle*. R. P. Toup. p. 502.

Sic Θασία ἄλμη Cratinus Athen. IV. 164. E.

v. E prologo, ut videtur.

XIV. τοῦτ' ἐστὶ κ. non esse Aristophanis monet Schw.

Finis et initium duorum trochaicorum.

XVIII. *Senem*. Vide Athen. XIII. 585. E.—Forsan legendum με. *I nunc et me irride*. Pater ad filium asotum. Confer Eur. Med. 1355.

XXXIV. Inepte Suidæ glossas poëtæ affingit. Suspisor,

ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας Ξαίνειν (εὖ καὶ καταπλύνειν.)

Cf. Lysistr. 575. *I'll plunge you into the alien-office, and then card and comb you*. Ut scilicet ἐξαίφνης ortum sit e ξαίνειν. Vel, ξένον ἐξαίφνης (ἀποφῆναι.) Apud Suidam lege, Βάψας: τὴν κόπην· πλεύσας· ἐλθὼν πρὸς—

XXXVI. ὦ πρόνοια] Lege ὦ ἀπόνοια

XXXVIII. Schol. Acharn. 271. Pors. Advss. p. 280. ubi pro καὶ κόρη ὡς legendum videtur καὶ ὠρικῶς.

XXXIX. Phot. v. Νεβλάρετοι.

XL. ὅτε τὰς ὄας ἴσας ἐποίησατο. Phot. ὄαι.

XLI. Phot. ὄρτυγας.

Δαναίδες.

II. De κυλλαστις VV.DD. ad Herodot. II. 77.

VII. αὐτὸν] αὐτόν, ni fallor: tum præclare μήθ' ἀρμονιῶν ἐγκ.

R. P. Opusc. p. 247.

VIII. Vel senarii. Vide an legendum οὔτος, ut ex Eccl. 361. sumserit Pollux.

XVI. αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς (-ήν Br. tacite e Kusteri em.)

Lege CXINOY, et forsan αὐλείου. (αὐλεία Pac. 982.) σχῖνος sive σκίλλα in re magica erat usui. Clem. Alex. Strom. VII.

p. 305. ed. prim. = 512, 3. Heins. Theophrast. Hist. Pl. VII. 12. p. 866, 35. ed. 1644. λέγεται δὲ καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου φυτευθεῖσαν (τὴν σκίλλαν) ἀλεξητήριον εἶναι τῆς ἐπιφερομένης δηλήσεως. Citat Stapel. p. 873. (male not. 851.) Dioscoridem II. 102. Plinium XX. 9. = 39. fin. ed. Brotier.

Hæc diu scripseram, quum eandem conjecturam comperi in mentem venisse Georgio Burges. Et nunc Meinekius, Quæst. Menand. p. 37.

παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας dixit Hermipp. Athen. XV. 668. A.

XVIII. λέξαι citat Porson. MSS. sine suspitione, et in Photio servat. Manifesto legendum ἐλέγξαι.

Δὲς Ναυαγός.

Possunt etiam esse trochaici, τί με ὦ πονήρ', ἔξω ἔξορίζεις—
ut Nub. ἔξω ἐξένεγκε. Nil decernit Bentleius Ep. 2. ad T. H. Qu.

Δράματα ἢ Νιόβη.

XIV. τὸν σφυγμὸν] Cogitabam an τὸ σφυρόν.

XVIII. Polluc. III. 74. Pors. Advss. p. 280. MS. ἀνοιγέτω τις δώματ', αὐτὸς ἔρχεται. ubi, nisi tragicos imitaretur, maluisset, ἀνοιγέ τις τὰ δ.

XX. Ἀριστοφ. ἐν δευτέρῳ Νιόβῳ Athen. XV. 699. F.

XXI. αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σταγόνας Phot. in Σταθμοί. Vide Pors. Opusc.

Εἰρήνη B.

Eustathii locus est ad II. Ψ. p. 1291, 26. An respexit grammaticus quem exscripsit ille, ad Pac. 1164. et excidit nomen fabulæ unde sumta sunt πόθεν τὸ φ. etc. Qu. an legendum εἶρ' i. e. εἴρηκε.

Ex Aristophanis Pace locum habet Stobæus 54=56. ubi titulus e sequenti loco Pac. 555. retractus videtur. Paci secundæ tribuit Seidlerus p. 25.

Ἡρώες.

x. Senarius: forsan ἴσως ἦν.

xī. μήποτ'—ἐκχεῖτε Elmslei. Ach. 616. An μηκέτ'?

Θεσμοφοριάζουσαι B.

v. Lege ἐνέπνευσ'—Vide de οἶον Suid. in v.

viii. 9. Versum omittit Clemens. Potuisset Brunck. εἶτα
τί ἕτερον; ὅς'—

Ib. 14. ἀλλ' ἀφ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λέξαις Pollux. Hæc om.
Clemens. Vide Eubul. Athen. iv. 169. fin.

Λήμνιαι.

i. ii. Forsan cohærebant:

οὐ κρανίον—πρίασθαι,

οὐκ ἔγγχελιν—Metrum indicat Pors. Præf. Hecub.

xiii. An legendum, ἡ καρδιώττεις;

xviii. Phot. μεγάλην θεόν.

xix. Phot. νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ α' Ἄριστ. Λημνίαις· ἕως
νεαλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμήν. Μένανδρος: ~

Νεφέλαι A.

iv. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον. Athen. xi. 479. C. Vide Nub.
425.

Νῆσοι.

Facete Grotius Stob. p. 212. Aristoph. *Anatibus*. Quasi
νῆσσαι.

ii. Distinguit Porson. in MSS. ποῦ Αἰδί; cum deberet,
ποῦ; B. Αἰδί— ut Reisig.

Ὀλκάδες.

xvi. Proclive est, σμυνίας vel σμυνύδια. (Fr. Inc. 65.)

xvii. Vide Πελαργ. Fr. v.

xxiii. Schol. Lysistr. 723.

Πελαργοί.

vi. Verte, *Dixi in commentario ad Πελαργον*, et lege ὅτι
vel ὡς. Sunt Scholiastæ verba.

Προαγών.

Per Philonidem commissá videtur *Proagon*, Ol. 89, 2.

Vide Argum. Vesparum.

v. An, ἐκτέα λογίζεται?

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι.

II. In Athenæo VII. 287. init. βοάκων delet Schw. ut scilicet trochaicum efficiat. Recte servat Etymol. p. 218, 30. Divide,—γαστέρα Μεστήν—ἔχουσι, ni fallor, MS. Dory. teste Porsono.

XIII. Vide Δράμ. Fr. XVII.

XV. Fr. Inc. 119.

XVI. καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα Καὶ κρίνον αὐτὴ μὴ μετ' ὄξυρεγμίας. Phot. v. ὄξυρεγμ. ex em. Porsoni. ἀκούσιον—αὐτῇ MS.

XVII. Phot. πεζίδα.

Ταγηνισταί.

XVI. ὑείαν Κᾶτ' ἐξαιρῶν—

XVII. An, νεβρίδα, λίθους ἔ. πυρίνους, κηρ.

XXII. Apud Apostolium scilicet, sive ipsius sive librarii errore, coaluerunt duo articuli. Lege παρεξόρουσον. Vide Phot. p. 378, 13. 383, 21. Pors.

XXVIII. Photius v. ἐρείδειν. Porson. Adv. p. 281.

XXIX. Phot. v. παραιξορουσον.

XXX. Phot. v. σπινός.

Τελμισσεῖς.

Telmiss. memorat Aristides T. I. p. 277. Jebb.

I. λέγεται καὶ τετρ. Steph. recte, ni mavis. δὲ καὶ—tum lege, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ (vel, ἐν τῷ), ὡς ἂν τις ἄνουν τι ποιήσας, ὦ T. Mox χρὴ μ' recte Br. pro χρῆμ'.

VII. Primum lege ἐπὶ τῶν cum Heinsio. Deinde delendum videtur Πύλαι, ut ad præcedens Πυλαγόροι (ita enim MS.) referantur. Postremo non Πυλαγόρους, sed Πυλαωρούς, dixisse comicum suspicor.

Τριφάλης.

XII. Schol. Plat. p. 10. ἡ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσα φησί,—λάβεσθε, καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ. (λαβέσθαι ed. Ruhnk.) Simillimus locus Menandri v. Ὀμοῦ, nisi forte ibi excidit nomen Aristophanis.

Ὀραι.

I. Personas pono: ΘΕΟΣ. ὄψει—

ΑΝΘΡΩΠΟΣ. μέγιστον—

Θ. κακὸν—

Α. ἐγὼ δέ—

Θ. κᾶγωγε—

Α. ἀπέλαυσαν—

Θ. τίη τι—

Α. Αἴγυπτον—

Ib. 2. ἴα καὶ ῥόδα Diodor. Athen. vi. 239. F. 1. ἴων ἢ ῥόδων Demosth. Androt. 615, 11. μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον Herodot. i. 195. ὅζει ἴων ὅζει δὲ ῥόδων Hermipp. Ath. i. 29. F.

Ib. 5. ὁ. χ. φθάσας Elmslei. ER. 37. Subaudi ὧν γε θεός, ut Menand. Athen. viii. 364. E.

FRAGMENTA INCERTA.

III. VIDE Telmissensium Fr. iv.

XXXVIII. Collato Porsono Advss. p. 282. lege, χρὴ κᾶτ' ἀποπλῦναι, κᾶτ' ἐκπλῦναι, καὶ καταπλῦναι, καὶ δι.

XLIII. -υκεῖάν τᾶρα—ροῖάν Elmsl. Ach. 323. An sensus est, *Nondum maturæ puellæ vim paras?* Horat. Carm. ii. 5, 10. *Immitis uox.*

LXV. Vide Ὀλαάδ. Fr. xvi.

LXXIII. Vide Βαβυλών. i.

LXXXII. Hoc Fragmentum vel citat vel respicit Schol. MS. Platonis apud Harles. Fabric. T. ii. p. xvii. ubi ἐκδεικνύται.

LXXXIII. Vide LXXXIX.

LXXXVII. Zenob. III. 36. ut hic, nisi quod ποδόνιπτρον. Vide Schottum. Sed ob Helladii locum (Phot. Bibl. p. 1589, 31.) suspicor Aristophanem grammaticum citari, non comicum. Zenob. I. 52. forsán legendum, Ἀριστοφάνης (grammaticus) ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων, vel potius ἐν ταῖς ἀμέτροις.

LXXXIX. Collato Suida v. ἀπεσκοτ. legit R. P. (MSS. ad Suid.) ἀπόμακτρα τῶν σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. Quod verum esse demonstrat Bekkeri Lex. SG. p. 431, 26. a Seidlerō citatus p. 23. qui ineptit.

XCIV. Acharn. 263.

CVI. Legendum suspicor, ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι, Καταντιβολεῖτόν τ'—Conjungendi certe duo versiculi.

CIX. Posses, εὐκέναι γὰρ αὐτὸν οἶμαι κόλλοπι. Sed simplicius, κόλλοπι Ἐοικέναι, vel εἰκέναι.

CXIX. Confer Schol. MS. Clark. ad Platon. (Kidd. Pors. Opusc. p. 268.) unde discimus esse ex Σκ. καταλαμβ. χρώμαι——στρογγύλῳ τοὺς νοῦς ὃ ἀγοραῖους ἦττον ἢ κείνος ποῶ. Vide Bekkeri Lex. SG. p. 339, 10.

CXXVII. παρ'] Lege γὰρ vel γ' ἄν.

CXXXVI. Vide Βαβυλώνιοι XXVII.

CXLIII. ἔσθοντας Philippid. Athen. VI. 230. A. ἐπῆσθεν Pherecrat. XIV. 645. A. (Hemst. ad Plut. p. 359.) ἔδω Alcæus ibid. VII. 316. C. Sositheus X. 415. B. ἔσθα Plato VIII. 344. E. ἔσθουσι Auctor Agenis XIII. 596. A.

CLV. Schol. ad Ran. 787. apud Pors. Advss. p. 282. στρεψίμελος contra analogiam. An legendum, (καὶ) στρεψιμελής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης. *As clever as Euripides.* [*Fragmentis a Porsono Advss. pp. 281—2. et Aristophanic. p. 246. citatis*] Ipse addo:

Vit. Aristoph. p. XIV. c. 2. ed. Kust. τὴν γυναῖκα δὲ Αἰσχύνομαι, τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ. Ita Bentleius apud Kust. p. 321.

Athen. II. 53. A. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν Τασδί κάτ-
αξον τὴν κεφαλὴν (lege τῇ -λῇ) σαντοῦ λίθω.

Ib. II. 56. B.

Mæris, χαίρειν. ubi κωμικός. sed vide Pierson.

Athen. VII. 311. A. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Suid. v. λογάρια, sed falso, ut videtur. Vide Kusterum.

Schol. Pindar. Pyth. II. 125. (Hemst. Plut. p. 447.) ubi
ὁ κωμικός.

Cicero Ll. II. 15. *Ut apud eum (Aristoph.) Sabaxius et
quidam alii Di peregrini judicati e civitate ejiciantur.*

Vide Lemn. XII. quo refert Valesius hunc Ciceronis locum.

Priscianus XVIII. f. 235. a. = 1190. οὔτε νύκτωρ παύεται
Οὔτε ἡμέραν.

Grammaticus Hermanni p. 436, 3. τὸ δρᾶψ—κείμενον παρ'
Ἀριστοφάνει.

Ibid. p. 321. Πικρότατον οἶνον τήμερον πῖη. Ex Athenæo
sumsit, x. 446. E. ubi πῖεῖ (sic) MS. A. Indidem habet
Eustath. II. X. init.

Athen. XI. 502. B. ex Epit. apud Cas. p. 820. ἐπτάπους
γούν ἢ σκιά 'στι, etc.

Falso ascripta Aristophani loca apud Suid. vv. βουλομένω,
ἐμβεβλημένω, ἐμβολάδας, ἐπιστροφῆς, Antiatt. Bekker.
p. 106, 24. Lex. SG. ib. p. 383, 16. ubi pro Ἀρ. Τηρεῖ,
vel Ἀρ. Γήρα, vel pro Ἀριστ. alius comici nomen repone.
"Tereos scripsere Anaxandrides, Philetærus, Cantharus."

SEIDLER. p. 24—5. N. B. Forsan Tereus ab aliis Aris-
tophani, ab aliis Philetæro tribuebatur.

Ad comicum refero Photium vv. ἄδιξ. κἀνδυτος. ὀρογυίας.
πανός. σπατάγγαι. (vide Ὀλκ. I.) συμβάβυττα.

Schol. Eurip. Med. 45. ἐβάδιζέ μοι τὸ μεираκίον ἐξ ἀποτρόχων.
Ita Elmslei. pro βαδίζει.

Suid. v. Νέμεσις, Eurip. Phœn. 187. quasi Aristophanis
citāt; quod Seidlerō imposuit, Doehm. p. 252. Lege,
ἐρῖφοῖν.

Schol. MS. Platonis apud Harlesium Præf. ad Fabric.
T. II. p. 17. "ἐγγαστριμύθους καὶ πίθων σὺ τυγχάνεις.

Arist. Vesp." ἐγγαστρίμυθος καὶ πύθων Ch. La Rochette T. II. p. 442. Vide Vesp. 1014. et Schol. unde satis liquet ista, sive sunt ipsius grammatici sive alius, certe non esse Aristophanis.

Etymol. Gud. p. 330, 52. παραταυτητέον δὲ τοὺς γράφοντας (in Equit. 768.) κατακνησθεῖν περί τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως· ἀλλὰ ρίμφα δέδοικα μὴ τὰ πράγματα ἡμῶν διακνήσει. Forsan, καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνους Ἀναγύρῳ.

Ἄλλ' Ἀριφράδῃ δέδοικα—

Ἡμῶν διακναΐση.

Allusio ad κνῆν (ut Plut. 975.) vel κνίζειν, et πράγματα, obscæn. ut nos, *affair*. Vide Pac. 883, etc. Sed servari potest διακνήση.

Hesych. Μεσαύχενας νέκυνας· vide me ad Phot. p. 736. [T. I. p. 601.] Nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per jocum transtulit.

MISCELLANEA.

AN. Trach. 314. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; Qu. an, *Why should?* ubi in prima certe persona subjunctivo utuntur. Œd. T. 964. τί—ἂν σκοποῖτό τις;

— subauditum post imperfecta et aorista. ἔδει. ἐχρῆν.

προσῆκεν. ὠφελε. ἦν, Athen. XII. 510. B. Demosth. Cor. 268, 6. 295, 1. 303, 5. Phil. II. 32. Thucyd. I. 38. Nub. 1217. Eccl. 145. Vesp. 209. ἤλπισεν, Athen. XIII. 611. D. ἡῦχουν, Æsch. Suppl. 324. ἐβουλόμην, Ran. [890.] qu. ^{24c, Paley.} ἐξήρκει, Demosth. Cor. 293, 25. ἐξῆν, Thucyd. I. 37. εἰ ἦσαν—ἐξῆν ὅστις δὴ (δὴ om. Rav.) τ. ἐνουθέτει Vesp. 731. ἡξίου, Antiphon p. 139, 32. τίς δ' οὕτως ἀνὴρ Ἡλίθιος, ὅστις—ἠνείχετο, ubi ὅστις fere = ὅπως, Thesm. 599. εἰ μὴ ἐτύγχανεν, —εἰσηγησάμην Diphil. Athen. IV. 165. F. Lys. 301. recte Br. οὐ γὰρ ἂν ποθ'. (MSS. pars οὐ γάρ

ποθ', quod supplerunt οὐδὲ γάρ.) Vesp. 707. ἔζων ἐν π. servandum forsā: ἐν, ut Ach. 1025. Pac. 521. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν, loco imprimis notando: an=ἔχομι' ἂν?

———— post optativum. Av. 180. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. Vide an legendum, ὥσπερ εἴγ' εἴποις—(Sed qu. an oportuerit ὥσπερ γ' εἰ—ut Ran. 1189.) Vel forsā, ὥσπερ ἂν εἴποι τις. Sic Diphil. Pollucis x. 137. apud Bentlei. ad Hemst. p. 104. ed. pr.

———— post ὅπου, etc. cum subjunctivo, R. P. Orest. 141. Aristoph. Ran. 1194. sed Æschylus loquitur.

———— ὦσπερ—ἂν. Œd. T. 374, ὥστε μῆτ' ἐμέ—βλάψαι ποτ' ἂν. Antiph. Athenæi xiv. 623. A. ὥστε μὴδ' ἂν—ἐξελεθεῖν. Soph. Trach. 671. ὥστε μὴ ἂν παραινεῖσαι.

———— cum indicativo. (vide in εἰ.) Av. 1591—3. ἂν εἴχετ',—ὄντες φίλοι. Heracl. 1005. οὐκ οὖν σύ γ' ἂν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Ἥλαινες ἂν—ἀλλὰ—Εἰσας—Antiph. Stobæi p. 454=337. ὅστις—ποιεῖ, ἂν—κατεφρόνησε. sed forsā καταφρονῆσαι. Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd. Omnino expende Priscianum f. 219. a.=1148. Bekker. Anecd. p. 126. ἂν. 144. εἰ. De εἰ Hermann Gr. p. 331. n. 82.

———— cum infinitivo, *would have*. Thucydidea, Indic. in v. Eq. 1172. οἶε γὰρ οἰκείσθ' ἂν—that it should exist, if—not—Eur. Med. θωπεῦσαι ποτ' ἂν—*would have*—

N. B. Eq. 411—2. ἡ μάτην γ' ἂν—ἐκτραφεῖν, confer Elmslei. Heracl. 283. et Arist. Lysist. 253.

ARTICULI usus.

Omissus in ἀνθρωποι. Plut. 465. Eq. 92. (N. B. Lys. 663. ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἄνδρὸς ὄζειν.) ὁφρὺς Plut. 756. (qu. an δακτύλους Vesp. 430. cum Porsono; sed vide ibi.) τὸ χρῆμα τιτθίων Lys. 83. τιτθίδια Thesm. II. Fr. 7. βλέφαρίδ' Eccl. 402. qu. βλέφαρα forsā ibid. 406. πόδ' Vesp. τραγικὸν λῆρον Ran. 1037. πρὸς χορὸν Nub. 1355. sed qu. βασιλεὺς Eq. 476. πόλις Lys. 755. 759. 911. ἀγορά Pl. 787. Nub. 1051. Eupolis Plutarchi i. p. 525. F. βουλὴ Eq. 166. 719. καθάρῃ forsā quasi propr.

Pac. 1. ut λάρκος Ach. ποῦ πρόξενος Av. 1022. ποῦ 'σθ' ἡ σκύθαινα Lys. 184. ὁ τ. 434. ποῦ 'σθ' ὕδωρ Vesp. 989. ποῦ 'στιν ἔτ. τοξότης Lys. 442. ποῦ τοξότης ib. 446. ὁ τοξότης ἐν λελοπέν

Ante ΠΑΣ. Eccles. 634. loco suspecto. Apud Athen. τὸν παῖτα, νέρονα ix. 372. B. ex emend. Porsoni Advss. p. 109. sed quam postea repudiavit.

EI. (Vide in 'AN. Kidd. ad Dawes. pp. 131. 423. Br. Ind. Aristoph. v. ei.) εἰ μεθεῖμεν—ἂν ἦν Eurip. Or. 1180. εἰ ἐπεποιθεῖν—ἂν ἦν Nub. 1350. εἰ μὴ 'πεπύσμεν, οὐκ ἂν ἦλθον Thesm. 603. εἰ ἐβοηθήσαμεν—νῦν ἂν ἐχρώμεθα Olynth. I. 11, 21. εἰ ἦν—ἂν ἐπράττετε—ὑβρίκει Olynth. III. 32, 12—5. εἰ ἔσχε—ἂν ἔπραξεν Phil. I. 41, 18. εἰ κατῆδη, κὰν πάλαι παρῆν Trachin. 86. εἰ ἔλευσσε—ἂν ᾤκτισας ib. 898. εἰ ἔκοψεν—οὐκ ἂν εἶχον Lys. 360—1. κὰν ᾤμωξες γ' εἰ μὴ 'σίγας ib. 516.

N. B. εἰ δ' ἦσθα μέτριος, τὰλλὰ γ' ἡδίστη θεῶν πέφυκας Helen. 1111. apud Elmsl. Med. 616. ubi sensus esse videtur, ἦσθα ἂν εὐμενεστάτη θεῶν, ἐπεὶ τὰλλα—

— κεί, κᾶν. (Ad Plut. 216. et Addend. Herm. ad Nub. 1156.) κεί, *though—should*. Eurip. Andr. 275. (*but in fact does not.*) κᾶν, *though—should (and in fact does.)* Demosth. Phil. III. 115, 12.

ENCLITICA.

1. Iph. A. 1410. (Pors. Advss. p. 257.) παῦσαι 'μέ μὴ κάκιζε.
2. Plut. 1172. τίς ἂν φράσσειε ποῦ 'στι Χρέμυλός μοι σαφῶς;
3. Vesp. 1067. εἴτα θανμάζει μ' ὀρῶν μέσον διεσφηκωμένον. Qu. transponendum, μέσον μ' ὀρ.
4. Eq. 459. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε. Lege ἔμ'.
5. Pac. 20. ὑμῶν δέ γ' εἷτις οἶδε, μοι κατειπάτω. Malim ἐμοί.
6. Ib. 76. ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβῶν.
7. Plut. 46. φράζουσιν, ὦ σκαιότατέ, σοι σαφέστατα.

8. *Av.* 95. *τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες;*
9. *Plut.* 376. *κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα, μου. R. P.*
10. *Ib.* 447. *ἔρημον ἀπολιπόντε, ποι φευξόμεθα.*
11. *Av.* 418. *ὅτῳ πέποιθέ, μοι ξυνών. Malim ἐμοί.*
12. *Thesm.* 1145. *μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.*
13. *Lys.* 376. *οὐκ οἶδά, σ' εἰ. vide R. P.*
14. *Ced. Col.* 979. *γάμονς, Οὔσης ὁμαίμου σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν;*
15. *Diphil. Athen.* vi. 228. *A. ult. οὐχὶ μετρίως, βέλτιστε, σ' ἀλλ' ὑπερφηάνως.*
16. *Iph. T.* 598. *τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα. τόνδ' ἐμοὶ R. P. Adv. 260. Vide eum ad 674. Adv. ib.*
17. *Ran.* 507. *ἡ γὰρ θεός, σ' ὡς ἐπ.*
18. *Eq.* 356. *Ex emendatione σ' ἦν μὴ 'πεκ.*
19. *Ib.* 770. *ἐβούλευον, σοι—Qu. σα, ut Lys. 489.*
20. *Ib.* 847. *τουτονί, σοι.*
21. *Lys.* 754. *ἵνα, μ' εἰ κατ.*
22. *Ib.* 904. *καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. apud Suid. v. καίτοι.*
23. *Soph. (Philoct.?)*^a
24. *Eurip. Alcest.* 360. *ὑμνοῖσι κηλήσαντά, σ' ἐξ—*
25. *Acharn.* 430. *ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπ.*

[*Vide ad Ran.* 507.]

ΓΑΡ. (*Advss. ad Athenæum. Porson. ad Vesp.* 741. et ad *Lys.* 20. *Schæfer. Mel. Crit.* p. 76.)

Plut. 1206. *ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ—(γὰρ ἄλλαις μὲν alii.)*

Av. 1544. *αἰέ ποτ' ἀνθρώποισι γὰρ εὖνους εἰμ' ἐγώ.*

Ib. 1545. *μόνον θεῶν γὰρ—ut in Æschyl. (Ran. 1439.)*

Lys. 490. *διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ;*

Thesm. 476. *καὶτῇ γὰρ—*

Ib. 643. *οὐδὲν ὑγιές γὰρ λέγει.*

^a *Forsan respexit Electr.* 648. *καὶ μὴ, με πλούτου. J. S.*

Vesp. 778. καὶ λέγεται γὰρ τουτογι.

Ib. 810. αὐτοῦ μένων γάρ. et 965.

Pherecr. Plutarchi II. 1142. εἰς τοὺς κ. χοροὺς γὰρ ε.

Heracl. 140. Ἀργεῖος ὧν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖους ἄγω.

Iph. T. 1036. ὑποπτεύω τι γάρ. Sensus quidem contra Markl. vindicat Seidler. sed qu. an, ὑποπτεύοι γὰρ ἂν (*rex.*)

Trachin. 338. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

HIATUS. (Kidd. ad Dawes. pp. 390. 620.)

Strattis Athen. XI. 473. D. οἱ δ' ἐκ καδίσκου ἴσον ἴσφ κεκραμένον. σ' ἴσον Porson. Adv. p. 126.

Euphron Athen. IX. 380. A. pessime Hemst. ad Plut. p. 435.

Apollodorus Stobæi XLVI. p. 179. Grot. = 308, 2. Gesn. ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσιν ἀνατετραμμέναι, ex emendatione Salmasii partim dubia partim falsa citat Brunck. ad Av. 1569.

Alexis Athen. X. 431. A. τῆς φιλοτησίας ἐγὼ Μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσφ κεκραμένας. Ita et Aldus; tacet de MS. Schw.

Idem ibid. B. ἀπνευστὶ ἐκπιών.

Post τι, etiam si interroget, hiatum respuunt tragici, iudice Porson ad Phœn. 892. Vide Blomf. ad Æsch. Theb. 193. Kidd. ad Dawes. p. 618.

Post τι encliticum ne Menandro quidem licuit hiatum relinquere. Porson. ad Dawes. p. 388. XXIII. ed. K. (Excipe ὁτιοῦν, ἄλλοτιοῦν.)

τίνα pro τί tragici. Soph. Trach. 1205. τίν' εἶπας; Ald. Br. Eurip. ed. Beck. Iph. A. 1140. Helen. 463. Ion. 223. Electr. 414. In Phœn. 892. ed. Pors. recte supplet ἔργα Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. Demosth. Aphob. I. 823, 7. τίνα γὰρ ἂν εἰργάζοντο;

OPTATIVUS. (Thucydidea, Indic. p. 118. Hermann. Viger. p. 909. Post ὁπότε, Dawes. p. 216. = 389. Post εἰ, Elmsl. Med. 1185.) *Quoties, siquando*, etc. (Dawes. p. 256 = 452. ex Acharn. 519. Trachin. 909. post εἰ.) Pac. 642. ἅττα

Εργασφ. 852.

διαβάλοι, vel λλ. Lys. 508. *suspisor*, ἄττα ποοῖτε. Ib. 1238. εἰ μὲν γέ τις—ἄδοι. Eccl. 270. ὅτ' εἰς ἐ. Μέλλοι β. (Alia, sed ex em. Elmsleius Ach. 338. p. 123.) Pl. 978. εἰ—δεη-
θείην. Av. 508. εἰ—βασιλεύοι. Ib. 510, 513. ὃ τι δωροδοκοίη.
Elmsl. Heracl. 19. πέμποι ὅποι—πυνθάνοιτο. Cratin. Schol.
Plat. Ruhnck. p. 88. ἔδει (δὲ) παρέχειν ὃ τι τις εὖζαυτ' ἔμ-
βραχυν. Eurip. Fr. 81. εἴ τιν' εἰσίδοιμ'. (Eq. 773. *χαρισαι-
μην recte D. ni dedisset R. -ιοίμην.*) Nub. 1385. εἰ—εἴποις.
Ach. 637. κάπειδὴ—εἴποι Rav. 639. εἰ—καλέσειεν. Nub.
962. κεί κρ. κατανίφοι. 852. ὃ τι μάθοιμ'. 1384. ὃ τι νοοίης.

— post particulas loci vel temporis; ubi reddendum
might vel *should*. (Rogabat) ὅπου κίχοι Œd. T. 1256-7.
σημεῖον, ὅποτε χρῆν ἀνάγεσθαι, ἤρθη Thucyd. VIII. 95.
(ubi *χρῆ* vel *χρῆν* libri.) μένοντες ἕως ποιήσειαν v. 35.
Dictum est interfectum iri ab eo, ὅστις γένοιτ' Œd. T.
714. ἦνίκα ἀπείη Trachin. 164. (ubi contra, εἶπε—ὅτι
χρῆν—, εἶπε δ' ἦν—νέμοι· *verte, me oportere,—assignaret,*
non, assignaturus esset.) ἕως ἀρμόσαιμι ib. 689. ex em.
Elmsl. ἔνθα—εἰσίδοι 905. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην Œd. T. 796.
ὥστ' ἀμχανεῖν Ὅποι τράποιντο Pers. 460. ὅτ' ἐκ νεῶν—
ἐκσωζοῖατο 452. ex em. Elmsleii.

— post ἔσθ' ὅπως, Monk. ad Alcest. 117. (vide Vesp.
469.) Elmsl. Med. p. 99. (m.) Vesp. 212. κούκ ἔσθ'
ὅπως—ἂν—λάβοι.

— post relativum, etc. 1. ubi = ἂν et subjunct. 2. *might*
or *should*, sensu fut. obliquo. 3. *quoties*, etc. (vide supra.)
4. Latin. *qui* cum subjunct. = ὅστις cum fut.

1. ἀφ' ὧν ἔχοι ὠφελεῖν Œd. T. 315.

ὅπως δύναιτό τις ζῆν ib. 979.

ὅν πόλις στηῆσει Antig. 666.

εἰπεῖ πύθοιτο Trach. 93.

ὅποι τύχοιμεν Στρατενόμεσθ' Eupolis Stob. p. 239.=165.

ἕως ἀφίκοιτο Ran. 778. }

ἕως γένοιτο Eq. 134-5. } Confer optativ. post εἰ.

οὐκ ἂν ἀποδοίην—ὅστις καλέσειε Nub. 1252.

χῶστις—ξυλλάβοι Pac. 436.

2. ὅτῳ ξυναντήσαιμι Plut. 41.

(qu.) ὅστις πέλοι Trach. 1163.

ὡς πύθοιθ' ὁ τι δρῶν—ῥυσαίμην Œd. T. 72.

3. ὅτον ψαύσειεν Trach. 907–8.

4. μὴ γένοιτο ὄλβος ὅστις κνίξοι Eur. Med. 586. et Elmslei.

(qu.) τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ νοσοῖ, ἔλοιτο Trach. 1237.

παρ' ᾧ—ἀποκλαύσειεν Philoct. 693. Vide ad Thesm. 23–4. et in AN omissum cum optativo.

N.B. Pac. 520–1. πόθεν ἂν λ.—ὅτῳ προσείπω σ'. Lysias ὁ. τ. Ἀδυνάτου, init. ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς (lege ἦ)—λόγον δοίην. Œd. Col. 560. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πράξιν τύχοις Λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ. Ib. 1172. καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι; Plato Hipp. Maj. p. 415, 7. Bekk. ἂρ' οὐκ ἂν λαμβάνοι,—ὅπου—σπουδάξοιτο;

— EI cum optativo post præsens, fere = ἐάν. (Thucydidea, Indic. p. 112. Herman. Aj. 904.)

Lys. 235–6. et Av. 447. εἰ δὲ παραβαίην = ἐὰν Ran. 594. Compara γένοιτο—ἵνα γνοῖεν, etc. Soph. Aj. 1217. et Elmsl. M. C. T. I. p. 484. Pac. 1072. ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο. Nempe optativus optativo respondet, eodem sensu, quicunque sit, quo prior. Æsch. Suppl. 902. κλέοις ἂν εἰ ψαύσειας, i. e. κλαύσει εἰ ψαύσεις, ut e præcedenti liquet; quidquid dicat Hermannus. Eq. 691. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμ'—Antiph. sive Theoph. apud Walpole, p. 31. εἴ τις ἀφέλοι—καταλείπετ(αι) οὐδέν. Vide Æschin. Ctesiph. p. 86, 29. HSt. Philemon Stob. Gr. p. 403. = Cler. 354. ἔστι—εἴ τις—ἐξετάξοι. Imprecatio, εἰ ἀπολίπομι Orest. 1086. αἰτήσαιμι Ach. 475.

— post præterita. If—should. Trachin. 610–1. ἡγμην, εἰ—ἴδοιμι. Prom. 685. καὶ μὴ θέλοι, πυρῶπὸν ἂν Διὸς μολεῖν—ita Elmslei.

— If I were to—Nub. 747. εἰ—καθέλοιμι. 767. εἰ—ἐκτῆξαιμι.

— *AN omissum cum optativo. (ποι τίς φύγοι, etc. Herman. Aj. 904. Viger. n. 108. Monk. Alc. 117. Blomf. Agam. 603. 1016. 1299. 1345. Reisig. p. ix. Elmslei.

Med. pp. 150. 159. 173. 290. Heracl. 595. Dawes. p. 374—7. ed. Kidd. Matthiæ. Gr. Gram. p. 760.) Soph. Trach. 112—5. πολλά γὰρ—ἴδοι. In Æsch. Choëph. 585. requiri ἄν, monet Herm. Aj. p. 110. Lys. 840. σὸν ἔργον εἶη, malim ἭΔΗ. Eurip. Hel. 442—3. τίς ἄν—μόλοι, ὅστις διαγγεῖλει; Vide supra in 4. post relativum. Choëph. 336. κομίσσειεν, sed ex præcedentibus ἄν tacite repetendum; ut τρώγοιμι Antiph. Athen. xiv. 641. ult. ἐπιθείην Nub. 425. ξυμβάλοι Vesp. 72. (Per se bonum Ravennatis καὶ Nub. 1237. vide ibi.) Av. 180. ὥσπερ εἴποι τις. Lys. 911. καὶ πῶς—ἀνέλθοιμ'. Helen. 1152. τίς φαίη—sed v. ll.

Ἄν additur, ubi ex Hermannii sententia deesse deberet, Lys. 961. ποῖος γὰρ ἄν ἡ νέφρος ἀντίσχοι;

ΟΥ ΜΗ *cum futuro* per interrogationem vetant; *cum aoristo utrovis subjunctivi*, simpliciter negant. Ita Elmsleius ad Markl. p. 453—4. ad Med. p. 251. (Kidd. p. 396—7. Elmsl. Mus. Cr. T. II. p. 298. Œd. T. 870. Cens. Herm. H. F. 884.) In Eurip. Electr. 383. lege, οὐκ εὖ φρονήσεθ'—; In Ran. 511. qu. an delendum οὐ, ut in locis apud me in Addendis ad Porson. ad Ran. 103. [*supra* p. 166.] Huc etiam retuleram Vesp. 610. καὶ μὴ με δεήσει (ita legebam), sed nescio an verius Elmsleius, κεί μὴ με δεήσει.

SCHOLIASTÆ. Vocabula insigniora, technica, etc. apud eos:

ἄνω, *supra*. Pl. 57. Av. 590. (ἄνω, *supra lineam*, Gl. Paris. 2827. apud Schæfer. p. 517.) ἀνωτέρω, *supra*. Av. 1442.

Ἀττική συνήθεια Vesp. 1115. συνήθεια Vesp. 1164. qu. an legendum σύν i. e. σύνταξις.

Commentarii veteres, emendatores, etc. (ὑπομνήματα.) Av. 1075. Eos reprehendit Schol. Ran. 305. ubi αὐτοσχέδιως. ἀποσχεδιάζοντες Vesp. 542. De voce vide Kust. ad Ran. 78. ad Suid. v. Φρῶνις, et Suidam v. σχέδιον. ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν Av. 282.

διασκευή, Proleg. p. xi. περὶ διαφ. κωμ. *Cratinus felix in*

comædiarum ἐπιβολαῖς (*the idea*) καὶ διασκευαῖς (qu. *the set out*, i. e. *apparatu scenico*; i. e. *chori constitutione, scenarum et ornamentorum inventione*, etc.) εἶτα προῶν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις. Ibid. p. XII. et XIII. διασκευῇ veteris comædiæ et novæ differentia; quod illa chorum habebat, hæc non.

ἐκλέλοιπε, i. e. *e MSS. excidit*. Ran. 346. [343.] Nub. 886. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν.

ἐμπροσθεν Av. 989. loco suspecto. ibid. 563. εἰς τὸ ἔμπροσθεν, *posthac*. ibid. 590. ἐν τοῖς πρόσθεν. qu.

μέτρον = στίχος. Pac. 1339.

ξένον, i. e. *mirum, inusitatum*. Vesp. 941. prop. init. = καινὸν apud Demosthenem.

οἶδεν = *occurrit apud*. Plut. 550. Athen. XIV. 648. D. 653. E. XV. 673. F. et 674. A. Strabo VIII. p. 537, 18. Oxon.

ὀπισθεν, *supra*. Ran. 1488. Nub. 1186.

ὀπίσω, *supra*. Ran. 504.

ὀρθή, *nominativus*. Harpocr. v. χερνίβων.

παραγραφή. [*Vide in παρατροπή.*]

παράθεῖς Vesp. 1231. παρατιθεῖς Strabo x. p. 711. ubi Theilius, in chartula quam casu emi, citat 1. Hemst. ad Plut. p. 244. 2. Toup. Em. Suid. III. p. 474. = T. II. p. 243. Oxon. 3. Schneid. ad Demetr. 86. 4. Schæfer. ad Dionys. p. 84. 5. Marx. ad Ephor. Fr. p. 65. n. 29. Sed de medio, non activo, 1. 2. 4. de activo 5.

παράθεσις)(σύνθεσις, Hermann. Gr. p. 462, 194.

παραπεποίηκε παρὰ Av. 1562. Vide Athen. XII. 513. A.

παρατροπή. Nub. 653. τὴν παρατροπὴν εἰτέον. Sic Ald. Kust. περιτροπὴν Hermann. ex Ernesti conjectura Præf. ad Nub. p. XXVII. An παραγραφὴν, ut in Schol. ad Pac. 443. Utut hoc sit, videtur hoc nomine designare duo puncta (:) quibus ad personas distinguendas utebantur; vel potius linea miniata, de quibus Brunck. ad Vesp. 940. Vide ad Ran. 317. Præf. Lucian. p. xv. Fæhse p. xxv. Schæfer. post Plutum p. 501. Robortell. Præf. Æschyl.

Beck. Comm. Soc. T. III. p. 122. (N. B. στιζον in Cant. 1. Nub. 674. distinguit orationem, non personas.)

In Schol. Ran. 1478. lege, μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφὴ ὥστε εἶναι—Εὐριπίδης ἐστὶν ἀποφαινόμενος, ἢ ὁ Δ. ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς λέγων καὶ ταῦτ' ἐπεξεργαζόμενος τῷ παρ' Αἰ. λεγομένῳ. παραγραφὴ in obscuro loco Calliæ Athen. x. 453. C. et F. personas distinguit, ut puto. Nempe in priore loco dicebat Coryphæus, βῆτα, ἄλφα. Deinde personæ chori duæ, quarum altera vicem defendebat τοῦ α, altera τοῦ β, junctim respondebant, βα. In posteriore loco dialogum esse constat. Vide an hoc de Medea dicat; Primum Euripidem introduxisse chori personas in ipsa παρόδῳ per vices cantantes, non simul omnes. (De hodierna Medea falsum hoc.)

| παρηγόρημα Ran. 213. Lege παραχορήγημα.

ποιήματα=ἐπη. *versus*. Arg. ad Pac. § 4.

| πολέμιος, i. e. -κός, *bellicosus*. Lys. 524. si sana est lectio.

πολιτεία, *a magistrate*. Nub. 37.

πρός. πρὸς Λυκόφωνα, Vesp. 91. et 239. i. e. *hinc refellitur Lycophron*. πρὸς ἱστορίαν, Vesp. 941. prop. fin. πρὸς τὴν συνήθειαν, ibid. 1177. τὸ ἔθος, Plut. 768. 795. Av. 1702. Ran. 697. τὴν—διαίρεσιν, Av. 1714. τοὺς χρόνους, Ran. 33. τὸ σύνθητες (malim ἀσύνθητες) Ran. 301. τὴν διαφορὰν, Ran. 1507. πρὸς τοὺς, etc. Pac. 380. 456. σημειοῦται—ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς—Pac. 778. πρὸς τοὺς, Vesp. 504. (loco nonnihil corrupto.) Ran. 35. πρὸς τοὺς ἀξιούντας. (Ran. 360. πρὸς τοὺς περὶ—legendum, ut exciderit ζ' i. e. πρὸς. Interpolavit K. ex Suida.) Ran. 365. πρὸς τοὺς ποιήσαντας (εἰς) τοὺς Φ. Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσεν—(in eum sensum cepit, poëta scil.) Ita lego. Vide in loco. Ran. 482. πρὸς ὃ ἐξείλεται. Athen. x. 455. C. τοῦτο σημειώσεται' ἂν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου—Eccl. 306. πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημειώται. Av. 1177. πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφήν. πρὸς οὐδέν Av. 168. Eccl. 1.

τόπος, *locus auctoris*. Av. 1646. Ran. 476. Valck. ad

Herodot. *χωρίον* (*topic*, Thucyd. I. 97.) *Locus auctoris*, Athen. xv. 671. ult.

ὑπομνήματα. [*Vide Commentarii*.]

χρῆσις = *συνήθεια*. Nub. 609. 643. Hemst. Phut. p. 226.

ψιλόν, ut puto, *simplex litera*, oppositum diphthongo.

Acharn. 1082: *ἄ ψιλόν*, Nub. 1359.

THEATRA.

Agyrrhius τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, Schol. Eccles. 102. Vide Schol. ad Ran. 406.

βροντεῖον. Nub. 291.

εἴσοδος. Av. 297.

ἐμμέλεια. Ran. 924.

κραταὶ quinque. Av. 445. Zenob. III. 64.

An *mulieres* spectabant? Eccles. 22. An *servi*? Vide ad Vesp. 78.

πάροδος, λόγιον. Eq. 149.

Reges Tragici. Nub. 70.

Sortiebantur poëtæ. Eccl. 1151.

Spectatores bibebant et bellaria edebant. Athen. xi. 464. F.

Unitas temporis. Lysistr. 726. 746. 759. 766. 881.

ὑπόχρησις. Ran. 924.

ῥηδεῖον, (*rehearsal-theatre*.) Vesp. 1104.

VERSUS REPETITI.

Phut. 138. 1116. Spurius 1116.

Nub. 113. 881. sed spurius 881. et qui in MSS. sequitur, ὅς τ' αὖ.

— 118. 1252. Uterque genuinus, sed forsitan ex geminis Nubibus.

— 666. 849. verbo mutato.

— 801. 841. verbo mutato.

— 863. 1244. initium idem.

Ran. 100. 313. consulto.

— 468-9. et Pac. 181-2. Vide R. P. Opusc. p. 35.

Equit. 96. 114. "Spurius 114." HOTIB.

— 155. Pac. 886.

- Acharn. 383. 435. ⁴ Vide ad 435.
 — 557. 577. 593. Delet 577. Br.
 — 573. 1180. paucis mutatis.
 — 625. 722. verbo mutato. "Spurius 722." ELMSL.
 — 905. 928. 930. "Spurius 928." R. P.
 Vesp. 1433. Thesm. 232. ex em. Pors. et fere Nub. 812.
 Av. 192. 1218.
 Lysistr. 44. 219.

IN

MENANDRUM.

SENARIUS, ut videtur, de Menandro apud Schol. Dionys.

Thracis, p. 749, 13. ed. Bekk. ὅς ἄστρον ἐστὶ τῆς νέας
 κωμωδίας.

Schol. Eurip. Phœn. 61. ῥητέον ὅτι πᾶσα γυνή πρὸς θάνατον
 δειλὸν μὲν ἀνδρὸς, ὁκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσα ἴσως αἰεὶ γὰρ τοῖς
 παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θηλὺ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῇ
 πάθει. (Ita ed. princeps; δειλοτέρα Barnes.) Scholiastæ
 verba esse censet Valck. ad locum et Diatrib. p. 195.
 Mihi videtur legendum Μένανδρος. De prioribus non
 plane liquet: sequentia divide, ἴσως Ἀεὶ δὲ τοῖς—ἐμ-
 ποιεῖ—Μενάνδρειον pro μὲν ἀνδρεῖον optime Valck. Diatr.
 p. 284.

Ἀδελφοί.

FR. 5. [Clerici.] ὦ σοφώτατοι Bentleius. Vide Menandr.
 Μισουμ. Fr. 4. Eur. Andr. 552. Pors. ad Dawes. p. 387.
 vel Advss. p. 291.

6. λέγων est Burmanni correctio in erratis, prorsus contra
 Bentleii mentem, ut monet Clericus Præf. ad Philargyr.
 in eo tamen, ut solet, errans, quod ait, ex hac lectione
 sequi, verba καὶ τοῦ νοῦ, etc. esse Menandri. λέγων cor-
 rexerat Portus, monente Clerico; et hoc verissimum.

11. ὅτι ἡ γυναῖκ' οὐ Bentleius. Possis et ὅστις. ὅσπερ Cleric. Præf. Philargyr. p. 37.
 13. Locus est Menandri, sed mutilus. Vide Toup. ad Longin. Sect. III. Stob. IV. 54. 26. = 33. Grot. Clericum p. 206.

'Αλιεῖς.

12. Recte Heringa p. 240. probata Kusteri emendatione, verba in unum trochaicum redigit; de προελθὼν dubitans. Sed retinendum προσελθὼν. τουτὶ est τὸ θυρίον.

'Ανδρία.

2. καὶ τεττάρων αἰῶν, etc. forsan sunt obstetricis: vide Terent. III. 2, 4.

'Ανεψιοί.

2. Similis lusus in *ferre* et *aufferri*, Cicer. Orat. ad Br. c. 8.
 3. De μόνον vide Philem. Fragm. 67. v. 1.—Quod ait Bentleius, πανὸν, λύχνον, λυχνοῦχον diversa ejusdem rei nomina esse, non verum est. Vide Athen. xv. 700. B. 1. D. 2. 3. Phrynichum Bekk. p. 50, 23. Lege, repetita syllaba, Μένανδρος 'Ανεψιοῖς, (οἷς) εἰσιῶν—(vel etiam οἷς ἰῶν—) et ποίει cum Clerico. *Go in, and bring us whatever you can lay hands upon, torch, candle, lanthorn; only make plenty of light.* In Anaxippo Athen. IV. 169. B. qu. φέρ', οἷς, pro φέροις.

'Αρρηφόροι.

1. μί' ἀσφάλει'] μί', quod in thesi valde inelegans est, deest ed. 1559.
 4. πάντ' ἐστὶ'] πάντῃ 'στί—
 6. p. 16. Bentr. ed. 2dæ. v. 3. ἂν τις χαλκίον. 4. παράψῃθ' ὁ παριών. Vide Platon. Euthyd. p. 300. B. = 449, 10. Bekk.

'Ασπίς.

3. ἔργον εὐρεῖν Adelph. Fragm. 2. Photius: ἔργον εἰπεῖν. χαλεπὸν εἶπ. Dem. pro Rhodiis, 118, 16. τοῦτ' ἔργον εὐρεῖν. Vide Leptineam, 469, 20. Vide et Menandr. Fragm. 240.

Βοιωτία.

5. πεντεκτενῇ Bentr. An —ους—περινήσας? Photii MS. Galeanus πεντεκτένζ, quod compendium adeo simile est τῷ ζ (i. e. ουν) ut vix dignoscas. sed ζ esse puto, i. e. ουσ.

Γεωργός.

2. ult. Eodem joco Archias Anthol. i. 35. 1. (Br. T. ii. p. 95. xv.) τίς ἐμεῦ γλώσσα δικαιοτέρη; Quinctil. xii. 10. 25. Gesn. *Quos ego existimo, si quod in his finibus uberius invenerint solum fertiliorēve segetem, negaturos Atticam esse, quod plus quam acceperit seminis reddat; quia hanc ejus terræ fidem Menander eludit.* Huc “forsan” respicere putat R. P. MSS.
3. Comic. Incert. Athenæi x. 458. B.
6. Confer Aristoph. Pac. 292. si tamen verba ἐν μάχαις sunt Menandri, non Scholiastæ.

Γλυκέρα.

Lege cum Casaubono ad Theophr. 13. Berglero ad Alciph. ii. 13. Porsono Adv. p. 293. Γλυκέρα, τί κλάεις; ὁμν. unde Glyceram fabulam nullam fuisse patet. Hoc fragmentum forsā referendum ad Μισογύνην. Versus recte dispertit Bentlei.

Δακτύλιος.

3. Malim, ἐπεὶ οὐδεὶς οὕτως γε κ. ἔφν.

Δεισιδαίμων.

1. μὴ πονηρᾶς Trinc. Gesn. οὐ πονηρᾶς Grotii MS. Lege, ὅταν μετ' εὐνοίας τι, μὴ πονηρία, (vel κού π.)—αἰσχρόν ἐστι τοῦτο γὰρ πάνν.

Δύσκολος.

Julianus Misopog. p. 349. C. ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὀρᾶν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον.

Idem: Cæs. p. 311. A. Σμικρίνην vocat Vespasianum

1. v. 2. Confer Comicum apud Plutarch. T. II. p. 110. E. quem Menandrum esse putat Meinekius Q. M. p. 29.
- Ib. 5. Malim, fere cum Grotio, εἰ μὴ δ' ἐαυτοῦ—
- Ib. 9. ἐγώ γε φημί—
4. 25. Etymol. p. 468, 28. Μένανδρος· οἱ δὲ τὴν ὁ. ἀ. θύσαντες: quæ huc recte, ut videtur, refert Clericus, sui oblitus infra p. 116. Mox. v. ult. (πάντα) τᾶλλα κατέπιον.—τὸ λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Schw. Vide v. II. in Dem. Philipp. I. 43.
5. Errat Bentleius.
9. νομίζετ' Valesius ad Harpocr. p. 198. Errat Bentleius. Vide me ad Plut. 361. et Addend. ad Eccles. 752. νομίζειν Athen. I. 34. D. Aristoph. Av. 1366. Ps. Thespis Bentr. Phalar. p. 245. Menander Rutgers. p. 360. v. 93. = 274, 676. Cler. Athen. VI. 238. C. ibid. D.

Ἐαυτοντιμωρούμενος.

3. Imo dele καὶ ex κα natum, et lege, sensu multo meliore, ἀμνυδάλας Παρέθηκ' ἐγὼ τῶν—Sed qu.
4. Bentr. *Longe numerosius*] Imo pessimis numeris. Nam primum anapæstus tribrachyn sequitur; deinde ἐκρέματο in ultima ictum habet. Lege ἐξ ἰσταρίου δ—ut Elmsl. E. R. 37. p. 68.

Ἐμπιπραμένη.

1. Malim σεμνύνης, quod tamen falso tribuitur Grotio. -νη ille in nota, ut vulgo.

Ἐπὶ κληρος.

1. Legendum videtur, ἡ δει (ut Proverb. Scholti p. 84. ἡ δει χελ.) μόνον Ζῆν, ἡ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν· Οὕτω—Stobæus, ἡ μόνον δει ζῆν, ἡ παίδων γεννωμένων πατέρ' ἀπ. Menander Cleric. p. 60. vel Stob. p. 448. (327.) τὸ γενέσθαι τινος πατέρα—Lege τέκνων, nisi mavis τινα. Menander apud Stob. ibid. I. e. p. 329. Grot. οἶον τὸ

γενέσθαι πατέρα παιδων—Ibid. ὃς ἂν ἡ πλ. π. π. (Trochaios esse censet Heringa, p. 245.) Idem LXVIII. p. 283. Grot.=p. 228. v. 230. Cleric. εἶναι π. πατ. Plutarchus T. I. p. 610. C. (vel II. p. 213. E.) Julian. Ep. 1. fin. Eurip. Med. 345. Æschines F. L. 52, 20. τέκνων Diodorus Sic. XIII. 15, 45.

3. φησὶ om. Eustath. Od. β. p. 1440, 50. Qu. (ὁ δ' εὐθύς) οὐ—τὰς Ὀρν.

4 et 5. conjunge.

Ἐπιτρέποντες.

3. ἀθλ. concoquit censor Act. Lips. 1711. p. 369. Simocattæ locus apud Bentleium est Ep. LXI. quæ incipit, Ἐπειδὴ σοι πολλὰ καὶ θαυμαστά. Elmsleius E. R. 37. p. 68. legit ἀχρ. διπλάσια δ—Metrum violat Bentleius, notante R. P. ad Dawes. An διπλᾶ γάρ?

4. ἐλ. τὸ καταγ. παραπολὺ Bentr. Potuisset γὰρ πολὺ. Deinde malim αἰσχιστον, vel forsan ἄλγιστον.

7. Schol. Ach. 1114. ubi ἐν ἐπιτροπεῖ (sic) Ald. i. e. ἐπιτρέπουσι, ut recte Clericus. Deinde ἐπ. τινι ἔστι—

Ἐταῖραι.

Sed pro ἑταίραις lege apud Suidam ἐτέραις, κωμφοδαίς scilicet.

Ἐφέσιος.

5. “Vel οὖν vel μοι dele.” BENTL. Vel, μὲν οὖν δῆ.

Ἡνίοχος.

1. Ineptissime Jacobs. ad Athen. p. 187. Recte, ut puto, Bentleius. [Sed] Articulus desiderari videtur: forsán, μὴ ᾽στὶν ὁ τρ. αἴτιος.

2. Confer Eurip. Hippol. 105. Matth.

Ἡρως.

2. δεῖ abundare monet Gesnerus. “Recte Trinc. τὸ κ. ut Gr. dein lege τοῦλεύθερον δέ.” BENTL. Euripidis esse suspicor.

Θετταλή.

2. Bentr. Τίβιε] Proverbiorum Appendix Vatic. II. 71. τὸν δὲ Τίβην ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει.—συνήθως conjicit, sed non fidenter, Hemsterhusius ad Luciani Timon. 22. p. 133. ubi de *Τίβιο* agitur.

Θρασυλέων.

2. Lege e Suida v. Δεύτ. πλοῦς, Ὅτ' ἀποτ. τις οὐρίου, κ. πλεῖ.
Vide Porson. MS. ad locum.
4. φιλοσοφεῖν. Lysias π. τοῦ Ἄδυν. p. 169, 9.

Ἰέρεια.

2. 2. τὴν αὐλίον Porson. ad Dawes. p. 387. et Bentleium notat. Trincavellus et Grotii MS. A. διὰ τὴν αὐλὴν λίαν. Gesnerus in edd. 1. 2. διὰ τὴν αὐλὴν, sine λίαν, et *per atrium* vertit. In ed. 2. 3. marg. “lego δι' αὐδίαν.” Forsan voluit αὐθαδίαν, ut e Salmasii conjectura Grotius. Ceterum omnino confer Synes. de Prov. I. p. 105. D. apud Baylium, *Judith*. (15.)

Καρχηδόνιος.

2. Nihil mutandum videtur nisi βορέα κρεαυδίων (υορεα κρεαι), et ἐψήσω.
[*Huic fabulæ*] adde Fragm. incert. 157.

Κεκρύφαλος.

1. Vide ad Eurip. Suppl. supra p. 82. not. Pors. Advss. p. 235.
Ib. 2—3. Disjunge a prioribus.

Λευκαδία.

7. Ζάκορος] ἡ Ζάκ. Bentlei. post Sylburgium. Ceterum fabulæ nomen e suo supposuit Clericus, ut solet.

Μέθη.

1. v. 1. Sensus debet esse, *Non sacra facimus pro ceteri apparatus splendore.*

Ib. penult. Lege τιν' ἔγχ. Ult. male cepit Bentleius. Callimedon anguillæ cognatus dicitur, ὅτι φιλιχθυσ ἦν. Sic φράτορες τριωβόλον, etc. Vide Athen. VIII. 340. D. E.

Μισογύνης.

1. vv. 3-4. E Menandro sine fabulæ nomine Trinc. ρς'. (Gesner. p. 570, 20. Grot. p. 455. ex Misogyne, sed sine fab. nom. ed. 1543.) et recte addunt ea quæ in Fragm. 2. posuit Clerici stupor.
4. Imo ἐκεῖσε junctim Maussacus, Blancard. Gron. E Suidæ versione clam sumsit suum ἐκεῖ σε bonus Clericus. Deinde non Maussacus, sed Blancardus, ita versus distribuit. Ille autem tantum ἔλκει—δίθυρον (senarium scilicet) a verbis grammatici separat.—γραμματίδια δίθυρα Alciphron III. 62. ex egregia emendatione Hemsterhusii Obs. Misc. v. p. 18.
6. Male Bentleius: pejus etiam Toupius Emend. T. iv. p. 405. γ' ὡς πολλῶ χ. R. P. Opusc. p. 250. ὦ χαῖρε, Γλυκερά: καὶ σύ: πολλοστῶ χ. Vide ad Dawes. p. 388. xxvii. ad Pac. 558. πολλοστῶ χρόνῳ Demosth. Timocr. 761, 20. Eubulid. 1304, 9. ἔτει Cratinus Junior Athen. xi. 460. F.
8. Bentl. "τοῦτο. Lege τούτῳ"] Imo τοῦτο retinendum; et vertendum, γῦρος. *cur etiam hoc verbo usus*—τοῦτο εἰπὼν jungenda sunt. Neque quidquam excidit.

Μισούμενος.

- παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένῃ, Εἰσελθε κἀν νῦν, ὦ μακάριε. Schol. Isocr. T. I. p. 441. ed. Coray. ut exemplum pravi usus τοῦ κἀν.
6. Suidas ἀπαμφιεῖ. Toup. l. c.
 7. Arrian. Epict. III. 26. (IV. 1. 20. Sch.) Clem. Alex. Str. II. p. 463. παιδικαρίον με, (φησι, sc. Thrasonides) καταδεδούλωκεν * * Εὐτελές, ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε. In fine prioris versus Γέτα supplet Crozsius apud Bergler. ad Alciphron. p. 360. ed. Wagner.

8. Plutarch. T. II. p. 525. A.
 9. Suidas v. ἀπεκτάκασι, Lex. SG. p. 429, 27. Toup. l. c.
 Legendum puto, μισοῦσι μὲν = Θρασωνίδην, ὦ π.

Ναύκληρος.

3. ult. οἶσθας ed. 1. [Bentleii,] errore typorum, qui in libri fine corrigitur. Hinc autem Piersonus ad Mœrin p. 283. emendationem Bentleio tribuit, quam ille adeo non excogitavit, ut ne sibi quidem oblatam agnoverit. οὐδὲν οἶσθ' ἄρ' Act. Lips. 1711. p. 34. Lege οὐδὲν οἶσθας, collato Piersono et Photio v. οἶσθα.

Ξανολογία.

1. v. 3. Quære an spurius sit versus.

Ὀργή.

7. Recte Bentlei. οὐ μὰ τήν. Emendationem ejus contra Bosium defendit Hemsterhusius ad Plut. p. 120. Vide Huschke Anal. Crit. p. 39. Brunck. ad Ran. 1374. (1421. Kust.) Kœn. ad Greg. p. 150. ed. Schæf. Ad Suid. in νῇ τήν Bentleio adstipulatur R. P. Vide Suid. in ναὶ μὰ τὸν bis, et ναὶ μὰ τό. infra No. 274.

Παιδίον.

1. Si ἔσται retineatur, μαθήσεται erit pene necessarium: quare legendum ἐστι. Et v. ult. βελτίον'—

Περυνθία.

1. v. 2. ἴσον οἶκον male Bentl. secuto licet Brunckio Gnom. p. 265. Sensus est, *Divitis corpus semel in cineres redactum non majus quam pauperis*: quod nunc video vidisse Clericum.
 2. Videtur esse servi, qui emuncto sene gloriatur, et alios emunctores præ se contemnit. Quare servandum οἶδ' ὅ τι.

Ib. ult. τὸν ποτε ἀβέλτ. ed. Med. Kust. τὸν ποτ' ὄντ'
 Scaliger: (ὅτ) quomodo Machonem Athen. XIII. 582. F.
 sanavit Porsonus:

ὅτι τὸν μέγαν ποτ' ἐραστὴν κατέφαγε.

Ceterum confer Ciceron. Phil. III. 9. = 22. Terent. II.
 2. 23.

Πλόκιον.

3. v. 3. Sensus videtur esse, *Qui neque necessarios suos
 tutari potest.* Vide Philemon. 51. v. 4. Menandr. Incert.
 216.

Ib. 5. -ιάσαι Tr. Gesn. Transpone, δύναιτο τοῦτο, cum
 Gellii ed. pr.

Σικυνώνιος.

Σικυνώνιος an Σικυνωνία, Chardon La Rochette, T. II. p. 423.
 quem non intelligo.

4. ult. Λεγε τρέφει et ἐλευθέραν. Deinde respondere videtur
 alius, ἄπιστον' ᾤμην, etc. vel ἄπιστά γ'. Vide Fragm.
 Ἄπιστος.

Συνέφηβοι.

Verba Zenobii sunt, Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: αὕτη τέτα-
 κται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν
 ἑτοίμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι καὶ M. ἐν Σ. Exciderunt
 Menandri verba, eadem nempe ad quæ alludit Schol.
 Av. 1490. quare fabularum numero eximenda Συνέριθοι.

Τροφώνιος.

2. De καὶ vide Ἀλιεύς Fr. 3.

3. v. 1. Malim, ὑποδοχή. B. τίνος; Ποδαποῦ;

Ib. penult. Lege πιῶν, et supple ἀλίσκεται, quanquam ποιῶν
 alibi citat Athen. XII. 517. A. = 212, 23. Ald.

Ib. ult. ὑποβ. βρώματα Athen. I. 9. C.

Ὑποβολιμαῖος.

1. Lege, παύσασθε νουν ἔχοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον Ἀνθρώπινος
 νοῦς ἐστίν, ἀλλὰ τὸ (ὅ) τῆς τύχης. *Desinite consilio uti:*

nihil enim humano consilio proficitur, sed fortuna. Hæc est, quæ—τὸ τῆς τύχης notissima est locutio, ipsi Menandro usurpata, e. g. apud Stob. Eclog. p. 139, 10. Grot. Euripidi Alcest. 788. Demosth. F. Leg. 414, 8. qu. τὸ τοῦ ἔθους. De τὰ τῆς τύχης vide Elmsl. Œd. T. 977. qui τὰ τῆς in Alcest.

Porro interpunge, τύχης, Τοῦτ'—Vide Æsch. c. Timarch. p. 27, 8.

Ib. v. 10. τὴν θεὸν sanum videtur: defendit contra Bentleium Censor in Act. Lips. p. 34. Sed vv. 9–11. male cohærent cum præcedentibus, et separandi videntur.

4. Confer Fr. Incert. 166.

5. Ita Tr. Gesn. Gr. Lege δυσγενεῖα et πονηρία cum Bentleio.

7. v. 9. ἐπιδημίαν ἀνθρώπων, Bentl. ἄνω] Galat. iv. 26. ἡ δὲ ἀνθρώπων Ἱερουσαλήμ MS. Colbertin. apud Montf. Pal. 342. “τὴν ἐπιδ. ἄνω male Bentl. pro ἐπ. τὴν ἄνω.” ACT. LIPS. p. 35. ἐν ᾧ Porsonus in Append. Suid. diu ante Jacobs. ad Athen. p. 33. ἡ 'πιδ. Pors.

Ib. 11. πρῶτ' ἀπ. καταλύσεις, βελτίονα Pors. et Burnei. MR. 1799. p. 430. qui de κατάλυσις videndus.

10. Recte Bentleius.

Fragmentis adde, Grotianæ marginis auctoritate, locum e Stob. LXXII. (LXXIV) infra Incert. 159.

ὡς μηδὲν ἀποκρινόμενα δ' οὕτω λαλεῖν. Suid. ἀποκριθ. et Lex. SG. p. 429. qui -νω δ. -μεθ', ἀν—λαλῆς Porson. ad Toup. p. 486. Sed recte Lex. SG. *Loquere quantum libet, modo ego ne respondeam.* Debebat insuper Porsonus οὐδέν.

Ammonius Λέμβοι.—γέρων ἀμέμκτ' ἄθλιος λέμφοι. Vide Toup. Em. T. II. p. 449.

Φανός.

1. Pessime [*Bentleius*] ὑπελήλυθέ. Lege, ὑπελήλυθεν δέ μου Ὀλον τὸ δέρμα νάρκα τις.

Φιλάδελφος.

1. Ita Tr. Gesn. Gr. Malim, ἦν—ἦ. Similis fere orationis forma, Gnom. εἰς βίον. Βίος ἐστὶν ἃν τις ᾗ βίῳ χαίρει, βιῶ. Ita lege.

Χαλκεῖα.

2. τὴν μεγάλην ψυκτ.—αὐτοῖς Bentl. qui male de *ministris*, opinor, accipit; convivæ potius προπίνειν.

Ψευδηρακλῆς.

3. Lege v. 13. καὶ κίχλας τραγήματα cum MS. A. et v. ult. δειπνεῖ—μελίπηκτα τὰς κίχλας. *By way of, instead of*. R. P.

FRAGMENTA INCERTA.

5. CONFER Fr. 162.

15. Cf. Ἀλιεύς Fr. 3. Τροφών. 2.—V. 3. γὰρ καλοῦς.

20. Ita Stob. p. 53, 37. = 31. Φιλονμένη, — ἃ μὴ Bentl. illud recte, hoc male.

24. Ut incerti, Stob. Grot. p. 35. sed Euripidis esse videtur. Confer Gesn. p. 63.

25. Suspicio versus auctorem dedisse, ἡ σάφρων γυνή. Vide Alexandrum, (Alexandrum Ætolum esse statuit Nækius apud Beck. Act. Semin. T. II. p. 393. quæ Anaxandriden?) Stob. LXV. p. 411, 46. = 277. Ut hic, Gnom. εἰς ἀρετήν.

42. ἐπαισχύνον Bentl. Deinde lego δέ τι, et v. 2, 3—4. ab invicem et a 1. separandos puto. 3. lege ὡς τρις κ. ut Πλόκ. Fr. 3. ἔχειν φόβον, *incutere*, Συναριστ. Fr. 2. Incertus Stob. p. 563, 17. = 441. Gr.

46. Forsan, ὅργῃ λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φύεται. Deinde κατόψεται τι Stob. Tr. et Gesn. probante Bentleio. Malim τις.

52. Cum superioribus conjunge.

53. vv. 1—4. ut Euripidis Stob. Gesn. p. 187. ubi v. 1. om. δ.
Corrupte Comp. Men. et Phil. p. 360. Rutg. Corruptius
Antonius p. 141. ed. 1546. = 52. ed. 1608. qui addit v. 5.
(ubi ἵνα καὶ μ.)
54. v. 3. Apicibus tantum mutatis lege, τοῦ δυστυχῆσ'
ὅταν τύχη; *An te curis enecabis, idque ut quandoque
fortunæ vi opprimaris?* Aliter Bentlei. qui mox καθεύ-
δης, ἦ—ut Κεκρόφ. 1.
55. v. 4—6. Stob. CXVII. p. 599, 30. = 487. In ed. Gr. tri-
buuntur *Gubernatori*. ἱκανὰ λ. ἀλλ' ἀποθανῇ καὶ τ. κ. τινί
edd. ibi. Male Bentleius.
- Ib. v. 10. Ita Gesn. Malim τοῦ διεντυχεῖν δ. Vide 201.
v. 3.
63. Sensum loci non assecutus est Bentleius. *Stultum stulta
loqui*, hoc quidem, Bentlei, *non est turpe, magis miserum
est*. Sed optime γνώμη sub γλώσση latere vidit, probante
Porsono Adv. p. 236. (de vocum permutatione vide
Kuster. ad Ran. 358.) legendum enim vel sic, vel quam-
proxime: αἰσχροὺν γ' ὅταν τις ποικίλος γνώμησι φῦς—In
voce nihili, φνεῖς, εἰ ex γ male repetitum est. Contra
ἀπολλεῖ pro ἀπολλύῃ 101. Ceterum tragici est fragmen-
tum; quare forma Ionica γνώμησι admitti potest.
- Qu. καίπερ ὦν γνώμη σοφός. γνώμη σοφός Eurip. Chry-
sippo Fr. III. (Stob. Grot. p. 271.) εὐεπῆς γλώσση φνεῖς
Valck. Diatr. p. 262. A. qui dubitat an versus sint
Menandri. (De φνεῖς Koppius p. 55.) φνῆναι Phylarch.
Athen. III. 73. B. 8. φνῆ Eurip. Eurystheo Stob. LXXVII.
p. 333. Grot. = LXXV. p. 453. Gesn. Plato Rep. III.
p. 415. C. HSt. φνώσι Rep. x. 597. C. Sed φύωσι citat
Elmslei. Œd. T. 870. Vide Matthiæ. Gr. Gr. p. 369.
67. Stob. 220, 1. = 147. ὅσα Trinc. Deesse videtur ultimus
pes versui. Male Bentleius χάσσα.
73. v. 3. πᾶν τὸ λυμαινόμεν' (λυμαινόμενόν) ἐστίν. 4. recte
Grotius [*transponit*, τὸν σίδηρον, ἂν σκοπῆς.] 5. ὁ δὲ θρίψ
τὸ—Male Bentleius. Confer Demosth. Megalop. 208, 14.
Xenoph. Memor. I. 3. 6.

Nunc video legendum, καὶ πάντα τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἐνδόθεν. *The bane of all things is something within.*

Deinde vide an, v. 6. Σὲ δὲ τὸ κάκ.

77. Male Bentleius. Non ferri potest articulus. Lege, κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστι, χρ. εὐτ.

79. Ex collatione Apostolii XIX. 83. cum Diogeniano VII. 28. et Vatican. Append. III. 34. liquet, hæc verba spectare ad locum Menandri, quod transtulit Horatius A. P. 434. *Reges dicuntur multis urgere culullis, Et torquere mero, quem perspexisse laborant, An sit amicitia dignus.*—*Reges*, PERSARUM scilicet.

101. τί διακενῆς εἰ χρηστός, ὡς ὁ δεσπότης Πάντ' αὐτὸς ἀπολλύῃ, σὺ δὲ μηδὲν λαμβάνῃς; (Deest ὡς. ἀπόλλει. μὴ λαμβάνεις.)

104. v. 7. ἀπόλωλεν ἕτερος. 8. Recte Wytttenbach. ad Plutarch. l. c. εἰς ὃ δεῖ pro vulg. εἴσω δῆ. Priora bene Bentleius.

109. ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις Bentlei. Hunc locum [*Bentl. not. l. 7.*] forsan ridet Johnsonus Aristarch. Antibentl. p. 110. l. 2.

Vide Ennium Ciceronis Fin. II. 13. Infra 116, ult. Sophocl. Stobæi Grot. p. 405. (et forsan Plutarch. T. II. p. 471. B. 4.)

112. Aristoph. Eccl. 173—8.

122. Versus ultimus tragici, forsan Euripidis, videtur. Lego cum Bentleio πιστῇ, et versum a superioribus disjungo. ἀπληστίαν pro ἀπιστίαν Malelas T. II. p. 127. penult.

125. Forsan huc spectat Athenæus XIII. 594. D. citatus a Clerico ad Glyceram Fr. 1.

126. ἐστι Stob. Gesn. p. 433, 46. = Gr. 311. Malim, φύσει δυσήνιόν τι καὶ πικρὸν γυνή. Ut hic Brunck. Gnom. p. 308.

129. Stob. LXXII. 440, 28. = 323. "Euripidi tribui comperi." HSt. Com. Gr. p. 141. qui contulit cum Ovidio Amor. III. 4. dudum ante Walpolium (*Scarce Translations*, p. 155.)

- Ib. v. 2-3. δει. Ἐκπυθάνεσθαι τάρσένων δ' ἡμᾶς δέον. Lips. Act. 1711. p. 37. Nisi me omnia fallunt, ἡμᾶς σέθεν servandum me monuit Porsonus, et δ' delendum. Et sic Steph. δ' ἡμᾶς σέθεν Trinc. Gesn.
133. v. 2. Numerosius υἱὸν οἶδ'. Imo lege ὄνθ' pro υἱὸν ex Eustath. Od. ā. p. 1412, 14. qui Euripidi tribuit. Vide Fr. Inc. 57. Indicat Meinek. p. 41. sed ineptit.
151. Ita Stobæi editiones, et Compar. Rutg. p. 359. Malim, ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς—
159. Est *Hypobolimæi*. Vide Bentley. n. 202. contra quem Grotium defendit Porsonus ad Dawes.
160. Confer Philem. Incert. 56. Diphilum Stob. p. 527. = 397. Gr. ([*hos*] citat Porsonus Advss. p. 290. addens Plutarch. T. II. p. 117. C. πᾶσα πρόφασις ἱκανὴ πρὸς τὸ τὰς λύπας καὶ τοὺς θρήνους συνεγείρειν.) Theodecten Stob. Heeren. p. 116. = 123. Gr. Eurip. Stob. xxii. p. 187, 22. = 111. Menandr. Ἀσπίδ. Fr. 3. Κονίζου. 1. Stob. iv. p. 56, 9. Gesn. Cleric. supra pp. 82, 3. (πρόφασιν ἐξευρίσκομεν Philemon Stob. Grot. p. 401. = 354, 163. Cleric. *occasionem* Clericus, melius quam Grot. *causatio*. Sed idem ibid. ἀνευρίσκουσ' αἰεὶ πρόφασιν, recte Cleric. *prætextum*.)
178. ult. Saltem lege ἂ μήτε. Sed spondeus est in 4to loco.
180. Bentl. not. *neque vero ἐγχώροις*] ἐγχωρος legitur in Soph. Philoct. 692.
181. Lego, καὶ σωθεῖμεν ἄν. Auctar. ad R. P. Opusc. p. 382. Vide Pors. ad Ran. 1496.
195. v. 5. Rectissime Grotius, γυναῖκας ἐπλασεν. Quod enim ait Bentleyus, Prometheum *unicam mulierem, non plures, formasse*, hoc quidem est verba cavillari. Formasse mulieres recte dicitur, qui eam mulierem formavit, unde ceteræ prognatæ sunt. Hoc primum. Deinde, potuit Menander eos auctores sequi, qui Prometheum non solum Pandoram, sed plures feminas finxisse narrant:

quæ fuit sententia Phædri, Fab. IV. 14. Sed utut hæc sunt, recte dicitur γυναικας πλάττειν. Philemon Stob. II. 13. Grot. ὁ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι. Callimach. Fragm. 133. εἴ σε Προμηθεὺς Ἔπλασε—de quo loco Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 183. Adde Horat. Carm. I. 16. 16. *stomacho nostro*. Et pluralem numerum postulant sequentia, ἔθνος μαρόν.

200. No. 215. Bentr. Locus exstat Athen. VI. 270. D.

201. v. 1. Verte, *natus es*. 2. qu. ἐφ' ᾧ τε. 8. recte Plutarchus, ἵνα σοι καὶ τρ.

205. Ultima forsán legenda, ἅπαντα δ' ἀγαθὸν οἶομ' εἶναι τὸν θεόν. Aliter paullo Bentrleius.

207. Not. Bentr. Certo certius error est Grotii: vide ejus versionem, Excerpt. p. 754.

211. "Resp. Plut. T. II. p. 318. D. et Symp. III. 6. 4." ΤΟΥΡ. T. I. p. 282. Vide an locus e Symposio legendus, καίτοι τὸ κράτιστον αὐτῇ τῆς θεοῦ μετεῖναι φησίν.

221. ὠραῖζεθ', etc.] Senarius est, cui deest prima syllaba.

223. Porson. ad Orest. 228. (κατὰ Μένανδρον citat Bentrleius, non ex Gregorio, quem non inspexisse videtur.) A quoquam sumtum negat, ipsi Gregorio tribuens, Gatakerus A. M. P. 9. p. 499.

225. Sic ed. Steph. Confer Dionys. Hal. A. R. I. 78. p. 198, 12. Reisk.

231. Παμφίλη, Ἐλευθέρα Porsonus Adv. p. 291. e Cyrill. p. 229. Palladius de Vita S. Chrysost. p. 142. ed. Bigot. (apud Villosion. in Epistola præmissa Sturzii Empedocleis, p. L.) δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει χαλεπὸν, Παμφίλη,—μάχεσθαι· πλείονα οἶδεν· πλείονα κακουργεῖ· αἰσχύνεται οὐδένα· κολακεύει μᾶλλον. Quæ si omnia sunt Menandri, utcunque in senarios redigas: πλείονα κακουργεῖ· πλείον' οἶδεν· οὐδένα (οὐδέεν) αἰσχύνεται· μᾶλλον κολακεύει. Vel potius, οἶδ'· αἰσχύνεται Οὐδέν· κολ. μᾶλλον.—Omnia sunt Menandri, ut inspecto Palladio comperi.

234. [Vide Aristophanica ad Ach. 234.]

235. Male Porsonus Adv. p. 316.
236. Confer Terent. Andr. III. 3. 11—2.
237. Præclare Porsonus οὐ καὶ ποιήσῃν, Opusc. p. 251.
251. Malim τοῖς ἄφροσιν.
257. Malim τι παθεῖν, v. 2. καὶ προσδιδάσκει, 4.
261. v. 2. τὴν μακρ. 3. εἰάν δ—
262. Malim, τὴν δ' εἰς τὸ θεῖον προμελετᾷ. Vide Aristoph. Eccl. 117. Aliter Bentlei. n. 237. Omittitur ἔργῳ, ut in Eurip. Bacch. 225. ed. Beck.
264. Tum res ipsa, tum Plauti locus suadet, ut contracta hæc ab Hermogene putem. Forsan, Διονυσίων (μὲν ἦν) Πομπή * * * κολακεύων (ἐμέ τε καὶ) Τὴν μητέρ' ἔγνω μ'. "Recte Bentr. ὁ δέ μ' ἤκολ." R. P. Opusc. p. 252. quem vide. In ceteris male Bentleius: τὴν μητέρα postulat Græcismus.
266. Optime Bentleius. δεύτερον, i. e. \bar{u} , nihil est nisi v. l. pro \bar{u} in κάδον.
273. "πολλῷ ὕειν Pausan. IV. 20. p. 102, 3. Ald. = 329, 15. Kuhn. Xenoph. Hellen. I. p. 252, 12. HSt. Menander Fr. Incert. 273." R. P. MSS. Idem alibi: "ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ Pherecrates Athen. VI. 269. D. ὕσε χρυσῷ ῥοδίοις Menander [Rhetor scil.] in Aldi Rhetoribus T. I. p. 607, 29. Cratinus Photii v. ὀσταφίδα. Suid. ὕσας. ὕσαι τέφραν ὁ θεὸς Pausan. IX. 6. f. p. 724." Idem in Hellenicorum exemplari: "Lege πολλοῦ ex Eustathio ad Od. ξ. p. 557, 29." Postea addidit: "Recte πολλῷ. Pausan. IV. 20. Herodot. I. 193. ubi ὀλίγον Arch. ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς Etym. M. ed. et MS. p. 615, 41."
- ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι Athen. VIII. 333. A. et mox ἰχθύας. Ælian. H. A. 12, 30. Ζεὺς δὲ Λαβρανδεὺς ὕσας λάβρῳ καὶ πολλῷ, etc.
274. Vide 'Οργ. Fr. 7. Male Bentleius. Proculdubio legendum, μαρτύρομαι, ναὶ μὰ τὸν Ἄ. τουτονὶ Καὶ τ. θ.
275. Bentr. κακόν.] κακῶν retinendum, ex lemmate patet.

286. Male Bentleius. Etym. μικροῦ μὲν ἀρραβωνά μ' ἔπεισεν
εὐθὺς καταβαλεῖν. Verum puto, ἀρραβωνά με ἔπεισεν—Fi-
nis est senarii, et initium alterius.

“κακῶς” γὰρ “ἀκούων” καὶ πάσχω(ν) “ὅστις οὐκ ὀργίζεται,
πονηρίας πλείστο(ν) (vel potius πλείστης) τεκμήριον φέρει,”
κ(ατὰ) τὸν Μένανδρον. MSS. Herculan. p. 74. ed. Ox.

Alexander Rhetor Aldi p. 586. περὶ ἀντιμεταθέσεως, etc.
χάριεν ἔς τ' ἄνθρωπος δικαίως τὸ ζῆν ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθη.
Lege, ἧ χάριεν ἔστ' ἄνθρωπος, εἰὰν ἄνθρωπος ἦ. καὶ Ὡς
..... τὸ ζῆν,——

Priorem versum, ni fallor, habet Plutarchus. Imo
Stob. v. 11. Gaisf. Frustra apud Meinekium quæsiui.
Habet Clem. Alex. Str. VIII. p. 916. sine auctoris
nomine; unde Grotius Exc. p. 911. Ὡς χάριεν Clem.*

IN

PHILEMONEM.

Ἀγροΐκος.

2. v. 1. ὦ πῶς] Malim, ὄντως πονηρόν.

Ib. 4. Male Bentlei. Eximie-Gesnerus, θηρίων ἄνων; οὐδὲ—
Deinde forsán legendum, τοῦτ' ἐστὶν ὀρθόν, πλάγια τᾶλλα
θηρία.

Ἐπιδικαζόμενος.

1. Hunc locum, ut videtur, παραφράζει Jo. Chrysostomus
Homil. II. ad Antiochenos, p. 33. D. ed. Montefalc.

Θηβαῖοι.

Φιλήμονος Tr. *Philemonis in Thebanis*, Gesn. *Philiscus*
Thebanis, Grot. ex emend. An, Ἀντιφάνης Φιλοθηβαίῳ?

* Vide Æschyl. Fragm. Incert. 10. et confer Gaisf. ad Stobæi
locum. J. S.

V. 4. δὲ om. Tr. Gesn. habet Grot. e conj. "ob versum!"
Concinnius, οἱ βασιλεῖς. Sed tum oporteret οἱ θεοὶ δ'
ἀνάγκης.

v. 6. ἡττόνων δὲ μείζονα Trinc. Gesn. Mutavit Grot. ex
emend. Scal. male. Vide an legendum, ἡττον', ὧν δὲ,
μείζονα. pro τῶν μὲν, τῶν δέ.

Ult. Malim, οὕτως—πάντα.

Ἰατρός.

2, 3. Integrius apud Grot. p. 15. 21. Tria fragmenta
constitue,

I. ἄρ' ————— χρήσιμος;

II. ὡς σπλ. ————— τεθὲν

τὴν φλ. ————— οὕτω καὶ λόγος

εὐκαιρος ————— φίλων. vel potius φίλου.

III. ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

Κορινθία.

1. Alexidis est, non Philemonis.

Μετιών.

1. ἐφθός] οὐφθός

Παγκρατιστής.

Notæ Cleric. No. 1. Philemoni *non* tribuit Grotius. 3. *Non*
omittit Grotius. Is scilicet, Excerpt. p. 768. Stobæum
ECL. 175. (non FL.) citat. Clericus vero festinans
FLORILEGIUM Grotii p. 175. inspicit; et quum versus,
δαὶ τῶν πολιτῶν, etc. invenisset sub nomine *Menandri*
citatos, eos Philemoni tribuendos Grotium conjecisse
conjiciens, continuo in suam farraginem alieno loco
intrudit. His positis, facile est alterius erroris causam
aperire: nam No. 3. est fragmentum quo respexit Gro-
tius, et exstat ECL. 175.

Ceterum vix videtur hic locus esse vel Menandri
vel comici cujuspiam.

Πανήγυρις.

Male Bentr. Vide me Pors. Opusc. p. 383.

Πιττοκοπούμενος.

2. Hæret Bentr. § 271. Vide Append. ad Porsoni Aristophanica, p. 60.

Πτερύξ.

1. vv. 6—7. Sunt Æschyli Stob. xcvi. p. 532. = 409. [*Fr. Incert.* 21.] ἐφημέρια Stob. Apostol.

Πυρρός.

1. v. 5. Ita Trinc. Grot. λέγουσι πάντα Br. Vide Timocl. Athen. vi. 224. F.

Σάρδιος.

2. v. 7—8. Porsoni Opusc. p. 255. Vide quos citant R. Walpole Com. Fragm. p. 109. et ejus censor (*M. Rev.* 1806. p. 234.) Pessime Bentr. N. B. Syllaba non *redundat*. V. 6. rectissime Stobæus πορεύεται.

Nunc malim in ultimo versu, ὥσπερ τὰ δένδρα, τοῦτο καρπὸν, τὸ δάκρυον. *Hoc pro fructu habent, lacrymam scilicet.* (1816.)

Σικελικός.

3. v. 1. φόμην τῇ Σικελίᾳ.

Ib. 4. Qu. ὁ πυρὸς ὅτι κράτιστος, αἱ τε περιστεραί. (πυρὸς, Pherecr. Suidæ v. ἄξιος.)

Στρατιώτης.

V. 10—3. Acute, sed falso, Bentr. Recte Meinek. Q. M. p. 49.

17. Lege, 'ΕΞΗΑΘ' 'ΟΛΟΛΥΖΩΝ.

ult. Pessime Bentr. ὅταν. ("Lege ὅταν περ." R. P.)

Ὑποβολιμαῖος.

Clemens Str. vi. p. 752. ed. Potter. ex em. Casauboni: τὸν μέντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱεῖ, Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν Ὑποβολιμαίῳ ἐκωμώδησεν.

Φιλόσοφοι.

Recte Clemens εἰς ἄρτος. Vide Alexin Athen. iv. 161. C.

FRAGMENTA INCERTA.

5. v. 2. ἄλλο γ' ἢ Act. Lips. p. 38. Sed ἢ intrusit Clericus pro τοῦ Rutgersii, Canteri, et Grotii. Verte, *quærendo nil proficis*. Vide Valck. Diatr. p. 150. Errat Bentleius § 280.

9. ult. ἐτέροιςιν ἔλκεις.

15. Vide Menandr. Fr. Inc. 160.

21. penult. Confer Euripidem, vel potius comicum, Stobæi CXIV. p. 584, 41. = 473.

27. v. 4. λαχάνων τ' αἰεί τι—

28. v. 1. γεωργῶ correxi Append. ad R. P. Aristoph. p. 66.

Ib. 9. Ter peccat Bentleius. Miror eum non legisse ῥῆμα. *Omen* verterat Gesnerus. Legendum videtur, ἐστράτευσαν, μοι δοκεῖ, Τὸ—(ἐμοὶ δοκεῖν) Lysipp. Athen. iv. 124. E. ἐμοὶ δοκεῖ Pac. 1265. Av. 1225. *Reliqui septem modii, instar septem ducum istorum, illuc iverunt nunquam redituri*. Tragicum, opinor, ridet, qui e septem ducibus prope septem Niobes filias sepultis antitheton captarit. Deinde personæ erunt dividendæ cum Grotio.

Imo vide an retinendum δοκῶ, ut in Clearcho Athen. i. 28. E. (ubi confert Schw. Hippolochum ibid. iv. 129. A.) Plotino Ennead. i. 6. 8. citatis a Wetstenio ad Act. xxvi. 9. Suppeditat Lexicon Xenophonteum Cyrop. v.

3. 15. (31. Schn.) v. 4. 17. (37. S.) Hellen. vi. 2. 27. (39. S.) Œc. xv. 6. (4. S.) sed omnia controversa. μου δοκῶ Eq. 1318. de quo vide ad Plut. 286. δοκῶ pro δοκεῖ e Cyropæd. i. 6. 18. citat Wetsten. l. c.
36. Vide Menandr. Fr. Inc. 143.
38. v. 2. ἐγὼ πρότερόν πως, vel μὲν, vel ἔγωγε. 6. εισορῶ.
39. v. 6. Vix Atticum λείψαι pro λιπεῖν.
43. v. 4. Malim, τε πλεῖστα.
44. Confer Menandr. Incert. 166.
49. οὐδὲ τἀναγκαῖα.
56. εἰ δῆπουθεν e Stob. tum, ὧν ἐστ'—
59. "ἀρεῖον usurpat Aristoteles Plutarchi T. II. p. 115. D." Act. Lips. p. 297. sed nil decernit. Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστὶν ἢ ζῆν ἀθλίως, Gnom. εἰς θάνατον. Male Bentleyus; sed non melius, qui illum acerbè reprehendit, Thirlbius ad Justin. Mart. p. 18. Equidem malim, κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστὶν ἢ τὸ ζῆν κακῶς, deleto altero versu, τὸ μὴ γὰρ εἶναι, etc. Habet Brunck. Fragm. Incert. Sophocl. 31.
74. vv. 4–6. Euripidis esse suspicor. Vide ad Plut. 689.
81. Lege, ποιήσας, οὐ καλῶς ὀνειδίσας, Ἔργον καθ. πλ. πτ. λόγῳ. Deinde incipit aliud excerptum. οὐ Grot. et ἔργων operarum culpa; cetera ut Cler. An legendum, λόγῳ στρατηγὸς γέγονας, ὧν ἔργῳ φονεύς?
90. fin. Qu. παρακολουθοῦντά τε Μέγ' ἐγκατιλλώπτειν. ut Æsch. Eumen. 113.
92. Male ξοάνου Bentley. § 316. Vide Herodot. III. 88. (I. 203. et IV. 88. apud Eustath. II. Z. p. 626, 54.) Porson. Advss. p. 139. Schw. ad Athen. XIII. 510. D. Adde v. 196. F. In testam. Epictetæ, Mus. Veron. p. 14. l. 11. intellige *Musarum statuas*.
93. ἐξ ἔχων Bentley. sed vereor ut recte vertat, *rependerit*. Annon potius, *secum auferet*?
96. Julianus Ep. 12. p. 381. D. ἐπήνεσα γὰρ ἑμαυτὸν ὥσπερ Ἀστυδάμας.

101. τὸ pro αὐτὸ Bentleius. Forsan, αὐτὸ τὸ θέρος, ὃ γύναι, Λαλεῖ. ut τὴν ὥραίαν αὐτὴν Demosth. Phil. III. 123, 16.

IN

COMPARATIONEM MENANDRI ET PHILEMONIS.

(RUTGERS. p. 356, etc.)

- V. 18. A superioribus disjunge. Forsan, μὴ Λύπει σεαυτόν.
 21. 30. 81. 84. 90. 92. 102. 145. 149. 165. 167. 169. a superioribus disjunge.
 22. τύχην] τύχη.
 24. Forsan, οὐδὲν ἀθλιώτερον.
 37. Dele; deinde forsan legendum, μόνον, Τὸν Πλούτον ἢ τις χειραγωγήσουτ' ἔχη. Tum 40—2. conflati ex Philemone apud Stob. CXV. p. 591, 24. Gesn. ubi Grotius p. 481. versum καλὸν τὸ θν. ex hac Comparatione adjecit; quum contra delendus sit, utpote ex 38. natus.—41. qu. μηδὲν ἔτ' ἐρώτα.
 62. μόνα vel μόνον adde.
 70. εἴτ' bis.
 72. Forsan, οὐ θέλει σε.
 75. Dele καιρῷ, ex seq.
 107. Lege ἢ τις, ut Orest. 1537.
 121. Dele, ut glossam sequentis.
 152. Qu. κέχρηκε vel κεχάρικε, et transponendum τύχη κεχ.
 170. Forsan, γράμματ', οὐ καλῶς ποιεῖ, Ἀσπίδι πονηρᾷ προσπορίζων φάρμακον. Vel, Ἀσπίδα πονηρὰν προσποτίζων φάρμακον, ut fere Rutg. et Heins.
 172. Lege λαλῇ.
 178—81. Lege, γνώμην πονηρὰν—γνώμη γὰρ ἰδίᾳ—ceteris deletis.

182. Forsan, τί γὰρ ἂν ὠφελοῖ, vel ἐπωφελεῖ.

184. Quære. ὦ 'τὰν Heinsius p. 410. de quo videndum.

Melius posuisset, τί κόσμῳ π. στεφ. Sed quum στεφανοῦν Græculum oleat, (vide Porson. ad Hec. 319.) malim, ὦ 'τὰν, τί κοσμεῖς ποικίλῳ κόσμῳ τάφον; Τὸν ζῶντα σαντὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει. (τὸν ζ. recte, ut Demosth. de Cor. 330, fin.)—Cogitabam, Μάτην τάφον στεφάνοις κοσμεῖς ποικίλοις.

188—9. Suspisor delendos esse. Forsan glossa fuit,—αὐτὸς στεφάνῳ καὶ μύρῳ, ad 185. Vide tamen an, στέφανον (vel στεφάνους) σεαυτῷ ζῶντι παρέχε—tum αἰσθ. μεθ' ἡδονῆς, cum Heinsio.

190. Malim, πηχέων ἦς κύριος, Θανῶν—

192. κὰν τὴν ὀφρὺν μέχρι τῶν νεφέων ἂν.

195. Qu. an delendus. Vel, πράττειν εὖ, τὸ κακῶς (πάσχειν) σκόπει.

199. Malim, νοσοῦντα σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν, Θνήσκει δ' ὁ θνήσκων, etc. ceteris deletis. Confer infra 218—9. et Eurip. Alcest. 672—5. Beck.

Etiam 198. suspectum habeo: glossam puto fuisse hujusmodi, ἣν γὰρ νοσῇ ὁ σώζων.

IN

ATHENÆUM.

“ATHENÆI Dipn. Lib. 15. cum MSS. contulit [H. Scrimgerus,] unde omnia sua hauserat magni momenti Henricus [sic] Casaubonus. Strabonem etiam cum MS. volebat emittere, ut ex epistolis ipsius MSS. planum est; sed cum codex in manus Isaaci Casauboni venisset, mirum quam fidenter alienæ operæ nomen suum apposuit: hoc certe candide Henricus Stephanus profitetur,

etsi non bene cum Scrimgero conveniret." DEMPSTERUS, Hist. Eccles. Scot. p. 587. unde habet Georg. Mackenzie, *Scotch Writers*, Vol. II. p. 474. qui, cum addidisset Dempsterus, reliquisse Scrimgerum exemplar Diog. Laërtii, *ad multa exemplaria correctum et observationibus illustratum*, ait, *This falling with the rest of his MSS. into the hands of I. C. it's highly probable they were very useful to him*, etc.

IN LIBRUM I.

- P. 4. A. B. "Eurip. Troad. 1. Andr. 449. 245. Phœniss. 1523." PORSON. apud G. W. i. e. notæ MSS. Porsoni in exemplari hujus editionis [*nempe Casaubonianæ*] penes Gualterum Whiterum, qui mihi ejus usum benigne concessit.
5. A. Qu. δῆμον "Ἀεὶ θ' ὅπερ Ὀλυμπ." Ceterum ὅπερ ποιεῖν ταῖς μυῖαις = προκατακόπτειν ταῖς μ. Itaque bene construitur cum dativo. Infra Aristoph. Ὠραῖς IX. 372. D. ταῖς πόλεσι δρῶν (vel δρῶ) est, χρήσας ἀφαιρούμαι. Demosth. (F. L. opinor, vel Lept.)
- Ib. E. 1. Μαλὶμ, παύσειέ σε πον. Imo vide Elmsl. Ach. 98. παῖσειέ γε, ut hæc interpellans dicat alter. Sane supra C. ult. οἶμαι separandum videtur.
6. C. 3. ἐν τάλάρῳ Schw. ex Eustath. Od. ε. p. 1528, 1. = 213, 30. Sed vulgatum defendit T. XIII. p. 391.
7. E. Euphron, 7. Pors. Advss. p. 44. ἐς igitur [*Herod. IV. 148.*] debebat Porsonus. Omnino vide Xenoph. Hellen. I. 7. 24.
8. D. 8. Antiphanes: μακάριος ὁ βίος· δεῖ δ' αἰεὶ κ. π. Εὐρεῖν ἐμ',—
14. E. 1. Ἀγαλλίς meretrix XIII. 583. E.
15. A. (Deest 3 edd. prioribus. Porson. Advss. p. 47.) Qu. βραχεῖαν ἀπόδος· ἐγκαταστρέφει—*Give me back a SHORT BALL.*

17. D. 1. Chœrilus infra XI. 464. B. Alia dat Jacobs.

Ib. E. 3. *πρωὶ* egregie Elmsl. Mus. Crit. I. p. 473. quem miror non legisse *ἐξεύρες*.—*πρωτον* pro *πρωων* Suid. M. v. *φίτν* ex Pac. 1143. *πρωτα* κεκοιμ. ex Eccl. 290. Contra *πρωτα* in *πρω* abiit Lys. 1176.

18. D. 1, οὐδ' ἂν καλυβεῖν

20. C. 8. φιλόσοφον servandum. Mox οὐτως D. 5. est ὁ ὀρχηστής, non Athenæus.

φιλόσοφος Xenarchus VI. 225. C. φιλοσοφεῖν Macho XIII. 581. F. Lysias περὶ τοῦ Ἀδυνάτου.

Ib. E. 1. Vide omnino Photium vñ. *σηκιννῖς* et *σικιννῖς*, ubi Ἀριστοξένος ἐν ᾧ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως, consentientibus Etymol. v. *σικ*. Harpocr. v. *κορδ*. Grammatic. Montefale. B. Coisl. p. 160. laudatis a Mahne Aristox. p. 131.

21. D. Alexis, 4. δεῖ Casaubon. pro ἀ', et ἐτέρω. μήτε δι' ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid. v. ἀναλαμβ. qui cum Schweighæuseri MSS. omittit εὖ. Lego,

———πράττοιτ' ἂν τέλος

μηδεὶς ἂν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ

ἐτέρω λαβεῖν. φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμέουσιν—

Opponuntur τέλος et τιμή. τιμὴν δοῦναι, ut Alexis III.

76. E. De δόντα vide ad Plut. 256. De πράττεσθαι (Porson. Opusc. p. 283.) vide Thucyd. VI. 54.

Ib. F. Forsan, πολλὰ τοιαντὶ, ταύτῃ, κείνῃ, καὶ δεῦρο σχημ.

23. B. Si Σίκων est Eubuli, non Athenæi, intelligi potest ὡς, ut in Sophocle II. 68. init. *Here I am, drunk as Sico.*

Ib. C. Philippides: αἰεὶ Ἀνακ. * * * ἀνδρίαντας εἰστία, ut τέττιγας Nub. 1342.

Ib. D. φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ, “ἀνακειμένῳ Μέσῳ—” Satyri Herculis ἐρασταί, Achæus xv. 668. B.

Ib. F. Lege, οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλω—ἐν μ. ex Iliad. I. 482-3. (male Schweighæuseri MSS. ἐθέλων.) Locus Homeri contracte citatur: non fingenda v. l.

Ibid. ult. ὡς ἂν.—verte, *Ut fieri necesse est quando—*

25. C. Eubulus, penult. Lege υἱαὶ λαβόντες. i. e. βίᾱ.

27. F. Hermippus: ὅτι δίχα edd. MSS. Lege ὅτι διδίχα.
28. C. Critias: Qu. ΓΡΑΜΜΑΤΑΔΕΞΙΛΟΓΑ. *sermonem excipientia*. Quo sensu solenne est δέχεσθαι. Sed ἀλεξίλογα agnoscit Lex. Bekkeri SG. p. 382, 19.
- Ib. E. 3. Vide Porsoni Opusc. p. 389. Tum forsan, ἔγχει λαβὼν Θάσιον· ὁ γὰρ ἄν μου καταφάγη.
- Ibid. fin. (Porson. Advss. p. 50.) Qu.
ἦδὺς γ' ὁ ΒρόμοΟΕCΤΙΝ, ἀτέλειαν ποιῶν
τοῖς Λέσβιον οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε.
- Ib. F. 4—5. Dele γε et ἄγαν, et lege Πράμνειον.
29. D. Vide Elmslei. ad Ach. 354. De vino novello tanquam de pulchro puero loquitur Cratinus: sic κραῖτα et χαίτα hac pag. B. 4. στόματος F. 2. Verte, *quam candidus et tener!* Ut Aristoph. Av. 669. Deinde τρία alludere potest ad τὸ τριέμβολον, ut puto Acharn. 993. N. B. φέρειν *de aqua*, II. 46. D.
- Ib. E. Hermippus. Malim, Μενδαῖον μὲν—vel Μενδαίου. Mox lin. 9. lege θεσπεσίη. In Panyaside II. 138. antep. Schw. (om. Ald. Cas.) lege ἀργαλήη.
32. C. 3. Lego, “οὐδέν” γὰρ “ἀποβλ.” ut II. 40. C.
34. D. Eubulus: ῥάφανόν με νομίσας MSS. hoc omnino recte. Possis, ῥάφ. με νομίσας, ὅς ἐμέ σου τὴν κρ. *You take me for a cabbage to sober you*: ut recte capit Jacobs. Vide mox Amphidem in paginæ fine; ubi lego, ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ Σφόδρα, λήρον ὥστε τὰς ῥαφ. ὄντως δοκεῖν. (De ὥστε sic posito vide R. P. Advss. p. 264. ad Bacch. 285.) λήρον MSS.

IN LIBRUM II.

- P. 35. B. 1. ἐπώνυμον δέσπ. MSS. Qu. δὲ δέσπ.
36. D. Epicharmus. Lege, ἐγένεθ' ὑανία Ἐκ δ' ὑανίας—(vel ἐγένεθ') scil. ἐγένετο ὑανία. (Deinde recte emendant σφαλός, *compedes*.) Infra XIV. 642. E. τραγήμαθ' pro -ματα θ' (i. e. ματα^θ) R. P. apud me.

Ἑορακέναι. In fine delendum puto πεπόνων, utpote a sequentibus ortum.

Ib. F. Alexis. Collato Censore Edinburgensi No. 5. lege,

έόρακας ἤδη πώποτ' έσκευασμένον

ἥνυστρον, ἡ σπλῆν' όπτόν ώνθυλευμένον;

ἤδη πώποτε Menander Athen. x. 446. D. ἤδη ποτ' Ran.

62. 931. Br. sive Hippol. 377. M.

50. E. Forsan, Ἀριστοφάνης (qu. an Ἀριστοτέλης) [locus omissus, ubi memorabatur aliquis ab esu mimæculi κεφαλαλγής.] Sequentia physici alicujus verba esse videntur. Obiter moneo legendum αὐτόματα vel αὐτομάτως, i. e. αὐτομάτῃσι.—Possis quidem,

— — — τοῖσιν όρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα
φύεται πόλλ'—

Aristophani tribuit Porsonus, ut videtur, Adv. p. 282.

φῶν Æsch. Theb.

50. F. ώρικωτάτη. Dele quatuor literas e seqq. natas, et lege ώρικά.

51. D. μιτοπρέποις Ald. -πτοις MS. B. recte. -πεις A. ut putat Schw. qui -πέπεσι. Male: ambabus formis utitur Æschylus.

52. B. αμύγδαλα, vel -άλαι, *almonds*.

Ἑρακλεωτικά, Ποντικά, Διός βάλανοι = Ποντικά 53. C. = Ἑρακλ. ib. E. *filberts*.

Περσικά, βασιλικά, *walnuts*.

πλατέα, (Σαρδιανὰ 54. D.) Εὐβοικά = καστ. 54. B. κά-
στανα, λόπιμα κάρνα, *chestnuts*.

53. A. [*Vide ad Plut. 314.*] *With your head by way of a stone*. Idem jocus Av. 55.

Ib. B. μουκηρόβατον] Malim μουκηροβάκταν, a Laconico βάγνυμι, i. e. Φάγν. Vide Hesych. in Βάγος.

Ib. C. Collato ipso Nicandri loco mox p. 54. D. (ubi in proximo versu sequebatur τὴν Διός vel Ζηνός,) legendum suspicor: ΠΟΝΤΙΚΑ. Ὅτι τῶν Διός βαλάνων καλουμένων κ.

54. C. 8. έστι γὰρ τοῦτο τὸ χερίστον.

Ib. E. Qu. ἐκοττάβιζον. B. καινὸν ὅλως. τράγημα δὲ ἔστιν—

Ib. F. Sophilus: Lege,—μέγιστός ἐστι τίς· Κρείος—tis etiam post superlativum, ut Ran. 294.

55. C. Alexis. Mutilus, opinor, locus: sensum ita suppleo:

————— A. μάλιστα δὲ

πρώτιστος ἐξόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος.

B. Κλεαίνετος μὲν—

Sic πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος Lysistr. 270.

56. C. Hermippus: ἐμβάλλουσιν ἀεὶ (MS.)—vel poteris ἐμβαλοῦσιν, ut loquatur Deus aliquis: et sic R. P. Eccl. 275.

Ib. F. Plato: φυλλεῖον, et qu. ῥαφανιδίου, ut Plut. 544.

57. D. Aristophanis verba transpone post ὑπηνέμια E. ult. Hic autem fuisse puto Vesp. 560. vel Av. 736. 1672.

60. A. ult. In constellationum nominibus ludit Argentarius Ep. 16. Brunck. II. p. 269.

Ib. D. Οὐδεὶς κρέως—Initium alius citationis.

Ib. E. Lege, τῷ παροιμίας ἀθροῖσαι. Mox in Antiphane saltem legendum εἰ τῶν ὕμ.

62. D. *Thynnium* Nat. Comes. Valde arridet θύννον ob Aristoph. VII. 302. D. (Aristot. H. A. VIII. 13.) *Thynnus* erat cibus pauperum et frugalium, quod hic non habet locum. Omnino vide p. 108. F. 60. D. 130. D. et me infra ad 303. A.

63. B. Achæus: ἄλτην τρέφει Ald. non φέρει. In Αἴτην consentire videntur S. MSS. Explicandum forsitan ex Aristoph. Pac. 72. et Œd. Col.

Ib. C. Epicharmus. Forsan, ἀντάλασσε τὸν, Κόχλον (MS.) sed vide Schw.

Ib. D. πικραῖς παροψίσι, *strong, pungent*; ut mox Philemon 64. E. Sed ob ἱεροσύλοις malim μαραιῖς. (τοιχώρυχον XI. 499. E.)

Ib. F. Xenarchus. ἀσύντοισι etiam Ald. ἀσυντάτοισι MSS. quod non temere movendum. Sed quum facillime permittentur ἀσυντ. et ἀβιώτ. (Porson. ad Aristoph. p. 225.) de

- hoc disquirendum. An, φθίνει Δόμος ἀβιώτοις? ἀβίωτος βίου τύχα Hippol. 868. ed. Beck. (Ineptissime hic ψυχαῖς.) Deinde qu. an, ἀλάστωρ εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν Ἄστυτος οἴκοις. Deinde mox 64. l. 3. qu. στεγνοσώματον.
65. D. (Porson. Advss. p. 57.) Legendum puto, τί οὖν ἀγοράσω; in aoristo.
66. D. Antiphanes: ἂν μὲν ἄρα πέπερι πριάμενός τις εἰσφέρει.
67. A. ult. ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων senarius e comico quodam, ut puto, sumtus, et nescio an ab ipso Athenæo repetitus paullo infra C. 8.
68. D. Plato Laïo: ὅτι Μελέαγρος ὁ Γλ. vide R. P. Advss. p. 58. Sed Λέαγρος, non Μελέαγρος, vocabatur: vide Herodot. ix. 75. et notas. Andocides de Mysteriis sæpe.
- Nunc malim, ὅτι Ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὦν, μεγ.— ὁ μὲν Μενέλεως lege, ut fere Schw. viii. 343. E.
69. B. 5. ἦν vel ἦ καταφαγὼν mavult Baylius v. *Adonis*, repugnante ibidem B. La Monnoye, item Clerico Bib. Univ. T. iii. p. 28. qui Nicandrum erroris insimulat, quasi Phœnicum ϩηϩ (berathin), i. e. *abietes*, pro *lactucis* cepit.
- Ib. C. 6. κρύψειν, i. e. *mortuum composuit*, injectis pro veste lactucæ foliis. Vide Valck. ad Hippol. 1458. Vide mox D. 3—4. sed qu. de D. 7.
- Ibid. 8. Εὐβουλος ἐν Ἀστύτοις φησί. Error hic est Epitomatoris, ni fallor. Dixerat Athenæus, Eubulum ἐν ἀστυ- τοις, i. e. inter cibos Venerem extinguentes, numerasse lactucam; quod pro comœdiæ nomine cepit Epitomator.
70. fin. Epicharmus: αὐτὸς Ἐπ' αὐτοῦ. Philem. ii. 64. E.

 IN LIBRUM III.

- P. 75. B. τὰς μεσημβρίας. Recte; ut τοὺς ὀρθροὺς Lysist. 965.
76. B. Archilochus. Forsan est trochaicus: ἕα monosyll.

77. A. Hermippus: ——— A. ἡ τῶν φιβαλέων;
B. μάλιστα γ'.

Ib. D. ἔστι γὰρ παρ' αὐ. Ald. et MSS. ut videtur; i. e. ^{ΠΑΡ'}ΓΑΡ
Lege igitur, ἔστιν παρ' — cum Porsono Advss.

81. D. Stesichorus. Dele μέν. Dactylici sunt. Vide Burneium Præf. ad Metr. Æschyl. p. 64.

1. Dactyl. Heptam.

2. ——— Trim.

3. ——— Trim.

4. ——— Trim.

Stesich. iv. 172. E. F. bis.

82. A. ult. Pro νωμήσατο Ald. νωμήσσατο, sed MS. νε-
μέσσατο. Lego ἐνεμάσσετο, vel ἐνεμάξατο, quod melius. Ex
fabula de Ctesylla et Hermochare, quam e Nicandri
ἐτεροιονμ. contraxit Anton. Liberalis initio, hæc sumta
videntur. De ἀπομάττεσθαι Schw. ad v. 186. E.

Ib. B. Malim, φίλτερος εἶاري μήλων. Vide mox C. 6. Sed
non vere maturescunt *malā*.

83. C. 7. Λιβυκαῖσι βίβλ. E poëta desumptum putat Casaub.
Infra p. 113. A. (quocum confer iv. 158. D. ult.) ἀλφί-
τοισι. ubi possis, ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' ἀλφ. χαίρομεν. (III. 96.
A. ἐρίθοισιν.) iv. 174. F. γυγγραῖνοισι MS. A. οἷσι Cli-
tarch. iv. 148. E. F. Coquus loquax ix. 376. D. αὐταῖσι
μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας. x. 420. C. τοῖσι δ' οὐδέτῳ
κόρος. vide Schw. v. 193. A. 3. οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ
μεστὸν τὸν σκύφον. qu. Vide Dorvill. ad Chariton. p. 237.
ed. 4to. Porsonum Opusc. p. 325. Adde Platon. Gorg.
p. 497. D. = 223, 6. Routh. 458. D. = 41. Heind. Re-
publ. i. 330. B. 8. Legg. x. init. ubi περιπέττειν. Athen.
xi. 499. A. 5. in edd. Cas. et S. non Ald.

Ibid. ἔτι τε MS. A. ut iv. 162. B. 184. B. vi. 231. C. 274.
F. 5. vii. 279. E. 282. E. x. 428. E. xi. 506. B. xii. 516.
C. xiv. 613. D. 614. E. προσέτι τε iv. 176. E. προσέτι
τε καὶ xiii. 599. F.

Ib. D. ὁ φιλόσοφος. i. e. Theophrastus, ut ii. 50. D. iii. 77.
F. Xenophon, ix. 368. A. κωμικός, i. e. Alexis, iii. 107.

- B. ποιητής, (i. e. forsan scoliographus. R. P.) XIII. 604. B.
 ῥήτωρ, (i. e. Athenæus,) II. 50. pen.
84. C. MS. εἰ πολὺν, non οὐ. Qu. ὀβολὸν ἢ πολὺ Τίθημι;
86. A. fin. Sophron. Imo, νησοῦνται. Qu. νεισ- et -εὔν-
87. A. Pors. Advss. p. 60. [ὁμοίως] παραπλησίως. ὅμοια καὶ
 παραπλήσια Thucyd. I. 140. ἴσον καὶ π. VII. 42. τοιαῦτα
 καὶ π. I. 143.
88. E. F. Ob sequentia malim ἀφιᾶσιν, sc. αἱ πορφ.
90. B. Malim, ὅστρεϊ, ἀκαλήφας, καὶ λ.
- Ib. F. οἱ μεῖζονες καὶ ἘΝΕΑΠΙΟΙ. Qu. ΕΥΣΑΡΚΟΙ. σὰρξ 93.
 D. F. 94. A. VII. 295. F. et ὅστεον ολινᾶ, etc. XIV.
 650. A.
92. F. Sublata distinctione lege, ὡς ὄρνεον Πλ.
95. B. Qu. πολὺ μεῖζον.
- Ib. C. Axionicus, v. 5. Putabam, ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων. sed
 qu. πάντας ὥστ' ἂν ὁμ.
- Ib. D. Qu. ῥύγχος σε περικεκαυμένον. Sed locum non in-
 telligo.
98. F. Malim τόδε, ut Casaub. deinde ἡ—ἐρεῖς; in paren-
 thesi. Mox de εἶναι et γίγνεσθαι vide Platon. Theætet.
99. A. 5. Qu. οὐκ ἔσθ' ἕωσπερ γέγ.
101. A. Collato Schw. qu. ἀλλὰ λοπάς μ' εὐφραυν', ἡ—δέλφας
 τ'—
- Ib. D. ἀπορρώγα] Sic MS. Ep. Vide Lysistr. 813.
102. A. Damoxenus: ποῖος μάγ. Verte, *Quí, malum, coquus?* (Anglice, *Cook, indeed!*) *Naturæ scientia omnis artis principium est.* ποῖος est indignantis, ut sæpe. φύσεως ἐντὸς, i. e. φυσικῆς ἐπιστήμης, infra E.
- Ib. C. Collato S. et Porsono lego, κινήσεις, κακὸν Ἠλίβατον
 ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα Ἐν ταῖς τροφαῖς—
- Ib. E. Intelligerem ἀλμὴν pro ὁσμῇν. *Fish-sauce.* Num, οἷα
 'στιν οὗς ἀλμὴν ἂν ἴδοις ἐξ ἰχθύων—
- Ibid. κέχρησαι] Forsan κεχρῖσται, i. e. κεχάρισται. ut Eccles.
 1037. et Dionys. Athen. IX. 404. (Porson. Advss.
 p. 114.) Deinde forsan, ἔστιν εὐφνοῦς τέχνης, Οὐ τοῦ δ.
 (hoc certum.)

[*Μοx*,] B. ἀλλὰ τί; A. θεωρῶ——ἐτεροι. B. σὺ δέ; A. λέγω——ἄφες. B. ἁρμονικὸς, οὐ μάγ. A. ἐπ. Sic personas, et usque ad τέχνη cum Schw.

Ib. F. ult. Forsan, ἐπιτείνων—Ὀμάλιζε τοῖσι τάχεσιν. ἡ πρ.

103. A. 5. Qu. B. πῶς; A. ἔστιν αὐτοῖς ᾶ—πάλιν *You must know that some* (ἔστιν ᾶ) *have this proportion to each other, and some that proportion: well, I join them,* etc.

Ib. B. 6. Confer Ran. 28. et de re ipsa Isocr. Permut. p. 61, 10. ed. Mediol.

Ib. D. v. 10. Vide Eurip. Athen. x. 413. C. (Autolyc. II. 3.)

104. F. Aristoph. Malim, οὐδὲ χόρι',—οὐδὲ σχαδ.

106. F. ἐπίπλοιον] Imo dixit ἐπίπλοον, ut videtur.

107. E. ἀπόλωλα. Vel Agamemnonis vel Herculis esse potuerunt.

108. B. τηγάνων σύντροφα servandum omnino putem. Vide Aristoph. Av. 680. *Μοx φύλακας* habet etiam p. 228. F. sed ibi φλόγας MS. Ep. Ἡφαίστου κύνες sunt *scintillæ*, ut ad ix. 379. C. monet Schw. Deinde, κοιλὴν φάραγγα—σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μ.

Ib. C. fin. Malim, ἈΛΛΑ (vel μάλλὰ) ταχέως αὐτῷ (hoc Jacobs.) πρίω Πουλύπουν—

109. A. καλῶς. B. ξένος γε χαρίεις. ἡ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν; vel, εἰ—ἦν.

Ib. E. συναυλίαν ὁμοῦ πρ. MS. A. συν. ὥστε πρ. MS. Ep. συν. ὥστε ὁμοῦ πρ. Schw. quod forsan verum. Verte autem προσβιαζόμενος ut in Pluti initio: *obliges one to eat it.*

111. B. Pherecrates: σπόδιν MS. A. i. e. σποδεῖν. *Eat away at the wafer; never mind the bread.* σποδεῖν, ut Pac. prop. fin.

113. E. οἱ ἐαυτοὺς αὐτῷ μαθητὰς π.

Ib. F. Sic πρόγονος IV. 157. B. forsan προπάτωρ 160. C.—Nescio an recte Porsonus Adv. p. 66. Hoc video, legendum οὐ χῶ πρ.

114. D. Lege, ————— μόλις
 ὀπτωμένους κατέλαβον. B. ἐξόλοι. ἀτὰρ
 πόσους φέρεις; A. ἐκκαίδεκ. B. οἶσε δευρό μοι.
 A. λευκῶν—
115. B. Forsan deleto καὶ post εἰρηκέναι, vertendum, et
addidisset, Menandrum—
117. B. Malim, ποντίας χελώνης. Sensus autem est *in olla coriacea*, i. e. in testudinis testa, *elephantinum*, i. e. maximum *frustum testudinis marinæ coquebat* nescio quis.
Cooked a huge turtle in its own shell.
- Ib. E. 2. Recte cepit Schw. Sed distinguere malim, ἐψῶν
 ποτὲ Μυελὸν ἀφ. *Stewed it and at last took it off the fire reduced to a perfect marrow.*
- Ibid. 4. καθ' ἐν ἐκάστου δῆς λόγον, vel, εἰάν Μὴ καθ' ἐν ἑαστον
 νῦν ἀπάντων δῆς λόγον, vel, quod omnium est optimum,
 παρ' ἐμοῦ ὃ εἰάν Μὴ μοι (καταλέγῃ) καθ' ἐν ἑαστον ΠΑΝΘ'
 'ΑΠΛΩΣ—Sensum vidit Schw. T. VII. p. 323. De ἀπλῶς
 vide Jacobs. ad Athen. p. 44. me ad Æsch. Suppl. 458.
 καθ' ἐν ἑαστον III. 137. D.
- Ibid. fin. Collatis VV. DD. lego, ἀβάκιον ψήφων. λέγε.
118. A. Malim, οὐκ οἶσθας ὦ. Deinde lege τὰ λάχαν' αἱ τρ.
 Deinde qu. ὥσπερ πυρετός μ' ἀνῆκεν, εἴτ' ἐπέτεινεν αὐ. MS.
 ut edd.
- Ib. F. Nicostratus seu Philetærus. (Pors. Advss. p. 67.)
 Valde inelegans ΚΑΤΑφάγομεν—ΚΑΤεσθιοντες. Pro
 ΤΡΙΩΝΗΔΗ (sic enim etiam MS. A.) tento, ΤΡΙΩΝ ΑΝ, et
 lego, τριῶν ἀν ἐσθιοντες. (De ΑΝ et ΔΗ R. P. ad collatio-
 nem MS. Homeri.)
119. C. Sophoclis versum distingo, νεκρὸς, τάριχος εἰς.
a corpse looking like an Egyptian mummy.
- Ib. F. Collato Schw. T. XIII. p. 418. malim, ἄλλας 'Επὶ τὸ
 τάριχος ἐπέπασ', ἀν—*inspergere soleo.*
124. A. τὰς τῆς τροφῆς MS. sed malim τὰ τῆς. Deinde
 γλιχ. τὴν μὲν μ.

Ib. D. φρέαρ μοι δοκεῖν MS. A. Lego,

A. ————— ἔχομεν; B. τί δ' ———

————— φρέαρ (ἐμοὶ δοκεῖν

ὥσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρου) καθεῖκέ με.

126. B. Malim, ἡ καὶ ——— ἐφοπλίζηαι (-ζσαι MS. Ep.)

Deinde tota paraphrasis, quam omittit Epit. spuria videtur.

127. B. τί ποτ' ἐ.] ἄρ' forsā addendum, ut Eur. Bacch.

639. Arist. Vesp. 143. Vide Burneium ad Hec. 69.

Ib. C. Forsan τῆς Φοινίκης, etc. ex sequentibus retracta sunt. Verum autem videtur ἐξηττημένη ab ἐξαττᾶν. Qu. an versum incipiat σεμίδαλις.

IN LIBRUM IV.

P. 129. B. περίχρυσος ὅσος δ. sine ὥστε MS. Ep. Malim

ἔχρυσος, ὅσος δ. (ἐπὶ χρυσος, *gilt*; περίχρυσος, *gold-rimmed*.)

Sed forsā verum est περίχρυσος, quod infra 130. B. 2. χρυσομίτρων dicit.

Ibid. pen. Forsan, κίχλαι καὶ νῆτται.

Ib. C. 1. Forsan, ἅ καὶ ἐκάστῳ πεπυρωμένα. (hoc MS. A.)

130. D. μόνον om Ep. forsā v. l. pro μένων.

Ib. E. φυλλοτρῶγες] Malim φυλλεπιτρῶγες, ut θυμβρεπίδειπνον Nub.

Ib. F. παρὰ δ' ἡμετέροις] Apud Asiaticos, unde venerunt nostri avi. Deinde malim θερμῆς—καμήλου.

131. A. 9. ὁμοίως] Jacobs. ὁμοίως. Explica autem, *longe magnificentioribus* quam istis Iphicrateis. Vide infra C. D. Lysiam c. Alcib. i. p. 141, 22.

Ib. C. Transpone, κέγχρων τε σιρόν, βολβῶν τε χύτραν δωδ.—βολβῶν χυτ. Aristoph. Eccl. 1083. Confer Toup. ad Longin. § 43.

Ib. E. 6. γήτειον (vide ad p. 183. B.)—μοχ τέττιξ ὀπτός, vel forsan τέττιγες, ὀπός,—F. οἶνοι δέ γε σοι γλυκὺς—ut λευκός sit v. l.

Ib. ult. Distingue, δειπνοῖς. B. ἀηδ.—Ἀττική; A. ὥσπερ ξ.—ἀηδία, *inconcinuitas*, *bad taste*; ut ἀηδής p. 172. A. Deinde forsan, πινακίσκους ἄνω, i. e. ἐπάνω.

132. D. πρὸς σέ; B. τοῦ μαγείρου—αὐτῆς, πάτερ.

134. A. 6. συμφορὰν λέγεις ἄκραν. B. φαίης ἂν—νηστείας ἄκρας Diphilus IV. 156. B.

Ib. B. 2. Lege, ἥδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἐπὶ ξύλον λαβάν.

135. B. 1. Quum λιπαραὶ perpetuo epitheto dicantur ἀφύαι, unde etiam jocus Aristoph. Ach. 640. (vide etiam Tagenist. Fr. 1.) potius legerim λιπαρὰ κρήδ.—λιπαρὸς et ῥυπαρὸς vide ad XIII. 580. E. Sed omnino confer VII. 285. B. 3. Schol. Av. 1281. et Hemster. ad Plut. 758.

Ib. D. ἐννεόργυιοι] Suspicio legendum εἰνορόγυιοι.

137. F. πάντας τοὺς ἱερ.] Lege πάντα.

139. B. Corruptus locus, ut liquet vel ex articuli positura; vulgata enim sonat, *Quod Lacones vocant αἰκλον, id ceteri Dores vocant δειπνον*. Vide me ad Demosth. Aristocr. 630, 28. et infra ad VI. 263. ult. Qu. τὸ δὲ αἰκλον, *quod attinet ad*—οὕτω καλεῖται τὸ δ. (τὸ Epit.) ut mox 140. C.

Ib. F. Forsan delendum καμαρωτῶν ξυλίνων ἀρμάτων.

140. C. Forsan, ΛακεδαιΜΟΝΙΩΝΜΟΝΩΝ. Sed totus locus secum pugnat. Vide Schw.

143. C. τῶν παρόντων] Verte *cibi appositi*, ut mox 144. C.

Ib. D. κοινός] Malim, τοῖς δὲ παισὶ ΕΙC ΜΟΝΟC. vel forsan, ᾿ΑΟΙΝΟC.

Ib. E. εἰσιτοῦσι] Lege συσσιτοῦσι. Μοχ, καὶ ὅτι ἀβ. τ. ὁ. παρατίθεται dele e seqq. orta.

Ib. F. Qu. καὶ αὐθ' ἕκαστα.

146. E. Collato VIII. 364. malim, τυρόν, θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγέλεις, μέλι.

147. A. 6. ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς MS. Qu. ἌΛΛΑ ΛΟΠΑΣ ΤΙΣ.

Ib. D. 6. Qu. ῥύγχη, κεφαλαῖα, ποδὸς τεχναμάτιόν τι σεσιλ-
φιωμένον. σιλφωτὰ vel σιλφιωτὰ dixit Aristoph. Γῆρα
Fr. VI. De κεφαλαῖα VII. 293. B. 295. F.

Possis etiam, ποδὸς τε χναυμάτιόν τι σεσ. Vide VI. 268.
D. IX. 368. E. 381. B.

149. F. ἄρτος καθαρὸς, i. e. *plain bread*, ut mox 161. C.

156. penult. ἦν om. MS. A. ante ἀνθηρόν ponit Epit. et om.
τό. Malim,

A. τὸ δειπνάριον τάνθηρόν ἢ γλαφυρόν σφόδρ' ἦν;

B. φακῆς—

vel, A. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν. B. ἢ γλαφυρόν σφόδρα;

A. φακῆς—

Μοχ, ἐπὶ ταύτῃ; φέρε—*What next? come, (tell me.)*

158. A. MS. A. Ἀρχάγαθος ἔφη πο γεγραφέναι. (Archaga-
thus dictus est Cæcilius Rhetor: vide Suid. Καικ.)
Lego,

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἢ φακὴ 'σθ' ἥς φασὶν Ἀγαθάρχον ποτε
γεγραφέναι ῥοφούντ'—

i. e. ἀγᾶθ' ^αφᾶ ^απὸ γεγραφέναι—

ut γὰρ sit Athenæi. Agatharcum, pictorem celebrem, de
quo Junius in Catalogo (Lex. SG. Bekker. p. 324, 1.) et
Bentleius Addend. ad Dissert. Phalarid. Totus enim
locus est Sophili, picturam quandam ridentis. Confer
Aristoph. Plut. 385. Lys. 680.

159. E. Pherecrat. 1. Lege εἰσφερε. vide p. 49. C. ult.

161. C. 1. Philemon Laërtii VII. 27. (Cler. p. 336.)

Ib. D. 4. Lege ὁποῖον ἂν cum S. et ἔχης.

Ib. E. Forsan, —τροφάς Athenæus; deinde Comicus,
————σκόροδα, τυρόν, κρόμμνα,

κάππαριν, (ἐλαίας' ἄνηθον) πάντα ταῦτ' ἐστὶν δραχμῆς.

Sed, ni fallor, supra citatur idem fragmentum.

162. C. Forsan delendum φιλόσοφος. ὅς est ὁ Περσαῖος, ut
recte S.

Ib. D. ὁ σοφὸς πάντων] πάντως MS. Ep. quod forsā verum, ut καὶ sit *etiam*: sed malim πάντ'.

163. C. 2. Lego αὐτοῦ. De hoc genitivo vide Æsch. Pers.

164. Aristoph. Vesp. 356. Lys. 1127.

Ibid. Baton, ult. Ex horologio antiquo egregie illustrat Paciaudius Monum. Peloponn. p. 52.

164. B. ult. Qu. παράλαβε, vel παῖ, λαβέ?

165. C. Malim, συγκύψαντες ἅπαντες. illud Schæfer. hoc MS. A. Vide Equit. 850.

Ib. F. Malim, ^ΓΦαίδιμ', ^αἡμ' ^δὦν ^αἐτύγχανεν i. e.

εἰ μὴ συνήθης ἔτυχεν ἡμῖν, Φαίδιμε,
ὦν ὁ X.

vel ἡμῶν. vide Athen. iv. 176. E.

Nunc lego, εἰ μὴ συνήθης, Φαίδιμ', ὦν ἐτύγχανεν Υἱὸς Χαβρίου K.—υἱὸς excidit, Aristoph. Vesp. 98. (Dætal. Fr. 3?) τέκος, Hesiod. Scut. 216. παίδων om. Rav. Nub. 1044.

N. B. ὦν ad sensum et metrum requiritur: qu. annon et ἂν ante εἰσηγησάμην.

166. C. 7. Cicero Phil. II. § 6.—Qu. an legendum, οὐτοσί ὦ Βαλλίων. Mox qu. pro ἀποτυμπανισχὰς l. τὰ τύμπαν' ἔχουσα, vel τύμπανον ἔχ.—ποθι pro ποθ' MS. Flor. in Hippol. 233. Valck.

167. A. 7. τοῦ] Lege τοῦδε, vel potius τούτου.

169. C. Antiphanes, Φιλοθηβ. 4. Pro μυχθεῖσα infra xiv. 623. A. τμηθεῖσα. Malim, si de vocis forma constaret, πριχθεῖσα, *stewed*. Sed optimum est τμηθεῖσα, ut mox Antiph. πουλύπους τετμημένος.

Ib. F. ult. Qu. κούκ ἂν λέγων λήξαιμι. Sed omnino vide Aristoph. Thesm. II. Fr. 8. fin. ut est apud Polluc. vii. 96.

170. A. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ MS. A. i. e. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. ut Aristoph. Av. 1419. (λέγ' ὅτου 'πιθυμείς Eupol.

Bekk. Anecd. p. 462. A.) Deinde, ὀρίγανον, σκαρόδια, γήτειον, θύμον.*

Ib. B. C. Lege, οὐχὶ βολβόν, οὐ Γήτειον—

171. B. Verum puto dixisse Ælium Dionysium Eustathii ad Od. a. et id ipsum ante oculos habuisse Athenæum; sed per errorem ΕΛΕΑΤΡΟΝ pro ΕΔΕΑΤΡΟΝ legisse. ἐκάλουν δὲ, φησι, ΚΑΙ τοὺς προγεύστας.

172. D. E. Lege et distingue, εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ π. δῶρα, “ Σασαμίδας—

175. A. Qu. οὐδεὶς πώποτε ἔδειξ' Ἀθην.

Ib. D. Philemon. [*Omnia ordinat ut Dindorf. Deinde, de ὁ δὲ νάβλας, contra Porsonum Adv. p. 73.*] Vide IV. 164. D. x. 420. E. Polluc. x. 20. 137. Amphid. hic paullo ante. Infra VII. 323. B. 7. IX. 383. A. 2. Nub. 378. 1289. Alex. VI. 223. F. in MS. Reisig. p. 85.

176. E. ῥαπαύλας] Qu. ῥιπαύλας?

178. B. ult. Plato Sympos. p. 174. A. HSt. Athen. I. 8. A.

183. B. Lege ob metrum σκινδαφόν—in his enim enumerationibus numeros passim variant poëtæ. Vide me ad IV. 131. E. 6. XIV. 640. C. ὑάκινθος. ibid. D. 5. τράγημα, πλακοῦς. 646. F. lege, σησαμίδας ἢ μελίπηκτον, (vel ἢ σησαμίδ' ἢ—) Vide an hinc defendatur μήκωνα Arist. Av. 160. collato Eq. 632. Eupolis apud Gaisf. Heph. θύμα, θύμβρον.

184. F. Aristoph. Δαιταλεῦσι. Similis jocus Vesp. 1345—50.

IN LIBRUM V.

P. 185. C. init. μαρτυρίας] Demosth. Onet. I. 869, 15 etc.

186. F. I. Ἀριστοτέλης—φησὶν] Recte omittit Epit. Male petita ex p. 178. F.

* Vide supra ad Aristoph. Thesmoph. 493. J. S.

Ibid. antep. Malim, si de adjectivo Βοιωτικός pro Βοιώτιος constaret, Βοιωτικῆς, ut sit allusio ad proverbium, de quo Demosth. de Pac. 61, 1. de Coron. 240, 10.

195. D. Sanus videtur locus, et vertendus, *Hæ autem* (pelves) *erant numero xv. et totidem* (aliæ pelves) *cin-*
namomini, etc.

197. init. Conjiciebam ἀνθινόν, sed vide p. 202. A. 205. F.
244. B. VII. 277. C. Xenoph. Anabas.

199. D. Forsan, ὧν αἱ γωνίαι * * * τετραμέτρητοι ὑδρίαί
—Lacunam supplere possis, ζῶα εἶχον τετορευμένα. Vide
p. 202. C. τετραμέτρητοι, ut mox E. 5.

200. fin. παιδισκάρια verte *puellulæ*, ut mox 211. F. Bacchas
scil. referebant puellæ. (παιδίσκος, p. 195. ult.)

205. B. 2. Quid si εὐαύγειαν?

210. C. Lege, καὶ ὁ (μὲν) Ἠγήσανδρος ταῦτα (non παντὰ)
λέγει· ἡμεῖς δὲ—vide VI. 253. D.

213. B. ult. θεὸν τὸν βασιλέα.

219. D. init. Imo οὐκ ἐβελήτας.

IN LIBRUM VI.

P. 223. E. Malim, ἀπέλαβεν ὅσαπερ ἔλαβεν.

Ib. F. ἔστιν, ut videtur, [*pro ἔστι τί*] R. P. Adv. p. 95.
Reisig. ad Aristoph. p. 49, 50. ἀπόλαβε: τί δὲ τοῦτ'
ἐστίν; : ὁ—Sed vide ad iv. 175. D. Nunc puto ante
ὁ excidisse hemistichium.

224. A. Timocles, 4. Lege, ὀργιζόμενος. ~ὁ ποῖος; ~ὁ ποῖος;
ὁ βρ.—Prius, ὁ ποῖος disjunctim; alterum conjunctim
ὁ ποῖος.

Ib. B. 6. πλήθος (ὑπερφυῆς) ὅσου—vel θανμαστόν, etc.

225. E. 3. Debuisset Coray. τὸ μὴ γάρ—Sed dubito.

226. A. Alexis, 4. An μόνον e glossa supra οὐχί, ut sit,
φόρους (ἐκάστοτ'.)

Ib. D. Antiphanes, 4. οὐ—vel, εἰσάγ. τιθὰς, vel μὰ Δί' οὐχί—

Ib. E. 3. (μάλιστα) μετὰ γε τοὺς τρ. ἔθνος. Vel, ὀρθῶς γε, etc.
Sed istud τις—γε valde suspectum: qu. τοὺς ἰχθυοπώλας
τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς λέγειν Βούλοιτο, μετὰ γε—

236. A. Epicharmus, 8. ἄπειμι, *abeo*. [*Notat ad Dawes. de
εἰμι futuro.*]

Ibid. ib. 12. παῖεν nescio an Elmsl. Ach. 835. cujus mentem
non assequor. Tum -γῶντι.

Ib. C. Diphil. 6. χαίρω τε καὶ γέγ. καὶ πτ.

Ib. E. Eupolis, 3. ὅτοισι [*ex Porsoni em.*] Alibi in MSS.
citatur ὅτων ex CEd. T. 414. ὅτοισι Aristoph. Eq. 755. et
ᾤ τινι CEd. C. 1671. ἥς τινος Æsch. Agam. 1329. ἥ τινι
Aristoph. Nub. 957. οἷς τισι Pac. 1278.

237. C. Alexis, 3. Transpono,

————— B. θάτερον ζητῶ γένος.

A. σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς
ὑποκρινόμενον—

Sed ἐκ μέσου non intelligo, et παρασίτους [*post σατράπας*]
corruptum puto. Possis μεγίστους vel ζαπλούτους, qua
voce præter Euripidem et Herodotum utitur Athenæus
vi. 272. E. Deinde in fine distingue,

————— Ναυσίνικ'; B. οὐκ ἀστόχως

ἀλλ' ἂν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

Et sic, ut videtur, Dutheil. apud S.

239. A. 6. Confer vi. 247. C. (Porson. Adv. pp. 84. 138.
260.) Ad eundem Euripidis locum, Antiop. Fr. 29. hic
respici suspicor.

Ib. C. 2. ἤδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως

Ib. F. init. κατακείμενος Τούτων, προσ. τὴν ρίην, ἐδεῖτ' αὐτοῦ—
*Cum aliquo horum (parasitorum) accumbens, tum (para-
situs) ab eo petebat ut diceret—*

240. C. Alexis: ὁδε σὸς πενέστης, ὦ γλ. ingeniosissime
R. P. Advss. p. 80. Malim præterea, ὁδε σοι—*There is*

a P. for you. Demosth. F. Leg. 442, 16. τῶν Φιλίππου φ. καὶ ξ. εἰς οὗτος ὑμῖν ἤδη.

Ib. F. Antiphanes: γὰρ ἐτητὸ προῖκα MS. A. sine καί.

Lege igitur Τυρρήνῳ, ἀρετὴ τὸ πρ. *It is a merit to—*

241. A. Timocl. 5. Lege οἶμαι. *Some four chalcī—*

242. A. fin. Lege, ἡρώτησαν Εὐκράτη (vel την) τινὲς—Scil. ποτε e sequenti versu ortum est.

Ib. B. Collatis VV.DD. malim, ὧν ὁ μὲν Εὐκλ. ἀποφθ. οὐκ ἀνάξια—ἐν τοῖς ὅλοις——καὶ γὰρ τοι συνέβη (*ac-cordingly*) τὸν μὲν Εὐ. καθ' αὐτὸν βιούν,——

243. C. Timocl. 5. Forsan, καὶ μὴν ἔτι ΓΕ—sed locum non intelligo.

Ibid. Antiphanes. Malim,

—— οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ,
ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν, δᾶδα καὶ
στεφάνους λαβόντες· Χαιρεφῶν γὰρ (vel γοῦν) οὐτοσί
μεμάθηκε κωμάζειν ἄδ. vel, -θηκ' ἐπικωμ.

Vel, —— οὐκοῦν δᾶδα καὶ
στεφάνους λαβόντες, ὥσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐπὶ κῶμον ἴωμεν· Χαιρ.

Vide an legendum ἴμεν, *ibimus*.

244. A. 1. καὶ μὴν] Lege καὶ γὰρ, vel καὶ πᾶν.

245. B. Timocl. 3. βούληθ' ὁ γυν. τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν.

Ib. F. τὸ εἰς τὸν οἶνον scil. συμβαλλόμενον. *I can't stand the wine. I know you can't—nor the wine-bill.* Luditur in voce φέρειν. Omnia sana. Recte explicat Jacobs. Vide x. 449. A.

246. C. πάντα φασὶ γίνεσθ' MS. A. π. φησὶ καινὰ γίνετ' MS. Ep. Malim, πάντα, φασὶ, γίγνεθ'—collato Aristoph. Thesm. 534. [527. *Bekk.*]

247. B. C. Diphilus. (Valek. Diatr. p. 84.) Euripidem Helen. ridere videtur.

250. B. τῶν Φρυγίου lege. Deinde τῶν ναυτῶν MS. A. quare forsan legendum cum Schw. τινὰς—De ἀναλαμβάνειν vide p. 260. D. 7.

Ib. E. Σεῦτλον, i. e. *mollem*. Boissonad. MSS. du Roi x. p. 142. ex Diog. Laërt. vi. 45. 61.

253. E. init. Horat. Serm. i. 7. 23. Pericles Pr. of Tyre, Suppl. to Shaksp. II. 3. *Had princes sit like stars about his throne, And he the sun for them to reverence.*

254. A. 7. Forsan,—νίκης. B. καλῶς. A. Καὶ τοῦ—

Ib. E. Diphil. 2. Quid huc faciant οἱ φίλοι, nescio; neque ferendum puto articulum ante πόλεις. Vide an dederit poëta,

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν.

Majus est τύραννος quam δυνάστης. Vide 239. E. 2. XIII.

575. C. et omnino compara Lysiam c. Andocid. p. 105, 39.

257. E. Antiphan. 10. σύχ' οἶόν φ. Porsonus Adv. p. 88. nisi vulgata nata sit ex duabus lectt. σύχ' οὐ φ. et σύχ' ὄν φ. et legendum οὐπέρ φ.

258. E. Antiphan. ult. Qu. οὐχ ἡδέ';—ut δεινὰ dicunt pro δεινόν.

259. F. init. πολλοὺς αἰκισάμενος] αἰκισάμενος ex sequenti natum est. Lege κτείνας, κατακόψας, vel simile verbum.

260. A. 7. Vide an pro καὶ legendum sit ἡ—*plus temporis inter jocandum dispendebat, quam negotiis tractandis impendebat*. Sed ob ista quæ de Thrasydæo et Agathocle narrat idem Theopompus, (Athen. vi. 249. C. 259. F.) vulgata se tueri potest, etsi res ipsa incredibilis sit.

Ib. B. C. Ita fere legendum: ἐπειρᾶτο, καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος, καὶ ὀρχούμενος,——ὑπομένων ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος, καὶ χαίρων—(πρὸς ταῦτα intellige, πρὸς τὸ βωμολόχον.)

Ib. F. init. In vocibus ἑταῖρος et ἑταῖρα Iudit Alciphro. III. 64. p. 436. Satyrus supra iv. 168. D. Menander XIII. 571. D. E.

Ibid. 8. ἐζήτουν] Lege ἐζήλουν. Vide Demosth. Phil. III. 121, 8. ἄζηλον pro ἄδηλον restituo Diodoro Siculo.* (De τ i. e. τ in MS. Athen. vide Schw. T. VII. p. 163.)

* Supra T. I. p. 139. J. S.

262. D. 4. παῖ παῖ] Aristoph. Vesp. 1298.
263. ult. Lege, τοὺς δὲ ὑπηκόους περιόικους. Vide supra ad iv. 139. B. 213. B. ult. et mox ad 264. A. 8.
264. A. Theopomp. Comic. Vel lege, φησὶν ἐπὶ δεσπότου,—Πενέστ. vel potius, φησί· Δεσποτοπονεστῶν—i. e. δεσποτῶν πενήτων. Vide Aristoph. Vesp. 1265. δεσποτοπ. non -Απ. vide vii. 287. B. et Schw. T. ix. p. 256. me ad xi 500. E.
- Ibid. 8. Qu. αν, καλεῖσθαι φησι πενέστας καὶ τοὺς Θετταλῶν οἰέτας. Vide præcedentia.
267. F. prop. fin. Lege διάνιζ' ἰούσα. De ἰών vide me ad xv. 666. D. Aristophanica ad Equit. 472. Athen. viii. 342. F. In Hermippo Suidæ v. ἀγῆλαι lege ἰούσ' pro οἴους. De διανίζειν Pierson. ad Mær. p. 423. Damox. Athen. iii. p. 102. F.
268. antep. Pherecrates. σίζοντες hic delet, et pro ζέοντες in v. præcedenti reponit, Piersonus notis MSS. ad Polluc. vi. 58. conferens Crateta (sive Magneta) ibid. 79. vel Athen. xiv. 646. E. Vide infra vii. 324. C. Equit. 926.—Hoc assumpto lego, παρὰ τοῖς ποταμοῖς[ω, vel τοῖσι ποταμοῖς] ἐξέκουντ'—vel ἐξέκειντ', quod forsitan melius.
- Deinde 269. A. 6. χόνδρος δὲ παρῆν. Denique C. 2. ἕκασθ' ὅς' ἡ φάγοι—
269. A. v. 15. not. Schw. Imo ἀπεξανθ. est ab ἀποξανθίζω, ἀπεξηνθ. ab ἀπεξανθίζω.
- Ib. E. init. τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐρ. (ὀπταῖς Ald. et MSS. et ed. Cas. 1. casu om. ed. Cas. [2da et 3tia.]) deinde ἀπαλοῖσι.—Male R. P. Advss. p. 90. ab ed. scil. Casaub. deceptus.

 IN LIBRUM VII.

- P. 280. D. Forsan ὑποκλείσαι. Sed in superiore versu omnia non expedio.
282. ult. μηνύσαι—ἀμύνω MS. A. Malim, μήνυσεν—ἀμύνων. hoc cum Gesnero et Schw.
- Vol. II. R R

284. init. Qu. παῖνονα. Sed nil liquet.

285. B. 2. Forsan inserendum πρὸς [*post* διαστέλλων.]

286. D. init. et 323. A. Forsan, κέστραν βότιν. *cestram voracem.*

289. A. 5. Confer IX. 392. E.

290. B. Hegesippus, 5. Ad hunc sensum lege, εὐρηκέναι νόμισόν με τῶν (ὄντων) μόνον. Possis τῶν νυνί, τῶν ζώτων, τῶν πάντων.

291. A. 3. πότερ'—τυχόντος; heri sunt interrogantis.

Ib. B. Nicom. 18. Lege, γεωμετρικὴν, ἰατρικὴν, ἀστρολογικὴν. Vel, ἰατρ. γεωμ. Mox enim ἐντεῦθεν est ἐκ τῆς ἀστρολ. Vide Damox. III. 102. B. C.

Ibid. 19. τέχνας e præcedentibus ortum. Forsan τροφάς. Vide Damox. ubi supra.

Ibid. 32. Lege, ἔχοντ' ἐνὶ ἔστιν—scil. ἕνα τῶν βρωμ.

292. C. Diphil. 31. Malim ἀγοραίῳν, et jungo cum τις. De coquis ἀγοραίῳς vide ad XIV. 659. D.

Ib. E. μαγειρίσκος] Malim μαγειρικός.

Ib. F. Archedicus, 11. ἐλαδίου κοτύλη τε παραναλωμένη.

293. C. 5. Lege certissime, ἀστεῖον ἐφθῇ τ. ὠνθ. Καὶ πτ. ἀπαλῶς σηπ. ὠπτημένα. Primum de ἐφθῇ et ὠνθυλ. conjunctis vide II. 49. F. (ubi, ni fallor, ὠνθυλ. Elmslei.) VII. 314. D. De ἀπαλῶς ὀπτῶν Coray. apud Schw. ad p. 311. B. Adde VII. 288. E. 5.

Ib. C. fin. Qu. ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά. Vide p. 301. C. 1.

Ib. D. fin. Lego e MS. A. ταύτην, ἅλας ἐλ. διεῖς, Ἑσπ. *Salem oleo maceravi, et piscem, oleo salso perunctum, involsi, etc.*

294. C. Lege, ἀπωλλύμην, “Κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο,” πρὸς ἐμ. λέγων.

295. D. Personas divide,

A. οὐκοῦν —————

————— ἄλμη; B. φημί. A. τὸ δὲ λαβρ.

Coquus est, dominum suum obtundens, ægre et brevissime respondentem, ut liquet vel ex XIV. 662. C. 2.

Ib. E. Eubulus. Malim :

τὴν τ' ἐνπρόσ. λοπάδα, τοῦ θαλαττίου
(αὐτοῦ) φέρουσαν γλαῦκον ἐνγ.

Glaucum, nobiliorem ipso Glauco, deo marino. Sic Ποσειδῶν ὁ θαλάττιος Aristoph. Plut. 396. Infra 296. F. τὸν θαλάσσιον ΓΛΑΥΚΟΝ. Vide ad VIII. 338. A. De sensu loci non dubito: (idem jocus mox in Nausicr. 296. A.) de verbis nil affirmo.

Ibid. Anaxandrides. Lege τοῦ τ' ἀμύμονος. Homerice loquitur, ut ex. gr. VIII. 343. B. ult. ἡ Νειλὸν βία. Her-mippus I. 29. E.

296. A. Forsan, ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (Παῖδες θεοῦ) τοῦ—

Ib. D. κατὰ δὲ Διὸς βούλῃσιν] Hæc mutila, et forsân interpolata e p. 297. A. Sensus est, Glaucum a Jove in mare deturbatum esse, et deum marinum factum; deinde soli Jasoni apparuisse.

Ib. E. 6. λιτός semper longum, ni fallor; ut 293. B.

300. B. In Timoclis fragmento v. 2. prius θεοὺς [εἰς θεοὺς τοὺς] recte omittit fragmentum MSti ex Herculanæo eruti p. 10, 30. (Herculanensia, Lond. 1810. p. 154.) Idem v. ult. ε in αἰελοῦρον servat: (TINA E OYPON.) Ceterum fragmentum Herculanense hæc citat ex Timocle ἐν Αἰγύπτῳ, non -ίοις.

302. E. Qu. Ἐριφος ἐν Μελιβοῖα ταῦτα γράφει·

— οἱ πένητες—

Sed nescio an unquam γράφει sic ponat Athenæus.

303. A. ΘΥΝΝΟΥ scripsisse Athenæum, non est dubitandum. (Errores alii ipsius Athenæi, IV. 171. C. XI. 472. E.) Sed lectione falsa deceptum puto; certe male fragmenti cepisse sensum, qui hic est: *Iste olim, cum pauper esset, vilissimo quoque cibo contentus erat; nunc dives factus vel lauta opsonia aspernatur.* Lego igitur, οὗτος πρότερον, κεφαλὴν τιν' εἰ λάβοι θύμον—De θύμον vide ad II. 62. D. Adde I. 5. B. C. βολβοῖο et θύννον ibi posita puto pro, a vilissimo ad lautissimum. Crates Laërtii VI. 85.

Ib. C. Æschylus. Lege, *καπιχαλκεύειν μύδρος*—eadem constructione qua *ἄκμων* VII. 238. C. et eadem pagina sæpe.

303—4. Antiphanes. Collato III. 120. A. suspicor hunc locum fuisse ex scena apud *Salsamentarium*. Utut hæc sint, nunc malim v. 2. forsan *ἐσθίειν θέλει* cum Jacobs. p. 177. qui in ceteris ineptit: [*deinde*,]

πλὴν τῶν (cum MS. Epit.) π. γ. γόγγρ. τ. ἢ ν. τιν' ἢ θ. τὰ πρὸς τῇ,¹ B. ποῖα; A. τὰ κάτ. λέγω.

B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα ἀνθρωποφάγους ἰχθύς. A. τὸ δεῖνα² δ' ἐσθίεις;

B. τί τὸ κακόν; A. ᾗ³ τὰ πλοῖα, Γ. Κωπᾶδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. Γ. παρὰ Λιμνὴν γεωργῶν⁴ τυγχάνω, τὰ δ' ἐγγέλεια γράψομαι⁵ λιποταξίου, κομ.

Ubi A. est stupidus quidam Butalion, ut puto; B. forsan Salsamentarius; Γ. agricola Bæotus; (forsan Atheniensis, ex Philippi *κληρούχοις*. Demosth. de Cor. 239, 28.)

1. τῆς MS. A. Emendavit Schw. Villebrunium secutus.

2. δ' ἵνα δ MS. A. Emendavit Schw. Vide IX. 408. A. ὁ δεῖνα, *heus tu*, X. 423. E. 3. Ita fidenter lego. 4. Jacobs.

5. Porsonus.

Omnino confer IX. 402. E. et me ibi.

305. B. Cratinus: *ἐδοδοκοίη* [*ex em. Pors.*] *ἐσβεβλήκοιεν* Thucyd. II. 48. *πεποιήκοι* VIII. 108. *παραδεδώκοιεν* VII. 83. *ἐπειδὰν ὁμωμόκωσιν* lege in Andoc. p. 11, 31.

307. E. γ' ἂν οὖν] Qu. ἦττον γὰρ οὖν—Certe solœca est vulgata.

308. B. *Θετταλὸν σόφισμα* scripsit alicubi Porsonus: vide ejus Advss. p. 98. forsan ex Eustathio II. B. p. 331, 36. Vide Eurip. Suppl. 913.*

309. C. *ἀγροιωτικῇ θωλνοπλύται* Ald. et MS. A. Fac sorscriptum *καθωνοπλύνται* i. e. var. lect. *καθωνοπλύνται*. po-
λυν

* Vide et Phœn. 1422. J. S.

tuit alius librarius accipere, quasi λν inserenda essent ante ν, i. e. scribendum κωθωλυνοσπλύνται.

311. B. Archestratus, 9. χρηστῶς] Mox v. 12. Aristoph.

Eq. 344. infra p. 322. D. 5.

312. C. init. Quum congrui juxta Hicesium p. 288. C. minus nutrant quam anguillæ, dele ούχ, et verte ut Schw. deletο *haud*.

316. C. init. οἱ δὲ πολύποδα——ποδὶ πόδα. Hæc vel alio transferenda, vel potius delenda.

Ibid. Eupolis. Forsan, πολύπους τις τοὺς τρόπους.

Ib. F. Diphilus. Forsan, ἐστὶν (ἐνδον,) φιλάττη. Reliqua ut Schw. De ἐνδον vide R. P. Adv. p. 69. fin.

319. A. Timocl. 1. Ob μὴ, v. 4. videtur potius εἰ quam εἴτα in ιτ latere. Qu. εἶπερ——ἄκρος Σοφίαν, παγ.

Ib. B. Sophocles. Dele prius πάροις e secundo natum.

321. A. 1. Lege, εἰ μὴ ἢ μείζων—

326. D. περιπλεύσας MS. Ep. καὶ om. A. Scilicet variæ lectiones, περιελθὼν et περιπλεύσας, quæ vera est lectio, ut III. 116. F.

IN LIBRUM VIII.

P. 333. A. 4. Lego, ἐορακέναι τινάς· πολλάκις δὲ καὶ ΓΥΡΙΝΟΙΣ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος· Ἡρακλείδης—ceteris deletis. Sed præterea malim, τὸ αὐτὸ συμβαῖνον, scil. οἶδα.

De γυρίνοις Hesych. et Plato Theætet. p. 161. D.

336. F. Sotion, ult. Lege σποδός—*All else is dust*.

338. A. οὐ θεῶν. Non repugno Porsono explicanti Advss. p. 102. ex XIV. 642. B. Sed nescio an luditur in nominibus Orphei et Glauci; (vide ad VII. 295. E.) De γόγγυρος non plane liquet; sed conferri meretur locus VII. 289. A. Adde IX. 379. E. Diodor. Eclog. ex lib. XXXII. 1. p. 519. T. II. τὸν τόπον τὸν ἐνεγκόντα θεὸν διμορφον. α *hermaphrodite*.

340. C. Ἀντιφάνης ἐν Γοργύθῳ] Ingeniose corrigunt Γεργιθίῳ
ex VI. 255. C. D. Qu. tamen an legendum ἐν Γυργάθῳ.

Ib. D. 5. Qu. ὥστ' ἀνεῖναι μηδέέν. *Without intermission.*
μεῖναι Corayius, i. e. λειφθῆναι, quo sensu non Græcum
esse puto.

Ibid. 7. πρὸς—τῶν νεανίσκων MS. A. et ἐγγέλιον. Qu.

παῖς δὲ (minister) ^{τῷ?} φιλοτίμως πρὸς αὐτόν τῶν νεανικῶν (πάνν)
ἐγγέλειον παρατέθηκε.

Ut τῶν Σικυνῶν 349. F. 3. ἰχθύων 404. D. 1. φιλοτίμου
δοχῆς Macho VIII. 348. F.

De νεανικός aliquid, ut puto, supra notavi; sed nunc
non reperio. Sed hæc omnia incerta. Mox distingue,
χρηστή, πατρίδιον; πῶς—

341. antep. Lege Δήμων τι, quod fugit Valesium ad Har-
pocr. p. 129.

342. A. Qu.

τὸν δ' ἰχθυόρρουν'————περάς,
ὃς ἡπίαις² φωναῖσιν————
κομφὸς παφλάζων αἰμύλοις³ πυκνώμασι
'πρὸς πᾶν ἀναιδεύσαιτ' ἂν, εὐφυνῶς δ' ἔχει
μισθωτὸς ἄρδειν—

1. MSS. Ep. et A. Alias suspicabar ἰχθυηρόν. 2. Jacobs.
apud S. 3. Vulgatum ἡπίοις e superioribus natum esse
conjecit S. Verte, *versutis strophis*. 4. Vide Aristoph.
Eq. 396.

Parodiam Promethei 726, etc. sagaciter detexit Jacobs.
apud Schw. Addo Theopomp. Theseo apud Bekk. Anecd.
p. 323. vel Suid. in Ἀβυρτάκη. Thesea ex inferis redi-
turum alloquitur Hercules.

Ib. F. Antiphanes, 3. Qu. ἐλογίζετ' ἼΩΝ τῶν πρ. Tum
v. 11. qu. ἀντιποιεῖσθαι πάλαι Ἡμᾶς (Athenienses,) vel,
ἀντιποιεῖσθαι τινα Μάτην, (vel νήσων τ')—Ὁψον δὲ
δεῦρο μ. In sequentibus errat Porsonus. Tum versus
5. ἄνδρες πάλαι ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες, forsan delendus.
Deinde qu. 17. χάμα Διογείτων.

ἰΩΝ. Vide ad p. 267. F. Sed negat Elmsleius Mus. Cr. I. pp. 356, 7. ἰὼν cum præteritis jungi. Qu. an Musgravii mentem ad Aj. 304. recte exposuerit.

ἰὼν cum præteritis. Sturz. Lex. Xenoph. p. 560. § 7. T. II. (Vesp. 99. aoristus de re sæpius facta.) ἐστᾶς ἰόντες Pac. 972. ἰόντες—κλέπτουσι, i. e. ἔκλεψαν, Ach. 524. ὥκησας—ἰὼν Vesp. 390.

345. A. fin. Lege, ὀψοφάγει, Κλειοῖ· quod forsā volebat Brunck. Imo sic plane Analect. T. II. p. 527. ὀψοφάγε debetur Schweighæuseri stupori. ὀψοφάγει Heraldī est emendatio.

Ib. F. οἱ ἰχθῦς ἐσθ. Confer Herodot. v. 16.

346. A. 3. Malim, αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός. (Qu. tamen an sic dicant pro ἔξει κακῶς.) Tum 5. lege vel κούκ vel οὐτ—Tum, προσένεγκον. ἐπιδείτῃ τινος Ἑτέρου; (MS. A.) πάλιν γεύον.

347. C. 4. Vide Antiph. I. 8. D. XI. 471. D. XIII. 584. F. III. 117. F. Toup. Emend. T. IV. p. 271–2.

348. F. Post διπλάσιον excidisse puto versum, ut sensus sit, *videns (servum qui in vestibulo vestes juvenum asservabat,) adeo spleneticum ut splenem ventre majorem diceret*—ἔχοντας male Porsonus, (vel editores,) ut ex Stratonici joco liquet. Paulo ante, v. 5. qu. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ, et postea 12. forsā εὐφυνῶς, ἵνα—

349. B. 5. An κήρυκα=κηρύκειον, *caduceum*? Hoc enim sensu videor alicubi legisse.

350. D. An hic latet δοκός pro δόκησις, de qua Aristophanes Gramm. apud Eustath. Od. ξ. p. 1761, 35.=546. 13. Heeren. Stob. T. II. p. 15. not.

352. B. C. Suspisor, deletis ceteris, (partim e lemmate marginali, partim e p. 351. C. ortis,) legendum, Κυρηναίους, χρώματι μὲν διαλλ.—ἡδονῆς εἰκάζων.

358. E. Collato Porsono Advss. p. 99. et 107 bis, ita nunc malim:

_____ Α. καὶ μὴν ἐστ. τήμερον
 ὑμᾶς ἐ. _____ λαβὼν,
 Πίστ', ἀργύριον. ΠΙΣΤ. ἄλλως γ. ο. ἐπίσταμαι
 ἰχρηστῶς ἀγοράζειν. Α. φράζε δὴ, Φιλούμενον,
 ὅψω τίνι χαίρεις; Φ. πᾶσι. Α. καθ' ἐ. λέγε·
 ἰχθύν _____ φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρόν
 ἦλθεν _____
 καὶ τριγλίδας _____
 ἡμῖν ἅπασιν. Α. εἶτα _____
 τούτων φάγοις ἄν; Φ. κἂν τις ἄ. μ. ῆ.
 τοὺς γὰρ _____
 ἀνθρωποφάγους ἰχθύς.² Α. τί φῆς, ὦ φίλτατε;
 ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἂν ἄνθρωπος φάγοι;

ΠΙΣΤ. δηλονότι. ταῦτα δ—

Sed nunc video MS. A. exhibere, ἀνθρωποφάγους πῶς ὡς
 ἀνθρωποφάγοι. Unde patet legendum, πῶς; ΠΙΣΤ. ὦν
 γ' ἂν ἄνθρωπος φάγοι, Δῆλον ὅτι ταῦτα δ—Ludit
 servus in ancipiti significatione vocis ἀνθρωποφάγους.—
 Denique μαινίδας καὶ τριγλίδας in accusativo legendum,
 cum MS. A. Vide me, *Class. Journ.* No. 27. p. 187.

1. Possunt etiam personæ A. tribui, ut infinitivus
 ponatur pro imperativo.

2. Vel, Α. ἰχθύς; τί φῆς—vel etiam quartæ personæ
 possunt esse: nam in scena patet fuisse τὸν ἐστιῶντα,
 duo minimum ἐστιωμένους, (ejus liberi, ut puto,) et
 servum Pistum. Sed ἰχθύς superioribus conjunxi ob
 p. 304. Α. de quo vide in loco. Vide etiam ad XI.
 464. Α.

359. B. 7. Lege,

B. ὡς μικρολόγος εἰ. Α. σὺ δέ γε λίαν πολυτελής·
 πάντως κρέ' ἡμῖν ἐστι. B. πότερ' ἐπεμψέ τις;
 Α. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ γυνή. B. τὸ μοσχίον—

δέ γε et ἔθυσεν Scaliger apud Grot. Exc. p. 996, 14.

Ib. F. 1. Nil equidem decernere ausim; sed vide an
 legendum, ἡ ἄρτον τιν' ἡμίαιθον. Mox 360. Α. 4. πλείονα

τῶν γ' ἐῷ, quoquo modo ista legenda sint, sunt Athenæi, non Phœnicis; quod etiam censuisse videtur Gaisford.

360. E. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. *Commeatu non carens* vertit S. sed non temere crediderim vel δαιτὸς vel ἐγκρατεῖς sic sumi posse. Vix dubito quin legendum, καὶ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ἐγκρ. Vel certe hoc sensu. Qu. ναυτοκρατορες?

364. E. Menander, 5. τυρὸν, θάσιον, Μενδαῖον, ἐγγέλει, μέλι—Ordo concinnior quam apud Porsoni Advss. p. 108. Pessime autem Bentleius p. 48.

Ibid. 9. An legendum ἀντανελεῖν, *set off against?* ut Demosth. de Cor. 304, 19.

365. A. Crobilus, 3. ἐστίν. B. ἥς ἐχθὲς π. Κυάθους ἀκράτου μ'—Verte, *Philumenam*, (non *amicam*,) ut recte Cas. et Dalecamp. Ceterum initio fragmenti desunt quædam. X. *Te quærebam, Laches.* LACH. *Et ego te.* X. πρῶαγε. A. ποῖ;

IN LIBRUM IX.

P. 367. A. 1. Lege κάβλεπε.

370. F. Diphil. 3. Qu. τοῖς ἐμοῖς ΒΑΙΤΟΙΣ (hoc acutissime Schw. e seqq. ΚΑΙ ΤΟΙΣ.) Καὶ τοῖσι σοῖς ὅμοια πράγματ'—hoc Ald. et MS.

375. A. 7. Cratinus. Finis iambici tetrametri. Exoletos quosdam dicit. Martialis: *Vir aliis,—puer—mihi.*

376. D. ὀνομάζειν αἰδοῦμαι] Eurip. Orest. 37.

Ib. F. Posidippus. σχεδόν τι Soph. Œd. T. 736. Antig. 470. Tr. 43. El. 609. σχεδόν τι αὐτῶν τοὺς πλείστους Plato Rep. x. 615. D. "Corruptum in σχεδόν τοι." PORS. Xenoph. Hellen. VII. 3. 1.

378. D. Sosip. 38. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' MS. A. Sed legendum puto, ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασ'—ob ὅμως. et sic Jacobs.

Ib. E. v. 43. Imo τοῖς ὄψοισιν.

379. B. Alexis. Distingue et lege, ducibus Porsono et aliis, v. 5. B. ποιόν τι;—A. Τὸν ὀψοποιὸν—Δεῖ τοῦψον, (hoc certum; male Porson.) deinde, ἢ μὴ διοπτήσαντα—Ceterum κρίνειν v. 8. prima brevi, vitiosum; sed emendare nequeo. Quære denique an coqui aut auditoris sit v. 14. εἰς τοὺς σοφιστάς—

Ib. E. Euphron, 10. ἀρίστων Ald. MS. Qu. an sit ab ἄριστον, per appositionem ad ἀλλᾶντας et φακῇν.

380. A. Euphron, 25. An τῷ νεφρώ? et mox qu.

Ib. F. λέξω τοίνυν] Aristoph. Nub. 958.

382. B. An, ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ νίκη ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π. Eundem sensum efficies, modo transponas, ὠγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὁ π.

Ib. E. Strato, 23. Suppleo, τὰ μῆλα πρόβατα· μαθάνεις; B. οὐ μαθάνω. De μαθ. Gaisf. ad Suppl. p. 185. Tum forsan ἔγωγε cum Casaub. Deinde qu. v. 29. τὰ λοιπά μοι Ὀμηρικὸς γάρ. B. διανοεῖ—Φιλητᾶ, 43. vide ad XI. 503. A.

383. D. 1. Potius, λαβὼν ἦν—ἐγγχέης—ἐνθης.

Ib. E. fin. Lege, B. ὃ λέγεις, εὐ λέγεις, Τέχνην δ—*Handsomely said of you, Sir; but I will not accept of a compliment at the expense of my profession.*

Ib. F. “ἐγὼ δέ γ’ ὑμῖν” κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον “παρὰ. Tum σύμπυκτον MS. A. an σύμπυκτον? vide Pherecraten Hephæstionis pp. 56, 102. ed. G.

384. A. Epigenes: ἀλλ’ εἴτις ὥσπερ χῆν’ ἐμέ Ἐτρεφε λαβὼν σιτευτόν. R. P. Opusc. p. 315. Sic σαπροῦ Acharn. 1100. σαπρόν Plut. 542. (καλὸν Eccl. 70. ex em. Pors. ad Ach. 1048.) ἄβυσσον Ran. 138. Menander Pisc. Fr. 8. ex em. Porsoni, καλὸν πάνν. Vesp. 16, 18. μέγαν, ἐπίχαλκον. Fragm. Danaid. apud Schol. Ven. Hom. ἀπείρονα.

386. A. B. C. Alexis. Felicius solito Schweighæuserus, sed in v. 3. nil expedit. An, τί λέγεις σύ; ποδαπὸς (vide Aristoph. Av. 908. sed ἄνθρ. οὗτος Plut. 111. Eccl. 806.) οὐτοσί Ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίσταται—hoc Jacobsius, nescio

an recte. Tres ultimos versus recte Schw. nisi quod δῆλον ὅτι sunt domini, et μή μοι δῆλον coqui. *And a chimney? = To be sure. = Don't be too sure.*

Ceterum hinc patet δῆλον ὅτι disjunctim scribenda.

388. B. fin. ἀκάδας omittit Ep. Quid si ortum sit ex
^{αδ}
 ἀκάμας?

396. D. fin. Crates. Vide Jacobs. p. 208. qui apud S. T. XIII. p. 472. παιδ. ἅλις χορῶν. Vide Aristoph. Vesp. 570—1. de loci sensu, et de ὅπως περ ad Soph. Philoct. 1402.

Ib. E. 4. ἰὼ στεφάνου et οἱ στ. Epitomes MSS. i. e. ἰοστέφανου. Puto fuisse νύμφαι vel μούσαι ἰοστέφανοι.

399. D. Archestratus, 1. Malim, πολλάι τε θέσεις σοι Σκευασίας—. σοι ut mox λυπείτω δέ Σ' ὀρώντα, et ita passim Archestratus.

402. E. Antiphanes. B. τίνος; — τυρός. A. ἀρνός, φ. B. τῶν τ' αἰγιδίων — τυρὸν ποιεῖ. A. ἐρίφον. B. διὰ τὴν — φαῦλ' ἀνέχομαι. Vide mea ad VII. 303—4.

403. A. Mnesimachus, 18. λέπεται σκόρδαξ, ni valde fallor, alicubi Porsonus. Tum πάντως δ' ἔνδον τὰ κ. Jacobs. Malim, πάντ' ἐστ' ἔνδον τ. Deinde, χάσκεις, οὗτος (Schw.) βλέψον δευρί. πῶς αὐτὰ φράσεις; (MSS.)

Ibid. 53. εὖει] Forsan ἀφεύει.

404. init. Saltem debebat Toupius τοῖς τοιούτοις. vide eum C. N. p. 170. et Porsonum p. 505. Præcedenti versu hoc video, jungenda ἐχρᾶτο πάντα.

[*Nunc*] lego, πάντ' ἀφείλον, εἶναί θ' ὑπέλαβον Τὸν τοῖς τοιούτοις, παντοπῶλῃν, χρώμενον. *The cook who used all these was no better than—ἀφείλον* ut Ran. 972.

Ib. D. Anthippus, 40. Potius crediderim distinguendum, σπάρον. Ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ — ut ista, quoquo modo legenda, ad τελώνην referantur. ΣΤΑΥΡΟΣ forsan supplendum: ὅταν ἐγγὺς ἦ δ' ὁ σταυρὸς — Et hoc verum. Swiftius, *Advice to Servants: When you are going to be hanged, etc.*

Ib. F. Dionysius. Sex primos versus recte distinguit Schw. Emendationes autem assumo Porsoni Adv. p. 114. Opusc. p. 240. Simmias, qui cœnæ parandæ coquum adhibiturus erat, modo convivas, etc. coquo enarraverat. Nunc lego,

————— κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ', ἥ πότ', ἥ πῶς σκευάσαι,
μήτε προῖδῃται τοῦτο, μήτε φροντίση,
οὐκ ἔστι μάγειρος, ὀψοποιὸς δ' ἔστιν. οὐ
ταῦτ' ὅν γάρ ἐστι—(sic MS. nisi quod forsā habeat
ταῦτ' ὅν δ' εἰ. Aldus δ'.)

405. B. v. 21. Supple, οὐ τοῦ τυχόντος· πάντα μὲν, etc. Vide VII. 291. A.

Ib. C. v. 27. In desperato loco tentaverim,

————— μάνθανε
τῶν βιβλίων ὥσθ' ἔνεκα τῶν γεγραμμένων
κενὰ μᾶλλον, etc. (e MS. A.)

Ibid. v. 35. B. (i. e. Simmias:) ἄνθρωπε, μέγας γ' εἰ. A. (i. e. coquus:) τουτονὶ δ' (convivam peregrinum,) ————— ἐπ' ἀλα-
θέσθαι, Σιμμία, πάντων π. Aliquando cogitabam σήμερα, sed quanquam in his recentioribus Atticismus non est semper servatus, oporteret τήμερα. (N. B. τήμερα et Lat. *hodie* in minis et jactationibus.)

406. A. 2. Lege ῥοδωνιάν, *rosetum*.

407. A. 2. Possis, ἀγαθὸν δὲ κἀν χειμῶνι κἀν θέρει φακῇ.

Ib. D. ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας MS. A. Ut in re incerta, vide an legendum τραγῳδός.

408. A. B. Heniochus. Lege, φῆς, τὸ δεῖνα, προσελελη-
κέναι, etc. Ter emendat solito acumine Boissonadius (Schw. T. XIII. p. 466.) Prima e MS. A. dedi. Tum forsā, σοφιστής. Τέλος τοιούτων πολλῶν λεγομένων, etc. ut comici verba desinant in σοφιστής.

IN LIBRUM X.

P. 413. F. Euripides, 23. Saltem lege χρῆν τοὺς σ. ut Iph. A. 345-6.

Ibid. fin. Xenophanes. Constructionem minus percepit Schw. quæ hæc est: εἰ μὲν τις ἄροιτο, etc. εἴη κε κυδρότερος. *Si vinceret Olympia, honores consequeretur.* Distingue autem post κειμήλιον εἴη.

416. C. Alcman. Qu. ὦ κ' ἐνὶ πλέοι τριήρης. *Large enough for a 74 to float in.*

417. B. v. 6. Qu. Ἀπολλων, ὦρε, καὶ Σαβάζιε.

Ib. C. Eubulus, 1. Laconis verba, ni fallor. Quare φαγεῖν μὲν e seqq. ortum videtur. μὲν non in μάλ' mutandum, cum sit infinitivi cujusdam terminatio. Alias possis, φρουῆν μέγ'. Μοχ καρτερὴ μὲν τοῖς δ' Ἀθηναίοις MS. Lege καρτερῆμεν, α καρτερῆμι.

Ib. D. 6. ἐσθίων] Saltem ἐμφαγών. Quid si πολλὰ δὲ στένων?

Ib. E. Diphilus. Corrupta hæc. Qu. πρὸς ἐσπέραν?

418. D. Hermippus, 2. Vide p. 446. A. 1.

Ib. E. Xenarchus. Lege,

ἐπτα δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.

B. τί λέγεις, καπάνας; A. ναί' καπάνας Θετταλοὶ—

De ναὶ vide XI. 471. A. 472. F. XIV. 642. A. Vide an eodem modo supplenda lacuna in Alexide 516. D.

419. D. fin. ὡς αὐτός] Lege, ὡς ὁ αὐτός.

421. A. 4. "Forsan, ἀτελές δὲ—*non sumptuosa.*" SCHW. γάρ Athenæi est, non poëtæ.

422. A. B. In Alexide loquitur parasitus, artis suæ pertæsus. V. 4. ὑβρίζοιτ' ἂν ἐκὼν—verte, BE *injured or insulted.*

Ib. B. v. 4. Conjiiciebam, frustra, ut nunc puto; εἰς ἣν πάντ' ἂν ἐμβάλοις ἅμα,—sed infra 9. malim, εἰσφέρει Ἀπανθ' ἅμ', αὐτοῖς etc.

423. A. Legendum videtur, *κάπαριστάναι Τουτὶ*—deleto *ἀριστάναι*.

Ib. C. Antiphanes, 2. *ἄκρατον οὐχὶ παιδικὸν* forsan legendum, ut Arist. Lysistr. 416.

425. B. Eupolis, 1. Vide Schol. Nub. 587. Suid. v. Ἀθ. δυσβ. Confer Pseudo-Demosth. p. 785, 13.—v. 2. *λεύσομεν* om. MSS. Qu. *στρατηγοῖς χρώμεθ*. vide Ran. 737, etc.

426. init. [*Vide Addenda ad Porsoni Aristoph.* p. (113).] Vide Critiam mox p. 432. E. 2. Supplem. lib. xi. Cas. An. p. 782, 48. Schw. T. iv. 217. Eubul. xi. 471. E. 487. A. 8. xv. 668. B. (ibid. 692. F. *ἐπιλεγόντων*.)

Ib. B. fin. *ἐγὼ δ'*] Lege *ἐγωγ'*. Loquitur Cratinus. Vide Elmsl. Ach. 354.

Ib. C. Anaxilas. *ἡδιον, aqua vino* scil.

Ib. D. Alexis. Lege, *ἐγγέω, Κρίτων, πολύν*; KP. *βέλτιον* ε. Mox forsan, *πιθανὸν λέγε τι καὶ διατρ.*

Ibid. Diocles, 2. Lege, *δεῖ με*; B. *τέτταρα καὶ δύο*.

427. A. Anacreon, 6. *ἄνα*, ut Homerus et alii: vide Porson. ad Euripid. [*Med.* 325.] *δεῦτε*, Pindar. Athen. xiii. 573. ult. Anacr. ibid. 599. C. D.

Ib. C. Achæus, 2. *λῆξαι*] *λεῖξαι*. *λείχειν* de liquidis Æsch. Agam. 801. = *λάπτειν* X. 443. E. *λαψάμενος* xi. 485. E. *λέλαφας* ib. A.

430. E. Lege, ————— *ἀπόθες, ὦ Γλύκη*.

B. *ὑδαρῇ 'νέχεέν σοι*; A. *παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ*.

B. *τί εἰργάσω*; *πῶς, ὦ κατάρατ', αὐτ' ἐνέχεας*;

Γ. *δύ' ὕδατος, ὦ*—

Vel, *ἀπόθες*. B. *ὦ Γλύκη, ὕδ*. De *ὑδαρῆς* Blomf. Gloss. Agam. 771.

431. B. Alexis: ————— *Βρόμιος, Τρύφη*;

TP. *Θάσιος*. ΞΕ. *ὅμοιον*.

All one, i. e. *I have no objection*. Vide Æsch. Agam. 1375. *Τρύφη*, Menander p. 162. Cl. § 131. Bentl. ex em. Scal.

Ib. D. Diodorus. Lege, ————δέκα,

αἰὶ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
πίνει τὸ λοιπὸν, τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ.

Wine in, wit 'out. De ἐνδελεχῶς αἰὶ vide Pors. Phœn. 1422. Opusc. pp. 252—3. αἰὶ excidit Athen. XIII. 571. B. 1.

Vide ἐξεμεῖς p. 443. E. loco suspecto, ubi malim, οἶνον πολὺν, Οὐ κεκραμένον, σὺ π.

432. C. Epinicus, 7. νασμὸν Schw. e Fiorilli conjectura; male. Pro νασμὸν manibus pedibusque nititur E. H. Barkerus ad HSt. Thes. p. 99.

Ib. E. Critias, 5. χειρεννασίατο γενης sine καὶ MS. Quare collato Porsono Adv. p. 120. lege, Ἀγγε' ἃ Λυδῇ χεῖρ εὐρ' Ἀσιατογένης.

437. E. Eubulides. Hariolabar, σῦκα δειπνῶν ἐντροφῆς, *fastidis*. Sed nunc displicet.

σῦκα, vilis cibus, Hipponax VII. 304.

438. E. Ptolemæus: τοὺς Ἰνδικούς κώμους] Vide p. 437. A. Sed suspicor Ἰωνικούς. vide 440. B.

Ibid. fin. λίθους] Qu. pretiosos?

441. E. init. οὔτι φύετ' ἄμπελος] Qu. οὐχί.

Ib. F. Plato, 10. Qu. τᾶλλα δὲ ἥδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ ὅτ'.

443. E. Alexis, 3. ἥ (τις) Τιμοκλῆς. Me ad Pors. Hec. p. 142. col. 1. l. 31. Sed solent τις subjicere, non præponere.

445. B. ἡ διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησις. Recte, ut puto, Schw. *non metro astricta, sed oratione rhythmica composita*. Addo, obscæni argumenti.

446. A. Antiphanes, 4. στροφή λόγων παρελθέτω τις. ἡδύ τοι ἔστιν—Porson. Or. 228. Vide Adv. p. 120. Nescio tamen an recte Schw. ἡδύ τοι, λέγω,—Vide Aristoph. Plut. 445.

Ib. C. et XI. 494. D. Antiphanes, 4. Vide an legendum, τοῦ τῆς ἑορτῆς, οὐ μενούμεν.

Ib. F. καὶ τῇ πῖε καὶ πῖνε πῖνε καὶ σὺ—Ald. Totus locus forsā legendus: πῖε δὲ (vel δὲ αἰεὶ) συνεσταλμένως. Μένανδρος—καὶ, “τῇ πῖε.” καὶ σὺ οὖν, ὦ—, “τούτῃ πρόπιθι,” ἵνα καὶ—

447. A. Lege, ἀνίσωμα—ὡς εἰς τούπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι.

448. F. Antiphanes. Lege, ὁπότε προστάττοί τοι τις. et forsā v. 4. φέροι. Deinde lege et distingue. λῆρον. οὐκ ἂν γενόμενον Οὐδέποτε γ' ᾤμην—hoc Grot.

449. D. B. σμύρναν εἰπέ, μὴ μακράν. A. μὴδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μὴδέν; B. μὴ ἀλλὰ τοῦμπαλιν λέγε, vel λέγω.

450. B. init. Pessumdat Jacobs. ad Anthol. T. XII. p. 348. sed recte confert Sophocl. Plutarchi T. II. 1100. (Lex. Soph. v. πάππος.) Arnaldum Lect. Gr. p. 33.

Ib. E. Antiphanes, 18. Malim, ἢν, οὐκ ἦν ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτάς, πολλὰ λαλούσαις. Irrepsisse αὐταῖς puto ex vicinis. Vide an superiora, v. 7. ἔστι τις ὃς τὰ μὲν ὄντα διδούς, explicari possint per Priapeia Scalig. pp. 62–3. ut puer quidam sese prostituerit ænigmatum discendorum gratia.

Ib. F. Antiphanes, 4. Verte, *Aliis autem, quamvis presentibus, non licet audire.* Possis, τοῖς δ' αὖ παρσεῶσιν ἀκοῦειν Οὐκ ἔστιν. Vel, οὐδὲ παροῦσιν—ἐξ.

453. E. 6. *Sophocles a Callia didicit* διελεῖν τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ, etc. Qu. πνεῦμα vel ῥῆμα. De elisione in fine versus loquitur Athenæus, vel potius Clearchus.

Ib. F. Callias. Personas distingue:

A. ἄλφα μόνον—
μόνον λέγειν χρή; XOP. καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς.

A. ἦτ' ἄρα φήσω. XOP. τό τε τέταρτον αὖ μόνον
i. π. οὐ, τό θ' ἕκτον ὃ λέγε (vel, μόνον Λέγειν)
μόνον. τὸ λοίσθιον δέ σοι φανῶ τὸ ὦ.

454. A. 5, etc. An huc facit Phot. v. ψό?

455. F. init. λινοςάρκους. Et de caseo ineptum.

Ibid. Anaxandrides. Lege et distingue,

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν, οἶμαι, λέγων.

(οἶμαι, Aristophanica.) Qu. an, ἐν περικτίτοις γαῖς? γαῖ
plurale alicubi notavi, e Strabone ni fallor.

456. E. F. Simonides. Imo nescio an τὸ τέττιγος ἄεθλον
fuerit ἡ δρόσος, i. e. τὸν οὐκ ἐθέλοντα ὑδρευσόμενον παρα-
γενέσθαι.

457. C. An supplendum, φιάλην (ἁλσιν) κεκερασμένην? vide
458. F. (vel ἄλμη.)

Ib. E. fin. ὅσα ἀπὸ——ῖχεται. Omitti solet præpositio.
An, ὅσαπερ?

459. A. Antiphanes, 5. Recte τοῦτον. vide Demosthenica,
Philipp. p. 49. V. 6. εἰ ἐξοιδά τιNτι δύν. MS. Lege, εἰ
ζύνοιδά τι, *H τί δύναται τὸ ῥηθέν; B. ἔξω——ταχέως.
A. ποῖον; Tum ut Schw. nisi quod v. 10. servandum
περιφέρειν, *to put round*. V. 7. verte, *Is this a riddle, or
what is it?*

De totius loci sensu misere cæcutiunt interpretes. κρέ-
μασθαι est, *suspendi per collum*. Vide Aristoph. Ran. 122.
(Nub. 868. Vesp. 297. Aristophon Athen. iv. 161. ult.)
Antiochus Athen. xii. 547. B. Etymol. v. κρήμνη p. 537.
(Non quod ita semper significat: Ran. 682. Thesm.
1121. (Plut. 312.) Pollux ii. 41. iii. 79.) Hinc jocus,
xiii. 585. F. Quare coronæ κρέμανται? Quia ψυχαγω-
γοῦσι. *Because they ENCHANT people; vel, raise spirits*.
Vide Aristoph. Av. 1554. Athen. xiii. 595. ult.

Deinde in ἐνέχυρον, v. 12. latet nescio quis jocus: vide
an ambigue, ut nos, *pledge*. Ceterum vide an aliquid
lucis eliciendum e Menandro Athen. vi. 223. fin. (ubi
qu. an delendum οὐκ.) Hermipp. xi. 478. C. apud
Porson. ad Plut. 451. Gnathæonii jocus xiii. 585. B.

IN LIBRUM XI.

P. 463. C. D. Lege, partim cum VV.DD.

———οὐδὲ εἰς ἂν εὐλόγως

ἡμῖν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οἱ τῶν πέλας

οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν. ἀρ' οὐκ οἶσθ' (vel ἀρά γ.)

Tum *χαρίεν διατριβῆς* Grot. quod notare neglexit Schw. Sed stare potest vulgata: *Scin' illud, quod ludi jocique causa dictum est vita, merum esse nomen?* Confer Eurip. Fragm. Incert. (Plutarchi T. II. p. 120. A.)

Deinde D. 5. lege φήσει, et forsā, ἔχοιμ' ἂν σοι φράσαι, Ἐγνώκα δ' οὖν—

464. init. Anaxandrides:—παρεσκευασμένοι

πίνειν τρόπον ἑστὲ νυνί; λέγετε.* B. τίνα τρόπον ἡμεῖς; τοιοῦτον οἶον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.

A. βούλεσθε δήπου τὸν ἐπιδέξι'. B. ὦ πάτερ, τί φήσ'; ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια λέγεις;³ Ἀπολλων—

In his partim consentit Jacobs.

1. Delevi πίνειν. (Quære an recte τίνα pro ὄντινα. Vide Aristophanica ad Nub. 664.) 2. 3. λέγειν bis vulgo. Possis etiam, B. βούλεσθε—Λέγειν; A. ἐπὶ τῷ π.

Ceterum omnino confer VIII. 358. E. et me ibi.

Ib. D. Chrysippus, ab Horatio versus, Sat. II. 3.

781. D. (post 466. E. Supplem. in Schw. p. 211. vel Cas. Anim. p. 781. D.) τῷ κληθέντι] τῷ κριθέντι ἀρίστῳ. Paulo post, ἐλευθέριον δὲ φησὶ ex senariis contracta videntur.

782. A. = 214. Anacreon. ὥς μὴ πρὸς—Malim ὥς ἌΝ.

783. E. = 221. Amipsias. Lege et distingue,

—A. αὐλεῖ μοι μέλος,

σὺ δ' ἄδε πρὸς τήνδ'. (scil. τὴν αὐλητρίδα.) ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.

B. αὐλεῖ σύ καὶ σὺ (ita Jacobs.) τὴν ἄ. λάμβανε.

Deinde pergit cantare B. οὐ χρή, etc. ut recte Schw.

467. C. Eubulus. Vide an, μισῶ κάκιστα. vide Ran. 1504. deinde lege, ἀτὰρ ᾧ γ'—cetera ut Porsonus. Sensus exple, ταῦτα φιλῶ, vel τοιοῦτον δός.

468. B. Antimachus, pen. Lege, ἐν σχερῷ ἐστηῶσι, nulla fere mutatione. Sic Jacobs.

* Exscripsit Dobræus, παρεσκευασμένοι | π. τ. ε. ν. λέγετε—nihil notans de quarto pede. J. S.

Ib. C. Ion. Πελίου μέγ' ἄθλον. Lege μέν.

471. A. Theopompus, 7. ξύνδουλον οὔτοσι καλῶ Σπινθήρ.
Θ. τάλαν, (Jacobs.) πειρᾶς με. Σ. ναί—Vel, οὔτωσι καλῶς.
Θ. Σπινθήρ τάλαν,—Ultima recte Schw. Spintther coquus,
Anthol. Palat. Jacobs. VI. 306, 9. mimi nomen apud
Quinctilian. et Plinium.

πειρῶν λαθεῖν recte MSS. in Theophr. IV. p. 20, 3.
Needh. Recte exponit Schneiderus p. 103.

Ultima forsán legenda, ποιῶσα δὲ πρῶτον ὅποσον ἂν σοι
θυμὸς ᾗ, Ἐμοὶ παράδος.

Ib. D. καθαρώτατον] καθαρώτερον MS. A. Mæris et Mag.
in Θηρικ. Bentleius Phalar. p. 119. qui sensum loci non
vidit. Dicit parasitus, *Adeo diligenter omnia absume-*
bam, ut fictilia redderem puriora quam, etc. Ludit in
ἐργάζεσθαι, ut Crates Stob. CXV. Gesn. p. 591, 52. =
CXVII. 483. Grot.

Ibid. Id. Aleator. 2. παρὰ] Qu. πάν. Sed πάν qu. an
participiis jungatur.

Ib. E. Araros, 1. Male hæc tractavit Lobeck. ad Aj.
p. 345. Seneca Hippol. 1169.

————— membra quis sævus Sinis,
Aut quis Procrustes sparsit, aut quis Cressius
Dædalea vasto claustra mugitu replens
Taurus biformis, ore cornigero ferox,
Divulsit?

ποιὸς Κιθαιρῶν Œd. T. 421.

472. E. ἸΣΘΜΙΟΝ ipsius Athenæi errorem esse puto, (qu.
an antiqui interpolatoris,) pro ΗΘΜΟΝ, (de quo p. 501.
E. et Schw. ad 480. B.) vel ΗΘΑΝΙΟΝ. p. 470. D. ῥυσις
et χρυσις p. 496. F. ψαγδας et σαγδας XV. 690. E.
691. C.

Ib. F. Epigenes. Collato Schweigh. lege,

————— ἔστι γὰρ κρουεῖα; || ναί·
|| λουτήρι'. ἀλλὰ —————
————— || Βασιλέως υἱόν τινα
λέγεις ἀφίχθαι; || δηλαδή, Πιξ.

Ibid. ult. Hedylus, 1. καὶ γὰρ τι semel delendum: quid substituendum, alia quæstio.

473. A. Hedylus: Πασισωκλῆς] Lege, πάλι Σωκλῆς. Deinde qu. an οἷχεται valet, *vino succumbit*, ut nos, *gone*. Sic ἀπώλεσε ναύτην.

Ib. D. Amipsias. Lege ἡ Μανία. Sed vide x. 431. E. (imo 480. E. F.)

Ib. F. ult. ἄγωμεν] Vide an legendum ἀνάγωμεν. Certe ad res nauticas hic alludi videtur. An πέλαγος pro πάλιν?

474. B. Phrynichus. (Vide Porson. Advss. p. 127.) Pro τῆς, ἐκάστης Grotefend. et alia mutat. An legendum,

———ἀν οἶκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
πένθ' ἐκάστης ἡμέρας ἀν εἴλκεν———

Nescio an locus hic lateat in κεραμεύειν. In Agathoclis dicto p. 446. A. per κεραμεύειν intelligo *machinari*. Vide Aristoph. Av. 1537. (hanc enim lectionem potiorum puto.) Adde Eccles. 253.

Ibid. Nicostratus, 8. Lege περανῶ. Ita Jacobs. Demosth. Phil. i. 47, 27. Arist. Ran. 1201. 1316. Athen. xi. 503. E. notæ ad xiv. 622. B. Deinde v. 4. τι κεκραμευμένον, nisi delendus versus.

Ib. fin. Vertit Macrobius v. 21. *Asclepiades—ait—navalis veli partem inferiorem πτέρναν*, etc. Legebat iste ιστίου pro ιστού.

475. A. 1. Vide an legendum ἄνωθεν, νεουούσας—

Ib. E. Antimachus: κήρυκας δ' ἄρα τοῖσι φ.

476. A. 1. τοὺς πρώτους] An excidit ἀνθρώπους?

Ib. B. καλοῦσι γοῦν ἔνιοι οὕτω (vel forsan τοῦτο) τὰ ῥητά. Vide p. 497. B.

477. A. Forsan, τοῦτο γὰρ, φησὶ, λ. ε. σ'. ἀγρ. ἔνθα προσήκει μάλιστα τὸ κισσύβιον, ut τὸ ξύλ. ποτήριον primum irrepserint e sequentibus, deinde κισσύβιον in margine pro emendatione positum in alienam sedem migrarit. Dicit igitur Neoptolemus, Cissybium describi, etsi non nominari in Euripidis loco.

Ib. F. ult. Qu. ὄρνις ἔχων καὶ γρῦπας. Vide Aristoph. Ran. 968. ut *Persæ* e seqq. venerint. Deinde ψυκτηρίδιον, vel transpone, καὶ κυμβίον καὶ κόνδν καὶ ψυκτῆρα, ut desit syllaba in fine.

478. A. Pancrates: ἐν πρώτῳ Κογχορηίδος] Quum de Ægypto sermo sit, an Βογχορηίδος? (μ υ)

479. D. Recte, ut puto, ed. Cas. εὐδειπνίας, ut ὑγείας, etc. *A good appetite.* Vide iv. 149. B.

480. C. 1. κυλικηγορεῖν. Vide p. 461. E. 6.

Ibid. Pindarus, 1. Qu. ἄχημ'—

Ib. F. Hipponactis grammatici mentionem nemo, ut videtur, fecit. An legendum 'Ερμώναξ?

481. A. B. Pherecrates: φάρνγα. B. δῶ σοι π. (N. B. δώσων p. 480. B.)

A. γλισχρόν γε μούστι τὸ σι.

B. ἀλλ' ἢ λάβω σοι τὴν κοτυλίσκην;—

ut fere Cas. κυρι e margine ex v. l. κυρίσκη.

Ib. F. Anaxandrides: μεστ'.] μέστ' ἔστιν optime Scaliger Euripidi restituit Cycl. 637. pro μέτεστιν.

481-2. Alexis: ————τά τε κυμβία

ἄρ' ἦν πρ. ————παρθένων;

B. νῆ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὦ τάλ. ἐγὼ κακῶν.

482. C. An poëtam respici recte neget Antiochus, nescio; sed ob quid male audiebat iste Euripides, explicandum puto ex Aristoph. Eq. 1286. ubi me vide.

Ib. D. Anaxandrides: τὸν χόα Αὐτῷ σὺ, Κῶμε? An deus aut dæmon aliquis apud veteres audierit Comus, non vacat quærere. Sed potuit induci ut persona allegorica.

483. E. 6. ἐγὼ γὰρ αὖ—πίοιμι manifesto legendum. Ceterum collum erat reflectendum, ob cothonis ἄμβωνας. Vide C. 1.

484. B. 6. περιχεόμενος] παραχύται XII. 518. C. παραχέων xv. 665. B.

Ib. D. In Menandri loco prorsus cespito. Qu. tamen an -πώματ' εὐπρόσωπα.

Ib. E. Hipparchus: ὁ λαβρ.—*ὄρνις*; B. Ἡράκλ. *Prodigiī instar* Schw. Imo, *an avis est?* Plane idem jocus in loco proximo Diphili; Antiphane, 500. F. 3. Aristoph. Nub. 1289. *forſan* Philemon. XIII. 590. A.

Ibid. Diphilus: ————— λαβρώνιος.

B. ἀνδραπόδι ἩΔΗ ταῦθ', ὀρᾶς; A. ἥκιστα γε, ἐκπωμ. δ' ὀνόματα. B. πρὸς τῆς Ἑστίας;

A. ὁ λαβρώνιος χρυσοῦς δέ— i. e. ὁ δὲ λαβρ.

485. B. Philyllius:

————— πάντα γὰρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων
πινόντων, ἅμα δ' ἄλλα
γρᾶδί' ἦν μεγάλαισιν οἰ-
νον χαίροντα λεπάσταις.

V. 2. Egregie Jacobs. p. 262. 3—4. Vel, ὁμοῦ (vel ὁμαδος)
δὲ λάλων γραδίων.

Ib. C. Theopompus: κέρμα φ. διαδοῦς, *distribuens*.

Ib. D. Pherecrates. Si cum Toupio mavis ὅστις ἂν, legendum erit *χαρυβδιεῖ*. Sed potius existimo λαψάμενος μεστήν ἐχ. esse initium hexametri.

487. E. xv. 666. F. Vide an legendum, ἐγὼ διδάξω (vel ἑπιδείξω.) κᾶθ' ὃς ἂν—Tum distingue, B. πλ. ποίαν; A. τοῦτο—μικρόν. B. τὸ πιν. λέγεις; A.—

490. B. ὡς πολλοί] Lege, ὡς οἱ π. ut D. 1.

491. E. fin. ἀναστάσεως] Qu. ἀνατάσεως.

494. E. Eubulus. Verte, (In eo erat quidam, ut) *publice ebiberet certam mensuram utriusque* (vini et aceti) *seorsim: at jurejurando interposito hoc refugiebat vinum, dicens se non esse vinum*, etc. Lege αὐτὸ μᾶλλον cum Corayio, et ὅξος αὐτός—nisi mavis αὐτὸν et αὐτό. Sensus ultimorum vidit Villebrunius. Potuissent Corayius et Schw. ὅτι ὁ μὲν οἶνος ὅξος εἶη γν.—οἶνος—Sed illud verum.

497. A. Epinicus, 3. κρουνιζόμενον.¹ B. ἀμφοτέρα δ' οἶων.²

*A. ἔστι δ' ἐλέφας, A. ἐλέφαντα περιάγει;³ B. ῥυτὸν
χωροῦν δύο χόας, οἷον οὐδ' ἂν⁴ ἐκπίοι
ἐλέφας. A. ἐγὼ τοῦτ' ἐκπέπωκα πολλάκις.

1. Verte, *salientem liquorem ore excipiendo*. 2. *I will bet*. Sed qu. an Γ. loquatur. vide mox B. 8. 3. *Does our host lead elephants about?* 4. Sed qu. an divelli possint οὐδ' ἂν et ἐλέφας.

Deinde, περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν,

498. C. Anaximander. αὐτῷ καὶ πάλιν delenda, ut ex ΑΠΟΠΑΕΙ nata. Distingue, ὃν εἵλετο, (τὸν δὲ σκ.———

Πτερέλεω) τοῦτον ἔχων ἀπέπλωεν. hoc Ald.

499. F. Sensus: Σκύφος *derivatur a* σκαφίς, *nisi forte a* Σκύθης, *unde et* σκυθίζω: *quanquam scio Hieronymum hoc a* σκύφος, *non a* Σκύθης *derivasse*.

500. E. Antiphanes. Lege, τῷ σατραποπλούτῳ. Vide ad VI. 264. A.

Ib. F. Antiphanes, ult. Malim, ὅσοι προγαστορες. *Cadi ventricosi vocantur gauli*. Distingue autem, B. πλοῖα; A. τοὺς κ.

Ibid. Rhinthon: ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρ' ἀλφίτων ἀπερρόφεις.

Certe duæ lectiones simul textum occupant.

502. B. (Cas. Anim. 820, 4.) Alexis: κοινῇ κύλικα προπίομαι.
—τῇνδε v. præc. est ecce.

Ib. E. In Menandri loco non mihi satisfacit Bentley. § 153.

Quid si, προῦπινεν αὐ (vel ἂν) τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων?

Ibid. Strattis, ult. Lege κοτύλη δ'—Sensus videtur esse,
Præ inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque chænice tantum cotylen ponat. Vide 478. F'.

Ib. F. Alexis, 2. ἡσόνην] Sensus est, *Me audacter et cum magna ostentatione intuli cauponæ*. *I went into the inn with an air*. αἰθων est *audax*, non *niger*.

* Ita MS. Utrum consulto an per errorem A bis præfixerit, vix scio. J. S.

503. A. 4. Distingue, *ὀνομάζουσιν*. Τοὺς δὲ———ὄνομα, *Εὐφ*. Deinde, τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα Schw. "Sed vide IV. 170. E." SCHW. Voluit 169. E. Adde XIV. 621. E. ubi lege, *εἰάν δὲ σεῦτλον*,

Ibid. *Εὐφορίων*. Legendum suspicor *Εὐφρων*. De Euphorione vide Fabric. Harl. II. p. 304. Toup. Em. T. II. pp. 601, etc. In Cratetis Epigram. ibid. (Br. II. p. 3. Jacobs. II. p. 383.) certissime legendum, καὶ τὰ Φιλητᾶ Ἀτρεκέως ἦδει. Et nescio an hoc aliquis monuerit.—De Phileta Fabric. IV. 490. VI. 376. Ruhnken. Ep. Cr. supra ad IX. 382. E.

Euphorion ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ, apud Harpocr. v. ὁ κατ. νόμος. qu. εἴ ἀπιδί i. e. ἀποδιδούση: vel (ἦ, καὶ, ἦτοι, etc.) Ἀπολλοδώρος.

Ib. B. Antiphanes Ἰππ.. Saltem legendum et distinguendum,

————— B. τὸ μὲν ἐφίππιον

————— ὁ δὲ καλὸς πῖλος, κάδος,

ψυκτήρ, τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθ. κ.

Sed de καλὸς subdubito. Ironice dici videtur.

————— Καρίνη. (Ita Schw.) Nisi desit vox post οἶνον, transpone,

————— τρίποδα καὶ

οἶνον κάδον παραθέμενος ψυκτῆρά τε

μεθύσκεται.

Deinde qu. an,

————— ἔσται πότος

σφοδρότερος. οὐκ οὐκ εἰ φράσων τις; οὐκ ἔτι

ἔξεστι, καθαίξειν γὰρ—————

τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν—

Ib. D. 2. Euripides. Qu. ΔΕΝΔΡ' ἘΝ ΦΙΛ. Sed hæreo in ψυκτήρια adjectivo. Melius δένδρων.

Ib. E. Antiphanes, 2. Lege τις. ἔχε—

505. C. Aristoteles. Nil extricant Fabric. Harles. T. III. p. 69. Sensus esse videtur, *Igitur aut negemus necesse*

est, Sophronis qui vocantur mimos, scriptos illos oratione soluta, esse imitationem sermonis ope factam; aut si hoc concedamus, concedamus etiam, imitationem, etc. esse Alexameni dialogos. Jungo οὐδὲ ἐμμέτρους cum Valckenærio ad Theocr. pp. 194. 200. (qui male διαλόγους καὶ μιμήσεις,) et ante τοὺς Ἀλεξαμενοῦ repeto φῶμεν. Hoc certe liquet, tum ex hoc loco tum ex Arist. Poët. p. 3. ed. Tyrwh. Sophronem et Alexamenum ad idem μιμήσεως genus referri. *Epopœam* esse hoc genus, miror quomodo sibi persuaserit Tyrwhittus. Locus de Poëtica p. 3. ita accipiendus: *Quod si ad eandem classem referre nolimus eos qui eodem imitationis instrumento utuntur, ne Sophronis quidem mimi, et Socratici dialogi, ad eandem classem referendi erunt.* Hoc non dicit quasi vel hos vel illos ad poësin, nedum ad epopœam, referat; sed ut suam de poësi theoriam exemplis aliunde petitis, (ut alibi a pictura, musica, etc.) illustret.

Deinde, quod imprimis notandum, πρώτους γραφέντας τῶν Σ. διαλόγων fortasse reddenda, *scriptos ante Socraticos dialogos*, ut πρώτός μου in N. T. (Athen. xiv. 630. B. C.) Sed donec hæc forma ex profanis scriptoribus defendatur, satius erit legere προτέρους.—Atque ista conjeceram. Sed nunc puto Aristotelem ita vocare per prolepsin quandam Alexameni dialogos: non quasi iste Socraten introducat loquentem, quippe quem suspicer Socrate antiquiorem fuisse (Laërt. iii. 48.); sed quia omnes dialogi, formæ dramaticæ, argumenti philosophici, Socratici vocati sunt.

Ib. E. ἤκουσε παρὰ Πλάτωνος] Συκράτους Sch. Melius absent duo verba. Sed nescio an lib. iii. aut v. hoc narret Athenæus.

506. C. 2. εἰς φῶς λέγεσθαι. Qu. an ἄγεσθαι.

Ibid. 7. Equidem suspicor delenda esse ista, ὅτι δὲ—εὐ-πρόσωπον, quanquam ne sic quidem persanatus locus.

Ib. D. 7. Potius suspicor, τῆς Ἀριστείδου καὶ Μυρωνίδου. vel potius, τῆς Περικλέους καὶ M. ut in Epit. Περικλέους e

marginē alienum locum invaserit, ut ὄξει pro χέξει XIV. 646. F. nisi statuas Περικλέους pro Σοφοκλέους mox reponendum. Sed omnia quæ hic de libris Platonicis tradit noster, meræ tenebræ.

507. D. 1. κρατεῖν] κροτεῖν Coray. Vide an κρώζειν. Vide Aristoph. Av. 24. κράζειν Jacobs. vero proxime.

508. D. τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, i. e. τάνθρώπεια, ut recte Schw. Opponuntur istis, τὰ κατὰ φύσιν, etc. supra C. Deinde ὅπερ ante οὐχ.

509. C. D. Ephippus, 1. ἔπειτ' ἀναστὰς (ita Jacobs.) εὐτροχος v. (vide R. P. Adv. p. 275.)

8. ——— πόδα τιθεῖς ὑποξύλῳ,

[εὖ δὲ περιδύμενος ἄρθρα]

κνήμης ἱμάντων—

πέδιλον ὑπόξυλον, *cothurnus* est *basi lignea instructus*.

Vide Schw. ad XII. 535. F. p. 454. *Subere* utebantur mulieres. XIII. 568. B.

σχῆμα, 11. Alciphron I. 34.

IN LIBRUM XII.

P. 510. D. κυδοιμός] Aristoph. Pac. 254.

511. D. τῶν νῦν] Lege τὸν νῦν, vel τὸν τῶν νῦν.

514. B. χρήται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς * * *cumbit*. Deinde sequebatur aliquid de comitatu et apparatu regis, qui regia exire solebat διὰ τῆς—αὐλῆς.

516. D. E. F. Alexis. Initium mutilum. Vide ad x. 418.

E. Tum, οὐκ Ἐδῆδοκ'—πάνυ πολλὴν corrupta: qu. πάνυ, καὶ ποικίλον, Ὅ γ' ἦν παραθῶ—Vel ποικίλον πάνυ—Tum *forſan*, αὐτῷ γε χαίρων.

B. ἄνθρωπε, ποίει λευκὰ, καὶ βλέπ' εἰς (τὸ πῦρ.) *Make your wool, as you call it, as white as you please; only mind your cooking, and don't prate.*

A. ἐπὶ ἀπὸ τῶν κ. τήριχος ἰχθύων,
 κρεῶν βατάνιον εὐθέως * *
 δίπυρον π. _____

πυὸν, μέλιτος ὀξύβαφον ἐπὶ ταγηνιῶν,
 (vide Polluc. vi. 79. vel Athen. xiv. 646. E.)

τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου π.
 βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
 γλυκύν. τὸ _____

B. ἄνθρωπ', ἐπίπαιζε, μόνον ἀπαλλάγηθί μου.
 (τοὺς σοὺς δὲ) κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
 βατάνια πᾶσαν (ἀφανιεῖς) τὴν ἡδονήν.

πᾶσαν τὴν ἡδονὴν præcedentibus adjungit Aldina, etsi
 primum inspicienti cui aliter videri possit.

517. E. Transpone, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχωσι, καὶ προπ. οἷς ἂν
 βουλ. τῶν παρόντων. Possis, τύχωσι, καὶ τῶν παρόντων
 προπ. possis et aliter. Deinde ἀφροδισιάζεται est, Ve-
 nerem patitur, non exercet.

519. fin. *Salubres esse* τοὺς ποταμούς. Manifesto legendum
 τοὺς πότους. Vide 526. B. C.

520. D. E. *ἡaris* MS. Vide an legendum *Νάρις*, ὁ *Νάρις*.

524. F. Callias sive Diocles. Si senarii sunt, malim εἰπὸν
 ὁ τι—Vide Aristophanica ad Nub. 227.

524—5. In Hermippo videre videor metri vestigia Ionici
 maj. Qu.

χαῖρ', ὦ διαπόντιον

στράτευμα. τί πράττομεν; (ut in proxime præce-
 denti Calliæ loco.)

κόμη τε νεανικῇ

σφρίγει τε βραχιόνων.

Quæ si vera sunt, recte Aldus τὸν Ἀβυδον. Ἀβυδος XIII.

586. A. Ceterum κόμη, etc. explicanda ex Eurip. Fragm.

51. In μαλακῶς latet μάλα . . . ὥς. forsan μάλα καλῶς. Sed
 vide Xenoph. Hellenic. III. 4. 19.

Nempe ξεναγὸς quidam milites Asiaticos, specie egre-
 gios, re ignavos, contraxerat.

526. A. ult. ἀφροσύνας] Lego ἀβροσύνας. Vide mox D. 8.
 Ib. B. init. Ad aliquem ex auctoribus hic citatis respicere videtur Cicero Nonii (Rep. vi. p. 308. ed. Maii.)
530. E. Phoenix, 4. οὐ δίζων ἐδίξ. MS. ἴσως Scal. unde patet suum *fortasse* habere Dalecampium. *And perhaps he never desired it*, vertit Jer. Taylorus, *Holy Dying*, p. 10. in sequentibus identidem errans.—Imo Dalecampium, non Phœnicem, vertit Mercurius ille Christianus. Sed in ultimo versu, σποδὸς δὲ πολλή, ex ipsa vi sententiæ posuit, *a little heap of dust*. Verte, *mere dust*. Vide me ad Agam. 429.
540. C. 6. Recte Schw. *imbutæ odoribus*; et confert 514.
 A. Ita Theocr. i. 129. ἐκ καρῶ σύριγγα, *cera compacta*.
542. E. fin. *perhibetur* Schw. Imo *male audiens apud Antipatrum*. Aristoph. Vesp. 504. Athen. xiii. 584. A. 4.
545. A. 1. φαιὸς χιτωνίσκος. Malim φανός.
549. C. ἴδιον ἐπιθυμῶ. *I wish to die in a peculiar way*.
551. C. Platonis comici locus de Cinesia, quem indicat Cas. in Galeni L. vii. ad Hipp. Aphorism. est T. v. p. 322. ed. Bas.
- Ib. D. νοσώδης, *morbosus*, i. e. *impudicus*. Br. ad Av. 1378.
552. A. B. Plato Rep. iii. p. 404. A. B.
- Ib. E. 4. Numerosius ἐν ὀλίγαις ἡμέραις.
553. fin. προῦπογράφειν] Forsan προσυπογρ. et simul innuere. Confer Epigr. apud Scalig. Catalect. p. 63. *Quam puero legem*.

IN LIBRUM XIII.

P. 558. C. Anaxilas, 14. ὥστ' (vel τοῖς τ') ἀπαλλαγῆσαι ταύτης—*Si vetulam effugeris, in juvenculam incidis, duplex malum.* Deinde v. 25. si sanum est σκίμπους, forsitan transponendum,

εἰτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησί, τετράπους, ἡ θρ.

Suspisor e seqq. orta φησί την προς, (nam ita MSS.) et excidisse hemistichium; ut fuerit fere,

ἡ μὲν οὖν ἤτησε τετράπους μοι γένοιτό τις θρόνος.

Nempe quum in utroque versu φησί casu omisisset scriba codicis, unde fluxit is quo usus est Aldus, et in posteriore quidem versu errorem suum animadvertisset, in margine posuit εἰτα φησί παιδίσκη δίπους, cum nota quadam (·/· puta vel s), cujus similis alia poni debuit supra εἰτα in contextu. Sed quum nota non supra εἰτα παιδίσκη, sed supra εἰτα τετράπους posita esset, errorem errore auxit alius scriba, pro supplemento accipiens meram correctionem; quasi loco prioris εἰτα ponendæ essent quatuor voces.

Ib. F. 4. Recte explicat Cas. Ineptit Jacobs.

559. C. Eubulus, 8. Distinguere malim μέντοι τις, ut τις sit encliticum.

Ib. D. Antiphanes: σὺ τί λέγεις; i. e. *tu, quid dicis?*
Imo *quid ais?* Quare transponendum suspisor, τί σὺ λ.
Sed vide Aristoph. Plut. 909.

561. C. Euripides, 5. τίμιος θεοῖς ἔσει. Imo sensus poscit βροτοῖς vel θνητοῖς. Nisi forte θεῶν, de quo vide mea
Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 130.

562. C. Alexis, ult. ἐγγύς τ' εἰμί που τοῦ πράγματος. Vide Aristoph. Plut. 861. Propius ad literas σχήματος, vel χρήματος, (ONOM, CXHM, XPHM.) sed πράγμ. verum.

Ib. E. ὁ ποιητὴς οὗτος] An delendum οὗτος? Sed nunc suspisor ista inde ab οὕτως ὁ Ἔρως ab Euripide derivata, forsitan e Med. 651. et vicinis.

Ib. E. F. Chæremonis esse *Traumatiam*, vix puto; neque multum esset hærendum, nisi locus II. 35. F. plane esset e comœdia sumtus. An igitur Athenæus, vel auctor unde hæc sumsit, Theophrasti verba male cepit; et quum ille e Chæremone citasset οἶνος τῶν χρωμένων, etc. deinde ex aliis, forsitan non nominatis, reliqua, putavit ista quoque ut Chæremonis citari?—In eodem Theophrasti loco forsitan sequebatur ῥῆσις de vino (Athen. II. 35. F.): sane ea, quæ ibi de vino dicuntur, facile ad amorem trahi possunt.—Interim constat sive Athenæi ipsius, sive alius, errore Chæremoni tribui verba Euripidis.

In fragmento FORSAN εἰ δεῖ γε—εὖ πόρους—ἀλκιμωτάτους.

563. C. Amphis. Lege, τί φῆς σύ; ταυτὶ—ῥαῖον φιλῶν (Jacobs.) παρεῖς σῶφρων τ' ἀλ.

Ib. E. παιδοπῖπαι ὄντες est interlocutoris, non Hermiæ.

Ib. F. ἐπιδεικνύντα] Vertunt Dal. et Schw. quasi ἐπιδεικνύμενον. Verte, *Atheniensem quendam, qui jam grandem Dorum quendam ostentabat.*

565. B. Alexis. Forsan, ——— εἴαν vel ὅταν
τῶν πιττοκοπουμένων τιν' ἢ ξηρουμένων
τούτων ὀρᾶς, νόμιζε πάσχειν θάτερον.

Non diffiteor τούτων me malle cum θάτερον jungere, si per metrum liceret. In vulgatis displicet τι θάτερον, et ἔχειν sine κακὸν positum. Deinde cum Jacobsio in στρατεύειν latere [*puto*] verbum = πασχητιᾶν.—νόμιζε, ut 572. C.

566. E. Lege, “ταυτὶ καὶ πολμᾶς σὺ λέγειν,” οὐ, “ῥοδοδάκτυλος οὔσα,” κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ “βολῖτινον—Hæc ex Aristoph. Ran. 297. Priora, quæ faciunt hexametrum, ex Cratino. De οὐ isto vide Addend. ad Plut. 555. [*Porsoni Aristoph. p. (106).*]

567. F. Timocles. Ridetur tragici cujusdam (Æschyli, ut puto; vide Eumen. 46, etc.) descriptio Orestis in templo Delphico inter dormientes Furias sedentis. Hinc autem

patet fabulæ argumentum versatum esse in comparandis per parodiam Oreste et Autocleida.

568. B. Alexis, 12. ἔχει; Τιθί' ἐστ' αὐταῖσι Jacobs. Quare adjuncta Sylburgii emendatione, forsán nil quærendum ultra:

————— κοιλίαν ἄδρᾶν ἔχει;
τιθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί.
ὀρθὰ προστιθείσα ταῦτα, ΤΟΥΝΔΥΤΟΝ τ. κ.
ὥσπερ κ. τ. εἰς τὸ πρ. ἀπήγαγεν.

Venter adducitur, ita ut superne tumeat; quo mammosa videatur.

Ib. D. 27. Si ista sunt Alexidis, facile potes,

τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιούσιν τεχνῶν.

Ib. E. init. Forsan, πατρός σου πολλά σε—

Ibid. 5. Bellum epitheton scorti, φειδωλούς. Lege φιλόδους.

Nempe αὐλητρίδας intelligit, (non πεζὰς ἐταίρας. Vide Porson. Advss.)

Ib. E. F. Loca ex Pannychide et Nannio manifesto ex Euripide adumbrata.

569. B. Xenarchus, 3. Cogitabam, ὡς οὐ παρουσῶν. Sed ὥσπερ, vel παρούσας, oporteret, ni fallor.

Ibid. 11. κάτωθεν εἰσδύναι—to creep in at the kitchen-window (vel, cellar-window.) Deinde lege αὐταὶ βιάζ. Deinde, 18. qu. an, ἃς δ' οὐκ ἰδεῖν ἐστ', οὐδ' ὀρώντ' ἤδη σαφῶς. Sed ἰδεῖν potius est *aspicere*, ὀρᾶν *videre*. Quare in promptu esset, οὐτ' ἰδεῖν ἐστ', οὐτ' ἰδόνθ' ὀρᾶν σαφῶς. Sed, nisi fallor, temporum ratio repugnat.

Vide Sophocl. Stobæi p. 52, 32. (Fr. Inc. 10, 2.)

Butler. ad Æsch. Prom. 446.

Ib. E. Philemon, 2. σὲ γάρ—πρ. βροτῶν parenthesi include, et junge εὔρες πρᾶγμα.

Ibid. 8. Non persuadet Bentleius verum esse τοι. An που? (jungendo scil. πριάμενόν που.) Neque magis placet Bentleii ἐστυκότως, v. 12. Morbi cujusdam nomen, forsán σπασμός vel τέτανος, ut apud Aristoph. Lysistr. 845. hic

latere videtur. An, τυγχάνεις ἔχων ἴσως Σπασμός τις ἔλαβεν;—Vide Horat. Serm. I. 2. 33. 116. qui in ista Satira hinc profecit.

570. A. Malim, παρασημαίνεται ὅτι Περικλῆς—θεραπαίνας ὑπὸ Μεγαρέων τὸ δεινὸν ἀνερρίπισε, [λέγων τὸν Πελ. πόλεμον.] ubi ultima omnino delenda. Qu. an τὸ δεινὸν ex Aristoph. Pac. habuerit?

Quod ad verba in MS. A. addita, fac scriptum,
θεραπαίνας ὑπὸ μεγαρέων ἀνερρίπισε ὑπὸ μ. τὸ δεινὸν
Per se intelligitur erroris progressus.

Ib. C. Epicrates, 11. Malim, ὁπότ' ἔτ' ἦν, [Meinek.] vel, ὁπότ' ἦν ἔτι, vel demum, ὅτε ποτ' ἦν.

Ib. E. Anaxandrides, 4. Malim,

—— ἦνθαι καὶ Λαγίσκη. καὶ τότε (vel, τότ' ἦν Ἡ)
ἦν Θεολύτη μάλ' εὖ. καὶ καλῇ,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὀκιμον λαμπρὰ πάνν.

ΔΕ ita positum, Pors. Advss. p. 77. Alexis XIII. 574. C. 581. D. ibid. E. XIV. 642. D. (622. A. 3.) XV. 678. E. me ibi. IX. 404. D. me ibi. ibid. E. VI. 224. F. VII. 294. C. ult. Menander Stob. Gr. CXVII. p. 479. = 254. Cleric.

572. C. Ehippus. Puto, ὅταν γὰρ “τις ὦν νέος—ut γὰρ sit Athenæi. Vide ad 40. C. 1.

574. B. init. λέξοντι ὑμοὶ δεσπόται.

576. D. Quidquid dicat Schneiderus, Xenophontis nomen hic latere puto cum Schw. An, συστρατευομένην, ὡς Ξενοφῶν φησιν ἦν * * φησὶ, vel ἦν φασὶ—ut Xenophon tantum citetur in istis, τὴν Φωκαΐδα—γενομένην.

577. F. init. νάρδον—εὐχερῇ. Ita MS. Qu. *parabilis, vilis*? An legendum εὐτελῇ?

578. C. Macho, 6. Lege κωλύσαι. Sensus forsitan est, *Pari jure ipsæ artium nutrices Athenæ barbaro quodam cognomine donari possent.*

Ib. D. Macho, 14. ὅπου δὲ περὶ γυναικός, vel γυναικῶν. Vide Aristoph. Lysistr. 858. Deinde in ἐπίρρημ', v. 21. latere suspicor ἡρέμ'—

Ib. E. v. 26. Lege, ἐνουθετήθη τοῦτό πως—monita est a Diphilo, Gnathænam προίεσθαι.

Ib. F. Macho, 2. Qu. ΣΥΝΗΝ αὐτῇ—

579. B. v. 22. Suspicionem constructionem esse ἐπικρούσαι εἰς δασύποδα, ut 580. F. 2. ἀνισταμένης, qu. an, *mictum exire?*

Ib. C. v. 31. Collato Jacobs. malim, ἐμέμψατ' αὐτήν, vel αὐτῇ.

580. C. v. 45. Qu. αὐτήν ἐσιέναι?

Ib. D. v. 55. λοπάδας ἐνάλμους τ', εὐ ζ. (hoc cum Jacobs.)

Ib. E. v. 64. λιπαρόν] Lege ῥυπαρόν. Vide ad IV. 135. B. 1.

Ib. F. Post νῇ τῷ θεῷ excidit versus; *Debueram potius hunc vocare* * * (qu. μελάνουρον) *quam Adonin*. Nescio an de Adonide pisce (vide VIII. 332. C. et Hesych. v. ἐξώκοιτος) cogitarit muliercula.

Ibid. v. 72. Lege, πρὸς ἑω γενόμενον.

581. C. v. 14. εἶπεν δέ, ναί, δὸς ὅσον ἂν ἐπιθυμῇς, π. (ΕΙΠΕΝΔΕΝΕΔΟC.) Sed melius, εἶπεν δ', ἐμοὶ δὸς—

582. A. B. Ridet tragici locum, ubi epitheta κοῖλον et Δωρικόν Argis tribuebantur. Vide Œd. Col. 391. 1366. ed. Musgr.

Ib. F. 2. Vide 583. D. xv. 679. D.

583. B. v. 45. ἀλλὰ κοτύλας τις ἐγχεάτω μοι τέτταρας εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ β.

584. A. ἐμέ τε ὡσαύτως. Miror in his Jacobsium non suspicatum latere ἀσωτία. Sed non nimis severe agendum cum Athenæo, quum aliena verba contrahit. Verte, *You ruin them, and so do I, that's all*.

Ib. D. τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερῇκει. Nonne τοῖς -οις?

Ib. fin. Vide ad VIII. 347. C.

585. F. init. Vide ad x. 459. A.

587. D. Nicostratus. Lege,

————— ὁδοῦ
πρὸς Ἄ. ἐλθ. π. στρώματα
αὐτὴν κέλευε, φησὶ, καὶ παρ' Ὀκιμον
χαλκ.

588. E. ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινὸς οἰκέτου] *Malim οἰκείου. familiari.*
591. E. F. Posidippus, 1, 5. Lege πρό γ' ἡμῶν—εἰς Ἡλιαίαν ἦλθε. Formula forensis, εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς.—Ἡλιαία sine articulo, ut *Equit.* 893.
592. B. fin. εἶχεν ἐρωμένην καὶ καλήν. *Bella locutio, et Lysia digna! An legendum παλλάκην?*
- Ib. C. fin. Parenthesi include, ὁ δ' ὑμὲν. ἐπιτήδειος. *Pulchre convenit.*
593. B. [*Vide supra ad Aristoph. Plut.* 428.]
594. D. Μένανδρος] *Vide Menandrum Clerici p. 234.*
596. D. Posidippus, 4. ὀρθρῖνων. Imo ἱ. Deinde ultimo versu, ἔστ' ἂν ἔη (vel ἔης), et qu. στεγανή. Sensus est, *dum Naucratis perfugium navibus dabit.*
599. C. init. φεύγων οὐδὲ μένων—Confer Oraculum apud Herodot. i. 55. Athen. xiv. 630. E. R. P. MSS.
- Ib. E. Æschylus, 1. ἐν πλείοσιν, sc. μάρτυσι. Prorsus ineptiunt Dal. et Schw.
600. E. Critias, 6. Respicit Cleobuli vel alius hexametrum apud Longin. § 36. ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη.
606. B. 8. Vide Aristoph. Nub. 349.
- Ib. E. καὶ παραστησάμενος, et *compos ejus factus*: sed potius credo legendum *παραιτησ. quum impetrasset.*
- Ib. F. penult. Forsan sensus est, *Neque ab elephante divelli sustinebat infans, neque elephas sine dolore infantis conspectu privari.* An legendum, οὔτε—αὐτό τε, εἰ μὴ—
607. A. Vel τοῦ καλάμου, vel ἐκ τῶν παρατ.
608. B. Chæremon, 6. λευκὸν μελαίνῃ στέρνον ἀντηγγει σκιᾷ. Sed qu. de constructione.
8. ἄλλης πρ. recte MS. 12. ὑπνώμεναι δ'—16. ἐκτριβεῖς ἀμάρακος.

Ceterum recte monet Schw. Chæremonis eclogas esse transponendas.

Mox D. ult. lege ἐκπεπλασμένον, E. 6. τὰ (λευκὰ) λει-

μώνων τ.

610. E. Alexis, ult. Pro ἑρρεῖν φασὶν lege ἐρρίφασιν.

611. B. init. ἐξαιτηθεῖς, *accusatus*, Schw. Potius, *exposcente Zenone*. Menagii locus est x. 4.

612. A. Pherecrates, 1. κατὰ μυροπωλεῖν τί παθόντ'; ἂν δὲ χρῆ, καθήμενον— 3. σὺν μεираκίοις? Sed potius, ξυνέδρ. τοῖς μεῖρ. ἐλλαλεῖν—to *prate in*—ut post ἡμέρας *abrum-*
patur oratio.

IN LIBRUM XIV.

P. 615. F. Dionysius, 4. Si de aliis constaret, facile posses,
ὄν ἐντυχόντα, vel, delete τοῦτον, ἐντυγχάνοντα. Vide me
ad Plut.

616. A. 2. Delendum suspicor αὐτός.

617. A. Telestes, 9. Forsan, ἅπερ παρθ. vel delendum γάρ.

Ib. B. Collatis VV.DD. vide an legendum,

Λυδὸν ὃς ἤρμοσε πρῶτος,

Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης, νόμον αἰολον, ὁμφᾶ—

ut jungatur ἤρμοσε Λυδὸν νόμον, et ἀμφιπλ. αὔραν *flatum*
tibiæ, ὁμφᾶ *humanæ voci*.

Ib. F. Pratinas, 16. Possis χυτὸ τ. Sed potius dele θυπα
e v. l. orta.

618. A. Ephippus, 1. An exstat μεираκίδιον?

Ib. B. Antiphanes, 6. Qu. ἤδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρίς.

620. E. Ἰωνικὸς λόγος] Lege Ἰωνικολόγος.

621. E. De *Laconica* dialecto accipit Hemst. ad Lucian.
Jud. Voc. 8. p. 93.

622. E. ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος] Mira structura. Saltem
debebat ὁ μάγειρος.—Σόφων 662. C.

623. A. Antiphanes, 8. Distingue, B. λέγεις μάγ. ζῶντα;
A. πλ. 10. κεστρεύς λεπισθεῖς σπασθεῖς vel πασθεῖς MS. A.
Malim, λεπισθεῖς, ἑκπλαγθεῖς. Vide Cas. deinde χρω-
σθεῖς *servandum: fried brown and turned in the pan*.

Deinde qu. 11. πρὸς τέλος δρόμου (vel δρόμον) περῶν, μέλος Ἦχεῖ—ρανῶν, *ut conspergat*. Nempe servus hero dicit, se alicunde parasse unde cœnent οἱ τρεῖς, adolescens, amica, cui scil. nomen erat Bœotia, (ἡ ἔνδον οὔσα,) et ipse servus. Miratus adolescens eum alloquitur ut magum et incantatorem.—Partim bene, partim secus explicat Jacobs.

Ib. F. In Anaxila καινὸν ex superioribus natum videtur.

625. C. fin. πλὴν χρυσός] Lege πλὴν ὁ χρ. et de metro vide Gaisf. ad Heph. p. 357. Herm. Elem. Metr. 111. 16. 22. Ceterum in superiore scazonte χρυσὸν accusativum Atticum esse puto, qualis in εἰπέ τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκεν, etc.—Vide an hic Pythermus memoretur ab Herodoto 1. 152.

633. A. Λάκων ὁ τέττιξ. Malim conjunctim, Λακωνοτέττιξ.

634. E. Didymi ἀντεξηγήσεις πρὸς Ionem puto fuisse commentarium, in quo ipsius Ionis errores notabantur. Vide xi. 468. E.

Ib. F. Ion, 1. Qu. παλαιφάτων.

635. A. Theophilus. Verte, *Malum est hoc, canere filium*, etc. Minanti cuidam tormenta respondet servus, *Frustra torquebis; nil confitebimur*.

638. D. Suspisor apud poëtam οὐκ ἂν præcessisse.

Ibid. v. 4. μεστός. Qu. an, *Quum satis cantaveris. When I have had enough of your music*.

Ib. E. Cratinus. Ad Ran. 4. de χολή. An legendum, Γνήσιππέ πω?

640. D. Sophilus. Pace Casauboni, istud οὐχὶ vitiosum puto. Malim, οὗ Χίου δύο——ἐπίχει.

Ib. F. Philyllius. Lege, ἀμυγδάλοι (vel -λα) καὶ κάρ. In Archippi verbis lege, ἰτρίοις ἄλλοισι τ' ἐπιφορήμασι Γέμουσα.

642. A. 1. Hoc videre videor, legendum ἄν. A. ἄλλον δεῖ τινος;

Ibid. Amphis, 1. Lege, collato Schw. βίον Ἀληλεμένον; B. ναί. A. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς. De ναί III. 117.

Ib. B. Anaxandrides, 4. Qu. οὕτω παρέζων, Χρυσίς, οὐκ (vel, Χρηστὲ, κύκ) ἔζων τότε.

Ib. C. 1. Clearchus, 2. Lege, χεῖρον. Ἡ παῖς, ἐπιτίθει—

Ib. E. Ephippus, 5. Forsan, εὖ τε κἀνδρικῶς.

Ib. F. Alexis. Forsan, ἀρτέος Τράπεζ', ἀπονίψασθαι δ.

643. B. fin. Qu. σταιτινός—

Ib. D. Antiphanes, 2. Lege πρώτιστα. Deinde, 7. κισσό-
πλεκτα.

644. D. In Euangeli loco videtur colloqui ἀλαζών quidam cum coquo, cui extollit suam liberalitatem. V. 6. μόσχον ἔλαβες ad coquum dicuntur. 5. forsan,

τῶν μὲν οὖν ἐλαῶν ἄφ. πάνθ' ὅς' ἂν βούλῃ γένη.

650. D. ὁ Χῖος (vel forsan ὁ Κεῖος)—ποιη. *Nescis quo pacto Chii (vel Cei) amamalidas suas educunt? How they grow their pears?* Vide Indic. Demosth. v. ποιεῖν. mox ad 658. B.

651. F. Melanippides. Distingue et lege: περὶ αὐτῶν τῶν Δαναῖδων. “οὐ γάρ—Deinde qu. an, μορφᾶεν εἶδος· οὐδὲ τὰν διαίταν γυναικεῖαν ἔχον. Deinde lege, ἀν' εὐήλι' ἄλσεα π. θήραις (hoc Porson. Adv. p. 39.) φρένα τ.—ἀν' ἀνήλια ἄλσεα Jacobs.—ἄλσεα, *saltus* vel *ruia*.

652. E. In Phœnicidæ loco ridetur quidam peregrinus, qui προπύλαια edulium esse putat. Inde explicata historiam de Indo rege, mox F. Vide et ad Acharn. 900.

654. B. Nicostratus. Malim, ταῦτ' ἄξι' ἦν, Τούρμιθ.

Ib. E. Antiphanes. Qu. σπάνιον ὄν τι χρ. et dele δ' [*post πλείους.*] ὡς verte cum Schw. *ex quo*.

Ib. F. Alexis: ————— (οὐκ ἂν) καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον εἶχον, οὐδ' ἂν εἰ
λαγῶς, μὰ τὴν γῆν κ. τ. κατήσθιον.

Vel potius,

κατ. αὐ. τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἂν,
Οὐδ' ἂν εἰ λαγῶς—

Certe ineptum est γάλα, et vel e margine pro λαγῶ vel ex ἄN corruptum.

655. A. Anaxandrides, 2. τοιούτους ἴδνο MS. A. τουτοισί δὺ

MS. Ep. Unde patet, quam acutus fuerit Hermannus, qui non viderit sub his latere *τοιουτουσί*. Doctr. Metr. p. 136. Sed ne sic quidem omnia plana. Nescio an legendum, ut fere Corayus, *τοσουτουί δύο*. *Quum non pluris constarent duæ statuæ*. Interim et hoc cogito; annon hic rideatur Euripides Electr. 388. *ἀγάματ' ἀγορᾶς*, (confer πόλεως ἀγ. Autolyc. fr. 3.) et legendum sit, *ἐξὸν τοιουτουσί λαβεῖν Ἀγάματ' ἀγορᾶς*. *What a fool one must be to feed peacocks at home, when (for less money one can buy) fine ones like these, the pride of the whole market!* Confer Demosth. Mid. 563, 7.—*ἀγαλμ' ἀγορᾶς* Metagenes Schol. Plat. Clark. (Gaisford. Catal. p. 73.)

656. B. Strattidis et Archippi loca vix expedio. *κάπρου φλογίδες* apud alterutrum delenda suspicor.

Ib. F. *Ἀντιφάνης*] Neque Physiognomicon neque Protrepticon fuisse potest Antiphanis. Qu. *Ἀντιφῶν*? Sed hæc valde turbata videntur.

658. B. In Philemone malim *τοὺς πυρούς*. De *ποιεῖν* vide ad 650. D.

Ib. F. antep. Vide ad Eurip. Bacch. 1283.

659. D. Lege,

B. *ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν*.

A. *πότερ' οὖν ἀφείσαι*; B. *κατ' ἀγ*.

A. *Num igitur manu missus es?* B. *Minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur*. Nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat. Vide ad VII. 292. C.

661. B. Athenion, 30. Forsan, ejecto *ἀκριβῶς*, legendum, *ἐρίφιον ἐτακέρωσε πνικτὸν, διέλαβεν περικομματίῳ, διεγίγγρας ὑποκρούσας γλυκεῖ, ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν*,—

Vel distingue *γλυκεῖ ἰχθὺν, παρεισεκύκλησεν οὐχ ὄρ*. Acute vidit Grotius *γίγγρας* hic latere. Vide Porsonum Advss. p. 94. fin. et confer Machonem VIII. 346. A. B. Damoxenum III. 102.

Ib. D. v. 45. ἄφεις] Forsan ἀφείς, ut constructio sit, παῦσαι λέγων ὑπὲρ εὐσεβείας, ἀφείς ἐμέ vel τὸν λόγον. Deinde,

A. ἡμαρτον. B. ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσθι ἐμοί.

Ib. F. Forsan, Σκελικός." Παραπλ. ὅσμήν λέγει ἀμφοῖν (ὁ Κτατῖνος scil.) καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης—

662. A. B. Forsan,

τὰ τῶν ἀπόντων πάντα καθ' ἕκαστον κακά.

ἀντεργολαβούντες ἔλεγον, ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχοι

ῥῖνα κρ. πρ. τ. ὁ δ' ὅτι ὁ στόμα—

Pro ἐνιά τε, 6. putabam ἀνείτο, sed nunc displicet. In ult. τοῦ τε πυρὸς ἐλ.

Ib. C. Bato, 2. In MSS. notat [*Porsonus*,] forsan huc respiciens, ἀναγράφειν et βασανίζειν jungi in Harpocr. et Suida, (v. βάσανος.)

Ib. D. 1. Σόφων] P. 622. E.

663. B. 1. τὰ μάλιστα. Latet vox a verbo μάσασθαι fluens.

IN LIBRUM XV.

P. 665. D. πόρρω πίνειν Plato Sympos. p. 377, 18. Bekk. = 176³/₅ HSt.

Ib. E. penult. Verte, *hoc non esse e veteri instituto*.

666. D. Plato, 1. ἐγὼ ἰὼν τὸ δ. σκευάσω. (De ἰὼν vide ad vi. 267. F.)

Ib. E. [ποιῶν φιλημάτων;] ἀγεννῶς οὐκ ἐὼ Παίξειν, τίθεται δὲ κοτταβεῖα. Hæc omnia servi.

667. B. 5. Legendum videtur, “Ἀγκυλοῦντα” γὰρ “δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα πέμπειν εὐρύθμως τὸν κ.” Supra xi. 479. E. non sunt ipsa Dicæarchi verba, sed eorum sensus verbis Hegesandri. De γὰρ vide ad ii. 40. C.

Ib. D. 1. Recte suspicatur Schw. κότταβος meram esse v. l. vocis κόσσαβος. Malim, ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεῖ

τούμὸν κάρα (hoc certissime VV.DD.) Quæ sequuntur, hoc forsán dicebant: *et pro κοτταβίῳ matula utebantur.* Vide I. 17. D. (ubi ὀστρακουμένη coaluit ex ὀστράκον et alio verbo quod non nunc reperio; forsán βολή—vide Lycophron. 778.) quod inepte Butlerus ad *Cabiros* refert p. 241. Verba videntur esse Ulyssis, Eurymachō mortuo insultantis, et ex eodem dramate unde fragmentum de cottabo.—Huc alludere videtur Tzetzēs apud Butlerum p. 208. collato Athenæo 17. F.

In ultimo versu ἐμῶν latet, ut puto. Qu.

τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβοις ἐπίσκοπα

ὄσσων ἐμῶν ἠβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

Ib. E. Transpone, πεσεῖν πλάστιγγα, πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ.

Ib. F. μὲν τῷ πόν.] Ἀν μέτωπον, i. e. χαλκέον κάρα, sive Manem.

668. B. init. Lege, ὃ τι κάλλιστον, i. e. ὁπότε τι τῶν καλλίστων λάβοιεν. Loquitur Linus. Vide Alexin IV. 164. B. Vide ad I. 23. D. de Satyris.

672. E. init. Lege, ὅτι τισὶν τόνοις συνέβη περιελ. De τόνος vide ad Lysistr. 922.

678. E. Alexis. Forsán, οὐτοσὶ Σύκων ἔχει στέφ. κυλ. ἀλλὰ γάρ—Vel transponendo οὗτος δ', servanda vulgata. Vide ad XIII. 570. E.

679. B. In monstrosis istis, ὦ μάκαρ ἦτις, etc. vide an λεπτότατον περὶ et ἡδυπότατον περὶ sint v. ll.

Ib. D. Eubulus, I. "Scorti nomen, ut scimus e lib. XIII." CASAUBON. p. 960, 55. Recte; Nico verum nomen mulierculæ. Vide XIII. 582. F. 583. D.

Ib. E. R. P. Advss. p. 145. ubi quæ Viro magno exciderunt, ipse repudiaverit necesse est. [Vide ad Plut. 361. *Aristophanica* p. 44. col. 1.] Posses etiam, πωλεῖν ἅπαντα. Præclare idem [Porsonus] in Aristoph. Av. 1364. Br.—Ineptit Reisig. p. 61. quasi non posset, πότερον μυρτίνους ἢ ῥφυλλίνους.

686. fin. Virgil. Georg. II. 464–5.

688. B. Anaxandrides, 2. ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ] Forsan, -κόν πως εἰ.

Ib. C. Archilochus. Hinc in Hesychio lege, Ἑσμυρισμέναι. Athenæi locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, A diversis formis μύρον et σμύρον fluxere μύρρα et σμύρνα. Vel potius, μύρον et σμύρον a μύρρα et σμύρνα.

689. F. Cephisodorus, ult. Collato Corayo lege, λαικάσμο' ἄρα. βάκχαριν; et verte, *potius quidvis patiar*. λαικάσει idem restituit IX. 383. A.

690. B. Achæus. ψυκτ. πτεροῖς verte *flabello*. Vide Orest. 1427.

Ib. D. Pherecratis locum non intelligo: metrum resarcire licet,

_____ καὶ
ἐκέλευον (αὐτόν) ἐγχεῖσθαι νῶν μύρον
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιούσιν ἐγχεῖ.

Ib. F. Strattis: φέρεις αὐτῇ μύρον. Medæ verba sunt ad famulum, vel potius unum ex suis liberis, quem ad novam sponsam cum exitiali dono mittebat. Eurip. Med. 965.

691. B. Menander:

παιδάριον. (vel, παῖ, NH Δί') ἡδύ· πῶς γὰρ οὐ;
Vel, _____ μύρον,
παιδάριον.—ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδιον.
Vel, _____ παιδίον,
νῆ τὸν Δί' ἡδύ· πῶς γὰρ οὐχί; νάρδιον.

Ib. E. Alexis, 4. τὴν αὐτὴν manifesto vitiosum, et ex ταντὸν natum. An, τὴν ὁσμὴν? *quod ad*—

Ib. F. v. 7. Ex Euripidis Telepho. Elmsl. Ach. 497. p. 125.

693. A. 1. Lege, Διὸς σὺ—

Ibid. 4. οὐδέν σ' ὀνήσει Eurip. Androm. 161.

Ib. C. Eriphus, 1. ἐκπεπιη δεκας corruptum ex

ἐκπίη δὲ καὶ ἔεπ

i. e. ἐπεκπῖει δὲ καὶ—Cetera non expedito.

694. D. 8. Lege cum VV.DD. εὐφροσύναις, αἰοδαῖς κεχ.
Leviter corruptum est αἰειδε ex αἰοδαῖ, quæ potior lectio videtur.

695. E. Κήδων. Diodor. xv. 34. [Τὴν] lege, ἢ χρη τοῖς—
δὴ forsán natum e v. l. δέι.

698. C. 2. Vide an ἐγγαστριχίμαιραν.

Ib. E. Hegemon, 9. ἀνδρῶν, *sycophantarum*. Vide ix. 407. B.

699. B. 3. In ἐγχείησιν alludit ad ἐγχεῖν, *infundere*.

Ib. C. Alexander, penult. ὅς δὲ Βοιωτοῦ Schw. ex em. Jac.
Qu. de sensu, qui esse potest, *ne minimum quidem*.

700. D. fin. Potius, τὸ στρ. λυχνεῖον, “σύνθετον,” οὐ. ὄν.

Ib. E. init. Qu. A. τί δ' εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον.
Nisi potius τι δεξιὸν delenda sunt ut v. l. et legendum τῇ
δεξιᾷ λ.

Ibid. Menander: μόνον πολὺ ποίει*] μόνον, vide Alexin xii.

516. F. ποιῶ φλόγα Archedic. vii. 292. F.

INDEX.

ἀγαπητὸς, *vix unus*. xii. 477. iv. 146. E.

ἀγγεῖον, *bird-cage*. ix. 387. D. (sive v. 201. B.)

αἶξ. eis αἶγας ἀγρίας, *wild-goose chace*. iii. 83. A.

ἀναγραφαὶ, *dramatic register*. viii. 336. E.

ἀνθίζεσθαι, *flavescere torrendo*. xiv. 655. F.

ἀντιστοιχία, *literarum permutatio*. xi. 501. B.

ἄνω. τᾶν κατώ. Menander Stob. xlii. p. 276. = 171. Nicolaus ibid. xiii. p. 148. 26. = 85. Vide Herodot. iii. 3. Philemon. Stob. Grot. p. 403. Cleric. p. 354. forsán Aristoph. Lys. 710.

* Vide supra p. 271. ad Menandri locum. J. S.

ἀπογράφεσθαι = ἀναγρ. VI. 245. C. F. VII. 293. F. συναπογρ.
v. 214. E. IX. 385. C.

ἀποδιδόναι, XI. 495. C. *reddere*, i. e. *interpretari*, XI.
487. C.

Diverse citata eadem loca apud Athenæum. III. 96. D.
δέλφακος ἡρινῆς. IX. 374. F. ὀπωρινῆς. (Qu. ἐπιχύτους IV.
172. B. ἐγχύτους XIV. 644. D.)

δυνάμεις, *vires*, *properties*, IX. 378. A. *drugs*, Plutarch. II.
p. 436. B. (Bekkeri Anecdota T. I. ni fallor.) βρωτικά
καὶ συνουσι. *provocatives*, VIII. 335. E.

ἐπίγραμμα dialogi, *titulus*: XI. 506. E. Alexis IV. 164. C.
ἐπιρραπίζειν, *a rap on the knuckles*, i. e. *a jobation*:
Schw. IV. 168. F. vide v. 219. A. x. 422. D. XIII.
571. A.

ΓΑΡ, longe ab orationis initio: Alexis II. 60. A. 8. Idem
IV. 164. B. VI. 237. E. 1. 257. E. 8. VIII. 339. E. IX.
377. D. 6. 405. B. 3. x. 422. C. sed ex em. XII. 516. F.
9. XIV. 633. F. 640. E. 642. D. 659. C. 660. F. xv.
679. E. Menander Cler. p. 40. 174. 210. fr. 46. e conj.
Timocl. Stob. p. 616. = 509. et Ath. p. 223. ex MS.
Athen.

γε-γγαῖος ὄρνις, *a game-cock*. XIV. 655. C. (Aristoph. Av.
286.) Menander Stob. Grot. p. 443. = 248. Cler.

γῆρας, *senium*, i. e. *moroseness*. IX. 374. B.

Grammaticis propriæ voces:

ἀκούειν, XI. 494. D. IX. 383. A. Valck. Sch. N. T. II.
p. 313.

ἄφωνα, φωνοῦντα. Eurip. Stob. p. 469. = 343.

γράφεται δὲ καὶ, XIV. 649. D. sed forsán e marg. xv.
684. D.

ὀνομαστική, συνήρηται, περισπαστέον, XIV. 644. A. B.

παράδοσις (medicorum), xv. 665. penult.

συλλαβή, Eurip. Stob. p. 469. = 343.

κάραβος, *craw-fish*; ἄστακός, *lobster*. Aristot. H. A. IV. 2. κατασιμῶν, x. 432. C. XIV. 622. F. (id est, *totum in αἶσιμα*, i. e. *portiones distribuere*.) VIII. 365. E.

κατέχω δεδειπνηκώς, *memini*. (Lycophron.) x. 420. B. et notas. Cas. ad I. 5. E. et Schw. T. XIII. p. 391.

κρᾶσις, de *mero* vino, ut videtur. xv. 693. E.

κυαθίζειν, xi. 503. C. XIV. 634. B. ubi verterim, *haurire mare navibus demersis, deinde in aërem sublatis, ut cyatho vinum*. Omnino vide Diphilum Stobæi cii. p. 558. = 429.

κωβίδια, vii. 293. D. (III. 105. F. corrupt.)

Lectiones duæ in textu, III. 109. C. 114. E. (IV. 130. D.?) Schw. ad vi. 269. D. 297. F. Vide me ad vii. 326. D.

λόγος, *the idea or notion*. xi. 490. E. 507. F. ὁ περὶ β. λόγος, xi. 496. C. 1.

λοπάς, de pisce *assato*. vii. 288. F.

μέγας εἰ, *a great man*. 380. B. μέγα μεγέθει, II. 50. B. XII. 563. A. VIII. 347. fin. μείζων, 346. F.

μέτρον, i. e. ἔπος. vii. 313. ult.

μῆλα στρούθια, genus Κυδωνίων. III. 81. A. C. D. F. et Schw. Περσικά, *citria*. III. 83-5.

μητρόπολις malorum vinum. x. 443. D. Vide Diog. Laërt. vi. 50.

Olivæ prandium, XII. 542. F. (Diog. Laërt. vi. 50.) XIV. 644. E.

οὕτως in citationibus, Schw. ad x. 445. F. 1. T. x. p. 487. x. 422. E. e MS. Schw. ad XIV. 651. F. de formula, φοίνικας τὸν κάρπον οὕτως ὀνομάζει. XIV. 654. A. B. xv. 679. C. 700. E.

πατάξαι, *injicere*, etc. IV. 170. D. x. 446. A.

περίστασις, *pomp and circumstance*. XII. 547. F.

πλάγια διὰ μήκους, *crosswise at the two ends*.

πλήν εἰς τις apud in πλήν εἰ τις mutandum putabam :
vide Aristophanica. Sed qu. ob Eurip. Stob. LII. p. 360,
6. = 205.

POCULA:

ἀγαθοῦ δαίμονος. XI. 486-7. XV. 675. B. 692. F.

Διὸς σωτήρος. XI. 487. XV. 675. B.

μετάμπτρον (vel -ης). X. 423. D. XI. 486-7. XV. 692-3.

ὀνομάζειν, ἔπον. *to give the toast*. Schw. IV. 162. C. vel
potius Toup. Add. in Theocr. II. 151. κνάθους τινός, X.
423. C. 426. init. Plutarch. T. II. p. 454. E. Athen. XI.
502. B. (Horatius, *cyathos amici sospitis*.) XIV. 640.
D. E. VIII. 365. A.

σπονδῇ, XI. 486. F.

ὑγείας, XI. 487. A.

Prima verba citationis repetita. IV. 161. D. E. VII. 280.
init. IX. 405. E. F.

προάγεσθαι = τιμᾶσθαι. XI. 506. A.

Ptolemæi Corintho oriundi? 201. D.

στρατεῦεν pro -εσθαι, vox suspecta. XIII. 565. B.

συνήθεια, III. 121. F. 122. A. (Meus index in Schol. Aris-
tophanis. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 22. C.) IX. 373.
A. 5. B. 4. C. 2. 408. B. C. ἡ κοινὴ συνήθεια, XI.
494. B.

τενθῆς, III. 106. C. sed vide 96. B. 6. VII. 293. C. VIII. 340.

D. (vide Hermann. Gr. p. 325. n. 411.) XIV. 622. F.

τυραννικός, *insolent, overbearing*. XIII. 580. F. XI. 508. D.

τυραννῆς, Lucian. Rhet. Præm.

ὑπόνοια, i. e. *allegory*. I. 19. E.

χλῆαρὸς, XIV. 646. E. bis. χλῆαρὸς Nicander apud Maltby.
Epich. XIV. 648. D. ut videtur.

JACOBSII EMENDATIONES IN ATHENÆUM.

ERRAT de Idæis Dactylis, p. 5. de πόλεος, 23. νεῶν κατά-
λογον, 25. μικρόν, 102. βίῳς ἔτι, 106. δοίδυκα, 111.

P. 214. Quantillum erat in Etymologo corrigere, μή μοι
βαιών· κακὸς ἰχθύς, etiam si non ita legeretur in eo ipso
loco Athenæi quem citas, VII. 288. A.

IN

STOBÆUM.

T. III. P. 35, 43. = 15, 21. Lege, ἄρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι
πλείστων αἰτία.

XVII. 156, 20. Male, ut puto, distraxit Gr. Certe pessime
mutavit ἐνταῦθ' ὑπάρχει. Verte, *Ibi vitæ dux est tempe-
rantia ad ceteras virtutes.* Vide Valck. ad Phœn.
1576.

XXIX. 199, 52. (Sophocl. Fr. Inc. 17.) πόνου μεταλλαχθέντος
οἱ πόνοι γλυκεῖς. An λόγοι, vel ἡ μνήμη γλυκύ?

LVII. 376, 45. Lenius potuisset Grotius, B. τῶν γάρ—τις;—
Collatis VV.DD. apud Gaisf. nunc malim :

A. δύστηνος—

B. τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οἶει;

Deinde, alterum fragmentum, vel forsan idem,—στάδια
γὰρ (vel δὲ) ἑκατὸν περιελθεῖν κρ.

LVIII. 378. Simylus, 3. πάλι Sotades Stobæi xcvi. p. 528,
34. = 399, 19. sed ex Grotii em.

LX. 384, 5. (Eurip. Alex. Fr. 7.) Lege, τῇ φύσει κεκτη-
μένοι, pro τύχη.

LXI. 387, 36. Omnia occupata. Vide Gaisf. [*Scil. duo fragmenta ordinaverat, ut Tyrwhittus apud Gaisf. deinde,*] προστάττει, *Amor hos monet, ut juvenes ἀφοσιῶνται.*

LXIV. 409, 43. νοῦν χρὴ θεάσασθαι οὐδέν τι tres edd. nisi quod Gr. θεᾶσθ'. Malim, cum Elmsleio ad Medeam p. 179. νοῦν χρὴ θεᾶσθαι, νοῦν τί τῆς εὐμ.—ἐχῆ; Vide de vocis repetitione Addenda ad Nub.

LXV. 411, 21. Euripides Œd. fr. Lego, χρημάτων Γυνή'στι κρεῖσσον. Sensum vidisse puto Heathium.

LXVI. τὰς γὰρ εὐθ. μόνοι Ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτ.

LXXIII. 439, 36. Antiphanes, 2. Porson. Adv. p. 304. διαφέρειν οἶσι Plato Rep. II. p. 375. A. HSt. v. 467. B. Euthyphr. p. 8. B. 48. Antiphan. Pollucis x. 106. R. P. MSS.

οἶσι τι διαφέρειν τούτους ἐκείνων Plato Gorg. p. 520. A. 6. HSt. Philemon Ἀγροίκῳ Stob. II. p. 31, 8. γυναιξὶ διαφέρειν οἶσι δὲ τί; Antig. Caryst. Athen. I. fin. οἶσι δὲ διαφέρειν ἐταίρας σοφιστήν; Alciphron. I. 34. p. 144.

LXXXIII. 483, 33. Euripides: ΠΡΟΣΠΟΛΟΝΝΕΜΕΙΝ,
————— καὶ κατ' ὄφθ. ἐρεῖ.

LXXXIX. 503, 16. Euripides Palam. fr. 3. Malim,
Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἱ τύχαι
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τόδε·
τούτου δὲ πάντες,—————

ut constructio sit, πάντες μοχθοῦσιν ὑπὲρ τούτου, δηλαδὴ ὑπὲρ χρημάτων.

XCI. 507, 13. Euripides:

δεινόν γε————— τοῦθ' ὡς ἔμφυτον,
————— τοῦδε ταῖτιον;
————— συνηρετμῇ,

XCVI. 528, 9. Sotades, 6.

ἡ μηχανικόν τι ποίημ', ἡ—————
————— ὅτε πιὼν τέθνηκε.

πουλύποδα Trinc. Qu. Numerosius, sed non necesse, (vide Herm. Doctr. Metr. p. 444, etc.)

πουλύποδα φα|γών ὠμὸν ὁ|Διογένης τέθηκε.

Mox 528, 31. possis, si opus sit, δεῖ φύσει τὸν—Vide me ad Porsoni Aristophanica p. 98.

Ib. 530, 2. Philemon : ὥσπερ τὸ τοῦ χρέους κεφ. vel potius, ὥσπερ κατάχρεως, τὸ κεφ.

XCVII. 539, 16. Antiphanes. Optime cepit Gr. Lege,

λύπη γὰρ ἀνθρ. καὶ τὸ ζῆν κακῶς,

ὥσπερ πονηρῶ ζωγράφω,—

like two bad painters.

CI. 552, 18. Cratinus. ἀνοίγει] Grotii MS. ἀνίσται. Lege,

αὐτόματα δ' αὐτοῖς (vel, αὐ. τούτοις) θ. ἀνίει τὰγαθά.

(hoc Br. ad Lysistr. 157.) Confer Aristoph. Ran. 1510. eundem apud Stob. p. 609, 24.

CIII. 562, 18. Clitomachus. Videtur philosophus duo senarios citare, deinde soluta oratione uti.—Ita Gaisford. cv. 29.

CVI. 567, 46. Ita totus locus videtur concinnandus :

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Μηδ' ἔθελε λυπεῖν—

(Menandri.) ὅτι καὶ τὸ λ.

καὶ τὸ κ.

EYP. ANTIG. Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι—

ΧΑΙΡΗΜ. Πειρῶ τύχης—

MENANAP. Ἄνδρα τὸν ἀληθῶς—ita R. P. Adv. p. 290.

Ib. 569, 18. Antiphanes : τὸ λυποῦν ἥγαγ' εἰς παράστασιν. Ἄν περίστασιν? i. e. *luctum fovendo in calamitatem incidit.*

CXV. 592, 13. Apollodorus, 3.

ἀλλ' ἐν μέγα τοῦθ' οἱ πατ. ἤλ.

5. ὁ πατήρ πρόθυμον, vel προθύμως,

CXVI. 594, 33. Anaxandrides. Qu.

4. ὃς δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν (hoc Trinc.) ποιεῖ.

7. κοῦφόν τε ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Vulgata e superiore nata.

CXVIII. 601, 45. Apollodorus. τοῦτ', ἐκείνο δ' οὐ. Similem errorem sustuli Eurip. Ion. 556. ubi vide.

CXXI. 10. Gaisf. p. 608. (Om. Gesn.) Menander :

οὐδέν τὸ θν. ——— (an καλῶ?)

———— τὴν ἀγανάκτησιν φέρει.

DE EPICCHARMI FRAGMENTIS.

NOVEM fragmenta vertit Cumberlandius, *Observer*, LXXXIII. præfatus: *I have reason to believe they are the whole amount of what can be picked up from the wreck of this once valuable poet.*—Memini Burneium putavisse Bentleium alicubi, in collectione fragmentorum MSta, genuina Epicharmea a spuriis distinxisse, et inde profecisse Cumberlandium. Postea, edita vita sua, Cumberlandius fassus est Bentleianis chartis se usum esse. Alioqui fidenter statuerem, eum ad Epicharmum memorie vitio transtulisse quæ de Archilochō dicit Bentleius Phalar. p. 197.

De Pseud-Epich. vide Fabric. T. II. pp. 302–3. ed. H.

Novem ista fragmenta sunt :

1. Apud Stob. Grot. p. 353. Tit. 86. n. 6. Gaisford. Non est Epicharmi.
2. Grot. Excerpt. p. 477. Hutch. p. 282. δαμάσσης ἔρως. Vix puto esse Epicharmi.
3. Stob. 3. Gr. p. 25. νᾶφε. E Clem. Alex. petivisse videtur Grotius.
4. Stob. 1. 14. p. 6. Gaisf. οὐ μετανοεῖν.
5. Stob. 20, 8. p. 103. μὴ 'πὶ ——— νόμον.
6. Stob. 29, 8 et 54. p. 131. ἃ δὲ μελέτα—et Stob. Gr. p. 125. τῶν πόνων.

7. Stob. 38, 21. p. 151. Gr. τίς δὲ βουλοίη—duo priores versus.

8. ὡς πολὺν Grot. Excerpt. p. 477.

9. Stob. Gr. p. 289. (69, 17. Gaisf.) et male subnectit locum apud Stob. Gr. p. 281. (68, 9.)

CRATINUS Eunidis Stobæi LII. p. 201. Gr. = L. 358. Gesn.

Synes. Epist. 129. p. 265. B. R. P. MSS. (ubi, καὶ στένομεν μεμνημένοι Ἡβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν. Ipse addo Julian. Misopog. p. 339. fin.)

Eupolis apud Galen. T. VI. p. 530. ed. Charter. = I. 175 a.

47. Ald. ἡ μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ καὶ γὰρ τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον. Verba sunt Aristidis ad Nician. R. P. MSS.

Menander Fragm. Porson. Advss. p. 294. [*Vide Opusc.*

p. 254.] v. 5. "Forsan προσέβαλεν." R. P. προέπιεν Stephanus Athenæi XI. 469. B. (sed vide Pierson. ad Mær. p. 302.) προέρχομαι Menander Harpocr. v. Φυλή. προέλε Pherecr. Athen. XIV. 653. A.

v. 7. ἀντέχεσθαι R. P. Scil. infinitivus pro imperativo. Sed illi non hic locus.

IN

ANTHOLOGIAM GRÆCAM.

(ED. JACOBS. LIPS. 1813.)

TOM. II. Pag. 321. n. 8. Addit Murator. (p. 1321.)

τοῦτ' ἔσομαι γὰρ ἐγὼ, σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἰφ', ὅπερ ἦν οὐκ ὦν, τοῦτο πάλιν γέγονα.

* Addidit etiam Gaisfordius. J. S.

Ita lego. *What I was when I was not*, i. e. *existed not*.

P. 553. n. 22. μὴ λέγε, καὶ λέξεις—Significatur ΟΥΔΕΝ.
Ne dicas, tum dices, meum nomen, et te necesse est (id) *dicere*, (non dicentem :) *contra non, si dicas meum nomen, dices*. i. e. Si taces, nil dicis: si dicis "Nil," non nil dicis.

651. 92. Vide Corsin. Diss. *Herculis Quies*, p. 40. ubi proculdubio præfigendus versus, Οὗς ποθ' ἵπ' Εὐρυσθέως ἀναγκασθεῖς [ἐτέλεσσε.]

799. 122. Confer Reines. p. 683. Ceterum Gruterus p. 676. n. 6. habet ἩΡΠΑΕΕΣ ἈΦΝΩ, et ἈΦΝΩ Gorius Inscr. Dorian. p. 363. e MS. Fulv. Ursini.

824. 215, v. 7. Lege οἴῳ. V. ult. recte Br. σώσαθ' ἔως—

842. 268. Sed ex Muratorii versione liquet excidisse quædam: v. 6. *Nuper in ergastulo, parentum spe fraudata*, (7.) *neque hæredibus scriptis, nec viginti*, etc.

846. 281, v. 4. ΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ, ΣΗ ΤΕ—Post ἀνασσαν' adde, ΠΑΝ ΔΕ... Η ΜΕΓΑΛΟ... Θ... ΤΕ... ΤΟΙΣΙ—Vide Choiseul-Gouffier's *Catalogue*, p. 74.

IN

OPUSCULA RUHNKENIANA.

(ED. KIDD. 1807.)

A N T I P H O N.

P. 12. l. 10. Simplicius est, deletis ceteris, legere, οὐπερ οἱ περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. ἐγὼ δὲ—Annotarat ad verba, ὅσοι τ. ὅμοιοι, studiosus lector; οἱ δημηγορικοί,

καὶ ὁ περὶ ὁμονοίας, καὶ ὁ πολιτικός. Quæ e margine in textum irrepperunt. Infra p. 20, περὶ ὁμονοίας Rhamnusio dat Ruhnkenius. Argumentum fuisse suspicor, cccc virorum commendationem. Vocis vim declarabit Andocid. p. 10, 12.

IN

BENTLEII EPISTOLAM AD MILLIUM.

(EDITIONIS 1713.)

- P. 4. In Orphei loco apud Mal. p. 89. legerim χρυσέησιν, et σεῦ φαμένοιο, σὲ δ' αὐτόν
11. Nescio an verba Malelæ corrupta sint; et ἀληθείας εἶναι depravata sint ex ἀληθείαισιν. ut αἱ ex ε sequente natum sit.
12. Aliud argumentum adferre potuerat Bentleius, Sophoclem scilicet de Diis patriis longe reverentius semper loqui, quam ut hujus ῥήσεως auctor esse possit.
17. *Alcæonida* carmen epicum fuisse, longe probabilius est: quæ est sententia Heynii ad Apollodorum.
20. prop. fin. PORPHYRIUS, ἀπέχεσθαι—διὰ τούτων. Forsan, 'ΑΕΙ τ.
32. In Homero Π. E. 487. legisse videtur Hesychius ἀψῖσι λίνιοι, quomodo constaret metrum.—N. B. λίνου πανάγροιο φαλόντες Bentleius, unice probante Heynio, qui ait ἀλόντες aliquoties citari apud Eustathium.
38. De Ennii loco apud Jul. Rufin. (p. 222. ed. Ruhnken.) non liquet. Primum, *ego* melius in *arsi* collocaretur. Deinde, modus subjunctivus per omnia servari debere videtur. Et *delinquas* quidem habet ed. B. Rhenani, quæ sola ex MSS. petita est. An legendum, *Egone*

plectar, quod tu peccas? delinquas tu, ego arguar?
Sed, ne quid dissimulem, valde displicent TU EGO in
thesi: quare ampliandum.

40. Pollux VII. 45. Postea, Dissert. Phalarid. 2da p. 245.
expedivit Pseudo-Thespidis locum, νευρίδ' ἔχειν. Sed
forsan non delendum, sed transponendum σ. νεβρίδ'
ἔχειν σ' pro νεβρίδα σ' ἔχειν.

42. PORPHYRIUS, l. 5. καὶ ἰχθὺς, κ. τ. λ. Hæc verba,
gravissime corrupta, ad hunc fere modum sunt legenda:
καὶ τὸ μὲν χυθῦπτης ἰχθὺς, τὸ δὲ φλεγμῶ φλεγόμενος, τὸ
δὲ δρόψ— N. B. τὸ (i. e. δ') infra, τὸ κναξβί, etc.

48. fin. In fragmento Omphales, Athen. VI. 258. F.
lege, τὴν ἐορτὴν δεῖ μ' ἄγειν. Mox Athen. XIV. 634.
ult. = 271, 36. Ald. (non lib. X. ut male Bentleius,) qu.
an legendum, τὸν ξένον κοιμήσατε. quamvis ferri possit
vulgata.

50. prop. fin. Malim, καὶ ὁ αὐτὸς—καὶ τάχ' ἂν κεραυνία
Πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσσομίας βάλοι. κεραυνία πέμφιξ
βροντῆς, ut *etesia flabra aquilonum*, etc. supra p. 37.

51. l. 14. Recte Bentleius ῥανίδος (ραῦτιδος.) Deinde Ibyci
locus Sophocleo ex Salmoneo præponendus. Hoc certum;
et ita extra dubium ponitur eximia illa emendatio,
ὅψιν ἀγγέλῃ πυρός. Quæ enim sequuntur, sunt istorum
verborum explicationes. In Callimacheis forsán legen-
dum ἔω. *In clouds brings on the day*. In Euphorione
malim ΗΠΕΔΑΝΟΙ. Qu. θανόντι?

56. med. In Etymol. dele λόγchas, vel potius λόγchης.
Agros dividere.

58. fin. in Τριαγωμαῖς] Malim, λόγου παντὸς—ἐλασσον
τούτων (omisso τριῶν), vel τῶν τριῶν. In fine lege τρία
pro τριάς. Pro ἐν τούτῳ qu. ἐκ τούτων.

BENTLEY'S DISSERTATION ON PHALARIS.

(Ed. 1699.)

P. 40. init. Simonides. Lege,

ὅς ————— δουρὶ πάντας
 νίκασε νέους ὑπὲρ δι—
 νάεντα βαλὼν Ἄναυρον, κ. τ. λ.

Sunt sex Ionici a majore.

41. fin. Forsan, ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν—sed vide.

52. not. m. Forsan, προβῆναι εἰς τοὺς—

87. not. d. Lenius est, περιτετυχώς.

206. init. ἐν Ἀθήνῃσ' Homer. Π. B. 549. ἐν ταῖς Ἀθήναις

Eur. Phœn. 1719. ἐν Ἀθήναις Thucyd. v. 18. ibid. 23. ἐν Ἀθήνῃσι, see p. 372-3.

357. I would read the Locrian song thus:

μὴ προδῶς ἄμ' ¹ ἱκετεύω·
 πρὶν ἢ ² μόλεν κείνον ἀνίστω,
 μὴ κακὸν μέγα ποιή-
 σης κάμῃ τὰν δειλάκραν ἄ-
 μέρα γὰρ ³ ἤδη διὰ τῆς
 θυρίδος τὸ φῶς οὐκ ἔσορῃς;⁴

1. ἄμμ' 2. καὶ 3. καὶ ἤδη τὸ φ. διὰ τὰς θ. 4. ἐλορῇς

MS. A. i. e. ΕΙCOPHC. Et paullo ante pro ἡδέως τι πᾶσχειν, ἡδέω τι πᾶσχεις.

372. fin. They do indeed say ἐν Ἀθήναις: see p. 206. ἐν Ἀθήνῃσι seems to have crept into use in later times. See examples in Bast. Ep. Crit. p. 189. and Wyttenbach (on Plutarch, S. N. V. p. 16.) there quoted. These two learned men should however have left out the instances from Herodotus.

386. and note q. Warburton, *Divine Legation*, II. 3. and *Letters to Hurd*, p. 10. 8vo. allows that Jamblichus's words, without reference to the context, naturally give

Bentley's meaning; but that *with* such reference they must mean what Vizzanius makes them mean. Hence he concludes, that Bentley, having only seen the detached sentence, *as quoted in Vizzanius*, understood it in a way which he afterwards discovered to be wrong, when he looked into Jamblichus himself. This precious hypothesis is destroyed by the single fact, that Vizzanius does not quote the words, but only refers to the passage.—N. B. Vizzanius, Amst. 1661. is an exact re-print of ed. Bononiæ, 1646.

484. init. Plato Ion. p. 146. B. Læmar. μέλος de *Homeri* versibus.

IN
SCRIPTORES LATINOS.

VOL. II.

3 A

NOTÆ

IN

CICERONEM.

Ab eoque, etc. non *aque*, *inque*, etc. semper Ciceronem scribere, monuit me, ni fallor, R. P. Vide Opusc. p. 391.

DE ORATORE.

Hos libros scripsit Cicero A. U. C. 698. A. C. 55. ætatis 51.

LIB. I. 4, prop. fin. hominibus omnium] Malim *omnibus omnium*.

II. 38, 15. uniuscujusque rationis] Lege *orationis*.

Ib. 39, 11. Vel ista, *qui*———*definiat*, delenda sunt; vel ante *qui* exciderunt quædam.

Ib. 53, fin. contrariis] Lege *e contrariis*.

Ib. 58, 18. Locus autem et regio] τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μῶριον.*

III. 3, med. cui mœrori] Vide an *mœrori* natum sit ex capitis fine.

Ib. 19, init. sapientium] Lege *sapientiæ*. Vide 15, init. 16. init.

Ibid. 4. Dele *Ionium*. Ineptit Ernestus. Locum recte explicat Harlesius.

Ib. 23, 35. Malim, *agitatio rerum sit infinita, cognitio facilis. Mediocris*———*licet autem semper addiscere*.

Ib. 25, fin. natura, non mente] Cogitabam, *natura monente*. Sed nunc potior videtur Ernesti sententia.

Ib. 31, 12. rhetorum] Recte *oratorum* Schutz.

* Aristot. Poëtic. §. 11, init. J. S.

O R A T O R.

C. 48, med. Distingue et lege, *libri* (*nec enim—aut barbaris—loqui*) *tamen—deleto tantum*. Hoc dicit Cicero: *Bruges* dicebant, non *Bryges*; ne, cum genitivo et dativo utendum esset, cogerentur aut *y* servato, monstrum quiddam vocis Græco-Latinæ efformare; aut *u* assumpto, in obliquis a recto discrepare. Ista, *nec enim—loqui*, ad *y* et *z*, non ad *h*, spectare vidit Lagomarsini ad Pogiani Epistolas, T. I. pp. 189—194. citatus a Th. Kidd. ad Dawes. pp. 182—6. sed ab isto *tantum* deceptus valde erravit. Recte vero citat, *nunquam* PYRRHUM; non *Pyrrum*, ut pessime hæc editio. [*sc. Olivet. Patavii, 1753.*]

A C A D E M I C A.

LIB. I. cap. 5, sub fin. Jam virtus, etc.] Corruptas esse voces *virtus* et *naturæ* patet. Pro illo posses *vis*. Sensus apertus: *Sunt, præter corporis et animi bona, alia vitæ conjuncta*. Sed quid attinuit *ταυτολογεῖν*? Equidem spuria puto. *Vita* videtur = Angl. *society*. Intelligit patriam, propinquos, amicos. Vide De Fin. v. 23.

D E F I N I B U S.

LIB. III. 5, med. Quod habeant——veritatem] Vel transponenda post *appellemus licet*, vel delenda. Ratio redditur vocabuli *κατάληψις*, seu *comprehensio*. Ceterum Goerenzius e libris supplet *cognitiones, quas vel comprehensiones, vel perceptiones, vel si*, etc.

TUSCULANÆ QUÆSTIONES.

- LIB. III. 13, 13. Delenda videntur *opinionem mali*. Deinde vide an legendum *naturæ*, ut cap. 15, 16.
- Ib. 22, med. de Andromacha] *qe. Androm.* (quæ). Alias intellige, desumta e tragœdia Andromache.
- Ib. 28, 18. n. 2. [*Davisii.*] Vel potius dele *atque causam*.
- Ib. 31, 15. n. 7. provinciæ Græciæ] Dele *Græciæ*. Est v. l. pro insequente *Græci*.
- Ib. 34, 16. aliunde] Lege *alicunde*.
- IV. 11, 2. eaque] Lege *ut ea*.
- Ib. 20, fin. et 21, init. Gravissima corruptela. In 21, 4. *pertineat, Peripatetici; respondetur*—
- Ib. 26, prop. fin. *et cui nihil* delenda puto. *Cui nihil* scholium ad *quid*. *Et* vel ex præcedente *e* ortum, vel ob constructionem insertum. Possis etiam, *Cui quid potest accidere tale quod*—vel etiam, *cui nihil potest a. t. quod*—Sed verum est quod primo loco posui. Ceterum confer 17, 12, etc.
- Ib. 36, 3. Fluxerunt ex Agamemnonis et Menelai jurgio, Iph. Aul. 317, etc.

DE NATURA DEORUM.

- LIB. I. 13, 26. vagis] Lege *vagi*. Latine = *πλανήτας*.
- Ib. 26, prop. fin. semel] Qu. *similia*?

DE DIVINATIONE.

- LIB. I. 9. med. *σχῖνος* [*apud Aratum in n. 2. Divisi*] = *lentiscus*.
- Ib. 12, 4. Nubes, 400. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει.

Ib. 18, med. Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit] Hippol. 517. ed. Matth. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν.

Ib. 28, med. te tamen] *Lege se tamen.*

Ib. 31, 14. *Mater* OPTUMARUM *mulier multo melior mulierum*, Porsonus in MSS. citans Soph. Philoct. 65. Vat. Append. Prov. IV. 5. Mihi vix dubium quin legendum, *Optima optimarum mater matrum, mulier mulierum.*

DE OFFICIIS.

LIB. I. 4, 10. Glossa videtur *quodque præsens est.*

Ibid. 20. Ingeneratque, etc.] Recte Facciol. [*ad grammaticum auctorem refert.*]

Ibid. fin. Recte [*Heusing. ut glossam expungit, faciat; tum in omnibus et opinionibus et factis—retinet ne quid libidinose*]; etsi de *nequid libidinose* retinendis valde dubito.

Ib. 25, 21. *Neque opes aut potentiam consecrabitur* dele.

DE AMICITIA.

CAP. 13. l. 13. fugiendas esse nimias amicitias] Totus locus ex Euripidis Hippolyto sumtus.

15, 22. Non enim solum ipsa fortuna cæca est] Menander : τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοῦς, etc.

16, 38. ut si aliquando esset osurus] Soph. Aj. 679. ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν, etc.

PARADOXA.

VI. 1, med. Aut ne expectas quidem, [atque ipse supponis.] Vide Liv. XL. 54.

ORATIONES.

PRO ROSCIO AMERINO. c. 11, 21. libenter] Qu. *fidenter*?

Ib. 24, 13. Furiarum tædis] Pison. 20. De Legg. i. 14.

Ib. 38, fin. minime] An, MAXIME *videtur grave*? Si dixisset, *officium simulat*, vel *fidem violas*, intelligerem vulgatam.

IN CATILINAM IV. 10, prop. fin. æternæ victoriæ] Lege *externæ*.

PRO MURÆNA. 17, prop. fin. Demosth. [*F. Leg. 383, 5.*] *ἀσταθμητότατον*.

Ib. 34, init. proferendi] Qu. *profitendi*?

PRO ARCHIA. 6, 3. hoc nomine] Lege *homine*.

PRO PLANCIO. 6, fin. assequer] Lege *assequerere* cum Grutero.

Ib. 40, init. Lego *aram* pro *arcem*. Sequitur, *lapidemque e sepulcro venerari pro Deo*. *Arces* pro *aras* Bentleius (not. MS.) legit in Virg. Æn. i. 109. Stat. Sylv. III. 2. 112.

PRO SEXTIO. 4, 19. puerilis] Lege, *ut jam pene* (vel *prope*) *virilis*.

Ib. 7, fin. facilius—proposueritis] Dele *ista*.

Ib. 13, 9. *aut edicto* delet Lambinus. Vide 12, fin. *edixitque*.

Ib. 14, init. [aut concilium] v. l. pro *consilium*.

Ibid. 10. Delenda videntur *quod tantum homines fefellisti*.

Ib. 19. 11. effusam] An, *fusam illam ac dissipatam*?

Ib. 28, 5. An, *atque exul hæret in patria*?

Ib. 43, fin. nec, dum vos de vobis aliquid timebitis, etc.]

Qu. e Demosthene? Similis fere locus Lysiae c. Ergocl.

[*imo c. Philocr.*] p. 182, 18. Vide Isocrat. Philipp.

§ 82, etc. Æschin. F. Leg. p. 52.*

* Non prorsus absimile illud Thucydidis i. 36, init. quod male intellexerunt interpretes, quantum sciam, omnes; *πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς*

Ib. 52, 18. *adolescens gravis*] Dele *gravis*.

Ib. 55, 3. S. C. ore ipsi] An, *SCO, rei ipsi*?

Ib. 58, 11. *Populum Romanum*] Lege *Populus Romanus*.

Error e compendio, P. R.

Ib. 61, init. *Notavit* suspectum. An *nobilitavit*?

Ib. 67, fin. non aliud sit] Forsan, *optabilius sit*. Vide 68, 6.

IN PISONEM. 14, 15. Demosth. de Corona p. 294, 23.

παράδοξον εἰπεῖν.

Ib. 25, 13. Dele *perfectus*.

Ibid. 18. not. [*Grævi*] in *Tibi enim*, etc. Aristoph. Equit. 34.

Ibid. prop. fin. Dele *perscriptis rationibus*.

Ib. 41, init. Dele *dicere audes*, et distingue, *pendere, te indemnatum*—Constructio, *An tu mihi te indemnatum videri putas*?

PRO MILONE. 5, 13. Quæ quidem si] Vide an respexerit Demosth. de Cor. p. 318, 9.

Ib. 8, 14. *quamvis atrociter*] Omnes, quod sciam, interpretantur, *quamvis atrocem legem tulisset*; forsan recte. Vide tamen an sensus sit, *quamvis graviter tulisset Clodii mortem*.

Ib. 9, 6. An, *et ii lecti*?

Ib. 16, fin. Ex Dem. Olynth. I. p. 16, 24. ut videtur.

Ib. 18, 14. Delenda videntur *quoniam*—*mansurus*, et fortasse *ad cædem*. Vel, istis servatis, dele *non ante fuisset*, hoc sensu: *siquidem exiturum fuisse dicunt Milonis patroni*. Sed priorem rationem malo.

ἐχθρὸν ἀδεέστερον ἐσόμενον ubi scilicet, Scholiasten secuti, ἀδεέστερον reddunt *minus formidandum*. Imo proprio illius vocis sensu servato, verte, *His confidence will be more free from alarm when he ought to be most alarmed, viz. when his enemies are mighty*. De hoc usu verborum πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθρὸν confer III. 11, init. πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον, *when the greater part is already in submission*, (dele Bekkeri punctum post εἶκον,) et ib. 43, prop. fin. πρὸς ἀνέυθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. J. S.

- Ib. 19, 19. Quod ut sciret] Vide an, *quod ut nesciret Milo, suspicari*—ut deleatur illud, *illum Aricia fuisse*, quod ex interpretatione falsa irrepserit.—Nunc malim cum Grævio stare; dum *quod* pro conjunctione capiatur, ut in *quod si, quod ubi*, etc. Cogitabam, *Aricia exivisse*.
- Ib. 21, 13. Distingue, *Milo, contra illum ut*—et confer Soph. Aj. 1123.
- Ib. 25, 12. instituta] Vide an forte legendum *instructa*.
- Ib. 32, 21. capere ejus amentiam] Demosth. Midian. p. 579, 3. et ibi adscripta.
- PRO DEIOTARO. 11, 18. fit in dominatu servitus] *τούτοις γὰρ ὄντες δεσπύται δουλεύομεν*, olim citare memini Porsonum. Unde sumtum? E Sophocle Plutarchi, Tom. I. p. 795, 3. *Ποιμένες*, Fr. 5.
- PHILIPPICA II. 6, 19. Ballioni] Athenæus. [sc. IV. 166. *C. ubi vide Dindorf. et ipsum Dobræum*.]
- Ib. 22, 20. Demosth. de Coron. p. 280, ult.

DE REPUBLICA.

- LIB. I. c. 1. l. 8. avolsum] Malim *avorsum*.
- Ib. 2, 11. civitatibus] Lege *civitatum* vel *civitatium*, ut II. 4, 29. et alibi.
- Ib. 13, prop. fin. excello] Lege *excellis*.
- Ib. 14, fin. not (b.) Malim, *et in cælo et in sphaera*, vel potius delendum *cælo*.
- Ib. 17, 7. E Xenophonte Memorab.—Imo et in Memorab. et in Platonis utroque Alcibiade frustra quæsi: est apud Ælian. Var. Hist. III. 28. quæ unde sumta?
- Ib. 18, 6. Dele hexametrum, et mox vocem *catus*.
- Ib. 19, prop. fin. aut scire] An *sciri*? ut repetatur *potest*.
- Ib. 26. prop. fin. et aliut] Lege *ut aliut*.
- VOL. II. 3 B

Ib. 28, 11. Non intelligo. An legendum, *ad immutandam animi sententiam?* ut sensus sit, "rursus quum animum subit Phalaridis immanitas, mutamus sententiam, et regna damnamus."

Ibid. fin. Comparat Atheniensium democratiam, non bonam sed neque pessimam, (vide pp. 74-75.) cum statu Romæ, furente plebe.

Ib. 33, 4. Forsan respicit Athenienses. (Schol. Nub. 2.) Isocr. ad Philipp. ni fallor, indignatur Persarum regem vocari βασιλέα, Jovis proprio titulo.

Ib. 36, 8. Quid?] An, *quid tum?* vel, *quid ita?*

Ibid. 13. ut ait totum Ol. Homerus] An, *ait ille, totum Ol. converteret?* Mira certe collocatio.

Ib. 37, 7. ut urbis] Nos, *for. Brevis ætas, si de civitatum ætate loquamur.* Maii mentem non capio.

II. 2, 9. Mirum ni transponendum, *non solum ingenio esse divino.*

Ib. 4, 2. *morum* e seqq. ortum suspicor.

Ibid. 28. natant] Idem jocus N. D. [*scil. III. 24, prop. fin.*]

Ib. 5, 1. divinitus] Lege *divinius.*

Ib. 9, 6. quasi senatu] Malim, *et senatu quasi fultus.*

Ib. 11, ult. persequentem] Lege *persequente.*

Ib. 19, 3. quidem] *quidam.*

III. 5, 3. Aut ironice loquitur, aut potius excidit negatio.

Ib. 6, 6. Ipsa Lucilii verba. Lege *Carneaden et orcu'.*

Ib. 9, 27. An post *instituta* deest *justitia?*

VI. 2, 8. Ex aliquo ex auctoribus citatis ab Athenæo XII. p. 526. B. C. D.

IN

L I V I U M.

LIB. III. c. 68. Pleraque e Demosthene, Olynth. I. p. 13.

Phil. I. fin. et alibi.

IV. 2, 28. Lege *creet*; *creaturus*—

Ib. 35, 13. hospitum, ad quod] Potuisset Gronovius, *publice consensum erat*. Vide an, *hospitii, ad quod, publice consensum, venerant*.

Ibid. 21. Demosth. Olynth. III. p. 31, 18. seqq.

Ib. 43, prop. fin. resisti] An *sisti*? Vide Gronov. ad IV. 12.

Ib. 48, 23. cum primoribus] Lege *tum*, i. e. quum ordini, tum primoribus.

Ib. 58, 8. ex incommodo alieno] An ex Demosth. Olynth. I. p. 16, 5?

Ib. 60, 14. Patribus universis] Malim, *letum Patribus, universis prosperum*. Nisi *nec* transponis cum Creverio, *Patribus nec univ.*

Ibid. 17. An delendum *aliis*?

V. 11, fin. quibus iratos, etc.] Demosth. F. Leg. p. 363, 19 etc.

Ib. 21, prop. fin. Legisse videtur Plutarchus, *lenire quam minimo suo privato incommodo, populo Romano liceret*; et intellexisse, *privato Camilli, et eo quam minimo*.

Ib. 38, 18. In altera acie nihil simile Romanis] *Romanis* explica e cap. 39. l. 32. *similis illi quæ ad Alliam*, etc. sed præstat delere, nisi hoc servato deleas *in altera acie*, ut e seqq. orta.

Ib. 50, 21. Operarum esse errorem pro *ex quo*, monet Drakenb. Sed constructio non procedit. Imo, *quod acceperant* (aurum) *a matronis collatum* (eo consilio) *ut abst.*

VI. 11, 16. spem pacis] Malim *spe*.

Ib. 14, 38. Malim abesse *an et jecit*.

Ib. 17, 8. saginare plebem] Ex Aristoph. Equit. 1132. seqq.

Ib. 18, 26. Transpone, *habeatis. Quot enim—eritis. Si singuli*—Imitationem Homeri Il. B. 123. sensit Victorius.

Ib. 24, 40. in fluctuantem aciem] Possis et *fluctuante acie*.

Ib. 36, fin. quam sorte] Vera lectio videtur ea quam casu ediderunt Oxon. 1814. *plebem potius quam forte, rather than pay as they might*.

VII. 9, prop. fin. incertis viribus] *An integris?*

Ib. 16, 8. pugnatum est] Mirum ni legendum *pugnatum esset*.

Ib. 21, 30. Lege, aut saltem intellige, *ita ut populo*, vel, *ut tamen populo*. Nos, *with this proviso*.

Ib. 33, 7. Non repugno quo minus cum Sigonio interpreteris, *pro re nata*: potest tamen accipi, *pro facultatibus et opibus suis*; quantum res (*his property*) pateretur.

Ib. 34, fin. Hæc omnia] *An, Hinc omnia?* i. e. dehinc, deinde.

Ib. 40, 33. ut neque] *ut ex præcedente ur* natum videtur.

VIII. 7, prop. fin. Male in Drakenb. distinguitur plenius post *stetissent*. Non opus transpositione, modo *velut—animo* in parenthesi positum ad sequentia referas.

IX. 8, 34. modo. et Fabri not.] *An ultro?*

Ib. 19, 14. Dele *Samnites*, nisi forte legendum *omnes*.

Ibid. prop. fin. Absit invidia verbo [Vet. Lib. *vero*. Sigon.] Non malum *vero*; i. e. Nemo mihi succenseat vera dicenti.

Ibid. Vide an e glossa sint *nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite*. Quum mox legissent *equis*, potuerunt verba *nunquam aperta acie* de pedite explicare, atque ita margini adscribere *nunquam a pedite, nunquam ab equite*.

XXI. 9, fin. *An, gratificari P. R. posset?*

Ib. 18, 21. Lege, *discerni non placet*; nempe, *discerni ab invicem*. Nisi fuerit *secerni*, nempe *a disceptatione*.

Ib. 27, prop. fin. Dele *propter equos nantes*.

xxv. 26, 42. diu] *nam diu*.

xxvi. 19, 11. nocturnas visa species] An, *nocturna visa et species—mota?* Vide c. 41, 58.

xxxI. 7, 25. accessio] Vide in Indic. Demosth. προσθήκη.

Ib. 48, 25. Dem. Phil. I. p. 50, 25. Thucyd. I. 142, init.

xxxIII. 5, 27. acuti] Lege *arcti*.

Ib. 21, 10—1. Certissime transponendum, *præstitit; mitis—fuit; uxorem—habuit*.

xxxIV. 2, 22. Lege *magis et pudor, quam*—i. e. nisi magis singulas vererer. E v. l. natum *majestatis*.

Ib. 58, 26. Lege *unquam*, ut xxxv. 16, 27. *aliquando*.

xxxv. 19, 14. Malim, *aliam materiam ex me quærant*; vel etiam sine *ex me*. Possis et, *si quibus tuorum alienis criminibus—aliam materiam ex me quærant*.

Ib. 49, 3—4. Demosth. Chers. p. 97, fin. 98, init.

xxxvi. 21, 11. Creusa] xlii. 56. xliV. 1. Κρῦσις Xenoph.

Ib. 25, 9. Optime Crev. e libris, *despectat, oppido quam*—

Ib. 29, 12. Vide xxxvii. 4.

Ib. 43, 14. varietate] Lege *virtute*. Vide xxxv. 48, 15.

Ib. 44, 14. An delendum *erant?*

xxxvii. 23, 23. Lege *sinistro cornu*, sine *Ab regio*. Possis, *Apud regios sin. cornu*; sed illud melius.

Ib. 56, 6. Cariam] An *Cariæ?*

xxxviii. 17, 12. An, *assuetis jam vanitates?*

Ib. 34, 14. Lacedæmoniis adscriptos] *Νεοδαµῳίδεις*, ni fallor, intelligit.

xxxix. 25, 36. Dele cum Crev. *non parentem*.

xl. 9, 20. Malim, *invicem vitam jam diu*—nisi *ritu, more, modo*, aut simile mavis.

Ib. 51, 8. insuerat] An *miscuerat?*

Ib. 54, 8. Cicero Paradox. vi. 1.

xlii. 38, 5. Macedonibus] An intelligit legatos?

Ib. 41, 7. Vide Demosth. de Cor. p. 268, 16.

Ibid. 19. Dele *ero*.

Ib. 42, 23. Demosth. F. Leg. p. 450, 15.

Ib. 52, 23. septem millia] An, *non plus* XXVII?

Ib. 62, 18. Nunquam] Vide an *nequaquam*.

XLIII. 2, 15. An, *Gallum*; *qui M. Tit.* Primo *fartum quum*, deinde *cum*.

Ib. 3, 9. uti numero] Lege *ut e num.* vel *ut in num.*

XLIV. 25, 2. invadere] Legendum *juvare*.

Ib. 26, prop. fin. institit] An *instituit*?

XLV. 23, 42. Atheniensium] Ex Thucyd. i. 70. ut ibi monent.

IN

QUINCTILIANUM.

(ED. GESNER. OXON. 1806.)

LIB. I. c. 4. § 9. Dele † et ‡ cum Gibsoni MSS. et forsant etiam *notam*, ut MSS. pars. Tum lege cum ed. Burman. et *Q. cujus*—sine *an*, quod nescio unde hauserit Gesnerus. Denique *Kappa* (vel *Koppa*) probabiliter delet Gallæus apud Burm.

Ibid. 13. *lases*, i. e. pro *lares*. Q. T. Scaurus p. 2252, 16. ed. P.

Ibid. 14. Vide eundem, p. 2250. et 2258, fin. E locis p. 2252. l. 6. 2230, 19. conjicio apud Quinctil. delendum esse *vau* (vel *val*.) Vide ipsum Quinctil. XII. 10. 29.

Ibid. φ recte deest MSS. parti et edd. plerisque apud Burm.

XII. 10. 25. Menander. scil. Cleric. p. 32.

Ibid. 27–8. Lege et distingue, *spirant*,—*utimur*: *efficient*.
Et—succedunt—Hoc dicit Quinctilianus: Latinæ lin-

guæ sonus est durior quam Græcæ; quum Latina careat duabus literis Græcis suavissimis, Y et Z; et proprias habeat tres asperrimas, F, V, Q. Non dicit, ut putat Gesnerus, novas has Latinas singillatim Græcis respondere, sed alphabeti defectum his quodammodo suppleri: non, *in locum earum*; sed, *velut in locum*.

IN

TACITUM.

AGRICOLA. c. 20. fin. Qu. *ut, nulla acie, Brit. So that, without taking the field, he preserved, etc.*

44, init. nihil metus] Anglice, *nothing imposing, commanding.*

46. Nescio an respiciat Isocratem Evag. p. 206. C.

IN

TERENTIUM.

ANDRIA. Prolog. l. 11. Qu. *Ita non dissimili—*

EUNUCHUS. Prolog. 41. Bentr. Phalar. p. 194.

Ac. iv. Sc. 3. l. 13. Æschyl. Prom. 971. [993.] et ibi Stanl.

HEAUTONTIMORUMENOS. Prolog. 4. i. e. novam ex incontaminata. Vide Ruhnken.

I. 1, 10. Quid quæris] Porson's Tracts, p. 250.

II. 2, 59. Nam disciplina] Græce, *ταύτην ἔχουσι τέχνην*.

IV. 7, 10. An deest versus, hoc sensu? *Egone? illam meretricem esse amicam Cliniae.*

- v. 1, fin. Hic ita ut liberos] Demosth. Cherson. p. 102, 19.
 —3, 18. *Convinces—probe*. Spurius versus.
 —4, 1—2. Eurip. Iph. Aul. 908. ed. Gaisf.
 HECYRA. III. 5, 40. An ad Eur. Alcest. respexit Apollodorus? [*scil. apud Bentl. Locus Euripidis est v. 183.*]
 PHORMIO. II. 2, 21. Explicat Daceria: Fuerit ille, qui fuerit: tu videas; quid nostra? Vide v. 88. Sed forsā omnia Getæ: *In that case, the devil take you both.*
 v. 5, 40. *Ait—dare*. Spurium verum suspicor.

IN

HORATIUM.

- OD. I. 1, 5. *Si vitata rotis* recte Withofius. R. P.
 3, 18. *RECTIS oculis* unice verum putat R. Porsonus. In Langobardico caractere s, c simillimæ sunt τοῖς r, t, eodem monente.
 7, 7. i. e. undique laudem venari ex argumentis Atticis: sibi petere coronam (Lucret.) ex sacra oliva, μορία.
 14. De solenni metaphora VV.DD. ad Cic. pro P. Sextio c. 20. Vide Jortin. Eccles. Hist. T. I. p. 194.
 15, 31. Menander Athen. XIII. p. 549. D. et ibi Clericus p. 10. Bentlei. Ep. I. ad Hemst. Eurip. Herc. Fur. 1093. Barn. μετάρσι, οὐ βέβαια *anhelo*. Unde verte, *fluttering*; et in A. P. 165. *flighty*.
 28. Qu. ubi infit Archytas. Loquitur Nauta v. 14.
 35, 11. Qui *regum matres barbarorum* commemorat, videtur respexisse ad similem comparisonem in oratione Atossæ, Æsch. Pers. 163.

—— οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κορίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον ὃν Δαρείος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.

- II. 14, 27. πλακούντα ὑβριστὴν Archestrat. Athen. III. 101. E. Vide Alexin ibid. II. 60. A. 6.
- III. 20, 15-6. "*Pastor* ab Ida. BENTLEIUS. ATTERBURY, *puer* aut *aquosa*." Beaupre Bell in not. MS. in Bibl. Coll. Trin.
- 24, 22. Citat Johnsonus in fronte N°. 17. τοῦ *Rambler*, *alterius* TORI. Quod notandum. Eurip. Med. 638, 9. θυμὸν ἐκπλήξας' ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις.
- Ib. 30. *Clarus* defendere videtur Mimnermus Stobæi CXXVI. 515. Grot.
- IV. 5, 23. Hesiod. Op. et D. 233. = 218. Br. τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν. Nossis Br. Anal. I. 195. VII. ἡ καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἴσα. Longe suavissime Catullus, Epith. Jul. et Manl. *Sit suo SIMILIS PATRI Manlio, et facile insciis Noscitur ab omnibus, Et PUDICITIAM SUÆ MATRIS INDICET ORE.*
8. Pindarum respicit, Nem. V. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ'.
- 10, 1. Epigr. Br. T. III. p. 155. ἀλλὰ φρονεῖτε Μηδὲν ὑπὲρ θνητοῦς, ὧ νέοι' εἰσὶ τρίχες.
- EPOD. XV. 1. Respexisse Horatium ad nobilissimum Sapphūs fragmentum, Hephæst. p. 36. vidit Dorvill. Crit. Vann. p. 446.
- SAT. I. 3, 7. Bentleium notat Pearcius ad Cic. de Orat. I. 59. p. 119.
- Ib. 91. i. e. veterem et nullius pretii.
- 4, 70. Nihil in notis ad Horatium mutavit Bentleius, nisi quod sententiam de Caprî aboleverit. R. P.
- 5, 7. Julian. Misop. p. 340. B. C.
- 6, 39. Quidam apud HSteph. Thes. Ling. Gr. v. φιμὸς, IV. 160. H. *tradere* CAMO legunt; sc. τῷ φιμῷ.
- 7, 24. Carmen Atheniensium ad Demetrium, Athen. VI. 253. E. Toup. ad Suid. T. II. p. 617. σεμνὸς ὅθι φαίνουθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλω, 'Εν μέσοισι δ' αὐτὸς, Ὅμοιος ὥσπερ εἰ φίλοι μὲν ἀστέρες, Ἥλιος δ' ἐκείνος.—Contulit Wetsten. ad N. T. I. p. 292.
- II. 3, 44. Vide Chrysippum Athen. XI. 464. D.

- Ib. 96. Similem locum habet Lucian. Micyll. 13. οἷς ἀν
παρῇ [ὁ χρυσὸς] καλοὺς τε αὐτοὺς καὶ σοφούς ἀπεργάζεται,
τιμὴν καὶ δόξαν συνάπτων, καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνιότε
περιβλέπτοντας καὶ αἰοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι.
- 5, 41. Cum Aristoph. Acharn. 140. contulit, si memini,
Scaliger ad Catalecta. Vide Kust. ad Acharn.
- Ib. 80. Theocr. x. 11. Alciphron III. 47. p. 380.
- EPIST. I. 1, 19. Qu. NUNC *me rebus*— i. e. (Nunc) *mihi
res, nunc me rebus*, ut ἄλλοτε Hecub. 28.
- Ib. 22. *Custodia PATRUM*, Beaupre Bell. Nondum enim
mulieres legitimæ tutrices factæ sunt.
- 2, 46–54. Lucret. II. 20–52. VI. 16.
- 19, 48–9. Similis locus Alexidis Athenæi x. 421. A. B.
Grot. Excerpt. p. 581.
- ARS POET. 26. *Lenia*, prout mavult Bentleius, citat Eras-
mus in Ciceroniano p. 285. ed. Bas. 1528.
96. Antiph. Athen. VI. 223. A.
127. Nobilem, quam vocat, Hurdii conjecturam, AUT *sibi
constet*, magnopere laudat Parrius, *Remarks on the
Statement of Dr C. Combe*; By an occasional Writer
in the Brit. Crit. Lond. 1795. p. 77.
359. Vide Epp. Sodal. Socrat. Amst. 1813. pp. 404–5. ubi
imitationem esse Ciceronis apud Quinctil. x. 1. pp. 884
et 1050. putat Wytttenbachius. Ibidem Nannii inter-
pretationem probat Mahnius.*
378. Cic. de Oratore, I. 26.^b

* Contra quem, ad Fabri editionem provocantem, in ipso Epistola-
rum loco ita disputat Dobræus:

“Imo in Fabri edit. Lips. 1717. diserte refutatur eorum sententia,
qui *quandoque* in Horat. A. P. 359. pro *interdum* capiunt. Neque de
Quintilianii citatione verbum additur. An Gesneri editionem intelligit?
Vix opinor, quum et ille in Novo Thesaurο primum interpretetur *sicubi*,
deinde moneat Quintilianum dicere quid sequatur ex Horatii verbis,
non ipsa verba adnumerare.”

^b Virgil. Æn. II. 196. *lacrymisque coacti* notaverat ad Dawes.
p. 91. “Æschyl. ἀναγκόδακρυς apud Phrynich. Bekker. p. 20, 13. Dicitur
ut athletarum ἀναγκοφαγία. Qu. de ἀναγκόσιτος apud Athen.” Vox ἀνα-
κόδακρυς adjicienda, ni me memoria fallit, Æschyli fragmentis. J. S.

JUVENALEM.

SAT. I. 14. Spurius videtur.

Ib. 15. Interpretantur Epistolæ Sodal. Socrat. p. 24. *Et nos ergo in potestate magistri fuimus. I too have flinched under the ferule.* Secus Rupertus.

Ib. 83. Non satis intelligo notam [*Achamtrii, Lutet.* 1810.] Tres MSS. apud Heins. ad Ov. Met. vi. 312. habent, *paulatimque animas*, quod probat ille; nisi quis malit, *paulatim, inque animas.*

Ib. 157. *Sulcum dant lucis*, ut sit imitatio Virgil. Æn. II. 697, Adolescens quidam.

II. 120. *Sed et citat* Muretus V. L. IX. 8. Vide Markland. apud T. Kidd. Crit. Rev. Dec. 1804. p. 410.

IV. 27. Ovid. Met. VIII. 283. *sed habent Sicula arva minores.*

VI. 30. [*Vide Pors. Opusc. p. 304. ubi Dobræus,*] ὦ φίλε, γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων; Salmas. (apud Grot. ad Stob. LIX.) qui Apollodoro tribuit.

Ibid. 65. Dele *et*, et distingue post *longum*. Gannitum edit subitum, miserabilem, longum. *Attendit*, et inde novas nequitias discit mima *Thymele*, mera *rustica*, si cum illis matronis comparetur.

Ib. 321. Posidonius Athenæi IV. 154. B.

Ib. 323. Spurius, ni fallor.

VII. 120. Bulbi Ægyptii omnium pessimi. Athen. II. 64. B.

VIII. 192. *Funera suspecta vox. An munera?*

Ib. 258. Vide an delendus versus, *Pluris enim*, etc.

A P P E N D I X.

A P P E N D I X.

NOTÆ
IN
PLATONEM.*

PROTAGORAS.

- P. 325. l. 12. Corruptum puto cum Heindorf. *An, ὡς θαυμάσιον vel θαυμάσια γίγνεται ἂν, sine οἱ ἀγαθοί?*
- 326, 11. *πᾶς γὰρ ὁ βίος—εὐρυθμίας τε καὶ εὐαρμοστίας δεῖται.*] Vide an hinc profecerit Molerius (Bourgeois Gentilhomme, I. 2.)
- 328, 10. Legendum, *οἶμαι—ἂν—ὀνῆσαι τινα, pro νοῆσαι.*
- 332, 10. *An, πράττουσι; Ναί. καὶ—*
- 335, fin. Importune satis inferuntur ista *δρομεῖ ἀκμάζοντι*, et scholion sapiunt. Vide mea ad Demosth. Midian. 537, 15.
- 340, fin. *Videtur Prodicti σοφία θεία τις εἶναι πάλαι, inde a Simonide*, etc. *Κεῖα* acute Grayius, sed non opus puto. *θεῖος* vocatur poëta aut philosophus apud Platonem; sed locus non in promptu. Vide et Heindorf. ad Phædr. p. 234. D. Compara Eurip. Bacch. 779. Matth. καὶ τις εἰ πάλαι σοφός.

* Serius quidem et inopinato in has annotationes incidi, cum aliis paucis in Sophoclem et Euripidem latentes; quas omnes Vir desideratissimus intra annum vitæ nimium brevis ultimum scripserat in libello qui solos Athenæum et Stobæum complecti profitebatur. Et quæ ad tragicos istos pertinent, suo loco reperies: quæ autem ad Platonem, pro appendice accipias. J. S.

360, 13. Defendere queas *θρασεῖς* vertendo, *impudentes*. Sed de his nullibi agitur in hoc dialogo. Dele igitur, καὶ οἱ θρασεῖς. Hoc dicit: *Timidi, de quibus modo dixi; insani, de quibus paullo ante* (p. 350.); *hi male audent, illi male timent.*

ALCIBIADES II.

SATIS corrupta sunt hujus dialogi exemplaria.

P. 138. l. 10. οἷς μὲν αὐτῶν] αὐτῶν utrum quasi per negligentiam pro ἡμῶν, an referendum ad τούτων?

138-9. Ex Protagora forsitan ducta.

139, 13. An intelligendum μόνον, quasi dicat, *that the possibilities are either—or—?* Sed potius lacunam esse suspicor.

Ib. 37. χαίροντας—εἶναι] An ἰέναι? ἴθι χαίρων, etc. nota sunt.

141, 11. Graviter corruptus locus. Hujusmodi fuit sensus, ut suspicor: καὶ μὴ τοῦτο μόνον ὑποστᾷη, ἀλλ' αὐθήμερον, σοῦ βουλομένου, ἅπαντας ἀνθρώπους αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἄ.—τύρ. ἐστὶν αὐτῶν, οἶμαι—Omnino confer Alcib. i. 105, 10 seqq.

Ib. 33. ἐνιά γε] Malim ἐκεῖνά γε. vel τά γε.

142, 5. Lege ἐν αὐτῇ τῇ στρ.

Ib. 14, seqq. Euripidi Med. 1086. etc. sublegisse videtur.

143, 16. Utcunque veritas, *Nisi hoc addamus, quarundam rerum ignorantiam—esse bonum.* Sed potius existimo lacunam hic esse, ita fere explendam: προσθεῖμεν (τίνας τε καὶ τίσι καὶ ἔχουσι πῶς ὥς) τὴν ἐστὶν ὦν—ἀγαθὸν ὄν, ὥσπερ—Ceterum confer p. 144, 30.

144, 4. Saltem lege δόξετε. (Ita Buttmanus.) Sed delendas puto duas voces, legendumque ἀλλ' εἰ, οἶμαι ὅπερ—(οἶμαι p. 146, 22.) Ceterum quum dixisset, *quod fieri potest*, urbane detorquet orationem, *nempe ut QUIVIS* (non tu).

Ib. 37. Lege vel intellige, *ἀνευ τῆς τοῦ β.* Vide 145, 25. ib. fin. 146, 42.

144, 40. οὐκ ἀναγκαῖον *tibi videtur esse*,—οἰηθῆναι δεῖν—et mox 146, 14. (Vide Buttmann. Indic. v. οἶεσθαι.) Tentabam δὲ, sed forsan ferri potest in colloquio constructionis quædam negligentia; quæ quidem in hoc dialogo quæsitæ pene videtur.

145, 30. Ἄν, τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον, τὰ. Ita Schneiderus.

Ib. prop. fin. Malim, ἀναμειγμένων δ' ἐν τούτοις ὦν (vel οὗς) ἄρτι εἶρ.

146, 19. Vide Buttmannum. παρέχεται forsan conjiciebat Ficinus. Mox corruptum ἡμᾶς.

147, 9. βίον. θέων vel θεῶν] Corrupta. "Poëtæ verba." BUTTMANN. Dubito.

Ib. prop. fin. πάλιν αὖ μοι δοκεῖ. E MSS. accesserunt. An vertendum, *I say again, that is my opinion*; ut apud tragicos μάλ' αὐθις.

148, 8. μάργον] μέρμερον elegantissime Heindorf. Paraphrasi, ut potest, incrustat Ficinus. Vix mihi dubium, quin hic lateat ἔργον, vel μέγα ἔργον. Forsan, μούργον τε δοκεῖ εἶναι—sed mihi et res magna esse videtur, et opus esse multa cautione.

Ib. 14. ἐπεμνήσθην] Scil. p. 143, init.

HIPPIAS MAJOR.

P. 297, 3 et 12. οὐ γάρ πον τό γε αἴτιον αἰτίον αἴτιον ἂν εἴη] Vide an legendum αὐτοῦ.

[*Adde et sequentia, suis locis omissa.*]

IN

E U R I P I D E M.

ALCEST. 130. δὴ—ἤδη Thucyd. i. 49. VIII. 1. (Eurip. Med. 1289. sed qu. an corrupt.)

ANDROM. 176. οὐδὲν αἰσχρὸν Apollodorus Stobæi XLIV. p. 307, 45. = 179. Gr. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶν αὐτοῖς ἀποτυχεῖν Πράττουσι πάντα. (αὐτοῖς recte Gesner.) Aristoph. Av. 769.

SUPPLIC. 149. ἄπαιδος ἀρρένων παίδων MS. in Dionys. Hal. T. i. p. 110, 11. Reisk. παίδων om. Rav. Nub. 1044. De Trach. 98. vide Porson. ad Hec. 1030. τέκος excidit Hesiod. Scut. 216. υἱὸς Vesp. 98.

—532—3. εἰς τὸ φῶς] Plato Rep. v. 461. C. HSt. εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν.

BACCH. 710. σμῆνος σοφίας Plato Cratylus p. 401. E. HSt. ἐσμὸς λόγων Rep. v. init. p. 450. A. B. Basil. de leg. Gr. lib. p. 92, 2. Grot. καὶ πάντα ἐσμὸν ἡδονῆς ἐξηρητημένην ἄγειν. apparatus Gr.

—859. Διόνυσον ὨΣ—Vide Aristoph. Nub. 840. ὡς in ὄς migravit in Eurip. Antig. apud Schol. in Pind. Pyth. III. 177. Soph. Œd. C. 1192. 1261. Aj. 848. R. P. MSS.

—919. κέρατα Aristoph. Av. 903. κέρατος Hermippus Athen. xi. 476. D. κέρασι Æschylus paullo ante, qui locus imposuit Blomfieldio Præf. ad Persas p. xxvii. κερατίνην Comicus Diog. Laërtii Euclid. II. 108. Suidæ ῥομβοστῶ μ. Vide Maltby Thes. Prosod. p. LXXX.

CYCL. 204. Porson. Advss. p. 268. οὐχ ὁ Δ. Malim οὐχί, ut Cycl. 63. Androm. 168.

- HERC. FUR. 149. Porson. p. 271. τί δῆτα—Male. Bacch. 492. Lysistr. 366. Œd. Col. 598. Chrysost. Orat. I. de Paulo p. 32, 8. ed. Valck. Verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito prædicas?* Sic τὰ δεινὰ Phœn. 184. Iph. T. 617.
- ELECTR. 1081. Porson. p. 273. θύραισιν. Aristoph. Thesm. 799.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

- PAG. 4. Il. Z. 479. ἀνιόντα.] Per περὶ hanc constructionem explicat Greg. Cor. de D. A. § 62. ubi pessime Bastius, Kœnio frustra obloquens, ut e Schol. Aristoph. liquet. Adde Schol. ad Av. 167. Ad Dawesii mentem [*de eo*] Homeri locum interpretatur Schol. Venet. probante F. A. Wolfio apud Bast. ibid. [*Ad Dawes. p. 148.*]
- 50. [*Ad v. 818. post τῆδέ γ' ἀλλὰ insere,*] (pessime; et Porsonus, ni memoria fallor, acriter explosit:)
- 112. [*Ad v. 556. pro ad Stobæum, p. 204. lege,*] ad Stobæum CXVIII. 601, 45.
- 181. l. ult. Bacch. [178?]
- 284. l. ult. Ach. 254.

INDICES.

INDEX AUCTORUM.

A.

- ACHILLES** Tatius. 21. 58. 126. 159.
Ælianus. 227. 377.
Æschines. 61. 69. 95. 155.
Æschylus.
 Agamemnon. 37. 38. 43. 50. 58. 66. 67. 71. 87. 88. 97. 100. 105. 107. 120. 127. 128. 130. 201. 231.
 Choëphoræ. 5. 37. 49. 50. 66. 70. 79. 80. 86. 124. 131. 134. 138. 145. 171. 175. 210. 244.
 Eumenides. 38. 77. 87. 97. 98. 102. 103. 132. 137. 290. 342.
 Persæ. 56. 66. 68. 71. 86. 100. 101. 116. 138. 174. 384.
 Prometheus. 5. 36. 48. 66. 67. 80. 81. 83. 91. 217. 318. 383.
 Septem contra Thebas. 4. 35. 67. 86. 89. 101. 106. 115. 211.
 Supplices. 35. 40. 47. 56. 59. 62. 67. 68. 82. 100. 103. 116. 119. 259. 265.
 Fragmenta. 8. 33. 35. 60. 90. 105. 154. 170. 180. 286. 288. 316. 386.
Agathias. 14.
Agenis Auctor ap. Athenæum. 48.
Alexander Ætolus. 72.
- Alexis** Athenæi. 25. 28. 29. 36. 56. 61. 75. 129. 137. 138. 141. 143. 149. 162. 386.
Anaxilas Athenæi. 21.
Anaxippus Athenæi. 82. 271.
Andocides. 63. 64. 98. 130. 132. 145. 299.
Antiphanes Athenæi. 20. 58. 133. 172. 225. 260. 386.
 ———— **Stobæi.** 260.
Antipho. 75. 141. 145. 205. 259.
Apollodorus Athenæi. 137.
 ———— **Stobæi.** 4. 394.
Araros Athenæi. 70.
Archilochus. 6.
Aristarchus Stobæi. 15.
Aristophanes.
 Acharnenses. 35. 42. 58. 67. 69. 115. 130. 138. 146. 231. 241. 305. 319. 322. 386.
 Aves. 30. 32. 39. 40. 42. 52. 59. 69. 89. 91. 107. 112. 122. 137. 149. 289. 295. 297. 308. 329.
 Ecclesiazusæ. 5. 29. 48. 58. 61. 100. 103. 130. 131. 282. 304.
 Equites. 16. 19. 53. 67. 69. 70. 91. 100. 231. 380.
 Lysistrata. 23. 36. 42. 58. 64. 67. 83. 130. 146. 231. 266. 299. 344.

- Nubes. 18. 38. 44. 58. 60. 64.
 65. 67. 69. 86. 96. 103. 115.
 142. 175. 322. 334. 373.
 Pax. 17. 19. 20. 51. 60. 67. 96.
 112. 130. 153. 192. 223. 251.
 272. 289. 319. 338.
 Plutus. 30. 34. 57. 63. 64. 66.
 69. 225. 302. 341.
 Ranæ. 42. 46. 51. 56. 69. 84.
 109. 112. 126. 146. 259. 326.
 329. 332.
 Thesmophoriazusæ. 60. 89. 192.
 259.
 Vespæ. 13. 31. 51. 57. 58. 59.
 62. 67. 78. 79. 89. 152. 220.
 231. 259. 266. 296. 308. 313.
 319. 322. 340.
 Fragmenta. 51. 58. 69. 132. 218.
 224. 293.
 Aristophon Athenæi. 66.
 Aristoteles. 7. 23. 60. 64. 67. 180.
 227. 371.
 Astydamas Stobæi. 59. 68.
 Athenæus. 6. 7. 8. 13. 14. 23. 28.
 31. 42. 56. 64. 65. 69. 70. 71. 82.
 94. 99. 118. 126. 137. 143. 185.
 378. 385.
 Augustinus. 74.
- C.
- Callimachus. 6. 8. 38. 53. 89. 112.
 284.
 Callistratus. 15.
 Catullus. 79. 193. 385.
 Chæremon Athenæi. 15. 22.
 Charon Athenæi. 138.
 Chrysostomus, Joannes. 129. 220.
 Cicero. 3. 6. 49. 53. 58. 70. 72. 82.
 83. 89. 130. 153. 177. 178. 224.
 258. 271. 381. 386.
 Clearchus Athenæi. 143.
 Clemens Alexandrinus. 28. 276.
 286. 289.
 Cornelius Nepos. 76.
- Crates Athenæi. 48. 135. 172.
 Cratinus Athenæi. 19. 62. 164.
 220.
- D.
- Demosthenes. 15. 37. 41. 55. 57.
 58. 62. 63. 64. 65. 66. 72. 98.
 102. 104. 112. 116. 118. 122.
 123. 130. 133. 135. 137. 144.
 161. 193. 200. 215. 218. 223.
 224. 235. 256. 259. 261. 279.
 292. 309. 311. 316. 321. 326.
 332. 350. 375. 376. 377. 379.
 381. 382.
 Dio Chrysostomus. 68.
 Diocles ap. Lex. SG. 61.
 Diodorus Athenæi. 67. 256.
 Diodorus Siculus. 17. 67. 70. 108.
 140.
 Diogenes Laërtius. 62. 69.
 Diogenes, Pseud. 7.
 Dionysius Halicarnassensis. 33.
 Diphilus Athenæi. 59. 69. 98. 126.
 259.
- E.
- Epicharmus. 36. 64.
 Eubulus Athenæi. 29. 57. 61. 67.
 97. 126. 137. 180. 212. 225. 254.
 Eupolis Athenæi. 152.
 Euripides.
 Alcestis. 87. 90. 98. 101. 102.
 118. 121. 123. 128. 292. 384.
 Andromache. 16. 23. 31. 47. 51.
 65. 66. 67. 69. 74. 89. 90. 91.
 93. 94. 97. 100. 115. 116. 119.
 121. 122. 127. 130. 145. 261.
 353.
 Bacchæ. 47. 56. 57. 59. 66. 69.
 71. 73. 80. 81. 86. 90. 94. 100.
 103. 107. 150. 181. 285. 391.
 Cyclops. 44. 91. 92. 100. 104.
 333.

- Electra*. 63. 67. 75. 77. 78. 81.
 91. 92. 97. 98. 102. 104. 108.
 111. 113. 114. 116. 120. 121.
 207. 266. 350.
Hecuba. 16. 23. 26. 52. 57. 66.
 71. 75. 78. 79. 85. 87. 89. 90.
 96. 98. 99. 105. 110. 113. 122.
 125.
Helena. 25. 56. 59. 64. 71. 81.
 92. 93. 96. 97. 98. 99. 100.
 102. 103. 105. 112. 114. 117.
 121. 127. 261.
Heraclidæ. 16. 20. 35. 36. 40.
 57. 59. 60. 66. 76. 90. 91. 94.
 95. 122. 125. 131. 137. 142.
 221.
Hercules Furens. 30. 31. 36. 70.
 90. 91. 97. 98. 99. 106. 111.
 113. 122. 384.
Hippolytus. 4. 15. 20. 22. 25.
 33. 57. 63. 66. 80. 88. 92. 98.
 103. 117. 125. 194. 374.
Ion. 56. 66. 70. 81. 83. 89. 99.
 106. 108. 110. 118. 119. 124.
Iphigenia Aul. 21. 29. 35. 39.
 50. 63. 67. 80. 89. 91. 92. 98.
 99. 100. 103. 110. 116. 119.
 122. 123. 148. 373. 384.
Iphigenia Taur. 19. 26. 66. 67.
 81. 84. 98. 99. 103. 105. 106.
 113. 118. 119. 121.
Medea. 19. 23. 27. 28. 36. 40.
 55. 76. 82. 87. 89. 92. 98. 103.
 105. 112. 119. 260. 353. 385.
Orestes. 16. 22. 25. 33. 59. 65.
 66. 67. 73. 92. 99. 114. 115.
 116. 119. 121. 127. 128. 130.
 321. 353.
Phœnisæ. 16. 18. 19. 22. 23. 24.
 27. 32. 36. 38. 41. 62. 81. 82.
 90. 91. 96. 99. 100. 104. 106.
 110. 115. 116. 118. 119. 125.
 130. 197.
Rhesus. 26. 33. 34. 89. 96. 102.
Supplices. 15. 18. 24. 25. 31. 65.
 66. 72. 92. 93. 94. 98. 105.
 106. 116. 120. 122. 124. 145.
Troades. 5. 34. 38. 44. 46. 61.
 67. 71. 75. 77. 81. 87. 103.
 107. 109. 112. 113. 120. 121.
Fragmenta. 34. 55. 56. 57. 66.
 67. 69. 70. 85. 88. 99. 102.
 111. 113. 123. 141. 156. 289.
 310. 339.

G.

- Gorgias*. 16.
Gregorius Nazianzenus. 63.

H.

- Heliodorus*. 70.
Heniochus Stobæi. 138.
Heraclides Ponticus. 61.
Hermesianax. 86.
Hermippus Athenæi. 253. 256.
Herodotus. 4. 7. 19. 20. 33. 34. 37.
 39. 47. 55. 60. 62. 65. 66. 70. 78.
 86. 97. 103. 140. 151. 154. 156.
 170. 189. 212. 233. 244. 256.
 293. 299. 319.
Hesiodus. 385.
Hesychius. 18. 22. 29.
Hippias Athenæi. 58.
Homerus. 6. 16. 18. 23. 27. 38. 48.
 71. 77. 91. 97. 103. 219. 294.
Horatius. 16. 67. 79. 85. 118. 138.
 151. 196. 198. 256. 282. 284.
 312. 330. 344. 357.

I.

- Ibycus*. 7. 152.
Ion Chius. 68.
Isæus. 48. 49. 145.
Isocrates. 23. 55. 58. 59. 63. 65.
 66. 69. 74. 90. 93. 96. 112. 130.
 138. 141. 145. 159. 225. 375.
 378. 383.

J.

Joannes, Div. 57. 70. 225. 337.
 Judas, Div. 15.
 Julianus. 6. 7. 8. 126. 173. 272.
 290. 362. 385.

L.

Livius. 20. 44. 96. 184. 374.
 Longinus. 24.
 Lucas, Div. 6. 241.
 Lucianus. 19. 37. 65. 67. 96. 98.
 139. 153. 159. 176. 386.
 Lucretius. 126. 153. 224. 386.
 Lycurgus. 58.
 Lysias. 20. 48. 58. 59. 64. 67.
 69. 80. 312. 375.

M.

Macho Athenæi. 48. 153.
 Martialis. 26. 321.
 Mason, Gul. 17.
 Matthæus, Div. 196.
 Menander. 20. 36. 51. 62. 71. 82.
 127. 131. 141. 178. 374.
 Myrtilus. 60.

N.

Nicarchus. 4.
 Nicostratus Athenæi. 66.
 Nossis. 385.

O.

Ovidius. 5. 9. 24. 38. 59. 61. 62.
 65. 66. 72. 76. 215. 387.

P.

Pancrates Athenæi. 64.
 Paulus, Div. 225.
 Pausanias. 200.
 Pearsonus. 130.
 Pherecrates. 19. 63. 91. 98. 234.
 Philemon. 56. 57. 59. 284. 359.
 Philo Judæus. 62. 203.
 Phoenix Athenæi. 24. 72.

Phrynichus Athenæi. 175.
 Phylarchus Athenæi. 139.
 Pindarus. 22. 41. 385.
 Plato. 3. 7. 15. 17. 19. 21. 22. 25.
 28. 33. 51. 57. 58. 61. 63. 67.
 69. 70. 71. 72. 73. 82. 84. 85.
 89. 90. 112. 126. 130. 131. 139.
 140. 144. 145. 146. 150. 153.
 154. 158. 163. 166. 182. 186.
 211. 218. 223. 224. 233. 340.
 351. 359. 367.
 Plato Comicus. 19.
 Plautus. 17. 66.
 Plutarchus. 6. 13. 22. 31. 37. 61.
 62. 66. 91. 96. 163. 283.
 Polybius. 138.
 Posidippus Athenæi. 173.

Q.

Quintilianus. 272.

S.

Sannyrio. 168.
 Seneca. 38. 119. 120. 331.
 Shakspearus. 18. 63. 76. 91. 130.
 165. 179. 181. 191. 312.
 Simonides. 29. 82.
 Simylus. 10.
 Sodalium Socraticorum Epistolæ.
 386. 387.
 Solon. 68.
 Sophocles:
 Ajax. 20. 26. 31. 37. 46. 47. 49.
 67. 69. 74. 88. 89. 90. 95. 139.
 146. 157. 194. 374. 377.
 Antigone. 18. 20. 26. 29. 32. 36.
 39. 40. 46. 49. 50. 52. 55. 65.
 66. 71. 81. 83. 88. 103. 105.
 109. 115. 120. 145. 229.
 Electra. 21. 22. 24. 26. 28. 29.
 32. 36. 38. 43. 45. 46. 47.
 68. 77. 84. 90. 91. 92. 104.
 106. 108. 125. 198. 262.

- Œdipus Coloneus.** 15. 17. 18.
 19. 22. 24. 32. 40. 45. 47. 49.
 54. 56. 90. 100. 106. 111.
 215. 345.
Œdipus Tyrannus. 16. 21. 36.
 37. 38. 39. 42. 46. 63. 65. 66.
 67. 99. 112. 120. 123. 145.
 201. 216. 259. 331.
Philoctetes. 8. 16. 32. 34. 59. 66.
 77. 81. 84. 104. 119. 131. 244.
Trachiniæ. 7. 28. 32. 37. 43. 47.
 49. 56. 66. 77. 80. 89. 106.
 146. 159. 167. 259. 260.
Fragmenta. 9. 16. 23. 40. 43. 57.
 67. 69. 77. 97. 377.
Sophon. 64. 72.
Stesichorus Plutarchi. 28.
Strato Athenæi 246.
Strattis. 168.
- T.**
- Taylorus, Jeremias.** 340.
Terentius. 17. 84. 141. 143. 246.
 285.
Theocritus. 80. 82. 119. 340. 386.
- Theodorus Prodrumus.** 61. 63. 66.
 125.
Theognis. 48. 62.
Theophilus Comicus. 59.
Theophrastus. 98. 331. 342.
Thucydides. 7. 16. 32. 37. 44. 55.
 58. 59. 60. 62. 66. 67. 68. 75. 80.
 83. 98. 112. 127. 142. 143. 149.
 158. 159. 161. 167. 186. 188.
 190. 196. 199. 200. 206. 212.
 218. 224. 228. 242. 259. 301.
 316. 375. 381. 382.
Timarionis Auctor. 61. 70. 72.
- V.**
- Virgilius.** 5. 9. 35. 64. 67. 77. 352.
 375. 387.
- X.**
- Xenarchus Athenæi.** 137. 149.
Xenophon. 20. 22. 58. 59. 62. 63.
 64. 71. 83. 87. 144. 150. 151.
 158. 182. 190. 199. 216. 218.
 225. 232. 289. 293. 339. 344.

INDEX GRÆCUS.

A.

- A et os confusa.** 59. 100. 121. et σ. 212. et λ. 250.
ā = *μόνον*. 155.
ā in τροφία, etc. 59.
αἰβίωτος. 299.
αἰβροτος. 15.
ἀγαλμα ἀγορᾶς. 350.
ἀγαπᾶν, -*ᾶζειν*. 81.
ἀγειν. 235. et *διάγειν*. 104. et *λέγειν* confusa. 337. *ἄγεσθαι*. 44.
ἀγέννητος, *ἀγένν*. 55.
ἀγοραῖος. 314. 350.
ἀγῶνας τίθεσθαι. 113.
ἀδεής. *ἀδεέστερον*, an *minus formidandum*. 376.
ᾄδειν. 218. *ᾄσεσθαι*, non *ᾄσειν*. 84.
ἄδμητος, *ὁ*, *ἡ*. 51.
αἶς, de quantitate. 56. *πανταχοῦ*. 67.
αἰηδία. 305.
αἷρ, *αἰθήρ*. 156.
ἄθλον, *ἄθλος*. 46.
αι ab *ε* absorptum. 49. et *ε* confusa. 345. 364. *elisum*. 131. *correctum*. 197.
αἰβοῖ. 219.
αἰδοῦμαι. 83.
αἰδώς, *religio*. 71.
αἰθων. 335.
αἶκλον. 305.
αἰκώς. 16.
αἰμυλος. 318.
αἶρειν, *αἶρεῖν*. 46. *αἶρεσθαι*, *αἶρεῖσθαι*. 22.
αἰσχύνεσθαι. 122.
-αίτερος, *comparativa* in. 184.
αἰών *scem*. 44.
ἀκαδημῖα. 160.
ἀκούειν. 169.
ἄκρος. 305.
ἀλείτης. 35.
ἀλκῇ δορὸς diversis sensibus. 36.
ἀλλὰ *omissum*. 91. *illatum*. 184.
ἀλλ' ἢ, *ἀλλ' ἢ*. 100. 231. *ἀλλ' οὐδέ*. 163. *ἢ*. 195. 231. *ὡς*, *ἄλλως*. 226.
ἄλλος. 43. 245. *ἄλλος ἑτερος*. 62. *ᾧ* in *locum alius vocis intrusum*. 79.
ἄλλοτε. 386.
ἄλσεα, *salvus*. 349.
ἀλύειν, *σαλεύειν*. 33.
ἀμάρτιον. 24.
ἀμνήτιος θεοῦ, -*ῶν*. 24.
ἀμίς. 170.
ἀμνός. 230.
ἀμπτάσθαι. 113.
ἀμύγδαλα, -*άλαι*. 297.
ἀν cum *optativo*. 20. 28. 38. 39. 49. 84. 237. 259. 260. *subauditum*. 36. 54. 172. 259. *suppletum*. 42. 44. 53. 86. 97. 187. 222. 244. et *αὐ* confusa. 46. et *εἰ*. 238. et *ἄρ'*. 73. 139. et *ὄν*. 139. cum *indicativo futuro*. 76. 77. 161.

- deletum. 122. 316. post ὥστε. 260. cum infinitivo. 260. omis-
 sum. 265.
 ἀνά. 65.
 ἀνα. 326.
 ἀνάγειν. 332. ἀνηγμένοι, -ημμένοι.
 116.
 ἀναγκόδακρυς. 386.
 ἀναδιδάξαι. 174.
 ἀναπείθειν. 197.
 ἀναπλάττειν. 160.
 ἀνασαιζειν. 244.
 ἀνατείνειν ὀφρύν. 193.
 ἀνατρέπειν. 42.
 ἀναφανδόν. 143.
 ἀναψυχή. 123.
 ἀνέδην. 143.
 ἀνειν. 31.
 ἀνεῖναι. 318.
 ἀνὴρ, homo. 42. omissum. 57. 135.
 irrepsit. 127.
 ἀνήροτος, -ιτος. 7.
 ἀνησον, ἀνησον, ἀννισον. 239.
 ἀνθρωποφάγος. 316. 320.
 ἀνέμαι. 360.
 ἀνίκητος, ἀκίν. 79.
 ἀντανελεῖν. 321.
 ἀντενδίδοναι, remittere. 199.
 ἀνω. 266. 305. et ἀνθρώπῃ confusa.
 279.
 ἀξιούν, honorare. 58.
 ἀπαρτί. 139.
 ἀπειμι, abeo. 310.
 ἀπείρων. 60.
 ἀπιστος. 19. et ἀπληστία. 282.
 ἀπλῶς. 303.
 ἀπό. 69. et ἐπὶ confusa. 129. et ὑπό.
 148.
 ἀποδιδόναι. 293. ἀποδίδοσθαι. 62.
 ἀποινα. 87.
 ἀποκλείειν. 227.
 ἀποκοιμῶμαι. 62.
 ἀπομαγδαλία. 180.
 ἀπομυχιζειν. 182.
 ἀποξανθίζω, ἀπεξ. 313.
 ἀπόπρο. 124.
 ἀποχρήματος. 27.
 ἄρα. 141. et ἄρα. 196.
 ἀρετή. 311.
 ἀριθμός, de uno. 103.
 ἀρτίκολλος. 41.
 ἀρχαῖκός, -χαϊκός. 158.
 ἀρχαῖος. 122.
 ἀρχή pro ἄρχων. 79.
 ἀρωγός. 50.
 ἀσκεῖν. 142.
 ἀτάρ-γε. 148.
 ἀτέρμων. 60. 110.
 αὐθα, αὐτε, et αὐτὸ confusa. 99.
 αὐθις αὐ. 226.
 αὐτίκα, *exempli gratia*. 202.
 αὐτολαῖνος. 36.
 αὐτονομία. 189.
 αὐτός. 46. 55. 81. ταυτὰν barbarum.
 46. αὐτὸ, αὐτε, αὐθις confusa. 99.
 et οὗτος. 152. et ἀετός. 173. se-
 quente articulo. 205.
 ἀφείλον. 323.
 ἀφίεναι. 351.
 ἀφίστασθαι cum participio. 121.
 ἀφροδισιάζεσθαι. 339.
 ἀφροσύνη, ἄβρ. 340.
 B.
 β et κ confusa. 275. 285. 333. et φ.
 340.
 β. ἐπὶ τῶν β. 69.
 βάγνημι Laconicum. 297.
 βακτηρία. 137.
 βακχεύεσθαι. 86.
 Βάχχος, Euripidis ætate. 98.
 βάλλειν. ἔβαλε, ἔλαβε confusa. 9.
 46. 133. 178.
 βάλος. 61.
 βάπτειν. 41.
 βάρος. 120.

βαρὺς, βαρὺς. 24.
 βασιλεὺς, Jovis titulus. 378.
 βαφή. 23.
 βλ. syllaba brevis ante. 49.
 βλάσταν ἔχειν. 54.
 βοή, κελενσμός. 110.
 βόσκημα. 29.
 βότικ. 314.
 βουλευέιν τι τινί. 79.
 βρ. syllaba brevis ante. 46.

Γ.

Γ et T confusa. 115. 151. 161.
 γαλήν, γαλήν'. 168.
 γάμορος. 30.
 γάποντος. 61.
 γάρ. 262. et παρ' confusa. 120.
 257. 300. γάρ illatum. 172. de
 positione. 262. 355.
 γε restitutum. 37. 45. 50. 78. 80.
 88. 98. 99. 100. 112. 116. 149.
 correctum. 37. 45. 46. 47. 78. 87.
 94. 109. 188. 311.
 γεγνίσκειν. 80.
 γένος absolute. 100. 215. γένου, ex
 familia. 102.
 γέρων. 75.
 γῆ. 236. γαῖ plurale. 329.
 γίγνομαι. γενέσθαι, κεκλήσθαι confusa.
 66. γέγονε suppressum. 144.
 γιγνώσκω, ἀναγιγν. 33.
 γλαῦκος, jocus in. 315. 317.
 γν. et κν. 132.
 γνώμη ἀνδρὸς = ἀνὴρ. 91. et γλῶσσα
 confusa. 281.
 γνωτός. 32.
 γόγγυλοι. 31.
 γόνος, πόνοι. 202.
 Γοργών, -όνος, -οῦς. 113. (189.)
 γράμμα. 135. 6. 146.
 γράφεσθαι. 136. 196.
 γρύπος, γρύττος. 183.

Δ.

δ et ζ conf. 312. et λ. 47. et σ. 100.
 δαί, δ' αὖ. 70.
 δαίμων, ejus composita. 152.
 δαιμόνων σταλάγματα. 30.
 δέ et δὴ confusa. 88. et ἀλλά. 97. et
 γάρ. 101. δέ intrusum. 139. de
 positione. 344.
 δεῖ. 247. δῆ. 248. δεῖσθαι ἐμοί. 34.
 δειλός, δεινός, δῆλος. 37.
 δεῖνα. 316. 324.
 δεινός in metaphoris. 119. δεινὰ pro
 -τόν. 312.
 δεῖξαι, λέξαι. 65.
 δεινδρώτικ. 30.
 δεξιλογος. 295.
 δεῦρο. 109.
 δέχεσθαι αὐτῇ. 49.
 δὴ γε. 157.
 δῆλον ὅτι disjunctim scribenda.
 323.
 δῆμος, νῆσος confusa. 188.
 διά. 65. et δὴ confusa. 89. in com-
 positione. 186. 281.
 διακονος. 149.
 διαξάινειν. 246.
 διασκευή. 266.
 διαφέρειν. 138.
 δίδόναι τιμὴν. 294.
 διῆναι, penetrare. 5. 314.
 διῆσθαι. 143.
 διῷπετής, διπ. 98.
 δίκαιος εἶναι. 101.
 δικασταί. 135.)(ιδιώται. 145.
 δίκη vel -ην τίσασθαι τινα. 104.
 νικᾶν. 124. δίκην, vel τὴν δ. δοῦναι.
 216. αἰκίας, sine τῆς. 234.
 δίμορφος θεός. 317.
 διπλοῦς. 87.
 Διτρεφής, etc. 221.
 διωθεῖν, δικάειν. 105. διώσω, -σομαι.
 105. et διοίσω. 117.
 δικαῶθαι. 27.

δοκᾷ pro δόκησι. 319.
δοκῶ. 130. -κεῖ, -κεῖν. 289.
δόμος. δόμων. 31.
δούλοι in diis. 170.
δραχμή, et similitum, de quantitate.
147.
δράσας, τὸ τέττιγος ἄεθλον. 329.
δύνασθαι. 144.
δύσφρων, de Furiis. 27.
δῶρημα τινός. 115.

E.

ε et θ confusa. 28. et αι. 29. 274.
345. et ευ. 21. et CY. 38. et C.
153. 181. 250. 252. 305.
ἐάν. 34. ἕα, ἕασον. 36.
ἐαυτοῦ pro ἐμαντοῦ, etc. 167.
ἐγκρατής δαιτός. 321.
ἐγκύπτειν, ἐκκ. 241.
ἐγχοσ, ἐπισ. 87.
ἐγώ. ἐμὲ pro ἐμαντόν. 108. ἐγὼ illa-
tum. 143. ἐμοῦ et ἐνός confusa.
27.
ἐδραι νεῶν. 94.
εἰ et η confusa. 21. et η. 28. 37. 109.
172. 245. et οὐ. 113.
εἰ brevis. 45.
εἰ post σκοπεῖν. 96. post ὁδός. 140.
εἴ γε, conjunctim. 187. 217. εἰ μή.
231.=ἀλλά. 178. 241. Ejus po-
sitionis. 245.
εἶδον. 97.
εἶεν, in formula. 210.
εἰκός, an cum dativo. 80.
εἶμι=ἐλεύσομαι. 101. 135. 311. eo.
310. ἦμεν, ivimus. 123.
εἶναι. ἔσομαι, ἔσσω. 50. et τυγχάνειν
confusa. 59. absolute. 96. per-
sonam agere. 196. ἔστιν omissum.
215. ἂν τυχεῖν. 307. εἶναι κακός
an=ἔχειν κακῶς. 319.
εἴπερ γε. 157.
εἰπον imperativo. 81. 151.

εἰς de persona. 134. εἰσελθεῖν εἰς,
formula. 346.
εἰς ἀνὴρ. 34.
εἰσδύναμι. 343.
εἴτε. 4.
ἐκ suppletum. 92. ejectionem. 95.
Ἐκάβα, -τα. 89.
ἐκατοντακέφαλος. 170.
ἐκγράφεσθαι. 39. 42.
ἐκείνος. τοῦτ' ἐκείνο. 112.
ἐκλέλοιπε. 267.
ἐκπλεωσ, ἔμπ. 94.
ἐκπολιορκεῖν. 244.
ἐκρήγνυμι, ἀναρρ. 44.
ἐκτεκνοῦσθαι. 112.
ἐλέγχειν, λέγειν. 74.
ἐλεῖν. 114. et σχεῖν confusa. 72.
ἐλέσθαι. 181.
ἐλεύθερος. 102. de homine potius
quam die. 104.
ἐλῃ, εἴλη. 200.
ἐλθεῖν ἐς λόγον, -ους. 53.
ἐλλαλεῖν. 347.
ἐλπίζω, ρυτο. 23.
ἐμπλεῖν. 77.
ἐμπλέκειν, παραπλ. 150.
ἐμπληκτος. 93.
ἐμφρων, εὔ. 54.
ἐμφῶναι. 113.
ἐν ξύλῳ. 180. 183. ἐν τοῖς μάλιστα.
223. ἐν Ἀθήναις, -ησι. 366.
ἐναγής. 32.
ἐναντίος. 105.
ἐναυλος. 118.
ἐνδυμα, de quantitate. 117.
ἐνεγκον pro -κε. 82.
ἐνεῖναι ἐν. 132.
ἐνευρεῖν. 139.
ἐνέχυρον. 329.
ἐνη. 189.
ἐνθάδε. 209. 221.
ἐναντός. 108. 169.
ἐνηκά, ἐνός confusa. 153.

- ἐνραίνειν. 139.
 ἐντήκειν. 51.
 ἐντός. 119.
 ἐντροφᾶν. 327.
 ἐξαιτεῖσθαι. 347.
 ἐξαττᾶν. 304.
 ἐξελαύνειν. 74.
 ἐξευρεῖν. 93.
 ἐξώλης. 202.
 ἔοικα. 103.
 ἔπαθλον. 67.
 ἐπεῖ=ἀφ' οὗ. 85.
 ἔπειτα μετὰ τοῦτο. 57.
 ἐπί. 306. et περί confusa. 98. otio-
 sum. 117. βλάβη. 238. ἀσπιδων,
 -δας. 244.
 ἐπιβολή. 267.
 ἐπιδεικνύναι, -σθαι. 342.
 ἐπιπᾶν. 17.
 ἐπιφορεῖν. 212.
 ἐπίχρυσος. 304.
 ἔπος, πάθος confusa. 37.
 ἐργάζεσθαι, luditur in. 331.
 ἔργον, -γα, ἐπὶ vel πρὸς. 220. =χα-
 λεπόν. 271.
 ἔρεϊν. 100.
 ἔρκος, rete. 50.
 ἔσθαι. 257.
 ἐσιέναι. 196.
 ἐσπόμην solæcum. 42.
 ἔσσομαι, ἔσ. 50. ἔσσεται, αἶσ. 19.
 ἐστιᾶν. 294.
 ἔσχεο. 107.
 ἔτι. 37. 38. 43. 45. 217. =ποτε. 240.
 προσέτι. 300. ἔτι et περί con-
 fusa. 9.
 ἔτοιμος. 22. an -μη fœm. 102.
 εὖ. οὐκ εὖ (ἔστι, vel ἔχει.) 25. et
 σάφα confusa. 33.
 εὐαλδής, εὐθαλής. 89.
 ευημερεῖν, de constructione. 345.
 ευμάρης. 64.
 εὖνις, υἱοῦ. 40.
 -εύς, nomina in, an accusativum
 contrahant in εἶς. 228.
 εὐφρόνη. 89. et εὐφροσύνη confusa.
 110.
 εὐχέρης, εὐκλής. 46. viliis. 344.
 εὐὺψ, εὐώπος. 32.
 ἐφάπτειν. 37. 41.
 ἔφεδροι. 67.
 ἐφεκτικός. 131.
 ἔφεξεν. 197.
 ἐφέστιος. 23.
 ἐφυβρίζειν θυμόν. 44.
 ἔχειν. 73. 80. 124. 131. 143. κιχεῖν.
 99. =εἶναι. 114. =παρέχειν. 116.
 ἔχει et ἐκεῖ. 118. ἔχειν φόβον. 280.
 ἔχεσθαι ἀπό. 329.
 ἔψειν. 197. 303.

 Z.
 ζ et δ confusa. 312.
 ζάπλουτος. 310.
 Ζεὺς, δ Z. 218.
 ζήσω, -σομαι. 135.

 H.
 η et εἰ confusa. 28. et ι. 80. 190. 227.
 301. et ν. 146. 329. 339. et οι. 99.
 ἦ γὰρ, alioqui. 71.
 ἦ, etiam. 101.
 ἦδὲ tragicum. 58.
 ἦδη ποτε. 158. πώποτε. 297. et ἦδὲ
 confusa. 247.
 ἦδιον. 178.
 ἦϊόν. 87.
 ἦκειν = προσήκειν. 100.
 Ἥλιαία sine articulo. 346.
 ἦμιν vel ἡμῖν. 137.
 ἦνίκα. αἶδα ἦν. 58.
 ἦτ' ἀρα, alioquin. 103.

 Θ.
 θ et γρ. confusa. 210.
 θαλλοί. 235.

θάνατος, θνατός. 103. et θάλαμος. 122.
 θάτερον. 113.
 θέλειν. 88.
 θεοισεχθρία. 198.
 θεόσδοτος, non θεός. 115.
 θιασεύειν. 112.
 θιγείν. 41. de futuri forma. 103.
 θούρος, -ις. 182.
 θρασύς. 392.
 θρέμμα. 41.
 Θνέστης, etymologia. 63.
 θύμος, vilis cibus. 298. 315.

I.

ι et σ confusa. 7. et ν. 88. 87. 112.
 et τ. 24. 149. et υ. 122.
 ι dativorum paragogicum. 300. 313.
 ι elisum in dativo. 56.
 ιαχεῖσθαι. 109.
 ἰδίᾳ. 179. ἴδιον. 340.
 -ἴδιον, de quantitate. 175.
 ἰέναι, eloqui. 85.
 ἰέναι et εἶναι confusa. 392. ἰών. 181.
 234. 313. 318. 351. an cum præ-
 teritis jungitur. 319.
 ἱερός irrepsit. 41.
 ἦμι. 131. 222.
 ἴνα. 49. cum genitivo. 114.
 ἰός. 41.
 ἱπνός. 144.
 ἱποῦσθαι, ἱπν. 16.
 ἴσα σύμβαινειν. 40. 42.
 ἰστάναι, στήναι. 122.
 ἴσως, forte? 234. et ὡς confusa. 166.
 ἴτης. 154.

K.

κ et λ confusa. 46. et θ. 110. et μ.
 110. et ν. 199. et ισ. 343. 366.
 καθάρως. 306.
 καθυπνος. 41.
 καὶ in fine versus. 203. redun-
 dans. 45. 73. 249. redundans post
 participium. 156. 229. supple-
 Vol. II.

tum. 105. deletum. 273. et ἡ
 confusa. 312. καὶ δὴ. 28. 203. 208.
 καὶ—δέ. 62. καὶ ταῦτα. 171.
 καινός. 93. 198. et κλεινός confusa.
 82. 117. et κοινός. 89.
 κακῶς = μάτην. 95.
 καλόν, ἐν καλῷ, etc. = καιρός. 43.
 καλός, κακός confusa. 91. καλὰ
 substantive. 194.
 κάλλιον quasi superlative. 102.
 καλύπτρας δν. ἰδεῖν. 28.
 κᾶν. 146. 261. κᾶν δεῖ, etc. 134.
 κῆτα. 181.
 κατά. 39. in tacticis. 44.
 κατακελεύειν. 227.
 κατακλύζειν. 95.
 κατάληψις. 372.
 κατάπνυος. 248.
 καταστήναι εἰς. 67.
 κατασχέθειν ὀργήν. 38.
 καταχέω vestem. 23.
 κατέχειν. 144.
 κατηγορεῖν τινός τι. 101.
 κατιέναι de vento, etc. 180.
 κεί. 43. 261.
 κείσε. 36.
 κελαινός, κλεινός. 41.
 κελεύειν, σημαίνειν. 102.
 κενούσθαι. 173.
 κεραμεύειν. 229. 332.
 κέραν. 5.
 κήρυξ = caduceus? 319.
 κικκαβαίζειν. 247.
 κλεινός et κελαινός confusa. 41. et
 καινός. 82.
 κλέπτειν. κέκλαμμαι, -κλεμ. 195.
 κληῖσθαι. 33.
 κληροῦσθαι. 87.
 κλυτός. 32.
 κν. et γν. 132.
 κοιμᾶν, κοσμεῖν. 24.
 κοινός. 201. et καινός. 89. et ἄοινος.
 305.
 3 F

κομίζειν. 242.
 κόρσαι λευκαί. 27.
 κρεάδιον. 134.
 κρέμασθαι. 329. κρέμοισθε *barbarum*. 197.
 κρήδεμνον. 90.
 κριθή. 200.
 κρίνειν λόγους. 100.
 κρουνίζεσθαι. 335.
 κρίπτειν τινα, *to hide from*. 97.
portum comprohere. 299.
 κτανεῖν φόνον. 79. κτανῶ, κτενῶ. 101.
 κτᾶσθαι. ὁ κεκτημένος. 21.
 κύκνος. 118.
 κύμα, ρεῦμα, ῥῦμα. 86. et πνεῦμα. 118.
 κύνες Ἡφαίστου. 302.
 κυνοκέφαλος. 180.
 κωθωνοπλῦτης, -πλύντης. 316.
 Κῶμος. 333.
 κωφῆν, -οῦν. 63.

Λ.

λ et τ confusa. 171. 312. et α. 250.
 et δ. 308.
 ΛΑ et M confusa. 36. et N. 34.
 λαικάζεσθαι. 353.
 λαιμός, λαῖμα. 30.
 λαμβάνειν. ἔλαβε, ἔβαλε confusa. 9.
 λαβεῖν absolute. 241. λαβέσθαι
 τινός. 249.
 λαμπρός. 180.
 λάρος, de quantitate. 219.
 λάχεια, nomen proprium? 5.
 λαχεῖν. 135.
 Λέαγρος, Μελέαγρος. 299.
 λέγειν τι. 123. 232. τι τινα. 229.
 λείπειν. λείψαι non Atticum. 290.
 λείχειν. 326.
 λινόσαρκος, de quantitate. 328.
 λιπαρός. 305. et ῥυπαρός. 228. 305.
 345.
 λιτός. 315.
 λόγος. 81. 99. 100.

λοισθήϊα. 5.
 λύσασθαι, ῥύσ. 32.
 λύσιμος. 25.
 λωτίζεσθαι, αὐτ. 22.

M.

M et ΛΑ confusa. 36. et N. 34.
 et NN. 298. 315.
 μὰ et νη confusa 138. 233.
 μαίνεσθαι μανίαν. 75.
 μάκαρ, ὁ, ἡ. 97.
 μακροτέρω. 95.
 μάλ' αὖ. 207. 250. εὔ. 244.
 μάλιστα, μόνος confusa. 33.
 μάστιξ. 18.
 μάττεσθαι. 300.
 μέγα, μέγαλα. 172.
 Μεγαρίζειν. 190.
 μείζων. 78. μεῖζον, -ζω. 132. μεῖζον,
 πλείον etc. φρονεῖν. 132.
 Μέλιτος, Μέλητος. 150.
 μέλος. 367.
 μέμνημαι. μεμνήμεθα. 32.
 μέν—γε. 76. μέν γε. 190. 241.
 μένειν. μείναι an=λειφθῆναι. 318.
 μεστός. 348. μέστ' ἐστι pro μέτεστι.
 333.
 μεταπεσεῖσθαι. 204.
 μετέρχεσθαι. 94.
 μετέχειν μέρος. 134.
 μέτοικοι. 188.
 μέτρον. 267. 356.
 μῆ, constructio. 61. 88. et οὐ con-
 fusa. 166. μῆ ἀλλά. 166. 171.
 240. 302. μῆ καὶ et καὶ μῆ. 240.
 μῆ νῦν. 248.
 μῆδέν, τό. 91.
 μῆλα, quando maturescunt. 300.
 μικρός. 134.
 μίλαξ, σμ. 160.
 -μιος, -μενος in terminationibus
 confusa. 20.
 μοίραν, ὥραν ποιεῖσθαι. 34.

μόλις. οὐ μ. 107.
 μόργνυμι, ὁμόργ. 56.
 μύειν. 42.

N.

ν et σ confusa. 24. 50. 51. 78. 96.
 104. 109. 114. 239. 307. et λ. 29.
 et ΛΑ. 34. et υ. 50. et ι. 50. 112.
 et κ. 99. et η. 146. 329. 349. et
 ρ. 156.
 ναί. 325. 348.
 ναυτοδικαι. 252.
 νεανίας accusativum. 190.
 νεκρός. 81.
 νεοδαμώδεις. 381.
 νεφέλη, *tele*? 41.
 νέφος. 212.
 νεώς, ναός. 220.
 νῆ et μα confusa. 138. νῆ, non, *per*.
 180.
 νήριτος, -οτος, ἀνήρ. 7.
 νοῆσαι et ὀνῆσαι confusa. 391.
 νομίζειν. 20. 138. 273. 342.
 νοσφίζειν. 79.
 νοσώδης. 340.
 νουθετείσθαι. 345.
 νυκτερήσιος. 237.
 νυμφευτήρια pro νύμφη. 89.
 νῦν δὴ, δῆτα. 241.
 νυνὶ τήμερον. 149.
 νῶτα. 59.

Ξ.

ξαίνειν. 252.
 ξαντός, ξυστός. 24.
 Ξαντρίαι, an Euripidis. 176.
 ξένος, *pírus*. 267.
 ξύλον. ὁ ἐπὶ των ξ. 230.

O.

ο et α confusa. 76. 99. 114. et θ.
 98. 119. 178. et ω. 36. 46. 51.
 98. 112. 114. et σν. 99.

ο. τῷ = τίνι; 130. τὸ τῆς τύχης.
 279. τὰ κατὰ. 338.
 ὄδε. 104. 192. 310-1. 335.
 ὄζειν. 26.
 ὄθ' οὐνεκα. 33.
 ΟΙ, CY confusa. 46.
 -οια, de quantitate harum termina-
 tionum. 77. 98.
 οἶδα cum participio. 105. absolute.
 235. *occurrit apud*. 267. οἶσθας.
 183. 195. 277. 303.
 Οιδίπους vocativus. 126.
 οἰκέιος, οἰκέτης confusa. 346.
 οἶμαι. 311. 392. extritum. 20. 328.
 οἰμῶζομαι, οἰμῶζω, neutrum Atti-
 cum. 74.
 οἰνώψ. 35.
 οἶος ἀνθ' οἶον. 41. et ὄσος. 201.
 οἶως. 173.
 οἶσε. 271.
 οἶχεσθαι. 332.
 οἰωνίζεσθαι. 335.
 ὁμηρον τιθέναι. 96.
 ὁμοιον. 326.
 ὁμόργνυμι, μοργν. 56.
 ὁμως in sententiæ fine. 98.
 ὄνειρον. 127.
 ὄνομα, σῶμα. 99.
 ὄνου σκιά. 52.
 ὄντως et οὕτως confusa. 80.
 ὀξὺ, cum verbis sensus. 22.
 ὀξυγλυκίς. 256.
 ὀξύνειν. 42.
 ὀπαδεῖν. 23.
 ὄποι, ὄπη. 22. ὄπον. 46. = ἐκέισε
 ὄπον. 102.
 ὀπότε. 147.
 ὄπον cum genitivo. 122.
 ὀπτεύειν. 226.
 ὤπωσπερ, vox Sophoclea. 48.
 ὀργῶν. ἐώρακα. 131.
 ὀρθὸς ᾗξεν, non -θῶς. 112. 206.
 ὄρθριος, de quantitate. 346.

ὄρνις. 334.
 ὄς=οἶος. 44. 46. ὅς ἄν=ὅταντις. 190.
 ὄσιος, ἐναῖος. 51.
 ὅσπερ et ὥσπερ. 51.
 ὅστις. 310.=εἷτις. 93.
 ὅτᾱν. 288.
 ὅτε, ὅτι. 37.
 οὐ, ποῦ; confusa. 50. 94. et οὐ.
 161. οὐ μή. 266.
 οὐ, ὑδί. 111. 115.
 οὐδὲ καὶ non junguntur. 50.
 οὐδὲν cum comparativis. 113. et
 οὐδεῖς. 123. οὐδὲν ποτε. 201. Lu-
 sus in. 363.
 οὐν. ὥσπερ ο. 28.
 οὐπον. 106.
 οὐραῖος. 114.
 οὐτος. ταυτὶ apud tragicos. 80.
 ταῦτα et ταῦτα confusa. 80.
 οὗτος et αὐτός. 152. τουτὶ, eccum.
 192.
 οὕτω τάρβους. 65. οὕτως=ράδιως.
 100.
 ὄφρ᾽ ἀνασπῶν, ἀνέλκειν, etc. 193.
 ὀχεῖσθαι ἐπί. 243.
 ὀψοφαγεῖν. 319.

Π.

π et ν confusa. 37. et χ. 123. et σ.
 198.
 πάθη, πλάγχθη. 36. vox Sophoclea,
 non Euripidea. 116.
 παιδεύειν. 47.
 παιδικάρια. 309.
 παῖς omissum. 39. et πῶς confusa.
 113. minister. 318.
 παιώνιος. 24.
 πάλαι. 391. et ἅλιν. 23. 42.
 παλαιός, καινός. 42.
 παλαιστής, σοφιστής. 82.
 ἅλιν omissum. 60.
 ἀμψυχος. 50.
 πανός. 271.

πάνυ σφόδρα. 130. πᾶν an par-
 ticipiis jungatur. 331.
 πανύστατον, -τα ἰδεῖν. 194.
 παρά. 190. et γὰρ confusa. 257.
 παραγεγράφθαι, παρεγγ. 176.
 παραγραφή, -τροπή. 267.
 παραζῆν. 349.
 παραιτεῖσθαι, reprehendere. 210. im-
 petrare. 346.
 παρανοεῖν. 84.
 παραπλήσιος. 301.
 παραστήσασθαι. 346.
 παραυτά. 128.
 Παρνασσός, de orthographia. 175.
 πᾶς, intrusum. 16.
 παταγεῖν. 43.
 πατήρ per compendium. 112. 126.
 πατρός. 18.
 πατρῶος στόλος. 40.
 πεινᾶν, πίνειν. 137.
 Πεισθέταιρος, de nominis analogia.
 213.
 πέμπειν, promptam ducere. 174.
 πέρα. 21. εὐτυχοῦμεν οὐ π. 111.
 περὶ, ἔτι confusa. 9. et πάτερ con-
 fusa. 112. et ὑπέρ. 150. et παρά.
 152. 174. subauditum. 112. 142.
 τινός, τινὶ δεδιέναι. 234.
 περιαιεῖφειν, παραλ. 233.
 περιβάλλειν, verbum venatorium.
 235.
 περιμένειν. 248.
 περιπέττειν. 132.
 περίστασις. 356. 360.
 περιττός=φρόνιμος. 76.
 περιφέρειν. 329.
 περιχέασθαι. 333.
 περίχρυσος. 304.
 πικρός. 122. 298. πικρόν, πονηρόν. 164.
 πῖλος. 227.
 πίνειν, πεινᾶν. 137.
 πιστός, πλεῖστος. 141.
 πλατύς. 4.

- πλεκτός. 88.
 πλέον. 278.
 πλέος. 123.
 πλευρά, -ρόν. 45. 88.
 πλέω. πέπλευκα forma Euripidea.
 108.
 πληροῦσθαι ἐς. 79.
 πνίγειν. 307.
 ποδάριον, de quantitate. 134.
 ποιεῖν cum dativo. 293. *educare*.
 349. 350.
 ποιᾶσθαι. 110.
 ποῖος. 241. 301. 331. ὁ π. 309.
 πολέμιος, -κός. 268.
 πόλις. 35. 84. et ποταμός confusa.
 142. et πόλεμος. 207.
 πολλοστός. 276.
 πολύνους, πουλ. 155.
 πολύς. 340.
 πολυστομεῖν, παλινστ. 21.
 πόνος, ὕπνος. 47.
 Ποσειδάνιος, -ων. 36.
 Ποσειδῶ, an pro -ῶνι. 219.
 ποταμός et πόλις confusa. 142. et
 πότος. 339.
 ποῦ—πονεῖν, πόνων; 34.
 ποῦς. 176.
 πρανής. 61.
 πράσσεσθαι. 32. 294.
 προδ in compositione ante vocalem.
 362.
 προαιρεῖσθαι. 239.
 προδιδάσκειν. 159.
 προδοῦναι, *deserere*. 43.
 προκαθεύδειν. 218.
 προκεῖσθαι, προσκ. 74.
 πρόναος. 111.
 προπίειν. 280.
 προπύλαιος. 200.
 πρὸς. 26. 90. 149. 192. 268. ob-
 testantis. 92. ὁ πρὸς κυνός. 191.
 in compositione. 201. usus Thu-
 cydideus. 376.
 προσβάλλειν. 192.
 προσβίαζεσθαι. 302.
 προσδέχεσθαι. 33.
 προσῆκον. 112.
 προσθεῖναι. 196.
 πρυσίκτωρ. 29.
 προσκαλεῖσθαι. 201.
 προσυπογράφειν. 340.
 προφασίζεσθαι. 5.
 πρόφασις. 41. 283. ἔλκειν vel πλέ-
 κειν. 247.
 πρύμναν, -ήν. 46.
 πρυτανεῖον. 199.
 πρῆ. 294.
 πρῶτός μου. 337.
 πτέρυξ. 91.
 πτήσσειν verbum motus. 114.
 πτίσσειν. 188.
 πύλαις, *ante fores*. 51.
 πυρά=βωμός. 38.
 πυρσεύειν. 123.
 πῶμα. 189.
 πῶς. καὶ πῶς; 26. in resp. pro
 ὅπως; 113. 157. /δ'

 P.
 ρ et ν confusa. 156.
 ῥᾶστος, ᾄριστος confusa. 52.
 ῥιπαί. 49.

 Σ.
 σ, ν confusa. 24. 50. 51. 78. 96.
 104. 109. 114. 239.
 σά=τίνα. 190.
 σαφής et σοφός confusa. 195.
 σεμνός. 68.
 σημαίνειν neutro sensu. 24. et κε-
 λεύειν. 102.
 σήμερα, τήμ. 324.
 σθένει. 78.
 σῖγα, parenthetice. 17.
 σκαιουργεῖν. 160.
 σκιατροφεῖν. 97.

σκοπεῖν omissum ante εἰ 142.
 σκύφος. 335.
 σοι—κτείναντα. 124.
 σός, cum articulo. 39.
 σοῦ. 89.
 σοῦστι. 198.
 σοφός et φιλόσοφος confusa. 165. et
 σαφής. 195.
 σπάνιος. 184.
 σποδεῖν. 302.
 σποδός. 317.=βωμός. 38.
 στάσις. 42.
 σταυρός. 323.
 στέγειν. 203.
 στέγη, χθών confusa. 94.
 στεφανοῦν. 292.
 στιγμαῖ subaud. 168.
 στόχος. 213.
 στρέφω, τρέπω. 70.
 στρώσαι. 94.
 στυγεῖν συμφοραῖς. 106.
 σὺ omissum. 163. σὺ δέ. 99.
 συγγενῶς. 121.
 συγκρύπτειν. 103.
 συγκύνπτειν. 182.
 σῦκα, vilis cibus. 327.
 σύκινος. 145.
 συκοφαντίας ἄνεμος. 180.
 συλλύειν. 27.
 συμβαίνειν. 40. 42.
 σὺν in compositione, sequente ge-
 nitivo. 302.
 συνδρᾶν. 77.
 συνήγορος. 40. 42.
 συνήθεια. 266. 269.
 συνθέλειν. 221.
 σύνθετος. 327.
 συνίστωρ. 25.
 συννεφεῖν. 200.
 συνοίσει. 47.
 σύντομος, -νος. 33.
 σφάλλεσθαι τόδε. 45.
 σφῦρα. 209.

σχεδόν τι. 321.
 σχῖνος. 252.
 Σωσίας, Σῶσις. 195.
 σωτήριος, adjective. 101. 109.

Τ.

τ et ψ confusa. 17. 109. et F. 82.
 et στ. 333. 334.
 ταμιεύειν, -εσθαι. 239.
 τάριχος. 252. 303.
 ταῦτ' οὐκ ἔστιν αὐτὸν. 134.
 τε, ictus in. 25. 56. trajectum. 79.
 138. deletum. 247.
 τέμνειν ἄκος. 23. ἔτεμον, -ταμ. 244.
 τέχνη. 383.
 τιμωρῆμα τινὶ vel -νός. 66.
 τις. τι, τιν' confusa. 17. 132. 263.
 τίνα, subaud. ἔργα. 66. τις οὐδεὶς.
 73. τις, ἔστι confusa. 171. τί
 τόδε. 240. τις post superlativum.
 298. de positione. 327. pro ὅστις.
 330.
 τοι, de positione. 30. 115.
 τοῖος, -όσδε. 40.
 τόκος. 82.
 τόλμᾶ. 115.
 τύξα. 111.
 τοξεύειν. 59. 111.
 τόρνευμα. 119.
 τόσοςπερ. 20.
 τροπαία. 19. 211.
 τροπαῖον et -ος Atticum. 139.
 τροφή. 36.
 Τρωιάδος, de forma. 90.
 τρώσαι, στρώσαι. 117.
 τυγχάνειν et εἶναι confusa. 59. cum
 participio. 59.
 τύραννος. 312.
 τυχεῖν. 20. τὸ τυχόν. 183.

Υ.

ὑεῖν, sequente dativo. 285.
 υἱός excidit. 307.

-υμι, -ύω. 70.
 ὑπάρχειν. 358.
 ὑπέρ. 114. et ὑπὸ confusa. 117.
 ὑπέροπλος. 33.
 ὑπέχειν, ἐπ. 115.
 ὑπήκοος, de constructione. 100.
 ὕπνος, πόνος. 47.
 ὑπό. 148. 158.
 ὑποδείσας, intrusum. 43.
 ὑπομνήματα. 266.
 ὑπόμνησθαι. 143.
 ὑπόξυλον πέδιλον. 338.
 ὑποπίνειν. 218.
 ὑπόροφος, ὑπέρ. 116.
 ὕφεξις. 197.
 ὑφίστασθαι. 40.

Φ.

φαίνειν. 23. 152. πέφηγεν, πέφυκ. 96.
 φανερὸς, de diis. 152.
 φάσμα ὕδρας. 41.
 φαύειν. 212.
 φέρ' ἴδω. 240.
 φέρειν. 311. φέρεσθαι. 50. et μολεῖν
 confusa. 122.
 φεύγειν cum compositis junctum.
 67.
 φθ. syllaba brevis ante. 82.
 φιλεῖν cum participio. 30.
 φίλος, σοφὸς confusa. 165.
 φιλόσοφος. 294. 300.
 φίλῃδος, epitheton scorti. 343.
 φοινικίς. 187.
 φορτικός. 155.
 φρ. syllaba brevis ante. 20. 45.
 148. 296.
 φρέαρ, -ᾱτος. 209.
 φρεῖν. 196.
 φρονεῖν μικρὸν, μικρά. 148.
 φυγαί. 233.
 φνεῖς. 281.
 φύλον, sexus. 32.
 φησι omisum. 341.

φύσις et τύχη confusa. 358.
 φύω. 297.

Χ.

χαίρειν ἐν τινί. 116.
 χαλαρός. 258.
 χθών, στέγη confusa. 94.
 χρεῖος. 116.
 χρεὼν monosyll. 67. et θεῶν con-
 fusa. 117. 210.
 χρῆ, χρῆν. 102. 103.
 χρῆζειν τοῦδε. 103.
 χρῆμα, τὸ τῶν. 243. χρήματα,
 personal property. 188.
 χρωσθεῖς. 347.

Ψ.

ψ, τ confusa. 17.
 ψήφισμα. 135.
 ψῆφος subauditus. 105.
 ψιλός. 269.
 ψυκτήριος adjective. 336.
 ψυχαγωγεῖν. 329.

Ω.

ω et ων confusa. 59. et α. 85. 87.
 et οι. 89. et ως. 246. et το. 189.
 ω et καὶ confusa. 140.
 ω 'τάν. 32.
 ὠδε cum genitivo. 100.
 ὦν cum altero participio. 59. et ζῶν
 confusa. 142. ὦν—ἐστι. 142.
 ὦραν. 98.
 ὠς absolute. 76. nam. 96. et καὶ
 confusa. 106. suppressum. 137.
 195. 202. ὡς δὲ. 145. omisum
 vel intrusum. 162. ad. 206. = οἷα
 δὲ. 215. ex quo 349.
 ὥσπερ et ὥσπερ. 51. cum participii
 accusativo. 223.
 ὥστε. 34. 86. ὦ. καί. 156. de
 positione. 295.
 ὠφελεῖν. 37. τινί vel τινά. 217.

INDEX LATINUS.

A.

Acies. 383.
Accusativus duplex. 40. *cognatus.*
 40. *absolutus.* 87. 108. 197.
Adonis piscis. 345.
Adverbia comparativa et superlativa. 49. 208.
Ænigma Sophocleum. 41.
Anacoluthon. 86.
Ankelo. 384.
Antiphanes, Sophocles confusi. 55.
Articulus 260—1. *positio.* 40. 44.
 81. 305. *intrusus.* 43. 185. 210.
 217. *suppletus.* 226. 274.
Asyndeton. 104. 131.
Attica dialectus. 132.
Augmentum omissum. 26. 55. 71.

B.

Bicomposita verba. 179. 207. 208.
 242. 304. 353.
Brachylogia. 246.
Bruges quare, non Bryges. 372.

C.

Choragi munus. 193.

D.

Dativus et accusativus ante infinitivum. 137. 184. *Dativus commodi.* 186.
*Detortiones verborum apud Aris-
 tophanem.* 186.
Dorismi tragici. 61.
Duplex constructio. 190.

E.

Elisio in dativis. 56.
Ellipsis. 118. 120. 252.
Enclitica. 261.
Etymologia in propriis nominibus.
 63. 67.
Euripidea loquacitas. 74. *ἀν-
 στασία.* 194. *Andromeda quando
 acta.* 236. *στρεψιμέλεια.* 257.

F.

*Fabulæ interpolatæ a διασκευα-
 σταῖ.* 40.

G.

Genitivi usus rarior. 35. *Ionici.*
 43. *post ἔργον subauditum.* 77.
 225. *post τινος subaud.* 209.

H.

Hiatus in tragicis. 17. 87. *et comi-
 cis.* 263.
Hipponax, an grammaticus. 333.
Hyperbaton. 107.
Hypodiastole. 69.

I.

Ictus. 25.
Infinitivus pro imperativo. 142.
 190. 206. 207. 362.
Interrogatio geminata. 157. 210.
Inversiones casuum. 69. *verborum
 et participiorum.* 69.
Iones contumeliose dictum. 186.